

Game Online 33 ngày

Contents

Game Online 33 ngày	2
1. Chương 1: Day 1	2
2. Chương 2: Day 2	9
3. Chương 3: Day 3	16
4. Chương 4: Day 4	22
5. Chương 5: Day 5	30
6. Chương 6: Day 6	38
7. Chương 7: Day 7	46
8. Chương 8: Day 8	53
9. Chương 9: Day 9	61
10. Chương 10: Day 10	72
11. Chương 11: Day 11	83
12. Chương 12: Day 12	91
13. Chương 13: Day 13	100
14. Chương 14: Day 14	109
15. Chương 15: Day 15	116
16. Chương 16: Day 16	123
17. Chương 17: Day 17	134
18. Chương 18: Day 18	141
19. Chương 19: Day 19	151
20. Chương 20: Day 20	160
21. Chương 21: Day 21	168
22. Chương 22: Day 22	175
23. Chương 23: Day 23	184
24. Chương 24: Day 24	192
25. Chương 25: Day 25	201
26. Chương 26: Day 26	208
27. Chương 27: Day 27	217
28. Chương 28: Day 28	227
29. Chương 29: Day 29	232
30. Chương 30: Day 30	243
31. Chương 31: Day 31	254
32. Chương 32: Day 32	265
33. Chương 33: Day 33	274
34. Chương 34: Extra 1 — Ký Sự Cuộc Sống Hạnh Phúc Của Đại Thần Cùng Bé Cải – Phần I	283
35. Chương 35: Extra 2 — Ký Sự Cuộc Sống Hạnh Phúc Của Đại Thần Cùng Bé Cải – Phần II	289
36. Chương 36: Extra 3 — Tương Lai, Vì Ta Mà Tôi (1)	297
37. Chương 37: Extra 4 — Tương Lai, Vì Ta Mà Tôi (2)	304
38. Chương 38: Extra 5 Tình Yêu Bất Ngờ Của 128 Cùng Đậu Xanh	311
39. Chương 39: Extra 6 Thời Gian Chưa Từng Rời Xa	320
40. Chương 40: Extra 7 Chào Mọi Người, Tổ Là Jung Gấu Nhỏ	326

Game Online 33 ngày

Giới thiệu

Editor: GinnyThế Loại: Võng du, Phúc hắc trầm mặc công x Mạnh tặc mao thụ, Ngọt, Hài, HETình yêu của con trai vô

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/game-online-33-ngay>

1. Chương 1: Day 1

“Ê a, lang quân à

~~”

Khuya khoắt, từ ký túc xá 5 tầng trường đại học T truyền đến một giọng nam tính mười phần đang cố nung nịu hát bè, hù dọa vô số người vô tội trong lúc đang mơ màng, mắt thấy ngọn đèn của tòa ký túc xá đối diện bật lên liên tiếp, Kim Jaejoong rên lên một tiếng, lấy mấy tờ giấy ý đồ chặn miệng Mập mạp đang cất giọng ca vàng.

Roẹt

~Có mấy tờ giấy đang bay bay.

Ôm giấy vệ sinh đang bay bay đầy trời, Mập mạp tiếp tục hát, tiết tấu mạnh, lọt vào tai liền chuyển thành sấm rền:

“Có phải cậu đói bụng không nha

~ La la la, cậu nếu đói bụng thì nói với Tiểu Bạch nha, Tiểu Bạch

Pha sữa đậu nành cho cậu nha, pha a pha

~~”

Tiểu Bạch là Kim Jaejoong, thành viên phòng ký túc xá 419, vì làn da trắng vô cùng, cũng vì thường xuyên có hành vi ngây ngô, cho nên bị gọi là —— Tiểu Bạch.

Cậu vừa vào trường học đã đánh bại hoa khôi giảng đường của cả hai giới tính, một mình độc chiếm danh hiệu.

Người trong phòng kia chỉ mặc quần đùi, cộng thêm cái áo Kitty, tiếp tục vừa múa vừa hát, phối hợp không chê vào đâu được.

Này! Một đám tâm thần!! Ghét bỏ

Kim Jaejoong che mặt, Mập mạp, cậu mới là tiểu bạch, cả nhà cậu đều là tiểu bạch.

“419, còn hát nữa tôi bạo cúc hoa nhà các cậu.” Kim Jaejoong ghé xuống mặt đất, chỉ thấy cả người chấn động, đoán chừng là vị tầng dưới bị đánh thức kia đang cầm cọc treo quần áo mà chọc trần nhà.

Mỗi đêm đều chọc vài cái, không biết có lúc nào đâm xuyên qua luôn không.

“OH, come on baby, tiểu cúc hoa cô đơn của em, chờ đưa chuột lớn lớn của anh.” Mập mạp chạy ra ngoài ban công, đập đập một hồi bụi bay mù mịt, cuối cùng tầng dưới đành phải đầu hàng.

“Mập mạp chết bầm, cậu yên tĩnh một chút được không hả, ngày mai tớ phải thi.” Jaejoong đứng lên, ý định quay trở lại giường.

“A ~ Cúc hoa của ta, đóa cúc hoa mỹ lệ của ta

” Mập mạp tiếp tục hát vang, nhạc điệu mời xem bài “Mặt trời của em”.

Kim Jaejoong không nói được gì, máu phun ra, ngã xuống đất không dậy nổi.

Thật vất vả đợi “Một ngày hỗn loạn” trong ký túc xá trôi qua, Jaejoong run rẩy bò về giường, tắt đèn, chuẩn bị đi gặp gỡ Chu Công.

“Cạch cạch cạch

~”

“F*ck tên không biết xấu hổ nào đánh lên ông.”

“Này, tăng máu đi, nhị nãi.”

“Cậu mới là nhị nãi, cả nhà cậu là nhị nãi, tớ là vú em, nhìn khẩu hình của tớ đây này. Vú! Em!”

“Quản cậu là vú gì, Kim Junsu, cậu mau phục sinh cho tớ đi, ông nội cậu sắp quay lại điểm trọng sinh rồi.”

“Dae Chil, lúc cậu dùng kỹ năng có thể stop một chút được không, kỹ năng của cậu là tổn thương toàn bộ mọi đối tượng đấy, cậu đang miếu[1] quái hay miếu tớ vậy.”

“STOP

”

...

Thật ầm ĩ! Mấy tên yêu nghiệt kia, có để cho người ta ngủ hay không đấy!!

“Tớ hỏi này, game online chơi vui vậy sao?”

Jaejoong xoay người, ôm gối, nhìn ba tên ở giường dưới đang xếp thành một hàng, giết giết náo nhiệt.

Mập mạp trong miệng còn đang hùng hổ chửi thề, Dae Chil thật thà ngồi gõ bàn phím, Junsu một chân đặt trên cái thang lên giường Jaejoong, một chân đặt dưới đất, thỉnh thoảng lại khẽ nghiêng đầu.

Tên này thật là dẻo nha!

Kim Jaejoong oán thầm.

Phòng ký túc của bọn họ gồm bốn người, là tân sinh hệ y của trường đại học T, mà trừ cậu ra, Mập mạp, Junsu, Dae Chil đều là người cuồng game.

Vì vậy, gần đây mới ra mắt trò chơi “Phong Vân Online”, nghe nói hình ảnh đẹp, người chơi đẹp, mấu chốt chính là trang chủ còn tung tin nói chơi một thời gian nhất định sẽ có bất ngờ lớn, khiến cho mấy tên này trực tiếp tiến vào giai đoạn cuối, không quản ngày đêm làm bạn với máy tính, làm cậu cũng vì cái trò chơi này mà ăn không ngon ngủ không yên.

Lúc mấy tên này chơi Kiếm Tam, cậu xem mấy tên này chơi, lúc mấy tên này chơi Mộng Ảo, cậu xem mấy tên này chơi, lúc mấy tên này chơi Phong Vân, cậu vẫn tiếp tục xem mấy tên này chơi.

Khụ khụ, đương nhiên không phải chỉ số thông minh của cậu có vấn đề, chỉ là tay của cậu chỉ dùng để cầm dao giải phẫu, không phải để gõ bàn phím.

“Hyung, thực sự chơi rất vui đó, hyung có muốn chơi không?” Nói chuyện chính là em họ Kim Junsu ở giường đối diện cậu, là một người có gương mặt trẻ con vô cùng manh, một bên gõ bàn phím tham gia bang chiến, một bên dụ dỗ anh trai thuần lương nhà mình, “Bọn em có thể dẫn hyung nha.”

“Đúng vậy, Tiểu Bạch Bạch, cậu tham gia, các anh đây sẽ bảo vệ cậu.” Mập mạp ưỡn ngực đầy mở ra vỗ ba ba mấy tiếng, Jaejoong chỉ cảm thấy mỡ bay loạn xạ.

Ép mập mạp lấy mỡ có khi đủ để nuôi sống một xóm nghèo ấy chứ.

“+1.” Còn lại Dae Chil trầm mặc ít nói yên lặng bày tỏ lập trường của mình.

“Tớ không cần.” Kim Jaejoong liếc một cái, “Ai muốn chơi cái trò chém chém giết giết, thiếu dinh dưỡng kia hử, hơn nữa, rõ ràng là tớ lớn nhất mà, được không.”

“Dừng ~” Mập mạp cầm đầu nhóm cuồng game xì mũi coi thường, nhìn Jaejoong tức giận, đành phải mở miệng an ủi, “Bé Tiểu Bạch, mau ngủ đi, anh Mập hát ru cho em nghe.”

“Câm miệng.”

Kết quả, lời thề không chơi game của Kim Jaejoong chỉ kéo dài đến giữa trưa ngày hôm sau.

Lúc Kim Junsu đang PK luyện cấp nghe Jaejoong nói muốn chơi Phong Vân, tay run lên một cái, bị con quái đối diện với bề ngoài thật sự rất không phù hợp với khiếu thẩm mỹ của cậu nện một búa trở về điểm trọng sinh.

“Cái gì??? Hyung, hyung nói muốn chơi Phong Vân?” Giọng của Kim Junsu cả tầng đều có thể nghe thấy, thậm chí từ “Vân” còn vọng lại...

Kim Jaejoong che tai, đầu đầy hắc tuyến, nó không phải luôn muốn anh mình chơi game mà, giờ sao lại khiếp sợ thế này.

“Cái gì cái gì cái gì, Tiểu Bạch Bạch của chúng ta muốn chơi Phong Vân?” Thân thể khổng lồ của Mập mạp phá cửa ký túc xá lao tới chỗ Jaejoong, ánh mắt cuồng nhiệt như bộ hung nhìn thấy ven đường có... phân chó.

Cửa ký túc xá lung lay cả buổi, cố bảo trụ khí tiết tuổi già.

“Yaaaa, Thái Sơn áp đỉnh!! Tất sát kỹ.” Kim Junsu làm biểu tình đầu hàng.

Kim Jaejoong quyết đoán ngồi trước mặt Kim Junsu, sau đó trừng mắt mắng: “Hyung không phải tổ tiên nhà em, đừng có lạy, hyung không có họ hàng với Tiểu Bạch Bạch, hyung là Thổ trắng, nếu không phải bị Diệt Tuyệt sư thái giao bài, hyung còn lâu mới chơi game, lãng phí thời gian, lãng phí sinh mệnh.”

“Diệt Tuyệt sư thái?”

Sau đó Dae Chil áp úng lặp lại, chẳng lẽ chính bà cô chủ nhiệm khoa máy tính được tôn xưng đã miếu sát vô số sinh viên của đại học T sao?

“Hyung chọn môn của cô ấy, sau đó, hôm nay đi thi, cô nói sẽ chọn ngẫu nhiên 33 sinh viên viết luận văn hiểu biết của mình về game online.”

“Cho nên, Bạch hyung, hyung là một trong 33 người đó?” Dae Chil lấy laptop, bật máy, chuẩn bị bắt đầu chấm chỉ phần đầu trong Phong Vân.

“Đúng vậy, hyung mày năm cũng trúng đạn, má nó, hai trăm người chọn môn này, vậy mà hyung lại trúng đúng số 33.” Jaejoong đau đớn.

“Hyung, vậy hyung muốn chộc chức nghiệp gì?” Junsu bên kia tay chân nhanh nhẹn đã giúp Jaejoong đã kí xong tài khoản, “Cùng một server với em nha.”

“Server gì?”

“Server của chúng ta là Sắc nước hương trời, hyung cũng vào đấy thì bọn em có thể chăm sóc hyung.” Junsu ẩn chuột, chỉ lát sau, một loạt nhân vật hiện ra, nữ có nam có, nhìn không tệ lắm, bên dưới ghi đầy các con số.

MP?

Có liên quan đến PP[2] không?

HP? Cái gì vậy?

Hạnh phúc?

Thang đo axit bazơ là PH, vậy HP là thang đo bazơ axit sao?

Kim Jaejoong không ngại học hỏi kẻ dưới, nhận lấy vô số khinh bỉ.

... Nhưng mà, cậu thật sự không biết đó! Oán niệm ngửa mặt nhìn trời

“HP là giá trị sinh mạng, MP là giá trị pháp thuật.” Mập mạp chép miệng chắc lưỡi, tiếp tục miếu quái, nhiệm vụ phổ cập kiến thức cho Tiểu Bạch vô cùng gian khổ, để Junsu làm là tốt rồi.

“Ra vậy.” Gật đầu, nói sớm có phải tốt hơn không, “Hyung chọn gì cũng được.”

Dù sau cậu chỉ là người qua đường, tùy tiện chơi mấy hôm, làm luận văn xong thì thôi.

Nhưng mà, nếu bây giờ mà bạn nhỏ Kim Jae Jae biết những chuyện xảy ra sau này chắc sẽ không lạc quan được như vậy đâu.

“Hyung, hyung muốn chọn chức nghiệp gì?”

“Tùy tiện.” Jaejoong gãi móng tay, tay cậu thật là đẹp nha, “Không phải đánh quái, không phải PK, chỉ cần mỗi ngày ngồi một chỗ, có chức nghiệp nào như vậy không?”

Này! Hyung coi Phong Vân là viện dưỡng lão à!

Kim Junsu giận mà không dám nói gì.

“Hết ăn rồi lại ngồi, hyung, chỉ có tầng lớp nhà giàu mới như vậy thôi.” Junsu chống cằm nghĩ nửa ngày quay đầu nói, “Hiện tại, Phong Vân ngoài chức nghiệp ẩn phải làm nhiệm vụ mới có được ra thì có Chiến sĩ cận chiến, Thích khách nhanh nhẹn, pháp sư đánh xa, còn có chính là vú em như kiểu Y sư vậy, Y sư không cần phải giết nhiều quái, nhưng bốn chức nghiệp chính này còn phân ra nhiều loại...”

“Tùy tiện.” Chỉ nghe Junsu giới thiệu, Jaejoong đã cảm thấy đau đầu, chơi trò chơi mà còn nhiều việc như vậy, tiện tay cầm quần áo trên giường nói, “Hyung đi tắm, trở về thì phải xong đó.”

“Hyung à, Y sư kia thì phải chọn...” Kim Junsu kêu rên, mắt thấy Jaejoong đã rời khỏi ký túc xá, phun nốt mấy chữ còn lại, “Nhân vật nữ nha.”

“Sao cậu như sắp chết vậy?” Mập mạp ra khỏi nhà vệ sinh, thấy Junsu như thế cuộc đời này không còn gì để hy vọng, nói, “Tụt cấp rồi à?”

“Béo hyung, cứu mạng.”

“Có gì cứ nói.”

“Giúp hyung tố lập tài khoản với, tiểu nhân vô năng.”

“Cậu ấy muốn chọn cái gì?” Mập mạp cắn táo hỏi, “Tiểu Bạch Bạch như vậy thì nên chọn thích khách nhanh nhẹn cao, lúc chạy trốn dễ dàng hơn.”

“Hyung nói muốn ăn rồi lại ngồi, không cần đánh quái, không PK, tốt nhất là ngồi một chỗ xem báo nhiệt.”

“Cậu đang nói GM[3] sao?” Mập mạp điên rồi, chơi game mà không đánh quái, không PK vậy chơi cái gì nữa.

Trầm mặc ING.

“Hay là Y sư đi, làm người chơi sinh hoạt mở cửa hàng trong thành.”

Mập mạp quyết định rất nhanh chọn nữ y sư xinh đẹp mặc Nghê thường vũ y.

Chúc mừng bạn đã chọn chức nghiệp

Y sư — 150 cấp chuyển chức thành Y tiên

Hệ thống ding một tiếng, một cô gái tóc dài mặc y phục rực rỡ để lộ chân cùng nửa cánh tay hiện lên, đây có thể coi là nhân vật xinh đẹp nhất trong Phong Vân, vũ khí cũng rất khác biệt, là trâm cài tóc.

Mời người chơi đặt tên

“Tên gì?”

“Tiểu Bạch Bạch?”

“Bé thỏ trắng?”

“Hyung sẽ giết cậu đấy.”

“Vậy được rồi.”

Ngón tay thô to của Mập mập lướt trên bàn phím gỗ vài cái, sau đó ấn xác nhận.

“Chúc mừng người chơi tạo nhân vật thành công, Server Sắc nước hương trời, đang truyền tổng đến Tân thủ thôn, NPC Tân thủ thôn tọa độ là XX.XXX”

“Mập, Mập mập.” Junsu cảm thấy giọng cậu đang run rẩy, “Cậu xác định lập tên này sẽ không bị Jaejoong hyung thiên?”

Một cơn gió lạnh thổi qua, Mập mập cùng Junsu run rẩy, người đầy mồ hôi.

“Cái kia, Junsu à, tớ đột nhiên nhớ ra, lát nữa chín giờ dạ dày tớ sẽ đau, tớ phải đi mua thuốc.”

Dạ dày cậu đau còn báo trước sao, này này này!

“Tớ cũng vậy, mười giờ tớ sẽ bị tiêu chảy.”

Kim Jaejoong tấm xong vào cửa liền thấy hai người đang lén lút lút lút muốn chạy đi, rõ ràng thân hình không hề nhỏ, còn muốn giả bộ tàng hình, hai tên ngu ngốc!

“Hai đứa làm gì vậy?”

“Thuốc đau, mua dạ dày.”

“Cái gì?”

“Không có gì?” Junsu hai mắt ngập nước, tóc bay lộn xộn, chỉ mong hyung cậu nhìn thấy tài khoản xong sẽ không chém cậu thành tám mảnh, treo ở cửa thị chúng, “Em chỉ là... Cẩm động, cẩm động khi hyung muốn chơi Phong Vân.”

“Cẩm động cái rắm.” Kim Jaejoong chẳng muốn mất thì giờ với hai tên không bình thường, “Đăng kí xong rồi?”

“Bệ hạ, hết thủy đã chuẩn bị sẵn sàng.”

“Ái phi làm không tệ, thưởng cho nàng, đêm nay trẫm sẽ thị tẩm.” Kim Jaejoong dương dương đắc ý ngồi vào máy vi tính, sau đó mặt lúc trắng lúc xanh, giống hệt đèn giao thông, nhìn rất đẹp mắt.

Hai người đứng ở cửa thấy tình thế không ổn, từng bước từng bước lui ra ngoài, sau đó bỏ chạy.

Phía xa còn vang lên giọng hát của Mập mập: Chúng ta thúc ngựa lao thật nhanh, sống thật bình thản, lấy rượu hòa với khúc hát, cùng nhau...

Sau đó đến giọng hòa thanh không hề phù hợp của Junsu: Đàn ông thì phải thế...

Nhận được vô số dếp lê, vô số trứng thối.

“Hai người kia trở lại đây cho tôi!!!!” Ma âm của Kim Jaejoong vang lên khắp sân trường, Mập mập kéo Junsu liều mạng chạy, nói nhảm, lúc này mà để Jaejoong bắt được thì chết là cái chắc.

“Bạch hyung, bớt giận.” Dae Chil dừng chơi, ôm quyền, nhìn Kim Jaejoong mày nhú chặt, sợ hãi nói, “Xin thứ cho thần trọng thương chưa lành, không thể đuổi theo bọn họ.”

“Má nhà chúng nó!” Jaejoong nổi giận, “Cậu nhìn xem, chọn nhân vật nữ còn chưa nói làm gì, sao phải đặt tên như thế này!!!”

Dae Chil yên lặng ấn mở trang thuộc tính, quét mắt nhìn qua nhiệm vụ tân thủ, sau đó nhìn thấy bảy chữ lờ mờ thật to:

—— Là Kim hoa không phải cúc hoa

Hít thở —— Hít thở —— Hít thở.

“Nếu cậu muốn cười thì cứ cười, không cần phải dùng tiếng hít thở để chống chế, cảm ơn.” Kim Jaejoong lườm, cam chịu cảm chuột nhấn loạn, nhìn nhân vật nữ mặc y phục rườm rà đứng trong sa mạc đi loạn theo con chuột, tân thủ xung quanh trên đầu có ID kỳ quái lượn tới lượn đi.

Nhưng mà, đều không kỳ lạ như tên của cậu a.

Kim Jaejoong cậu đời trước đến cùng là đã tạo nghiệt gì đây!!

“Dae Chil, giờ tớ phải làm gì đây?”

Nhân vật nữ thì nữ a, dù sao không có ai biết được người bên ngoài máy tính là nam hay nữ, cậu cũng không có hứng thú tìm người yêu qua mạng.

“Đến NPC tân thủ nhận nhiệm vụ tân thủ, đến cấp 30 hyung có thể rời Tân thủ thôn rồi.”

“Nhiệm vụ tân thủ là gì?”

Liệu có phải cái loại cầm dao chém chém giết giết, máu thịt lẫn lộn không a, a a a a

Cậu không chơi có được hay không?

“Chắc chắn có.” Dae Chil mặt chính trực không hề để ý tới biểu tình ai oán của Jaejoong.

“Dae Chil, cậu có thể giúp tớ không?” Jaejoong mắt to ngập nước nháy nháy, cậu không muốn ở lại cái nơi khỉ ho cò gáy này đâu.

“Tân thủ thôn 90 cấp mới có thể quay lại, em hiện giờ chưa đủ.”

“Cậu cấp bao nhiêu rồi?”

Lần đầu tiên đăng nhập trò chơi nên rất hiếu kỳ, bọn họ cuồng game như vậy, mỗi lần có thời gian là lại chơi game, hăng cấp rất cao nha.

Hệ thống Nhắc nhở: Bốn năm sáu tám ta là bảy[4] thêm bạn làm hảo hữu.

ID: Bốn năm sáu tám ta là bảy Chức nghiệp: Chiến sĩ Level: 88 Bang phái: Bích Hải Thương Lãng

Hảo hữu Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Bạch hyung, đây là kênh hảo hữu, nói chuyện ở chỗ này bạn của hyung đều thấy.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Làm thế nào để ra cái này vậy? *Bái phục*

Hảo hữu Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Góc dưới bên phải, đưa chuột vào là được, hiện lên danh sách kênh rồi chọn.

Còn có, hyung, tên của hyung thật sự vô cùng... Phong cách...

Có vẻ rất dễ nha, Jaejoong vui vẻ bắt đầu nghịch các kênh, gửi tin nhắn ở đây giờ thành thạo không kém bằng QQ.

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Hừ, tớ không phong cách ai phong cách, tiểu cúc hoa của tớ, không phải những kẻ người trái đất ngu ngốc như mấy người có thể thấy!!! Đợi Mập mập về phải lấy dưa leo của cậu ta băm thành từng mẩu, để cậu ta đừng có đắc chí nữa Túc giận

Thế giới CFK :

OMG! Tân thủ thôn có một Cúc hoa ca

~ Không không không, cúc hoa tỷ, cầu vầy xem!

Thế giới Ông nội mày mua bánh ngọt :

Nhân vật mới thật độc đáo, ông đây ở sa mạc nhìn thấy cũng muốn chết sắc luôn, oh, vầy xem + 1

Thế giới Đại gia mày ăn bánh ngọt :

Tên gốc bên trên tập trung đi, muốn rút cấp à, còn có, vầy xem +2

Thế giới Nghịch thiên :

Hai người kia có thể đừng có liếc mắt đưa tình nữa không, vậy xem +3

Thế giới Mèo tinh nói tiếng người :

Mọi người phía sau nhớ bảo trì đội hình, lâu rồi chưa gặp nhân vật mới nào BH[5] như vậy, vỗ tay, vậy xem +4

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Sao mình lại có nhiều hảo hữu như vậy Nghi hoặc

Dae Chil Dae Chil, cậu chạy đi đâu rồi, nhanh luyện đến cấp 90 rồi đến đây giải cứu tớ, tớ không muốn chết già ở đây đâu.

Dae Chil hoàn thành phó bản trong lúc vô tình mở kênh thế giới, nhìn quần chúng đồng loạt vỗ xem, cùng với vật thể không rõ bị vỗ xem, trán đổ mồ hôi, khó được khi kênh thế giới nhiều người rảnh rỗi như vậy.

“Bạch hyung à.” Những lời này Dae Chil hô ba lần trên kênh thế giới mới được, vô cùng bất đắc dĩ, hai tên không có nghĩa khí kia sao lại vứt Jaejoong cho cậu, “Sao hyung lại chạy lên kênh thế giới nói chuyện, nơi đó toàn server đều nhìn thấy mà?”

“Cậu không nói cho tớ biết.”

Kim Jaejoong nhìn màn hình chữ không ngừng chạy, cầm thắt lưng trong tay nhằm chần quất bốn phía, Dae Chil nuốt nước miếng, lời vừa định phun ra liền nuốt lại vào bụng.

Không có cách nào cả, Bạch hyung của bọn họ hiện tại nhìn thật giống nữ vương SM a.

Cậu không muốn đột nhiên bị bạo cú, tuy rằng Tiểu Bạch lớn lên rất đẹp.

“Lỗi của em, em sám hối rồi, hyung nhận nhiệm vụ chưa?”

“Rồi, bảo đi giết quái thú gì đó, sao đó lấy hạt châu của nó, sau đó, giao cho... Biển đương đại?”

Biển đương đại là cái gì?

“Trời, đó là Biển Lưu Hải, được chưa?”

“Có gì khác nhau đâu, tớ không giết quái, cậu giết đi.”

“Em đang tổ đội rồi, không ở Sa mạc Tội ác, không qua được.”

“Tớ làm sao bây giờ?”

Kim Jaejoong nhe răng, Dae Chil nếu dám không giúp cậu, hừ hừ, răng của cậu không phải để ăn chay đâu.

“Mập mạp cùng Junsu nhận nhiệm vụ liên hoàn, đang ở phương Bắc, không có khả năng giúp hyung được đâu.”

... (> <) không=””>

~Trò chơi này của mấy đứa là đồ không có nhân tính.

“Trời muốn diệt ta a a a a a!”

Kim Jaejoong rơi lệ đầy mặt, nhìn giữa một đám người đông đúc, lạnh lùng đứng đó?? Nhẹ nhàng đứng đó??

Được rồi, nhìn giữa một đám người, nữ y sư xinh đẹp đứng đơ ra đấy, xoa xoa tay, hô to:

Không việc gì, ta, Kim Jae Jae sẽ một mình lưu lạc giang hồ.

[1] Miếu / miếu sát: Chỉ trong một chiêu giết chết đối phương

[2] PP: Mông í >.

[3] GM: Game Master

[4]Dae Chil có phiên âm Hán Việt là Đại Thất

[5] BH: Bư hân = Mạnh mẽ, dũng mãnh,...

2. Chương 2: Day 2

“Hoắc hoắc hoắc.... Hoắc hoắc... Hoắc hoắc hoắc...”

“Mập mập, cậu đang xem Hoắc Nguyên Giáp à?” Junsu chống hông lên tìm gì đó dưới gầm giường, bới a bới, thì thầm, “Mình nhớ rõ giấu tất ở dưới này mà.”

Jaejoong đang gác chân đọc manga nghe như vậy thân thể chấn động, không nói nên lời nhìn Junsu lấy một đôi tất màu trắng ra khỏi hộp mì tôm trong va li, loay hoay đeo vào chân.

Từ trong hộp mì tôm... Lấy ra... Tất!!

Jaejoong .

Không biết lần sau Junsu ăn mì có thể ném được vị Nike không nhỉ.

Hay là, mình phải hỏi tên nhóc này lúc ăn tất có cần cho thêm gia vị không?

Mọi người vẫn nói trình độ lưỡi biếng của nam sinh trong ký túc xá tỉ lệ nghịch với diện tích căn phòng, vì vậy, bốn người trong ký túc xá của bọn họ đều đứng đầu bảng “Ba vô”: Không truy cầu, không người yêu, không mục tiêu, thường xuyên nhốt mình trong phòng, ngay cả giặt quần áo cũng lười, điều này tạo thành tập tục để phòng ngừa người khác vì không còn quần áo mà lấy đồ của mình mặc liền dứt khoát học tập chuốt trong mùa đông, gây nên hiện tượng giấu đồ khắp nơi vô cùng độc đáo.

“Cậu chống hông cái rắm a, lại còn dám tư tàng.” Mập mập quay đầu thấy Kim Junsu đi tất trắng mới tỉnh, lập tức bỏ máy tính lao đến cạnh giường Junsu, cậu đã chân trần vài ngày rồi, trong giày đầy mồ hôi đến mức có thể nuôi cá vàng, “Nhanh, giao tất ra đây, nếu không cậu sẽ hối hận đấy.”

“Đừng hòng tởm đưa tất.” Kim Junsu ỷ vào mình bình thường vận động nhiều, chạy đến chỗ đặt máy tính, vừa định bật máy lại bị chủ đề ở trên máy tính Mập mập hấp dẫn, “Ồ, đây là?”

“Ai ha ha... Ha ha... Ai ha ha ha ha ha... Ha ha ha...”

Được lắm, lại thêm một thằng điên, Kim Jaejoong ngay cả mí mắt cũng lười mở, xoay người, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết hai tên này chắc chắn lại nhìn được một bức ảnh của mỹ nhân Nhật Bản sexy nào đó rồi.

Dae Chil bị áp bức xuống rót nước mang theo bình nước đi lên, nhìn thấy nụ cười hèn mọn bí ối của hai người kia phản chiếu lên màn hình máy tính lại càng thêm dâm dăng, vội vàng chạy tới, vui một mình không bằng vui chung nha.

“Quác quác quác... Quác quác quác.... Quác quác quác.... Cục tác.”

“Dae Chil, từ bao giờ mà em lại có thêm chức năng để trứng vậy.” Kim Jaejoong bị tiếng cười của Dae Chil làm cho nổi da gà, ký túc xá của bọn họ quả nhiên nhân tài vô cùng nhiều, trong lòng rất hiếu kỳ, vì vậy rón rén đi đến sau lưng ba người, kiễng chân nhìn vào màn hình.

Ta hận cái gọi là một đi không trở lại!!

Ai nói cho cậu biết, cái cậu nhìn thấy là gì đây?!

Màn hình của Mập mập lóe lên ánh sáng màu lam, tổng thể 10 chữ chọc mù mắt 10/10 của Jaejoong:

— Top 10 tiểu thụ cực phẩm của đại học T

NO.1 Kim Jaejoong – Khoa y học lâm sàng – Hệ y học – 5 sao

Cực phẩm trong cực phẩm, quả thực là hình mẫu mơ ước của tất cả tiểu công trong thiên hạ, ví dụ như sau:

Từ lúc vào trường đến nay độc chiếm danh hiệu Hoa khôi giảng đường, không ai địch nổi, làn da đẹp đoán chừng nếu sờ vào sẽ đàn hồi vô cùng tốt, nghe nói ai bị anh ấy liếc nhìn một cái thì xương liền giòn tan vỡ

vụn, nói gì đến việc sau này hẹn hò kết hôn rồi #%^@\$#%, tóm lại nếu ai bắt được anh ấy tuyệt đối là superman cứu vớt Trái đất!!!!

Khả năng nấu nướng mới gọi là đỉnh cao, theo một người trong cuộc tiết lộ, khả năng nấu nướng của Kim Jaejoong có thể sánh ngang với đầu bếp, chủ topic cũng rất muốn ném thử!

Dáng người tốt, chủ topic đã từng lên vào ký túc xá nam sinh, tận mắt nhìn thấy người thực, eo cực thon, vai rộng, chân vừa dài vừa thẳng, còn chỗ kia —— Suyt —— Chỗ này cấm nói, muốn biết có thể mật chủ topic.

Giọng nói! Các chị em, điều này rất quan trọng, mọi người thử nghĩ mà xem, về sau lúc OOXOO, giọng nói kia... Các chị em hiểu rồi đấy!

Một điều cuối cùng, nghe nói Kim Jaejoong có khả năng nhảy rất tốt, đây là cái gì! Cái này là tiểu thụ mềm mại dẻo dai trong truyền thuyết nha!

Sau năm chứng cứ kia là mấy bức ảnh, có ảnh cậu và Mập mạp, Junsu, Dae Chil cùng đi đến quán lẩu ăn, cậu bị ớt làm cho chảy nước mắt, bên cạnh còn ghi chú: Mỹ nhân chảy nước mắt cũng đẹp đến như vậy, nhìn môi hồng hồng kia, nhìn da trắng trắng kia, nhìn đôi mắt hút hồn kia, đẹp đến không còn thiên lý nữa rồi!

Còn có ảnh chụp trộm trên đường về ký túc xá, người chụp ảnh kỹ thuật không tệ lắm, cậu nhớ rõ ngày hôm đó cậu uống quá nhiều bia đến mức bàng quang như muốn nổ tung ra, cho nên một mạch cầm đầu cầm cổ đi, lại bị ghi chú thành thế này: Đây chính là đàn ông như một cơn gió thoảng a! Nhìn mái tóc tung bay của anh ấy kia, giống hệt đám mây trôi lơ lửng trên trời!

Còn có, các chị em, đây chính là Lê Hoa giáo Giáo chủ nha.

Bên dưới là ảnh chụp trộm lúc cậu đang thoải mái tựa vào một gốc cây trong trường, cậu rõ ràng là đang ngẩn người, ánh mắt không hề có tiêu cự, vậy mà bị đám hủ nữ kia xuyên tạc thành: Tinh linh đắm mình trong ánh nắng mặt trời trở thành thiên sứ lấy gió xuân làm bạn.

Thiên sứ là giới tính không xác định, được không, tinh linh cùng thiên sứ, mấy người tạp giao tạo ra cái giống gì vậy!!!

Nội tâm như thế có ngàn vạn con ngựa đang dằn xéo, bạn học Kim Jae Jae thở phì phì một cước đá vào mông Junsu đang cười vô cùng vui vẻ, nhìn mông cậu rơi tự do, vài giây sau thành công tiếp đất.

Quay đầu nhìn hai người khác cũng tham dự, Jaejoong âm hiểm cười chỉ chỉ quyển sách dày cậu đặt trên giường...

Mập mạp cùng Dae Chil tự giác ngồi xổm xuống, ôm đầu, co người lại, tiến nhập vào trạng thái lẩn.

“Hừ!” Thấy ba người đều bắt trước bộ hung lẩn đi xa, Jaejoong hung dữ gõ bàn phím, đánh ra một dòng chữ, quyết đoán gửi trả lời.

Ba người nhìn Jaejoong cười vô cùng tà ác, đột nhiên cảm thấy lưng lạnh lẽo, ăn ý nhìn lẫn nhau, lén lút tới gần, chỉ thấy Kim Jaejoong mười ngón tay như đang múa trên bàn phím mà trả lời liên tục.

—— #1344: Nghe nói, nguyên nhân Kim Jaejoong từ trước đến nay không có bạn gái là vì anh ấy có quan hệ mập mờ với ba người cùng phòng ký túc xá!!!

ID: Dưa leo cô đơn trong gió

Bài post ngay lập tức dẫn đến một hồi sói tru của đám hủ nữ điên cuồng reply, Mập mạp chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, cái tài khoản Dưa leo độc đáo động lòng người dùng mấy trăm năm qua, lừa gạt vô số hủ nữ coi cậu thành đồng minh có lẽ từ nay về sau phải rời khỏi forum trường rồi.

Junsu cùng Dae Chil liếc nhìn nhau, đồng thời rời khỏi phạm vi từ trường của Kim Jaejoong.

Quả nhiên, lúc Tiểu Bạch biến thân là đáng sợ nhất! Run rẩy

Đắc tội người nào cũng được nhưng không được đắc tội gốc thích xù lông, chẳng những bị xử lý mà sau này ở trường học còn bị đàn sói gọi là hội đam mỹ kia tấn công.

Trời muốn diệt ta à!!!

Ba người đồng thời kêu rên trong lòng, lúc này chỉ có Phong Vân mới có thể an ủi tâm linh bị thương.

Bốn người khó được khi nhất trí cùng mở máy tính đăng nhập game.

Đình, hệ thống đồng thời phát ra thanh âm nhắc nhở.

Kim Jaejoong vẫn cảm thấy thanh âm này rất giống tiếng đồng tiền rơi xuống đất, nhin không được cúi đầu nhìn.

Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa online

Hảo hữu của bạn: Người chơi Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ online

Hảo hữu của bạn: Người chơi Mông lép cỡ D online

Hảo hữu của bạn: Người chơi Bốn năm sáu tám ta là bảy online

Jaejoong vẫn đang ở Tân Thủ thôn nhìn nhắc nhở của hệ thống, tuy đã nhìn vài ngày rồi nhưng cậu vẫn chưa quen với ID của Mập mập và Junsu, quay đầu nhìn Mập mập tai to mặt lớn đầy mỡ, lại nhìn Junsu khuôn mặt nhỏ nhắn, đơn thuần vô hại, sao cậu đột nhiên lại có cảm giác ăn phải ruồi nhỉ?!

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Hyung, bây giờ hyung bao nhiêu cấp? Hyung định chết già ở Tân Thủ thôn à????????? Biểu tình khinh bỉ

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cấp 5, hyung định đợi trò chơi đóng cửa rồi mới ra ngoài Phấn đấu

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Cách mạng còn chưa thắng lợi, đồng chí tiểu thụ cố gắng. Võ vai

“Oa, hyung, hyung đánh em làm gì?” Kim Junsu ôm đầu kêu rên, sao lại ngược đãi cậu như vậy, đáng ghét!!

“Hyung muốn nhìn xem đầu em có phải cỡ D không.”

Hyung nhà cậu chỉ lúc nổi giận mới nói năng lưu loát như vậy...

Quả thực Tiểu Bạch Jae vẫn đáng yêu hơn.

Hảo hữu Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Tiểu Bạch Bạch, nhanh đánh quái rồi rời Tân Thủ thôn đi, anh đây cho cậu nhìn cái gì gọi là giang hồ Khí phách hiên ngang

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Má nhà cậu, tớ không muốn!!!! Tớ muốn sửa ID!!!!

Hảo hữu Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

ID này không tốt sao? Chẳng lẽ cậu muốn đổi thành Dưa leo không cô đơn?????? Béo ca ca nói cho cậu biết nha, cậu vẫn thích hợp với cúc hoa hơn...

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

... Cậu đi chết đi!!!! Cẩn thận với tôi đấy!!!

Về sau, kênh hảo hữu hoàn toàn yên tĩnh, Jaejoong ai oán nhìn ba người bạn cùng phòng đang chém chém giết giết, một mình yên lặng tiếp tục trò chơi.

Thật lòng mà nói, game này thật sự không tệ, thiết kế vô cùng đẹp mắt, ngay cả Tân Thủ thôn chỉ là một nơi nhỏ bé cũng điện nước đầy đủ nhà cửa xa hoa.

Ven đường có không ít hoa cỏ, có đóa đang nở rộ, có đóa đã tàn lụi, bướm ong cùng vài loại côn trùng không biết tên bay lượn trong bụi hoa, Jaejoong điều khiển nhân vật đi trên con đường nhỏ, thỉnh thoảng có người chơi chạy qua còn phất tay chào hỏi cậu.

Quả nhiên là một xã hội an bình nha!

Đang cảm khái đột nhiên nhìn phía trước có ID Lão nạp khám phá hồng trần cùng ID Bàn tăng ly hôn nhiều năm, hai người một Chiến sĩ, một Pháp sư kề vai sát cánh, ngọt ngọt ngào ngào đi tới, Jaejoong che mặt.

Đây là hình ảnh gì vậy, này này này!

Jaejoong thần kinh điên loạn thái dương chảy mồ hôi, tiếp tục chậm rãi ngắm phong cảnh.

A, cây ăn quả bên kia hình như hôm qua còn chưa nở hoa, không tệ không tệ.

Ồ, đó không phải là kiến trúc Phục hưng trong truyền thuyết sao, Jaejoong đi đến sờ sờ, trong lòng tiếc nuối, không có máy ảnh a, nếu có chụp lại một bức làm kỷ niệm thì hay biết mấy (Này, có thứ gọi là Screenshots được không??)

Oa oa oa, kia chính là điểm truyền tống nha, giờ mới thấy... Cầu thang bộ ký túc xá bọn họ đúng là đồ bỏ đi so với cái này.

Xin nhờ, bạn học Kim Jaejoong, cậu là tới thăng cấp mà, đã quên rồi sao, cậu không phải đến đây du xuân đâu, hồi hồn

~~Jaejoong sa vào ngắm cảnh hoàn toàn không biết cảnh mình tung tăng bước đi có gì không ổn, cũng không thêm để ý đến bảng thuộc tính đáng thương chỉ có 1 chữ số, tiếp tục vui vẻ đi, chợt cậu nhìn thấy bụi cỏ gần đó có một vật toàn thân tuyết trắng... Là thỏ?

“A, thỏ con.”

Bạn học Jaejoong vốn thích động vật nhỏ vô cùng vui vẻ, sau mấy ngày nhìn quái không phù hợp về mặt thẩm mỹ, giờ nhìn thấy sinh vật đáng yêu như vậy, cậu nhìn không được, cậu muốn...

Bỏ nhào qua nắm lấy tai thỏ, sau đó, con thỏ trắng tinh thoát nhìn rất hiền lành liền quay đầu cắn một phát lên cánh tay nữ y sư.

Jaejoong đang đắm chìm trong sinh vật đáng yêu kia chợt nhìn thấy trên màn hình vi tính, trên đầu tiểu y sư không ngừng bay lên dòng -1, hòa với gió rồi tiêu tan.

Này! Sao không ai nói với cậu con thỏ này cũng là quái hả.

Toàn bắt nạt cậu... Khinh người chơi mới à.

“Mập mập.” Jaejoong về mặt đau đón nhìn Mập mập, giọng nói uể oải, “Mập mập Mập mập.”

“Làm sao vậy?”

“Thỏ cũng cắn người sao?”

“Cậu còn cần người nói gì đến con thỏ.”

“Sh*t!”

Jaejoong không vui, Jaejoong rất không vui, nhưng Mập mập nói đúng sự thật, cậu rất thích cắn người, theo lời mẹ cậu nói là vì lúc có thai cậu thì đột nhiên rất thích ăn sườn.

Bởi vậy, cậu mới có thuộc tính giống nhà cẩu sao?

= =!!!

Không trông cậy Mập mập có thể giúp, Jaejoong thấy lượng máu của cậu đang lấy tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy mà rút xuống, chỉ còn lại một tầng da mỏng, luống cuống tay chân muốn uống hồng dược.

Nhưng mà, đã quá muộn.

Hệ thống rất nhanh đưa ra thông báo ——

Thông Báo : Than ôi, Là Kim hoa không phải cúc hoa mới vào giang hồ liền chết dưới tay Thỏ điên, chờ đợi phục sinh.

Jaejoong liền nhìn thấy hệ thống phát ra tin:

—— Người chơi tử vong, chờ hệ thống phục sinh.

(Quay lại điểm trọng sinh/ Chờ 10 phút phục sinh tại chỗ)

Jaejoong nhìn tới nhìn lui hai lựa chọn, thật sự không rõ hai cái này có gì khác nhau, chẳng lẽ quay trở lại điểm trọng sinh là muốn cậu trần truồng chạy tới đó? Này này này, sao lại không biết xấu hổ như vậy, cậu hiện tại là nữ, người ta cũng có trinh tiết nha (Này ~~!)

Giận dữ không muốn hỏi ba người kia, Jaejoong chọn Chờ 10 phút phục sinh tại chỗ, sau đó nhìn thấy nhân vật ngồi khoanh chân tại chỗ, trên đầu xuất hiện ký hiệu chờ đợi.

Jaejoong điên cuồng kích chuột, phát hiện không có tác dụng gì đành phải mở kênh Thế giới xem náo nhiệt.

Thế giới Thỏ uống rượu đỏ :

Lâu rồi không gặp người chơi mới chết dưới tay Thỏ điên, đây rốt cuộc là yếu thành dạng gì a!!!

Thế giới Tan thành tro :

Vị người chơi mới này bị con thỏ bạo cúc rồi à??

Thế giới Xương rồng thích cắt móng tay :

OMG, đây chính là trong truyền thuyết... Nhân thú sao!!!

Thế giới Rượu đỏ nấu thỏ :

Này, người #1 lúc mới chơi cũng bị ba con Đại điệp tẩy trắng mà, hiện tại còn châm chọc cái gì.

Thế giới Thỏ uống rượu đỏ :

Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, cậu không nói lời nào sẽ không chết đâu.

Thế giới Rượu đỏ nấu thỏ :

Sẽ! Nghẹn! Chết!

Thế giới Thỏ uống rượu đỏ :

Mắc tiểu đi ra ngoài quẹo phải, cảm ơn

...

Đang lúc Jaejoong muốn xen vào giải thích việc mình không biết thỏ là quái chột thấy có người tới bên cạnh cậu.

Tập trung nhìn, Jaejoong kinh ngạc một hồi, kia hóa ra lại là một hiệp khách áo trắng bông bông, lớn lên nhìn khí phách vô cùng, sau lưng đeo một cái túi màu đen, bên hông đeo chiếc tiêu màu xanh ngọc bích, tỏa ra khí tức vô cùng cường đại, đứng trước mặt cậu khoanh tay cúi đầu.

Jaejoong thấy người kia không nói lời nào, cũng không biết mở miệng như thế nào, mắt đánh giá người trước mặt, không giống Chiến sĩ, cũng không phải Thích khách hay Mục sư, chẳng lẽ đây chính là chức nghiệp ẩn trong truyền thuyết sao?!

Jaejoong mắt đầy sao hâm mộ!!

ID trên đỉnh đầu người mới tới cũng rất đứng đắn, ngắn ngủn hai chữ —— Túc Mặc.

Túc Mặc, Túc Mặc.

Vì sao cậu lại nhớ tới lời Mập mạp nói: Dưa leo không cô đơn nhĩ?!

Hiện tại Túc Mặc :

Chết rồi hả?

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Mê mang Tôi?

Hiện tại Túc Mặc :

Lặng yên-ING.... Không thì tôi nói chuyện với quỷ à?

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Nhưng mà nếu tôi chết rồi thì phải biến thành quỷ nha, hay là cương thi? Hay phải gọi là ma?

Hiện tại Túc Mặc :

...

Hiện tại Túc Mặc :

Bị Thỏ điên giết?

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Ừ, khóc lớn, tôi không biết thỏ cũng sẽ cắn người *Chỉ chỉ*

Hiện tại Túc Mặc :

Tôi dẫn cậu đi báo thù.

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Thật sự?

Kim Jaejoong trước máy tính kích động một hồi, có người muốn giúp cậu báo thù nha!

Kéo băng thuộc tính ra, trong lòng vui vẻ, phục sinh đã xong được 56%, chỉ còn 4 phút nữa thôi.

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cái kia, chắc tôi còn phải chết một lúc nữa...

Hiện tại Túc Mặc :

(b Chảy mồ hôi)

Hiệp khách áo trắng trước mặt tuy rằng biểu tình không thay đổi nhưng Jaejoong đột nhiên cảm giác được người kia như có chút không kiên nhẫn lắm, sau đó một tay vung đến đầu cậu, hào quang màu trắng bao phủ cả màn hình, sau đó...

Hiện tại Túc Mặc :

Lên.

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cái kia, tôi còn chưa chết xong...

Jaejoong yếu ớt đánh hàng chữ này liền thấy hiệp khách áo trắng hơi sững sờ một chút.

Này này, vừa mới bảo sẽ giúp, đừng có bỏ đi như vậy nha.

Đang oán niệm định phục sinh xong thì đi áp bách Junsu giúp lại cảm thấy hoa mắt một trận.

Cũng không rõ người kia làm gì, nhưng mấy con Thỏ điên trong bụi cỏ tập thể ngửa bụng, sau đó đĩnh đĩnh rơi ra một ít vật phẩm linh tinh.

Đại, đại thần là đây!

Trong lúc vô tình đụng phải phím cách, tiểu Y sư vốn nên ngồi nguyên một chỗ phục sinh liền nhảy lên ba thước, trực tiếp nhào vào người hiệp khách áo trắng đứng trước mặt.

Hai người đồng thời lão đảo một lúc, Jaejoong lại càng hoảng sợ, phản ứng đầu tiên là cậu sắp chết rồi, sau đó liền như gặp quỷ mà liên tục lùi lại phía sau, sao cậu lại đụng vào đại thần a, liệu có bị miểu sát không đây.

Hệ thống :

Người chơi Tức Mặc tặng bạn một viên Cửu chuyển Lưu Ly châu (Tiếp nhận/ Cự tuyệt)

Người chơi Tức Mặc tặng bạn một Túi cần khôn (Tiếp nhận/ Cự tuyệt)

Hiện tại Tức Mặc :

Nhận.

Đại não Jaejoong trong lúc còn mơ mơ màng màng đã chọn Tiếp nhận, sau đó liền thấy một NPC râu bạc vốn ngồi cách đó không xa run rẩy đi tới, bô bô nói một đoạn dài.

Jaejoong nhìn hiệp khách áo trắng đã rời đi, đưa ra một kết luận: Đồ đại thần đưa là mấu chốt để cậu rời Tân Thủ thôn!!

Chẳng lẽ biệt danh của đại thần là Ultraman, được phái tới cứu vớt Trái đất, thuận tay giải cứu một nam thanh niên? Nữ thanh niên yếu đuối như cậu?

Dù nói thế nào, Kim Jae Jae cậu rốt cục rời khỏi Tân Thủ thôn rồi.

Ngẩng đầu đi theo NPC đến điểm truyền tống, Jaejoong trong lòng tràn đầy vui mừng chờ mong một chuyến đi thần bí đến không gian nào đó, truyền tống của Tân Thủ thôn là đến đại lục Đá Vụn, chắc là phải cưỡi ngựa hay ngồi kiệu gì đó nha.

Hón hờ nhìn chăm chăm vào màn hình cả buổi, Jaejoong nhin không được muốn ném thẳng máy tính đi.

Cái quái gì vậy, đây đúng là game vô lương.

Chỉ một giây đồng hồ thôi mà cậu từ thôn dân biến thành người thành thị có hộ khẩu hợp pháp rồi hả?!

Bạch mã của cậu đâu, kiệu tám người khiêng của cậu đâu, chong chóng tre của cậu đâu?

Rơi lệ đầy mặt mở kênh Hảo hữu, Jaejoong nhanh nhẹn gõ mấy chữ.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Này này này, ra đây đi, bốn thiếu gia rời thôn rồi!

Hảo hữu Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Canxi oxit[1]! Tiểu Bạch, cậu ra tù rồi à???

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cậu mới phải vào tù, cậu là tên bác sĩ phụ khoa sắc ma!

Hảo hữu Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Bạch hyung, sao hyung train level nhanh như vậy?

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Hyung, hyung thông suốt rồi, cô mà biết nhất định sẽ rất vui.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tớ vừa gặp một người, người đó cho tớ một thứ, sau đó NPC liền đưa tớ ra.

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Ai vậy?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :
Hình như là Tịch mạch? Tức Mặc? Dù sao thì nhìn rất giống thần tiên bay bay nha.
Hảo hữu Mông lép cỡ D :
Ta XX, Tức Mặc!!!!
Hảo hữu Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :
Sh*t! Tiểu Bạch Bạch, sao cậu lại câu được đại thần vậy?! Cầu chỉ bảo.
Hảo hữu Bốn năm sáu tám ta là bảy :
+ 1
“Tớ hỏi này, Tức Mặc kia rốt cuộc là ai?”

3. Chương 3: Day 3

Trong ký túc xá, Jaejoong vừa hỏi xong liền nhận được sáu con mắt lóe sáng của ba người, như thể sói đói nhìn thấy thịt, có ngưỡng mộ, có hèn mọn bì ổi, có... khinh bỉ cậu ngốc.

Nhưng câu trả lời lại vô cùng nhất trí đến mức thần kì:

—— Tức Mặc là đại đại đại đại, đại thần.

Cái gọi là đại thần, có rất nhiều người như Jaejoong trong việc học tập không ai địch nổi, lúc nào cũng là đại thần trong học tập, có rất nhiều người như Mập mạp, loại sinh vật chuyên giả làm người bạn của phụ nữ, đại thần hèn mọn bì ổi, có rất nhiều như Junsu, loại người mà dù làm bất kì việc gì tuyệt đối đều trở thành đại thần đen đủi, dùng hình tượng cầu huyết của nhân vật nam chính mà kết thúc việc.

Mà hiệp khách áo trắng ID Tức Mặc kia là đại thần trong server Sắc nước hương trời của Phong Vân Online train level cực nhanh, thao tác vô cùng chuẩn, làm người thì... Trầm mặc ít nói (Này || °), trình độ xuất quỷ nhập thần đủ để cho người nhìn đã mắt.

Mập mạp ba người bọn họ không hề xóa nick, bắt đầu chơi từ lúc Phong Vân ra đời, liều sống liều chết chơi đến bây giờ, tuy còn chưa siêu việt đến mức đạt 100 cấp nhưng cũng coi là cao thủ trong trò chơi, ai nghĩ vị đại thần kia vừa lên cấp 20 liền bắt đầu ẩn mình, về sau gần gũi nửa năm luyện lên cấp 147, trở thành đệ nhất cao thủ trong game, còn là bang chủ bang phái đệ nhất —— Hiệp cốt nhu tràng[1].

“Anh ta nhất định là dùng auto.” Mập mạp cắn vãi tức giận bất bình, “Hay thực chất anh ta chính là GM.”
(#)

Mập mạp, cậu rõ ràng là đang hâm mộ đến ghen tị nha!

Jaejoong oán thăm, cậu không hiểu sao lại rất có hảo cảm với vị hiệp khách áo trắng đã thuận tay cứu vớt cậu kia, theo lời Dae Chil nói thì đây đại khái là tình tiết chim non.

Bởi vậy, chẳng lẽ cậu đã coi đại thần Tức Mặc là mẹ rồi sao?

“Mập mạp, cậu gặm cái gì vậy?” Junsu cẩn thận nghiên cứu cả buổi cũng không nhận ra.

“Hắn là...” Mập mạp nhìn nhìn, “Tất?”

“Tất của cậu... Hình tứ giác sao?” Dae Chil nói trúng trọng tâm, hai người khác liên tục gật đầu.

Bạn học Mập mạp – Người bạn của phụ nữ run rẩy mở thứ gặm cả buổi, một đóa cúc vô cùng lớn nở rộ trước mắt mọi người, nhìn cánh hoa màu vàng kim óng ánh, nhìn lá cây xanh mơn mớn, nhìn đoạn dây thun lộ ra...

Cái này rõ ràng là quần tứ giác siêu nổi tiếng của Mập mạp, nick name là “Tiểu cúc hoa” nha.

“KaO! Đây không phải là quần lót của tớ sao!!”

“Vậy tớ đang mặc cái gì???”

“Có lẽ, cậu đang mặc tất nha, chắc là sẽ hơi rộng.”

Cho bên, tác dụng khác của tất thật ra là... Khụ khụ... Condom?

Dae Chil trầm mặc mỗi lần mở miệng đều tạo nên Kỷ nguyên hà, sau đó là tràng cười vang.

Buổi tối thứ sáu náo nhiệt cứ như vậy trôi qua trong lúc Mập mạp cùng Dae Chil cường bạo nhau rồi lại phản cường bạo.

Thứ bảy không có giờ, Junsu đến câu lạc bộ bóng đá, Mập mạp cùng Dae Chil vì còn chưa nộp luận văn môn triết nên sáng sớm đã bị mời đi uống trà, lúc Jaejoong rời giường, ký túc xá không còn một bóng người, ôm gối nằm trên giường một hồi, trong đầu không biết tại sao lại hiện ra hình tượng đại thần áo trắng bồng bênh.

Lúc đại thần miếu sát con thỏ thật sự rất đẹp trai nha.

Tuy Mập mạp, Junsu, Dae Chil đều có thể giải quyết một con Thỏ diên chỉ có 10 cấp trong một giây đồng hồ, nhưng cảm giác lại không giống với đại thần.

Giống như kiểu trước mặt là một con quỷ Nhật Bản, đại thần một phát súng, hoa lệ thổi hòng súng, giải quyết xong.

Mập mạp bọn họ thì lại hèn mọn cầm lưỡi lê, đâm đâm đâm, đâm cả buổi mới giải quyết quái vật kia.

Ma xui quỷ khiến bật máy tính lên, đăng nhập trò chơi, hình ảnh trước mắt liền chuyển thành con phố Thịnh thế Đại Đường, đây là khung cảnh ở Đại lục Đá vụn, chung quanh có đủ loại cửa hàng, có rất nhiều là do NPC mở, chuyên bán các loại trang bị, hồng lam được cùng các loại nhu yếu phẩm trong trò chơi, còn có một số cửa hàng nhỏ do người chơi sinh hoạt không thích chém chém giết giết mở.

Đi dọc theo con phố một lần, bạn học Kim Jaejoong đã bị cuộc sống nói dễ nghe thì an nhàn, nói khó nghe thì là không có việc gì làm đả động.

Đây quả thực cuộc sống lý tưởng của cậu nha!

Lúc trời nắng thì lấy ghế ra nằm phơi nắng ngoài cửa, lúc trời mưa thì ngồi dưới mái hiên ngắm mưa, lúc tuyết rơi thì nằm trong phòng sưởi ấm, lúc bình thường thì uống trà, chơi chim, tốt nhất là có thể nuôi mèo, giống với Ji Ji trong ký túc xá của bọn họ, có thể dùng làm gối rồi dùng để sưởi ấm tay.

Vì sao cậu không thể biến thành mèo (-_-!)

Jaejoong vẫn còn sợ hãi trong lòng với việc thiếu chút nữa bị con Thỏ diên miếu sát liền quyết định trở thành một thành viên trong nhóm người chơi sinh hoạt, dù sao PK ngày nào cũng có, cậu tùy tiện chụp màn hình lại, photoshop một chút, đổi thành tên mình vậy là có luận văn để nộp rồi.

Hào hứng đăng nhập diễn đàn, tìm hướng dẫn mở cửa hàng, Jaejoong đọc nhanh như gió một lượt, đọc xong cả người liền đơ ra.

Phong Vân cũng không yêu cầu cao đối với người chơi sinh hoạt, level 5 trở nên, cậu đã đủ rồi; đã rời Tân thủ thôn, cậu đã ra khỏi đó; có hảo hữu ba người trở nên, cậu vừa vặn có ba hảo hữu; còn có cần ba món bảo bối của cửa hàng...

Những cái này đều không vấn đề, nhưng chết tiệt, sao lại cần phải có một nghìn vàng là thế nào!!!

o(> <)o không=’’’’ muốn=’’’’>

Túi của cậu so với mặt của cậu còn sạch sẽ hơn, cậu kiếm ở đâu ra một nghìn vàng a.

Càng nghĩ càng không vui, Kim Jaejoong chạy lên thế giới phát tiết.

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

T^T Vì sao mở cửa hàng lại cần nhiều tiền như vậy, tôi rất nghèo nha, cầu biện pháp giải quyết

~(>_<~

~ Thế giới Tổng đạo diễn phim ảnh :

Bán mình a, đáng tiếc cô là con gái, không thể làm nhân vật nam chính trong phim mới của tôi được!!

Thế giới Nam chính phim ảnh

Đạo diễn, anh không quan tâm đến tôi sao, anh thật sự thật sự không quan tâm đến tôi sao, anh thật sự thật sự thật sự không quan tâm đến tôi sao, không muốn a, trời xanh ơi, đất rộng ơi...

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi, không bán thân!

Thế giới Vì khuôn có ích :

Tiểu Cúc Hoa đi phó bản đi, phó bản rơi vàng, có muốn cùng tổ đội với anh không, bọn anh lát nữa đến động U Minh giết U Linh Vương, còn thiếu một y sư.

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

b Tôi không phải Tiểu Cúc Hoa, còn có tôi mới cấp 5, đoán chừng cày phó bản sẽ bị quái miểu sát a!

Thế giới Cưỡi xe đạp đi chợ :

(o) Hả!

Thế giới Gọi ta là Ama :

Bà mẹ nó (o)

Thế giới Cưỡi xe đạp đi chợ :

Kim Hoa tỷ cấp 5???? Vậy chị làm thế nào để rời khỏi Tân Thủ thôn??

Thế giới Vì khuôn có ích :

Bái phục, chẳng lẽ hệ thống BUG rồi sao?

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi... không phải...

Thế giới Dung ma ma yêu Tử Vi :

Cầu vầy xem, Cúc Hoa tỷ, chị miểu sát NPC sao, tạo phúc cho nhân loại là đây a!

Tin tức tân thủ cấp 5 xuất hiện ở phố Thịnh thế Đại Đường hỏi cách mở cửa hàng đã miểu sát phần đông người chơi, tin nhắn trên kênh thế giới điên cuồng chạy, Jaejoong khóc không ra nước mắt rời khỏi kênh, đám người kia, căn bản toàn là thành phần xem náo nhiệt, chẳng lẽ cậu thật sự phải đi cày phó bản kiếm vàng sao (Ô ~o(> <>

Đang uể oải, cửa sổ chat đột nhiên nhảy ra, Jaejoong cho rằng hệ thống có thông báo, ấn mở, lại nhìn thấy mấy chữ to màu vàng óng ánh:

Tin nhắn Tức Mặc : Túi càn khôn

Túi càn khôn là cái gì, Jaejoong hoảng hốt kéo bảng thuộc tính ra, bên trong túi quả nhiên có một túi gấm màu bạc, ấn vào trang bị, hệ thống lập tức nhảy ra thông báo:

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa đạt được thần khí Túi càn khôn, khắp chốn vui mừng.

Thế giới không ngoài ý muốn lại một lần nữa bùng nổ, toàn bộ server chỉ có một chiếc túi duy nhất không khổng lồ nhỏ, chỉ cần có thứ này lúc miểu quái mặc kệ rơi cái gì đều không cần lo lắng liệu mình có bỏ qua thứ gì không.

Lại còn là thần khí nữa!

Đột nhiên nhớ tới đây là thứ đại thần áo trắng đưa cho mình lúc gặp mặt ngày hôm qua, Jaejoong mở túi càn khôn, sau đó liền bị đồ vật trong túi miếu sát.

Năm nghìn vàng, Thiên chi vũ, Thiên tâm ti, Thần ngọc trâm, cùng với một quyển gọi là bí tịch Bách khoa toàn thư về trà

Cái này, cái này, cái này, quả thực là chuẩn xác làm theo mong muốn mở cửa hàng của cậu mà, ba món bảo bối, một nghìn vàng, cộng thêm một quyển bí tịch rách rưới, cậu hoàn toàn có thể mở một Trà lâu rồi.

Quả nhiên đại thần vừa ra tay là gạo xay ra cám.

Kim Jaejoong tay run run, ấn mở hảo hữu, tìm Tức Mặc:

ID: Tức Mặc Chức nghiệp: Kiểm khách Level: 147 Bang phái: Hiệp cốt nhu tràng

Không online a, nhìn ảnh đại thần màu xám, Jaejoong trong lòng mất mát, còn chưa cảm ơn anh ấy.

Không biết đại thần thêm hảo hữu được không, Jaejoong hít sâu một hơi ấn vào thêm hảo hữu, sau đó bất giác nhắm mắt lại, lòng bàn tay chảy mồ hôi.

Đình!

Nghe thấy tiếng hệ thống nhắc nhở, Jaejoong mở to mắt, sau đó cả người ngã xuống giường.

Hệ thống nhắc nhở: Thao tác thất bại, Tức Mặc từ chối thêm bất kì ai làm hảo hữu

Vì sao, đại thần lại không thêm bạn ()

Nhưng mà, đã có Túi càn khôn đại thần cho, Trà lâu của Jaejoong rất nhanh chóng mở cửa, bởi vì tiền nhiều như nước nên Trà lâu được xây ngay tại trung tâm phố Thịnh Đường, bên ngoài xây dựng dựa theo khách sạn Long Môn, hao tốn của Jaejoong cả buổi trưa mới hoàn thành.

Lúc viên gạch cuối cùng được đặt vào, hệ thống nhắc nhở: Công trình của bạn đã hoàn thành, mời đặt tên.

Jaejoong nhìn tòa nhà lung linh trước mặt, tự hào vô cùng, đây là chính tay cậu xây đó nha, đây là kết tinh tâm huyết của cậu nha, khó trách bọn Mập mạp mê game, tuy chỉ là thành tựu giả tưởng nhưng trong lòng vẫn nhin không được đắc ý.

Suy nghĩ một lát, Jaejoong vươn tay đánh mấy chữ, sau đó quay trở lại nhìn.

Thông Báo : Trên phố Thịnh thế Đại Đường khai trương một Trà lâu mới – Tịch mạch vì người, hoan nghênh người chơi ghé thăm, chủ tiệm: Là Kim hoa không phải cúc hoa.

Thế giới Người điên ta ngốc :

OMG, ta có nhìn lầm không, Trà lâu??? Bí tịch Trà lâu đã bị người tìm thấy rồi sao? Bà đây đi ngàn dặm, miếu sát vô số quái vật chỉ vì bí tịch này mà không được là sao!!

Thế giới Triền triền miên miên :

Bé Diên, bình tĩnh bình tĩnh, cái này chỉ có thể cho thấy nhân phẩm của em không tốt () , hay là, chị dẫn em đến Trà lâu ngồi một lát?

Thế giới Người điên ta ngốc :

Không muốn không muốn, người ta cũng muốn mở Trà lâu, Trà lâu Trà lâu, Miên Miên à, Trà lâu của em, ô ô ô ô ô

~

Thế giới BT :

A, chủ tiệm không phải người vừa rồi nói không có tiền trên kênh thế giới sao?

Thế giới Dung ma ma yêu Tử Vi :

Đúng rồi, quả nhiên là Cúc Hoa tỷ a, không biết đặc sản của Trà lâu có phải trà hoa cúc không nhỉ!

Thế giới Rượu đỏ nấu thử ;

Chủ tiệm này rất trâu bò nha, Túi càn khôn cũng lấy được, mới năm cấp đã rời khỏi Tân Thủ thôn, Trà lâu giờ lại còn tên là Tịch mạch vì người, mình muốn biết người nọ là ai nha?

Thế giới Người điên ta gốc :

Cũng muốn biết, Trà lâu của ta nha!!!

Thế giới Mặc quần tam giác ra ngoài :

Tịch mạch, Tịch mạch, chẳng lẽ là đại thần Túc Mặc???

Thế giới Người điên ta gốc :

Làm sao có thể!!! Tôi ở trong bang Hiệp Cốt Nhu Tràng đây này, bang chủ chúng tôi mấy ngày không vào game rồi!!! Hơn nữa, bang chủ là của tôi!!

Thế giới Mặc quần tam giác ra ngoài :

Câu cuối mới là trọng điểm của cậu đúng không, rz[1], nhưng cái tên thật sự rất ẩn ý nha!

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tiệm mới bán hạ giá, hôm nay tất cả các loại trà đều giảm giá 50%

Không muốn bọn họ tiếp tục suy đoán lung tung về tên quán, Jaejoong dưới tình thế cấp bách liền sử dụng đòn sát thủ, mặc dù có ghen tị thế nào nhưng có tiện nghi mà không chiếm thì chính là kẻ ngu.

Cho nên, Jaejoong đứng trên tầng ba của Trà lâu, nhìn mọi người đông nghìn nghịt kéo vào Trà lâu, cảnh này hoàn toàn có thể sánh với cảnh mua vé tàu hỏa lúc gần Tết.

Bận rộn phục vụ một đoàn lại một đoàn khách hàng, Jaejoong để ý từng người chơi, nhưng người tới lui ra vào không ít bóng dáng áo trắng nhưng không ai là đại thần cả.

Chẳng lẽ, đại thần không thích uống trà? Cho nên mới đưa bí tịch cho cậu?

Hừ (∞).

“Tiểu Bạch Bạch, bọn tớ về rồi.” Giọng nói Mập mập từ rất xa vang đến, Jaejoong ló mặt xuống chào một cái, lại rút lại tiếp tục quản lý cửa hàng.

“Ừa, cậu làm gì vậy?” Mập mập đặt quyển sách xuống hỏi.

“Chơi game.”

Mập mập liền giật mình, bình thường bảo Jaejoong chơi là muốn mạng cậu, vậy mà giờ lại chủ động chơi trò chơi?

“Cậu... miêu quái?”

“Không phải, tớ mở cửa hàng, trên phố Thịnh thế Đại Đường, là Trà lâu.”

“WTF?” Mập mập cùng Dae Chil đồng thời khiếp sợ.

Trà lâu đó nha! Không phải quán gì khác mà chính là Trà lâu đấy!

Phong Vân có rất nhiều cửa hàng nhưng lại không có Trà lâu, bởi vì kỹ năng pha trà nghe nói phải tìm được bí tịch tên là Bách khoa toàn thư về trà mới luyện được, mỗi loại trà lại có phương pháp chế biến riêng, có rất nhiều tác dụng như bổ sung HP, MP ngay lập tức, thậm chí còn tốt hơn lam được, hồng được, là mục tiêu mà phần đông người chơi hướng tới, nhưng từ khi bắt đầu trò chơi đến giờ vẫn chưa có ai tìm được bí tịch này.

Đã từng có một tiểu đội tên là “Vì trà mà sinh”, chuyên môn giết quái tìm bí tịch, cuối cùng thất bại mà lui.

Bạn học Kim Jae Jae có nhân phẩm thật tốt nha!!

“Sao cậu tìm được?”

“Tớ không tìm.” Nói cái này, Jaejoong cũng thấy rất , cậu hoàn toàn là người bị hại mà, “Là đại thần Túc Mặc cho tớ, anh ấy lần trước cho tớ một cái Túi cần khôn, bên trong có quyển bí tịch này.”

“OMG, kẻ ngốc a, kẻ ngốc a.” Mập mập vô cùng đau đớn, sao cậu lại không gặp được việc tốt như vậy, chẳng lẽ vì Jaejoong có số hưởng sao.

“Dae Chil, mau mở máy tính đi.”

“Làm gì vậy?” Dae Chil chất phác vẫn còn đang suy nghĩ nếu cậu đi uống trà, Jaejoong có thể giảm giá cho không.

“Đăng kí acc nhỏ, đi câu kẻ ngốc đi.”

“Đi chết đi.”

Jaejoong ném gối ôm xuống, thế giới liền an tĩnh.

Quay đầu trở lại trò chơi, một ngày trong trò chơi bằng khoảng năm giờ ngoài đời thực, hiện tại đã sắp đến nửa đêm, ngáp một cái định đóng cửa, chưa đi được hai bước liền sững sờ tại chỗ.

Ở một góc Trà lâu, gần cửa sổ có một vị hiệp khách áo trắng đang ngồi, cũng không gọi trà, chỉ lẳng lặng ở đó, thấy cậu tới liền thản nhiên nói:

“Chúc mừng.”

Không đợi Jaejoong trả lời, Túc Mặc đại thần liền nhảy xuống từ cửa sổ, biến mất không còn thấy tăm hơi như một cơn gió thoảng.

Lúc Jaejoong kịp phản ứng lại chạy đến bên cửa sổ nhìn thì phố Thịnh Đường vào ban đêm trống rỗng, ngoại trừ thỉnh thoảng có vài người chơi đang làm nhiệm vụ ra không hề thấy bóng dáng áo trắng như tiên hạ phàm kia.

Jaejoong mất mát đóng cửa tiệm, nhìn hai chữ ngắn gọn trong cửa sổ chat —— Chúc mừng.

Đối thoại của bọn họ luôn rất ngắn, từ lần gặp mặt đầu tiên đến khi nhắc nhở cậu mở Túi cần khôn, và cả lần chúc mừng này, cộng lại còn chưa đủ năm mươi chữ, nhưng vì cái gì mà hết lần này đến lần khác cậu nhìn đều cảm thấy cảm xúc bất ổn.

Mở danh sách hảo hữu tìm, quả nhiên, ảnh đại thần lại là màu xám.

Chẳng lẽ, đại thần đều xuất quỷ nhập thần như vậy sao?

Giống như Ultraman mãi mãi đợi đến lúc quái thú hoành hành mới xuất hiện tiêu diệt?

-_-|||

Jaejoong tư duy càng ngày càng hỗn loạn, vứt con chuột sang một bên, kêu to: “Tớ muốn gặp đại thần.”

Ầm!

Junsu ôm bóng đi vào cửa liền bị trượt chân, cả khuôn mặt vùi vào giày của Dae Chil, cậu không nghe lầm chứ, anh họ cậu? Muốn gặp đại thần?!

Cô à, Junsu thật có lỗi với cô, cháu không biết hyung lại có loại đam mê này, cháu không nên dụ dỗ hyung ấy chơi game a.

“Junsu, em nằm rạp trên mặt đất làm gì?”

Jaejoong gào thét xong liền thoải mái hơn nhiều, không hề biết câu nói kia của mình đã tạo nên ảnh hưởng lớn đến mức nào với ba người còn lại trong ký túc xá, tiếp tục hờ hững luyện kỹ năng.

“Ái phi miễn lễ bình thân.” Mập mập bước đi thông thả đến trước mặt Junsu, sờ sờ mấy cái trên hông Junsu, gật đầu nói, “Hmm, hông ái phi càng ngày càng cong.”

Một trận PK oanh liệt lại một lần nữa diễn ra trong ký túc xá 419.

Mà nguồn gốc của trận PK, bạn học Kim Jae Jae vẫn còn đang mài miết kinh doanh Trà lâu nhỏ của mình, buôn bán càng ngày càng tốt, cậu còn thuê mấy người trên kênh thể giới đến chạy bàn, mình thì bắt đầu làm ông chủ chỉ ngồi vung tay, ngày nào cũng ngồi ở chỗ đại thần đã từng ngồi mà ngăn người.

Trong trò chơi, người chơi rất ngạc nhiên với chủ Trà lâu – Nữ y sư xinh đẹp này, level rất thấp nhưng kỹ thuật chế biến trà lại rất tốt, ngày nào cũng ngồi cạnh cửa sổ giả làm hòn vọng phu, không thêm hảo hữu, cũng không đáp lời người khác.

Đúng là một tiểu mỹ nhân bằng sơn a.

Thế giới A đậu hoa :

Vị trí gần cửa sổ của Trà lâu sao lại không cho người khác ngồi?

Thế giới Vi khuẩn có ích :

Người mới tới không biết sao, chỗ kia nghe nói là dành riêng cho chủ Trà lâu, không thấy chủ quán ngày nào cũng ngồi chỗ đó à?

Thế giới Người điên ta gốc :

Trà lâu của ta TT

Thế giới Siêu nhân mẹ nó :

Bé Diên vẫn còn chưa hết hi vọng à, bội phục, PK chủ quán đi, đoạt Trà lâu lại.

Thế giới Người điên ta gốc :

Cậu cho rằng tôi không muốn sao, nhưng là tôi! @# [%]%

Nội tâm Bé Diên tiểu thư gào thét: Cậu cho rằng tôi không muốn sao, tôi là nữ thích khách cấp 78, miếu sát nữ Y sư có cấp 5 kia còn nhẹ nhàng hơn bữa ăn sáng, nhưng, nhưng, phó bang chủ chúng tôi hạ lệnh không ai được phép đụng vào Trà lâu, nếu không, nô dịch một tháng.

Thế giới AASDFFG :

Phó bản Địa ngục chi lao, còn thiếu hai người, cần công kích từ xa, tổ đội a.

...

Jaejoong hàng ngày hóng kênh thể giới, thỉnh thoảng lại làm mấy loại trà có công hiệu đặc thù cho mấy kẻ cuồng cây level, thời gian còn lại đều dùng để ngắm người.

Buôn bán của quán càng ngày càng tốt, thậm chí trên diễn đàn chính thức còn có giới thiệu về quán của cậu:

—— Tịch mịch vì người , một Trà lâu phong cách, mỹ nữ chủ quán trầm mặc ít nói, kỹ thuật pha trà hạng nhất.

Dù pha trà thể nào đi chăng nữa, người kia vẫn không thấy tới.

Có lẽ, loài người phạm tục như bọn họ chỉ có một hai cơ hội được nhìn thấy đại thần a, Jaejoong hàng ngày đều ngồi ở vị trí kia đợi đại thần.

Mãi đến ——

4. Chương 4: Day 4

Mãi đến ——

Một buổi chiều hỗn loạn.

Jaejoong gặp Túc Mặc đại thần một lần nữa đã là chuyện vài tuần sau, lần gặp mặt này hoàn toàn ngoài ý muốn.

Theo lời Junsu nói thì chính là quá trình rất thảm thiết, kết cục rất cầu huyết; theo lời Mập mập nói thì là Ngọa tào[1], đại thần kiếp trước chắc chắn là Ultraman; theo lời Dae Chil nói thì là Bạch hươu rất ngây thơ rất ngốc, đại thần rất rảnh rỗi rất tài.

Nhưng theo lời Jaejoong nói thì đây thực sự chỉ là một lần ngoài ý muốn thôi, a, a, a,...

-_-!

Nguyên nhân “Hai nước thiết lập quan hệ ngoại giao” lần này nói ra thì rất dài dòng, muốn biết rõ mọi chuyện đại khái cần ngược dòng tìm hiểu về mâu thuẫn của năm bang phái lớn từ trước đến nay.

Server Sắc nước hương trời có vô số bang phái lớn nhỏ nhưng nổi tiếng nhất vẫn là Top 5 Hiệp Cốt Nhu Tràng, Cửa địa ngục, Thủy triều Bích Hải, Sùng báí Nghịch thiên, cùng với Tuyệt Sắc chủ yếu toàn người chơi nữ, trong đó Thủy triều Bích Hải cùng Sùng báí Nghịch thiên là hai bang phái lâu đời nhất, bình thường cũng không can thiệp nhiều vào chuyện trên giang hồ, phần lớn thời gian chỉ tự giải trí, mà Hiệp Cốt Nhu Tràng là nhân tài mới xuất hiện, thành lập không lâu liền thay thế Cửa địa ngục trở thành bang phái số một trong server.

Tự xưng bị người khác cướp đoạt vị trí, bang chủ Cửa địa ngục lại là người rất nóng nảy, điều này khiến cho hai bang Hiệp Cốt Nhu Tràng cùng Cửa địa ngục không ngừng tranh chấp, bình thường thì khẩu chiến trên thế giới, cướp quái, cướp Boss hay PK là công việc hàng ngày.

Tuy vậy bang chủ Hiệp Cốt Nhu Tràng Tức Mặc rất ít khi xung đột chính diện với bang chủ Cửa địa ngục là Lửa địa ngục, hai vị phó bang chủ của Hiệp Cốt là Bím Pampers và Quỷ Kiến Sầu cũng không phải người dễ đối phó, bởi vậy phần lớn đấu tranh trên giang hồ là thành viên của hai bang phái.

Những điều này đều là Mập mập bọn họ lúc dư thời gian thì phổ cập kiến thức cho cậu, dụng ý bảo cậu lúc trông thấy hai bang phái đánh nhau thì trốn thật xa, tránh việc bị tẩy trắng.

Jaejoong nghe vậy chỉ bĩu môi, những vị đại thần kia cấp đã ngoài 90 sao thêm quan tâm đến một y sư nhỏ cấp 5 như cậu.

Mặc dù nói thì hào hùng như vậy nhưng trong lòng Jaejoong vẫn thấy rất chua xót, cậu là một người không có chí cầu tiến, Tức Mặc đại thần có lẽ cũng vì cậu chỉ là một người chơi mới không chút tiếng tăm cho nên mới không để ý tới cậu nữa.

()

Sau đó, thế giới mới hiện rõ bản chất tà môn của mình.

Đó là một buổi chiều trời trong nắng ấm, Jaejoong như thường lệ ngồi sau quầy hàng đếm tiền, nhìn bạc vào nhiều như nước chảy, tâm tình thật tốt, quả nhiên, chỉ có tiền bạc mới không vứt bỏ cậu nha!

Đang lúc cậu cầm bạc thu được hôm nay đi ra cửa, định đến ngân hàng tư nhân gần đó gửi tiền thì một Thích khách cấp 87 chạy đến gần cậu, sau đó biến thành một tia sáng quay trở lại điểm trọng sinh.

Cái, cái gì vậy, phổ Thịnh Đường có quái từ bao giờ vậy?!!!

Jaejoong bị dọa đến sững sờ tại chỗ, lúc này mới phát hiện cửa quán cậu có không ít người, cầm đầu bên trái là một ID nam, một thân giáp đỏ lóe sáng cho thấy đây là trang bị hàng xịn, mà trên đầu đỉnh ID là Lửa địa ngục, phía sau đều là người chơi nam, nhìn qua thấy toàn bộ là cao thủ trên 100 cấp, cầm đầu bên phải là hai nam một nữ, hai nam một người là Cung tiễn thủ, một người là Mục sư, nữ là Thích khách, ID theo thứ tự là Quỷ Kiến Sầu, Bím Pampers cùng với Phương Hoa tuyệt thế, cấp đều trên 120, sau lưng cũng là rất nhiều người chơi cao thủ, khác duy nhất chính là đội bên này nhiều nữ hơn hẳn, bầu không khí giữa hai bên rất nghiêm túc.

Lửa địa ngục?

Hừ! Nhìn người vẫn còn ánh sáng màu lam cho thấy kỹ năng đang trong thời gian làm lạnh, Jaejoong đã hiểu rõ Thích khách vừa rồi là bị người kia miếu sát, Jaejoong trong lòng hung dữ cắn răng, đại thần thì rất giỏi sao, mẹ anh không dạy anh đồ bỏ đi không thể ném loạn à, đánh vào người khác thì làm sao giờ, cho dù đánh vào hoa cỏ ven đường cũng không được, sẽ có người bị tẩy trắng đấy.

(^) Hừ!

Tuy ngoài miệng nói như vậy nhưng Jaejoong vẫn cẩn thận lui về phía sau hai bước, nói đùa chứ, cấp cậu hiện tại bị giết một lần là rút 1 level, sẽ sớm hoàn toàn trần trụi quay lại Tân Thủ thôn mất.

Đứng dựa vào thềm cửa, Jaejoong nhìn hai bên giếng co trước mặt, nghiên cứu cả ngày cũng không rõ nguyên nhân, không có cách nào, cũng không phải người quen a, vì vậy đành phải mở kênh thể giới ra xem có thể biết thêm tin tức gì không.

Thế giới Nhìn thấy mỹ nữ cởi quần :

Số đặc biệt số đặc biệt a, Cửa địa ngục cùng Hiệp Cốt Nhu Tràng chính thức bang chiến trên phố Thịnh Đường!!!! A a a a, đại chiến hết sức căng thẳng nha!!!

Thế giới Bà cô xinh đẹp :

Vậy sao vậy sao? Tức Mặc đại thần cũng đến??? Oa oa oa, tôi vừa rời khỏi Thịnh Đường, cầu tọa độ cụ thể.

Thế giới Hải nam nhỏ của sói xám :

Tôi đang hóng đây, ngay trước cửa Trà lâu của mỹ nữ, nhưng mà độ nhát cao thủ không tới.

Thế giới Bà cô xinh đẹp :

Oh, NO, tôi muốn nhìn thấy đại thần o()o

Thế giới Nhìn thấy mỹ nữ cởi quần :

Tức Mặc đại thần không tới, nhưng hai phó bang chủ đều tới, Quỷ Kiến Sầu thật đẹp trai nha, cung thần trên tay cậu ấy chính là thần khí đó, a a a a a... Nhưng mà, sao bang chủ Phương Hoa tuyệt thế của Tuyệt Sắc lại đứng cạnh bọn họ!

Thế giới Chó ăn cỏ :

Quần huynh, anh nhìn lầm rồi, Tuyệt Sắc từ trước tới nay không xen vào chuyện giang hồ, Phương Hoa tuyệt thế chính là người chơi nữ đứng thứ hai trong BXH tổng hợp đó!!!!

Thế giới Nhìn thấy mỹ nữ cởi quần :

Ông đây thị lực 10/10, sao có thể nhìn nhầm, nữ Thích khách mặc quần áo làm từ Thiên Tằm Ti thượng hạng ngoài Phương Hoa tuyệt thế ra còn ai?! Chẳng lẽ, Tuyệt Sắc tập thể lộ thân o_O???

Thế giới Nữ vương SM :

WTF, thật sự, tôi có một đám chị em đều ở Tuyệt Sắc, vừa M[2] cô ấy, Tuyệt Sắc xuất động, cùng Hiệp Cốt Nhu Tràng chống lại Cửa địa ngục!!!

Thế giới Trời ạ trời ạ :

Nhìn ID của tôi.

Thế giới Em mãi khỏe mạnh :

Loạn rồi, Phương Hoa rất cao ngạo nha, vậy mà lại rồi núi, tôi nhớ trước kia Cửa địa ngục không ngừng lôi kéo bọn họ, không nghĩ tới kết quả lại đi theo Hiệp Cốt!!

Thảo nào, ID Lửa địa ngục nhìn quen mắt như vậy, không ngờ cậu ta chính là tên không may bị đại thần đoạt vị trí, Jaejoong cười trộm, đại thần mới dễ nhìn chứ, nhìn tên kia một thân hồng rực thật là khó chịu!

Nhưng mà, Cửa địa ngục cùng Hiệp Cốt Nhu Tràng thật sự muốn sống mái với nhau à?!

Jaejoong đang tự hỏi xem nên đóng cửa trốn đi hay vậy xem thì thấy trên kênh thể giới có một dòng chữ.

Thế giới Lửa địa ngục :

Không muốn chết thì im miệng hết cho tao, Hiệp Cốt, chúng mày nhiều lần đoạt Boss của bọn tao, đừng có ỷ vào Tức Mặc mà không kiêng nể ai, nói cho chúng mày biết, ông đây không sợ tên đó nhá.

Thế giới Quỷ Kiến Sầu :

Oa oa oa, người ta sợ quá, Bím ca ca, người ta sợ. (Mặt quỷ)

Thế giới Bím Pampers :

Đừng sợ đừng sợ, lúc chó sủa thì em phải cẩn thận nha, vạn nhất bị chó đại cắn hyung lại phải dẫn em đi tiêm phòng.

Thế giới Lửa địa ngục :

Hai chúng mày đừng giả ngu với tao nữa, Tức Mặc đâu rồi, sao thời điểm quan trọng lại làm rùa đen rụt cổ là sao.

Thế giới Bím Pampers :

Cậu đánh giá cao lão đại chúng tôi rồi, anh ấy không phải rùa đen nha, là ba ba, tuy rằng vỏ ngoài cũng cứng như rùa.

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Ít nói nhảm, bang chiến hay solo?

Thế giới Bím Pampers :

o(v)o~~~ Giỏi quá, Phương Hoa tỷ à, mấy người chúng ta có thể đấu với toàn bộ bọn họ, bang chiến thì không thể hiện được kỹ thuật đâu.

Thế giới Quỷ Kiến Sầu :

Muốn đánh thì đánh nhanh đi, ông đây đói bụng lâu rồi, bánh bao căng tin bán hết nhanh lắm.

Thế giới Lửa địa ngục :

Bang chiến! Đừng tưởng chúng mày lôi kéo người Tuyệt Sắc là có thể nói khoác không biết ngược.

Tên Lửa địa ngục này là người không bao giờ ngược đãi mình, biết rõ PK một mình thì không thể chiếm tiện nghi liền chọn hỗn chiến, đồ hèn nhất!

Jaejoong đang nhìn kênh thế giới đến cao hứng đột nhiên không thấy ai nói gì nữa, khung chat trống rỗng, lòng tràn đầy nghi hoặc dịch ra bên ngoài vài bước, lộ mặt ra ngoài cửa nhìn, sau đó liền đờ người tại chỗ.

OMG! Nhìn giống hệt 30 Tết pháo hoa đầy trời nha, kỹ năng lóe lên màu sắc khác nhau, mày tặng tao một cuồng bạo, tao tặng mày một đóng băng, người tới người lui, rất náo nhiệt, thỉnh thoảng có ánh sáng truyền tống lóe lên, chứng tỏ một người bị giết không đợi được y sư phục sinh, cho nên bị phản trở về điểm trọng sinh, trên đất lưu lại không ít trang bị của người chơi.

Xung quanh có rất nhiều quần chúng đứng vây xem, có người muốn đến kiểm món lời nho nhỏ, có người thuần túy đến xem hai đại bang phái chém giết, tuy trước đây hai bang không ngừng xung đột nhưng cuộc chiến quy mô lớn thế này là lần đầu.

Hóa ra bang chiến thì đồ sộ như vậy nha, Jaejoong nhìn vào khung cảnh hùng vĩ, không giống Lửa địa ngục đi đâu làm gương, chém chém giết giết, ba vị đại thần bên Hiệp cốt chỉ có Bím Pampers ở phía trước giết người đến vui vẻ, hai người Quỷ Kiến Sầu cùng Phương Hoa tuyệt thế đều đứng phía sau đám người chỉ huy tác chiến, tuy rằng nhóm người chơi nữ của Tuyệt Sắc cấp không cao bằng Cửa địa ngục, nhưng lại hơn ở chỗ nhiều người, liếc qua thấy toàn bộ đều là mỹ nữ y phục rực rỡ bồng bênh.

Chiến thuật biến người nha, tư tưởng của Mao gia quả nhiên là không bao giờ suy yếu.

Jaejoong thấy không có nguy hiểm gì, mở công cụ Screenshots, ta chụp ta chụp ta chụp chụp chụp!

Jaejoong trong lúc chụp đã bất tri bất giác ra ngoài Trà lâu, rồi trùng hợp sao lại va vào hết người này đến người khác, cuối cùng tiểu y sư của chúng ta bị ném vào khu vực hỗn chiến.

A a a a a, chuyện gì vậy (+ +)~ Thật chóng mặt, mắt thấy mình biến thành cừu non, Jaejoong sợ đến luống cuống tay chân, mấy kẻ giết người đến đó mắt nào có để ý bạn có phải người qua đường vô tội hay không, hơn nữa, trên mặt cậu cũng không ghi mấy chữ người qua đường a.

Y sư bên Hiệp Cốt không nhiều lắm, cậu là một Y sư đột nhiên xuất hiện trong cuộc chiến lập tức bị mấy chiến sĩ bên Cửa địa ngục theo dõi, mờ mịt nhìn mấy chiến sĩ tiến tới càng ngày càng gần, đột nhiên quên mất phải chạy thế nào, hơn nữa cho dù cậu có thể chạy nhưng sao vượt qua được Chiến sĩ cấp 102 nha.

Biết rõ là chết, Jaejoong buông chuột, trong lòng kêu rên:

—— Người ta thật sự chỉ là đi ngang qua thôi mà!!!!

Đột nhiên, một tia sáng mang theo âm thanh hoa lệ hiện lên, Chiến sĩ đang định dùng Bạo kích với cậu ngã ầm xuống đất, sau đó là vài tia sáng, bốn Chiến sĩ vây quanh cơ hồ chỉ trong vài giây liền toàn bộ nằm gục xuống.

Jaejoong nghen họng trôn trối nhìn, quay đầu lại, thấy Túc Mặc đại thần lạnh lùng đeo một thanh kiếm đứng bên cạnh cậu, khí chất không ai sánh được này khiến cho Jaejoong mắt đầy sao lấp lánh.

“Cẩn thận.” Jaejoong vẫn còn đang ngây người, đại thần đã ngắn gọn nói hai chữ, sau đó cầm kiếm bảo vệ trước người cậu?!

Cậu không nhìn lầm a, đại thần anh, anh, anh ấy bảo vệ cậu?!

Sao có thể, trời ạ trời ạ, sắp tận thế rồi, 2012 rồi.

“Oa! Lão đại đến rồi.” Bím Pampers ở gần đó giải quyết hai y sư của đối phương nhìn thấy Túc Mặc, tiện tay quay lại chém một đạo tặc, sau đó đi tới gần, “Không phải nói có việc bận sao?”

“Nhiều lời.”

[1]Ngọa tào: Câu cảm thán thể hiện sự bất mãn với khủng hoảng kinh tế và xã hội

[2] M: Mật/ Nói chuyện riêng

Không ít người trong hỗn chiến cùng đám người vây xem chú ý tới vị đại thần hận đời vô đối này, trên đỉnh đầu không ngừng phát ra lời nói, chẳng hạn:

Đại thần cố lên! Đại thần cố lên! Đại thần cố lên!

Lửa địa ngục vừa bị Quỷ Kiến Sầu thôi miên, tỉnh lại đã thấy Túc Mặc áo trắng đứng cách đó không xa, lập tức tiến vào trạng thái bạo, mang theo đạo địa ngục chém tới.

“Bảo vệ người kia.” Những lời này là nói với Bím Pampers, tân ngữ là nhằm vào y sư vẫn đứng ngây ngốc sau anh.

“Người này sao...” Bím Pampers đứng chắn trước mặt Jaejoong, hỏi cậu.

“Cậu là ai vậy?”

“Sao cậu lại quen lão đại bọn tớ?”

“Y sư xinh đẹp à? Cậu có phải chủ Trà lâu kia không?”

“Chắc chắc chắc, lần đầu thấy lão đại anh hùng cứu mỹ nhân nha.”

“Tiểu Sầu Sầu mau tới a, tên Túc Mặc kia thông suốt rồi.”

...

Vì sao Túc Mặc đại thần trầm mặc ít nói lại có một người bạn âm ĩ như vậy?! (#)

Kim Jaejoong bị hỏi đến choáng váng đầu óc, quay đầu nhìn xung quanh, hiện tại mọi người đang PK, so với hỗn chiến vừa rồi còn đáng xem hơn.

Lửa địa ngục vẫn ngạo mạn như ban nãy, toàn thân đỏ rực, Đao địa ngục trong tay nghe nói cũng là trang bị cấp thần khí, người này là Chiến sĩ, nhân vật hệ sức mạnh, nhìn xa như một tòa núi, tóc dựng thẳng lên rất khí phách.

Mà Tức Mặc thì hoàn toàn khác, một thân áo trắng, bên hông đeo tiêu xanh ngọc bích, tay cầm trường kiếm, tóc dùng trâm ngọc gài lại, dưới chân là một đôi giày vải màu trắng không vương bụi trần, so sánh với Lửa địa ngục trông như nhà giàu mới nổi, quả thật là tiên nhân và phàm nhân nha.

Hai người PK chủ yếu là so kỹ thuật, cả hai đều máu nhiều, cấp cao, trang bị mạnh lại là người có kinh nghiệm thực chiến, chỉ có điều Tức Mặc đại thần cao hơn Lửa địa ngục 10 cấp mà thôi.

Lửa địa ngục là hệ sức mạnh, vừa bắt đầu đã dùng kỹ năng Trọng kích, ánh sáng màu vàng bao phủ ảnh hưởng không ít người vô tội, đại thần ngược lại rất bình tĩnh mở kỹ năng phòng ngự, một vầng hào quang hình tròn màu trắng bao xung quanh tất cả mọi người trong bán kính 10m gần đó.

Về sau vẫn là Lửa địa ngục đơn phương công kích, cuồng bạo, thương tổn rất nhiều người, Hỏa Cầu Thuật, Cuồng Long Trảm... Người xem hoa hết cả mắt, tuy giá trị thương tổn rất lớn nhưng cũng tiêu hao không ít lam của hắn.

Mất thấy hai người vì chỉ thủ không công cùng chỉ công không thủ mà giá trị hồng lam đều gần cạn, Jaejoong đi qua đi lại, đại thần sao vậy, sao không trực tiếp tẩy trắng tên Hồng hài nhi kia đi.

Mọi người ở đây đều mở to mắt đợi kĩ năng cuối cùng của Lửa địa ngục, chỉ thấy kiếm khách áo trắng bay bay, trường kiếm rực sáng mang theo hào quang chói mắt đâm tới Lửa địa ngục, sau đó, hệ thống hiện lên thông báo:

Thông Báo Người chơi Lửa địa ngục lưu lạc giang hồ, chờ đợi phục sinh.

Mọi người xung quanh bị một chiêu của đại thần dọa cho khiếp sợ, tốc độ cực nhanh cùng thao tác siêu chuẩn đủ để khiến người bái phục.

“Bây trò.” Jaejoong thấy Bím Pampers đang đứng bên người vẽ mặt khinh bỉ nói thầm, “Vừa rồi không một chiêu giết luôn, phí thời gian như vậy làm gì.”

Đại thần rất ngầu!

Kim Jaejoong nhịn không được tiến lên phía trước vài bước, nhìn đại thần được mọi người trong bang vây quanh, yên lặng đứng nguyên tại chỗ, cậu... Hắn không có tư cách gì đi lên nói chúc mừng.

Bị ý nghĩ của mình tra tấn, Jaejoong cầm chuột tùy tiện click loạn, cũng không nhìn hệ thống nhắc nhở gì, bĩu môi quay mặt đi.

Đình!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên kéo Jaejoong quay mặt lại nhìn máy tính, thấy Lửa địa ngục đang được phục sinh, cùng với tiểu y sư đang đứng bên cạnh tên kia, thì ra là cậu đang trong thời gian làm lạnh kỹ năng, Kim Jaejoong thổ huyết, hận không thể moi tim ra nhìn.

Nhất định là cậu nhìn nhầm rồi, sao cậu có thể phục sinh cao thủ như Lửa địa ngục.

Mạnh mẽ nhắm mắt lại, Jaejoong lằm bằm, nhất định là cậu vừa rồi nhìn nhầm, sau đó chậm rãi mở mắt ra.

(#) WTF!

Thấy Hiệp Cốt đang chăm chăm nhìn mình, cùng với người Địa ngục kinh ngạc, Jaejoong bắt đầu suy nghĩ cậu nên trực tiếp xóa nick hay là tự sát tạ tội thì tốt hơn.

Hiện tại Bím Pampers :

Bà mẹ nó, Vô Gian đạo a!

Hiện tại Phương Hoa tuyệt thế :

Giết!

Hiện tại Quỷ Kiến Sầu :

Lão đại, hyung cứu một... Nữ y sư bên Địa ngục?!

Hiện tại Tuyệt sắc —— AA :

Người này bị làm sao vậy, miểu cô ta đến khi không dám ở lại Phong Vân chơi nữa.

Hiện tại Hiệp cốt anh hùng :

Là ai, bang chủ của chúng ta cứu cô ta vậy mà cô ta dám giúp Địa ngục, anh em, đuổi giết cô ta, phải giết đến khi cô ta xóa nick.

...

Đã xong, quần chúng tức giận rồi, Jaejoong lệ rơi đầy mặt nhìn mọi người nói chuyện nên tẩy trắng cậu như thế nào, ầm ĩ ôm gối sang giường Junsu khóc lớn:

—— Tôi thật là người vô tội nha!

—— Tôi sao có thể giúp đỡ địch nhân của đại thần!

~(>_<~

~Xem ra, hôm nay là ngày cuối cậu chơi Phong Vân rồi, Trà lâu, Mập mập, Junsu, Dae Chil, còn có... Đại thần, hẹn gặp lại!

Hiện tại Tức Mặc :

Câm miệng hết!

Hiện tại Tức Mặc :

Từ hôm nay trở đi, người nào trong bang tìm Là Kim hoa không phải cúc hoa gây phiền toái thì chính là tìm tôi gây phiền toái, lập tức đá khỏi bang.

Hiện tại Tức Mặc :

Phương Hoa, nhờ cô quản người bên bang cô.

Hiện tại Hiệp cốt ánh trăng :

Bang chủ, cô ta vừa...

Hiện tại Tức Mặc :

Có ý kiến rời bang, chỉ cần người nào giết cô ấy thì chính là kẻ thù của Tức Mặc này.

Cậu có phải lại nhìn nhầm rồi không?!

Jaejoong bị Junsu trong lúc mơ ngủ đạp trở về khiếp sợ nhìn tin tức, đây đây đây, đại thần thật sự bảo vệ cậu?!!!

Hiện tại Phương Hoa tuyệt thế :

Có thể, nhưng tôi nghĩ tôi cần một lời giải thích, còn có chuyện lúc trước mấy người hứa, hi vọng có thể nói được thì làm được.

Hiện tại Tức Mặc :

Được.

Phương Hoa tuyệt thế này cùng Tức Mặc đại thần là quan hệ gì? Cảm giác như bọn họ rất thân, hơn nữa, còn có ước hẹn?

Trong đầu Jaejoong tự động hiện ra nữ Thích khách xinh đẹp vẻ mặt yêu mị đứng cạnh đại thần áo trắng bông bênh nũng nịu kêu: Mặc Mặc.

Qe

~Jaejoong cả người nổi da gà vừa định giải thích thì đã thấy hệ thống nhắc nhở:

Thông Báo Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa lưu lạc giang hồ, trở lại điểm trọng sinh.

Hả, cậu chết rồi sao?

Cũng may điểm trọng sinh rất gần phố Thịnh Đường, Jaejoong si ngốc ôm tâm niệm cảm ơn đại thần nhanh chóng quay trở lại trước cửa Trà lâu.

Đại thần đứng ngay vị trí vừa rồi của cậu, bên chân là trang bị của cậu rơi ra lúc bị giết, thấy cậu đến mới thản nhiên bước sang một bên.

Jaejoong nhanh nhẹn nhặt trang bị của mình lên, sau đó ngoan ngoãn đứng yên, lại phát hiện Lửa địa ngục cũng chạy từ cửa thành tới nơi này, hử? Tên kia cũng bị giết phải quay lại điểm trọng sinh?

Hiện tại Lửa địa ngục :

Tức Mặc, mẹ mày, thừa dịp ông đây không sẵn sàng đánh lén, đồ không biết xấu hổ, là đàn ông thì solo đi, đánh lén như thế gọi gì là đàn ông!

Hiện tại Tức Mặc :

Tôi không hề biết rằng cậu giết một y sư cấp 5 lại là quang minh lỗi lạc.

Cho nên, vừa rồi là Lửa địa ngục giết cậu? Mà đại thần đã báo thù cho cậu?

Jaejoong biết được mọi chuyện, hận không thể lập tức biến thành cao thủ giết chết tên bang chủ không biết xấu hổ lấy oán trả ơn kia.

Hiện tại Lửa địa ngục :

Y sư này là gì của mày?

Hiện tại Tức Mặc :

Liên quan gì đến cậu.

Hiện tại Lửa địa ngục :

Vậy ông đây về sau thấy một lần giết một lần.

Hiện tại Tức Mặc :

Nếu như cậu có cơ hội, tôi không phản đối.

Đại thần là có ý gì?

Jaejoong khó hiểu, tên Hồng Hải Nhi kia nói muốn giết cậu mà, sao đại thần lại không phản đối?

Lập tức, một thông báo nhảy lên khiến cho Jaejoong triệt để ngã ngửa.

Thông Báo : Tức Mặc sử dụng Cửu Phượng lệnh, chiêu cáo thiên hạ, phạm là bang chúng Hiệp Cốt Nhu Tràng, gặp Lửa địa ngục thì toàn lực đuổi giết, giang hồ nhân sĩ ngoài bang giết được một lần đến bang Hiệp Cốt Nhu Tràng nhận một kiện trang bị.

Lệnh, lệnh truy sát!

Jaejoong tuy là người mới, nhưng cũng nghe qua Cửu Phượng lệnh, đây là lệnh truy sát của Hiệp Cốt Nhu Tràng, ảnh hưởng rất lớn, nghe nói đã từng có một cao thủ vứt bỏ một nữ y sư thuộc bang Hiệp Cốt, còn tìm người giết cô gái kia liền phải nhận lệnh truy sát này, cuối cùng ồn ào mãi đến khi đối phương xin lỗi rồi xóa nick mới thôi.

“Bà má nó, Cửu Phượng lệnh tái xuất giang hồ.” Mập mập đi học về liền đăng nhập game, vừa nhìn thấy tin tức như vậy liền sợ hãi thốt lên.

“Là Tức Mặc đại thần tự mình đăng đây, đến cùng là xảy ra chuyện gì???”

“Nếu như tớ nói là vì tớ, cậu tin không?” Jaejoong không biết hiện tại trong lòng cảm thấy như thế nào.

“Không tin.”

“Được rồi, tớ cũng không thể tin.”

Tức Mặc đại thần, tôi với anh không quen biết, sao phải giúp tôi như vậy?

Jaejoong càng nghĩ càng kì quái bất giác mở cửa sổ chat, ngoài ý muốn thấy Tức Mặc đại thần đang online, bần khoăn một lúc, cậu hỏi: “Sao phải giúp tôi?”

Mãi không nhận được hồi âm, Jaejoong nhìn đồng hồ, đi học giờ giải phẫu thôi, đang định logout.

Hệ thống : Người chơi Tức Mặc thêm bạn làm hảo hữu (Đồng ý/ Cự tuyệt)

Đại thần, đại thần thêm cậu.

Jaejoong run rẩy di chuột, sau đó, tay trượt một cái, ấn vào cự tuyệt.

Hệ thống : Bạn cự tuyệt thêm Tức Mặc làm hảo hữu.

“A a a a.” Jaejoong lòng đau như cắt, gào thét với Mập mạp, “Làm sao bây giờ làm sao bây giờ, tớ cự tuyệt lời mời kết bạn của đại thần.”

Mập mạp quay đầu lại nhìn Jaejoong, chấp tay trước ngực nói: “Thí chủ, nén bi thương.”

Nén bi thương em cậu ấy.

Jaejoong mở danh sách, ý định chủ động tạ tội.

Hệ thống : Người chơi Tức Mặc đã logout, cự tuyệt thêm bất luận kẻ nào làm hảo hữu.

T^T

Cậu không phải cố ý mà, đại thần ơi.

Tôi sai rồi

~(>_<~

~Cả buổi chiều hôm đấy, Jaejoong rơi vào tình trạng bất ổn, con thỏ đang chuẩn bị giải phẫu cào vào tay cậu, máu chảy ra không ngừng, nữ sinh cùng lớp không mang băng cá nhân, vậy mà lại lấy BVS ra định cho cậu cầm máu làm cậu sợ tới mức chạy trốn chết.

Xin phép nghỉ quay trở lại ký túc xá, không chờ đợi được liền đăng nhập trò chơi, kết quả avatar đại thần vẫn xám như cũ, ngược lại có không ít người chủ động xin thêm cậu làm hảo hữu.

Chán nản logout, Jaejoong ôm chăn nằm trên giường, cuộn mình lại thành một cục bông.

Đại thần, anh rốt cuộc đang ở đâu?

5. Chương 5: Day 5

Vài ngày sau, tập thể ký túc xá 419 tiến vào thời kì cảnh giới tiền chiến.

Biểu hiện cụ thể là, nhìn thấy Kim Jaejoong thì tránh đi; cấm nói bất kì từ ngữ nào liên quan tới đại thần, Tức Mặc, hảo hữu; thu hồi toàn bộ đồ vật có khả năng tạo thành thương tổn cho người khác hoặc cho chính cậu; lúc Kim Jaejoong ngủ rồi mới về phòng đi ngủ, hơn nữa mỗi ngày phải kiểm tra xem cửa sổ ký túc xá có đóng chặt không...

Tóm lại lấy im lặng là vàng làm tôn chỉ hàng đầu.

Mập mạp, Junsu cùng Dae Chil hận không thể bay đi học, tìm lý do xin nghỉ phép giúp người nào đó đang hời hợt nhất thời trượt tay, để cậu có thể an tâm ở ký túc xá sám hối (Này ==)

“Haizz.”

“Haizz...”

“Haizz... ...”

“Haizz...”

Khó được khi cả bốn người đều không có giờ tự học buổi tối, Mập mạp kéo Junsu tham mưu cho cậu ngày mai nên mặc cái gì trong buổi giao lưu với Học viện Nghệ thuật, Dae Chil tự đắm chìm trong thế giới Game Online của riêng mình, còn bạn học Kim Jaejoong ôm máy tính than ngán thở dài, tiếng sau so với tiếng trước còn náo nề hơn.

“Năm nay mùa xuân đến hơi sớm nha.” Mập mạp ra vẻ trầm tư.

Junsu mờ mịt ngẩng đầu nhìn bên ngoài mênh mông màu tuyết trắng, quay đầu nói: “Bây giờ là mùa xuân sao, vậy, thế bên ngoài là tuyết nhân tạo à?”

...

Đơn thuần thật tốt!

Mập mạp lau mồ hôi, dán vào tai Junsu nhỏ giọng nói: “Ý tớ là vị kia trong ký túc xá của chúng ta bắt đầu sầu não với tình yêu rồi.”

“Mập mạp, tớ nghe được rồi đấy.” Jaejoong lại thở dài, “Cậu lựa chọn tự sát hay là muốn tớ giết.”

Mắt thấy một trận ác chiến sắp sửa nổ ra, Dae Chil bất ngờ kinh thán cứu vớt ký túc xá tràn đầy nguy cơ nội chiến.

“Bạch bạch bạch bạch...” Dae Chil lúc sốt ruột thì có tật nói lắp.

“Bye bye, cậu có thể lăn.” Mập mạp liếc mắt nhìn, về sau Dae Chil lấy phải người nói nhiều thì làm sao bây giờ, Tiểu Bạch Bạch của bọn họ tuy hơi ngốc nhưng ít nhất về phần cãi nhau thì có thể coi là lợi hại.

Đều là mình dạy bảo tốt, Mập mạp nhìn Jaejoong trắng trắng mềm mềm còn đeo kính đen, trong nội tâm tự nhiên có cảm xúc tự hào “Mình dạy con không tệ nha”.

“Bạch hyung, hóa ra đại thần thật sự vì hyung mà phát Cửu Phượng lệnh sao?” Lúc trước Jaejoong kể lại cho ba người bọn họ nghe, bọn họ không tin, đại thần sao phải vì một newbie siêu gà mà nổi bão?!

“Ai bảo mấy cậu không tin tớ.” Jaejoong đắc ý hất mặt, kéo ghế lại gần, “Sao tự dưng cậu lại thông suốt vậy?”

“Trên diễn đàn có người post screenshots ngày hôm đó.” Dae Chil ấn mở topic.

—— Kính báo Dae Chil tức giận vì hồng nhan, Cửu Phượng lệnh tái xuất giang hồ

Phóng viên Meo Meo xin thông báo với mọi người một tin siêu nóng xảy ra ở Thịnh Đường.

Không nói nhảm nữa, show hàng show hàng.

Hình ảnh 1

Hình ảnh 2

Hình ảnh 3

...

Hình ảnh 30

Là Kim hoa không phải cúc hoa là Y sư cấp 5, thành tựu lớn nhất là mở được Trà lâu đệ nhất server, theo Meo Meo biết thì mới mở không đến nửa tháng, số lần lên tiếng trên kênh thế giới không quá mười câu, không bang phái.

Cho nên, hành động lần này của Túc Mặc đại thần càng khiến cho người ta không thể tưởng tượng, bọn họ đến cùng là có quan hệ gì?

Meo Meo sẽ tiếp tục cung cấp tin tức cho mọi người.

1234567 Lượt xem 23478 Trả lời Top

Xem qua trả lời bên dưới, cơ bản đều là đang suy đoán quan hệ của cậu với Tức Mặc đại thần, không ít người trong phần trả lời của mình còn @ cậu, topic đã post hai ngày nhưng vẫn ở đầu, còn được admin gắn “Top”.

Này này này! Cậu cũng rất muốn biết quan hệ của mình và Tức Mặc đại thần là như thế nào đó được không?

Cậu không biết Tức Mặc nha (_)

Jaejoong lại quay về bàn của mình, bật máy tính lên, đăng nhập trò chơi.

Sau đó thanh âm nhắc nhở của hệ thống âm ì vang lên, đinh đinh đinh hết như lễ Giáng sinh đã đến.

99+ Đề nghị thêm hảo hữu.

99+ Tin nhắn.

99+ Thư.

Còn có nhắc nhở không ngừng vang lên.

“Tiểu Bạch Bạch thật hot nha.” Mập mập nhìn màn hình rực rỡ màu sắc nhắc nhở của Jaejoong liền đăng nhập trò chơi.

“Bạch hyung, trên thế giới đang thảo luận về hyung.”

Jaejoong

Mở kênh thế giới, quả nhiên chủ đề đều xoay quanh cậu.

Thế giới CFK :

Ông đây đã từng nói chuyện với Hoa cúc tỷ nha, OMG!

Thế giới Đồng phân góc tường :

Khóc khóc khóc, hăm mộ vị trên, mình bình thường không để ý kênh thế giới, bỏ lỡ...

Thế giới Rượu đỏ nấu thỏ :

OMG, đó không phải là người khóc lóc kể lể trên kênh thế giới bảo không có tiền, sau đó đột nhiên có Túi cần khôn, rồi còn mở Trà lâu nữa sao.

Thế giới A di đà phật :

Vị trên nói đúng nha.

Thế giới Rượu đỏ nấu thỏ :

Một tài khoản mới sao có thể miếu quá đạt được Túi cần khôn còn có Bách khoa toàn thư về trà , hệ thống BUG à!!!

Thế giới :

Chẳng lẽ, là đại thần cho cô ta sao??? Tôi nhớ Bách khoa toàn thư về trà chỉ có quái biến thái Lăng Vũ Phong mới rút, chưa đủ cấp 130 là chưa đi được.

Thế giới Phương Hoa Thanh Thanh :

Là Kim hoa không phải cúc hoa không thêm hảo hữu à?

Thế giới Hiệp cốt anh hùng :

Tôi xin nhiều lần lắm rồi, mãi chẳng thấy có phản hồi gì.

Thế giới CFK :

Vị hiệp cốt bên trên, lão đại mấy người quen Cúc hoa tỷ?

Thế giới Hiệp cốt anh hùng :

Không biết, chưa từng nghe lão đại nói đến, mấy ngày nay lão đại không online.

Thế giới CFK :

Treo thưởng ai cho tôi biết phương thức liên lạc với Là Kim hoa không phải cúc hoa.

Thế giới Thái hậu nương nương cát tường :

Cùng treo thưởng.

Thế giới Mặc quần tam giác ra ngoài :

+1

...

Thế giới Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Giá cao bán số di động của Là Kim hoa không phải cúc hoa!!

Thế giới Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Giá cao bán địa chỉ nhà Là Kim hoa không phải cúc hoa!!!

Thế giới Mông lép cỡ D :

Giữ vững đội hình, giá cao bán quần lót của Là Kim hoa không phải cúc hoa, gửi qua bưu điện!!!

Jaejoong nhìn thấy ba tin này liền suýt nữa phun nước trong mồm ra, ba kẻ e sợ thiên hạ bất loạn, giết không tha.

Nhưng mà, không thể phủ nhận.

—— ID Là Kim hoa không phải cúc hoa vô cùng hot.

Ví dụ như có người thông báo trên kênh thế giới ra giá cao mua phương thức liên lạc của cậu.

Ví dụ như hộp thư của cậu mỗi ngày đều chật ních, hỏi vì sao cậu lại biết đại thần đứng đầu bảng linh tinh.

Ví dụ như sòng bạc trên phố Thịnh Đường còn mở bàn cá cược về quan hệ của cậu và Túc Mặc đại thần, nghe nói không ít người còn mở acc con để đặt cược thêm.

Ví dụ như server Sắc nước hương trời sau một đêm xuất hiện không ít ID gần giống “phong cách Hoa cúc”.

Là công công không phải thái giám, là em mày không phải mẹ mày, là đầy đặn không phải mập mạp, là bánh rán không phải trái cây... ID kiểu này ở đâu cũng có.

Lại ví dụ như mỗi ngày trong Trà lâu đều chật kín người, rõ ràng đã có 4 bồi bàn cùng một nhân viên thu ngân nhưng hết lần này tới lần khác người đến thà rằng bỏ thêm tiền cũng muốn Jaejoong tự mình mang trà đến cho bọn họ.

Cái này còn chưa tính, nhưng không ít người vì hết chỗ mà cam nguyện đứng xếp hạng ở cửa ra vào, mấy trăm ánh mắt nhìn chăm chăm xem có gian tình xảy ra không?!

()b

Một ngày hai ngày còn được, nhưng nếu tiếp tục như vậy, đoán chừng cậu sẽ trở thành người đầu tiên bị người nhìn đến chết.

Hóa ra giết người không dao trong truyền thuyết là đây a.

Vì không muốn mình bị nhìn mà chết, Jaejoong dứt khoát giao cửa hàng cho một chương quầy vừa thuê còn bản thân thì theo Mập mạp bọn họ tiến hành quá trình train level gian khổ.

Kim Jaejoong cậu còn có thể ngủ trong phòng giải phẫu, những quái giả tưởng kia có gì đáng sợ.

Mập mạp đỉnh chính: Này! Là ai ở trong phòng giải phẫu ôm tở không chịu buông tay, là ai lần đầu thấy thi thể thì thiếu chút nữa từ tầng năm nhảy xuống!

Lý do duy nhất tổ đội với Mập mạp bọn họ mà Jaejoong chịu nói ra là vì cậu không chịu nổi người khác quấy rầy, thà rằng phải train level còn hơn ngồi lại nói chuyện.

(^)

Hừ! Cậu sẽ không nói cho những người Trái đất vô tri kia, nguyên nhân quyết định đi cày level là vì ngày đó trên kênh thể giới thấy một người tên Bim Pampers nói:

—— Lão đại của chúng tôi không tổ đội cố định là vì ba người chúng tôi không có chức nghiệp phụ trợ.

Chức nghiệp phụ trợ, đó không phải là y sư sao!

Vậy nếu một ngày nào đó cậu cày đến level max vậy không phải là có thể tổ đội với đại thần sao.

Jaejoong trong đầu YY, đại thần đứng trước giết quái, cậu đứng sau phụ trách tăng máu, sau đó... Bọn họ tay cầm tay đứng trên đỉnh núi cao...

A a a a a!!!

Jaejoong ôm mặt đỏ ửng không ngừng cười, khiến Junsu giật mình, kỹ năng cuối cùng ẩn chệch tay liền bị quái giết.

“A a a a a, hyung, hyung thần kinh cái gì vậy, mau hồi máu nha.”

“Junsu, cậu hiểu cậu ấy mà, có khi là mùa xuân lại tới rồi.” Mập mạp chắn trước Jaejoong, dùng một Đổng băng thuật, sau đó kinh nghiệm liền ào ào tuôn ra.

“Hiểu cái lông nhà cậu, ông đây ra tay, mấy người ngồi ăn kinh nghiệm đi.”

“Giống việc lên giường với phụ nữ, sau đó có thai thì không phải của mình sao?” Dae Chil lửa cháy đổ thêm dầu, cười hì hì trả lời.

“Mấy người đều đi chết đi.”

...X X

Jaejoong dưới sự dẫn dắt của ba kẻ cuồng cày level rất nhanh đạt đến cấp 50, việc này một phần là nhờ tất cả mọi người đang bận rộn đuổi giết Lửa địa ngục, phần khác là mặc kệ giết quái ở đâu, mọi người chỉ cần trông thấy cậu sẽ tự động mở đường, thỉnh thoảng còn có người hỗ trợ.

Mà cậu cũng trở thành người chưa đạt trăm cấp đầu tiên lọt vào bảng xếp hạng người chơi nổi tiếng.

Lý do xếp hạng: Vợ Ultraman.

Jaejoong lật lên đầu bảng xếp hạng nhìn đại thần, thấy bên cạnh tên đại thần có ghi chú: Ultraman.

()

Còn ghi là vợ Ultraman nữa, dứt khoát ghi đối tượng JQ của đại thần đi.

Hiệu ứng đại thần thật sự là thiên hạ vô địch!

Nhưng rồi, rất nhanh, toàn bộ quần chúng server Sắc nước hương trời cuồng nhiệt với cậu bị một tin tức làm cho khiếp sợ.

Người post vẫn là phóng viên nổi danh: Meo Meo.

—— Tin tức động trời Theo nguồn tin đáng tin cậy: Đệ nhất cao thủ Túc Mặc cùng Bang chủ Tuyệt Sắc Phương Hoa tuyệt thế sắp kết hôn!!!

Chỉ một câu ngắn ngủn khiến toàn server khiếp sợ, một viên đá làm dậy sóng ngầm, thế giới nổ rồi.

Thế giới Mặc quần tam giác ra ngoài :

Này, mọi người, đọc bài mới trên diễn đàn chưa, Túc Mặc đại thần sắp kết hôn à?????!!!!

Thế giới Super cái em mày :

Ta XX, đọc rồi, thật hay giả vậy, giờ Cúc hoa muội muội làm sao đây?

Thế giới Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Thối bay đề tài!

Thế giới Mông lép cỡ D :

Cùng thối!

Thế giới Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Lặng yên...

Thế giới Con gái Hạ Vũ Hà :

Tôi không tin, Tức Mặc đại thần cùng Phương Hoa tuyệt thế bình thường có tiếp xúc gì đâu.

Thế giới Uống cà phê thêm muối :

Tại sao không có, Tiểu Yến Tử, chẳng lẽ cô đã quên, lúc trước khi Hiệp Cốt cùng Lửa địa ngục đại chiến, Tuyệt Sắc cũng gia nhập!!

Thế giới Meo Meo :

Tôi dám cam đoan tin tức này là thật! Tôi lấy 3Gb ảnh trong máy mình cam đoan.

Thế giới Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Cầu giải thích!!

Thế giới Hoa sen trong hồ :

Nói đến đây, tôi đã từng thấy Phương Hoa tuyệt thế cùng Tức Mặc đại thần cùng đánh quái.

Thế giới Trời mưa thì bung dù :

Bởi vậy, kỳ thật Là Kim hoa không phải cúc hoa chỉ là nguyệt trang? Nhân vật chính lại là Phương Hoa tuyệt thế.

...

Trên thế giới, mọi người bắt đầu thảo luận, có người cảm thấy kỳ lạ, có người cảm thấy đáng tin, phần lớn là đang bắt quái.

Jaejoong yên lặng mở quy tắc trò chơi: Kết hôn: Người chơi nam nữ phải trên 50 cấp, cùng đến miếu Nguyệt lão xin kết hôn, sau khi kết hôn nhận được năm kỹ năng vợ chồng, đồng thời được phép tham gia giải thi đấu Quyết đấu vợ chồng.

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Cảm ơn mọi người quan tâm, hôn lễ của tôi và Tức Mặc tối mai sẽ cử hành, mời mọi người đến miếu Nguyệt lão tham gia, khách đến tặng lì xì 888 vàng, đồng thời tổ chức tiệc cưới ở Lạc Hà Phong.

Thế giới Trời mưa thì bung dù :

OMG, ông đoán đúng!!!

Thế giới Tuyệt sắc như hoa :

Hừ, bang chủ chúng tôi đã sớm biết Tức Mặc đại thần, tiểu y sư kia chỉ là rở hành mà thôi.

Thế giới Mông lép cỡ D :

Oa! Hành sao, tôi thấy cô giống tôi hơn nha, hay là loại phát triển không bình thường.

Thế giới Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Mông, hyung dạy cậu bao nhiêu lần rồi, cậu là người, đừng nói chuyện với động vật!

Thế giới Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Như hoa! Tôi thấy cô cũng chẳng khác mấy nha.

Thế giới Vua chân tướng 110 :

Cãi nhau mồi dùng tin mật, tôi tổng kết một chút, kỳ thật Là Kim hoa không phải cúc hoa là bia đỡ đạn, Tức Mặc đại thần cùng cô để đời sự chú ý, sau đó cùng Bang chủ Tuyệt Sắc liên thủ đuổi giết Lửa địa ngục, đổ mọi lý do cho Là Kim hoa không phải cúc hoa , sau đó hai người bọn họ vui vẻ kết hôn, không có lấy một cọng lông trách nhiệm, còn nhận được mỹ danh là giúp đỡ người chơi mới!

Thế giới Hạ hạ hạ :

Tổng kết thật chính xác a! Đại thần quả nhiên là đại thần! Giết người không thấy máu.

Lúc nhìn thấy tin này, Jaejoong đang ăn táo, quả táo vốn ngọt bỗng nhiên đắng chát, nghẹn ở cổ họng, không sao nuốt được.

Mà ba người Mập mập cũng thấy tin này, liếc nhau, Mập mập đứng dậy bỏ nhào ra phía cửa sổ đóng chặt, lại cài then cửa, Junsu bước lên một bước giật dao gọt trái cây trên bàn Jaejoong, Dae Chil chậm hơn cầm lấy cây chổi bên chân, sau đó... cầm chổi trước ngực đứng sau lưng Jaejoong.

rz

Dae Chil, cậu bị ngốc à, bọn tớ là đề phòng Jaejoong nghĩ không thông thôi, không phải muốn sống chết với cậu ấy, này!

“Mấy cậu... Làm sao vậy?” Jaejoong nuốt miếng táo, quay đầu lại nhìn ba người về mặt đề phòng.

“Hyung, hyung không sao chứ?”

“Hyung phải có việc gì sao?”

“Thật không có việc gì?”

“Thật sự không có việc gì.” Jaejoong nhìn chân mình, “Hyung là đàn ông nha, sẽ không có sở thích yêu qua mạng đâu, mấy đứa quan tâm làm gì!”

“Phù, không có việc gì là tốt rồi.” Mập mập là người dễ bị lừa nhất, tiếp tục ngồi xuống cày level.

“Hyung, internet chỉ là giả thôi, đừng nghĩ quá nhiều.”

“+1.”

“Hyung biết rõ.”

Jaejoong trong miệng nói mình không sao, tay giấu trong tay áo lại run nhè nhẹ.

Junsu cùng Dae Chil thấy Jaejoong rất bình tĩnh, dãn dò hai câu rồi lại tiếp tục chơi game.

Jaejoong ngồi trước máy vi tính, nhìn mọi người trên kênh thế giới nói chúc mừng, nhìn Phương Hoa tuyệt thế cười cảm ơn từng người một.

Vì sao, cậu giờ khắc này lại hi vọng người nói lời cảm ơn kia là mình.

Vì sao lại quan tâm một người ở trong thế giới giả tưởng như vậy, là vì người kia đã dẫn cậu ra ngoài Tân Thủ thôn? Hay là vì ngày đó trên phố Thịnh Đường, người đó vì mình mà hạ lệnh truy sát giang hồ? Hay là...

Cậu là người nhỏ tuổi trong cả họ, lại là con trai độc nhất, từ nhỏ đến lớn, mỗi người bên cạnh đều rất chăm sóc cậu, dù là Mập mập lời nói ác độc, Dae Chil chất phác hay em họ của cậu Junsu, những bạn bè bên cạnh cậu, mỗi người đều coi cậu là bảo bối.

Chỉ là, Tức Mặc là người đầu tiên cậu sùng bái, cũng là người đầu tiên khiến cậu nóng ruột nóng gan.

/(o)/

~~Nhưng mà, hóa ra, cậu chỉ là người Tức Mặc đại thần dùng để che giấu gian tình của mình với Phương Hoa tuyệt thế! (Hả?_?)

Buồn cười là, cậu còn ở đây tự mình đa tình cho rằng đại thần đối xử với mình đặc biệt, buồn cười là cậu hết lần này đến lần khác refresh danh sách, xem anh ta có online không, hết lần này tới lần khác nhìn danh sách xin làm hảo hữu, xem có bỏ sót lời đề nghị của anh ta không, buồn cười là cậu vì ngày đó trượt tay mà áy náy ăn không ngon, buồn cười là cậu còn lấy đại thần làm chuẩn, cố gắng cày level.

Hóa ra, cậu chỉ là bia đỡ đạn!!

Kim Jaejoong cậu chỉ là một bia đỡ đạn!!!

~(>_<)

~“Hyung, cày phó bản đi.”

“Mấy đứa chơi trước đi, hyung, hyung đói bụng, ra ngoài ăn khuya một tí.”

“Mua cho tớ một phần bún.” Mập mập không tìm không nào gào lên, sau đó tiếp tục chém giết.

“Này, Mập mập, cậu bảo hyung tớ có sao không?”

“Ai nha, khẳng định không có việc gì.” Mập mập xoa xoa chân, “OMG! Phóng kỹ năng nhanh.”

“Biết rồi, cậu đứng trước chắn đi, tớ chủ công.”

...

Nhưng rồi, Mập mập rất nhanh cảm thấy nghi ngờ lời mình nói, không chỉ mình cậu, ngay cả Junsu cùng Dae Chil thường xuyên ngơ ngác cũng cảm thấy không đúng.

Bạn học Kim Jae Jae – bảo bối trong ký túc xá của bọn họ gần đây rất không bình thường.

Trước kia có giờ giải phẫu, cậu nhóc này chạy trốn so với bất kì ai đều nhanh hơn, nhưng hiện tại cậu cầm dao như thể trời sinh làm đồ tể, máu tươi chảy dài, băm thành mảnh nhỏ cũng không khiến cậu sợ, Mập mập dám dùng cục hoa của mình cam đoan, cậu nghe thấy Jaejoong trong lúc giải phẫu con thỏ nói lầm bầm: Gian phu dâm phụ...

Còn có bạn nhỏ Kim Jae Jae bình thường không ăn cay, gần đây lại liều mạng ăn cay, thường xuyên ăn đến nước mắt lưng tròng rồi ghé vào ngực Junsu khóc, ông chủ quán mì sợi vừa thấy cậu tới cửa sẽ thu lại toàn bộ tương ớt trong quán, theo thống kê không hoàn toàn: Gần đây, lượng ớt Jaejoong dùng có thể sánh ngang với lượng dùng của toàn bộ học sinh trong một lớp.

Ngoài ra, còn có mặc quần tam giác ra ngoài, dùng khăn lau chân rửa mặt, ném giày da vào máy giặt, cầm điều khiển TV đến lớp học rồi bảo đó là điện thoại, nhìn Junsu gọi Mập mập, nhìn Mập mập gọi Dae Chil...

Loại việc kỳ lạ thế này, ba người khác nhìn nhưng không thể trách.

Dù sao Kim Jaejoong bình thường chính là người ngốc ngốc, làm chuyện kỳ quái là rất bình thường, nhưng chuyện không bình thường nhất là hai việc sau:

Việc thứ nhất là Jaejoong kể từ ngày biết Tức Mặc đại thần sắp kết hôn liền không đăng nhập trò chơi nữa, ngay cả lúc bọn họ chơi game trong ký túc xá, cậu cũng sẽ kiếm cớ trốn ra ngoài, hàng ngày thời gian ngồi ở thư viện còn dài hơn ở ký túc xá.

Có trời mới biết, trước kia, cậu ngay cả thư viện nằm ở đâu cũng không rõ.

Việc thứ hai là Kim Jae Jae thanh thuần đáng yêu vậy mà lại đồng ý hẹn hò với một cô gái ngành kiến trúc nào đó đang theo đuổi cậu, hai người chính thức tiến vào giai đoạn mập mờ.

“Đã xong, đã xong, khí tiết tuổi già khó giữ rồi.” Mập mập nói như vậy.

“Hyung không phải không chịu kích thích a, đây rõ ràng là chịu kích thích nhiều quá nên điên rồi, làm sao bây giờ??!!” Junsu nói như vậy.

“Hoành thánh Bạch hyung mua ngày hôm qua rất ngon nha.” Dae Chil nói như vậy.

“Giờ bọn mình cũng dừng vào trò chơi nữa đi.” Mập mập đề nghị, “Đợi hôn lễ của đại thần qua, chúng ta lại online.”

“Đồng ý.” Junsu tán thành cả hai tay.

“Tớ còn muốn ăn mì.”

Dae Chil bị ẩu đả đến thổ huyết.

Không đợi ba người bọn họ yên tĩnh được vài ngày, Jaejoong về mặt uể oải trở về từ cuộc hẹn, sau đó ngoài dự đoán của ba người, cậu vậy mà, vậy mà lại mở máy tính!

“Hyung, hyung, hyung muốn lên mạng?”

“Ừ.”

“Tìm tư liệu?”

“Xem phim?”

“Ăn mì?”

“Hyung chỉ là, muốn đăng nhập Phong Vân.”

!!!

Quai hàm đều rơi đầy đất!

“Hyung, hyung muốn online?”

“Không phải, là, là Tuyền Thủy nói cô ấy chơi trò này, bảo hyung online tìm cô ấy!”

Kim Jaejoong khóc không ra nước mắt, hận không thể tát vào mồm, miệng mình thật thối a, đặc chí cái gì, đạo phổ thì đạo phổ thôi, nói game online làm gì, nói Phong Vân Online làm gì.

Giờ thì hay rồi, người ta nói muốn cùng chơi game.

Cậu cũng không thể nói với cô gái kia là không được, tớ không chơi, bởi vì đại thần mà tớ thích sắp kết hôn, tân nương? Chú rể? Không phải tớ!

Cậu đương nhiên không thể nói!

Cho nên chỉ có thể đau khổ trở về đăng nhập trò chơi.

“Đinh.”

Jaejoong đăng nhập trò chơi, sau đó, tùy ý xem một lát, sau đó...

Một việc khiến cho cậu khiếp sợ ——

Xảy! Ra! Rồi!

6. Chương 6: Day 6

Biết cảm giác bị sét đánh không?

Chính là một tia sét đánh xuống xong rồi liền có FEEL như mùi thịt cháy nhàn nhạt.

Không biết?!

Vậy cảm giác giữa trời nắng đột nhiên bị dội một chậu nước đá thì sao?

Thị lực của Jaejoong không tốt lắm, tuy không kém như Dae Chil lúc tháo kính ra thì nhìn mặt ai cũng tưởng bánh nướng di động nhưng bình thường cũng cần gắn bó với kính sát trùng.

Trùng hợp sao, hôm nay cùng Tuyền Thủy đi chơi, cậu lại để quên cặp kính sát trùng duy nhất của mình ở quán cà phê, vì vậy hiện tại đành phải căng mắt lật hộp thư của mình, chỉ có rải rác vài tin nhắn.

Lần sóng Là Kim hoa không phải cúc hoa đã qua, cậu lại trở thành một tiểu Y sư mới chơi không chút tiếng tăm, rất rất nhiều người đã từng đề nghị thêm hảo hữu giờ đây không biết bay tới phương trời nào.

Đoán chừng sẽ không còn ai chú ý tới cậu nữa đâu, dù sao, hiện tại tin nóng nhất server là việc đệ nhất cao thủ cùng mỹ nữ bang chủ liên hợp nha.

Jaejoong nắm chuột, tìm được Nước suối[1] leng keng , thêm hảo hữu xong, chuẩn bị logout.

Cậu hoàn toàn không muốn ở trong trò chơi nghe bất kì người nào nói bất kì việc gì về hôn lễ của đại thần.

Đang định ấn logout, mắt Jaejoong lướt qua một bức thư ở dưới cùng hộp tin, ID người gửi...

Đến từ: Tức Mặc

Cậu không nhìn lầm đúng không?!

Nhìn thời gian thì hẳn là gửi vào ngày anh kết hôn, OMG, đại thần chính là đại thần, trong lúc đang tổ chức kết hôn mà còn thời gian để ý tới một cái bia đỡ đạn như cậu.

Tuy trong nội tâm tức giận không biết vì sao đại thần còn muốn gửi tin nhắn cho cậu, nhưng tay lại không tự chủ được click vào đọc.

Thư không chủ đề.

Người gửi: Tức Mặc

Thời gian: Ngày X tháng X năm XXXX

Người nhận: Là Kim hoa không phải cúc hoa

Nội dung:

Không phải tôi

Hừ!

Thật đúng là lời ít ý nhiều mà, Jaejoong bĩu môi.

—— “Không phải tôi”

Cái gì mà không phải anh, mỗi lần nói đều chỉ có vài chữ, đang chơi trò gì vậy, thật là ()

Oán thâm rồi lại oán thâm, Jaejoong vẫn gọi ba quần chúng đang mở to mắt vây xem đến cùng giải mật mã của đại thần.

“Không phải tôi?” Mập mập ăn gà đến miệng đầy mỡ, “Đại thần có phải là chưa viết xong không?”

“Vậy anh ta muốn nói gì?” Jaejoong lòng đầy tin tưởng nhìn Mập mập xưa nay vốn nhiều mưu ma chước quỷ.

“(v) Hmm, có lẽ anh ta muốn nói ‘Không phải tôi, thật ra là ba tôi thích cậu’?”

“- 1” Dae Chil rõ ràng không đồng ý, “Đại thần chắc cũng phải là một ông chú rồi, vậy ba anh ấy không phải là một ông già sao, Bạch hyung uy vũ như vậy không chịu khuất phục đâu.”

“Mấy người!!!”

Jaejoong mấy ngày nay vốn khó chịu, lúc này lại càng nóng tính, hai người này còn ở đây mà cãi nhau linh tinh.

Mắt thấy Jaejoong mếu, hít mũi, mắt ngập nước, Junsu hiểu rõ tính anh họ nhà mình nhất, vội vàng di chuột, nhìn thấy một tin nhắn khác ngay bên trên.

“Hyung, hyung, đây cũng là đại thần gửi này.”

Jaejoong sắp chảy nước mắt liền kìm lại, hít sâu một hơi, mở tin nhắn.

Thư không chủ đề.

Người gửi: Tức Mặc

Thời gian: Ngày X tháng X năm XXXX

Người nhận: Là Kim hoa không phải cúc hoa

Nội dung:

Tôi không hề kết hôn

Lần này số lượng từ cũng không nhiều nhưng rõ ràng dễ hiểu hơn, xem ra đại thần cũng biết tin nhắn trước của mình quá ngắn gọn, nên gửi thêm một tin giải thích.

Jaejoong nhìn tới nhìn lui tin nhắn chỉ có năm chữ, mắt dán vào màn hình, hận không thể cả người chui vào trong máy.

“Hả? Đại thần không kết hôn?”

“OMG! Đại thần đào hôn sao?”

“Đại thần hẳn đi ăn mì rồi.”

Ba người kia cả kinh, sao đó gào một tiếng rồi chạy về địa bàn của mình chuẩn bị lên mạng, mấy ngày nay vì chuyện của Jaejoong mà bọn họ ngay cả máy tính cũng không dám đụng.

Điều này chẳng khác gì một người đàn ông trẻ trung cường tráng chính trực lại phải cấm dục, hơn nữa ngay cả tay phải vận năng cũng không được dùng.

Đại thần không kết hôn?!

(o)!

Jaejoong chỉ cảm thấy cả người đều bình tĩnh lại, cảm xúc nôn nóng mấy hôm trước như bị máy hút bụi công suất lớn hút sạch.

Nhưng mà, sao anh ấy phải giải thích với mình?

Tức Mặc là đại thần, là nhân vật truyền kỳ tỏa sáng, quanh người đầy sao trắng bao vây, mà cậu chỉ là một đồ gà siêu cùi, cậu thậm chí không biết Tức Mặc là nam hay nữ.

Đây là internet thôi mà, nhờ mấy số liệu mà quen nhau, thật sự, đáng để cậu tin tưởng sao?

Nhưng mà, vì sao chỉ nhìn năm chữ lạnh như băng kia thôi, cậu đã cảm thấy lòng ấm áp như thể cả người được đặt vào trong lò sưởi vậy?

Lúc lòng đang loạn như cào cào, cửa sổ chat lại phát sáng.

Chẳng lẽ là đại thần?!

Jaejoong ấn mở tin, hóa ra một người chơi nữ tổ đội cày phó bản với bọn họ mấy hôm trước, tính tình ngay thẳng mỗi tội rất bất quá.

Hảo hữu Không rời không xa :

A a a a a a a a!!!!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Uống lộn thuốc à? b

Hảo hữu Không rời không xa :

Tiểu Hoa, tớ còn tưởng cậu không chơi Phong Vân nữa nha,

~(>_<~

~ Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Không có, chỉ là vừa rồi nhiều kì thi nên không có thời gian thôi.

Hảo hữu Không rời không xa :

Vậy à, tớ còn tưởng rằng cậu vì ả Phương Hoa tuyệt thế chết tiệt kia, tớ đã nói rồi mà, Tiểu Hoa sẽ không so đo với đám hám trai kia đâu.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

So đo cái gì?

Hảo hữu Không rời không xa :

Cậu không biết???????

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tớ nên biết gì sao?!

Hảo hữu Không rời không xa :

OMG! Tức Mặc đại thần không hề kết hôn!!!!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cái này tớ biết, còn cái gì tớ không biết nữa không?

Hảo hữu Không rời không xa :

Cậu không thấy tin nhắn tớ gửi cậu sao (_)?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tớ vừa mới online thôi.

Jaejoong không biết vì sao lại theo bản năng giấu việc đại thần gửi tin nhắn cho cậu, có lẽ có nhiều việc, người ta chỉ muốn giữ riêng cho mình, không muốn chia sẻ với người khác.

Hảo hữu Không rời không xa :

Thật sự là phục cậu rồi! Khụ khụ, nghe bốn tiểu thư kể đây này: Mấy hôm trước, cái lúc mà chuẩn bị tổ chức hôn lễ ấy, lúc đó gần như cả server đều đến, tập trung trước miếu Nguyệt lão đợi đến tám giờ, Tức Mặc đại thần vẫn không thấy online, Phương Hoa tuyệt thế cứ đi đi lại lại một mình, lúc sau liền mời mọi người đến nhà đại thần chờ anh ấy.

Sau đó lúc 9:30, đại thần online, nhìn thấy một đám người trước cửa nhà mình mới biết mình sắp kết hôn!!!!

Cậu không biết cảnh đó buồn cười thế nào đâu, Phương Hoa tuyệt thế blablabla nói một tràng, cái gì mà không phải anh đã đồng ý sẽ kết hôn với em nếu em giúp anh, cái gì mà chúng ta đã quen nhau lâu như vậy, mọi người đều biết em vẫn luôn đợi anh, sau đó đại thần đáp trả một câu: Tự mình đa tình rồi logout luôn.

“Phụt.”

Jaejoong đọc đến đây, chuỗi trong miệng liền phun ra, Junsu ngồi bên cạnh quay đầu nhìn, nói: “Hyung, hyung thật buồn nôn, sao lại bài tiết giống động vật vậy.”

“Đúng vậy, bị tiêu chảy sao?” Mập mập tiếp lời.

Mặc kệ hai kẻ nhảm chán kia, Jaejoong đọc tiếp tin nhắn của Không rời không xa.

Hảo hữu Không rời không xa :

Chuyện sau đó thì khá nghiêm trọng, cậu chuẩn bị tâm lý tốt đi!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

?_?

Hảo hữu Không rời không xa :

Phượng Hoa tuyệt thế nói cậu là tiểu tam[2], còn lắm nhảm rất nhiều trên thế giới, sau đó hạ lệnh truy sát với cậu.

Tiểu, tiểu tam?

Tư duy của Jaejoong vì một từ kia mà đình chỉ, cúc hoa vì thế mà co lại.

Tiểu tam cả nhà cô ta, có tiểu tam như cậu sao? Có tiểu tam phải làm bia đỡ đạn như cậu sao? Có tiểu tam vô tội như cậu sao?

Ngay cả một cộng lòng của người trong cuộc cũng không được sờ, mà tiểu tam, tiểu tứ, tiểu ngũ, tiểu lục cái gì!

Bên kia, bạn nhỏ Không rời không xa vẫn đang thao thao bất tuyệt kể lại chuyện xảy ra mấy ngày vừa qua, Jaejoong nhìn mặt mình trong gương, một cái mũi, hai con mắt, giống người bình thường thôi mà.

“Su, em bảo hyung có giống tiểu tam không?”

“Khụ khụ khụ.” Kim Junsu nhăn mặt, ho cả buổi mới mở to mắt trả lời, “Hyung, sao hôm nay hyung đột nhiên nhìn thẳng vào bản thân mình vậy?”

“Nói như thế, hyung thật sự rất giống tiểu tam sao?”

Khó được khi Jaejoong không nổi bão còn nghiêm túc hỏi, ba người kia như lọt vào sương mù, Mập mập còn cố ý kéo ghế ngồi đối diện Jaejoong, tỉ mỉ ngắm cậu.

“Gần giống, nhìn khá yêu nghiệt, Tiểu Tam không được đến mức này, Tiểu Tam người ta còn biết nghĩ.” Mập mập chậm rãi lùi ra sau, đến phạm vi an toàn mới nói tiếp, “Cậu nào được như vậy, người ta bảo ngực to thì không có não, cậu nhìn xem ngực cậu đâu có lớn, sao lại không có não vậy, nếu Tiểu Tam ai cũng giống cậu vậy vợ cả chẳng phải suy nghĩ nhiều.”

“Đúng, một cái kẹo là lừa được nha.” Dae Chil bổ sung, cậu là người có quyền lên tiếng nhất, bởi vì hôm khai giảng, Jaejoong chỉ vì một cái kẹo mà bị một nữ sinh bên khoa thiết kế kéo đi làm người mẫu biểu diễn.

“Chắc chắc chắc, hyung, em đánh giá cao hyung rồi.” Junsu chắc chắn vài tiếng rồi quay lại tiếp tục chơi Phong Vân.

Tâm tính thiện lương của Jaejoong như lá mùa thu, rơi xuống mặt đất, bị người đi ngang qua giẫm đạp vài lần, sau đó...

Nát vụn!

Cậu ngay cả Tiểu Tam cũng không bằng, thế giới gì vậy!

Hảo hữu Không rời không xa :

Dù sao Phượng Hoa tuyệt thế hôm đó khóc lóc kể lể trên thế giới rất lâu, mấy con chó săn nhà cô ta còn nói nhất định phải đòi lại công bằng, Tiểu Hoa, cậu có muốn giải thích không? Đại thần từ hôm đó vẫn không thấy online.

Hảo hữu Không rời không xa :

Tiểu Hoa, cậu còn ở đó không?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Vẫn đang ở đây *Sét đánh*

Hảo hữu Không rời không xa :

Yên tâm, dù sao tớ rất thích cậu, ả Phượng Hoa tuyệt thế kia tớ từ lâu đã không vừa mắt, vừa giả bộ thanh cao, lại vừa bám lấy mấy người level cao kéo cô ta, buồn nôn!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Dù sao cũng kệ nó đi, tớ với bạn lên núi Thương Mang bắt Phượng hoàng, cậu đi không?

Hảo hữu Không rời không xa :

Đi (*^ ^*)

Jaejoong rời khỏi kênh, gửi lời mời gia nhập đội cho Không rời không xa, một tổ năm người theo truyền thống trận tới núi Thương Mang.

Boss núi Thương Mang cũng không phải quá khó khăn gì nhưng lại thường xuyên rơi một số thứ rất hiếm, Jaejoong gần đây đang chế tạo cung, cần nguyên liệu gọi là Long vũ Phượng Hoàng, chỉ có núi Thương Mang mới có.

Đội ngũ Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Mông, Dae Chil, hai người phụ trách đánh quái cận chiến, Không rời không xa, cậu phụ trách tăng máu, tớ sẽ bảo vệ Tiểu Bạch thuận tiện dùng Thuật thôi miên.

Mập mập luôn là người chỉ huy trong đội, vài người khác lên tiếng tỏ vẻ hiểu rõ, sau đó tới gần Boss chuẩn bị tiến đánh.

Núi Thương Mang là điểm gần phố Thịnh Đường nhất, người chơi tới đây không ít, lúc này đã có mấy tổ đội tụ tập, muốn nhận được nguyên liệu tốt hoàn toàn chỉ xem ai nhanh tay.

Jaejoong đứng trong đám người hết nhìn đông lại nhìn tây, không có cách nào, cậu là người yếu nhất trong đội, nhiệm vụ chủ yếu của cậu chỉ là —— Trước khi mọi người kết thúc trận chiến đảm bảo mình sẽ không chết.

b

Cậu lần này cần Long vũ Phượng Hoàng, chế thành cung Huyền Vũ xong thì sau này, cậu cũng có thể tham gia chiến đấu.

Đúng lúc cậu đang đắc chí, chỉ thấy trước mắt lóe lên một tia sáng màu xanh, sau đó, cậu chết.

Thông Báo Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa lưu lạc giang hồ, trở lại điểm trọng sinh.

May mắn Không rời không xa là thần y có đẳng cấp, nhẹ nhàng phục sinh cho cậu, sau đó lại là một tia sáng màu xanh, sau đó...

Thông Báo Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa lưu lạc giang hồ, trở lại điểm trọng sinh.

...

Lặp lại ba lần, Kim Jaejoong nổi giận.

Cậu tuy bình thường không thích nổi giận nhưng không có nghĩa là cậu không bao giờ nổi giận.

Hồ không phát huy, mấy người tưởng tôi là mèo máy sao (Phụt = =!)

Jaejoong hô lên một tiếng trong kênh đội ngũ, vốn là đồ gà level 60 nay nhìn lại bảng thuộc tính đã xuống còn 57, cậu liền triệt để tức giận.

CaO! Vậy mà giết cậu đến mức rớt 3 cấp.

Không biết cậu đã phải khổ sở khắc phục chương ngại tâm lý để đối mặt với biết bao nhiêu quái không phù hợp thẩm mỹ như vậy sao!!!

Hùng hổ đi đến trước mặt kẻ vừa dùng kĩ năng, sau đó, bạn học Kim Jae Jae triệt để hóa đá.

Cậu giờ đã hiểu rõ cái gì gọi là oan gia ngõ hẹp rồi!

Đứng trước mặt cậu chính là Phương Hoa tuyệt thế mặc một thân sa y xanh lá, bên người cô ta còn có mấy người chơi nữ, ID lần lượt là Cười nói thần nhiên, Lê Hoa tửu, Hồng Hạnh tuyệt sắc.

Phương Hoa tuyệt thế đứng chính giữa trên người còn có ánh sáng màu lam cho thấy kỹ năng trong thời gian làm lạnh, mà ID cô ta đã chuyển đổi.

WTF, đây chính là hậu quả của việc giết quần chúng vô tội nha, tên bỏ qua bước màu vàng, trực tiếp biến đỏ rồi.

Trong Phong Vân ID có ba màu trắng, vàng, đỏ, giết quái thì tên không đổi màu, nhưng nếu giết người chơi khác, hơn nữa không phải trong lúc PK, vậy tên trắng sẽ biến thành tên vàng, mà khi tên vàng biến thành tên đỏ thì trên cơ bản là ai thấy cũng chém, bởi vì người chơi tên đỏ một khi bị giết, trang bị rơi ra không thể nào nhặt lại.

Bởi vậy, có thể nói, cô ta vô cùng hận cậu nha, dù tên có biến đỏ cũng phải giết cậu rút 3 cấp.

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Tôi hi vọng cô giải thích với tôi!

Không đợi Jaejoong mở miệng, Phương Hoa tuyệt thế đã quăng ra một câu không đầu không cuối khiến Jaejoong thiếu chút nữa nổi điên.

Cô muốn giải thích?!

Tôi phải giải thích cái gì!

Thế giới Lê Hoa tửu :

Phương Hoa, cậu nói với nó làm gì! Đồ Tiểu Tam không biết xấu hổ, Tức Mặc có lẽ bị mù rồi.

Thế giới Hồng Hạnh tuyệt sắc :

Tấy trắng cô ta, cho cô ta biết kết quả của việc trêu chọc Tuyệt sắc, đừng tưởng rằng có người bang Hiệp Cốt che chở là giỏi, hơn nữa tớ hỏi Anh Hùng rồi, Anh Hùng nói người trong bang Hiệp Cốt không hề biết cô ta.

Thế giới Cười nói thần nhiên :

Nhìn tên cô ta thôi đã biết là cái loại chuyên đi quyến rũ người khác!

Mấy người vừa nói xong, thế giới lập tức bùng nổ, không ít người đều nhao nhao lên tiếng, Phương Hoa tuyệt thế là người chơi lâu năm, hơn nữa so với Jaejoong bình thường chuyên mọc nắm không chịu nói chuyện, Phương Hoa tuyệt thế cùng đám thủ hạ của cô ta càng biết lấy lòng người khác.

Thế giới Kao mặc mặc mặc :

Tôi cũng biết Phương Hoa bang chủ chịu thiệt, tự dưng lại bị một newbie chặn đường.

Thế giới TTGG :

Phương Hoa Phương Hoa, em gả cho anh đi, gả cho anh đi, anh có mắt nhìn hơn tên Tức Mặc kia, sẽ không bỏ ngọc sáng mà đi theo một hòn sỏi.

Thế giới Meo Meo :

Theo điều tra, Tức Mặc đại thần mấy ngày nay đều không online, Là Kim hoa không phải cúc hoa vừa mới online, đang cày Boss trên núi Thương Mang.

Thế giới Cơm trộn khoai tây :

Cô ta còn dám chơi?!

...

Thế giới nhao nhao lên bênh vực Phương Hoa tuyệt thế, Jaejoong thấy vô số người không quen biết đang ra sức hạ thấp cậu, rõ ràng không hề quen nhau, bọn họ dựa vào cái gì mà chửi bới cậu.

Đang muốn phản bác mấy lời, Phương Hoa tuyệt thế lại ném lên một tấm ảnh, là ảnh chụp chung của một nam một nữ, nam bị Photoshop che mất mặt, nhưng nhìn chung thân cao gầy mà rắn chắc, cô gái đứng bên cạnh như chim non mà nép sát vào người anh, mái tóc nâu xoắn nhẹ, trang điểm phù hợp, nhìn chung rất xinh đẹp.

Thế giới Lấy Viagra làm cơm ăn :

OMG, đại mỹ nữ a.

Thế giới Cười nói thần nhiên :

Phương Hoa, sau cậu lại đăng ảnh chụp chung với Túc Mặc lên?!

Chỉ một câu nói thôi đã khiến người ta trợn mắt há mồm, ngay cả Jaejoong cũng không nghĩ mọi việc sẽ phát triển đến mức này.

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Tôi cùng Túc Mặc quen biết nhau trong hiện thực, tôi thích anh ấy nhiều năm rồi, anh ấy cũng biết, mặc dù không tỏ vẻ gì nhưng tất cả mọi người đều biết chúng tôi là quan hệ thân mật, nhưng, gần đây, Túc Mặc đột nhiên rất lạnh lùng với tôi, về sau tôi mới biết, anh ấy qua mạng quen cô gái kia, tôi cũng chẳng muốn nói gì nhiều, tôi chỉ hi vọng cô ấy đừng phá hoại tình cảm của tôi và Túc Mặc, bởi vì, tôi thực sự rất yêu anh ấy.

Một đoạn dài nhỏ nhẹ giải thích cộng thêm bức ảnh, mỹ nữ đã tẩy não mọi người thành công, toàn bộ thế giới gần như ngay lập tức ủng hộ Phương Hoa tuyệt thế, Jaejoong chỉ sau một giây đồng hồ trở thành con chuột qua đường, mọi người kêu gào phải giết.

Thế giới Không rời không xa :

Dừng, đầu năm nay, một viên gạch rơi từ trên cao xuống, rơi vào mười người thì chín người là mỹ nữ, người còn lại là giả gái. Chỉ một mỹ nữ thôi đã khiến mấy người nghe theo, bảo mấy người nào tàn là còn nhẹ.

Thế giới Mông lép cỡ D :

Ai dám tẩy trắng Tiểu Bạch của chúng tôi, có gan thì ra PK!

Thế giới Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Giết cả nhà mấy người! Đập đập đập!

Thế giới Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Dae Chil, cậu thật sự rất giỏi! Nhưng mà, Phương Hoa tuyệt thế người ta không phải muối để cậu đập nha, thấy còn tròn chưa, cô ta chính là cái loại mập mập trắng trắng hay uốn qua uốn lại ấy.

Thế giới Không rời không xa :

Ha ha, cậu đang nói... Giỏi mà.

Thế giới Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Sao trò lại vũ nhục giới như thế!!! Đồ phản nghịch.

Thế giới Không rời không xa :

Sư phụ, con sai rồi. *Nước mắt chảy dài*

Thế giới Cười nói thần nhiên :

Mấy người có ý gì!!!

Thế giới Mông lép cỡ D :

Chẳng có ý gì cả!

Thế giới Lê Hoa tửu :

Phương Hoa của chúng tôi là mỹ nữ, hoa cúc gì kia có giỏi thì đăng ảnh lên đi.

Thế giới Mông lép cỡ D :

Phương Hoa gì kia ngực còn không to bằng mông ông, đắc ý cái gì! Stop!!

Thế giới Hồng Hạnh tuyệt sắc :

Đồ cấp thấp!!

...

Mập mạp bọn họ cày Boss trở về lập tức gia nhập cuộc đấu khẩu với người bên Phương Hoa tuyệt thế, bọn họ đều là người thường xuyên nói mấy lời ác độc, sao có thể để bị lép vế, nhưng Jaejoong đột nhiên cảm thấy chẳng có ý nghĩa gì.

Mở danh sách ra, Tức Mặc vẫn không lên, mỗi lần đều như vậy, bọn họ vĩnh viễn không thể gặp nhau, lúc cậu online, ảnh chân dung của Tức Mặc lúc nào cũng đen.

Nếu như, cậu nói là nếu như, đúng lúc này, Tức Mặc xuất hiện, nếu như có thể tùy tiện nói mấy câu, vậy...

Anh ấy có giống lần trước đứng bên cậu, hay là, Phương Hoa tuyệt thế thật sự là bạn gái anh ấy?!

Nếu như hết thảy là sự thật, cậu thật sự là người thứ ba sao?

Jaejoong ấn mở cửa sổ chat, bụng đầy u sầu gõ chữ.

Đánh mấy hàng chữ, xóa đi, đánh mấy hàng chữ, xóa đi, đánh mấy hàng chữ, xóa đi, cuối cùng vẫn chỉ viết một câu ngắn ngủn.

—— Đại thần, thật xin lỗi, gây phiền phức cho anh, chúng ta về sau đừng nói chuyện thì hơn.

Gửi đi!

Nhìn kênh thế giới ngày càng chửi nhau ác liệt, cảm giác như đang nhìn mấy bà hàng thịt cãi nhau vậy, cậu chán nản logout, cũng không đi rửa mặt đánh răng mà leo ngay lên giường, ôm bé gấu đặt đầu giường, đột nhiên rất muốn nhìn thấy người mình đem lòng yêu mến kia trông như thế nào?

Người lợi hại như vậy, hẳn sẽ giống... Giống như siêu nhân ấy, hoặc là giống spider man, mặc âu phục, mắt sắc sảo, lông mi đậm, môi dày, lúc cười trên trán có vài nếp nhăn.

Jaejoong nghĩ nghĩ, ngẩng đầu nhìn bé voi cầm búp sáp màu dán ở đầu giường.

Sau đó, cậu cũng thấy .

Trong lúc Jaejoong đang ngẩn người, bên kia thấy kênh thế giới xảy ra hỗn chiến, phụng mệnh người nào đó đăng nhập vào nick đã lâu không online, nhìn thấy tin nhắn mà bé gà gửi, ý thức được to chuyện rồi.

Cầm điện thoại ấn số người nào đó đang đi thực tập ở nơi xa xôi, không đợi đối phương mở miệng liền gào lên: “Không hay rồi, bé gà nhà hyung muốn chạy đấy!”

[1] Tuyền Thủy: Nước suối

[2] Tiểu tam: vợ bé, bồ,...

7. Chương 7: Day 7

“Phong thái của anh, em tồn tại trong sự tồn tại của anh.

Anh nghĩ rằng tình yêu chính là được ai đó yêu mến, anh phung phí sự tôn sùng của em.

Em sống và yêu, em chẳng còn quan tâm nữa, trái tim em yêu đến khi trở nên điên dại, hận đến khi trở nên chua chát cũng không sao cả.

Những khả năng, những cơ hội, thật đáng tiếc chẳng tồn tại, hạnh phúc thật chẳng dễ dàng mà vì sao anh không dám thử.

Em thậm chí đã nghĩ,

Chúng ta có thể không giống những người khác

Em thậm chí cũng nghĩ rằng những điều không thể

Cũng không hẳn là không thể.

Phong thái của anh, sự thanh nhã của anh.

Em tồn tại trong sự tồn tại của anh.

Anh nghĩ rằng tình yêu chính là được ai đó yêu mến.

Anh phung phí sự tôn sùng của em.

Cánh diều có ngọn gió, chú cá heo có biển rộng.

Em tồn tại trong sự tồn tại của anh.

Vì vậy em có thể hiểu.

Vì vậy em có thể từ bỏ.

Vì vậy em chẳng còn vì yêu nữa.

Em sẽ tự mình tồn tại, tách rời khỏi anh.”

(Sùng bái – Lương Tịnh Như)

Giọng nữ uyển chuyển vang vọng khắp phòng ký túc xá 419, hết lần này tới lần khác, bài hát dễ nghe thì ai cũng thích nghe, nhưng điều kiện tiên quyết là không bật đi bật lại tới một ngàn tám trăm lượt chỉ trong một buổi tối nha!!

Lần thứ mười lặp lại, Junsu yên lặng đeo tai nghe vào, lần thứ hai mươi lặp lại, Dae Chil yên lặng mở bài kiểm tra thính lực trên mạng ra làm, lần thứ năm mươi lặp lại, Mập mạp rút cuộc bạo phát.

Cổ nhân nói: Người ta bạo phát không phải vì yên tĩnh quá mức mà là vì bị mốc meo trong sự yên tĩnh quá mức đó.

Đã ai thấy con heo bị mốc thì như thế nào chưa?!

Mập mạp cũng chưa từng thấy qua, cũng không có cách nào để nhìn, cho nên, cậu vỗ bàn, làm tư thế núi lửa phun trào, gào lên một tiếng, Jaejoong đang lăm bắm lời theo nhạc mới chậm rãi quay đầu lại, vẻ mặt đơn thuần mang theo chút khó hiểu, trong khó hiểu mang theo chút ai oán, trong ai oán mang theo chút... Sát khí?!

Ánh mắt phức tạp này khiến cho nham thạch nóng bỏng nhanh chóng hóa thành dòng suối mát lạnh tuy vẫn mang theo ít sỏi nhỏ trong lòng, Mập mạp run rẩy một lát, yếu ớt giơ hai tay lên thương lượng với Jaejoong: “Tiểu Bạch à, tớ có thể đổi bài hát được không?”

“Không hay sao?” Jaejoong tháo tai nghe xuống, mắt đảo qua hai người đang cứng ngắc.

“Hay, hay, quả thực là giọng ca đến từ thiên đường.” Mập mạp liên tục gật đầu, tần suất có thể ngang với con mèo chiêu tài mà cửa hàng quần áo gần đó mới mua nhưng trong nội tâm lại có ngàn vạn lần câu F*ck you đang lao vun vút, trên mặt lại còn giả bộ chân thành, “Nhưng mà, không phải Mark đã nói chúng ta phải đọc rộng, đọc lướt mà, cậu bảo có đúng không?”

“Sắc mặt cậu không đúng.” Jaejoong nói trúng tim đen.

Junsu mắt nhìn đầu cạo trọc, cái ót dưới ánh đèn huỳnh quang còn lóe sáng của Mập mạp, cùng với đôi mắt đang ra sức mở to, còn có khóe miệng cố gắng mỉm cười nhưng lại đang run rẩy.

Bi thức che mặt không nói, Mập mạp à, người ta đầu trọc thì có thể COS Như Lai, vì cái gì càng nhìn cậu lại càng giống con heo bị cạo lông vậy.

“Mark nói, phải xuyên thấu qua hiện tượng mà nhìn bản chất, Tiểu Bạch, cậu xem.” Mập mạp vỗ ngực, “Cậu nhìn thấy không, tim tớ thiện lương trong sáng, đập thành thịch đây này.”

Mark đã từng nói như vậy sao?

-_-|||

Dae Chil bắt chước hành động của Người suy tư.

“Vây được rồi.” Jaejoong vẽ mặt ghét bỏ nhìn Mập mập, sau đó chậm chạp quay lại, ấn con chuột mấy lần.

“Phù

~~” Mập mập lau mồ hôi, liếc nhìn hai người còn lại, rốt cục không bị đầu độc nữa rồi!

Không đợi Mập mập ngồi vững, tiếng ca trong trẻo của cô gái lại vang ra từ tai nghe của Jaejoong như thể sét đánh giữa trời.

Ba người còn lại hoàn toàn sụp đổ ngồi vào một góc, nghe Jaejoong đã khàn cả giọng hát theo.

“Bán đi tình yêu của em, buộc em phải rời xa.

Cuối cùng cũng biết được sự thật, nước mắt em tuôn rơi.

Bán đi tình yêu của em, anh sẽ phải gánh khoản nợ lương tâm.

Dù có trả giá đắt, tình cảm cũng không thể mua lại được.

Trước đây chính anh muốn chia tay, chia tay thì chia tay.

Bây giờ lại muốn dùng chân tình dỗ dành em quay lại.

Tình yêu không phải anh muốn bán muốn mua là được.

Để em rời đi, để em hiểu rõ, quên đi tình yêu của anh.”

(Mua bán tình yêu – Mộ Dung Hiểu Hiểu)

(#)

“Jae, Jaejoong à, cậu đổi lại bài trước thì hơn...” Tiếng Mập mập hòa vào tiếng nhạc, tan thành cát, theo gió bay xa.

Quả nhiên, ghét bỏ ai cũng không thể ghét bỏ bảo bối của ký túc xá.

~(>_<~

~Vừa nghe nhạc, Jaejoong vừa di chuột ấn loạn trên màn hình, luận văn cuối tuần phải giao mới gõ được phần mở đầu, tạm thời chưa thấy viết thêm được tí gì, trong đầu cậu toàn là bức ảnh ngày hôm đó cùng với mấy lời khóc lóc kể lể của Phương Hoa tuyệt thế.

Từ ngày hôm nọ máu xông lên não gửi mấy lời từ biệt kia, cậu liền hối hận, hận không thể leo lên máy tính, nuốt sạch mấy câu nói kia.

KAO!

Đại thần có lẽ chỉ coi cậu là người qua đường, à có khi chỉ là một bé mèo con chó con gì đó thuận tay cứu vớt mà thôi.

Bạn có thể tưởng tượng được một ngày nào đó, thú cưng nhà bạn đột nhiên chạy tới nói với bạn: Chủ nhân, chúng ta đừng gặp nhau nữa, chúng ta không thích hợp?!

Trời ạ trời ạ, lúc đại thần online mà đọc được liệu có nghĩ cậu bị bệnh tâm thần không?!

~~o(>_<)o>

~~Jaejoong càng nghĩ càng đau đầu, vò loạn tóc mình lên, sau đó đập đầu mình vào thành giường, khiến tập thể ba người kia cả kinh ngoái lại.

“Hyung à, đập vậy sẽ đau đấy.” Junsu cắn đứt đầu của chiếc bánh gối, bột bánh đầy trong miệng nhưng vẫn không quên khuyên nhủ.

“Oa oa oa, Su Su, vẫn chỉ có em quan tâm đến hyung.” Kim Jae Jae đứng dậy bỏ nhào về phía em mình.

“Em nói là... Giường sẽ đau đấy.” Kim Junsu nuốt miếng bánh cuối cùng, chỉ chừa thành vỏ vừa bị Jaejoong chà đạp.

Ầm

~Jaejoong cất cánh thất bại, bay nửa đường thì rơi, trọng thương không dậy nổi.

{{{(>_<)

Kỳ thật, cậu cũng không biết dạo này mình bị làm sao, nôn nóng bất an, ăn không ngon ngủ không yên, nhìn thấy thứ gì cũng muốn quăng, nhìn thấy vật gì nhọn cũng muốn nhỏ, nói chuyện với ai cũng muốn cãi nhau.

Bởi vậy, bé Ji Ji mà kị túc xá cậu nuôi nhìn thấy cậu là bỏ chạy, cây xương rồng đặt ở ban công cũng dần dần có xu thế bị hói đầu, ba người cùng kị túc xá cũng xem cậu như nước với lửa, đều yên lặng trốn tránh cậu.

Lúc này, Mập mạp đang kéo ghế đến ngồi cạnh Dae Chil, nhỏ giọng thì thầm, Jaejoong rón rén đi đến gần, sau đó, vươn tay nhéo vai Mập mạp.

Thật mềm nha!

...

“Su Su, yên nào, tớ đang nói chính sự.”

“Chính sự gì?”

“À, tớ đang nghĩ, chúng ta có nên mua Tinh tâm khẩu phục[1] cho Tiểu Bạch Bạch không, cậu ấy hiện tại rõ ràng là bị mất kinh sớm rồi nha.” Mập mạp nói.

Dae Chil đối diện thấy Jaejoong, nhìn biểu tình nghiêng răng nghiêng lợi của cậu vội vàng nháy mắt ý bảo Mập mạp —— Nguy hiểm.

Mập mạp từ trước tới nay là kẻ không biết nghĩ, thấy Dae Chil ra sức nháy mắt còn đá cậu một cú rồi nói: “Ông đây không có hứng thú với cậu, liếc mắt đưa tình cái gì, đừng ngắt lời nữa, cứ làm như kiểu Tiểu Bạch hay bác gái[2] đã đến rồi ấy!”

“Béo ca ca, kiến thức về phụ khoa của cậu càng ngày càng tốt nhỉ.” Jaejoong càng nghe càng tức giận, bộp một cái vỗ vào cái đầu trọc lóc của Mập mạp.

“Ha ha, ha ha ha, ha ha ha ha!!!” Mập mạp lúc này mới quay đầu ra đằng sau, nhìn thấy Jaejoong đằng đằng sát khí, mặt cứng ngắt cười ngây ngô, dùng ánh mắt trao đổi với Dae Chil:

“Sao cậu không bảo với tớ vị tổ tông này đang ở đằng sau?!!!”

“Tớ nháy mắt đến mức muốn chuột rút rồi.”

“Kêu lên một tiếng sẽ chết sao, tớ còn tưởng cậu đang tỏ tình với tớ.”

“Tỏ tình? Tỏ thà chết đi còn hơn.”

(_)#

“Béo ca ca, cậu vừa nói gì vậy?” Jaejoong cười rất hiền lành nhưng qua mắt Mập mạp lại thấy giống hệt con cáo sắp ăn trộm gà.

“Không, không nói gì cả, tớ chỉ nói, nói, Tiểu Bạch à, mỗi tháng đều có vài ngày cảm thấy không khỏe, hãy uống nhiều nước táo tàu, hoạt huyết lưu thông.”

“Huh?”

“Là con gái thật tuyệt, Diana siêu mỏng cho bạn giấc ngủ thật ngon.”

“Cậu muốn nói cái gì vậy?”

“Siêu thám, I don’t worry, vóc dáng nhỏ xinh, so mini so happy, nhẹ nhàng linh hoạt, có cánh xinh đẹp, không gian gấp bảy độ.”

Mập mập hát.

“Hừ! Tớ thích nhất một câu: Tớ là cái gì của cậu? Cậu là BVS của tớ.” Jaejoong xoa tay tới gần Mập mập, bé gà cùi bắp nay đã cường hóa thành cao thủ, “Nói đi, cậu muốn trở thành siêu mỏng hay siêu thám đây?!”

b

Mập mập đang nghĩ ngợi nên cầu xin tha thứ như thế nào thì mới không chết thảm thì bị tiếng thét chói tai của Junsu làm cho giật nảy mình, ngay cả Jaejoong cũng dừng động tác lại.

Junsu hét lên chính là: “Mau lên Phong Vân đi, lệnh truy sát giang hồ của Tuyệt Sắc đã rút rồi, hơn nữa, Tuyệt Sắc cũng đã sát nhập vào Hiệp Cốt!!!”

“Cái gì?!” Mập mập giật mình, “Lệnh truy sát rút rồi?”

Mấy ngày hôm nay, các cậu vì bảo vệ Jaejoong, không để cậu bị giết rồi thảm thương rồi cấp nên đã vô cùng đau đầu, đại quân đuổi giết chẳng khác gì đàn châu chấu, không biết mệt mỏi là gì, bắt đết dĩ mấy người không thể không cường chế Jaejoong trong thời gian này không được online, để đề phòng cậu trở thành người chơi đầu tiên bị giết đến mức phải quay lại Tân Thủ thôn.

Nếu như lệnh truy sát đã rút, vậy bọn họ cuối cùng cũng không cần mỗi ngày giống như chó giữ nhà theo sát Jaejoong?!

“Hú hú hú, đại thần là thượng đế a.” Mập mập đăng nhập trò chơi, quả nhiên lệnh truy sát ở trên cùng kênh thể giới đã biến mất không thấy tăm hơi mà đổi thành thông báo Tuyệt Sắc cùng Hiệp Cốt Nhu Tràng sát nhập, “Nhưng mà, Tuyệt Sắc sao lại sát nhập với Hiệp Cốt, tớ nhớ muốn sát nhập thì bên bị sát nhập phải chủ động đồng ý, vậy bang chủ bên kia phải...”

“Nói hết câu đi.”

“Được rồi, bang chủ bên kia phải thu phục —— nha”

Cơ bản, mọi người có đầu óc nhất định đều hiểu rõ Tuyệt Sắc hủy lệnh truy sát nhất định là công lao của đại thần, thể lực của cô gái đứng thứ hai bảng xếp hạng rất đáng sợ, cộng thêm một đồng tùy tùng nào tàn, người bình thường không thể nào khiến cô ta khuất phục.

Nhưng mà, trong thời khắc quan trọng lại sát nhập, phải chăng ngầm ý muốn nói điều gì?

Junsu vụng trộm nhìn sắc mặt của Jaejoong, hyung nhà cậu đang ngồi khoanh chân trên giường, máy tính đặt trên gối, sắc mặt trầm tĩnh mở kênh thể giới đọc.

...

Thế giới Mèo máy cần bông ngoáy tai :

Tôi cũng thấy việc Tuyệt Sắc đồng ý sát nhập vào Hiệp Cốt là có ẩn tình nha, mấy hôm trước còn không quan tâm đến Cửu Phượng lệnh của Túc Mặc mà ra lệnh truy sát giang hồ, hôm nay lại rút lệnh, còn đồng ý sát nhập bang, chẳng lẽ Phương Hoa tuyệt thế ẩn nhằm sao?

Thế giới Không rời không xa :

Ả đàn bà kia có đại não?! Thật thần kỳ!

Thế giới Bánh hạnh nhân xốp giòn :

Này, vị bên trên, cô không có tai mà, cần bông ngoáy tai làm gì?

Thế giới Mèo máy cần bông ngoáy tai :

Ông đây dùng bông ngoáy tai bạo cúc đã được chưa, nhiều chuyện! ((^))

Thế giới Bánh hạnh nhân xốp giòn :

Là tiểu nhân có mắt không trông, báỉ phục, kỹ thuật bạo cúc phát triển từng ngày cơ đấy.

Thế giới Yêu Hoàng thượng nhất là ta :

Này này này, mấy người thử nghĩ xem, liệu có phải Túc Mặc đại thần yêu cầu hủy bỏ lệnh truy sát, đổi lại đồng ý cho Phương Hoa tuyệt thế mang theo Tuyệt Sắc sát nhập không nhĩ! Như vậy, chắc chắn hai vị bang chủ có một chân[3] nha. Đây chính là quan hệ tay ba đó!!!

Thế giới Phương Hoa eo thon váy ngắn :

Chắc chắn là có vấn đề, Phương Hoa của chúng tôi mà so sánh với hoa cúc gì kia thì thật hạ thấp chị ấy.

Thế giới Không rời không xa :

Nhện có bao nhiêu chân như vậy, sao không thấy Phương Hoa nhà cô có một chân với nó, bé hỏ quần tam giác bên trên à, về nhà mà tự ngắm quần lót của mình đi.

Thế giới Phương Hoa eo thon váy ngắn :

Bà đây không mặc quần lót! Cô nói cái gì vậy, tôi nói với người ta, liên quan gì đến cô! Sao cứ thích chọc vào vậy!!

Thế giới Không rời không xa :

Quần lót cô cũng không mặc thì không phải là đang chờ người ta chọc sao! Dừng. Còn có, bà đây không nói chuyện với người lòa thế! Buồn nôn!!!

Thế giới Là công công không phải thái giám :

Bạn Không rời không xa bình tĩnh!

Xen vào một câu, chẳng phải việc này đã rõ ràng rồi sao, kỳ thật đại thần căn bản không hề thích Phương Hoa tuyệt thế?! Sau đó Phương Hoa tuyệt thế dùng lệnh truy sát uy hiếp đại thần?

Thế giới Là lê hoa không phải thơ ca :

OMG, cho nên, Phương Hoa tuyệt thế mới là Tiểu Tam thực sự??

Tôi thật ra rất thích vị Kim hoa kia nha, bình thường tuy không nói lời nào nhưng rất dịu dàng, mở Trà lâu giá cả cũng rất vừa phải.

Thế giới Bánh hạnh nhân xốp giòn :

Không tài nào hiểu nổi a, thế giới đại thần mọi người đừng đoán làm gì, đoán đến đoán đi cũng không hiểu đâu.

Thế giới Heo rót nước :

Túc Mặc đại thần thoát ẩn thoát hiện, Phương Hoa tuyệt thế khóc lóc sụt sướt, Là Kim hoa không phải cúc hoa nói năng thận trọng, ba người này rốt cuộc là muốn làm gì vậy?

Thế giới Địa ngục chi ngược :

Túc Mặc! Nếu mày là đàn ông thì nói rõ ràng đi, lằm lì mập mờ với hai cô gái, ngôi vị đệ nhất của mày nên nhường cho người khác đi là vừa!!!

Vị Địa ngục chi ngược này là sự tồn tại rất thần kì, gần đây chẳng có việc gì cũng nhảy ra nói hai câu, cơ bản đều nhằm vào đại thần, hoặc là khiêu khích, hoặc là chửi rủa, bị cấm phát ngôn rất nhiều lần mà không chịu sửa.

Không ít quần chúng hoài nghi, ID này thực ra là acc nhỏ của Lửa địa ngục, từ khi Lửa địa ngục bị giết đến mức phải xóa nick, ID này mới xuất hiện.

“Hyung, hyung đừng suy nghĩ nhiều, chỉ là trò chơi thôi mà.” Kim Junsu thấy Jaejoong nhìn chăm chăm vào màn hình không chuyển mắt, vội vàng an ủi.

“Hyung có thể nghĩ cái gì?” Jaejoong hỏi lại.

...

Hyung nghĩ về đại thần chứ còn gì nữa, Junsu nhủ thầm trong lòng nhưng ngoài miệng lại không dám nói câu gì.

Cậu có thể nghĩ cái gì đây?

Từ lúc bắt đầu, cậu đã tự quyết định, tất cả suy đoán đều chỉ xuất phát từ bản thân cậu, đại thần chưa từng nói câu nào rõ ràng với cậu, hai câu giải thích kia cũng chỉ lập lờ nước đôi, khiến người ta không thể nào hiểu rõ ẩn ý của anh.

Tức Mặc, anh đến cùng là có ý gì?

“Bạch hyung, hyung yêu qua mạng sao?” Bên kia, Dae Chil gần đây đang say mê tiểu thuyết, đọc nửa ngày liền ngẩng đầu nhìn Jaejoong, “Em cảm thấy bệnh trạng của hyung rất giống truyện miêu tả nha.”

“Yêu, yêu, yêu qua mạng?!” Jaejoong lắp bắp, môi khê run rẩy.

“Đúng vậy, quyển truyện này nói, người yêu qua mạng thì sẽ rất hay lên mạng, mỗi ngày đều mất hồn mất vía, có đôi khi vui vẻ, có đôi khi đau lòng...”

“Stop!” Jaejoong ngắt lời Dae Chil, bịt tai lắc đầu, “Hyung không nghe hyung không nghe hyung không nghe, em chỉ đang ngụy biện thôi, không cho đọc mấy loại sách linh tinh này nữa!!”

“Được.” Dae Chil từ trước tới nay rất dễ bị bắt nạt liền cắt sách, Junsu cùng Mập mạp thở dài trong lòng: Ai, bảo bối ký túc xá bọn họ lại ngạo kiều rồi!

Cậu có khuynh hướng yêu qua mạng thật sao?

Nhưng mà, đại thần là đàn ông, cậu cũng là đàn ông mà?

Hay là vì ID nữ khiến nội tâm cậu vặn vẹo, cho nên mới cảm thấy ở bên đàn ông cũng được?!

OMG! Kim Jae Jae cậu thích mấy bạn gái đáng yêu mà (v) Chắc chắn như vậy!

Trong lúc bạn học Kim Jaejoong bị ba chữ yêu qua mạng kích thích đến mức không tìm thấy nam bắc, ra sức tìm lý do chứng minh mình thích con gái thì cách đó không xa, vị đại thần nào đó phong trần mệt mỏi gấp gáp trở về ký túc xá, nhìn chằm chằm tầng trên, quét thẻ, vào cửa, quần áo cũng không kịp đổi liền đăng nhập trò chơi.

Biết sao được, ở xa điều khiển khiến anh không thể nào yên tâm bằng tự mình làm.

Hai người còn lại trong ký túc xá liếc nhau, đồng thời phàn nàn, “Này, hyung không thấy em à?”

“Vậy thì sao?”

“Vậy thì hyung phải chào hỏi em, em rất vất vả mới thỏa thuận được với Phương Hoa nha, không có công lao cũng có khổ lao mà.” Cậu thanh niên mặc áo sơmi hồng vắt chân nói.

“Ừ, vậy tối nay không cần em đổ nước rửa chân nữa.”

“...”

“Hyung à, lần trước, bé cái đã cự tuyệt đề nghị thêm hảo hữu của hyung rồi, hyung còn muốn thế nào nữa?”

Một cậu nhóc ngồi bên kia vừa gặm Hamburger vừa cười tít mắt, trong nụ cười còn có muôn phần hả hê, “Hyung không đủ tiêu chuẩn đâu, người ta cần bản là khinh hyung chỉ là một ông già, hyung chuẩn bị nhiều như vậy chỉ có phí công thôi.”

“Shim Changmin, báo cáo nghiên cứu lần sau tự làm.”

“Hyung, em sai rồi, em có tội.”

Shim Changmin nhìn Jung Yunho yên lặng giải quyết toàn bộ những người đã từng mở miệng chửi bới Jaejoong, sau đó đánh chữ không ngừng, nhin không được hỏi: “Hyung, hyung vẫn còn chưa ra tay?”

“Chưa đến lúc.” Đại thần tràn đầy tự tin, bé cải sớm muộn gì cũng về tay anh, so với việc chủ động ra tay, anh càng muốn nghe bé cải mở miệng trước.

Anh thích nhất là thả con săn sắt bắt con cá rô nha.

“Cực kỳ âm hiểm.” Làm bạn cùng phòng hai năm, Shim Changmin chỉ nhìn nét mặt của anh đã biết rõ suy nghĩ của tên phúc hắc này.

Đàn em đáng yêu chưa từng gặp mặt à, cầu nguyện cậu không bị lão sói xám ăn tươi, Amen.

“Changmin, em không hiểu đâu, cái này gọi là nước ầm nấu ếch xanh nha, hyung ấy muốn chính là quá trình.”

Đại thần nghe xong lời Park Yoochun nói thì cười như xuân về hoa nở, nhưng độ ầm trong ký túc xá lại tiếp tục hạ thấp.

Người Jung Yunho anh nhìn trúng sao có thể để chạy thoát được.

Vốn định bước tiếp theo vẫn dùng chiến thuật dụ dỗ bé cải mắc câu, nhưng vì sự can thiệp của Park Yoochun, xem ra anh phải bắt đầu bước thứ hai trong kế hoạch rồi.

Ai, theo đuổi người ta không dễ dàng nha!

Ngón tay đại thần múa như bay trên bàn phím, mấy lời giải thích với Jaejoong vừa gõ trên cửa sổ chat lại bị xóa bỏ, sau đó khoe miệng cong lên nụ cười quỷ dị.

Có sẵn bia đỡ đạn Phương Hoa tuyệt thế ngu gì mà không dùng, lấy luôn việc đó kích thích bé cải nhà anh, vậy là tiện đôi đường.

Nhưng mà, đại thần rất nhanh nhận ra có chỗ không ổn!

Bé cải trốn tránh anh, một lần hai lần còn cảm thấy là ngoài ý muốn, nhưng mỗi lần chỉ cần là nơi anh xuất hiện, bé cải bỏ chạy so với Thích khách còn nhanh hơn, đây hẳn không phải lỗi giác của anh đúng không?

Trà lâu quảng cho nhân viên, lúc đánh quái thấy anh thì ngay cả đồ quái rớt cũng không nhặt, vừa online liền chuyển sang chế độ tàng hình, ngay cả mấy người bạn của cậu thấy anh cũng như thấy ôn thần, chạy trốn còn nhanh hơn thỏ.

Kim Jae Jae biệt nữ, đại thần rất đau đầu, nhưng nghĩ lại, hẳn bạn nhỏ Kim Jae Jae có tình cảm với anh thì mới như vậy đi.

Xem ra, chiến lược của anh khá chuẩn, cần phải thả dây câu dài hơn nữa mới được.

Ngay lúc đại thần đắc chí, cảm thấy mọi việc đang tiến hành không chút sai sót, có một chuyện xảy ra khiến cho anh trở tay không kịp, thiếu chút nữa thành công đã tròng!

[1] Tĩnh tâm khẩu phục: Một loại thuốc bên Trung dành cho phụ nữ khi đã mãn kinh.

[2] Bác gái – Hán Việt là Đại di mục. Ý chỉ: người đến bất ngờ, không được mong đợi.

[3] Có một chân: Thường chỉ quan hệ nam nữ bất chính.

8. Chương 8: Day 8

Bạn học Kim Jae Jae ở đại học T có một biệt danh rất văn thơ là “Kim ba ly”, chỉ từ một vài người biết chuyện mà lan ra toàn trường, mức nổi tiếng có thể so sánh với món ăn số một của nhà hàng nhỏ ở cổng trường “Gà ba đĩa”, mà bi kịch của đại thần cũng bắt nguồn từ danh hiệu này.

Đây cũng là câu chuyện “Ba ly bia dẫn đến huyết án” mà khoa y cùng khoa truyền thông hay gọi đùa.

Mà đây cũng là nguyên nhân vì sao sau này điều thứ nhất trong gia quy của Jung gia chính là cấm Kim Jaejoong uống bia rượu ở nơi không có Jung Yunho.

Được rồi, bây giờ, chúng ta quay lại một đêm nào đó.

Nguyên nhân của biệt danh này bắt nguồn từ buổi tiệc mừng sau liên hoan văn nghệ chào đón sinh viên năm thứ nhất mới vào trường.

Trong buổi văn nghệ, Kim Jaejoong nhận nhiệm vụ lấp chỗ trống trong lúc đàn anh làm DJ chính lại đang đi làm thêm chưa về, bạn Jae Jae mặc đồ vest trắng, bề ngoài lại nhu thuận đáng yêu đã kích thích bản năng làm mẹ của rất nhiều đàn chị, trong bữa tiệc hết bị béo má trêu chọc lại bị chuốc bia, không nghĩ tới, chỉ có ba ly bia vào bụng thôi mà hệ thống đã bị trục trặc.

Biểu hiện cơ bản là đại não không nằm trong tầm kiểm soát, hỏi gì nói cái đấy, hỏi một câu, đáp mười câu, đáng sợ nhất chính là dù không hỏi, cậu cũng sẽ tự ngồi xồm trước mặt bạn, kể lại đủ thứ chuyện, bởi vậy, toàn thể người dự buổi tiệc đêm đó đều biết bạn học Kim Jae Jae khi được ba tuổi vẫn nghĩ rằng mình chui ra từ trứng, lúc năm tuổi vẫn không dám ngủ một mình, lúc bảy tuổi bị mẹ bắt mặc váy ra đường dẫn đến một loạt tai nạn đáng xấu hổ.

Vì vậy, mọi người liền đặt cho cậu biệt danh vô cùng thanh nhã —— Kim ba ly!

Từ đó trở đi, Kim Jaejoong gần như không bao giờ uống bia rượu, buổi tiệc nào phải uống đều gọi Mập mập đến hộ giá, nhờ đó cậu mới không ném hết mặt mũi của mình đi chỉ trong ngắn ngủn hơn nửa năm.

Nhưng mà, người có lúc sẩy tay, ngựa có lúc sút móng.

Trời tạo nghiệp chướng thì có thể tha thứ nhưng tự gây nghiệt thì không thể sống.

Quy củ nghiêm ngặt của Kim Jae Jae đã bị đánh vỡ hoàn toàn không còn chút gì sót lại vào buổi sinh nhật bạn gái cậu – Tuyền Thủy. Lúc đã uống ba ly, cậu còn có chút ý thức, nhớ rõ Tuyền Thủy – người từ trước tới nay tính cách vô cùng BH lôi kéo cậu bắt uống rượu giao bôi, cậu không muốn uống nên đành phải tự phạt ba ly, sau đó...

Tổ cha tổ mẹ nó, bạn đã thấy ai uống say mà còn phân biệt được mình là nam hay nữ, người hay quỷ chưa!

Mập mập lúc trước uống nhiều quá còn muốn đến chỗ cột điện mà đi tiểu đó, rz

(#)

Khi Kim Jaejoong tỉnh lại đã là chiều hôm sau, ở trên giường trong ký túc xá.

Tuy không hi vọng việc vừa mở mắt đã nhìn thấy mỹ nữ dịu dàng cười nhưng vừa tỉnh lại đã thấy khuôn mặt càng ngày càng có xu hướng bành trướng của Mập mập là thế nào hả trời!

Đầu đau đến muốn nứt, trong đầu Jaejoong chỉ hiện ra năm chữ:

“Thật lớn nha, trưởng... Sưng!”

“Trưởng với sưng ông nội nhà cậu ấy, mặt tớ cùng lắm chỉ như cái Hamburger thôi.” Mập mập chép chép miệng, nhìn như thể sắp chảy nước miếng đến nơi, Jaejoong bất giác co lại vào trong chăn.

OMG! Miệng Mập mập nhìn thật giống cá sấu, cậu không muốn làm bé cá vàng vô tội, chỉ một miếng là bị ăn sạch đầu.

“Tiểu Bạch Bạch, cậu tỉnh rồi à?” Mập mập nhìn Jaejoong co rúm lại, nhin không được bóp mũi cậu, chẳng lẽ ngộ độc rượu nên đờ rồi à, tên nhóc này vốn không thông minh, giờ lại đờ thế này, về sau liệu có thể bán được giá tốt không?

“Cá sấu kia, hãy xem đây!”

“Junsu, mau tới đây, hyung cậu bị chấn động não rồi.” Mập mập ngây ngốc nhìn Jaejoong nhăn mũi hất tay mình, sau đó.... Làm động tác kinh điển của siêu nhân.

“Hyung, đây là mấy?” Junsu đang đánh răng, miệng đầy kem đánh răng chạy tới giơ hai ngón tay hỏi Jaejoong.

“Là Mập mập.”

“Không có việc gì, rất tỉnh táo.” Phương pháp chẩn đoán của bác sĩ Kim Junsu vô cùng đơn giản rõ ràng.

Mập mạp lặng yên ING.

Hai tên họ Kim này đều có bệnh hết rồi!

“Được rồi, đã tỉnh thì lên game đi.” Mập mạp hít sâu một hơi, hai tay giang ra làm tư thế cất cánh, chuẩn bị bay từ giường Jaejoong đến giường mình phía đối diện.

“Tớ hôm nay không muốn cày level.” Kim Jaejoong phủ chăn lên đầu, rầu rĩ nói.

-_-#

Cậu mất hứng, cậu rất không cao hứng, bởi vậy, cậu không muốn chơi game.

Không muốn nhìn Phương Hoa tuyệt thế ngày nào cũng lên kênh thể giới lải nhải với một đám người về thiên tình sử lãng mạn của mình và đại thần, lãng mạn cái gì, có giỏi thì cô bảo đại thần tuyên bố chính thức đi, có giỏi thì cô viết thành một bản tiểu sử, gặp ai cũng lôi ra đọc như Thánh kinh đi, sao cứ nhảm lúc cậu online là bắt đầu náo loạn là sao?!

Kim Jae Jae cậu ở đại học T rất được hoan nghênh đó, có thể so với giấy vệ sinh giá rẻ trong siêu thị của trường đó!

Còn có, cậu không muốn đi đến đâu cũng có người soi mói chỉ cậu mà nghị luận bàn tán, cái gì mà kia là tình nhân của Tức Mặc đại thần, cái gì mà cậu là một newbie tên rất phong cách, cái gì mà nghe nói cậu là cháu của bạn học của em của con trai của hàng xóm của dì của đại thần ——

KAO!! Cậu cũng không phải nhân dân tệ nha, sao cứ nhìn cậu như vậy làm gì (_)#

Điều không muốn nhất là nhìn thấy người nào đó mặc quần áo trắng có thể mang đi quảng cáo xà phòng giặt, trước kia liều sống liều chết chờ anh ta, anh không online, hiện tại lại trái ngược, Phương Hoa tuyệt thế thì cứ nồng nhiệt anh ơi anh à, anh ta lại đi tìm cậu như đi tìm báu vật, đi đâu cậu cũng thấy anh ta, thấy lại không nói lời nào, chỉ lẳng lặng đứng một góc nhìn cậu, giống hệt như oan hồn.

(^) Hừ, quần áo trắng rất giỏi sao, mặt quan tài rất giỏi sao!

Có giỏi thì cời hết so với cậu xem!!

“Ai bảo cậu đi cày level đâu.” Hai tay Mập mạp rung càng ngày càng nhanh, rất có xu hướng chuyển thành cối xay gió, “Cậu đã hứa với Tuyền Thủy là sẽ kết hôn với cậu ấy đó thôi.”

“Tớ tớ tớ, kết hôn với cậu ấy??” Kim Jaejoong hoảng hốt, chỉ vào mặt mình, ho khan không ngừng.

“Đúng vậy.” Mập mạp bước lên trước một bước, tiếp tục đả kích Jaejoong. “Cậu ngày hôm qua nôn ra người cậu ấy, còn không để cậu ấy đi, kéo Tuyền Thủy bắt ngồi nói chuyện đến nửa đêm, cuối cùng còn nói sẽ kết hôn với cậu ấy.”

“Tớ không nghe thấy, không nghe thấy, tớ không nghe thấy gì cả.” Kim Jaejoong bịt tai lăn qua lăn lại trên giường, làm bộ không biết gì cả, trong lúc lăn không nghĩ tới lại đụng vào anh béo nào đó đang chuẩn bị cất cánh.

Sau đó, cơ hồ toàn bộ người trong ký túc xá đại học T đều nghe thấy tiếng động “Phịch (o) a!”

Cô giám thị quản lý ký túc xá ra mặt bác bỏ tin đồn: Tuyệt đối không có người nhảy lầu, chỉ là, ngoài ý muốn, hoàn toàn ngoài ý muốn, đương nhiên cũng tuyệt đối không phải địa chấn.

Bởi vì tiếng nhảy lầu phải là —— A a a a a a, phịch!

Nửa giờ sau, Kim Jaejoong cam chịu đăng nhập game, tuy cậu căn bản không hề nhớ rõ cậu đã từng nói muốn kết hôn cái gì mốc gì đó.

Nhưng mà, đã hứa với con gái người ta thì tuyệt không thể lỡ hẹn, cậu cũng không phải đại thần không có... Lương tri, Kim Jae Jae cậu là đàn ông đầu đội trời chân đạp đất!

Đàn ông, đàn ông trong đàn ông, đàn ông trong đàn ông trong đàn ông đấy! (^o^)/

~(>_<>

~ Tuy nói như vậy nhưng cậu vẫn rất sợ hãi nha.

Cậu vẫn chưa nói chuyện yêu đương sao đã phải kết hôn rồi?!

Hơn nữa, là gả đi, gả cho người ta đó, OMG!

Hảo hữu Nước suối leng keng :

A, cậu tới rồi, đi thôi, đến miếu Nguyệt Lão, thiệp mời tổ phát hết rồi, tiệc rượu cũng đã đặt xong.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tớ... Gả cho cậu?

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Không vậy thì sao?

Nick cậu là nhân yêu[1], nick tớ là yêu nhân[2], xứng đôi vừa lứa nha.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tớ vẫn chưa chuẩn bị tâm lý.

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Chuẩn bị cái gì nữa, có phải bảo cậu sinh con đâu, ắn xác định là xong việc, nhanh lên.

OMG! Bảo cậu xuất giá chẳng khác nào đại thần vừa mới đại náo server cưới Phương Hoa tuyệt thế, thà bảo cậu sinh con còn hơn, như vậy còn được nghỉ để.

Nhấn nhấn nhó nhó đi theo Tuyền Thủy vào miếu Nguyệt Lão, quả nhiên, trước miếu đã vô cùng đông đúc, không ít người thấy bọn họ liền ắn kỹ năng tạo hiệu ứng ánh sáng.

Jaejoong nhin không được rút người, sao nhiều người đến xem cậu kết hôn vậy?!

Chẳng lẽ, chẳng lẽ Kim Jae Jae cậu đã trở thành người nổi tiếng rồi à?!

ORZ, cảm giác làm người nổi tiếng thật tuyệt, Jaejoong ngẩng đầu ưỡn ngực đi theo sau Tuyền Thủy vào miếu Nguyệt Lão, hoàn toàn quên mình vừa rồi còn đang vô cùng bối rối.

Kết hôn trong Phong Vân là việc làm vô cùng tốn thể lực, này! Đừng nghĩ lung tung, nói đúng ra là, người chơi muốn kết hôn trước tiên phải nghe NPC dạy bảo một lúc lâu, rồi tuyên thệ đủ điều.

Những lời này là Mập mạp nói, ra vẻ rất có kinh nghiệm khiến cho Jaejoong hoài nghi không biết cậu ta đã vụng trộm kết hôn chưa!

Dạy bảo xong, cô dâu chú rể phải đứng trước miếu Nguyệt Lão thị chúng? Hay nói theo lời hệ thống là tiếp đón khách, kỳ thật chỉ là đứng trước cửa miếu Nguyệt Lão để mọi người vây xem, Kim Jaejoong nhìn tiểu y sư ngốc ngốc cùng Thích khách Tuyền Thủy đứng trước cửa miếu, ngây ra như hai tên đơ liền nhin không được muốn che mặt.

Thật ngốc a!

Đúng lúc mắc tiểu, thấy còn phải thị chúng một lúc nữa, cậu liền vội vã chạy đến WC.

Cậu cũng bất đắc dĩ mà, người có ba cái gấp, chẳng hạn như xả hơi thì sẽ không thể chuyển thành nấc, nghẹn nước tiểu, hần cũng sẽ không thể biến thành... Nước miếng nha!

Kim Jaejoong rời khỏi máy tính nên đã bỏ lỡ toàn bộ sự việc phấn khích phát sinh trên kênh thể giới lúc sau.

8:59

Tức Mặc online, phát hiện trong bang không một ai nói chuyện, ngay cả Quý Kiến Sầu bình thường hay la lối trên kênh bang phải cũng không thấy đâu.

Tết thanh minh còn chưa tới mà, sao lại chơi trò mắt tích tập thể vậy, Tức Mặc mở kênh bang phái, gọi Hoàng hôn xanh xanh – tổ trưởng tổ bát quái trong bang.

Bang phái Tức Mặc :

Thanh Thanh, em ở đâu?

Bang phái Hoàng hôn xanh xanh :

A a a a a, bang chủ!!

Bang phái Tùy em mà thôi :

Nha nha nha nha nha nha, bang chủ!!

Bang phái Quân tâm là của ta :

A a a a a, tham kiến Bang chủ!! Người ta mới vào nha!

Bang phái Bim Pampers :

Ai nha, người ta cũng là nick mới nha.

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

Ông đây cũng mới chơi, mới đến không thể mới hơn, mới giống hệt BVS.

Bang phái Bim Pampers :

Tên kia, đừng có chọc hyung mày nữa được không?! Còn có, tên hyung là Bim Pampers, không phải BVS.

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

Có gì khác nhau sao? Không phải đều ở dưới mông người ta sao, chỉ phụ thuộc vào việc hyung thích hút máu hay thấm nước tiểu thôi.

Bang phái Bim Pampers :

Hyung với em PKPKPKPKPKPKPKPKPKPKPKPKPK!!!!

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

Sao lắm P vậy, muốn đánh ngoài đời hay bằng máy tính? Nhưng mà phải chờ em ăn xong bánh kẹo cưới đã.

...

Tức Mặc vốn rất có kiên nhẫn ngồi nhìn hai vị nào đó oánh nhau ngoài đời sống, nhưng Quỷ Kiến Sầu vừa nói ăn bánh kẹo cưới, anh lập tức nhạy cảm nghĩ tới việc Phương Hoa tuyệt thế tự tiện làm chủ việc kết hôn liền hỏi:

Bang phái Tức Mặc :

Ai kết hôn?

Bang phái Hoàng hôn xanh xanh :

Em biết, em biết, là Nước suối leng keng, chính là bang chủ Thủy triều Bích Hải, yêu nhân nổi tiếng toàn server, thần tượng của em nha.

Bang phái Tức Mặc :

Vậy à, Quỷ Kiến Sầu, nhớ tặng quà cưới cho người ta đấy.

Jung Yunho thở phào một hơi, mắt phải nháy cả ngày làm hại anh hôm nay ngay cả chỉnh video cũng không tập trung được, may không phải bé cả nhà anh kết hôn, hù chết anh rồi.

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

Bang chủ đại nhân, em đi nhá!

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

Em thật sự đi nhá.

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

Hyung đừng hối hận đấy nhá!!!!

Bang phái Tức Mặc :

Nói nhảm nhiều, cút!

Bang phái Bỉm Pampers :

Ai nha, Sầu Sầu à, đi thôi, chúng ta đi chọn một đóa cúc đẹp nhất tặng cho tân nhiệm bang chủ phu nhân của Thủy triều Bích Hải thôi, Trà lâu giờ biến thành phòng tân hôn của bọn họ rồi.

Bang phái Tức Mặc :

Đợi tý, ai kết hôn?

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

Là hôn lễ của Nước suối leng keng cùng Là Kim hoa không phải cúc hoa đó...Bọn họ đang tiếp khách rồi.

!!!!!!

Jung Yunho chỉ cảm thấy sấm sét oanh liệt vang trên đầu anh, khuôn mặt bình tĩnh vạm vỡ năm không đổi đã nứt ra một đường nhỏ, hơn nữa càng ngày càng có xu thế lớn hơn, anh sắp... Tiến hóa rồi!

Bé cái! Nhà anh! Lấy chồng!!!!!!

Đại thần từ trước tới nay thao tác vô cùng chuẩn vậy mà giờ mãi mới điều khiển được nhân vật đến trước miếu Nguyệt Lão, ngón tay đặt trên chuột run nhè nhẹ, bên tai là cuộc đối thoại của hai tên bạn cùng phòng vô lương nào đó.

“Ai, Min Min à, em bảo xem, cái gì gọi là lấy đá đập chân mình?”

“Chun chun à, ý của mấy chữ kia chính là: Hyung vất vả nuôi tiểu cúc hoa, còn chưa để bé gặp đũa chuột đã rơi vào tay người ta rồi.”

“Ê a, nghe thật sự là... Rất đau thương nha.”

“Đây chính là thả dây câu dài mà không bắt được cá lớn, ngược lại còn mất cả lưỡi câu nha.”

“Haizzz, biết làm sao được, bé cái là hoa khô của trường nha, đâu phải người bình thường như hyung với em, chỉ là một nhánh cỏ ven đường, không ai cần hết.”

Vị đại thần nào đó mặc kệ hai kẻ thiếu đạo đức đang hả hê kia, mở cửa sổ chat, vội vàng muốn ngăn cản hôn lễ này, nhưng mà, thần cũng không phải vạn năng, huống chi anh chỉ là đại thần.

Thông Báo : Người chơi Nước suối leng keng cùng người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa kết duyên, bạc đầu giai lão.

Muộn! Rồi!

Hai chữ to dùng lóng lánh nện xuống đầu anh.

Đại thần nhìn hai nhân vật đứng trước miếu Nguyệt Lão liền cảm thấy mọi thứ xung quanh tối sầm —— Vợ anh, vậy mà bị người ta đoạt mất!!!

Cô có thể nhẫn nhưng chú không thể nhẫn!!!!

Không để ý tới thế giới đầy lời chúc mừng cùng 108 lời phỏng đoán về cuộc tình tay ba lúc trước của cô dâu, đại thần quyết liệt nện xuống một nút thần thánh:

—— Cướp cô dâu!

Phong Vân online là trò chơi vô cùng thật nên đã cho thêm việc cướp cô dâu, chỉ cần người cướp cô dâu chiến thắng chú rể rồi bồi thường chú rể một vạn kim và được cô dâu đồng ý là có thể thành công cướp được cô dâu.

Nhưng mà, từ khi Open Server đến nay vẫn chưa có người nào thành công cướp được cô dâu, cơ bản đều bị chết ở cửa ải cuối cùng.

Nói nhảm, vợ chồng người ta kết hôn sao thèm quan tâm đến kẻ cướp cô dâu kia.

Lúc Kim Jaejoong kéo quần đi ra khỏi nhà vệ sinh liền thấy tin hệ thống nhắc nhở trên màn hình:

Hệ thống : Người chơi Túc Mặc đã chiến thắng phu quân của bạn, đồng thời đã trả một vạn kim, bạn có đồng ý để Túc Mặc cướp dâu không?

(Đồng ý/ Cự tuyệt)

Đây, đây là chuyện gì vậy!!!!

Jaejoong kinh ngạc!!

Dẫn tới việc quần bị tuột khỏi tay, lộ ra vật trắng muốt bên trong... Đương nhiên không phải mông, mà là quần lót trắng muốt, bên trên còn có hình quả dâu đáng yêu.

“A a a a a a a a, đại thần đến đoạt chú rể rồi!!!!” Jaejoong hét ầm lên trong ký túc xá, Mập mạp, Junsu, Dae Chil theo thứ tự ngã xuống đất không dậy nổi.

Xin nhờ a, Kim Jaejoong, cậu nhìn rõ ràng một chút đi, hệ thống không ủng hộ đàn ông với đàn ông kết hôn đâu!!!!

“Đại thần tới đoạt cậu mà!!!!” Ba người trăm miệng một lời.

“Đúng, đúng vậy!!! Các cậu biết rồi sao!” Jaejoong ngại ngần, nếu không phải có tai cản, miệng cậu chắc phải ngoác đến tận gáy.

“Hyung, xin hyung đừng có cười như vậy, em nhớ em không có noona nào tên Jaejoong đâu.” Junsu không muốn nhìn khuôn mặt hạnh phúc nào đó của Jaejoong.

“Bạch hyung, hyung bộc phát tính thiếu nữ à?” Dae Chil vĩnh viễn là người nói chuẩn xác nhất trong ký túc xá.

Kim Jaejoong lườm ba người, hận không thể nhảy xung quanh ký túc xá mấy vòng để biểu đạt tâm tình vui sướng của mình!!!

Đại thần cướp dâu nha!!

Hơn nữa là đến cướp cậu nha!!!

Cướp Kim Jae Jae cậu đấy nha!!!!

Điều này chứng tỏ cái gì?!

Kim Jaejoong kịp thời tự hỏi, đây, đây chứng tỏ điều gì!!

Đại thần thích cậu? Đại thần thích đi cướp dâu của người ta? Hay, đại thần thích Tuyên Thủy???

Ô ô ô ô, thật là, đại thần, anh tốt xấu gì cũng nói rõ ràng chút đi!

Jaejoong bối rối ngồi xuống, nắm chuột không biết nên ấn bên nào?!

Được rồi, cậu thừa nhận, so với việc kết hôn cùng Nước suối leng keng, cậu càng muốn cùng đại thần trở thành một đôi uyên ương? Nhảm, uyên uyên!

Dù thế nào, cậu, vẫn rất... Tin tưởng đại thần.

“Đinh.”

Tin nhắn mới!

Jaejoong ăn mở:

Tức Mặc: Đừng kết hôn!!!

Sau đó lại gửi đề nghị thêm hảo hữu.

Đại thần vậy mà lại dùng dấu chấm than, Kim Jaejoong lệ rơi đầy mặt, sau đó nhìn chăm chăm vào ba chữ mà đại thần gửi tới, quyết định.

Mặc kệ, cùng lắm thì mai mời Tuyên Thủy đi ăn một bữa, hiện tại ai cũng không thể ngăn cản cậu cướp lấy cơ hội này!!

Nhưng mà, để chắc chắn, Jaejoong vẫn yếu ớt gõ mấy chữ.

Đại thần, anh thật muốn cướp tôi hả (_)?

Tin nhắn rất nhanh được gửi lại, tốc độ của đại thần hôm nay thật thần kỳ.

Tức Mặc: Tôi cướp cậu, không phải cướp ba cậu.

Jaejoong , đại thần, anh cười đều, thật... Thật... Thật đẹp trai!!!

{{{(>_<>

“Tớ ần đồng ý đây.” Giọng Jaejoong run rẩy hết như vừa cởi hết quần áo trong một ngày mùa đông rét buốt.

Mập mạp nhin không được, đi tới định cướp chuột: “Sao cậu lè mề vậy, tránh ra, để ông đây ần giúp cậu.”

“Không muốn.” Jaejoong ngăn cản Mập mạp, thời khắc thần thánh như vậy, cậu sao có thể để người khác ần hộ.

Mập mạp cười hì hì muốn cướp, Jaejoong trốn tới trốn lui, sau đó...

Hệ thống : Bạn từ chối đề nghị cướp dâu của người chơi Tức Mặc.

Thông Báo : Người chơi Tức Mặc cướp dâu thất bại, Nước suối leng keng cùng Là Kim hoa không phải cúc hoa đạt được kỹ năng vợ chồng: Sống chết không rời.

Lần thứ hai rồi!!

Damn it!!! Lần thứ hai rồi!!

Lần thứ nhất có thể nói là trượt tay, lần thứ hai này thì sao?

“Mập, Mập mạp, tớ giết cậu!!!!” Kim Jaejoong cứng ngắc nhìn thông báo của hệ thống, sau đó triệt để xù lông.

Một bé cá vàng bổ nhào lên người cá mập Mập mạp, liên tiếp đâm đá túi bụi.

Nhưng mà, cho dù có đánh chết tên Mập mạp chết bầm này cũng không lấy lại được trái tim đã vỡ vụn của cậu! *Hai mắt đầm lệ*

“Junsu, làm sao bây giờ?” Jaejoong cứ lải nhải lặp đi lặp lại câu này, cười trên người Mập mạp mà nói, như thể đó là câu nói của một tác phẩm nổi tiếng nào đó.

“Không việc gì, đại thần vẫn đang online.” Junsu nhìn hiệp khách áo trắng đứng dưới gốc liễu không hề nhúc nhích, gật đầu nói, “Một hai lần sẽ quen thôi.”

Ấn trượt mà cũng có thể quen sao?!

Kim Jaejoong hai hàng lệ chảy dài, đại thần lần này chắc chắn sẽ tuyệt vọng hoàn toàn rồi.

Suy yếu bò lại về bàn, Jaejoong nhìn thấy đề nghị thêm hảo hữu vẫn còn, kiên định ấn đồng ý.

Hệ thống : Bạn thành công thêm người chơi Tức Mặc làm hảo hữu, mời ấn F để mở khung chat.

“Junsu, hyung đồng ý đề nghị thêm hảo hữu của người ta rồi, đại thần liệu có tức giận không?”

“Hyung, hyung thử nghĩ xem, một người đã chết rồi mà hyung mới nói với người ta, kỳ thật anh là triệu phú, hyung sẽ cảm thấy như thế nào?”

Jaejoong đầu đầy hắc tuyến!

Nghĩ nghĩ, ấn phím F, Jaejoong cẩn thận đánh mấy chữ.

“Đại, đại thần, anh ở đâu?”

...

...

Bên kia im lặng một hồi rồi gửi lại mấy chữ, nội dung như sau:

“Anh ta vừa qua đời rồi.”

!!! o(> <)o không=”” muốn=””>

Đại thần, anh không thể chết được, anh mà chết...

Anh chết, tôi cũng không có việc gì cả, Jaejoong lạc quan một giây đồng hồ, ngẩng đầu nhìn poster bé voi mập mập cầm bút sáp màu.

Tiếp tục khóc thét, tại sao lại ấn trượt a!!!

Mập mập không ngừng bị đấm đá trơn trắng mắt, Junsu bịt tai ngồi xổm trong góc tường, Dae Chil không hiểu gì hết che đầu, phòng ký túc xá 419 đã kết thúc một ngày với việc bạn học Kim Jae Jae xù lông bạo phát.

[1] Nhân yêu: Nam chơi nick nữ.

[2] Yêu nhân: Nữ chơi nick nam.

9. Chương 9: Day 9

Mặc dù việc một lần nữa lại ấn trượt mấy hôm trước đã khiến cho bạn học Kim Jae Jae sống không bằng chết, dục tiên dục tử, chết đi sống lại... Xin thứ lỗi cho bạn Tiểu Bạch đang trong trạng thái bạo phát nên câu cú có chút thất thường

Khiến cho cậu thật sự muốn đâm đầu vào bụng Mập mập mà chết, tìm kiếm lối thoát, nhưng xét thấy lượng mỡ của Mập mập quá lớn, sợ đâm xong không chết mà đầu lại đầy dầu nên thôi.

Nhưng cho dù sụp đổ đến thế nào, trò chơi cậu vẫn không thể không lên, nguyên nhân thì chỉ nói đến thôi Jaejoong đã im lặng — Tuyền Thủy nói, cậu hiện tại dù thế nào cũng coi là đàn ông đã kết hôn, mỗi ngày đều phải online để nâng cao kỹ năng vợ chồng, cấp cậu quá thấp, phải nhanh chóng luyện tập không giải quyết đầu vợ chồng sắp diễn ra rồi, cấp như vậy chỉ có gây cản trở mà thôi.

Cho nên, mấy ngày gần đây, cậu mỗi ngày đều đúng giờ online đi theo Tuyền Thủy hành hạ quái, tuy nhiên, phần lớn thời gian cậu đều bị quái hành cho thảm vô cùng, nhưng vẫn phải tiếp tục luyện cấp.

Hôm nay, rửa mặt qua loa, Jaejoong theo thường lệ bật máy tính lên, đăng nhập game, danh sách hảo hữu tối đen toàn bộ, đại thần, Không rời không xa, thậm chí là Tuyền Thủy mỗi ngày đều ép cậu online đều không lên, quả nhiên, chỉ có một gà mờ như cậu mới tích cực thế này!

+__+ Không vui!

Biết làm sao được, hôm nay là cuối tuần, mọi người hẳn còn đang nằm trong chăn ấm áp mà ấp trứng, trừ bỏ người trong phòng ký túc xá kỳ lạ của cậu ra.

b

Mập mập gần đây nói muốn giảm béo, kéo Dae Chil đến phòng tập thể thao giày vò, Junsu tối hôm qua suốt đêm làm nhiệm vụ, hiện đang ngủ bù, ôm quả bóng đáng yêu của cậu trong lòng, nước miếng chảy đầy,

chép chép miệng ngủ tiếp nhưng vẫn không quên nói mớ: Giày gia tốc ơi, hi hi, hyung, yêu hyung nhiều lắm, MUA

Tên hâm, gần đây suốt ngày làm nhiệm vụ để kiểm nguyên liệu làm giày gia tốc, tăng thêm tốc độ cho nhân vật, ngay cả trong mơ cũng không quên nhắc tới, Jaejoong bật cười.

Đình!

Hệ thống : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa, trà lâu của bạn —— Tịch mạch vì người thắng cấp lên level max, xin xác nhận thăng cấp.

Thăng, thăng cấp rồi sao?

Jaejoong đang không có việc gì làm nhìn thấy nhắc nhở trên màn hình, vốn đang sững sờ, sau đó liền theo phản xạ có điều kiện cẩn thận di chuột ấn xác định.

Haizzz! Biết sao được, gần đây tâm lý oán hận của cậu rất nghiêm trọng, nói như Mập mập thì là cậu hiện tại đánh rắm cũng không dám run, sợ lại trượt tay làm sai việc gì.

Nói nhảm! Quá tam ba bận, còn trượt tay lần nữa thì chắc cậu phải đến bệnh viện kiểm tra xem mình có bị chứng si ngốc của tuổi già không nữa.

Hệ thống : Trà lâu của bạn thăng cấp thành công, mời bạn lựa chọn một người chơi để cùng kinh doanh, lựa chọn trong danh sách hảo hữu mời nhấn phím F.

Có thể lựa chọn người khác cùng kinh doanh sao!

Jaejoong cắn móng tay, thói quen này là có từ khi bé, gặp phải chuyện gì bối rối là lại cắn móng tay, móng tay bị cậu cắn sắc đến mức có thể làm hung khí, cào một cái là để lại vết, dấu cào trên người Mập mập cơ bản đều là kiệt tác của cậu và Ji Ji.

Tuy cậu khá thân với ba tên cùng phòng kia, tuy Tuyên Thủy bây giờ là chồng trên danh nghĩa của cậu, tuy, tuy...

Nhưng mà, không biết vì sao người đầu tiên hiện lên trong đầu cậu lại là đại thần?!

Nhưng mà, đại thần là một người vượt trội như vậy liệu có muốn cùng cậu kinh doanh quán trà này không?

Hiệp khách áo trắng đeo tạp dề đứng trong phòng bếp pha trà?

OMG, sao lại.. huyền huyền như vậy?!

Chỉ là, bạn học Kim Jae Jae từ trước đến nay động tác luôn nhanh hơn suy nghĩ, đầu còn đang nghĩ liệu có mời hay không, chuột đã ấn vào tên đại thần, rồi chọn Enter.

Hệ thống : Bạn lựa chọn người chơi Tức Mặc cùng kinh doanh, xin hãy đợi đối phương đồng ý.

Haizzz —— Đại thần chắc sẽ không đồng ý đâu, Jaejoong cắn môi bắt đầu ai oán, cậu đã cự tuyệt người ta hai lần rồi T^T.

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Jaejoong, cậu ở đâu?

Jaejoong đang như con ruồi không đầu bay tán loạn trong phó bản thì nhận được tin nhắn của Tuyên Thủy, qua huấn luyện mấy ngày nay liền khiến cho cậu theo phản xạ trả lời.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

... Ở ——

Jaejoong mở bản đồ, sau đó, triệt để rồi!

OMG! Đây là chỗ nào?!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tuyền Thủy à, tớ, tớ, tớ hình như... Lạc đường *Khóc* *Khóc* *Khóc*

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Cái gì! Gửi tọa độ cho tớ.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tọa độ là cái gì vậy?! *Cười yếu ớt*

Cậu từ khi bắt đầu chơi trò chơi vẫn đi theo Mập mập bọn họ, chưa từng tự mình rời khỏi phố Thịnh Đường, cậu ở trong trường còn có thể lạc đường được, nói gì đến nơi có ba bản đồ khác nhau như thế này, việc lạc đường hoàn toàn có thể đoán trước.

Này này này! Cậu thật sự không cố ý mà! Chỉ là năng lực xử lý thông tin bằng CPU của gà mờ thì có hạn mà thôi.

(#)

Bên kia Tuyền Thủy đã im lặng, trả lời bằng một loạt dấu chấm.

Kim Jaejoong lập tức trả lời bằng một loạt mặt khóc, sau đó trong lòng chửi mình: Mày chạy loạn này, mày chạy loạn này, giờ thì lạc đi đâu rồi a, lạc ngay cả Bắc đô ở đâu cũng không biết!

Nhưng mà, phía bắc, rốt cuộc là đường nào?

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Rốt cuộc là cậu có chuyện gì vậy? Không thể gửi lời mời tổ đội là sao?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Hình như là do ngày hôm qua Mập mập cùng tớ tổ đội đi giết Hoa đào yêu, nhiệm vụ còn chưa xong

~(>_<)

~, làm sao bây giờ!!!!

Trong Phong Vân, muốn tìm được người khác nhanh chóng chỉ có ba cách, một là biết được tọa độ của đối phương, hai là tổ đội với đối phương, sau đó dùng Truyền tống trận, ba là sử dụng kỹ năng vợ chồng: Sống chết không rời.

Nhưng ba cách này đối với bạn học Kim gà mờ đều không dùng được, chẳng lẽ, cậu thật sự phải tự sinh tự diệt ở hoang mạc này?!

Không muốn nha, Trà lâu của cậu, Đào hoa tiễn của cậu, đại... Đại thần của cậu?! (!)

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Cậu đứng yên ở đó, đừng có chạy loạn, tớ truyền tống đến từng bản đồ tìm cậu.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cậu nhanh lên, ở đây thật hoang vu, thật đáng sợ T T

Jaejoong tìm một chỗ có cây liền ngồi xếp bằng cạnh gốc cây, may mắn chỗ này không có quái, nếu không cậu thật sự kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay rồi.

Nhưng mà, sao cậu lại có cảm giác mình đang chậm rãi bay lên?!

Jaejoong cúi đầu nhìn xuống dưới chân mình, OMG! Hiện tại cậu đã cách mặt đất một khoảng lớn rồi, chẳng lẽ, lực hấp dẫn của trái đất không có tác dụng trong trò chơi? Hay là công ty sản xuất Phong Vân không thích Newton?

Khó trách cậu chẳng thấy quả táo nào trong trò chơi cả, toàn thấy sâu riêng thôi.

A a a a a!

Trong lúc đang suy nghĩ miên man, cả người cậu đã bị treo ngược lên, bên hông có một sợi dây leo quấn chặt, thoát nhìn thì rất mềm dẻo nhưng trên thực tế lại cứng chẳng khác gì sắt thép.

KAO! Eo của cậu gãy mất.

Cây, cây này hóa ra lại là Thụ tinh, lại còn là Thụ tinh thích chơi SM nữa, sao mà dám trêu chọc một nữ Y sư như thế này!!!

Jaejoong mở băng trang bị lấy ra một con dao nhỏ, sau đó ấn phím C, trên dây leo bay ra một chữ -1, sau đó lại càng thêm hung hăng càn quấy mà lôi cậu vào trong bụi cây.

Này này này này này, đây chính là coi thường người khác đó, ngay cả một Thụ tinh cũng muốn bắt nạt gà mờ như cậu, công bằng ở nơi đâu hả!

Càng nghĩ càng tức giận, Kim Jae Jae cầm dao, cũng không quản liệu có đâm nhầm mình không, cao hứng bừa bừa trái đâm phải đâm, ta đâm ta đâm ta đâm đâm đâm...

Hô! Một quá, nhìn điểm HP của mình không ngừng hạ thấp, lại xoa xoa cổ tay nhức buốt, Jaejoong rốt cục cũng hiểu được hóa ra đi giết quái cũng không cực như vậy, khó trách mấy tên cùng phòng mỗi lần giết boss xong đều thở gấp như vừa chạy 10000m.

Không biết đại thần liệu có...

Jaejoong trong đầu đột nhiên hiện lên một bức ảnh chụp một người thân trên để trần đã bị che mặt, cơ bụng sáu múi rắn chắc, mồ hôi li ti từ cổ nhỏ xuống cơ thể, khung cảnh kia —— Khuôn mặt kia ——

—— Dừng ——

Kim Jaejoong mặt đỏ tới tận mang tai ôm mặt, nhắc nhở bản thân, đủ rồi a!!!

Nhất định là do Junsu mấy ngày hôm nay xem manga BL rồi lây bệnh sang cậu, Jaejoong giận chó đánh mèo, cầm bình nước trống rỗng trong tay, ném về phía người đối diện đang ngủ say.

A! Kim Junsu trúng đạn, giật mình đụng vào thành giường, sau đó nhắm mắt ôm gối tiếp tục ngủ.

Em có phải heo không vậy!!!

Jaejoong cầm giận tiếp tục đâm dây leo kia, HP của nó tụt 18 nghìn, đủ để cậu đâm từ sáng đến khi trời tối đen, Kim Jaejoong cam chịu, thôi đành quay trở lại điểm phục sinh vậy, dù sao thì trang bị của cậu chỉ toàn đồ đều như vậy thôi, cùng lắm thì rút cấp vậy.

Đang định cầm dao tự sát, tin nhắn gửi tới khiến cho cậu giật mình dừng lại.

Hảo hữu Túc Mặc :

Bé... Bé cái.

Bé cái?

Đại thần gọi ai vậy?!

Jaejoong gian nan quay đầu lại nhìn xung quanh, hình như chỉ có đại thần với cậu thôi mà, chẳng lẽ, chẳng lẽ, đại thần thật ra có mắt Âm Dương, nhìn được quỷ?!

Má ơi, trò chơi này có, có, có, có quỷ a a a a a!!!

Huh (∞)

Kim Jaejoong răng run cầm cập đập vào nhau, cách cách cách mấy tiếng gõ bàn phím, tay run rẩy trả lời đại thần.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, anh, anh có phải nhìn thấy thứ gì không? *Run rẩy*

Hảo hữu Túc Mặc :

Cậu.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

OMG! Vậy, tôi bị ma nhập rồi sao?!

~(>_<~

~ Hảo hữu Túc Mặc :

... Tôi nói là tôi đang gọi cậu.

Đại thần bị tư duy khác người của bé gà đả bại, khó được khi nói nhiều.

Anh vừa online đã ngay lập tức đi tìm bé cải này, không nghĩ tới cậu lại chạy tới tận sa mạc, quái ở đây máu nhiều vô cùng, bình thường chỉ có lúc diễn ra thành chiến mới có người đến.

Hảo hữu Túc Mặc :

Đừng lộn xộn nữa, tôi cứu cậu.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

(o) A.

Jaejoong mở to mắt, nhìn đại thần tìm trên người, tìm a tìm, tìm a tìm, sau đó, lấy ra một cây búa màu vàng?

Sau đó búa màu vàng được tung lên không trung, oanh một cái biến thành một ngọn lửa, thẳng tắp bay tới chỗ cậu.

(o) A!

Lửa càng lúc càng lớn, cả cây đều bị đốt cháy rực, Kim Jaejoong đứng giữa ngọn lửa, trong lòng oán thăm đại thần, làm cái gì vậy, muốn biến cậu thành vịt quay Bắc Kinh à.

o(> <)o không=" " muốn=" ">

Cây cháy một lúc, cậu đột nhiên có cảm giác mình lơ lửng trên bầu trời, sau đó... Rơi vào trong một cái ôm ấp áp, hai mắt vẫn nhắm chặt lúc này mới mở ra, giờ cậu mới nhìn rõ mình đang được đại thần ôm trong ngực.

Đây có tính là anh hùng cứu mỹ nhân không?!

Jaejoong vui vẻ nghĩ, đại thần thật đẹp trai!

Hảo hữu Túc Mặc :

Không có việc gì rồi.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Uhm. *Ngẩn người* *Nghĩ hoặc*

Hảo hữu Túc Mặc :

Đang suy nghĩ cái gì?

Đại thần hỏi cậu kia!!! Kim Jaejoong kích động một hồi, tặc xấu hay lắm lời với bạn cùng phòng liền phát tác.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi đang nghĩ, tôi sao không táng thân biển lửa mà biến thành Hỏa phượng hoàng nhỉ?

Hảo hữu Túc Mặc :

...

Thấy đại thần không trả lời, Jaejoong hận không thể đánh vào hai tay mình, mày lăm lời này, mày lăm lời này, mày lăm lời như vậy làm gì, đồ không có tiền đồ.

Lúc này, cậu có nên giả bộ làm một cô gái yếu đuối? Cậu có nên học tập kịch cầu huyết của ngôn tình, đáng thương gõ mấy chữ: Người ta sợ quá đó.

Sau đó đại thần rất bình tĩnh trả lời: Đừng sợ, còn có anh.

Về sau thảo luận chuyện này với Mập mập, cậu liền triệt để tiêu tan hi vọng này, bởi vì Mập mập nói, nếu như là cậu ta thì cậu ta sẽ trả lời rằng: Đúng vậy, vì kỹ năng này chỉ có thể biến cậu thành gà tây! *Hèn mọn bỉ ổi*

Hóa ra, ba dấu chấm của đại thần là câu trả lời dịu dàng nhất rồi!

Hảo hữu Tức Mặc :

Cậu muốn đi đâu?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

... Tôi, hình như muốn đi Đào Hoa Đảo.

Hảo hữu Tức Mặc :

Đào Hoa đảo ở bản đồ 1, sao cậu lại chạy tới bản đồ 3 thế này?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi, lạc đường T^T

Hảo hữu Tức Mặc :

Lên đây!

Lên, lên đây?!

Kim Jaejoong kinh ngạc!

~(@^_^@)

~OMG, như vậy không được đâu đại thần, quá gấp rồi, hơn nữa còn ngay trước mặt mọi người nữa đấy, ai nha!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, cái kia... Tôi...

Hệ thống : Người chơi Tức Mặc mời bạn sử dụng tọa kỵ Thương Vân Tử Điều (Đồng ý / Cự tuyệt)

Hóa ra là muốn cậu cùng ngồi tọa kỵ thôi, mặt Jaejoong một lần nữa lại đỏ rực, đều là tại manga của Kim Junsu!!!

Gào thét một hồi, Jaejoong ấn đồng ý, sau đó liền nhìn thấy nữ y sư cười trên mình chim, cả người rúc vào trong ngực hiệp khách áo trắng, gió từng đợt vụt qua, cảnh vật bên dưới trở nên nhỏ dần.

Chấp cánh liền cánh, không hiểu vì sao cậu đột nhiên lại nghĩ tới câu này, Jaejoong mở công cụ Screenshots, ghi lại hình ảnh sau đó cất kỹ trong máy tính.

Đây là kí ức của cậu.

Hảo hữu Tức Mặc :

Lần sau đừng có chạy loạn.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

(v) Biết rồi, mà sao anh lại ở hoang mạc?

Hảo hữu Tức Mặc :

Đi ngang qua.

OMG, đại thần chính là đại thần!!

Vậy mà có thể đi một mạch từ bản đồ số 1 đến bản đồ số 3, còn thuận tay cứu vớt cừu non vô tội như cậu.

Jaejoong nhìn tọa kỵ phi hành duy nhất toàn server thuận lợi đưa cậu đến Đào Hoa đảo, nhìn không được mắt đầy sao lấp lánh nhìn đại thần đang đặt tay trên mình chim mà ngẩn người.

Server Sắc nước hương trời cũng có vài người chơi là chức nghiệp ẩn, nhưng vì sao chỉ có mình Tức Mặc đại thần nhìn lại thoát tục như vậy?!

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Cậu ở đâu????????? Tớ tới hoang mạc rồi.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cái kia, Tuyền Thủy à, tớ gặp được đại thần, anh ấy thuận tay mang tớ về, thật ngại, mất công cậu đi rồi.

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Cậu nói Tức Mặc? Mả mẹ mày, dám nắn tay trên của bà đây, xem ra tớ không dạy dỗ anh ta, anh ta sẽ không biết trời cao đất dày là gì, cậu bảo anh ta chờ ở đó!!!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

... Tuyền Thủy à, cậu bình tĩnh. *Vuốt lông*

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Đứng sang một bên đi, không phải chuyện của cậu, đây là chuyện của hai người đàn ông!!

Hả, vậy cậu là cái gì??

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Này! *Mặt ai oán*

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, cái kia...

Hảo hữu Tức Mặc :

Sao vậy?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Nước suối bảo anh ở đây đợi cô ấy một lát.

Đại thần trầm mặc.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cái kia, kỳ thật anh không cần làm theo lời cô ấy, cô ấy vốn nóng tính như vậy nhưng thật ra là người rất tốt, nếu không, anh đi trước đi, tôi sẽ nhắc lại cô ấy sau, cô ấy sẽ nghe lời tôi thôi.

Bé cái giọng điệu tỏ vẻ rất thân thiết với người nào đó đã thành công kích thích đại thần, vì vậy, đại thần chậm rãi trả lời.

Hảo hữu Tức Mặc :

Không có việc gì, vừa vặn tôi cũng có việc muốn tìm cô ta.

Đại thần muốn tìm Tuyền Thủy?!

Jaejoong nhớ tới việc đại thần cướp dâu, không hiểu sao lại rùng cả mình, sao cậu đột nhiên lại có dự cảm xấu thế này.

Hai người im lặng khá lâu, mãi đến khi Nước suối leng keng uỳnh một tiếng xuất hiện giữa hai người, đoán chừng là vì viết nhầm tọa độ nên Thích khách một thân toàn đen ngã chổng vó dưới chân đại thần, tóc tai tán loạn.

Hiện tại Túc Mặc :

Không cần đại lễ này đâu, miễn lễ bình thân.

Phụt

~~Kim Jaejoong phun nước, hóa ra đại thần cũng nói đùa đấy.

Sao đột nhiên cảm thấy khoảng cách với anh ấy không xa nữa nhỉ, đại thần cao cao tại thượng hóa ra cũng có lúc biết đùa!

Hiện tại Nước suối leng keng :

KAO! Túc Mặc, anh là tên tiểu nhân âm hiểm xảo trá hèn hạ vô liêm sỉ.

Hiện tại Túc Mặc :

Cảm ơn đã khen! Kẻ hèn này thấy xấu hổ.

Hiện tại Nước suối leng keng :

!!!!!! Tiểu Bạch, chúng ta đi! Luyện —— Kỹ! Năng! Vợ! Chồng!

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

A

~~Jaejoong mắt nhìn đại thần, cậu còn muốn nói chuyện với đại thần một lúc nữa. Nhưng mà... Xuất giá tòng phu a, haizzz!

Hiện tại Túc Mặc :

Bé cái, theo tôi đi!

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Hả?????

Hiện tại Nước suối leng keng :

Này! Đó là vợ tôi, anh đi tìm Phương Hoa của anh đi.

Hiện tại Túc Mặc :

Tôi với cô ấy không có gì cả.

Tâm Jaejoong nhất thời buông lỏng, không biết vì sao, thấy Túc Mặc nói anh và Phương Hoa tuyệt thế không có gì cả, cả người cậu như muốn bay lên, cảm giác này hết như lúc Ultraman đánh bại quái thú, Thủy thủ mặt trăng gặp được hoàng tử mặt nạ, SUPERMAN cuối cùng cũng mua được đồ lót mới thoải mái hơn.

(^o^)/

~ Hiện tại Nước suối leng keng :

KAO! Vậy thì có liên quan gì tới tôi, Tiểu Bạch, đi thôi, mấy ngày nữa là đến giải quyết đấu vợ chồng rồi.

Hiện tại Túc Mặc :

Bé cái, theo tôi đi.

Hiện tại Nước suối leng keng :

Tiểu Bạch, đừng để ý đến anh ta nữa, chúng ta đi!!!!

Hiện tại Túc Mặc :

Bé cái, theo tôi đi.

Hiện tại Nước suối leng keng :

KAO!!! Anh muốn cái gì?! Nói mãi một câu là sao *Khinh bỉ*

Hiện tại Túc Mặc :

Bé cái, theo tôi đi.

Hiện tại Nước suối leng keng :

SH*T!!!! Đừng có ngấp nghé người của tôi, anh cướp dâu thất bại rồi.

Hiện tại Túc Mặc :

Bé cái, theo tôi đi.

Nước suối leng keng triệt để bạo phát rồi nha.

Cô chơi trò chơi này từ rất lâu rồi, có thể nói là nằm trong số những người chơi thâm niên, ở server Sắc nước hương trời này, cô gần như biết hết mọi người, Túc Mặc cô cũng đã từng nghe nói đến, thấy bảo rất ít khi xuất hiện, trầm mặc ít nói, trừ người trong bang mình ra cơ bản sẽ không tiếp xúc với người chơi khác.

Hiện tại thì sao, đại thần trong truyền thuyết thanh tâm quả dục vậy mà giờ quang minh chính đại đoạt đàn ông với cô!!!

Cướp dâu đã thất bại rồi, anh ta sao còn dám hùng hồn như vậy, muốn cái gì đây!!!!

Hiện tại Túc Mặc :

Bé cái, theo tôi đi.

Hiện tại Nước suối leng keng :

Anh đủ rồi đấy!!!!

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cái kia, tôi...

Hiện tại Nước suối leng keng :

Anh trật tự!!! *Xù lông*

Túc Mặc, anh! #@@^&*(\$&@*(..@*&)@(#

Phụ nữ xù lông thật đáng sợ!

Kim Jaejoong nhìn khung chat bị spam toàn ký tự đặc biệt, yên lặng nuốt nước mắt vậy xem.

Náo loạn cái gì a! Cậu mới là người trong cuộc mà!!!

Vì cái gì cậu lại phải trật tự! Này!!!!

Hai người kia tranh đoạt cậu ngay trước mặt cậu, chẳng lẽ không buồn hỏi ý kiến cậu một chút sao!!!

Hiện tại Nước suối leng keng :

Túc Mặc, để cho Tiểu Bạch tự mình quyết định.

Cô gái vô cùng BH dứt khoát quyết định, thành công ném vấn đề lên người cậu.

Này! Cậu chỉ là nói đùa thôi mà! Đừng như vậy, hai người kia cậu phải chọn ai đây, Tuyền Thủy là bạn gái ngoài đời, theo lý thuyết thì cậu phải không quan tâm người xa lạ mà chọn Tuyền Thủy, nhưng mà kia là đại thần, là đại thần đó...

Dù sao đại thần có một địa vị vô cùng đặc biệt trong lòng cậu mà, làm sao bây giờ?!

Nếu quả thật đánh nhau, cậu đương nhiên không thể hi vọng Tuyền Thủy thua, nhưng cậu sao có thể hi vọng đại thần thắng được, đương nhiên, hi vọng tí xiu vẫn được.

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi...

Hiện tại Tức Mặc :

Quyết đấu đi! Đừng làm bé cái khó xử nữa.

Aaaaaaaaa, Jaejoong đang bối rối vô cùng cảm động, đại thần, anh chính là chúa cứu thế của tôi, anh là ngọn lửa giữa đêm đông giá rét, anh là tờ giấy đáng yêu khi bạn đi WC mà quên mang giấy! (Hả = =!)

Thông Báo : Người chơi Nước suối leng keng thách đấu người chơi Tức Mặc trên đỉnh Tuyết Sơn.

Thông Báo : Người chơi Nước suối leng keng thách đấu người chơi Tức Mặc trên đỉnh Tuyết Sơn.

Thông Báo : Người chơi Nước suối leng keng thách đấu người chơi Tức Mặc trên đỉnh Tuyết Sơn.

...

Thế giới ngay lập tức bùng nổ, bất quá việc mấy hôm trước đại thần cướp dâu còn chưa qua, giờ lại tung ra thông báo mới, triệt để khơi dậy ham muốn buôn chuyện trong lòng mọi người.

Thế giới Meo Meo Meo :

Quyết đấu!!! Hai ID này ư, tôi nhìn lầm rồi sao, trò chơi kỳ thật có thể trùng tên đúng không. *Sợ hãi*

Thế giới Vua dâm đang :

Đây chính là cừu nhân gặp nhau thì đỏ mắt trong truyền thuyết a, lần trước không phải đại thần đã cướp dâu thất bại sao?

Thế giới Mèo già :

Sao đại thần lại không ứng chiến????

Thế giới Meo meo :

Nghe nói Là Kim hoa không phải cúc hoa là một mỹ nữ, cho nên hai đại cao thủ mới liều sống liều chết đoạt cô ấy!

Thế giới Xương rồng thích cắt móng tay :

Thật sự? Còn đẹp hơn Phương Hoa tuyệt thế???

Thế giới Quý Kiến Sầu :

Nói nhảm, bé cái đẹp nhất!!

Thế giới Bím Pampers :

Bé cái số một, lão đại, cho dầu vào xào cái, cướp bé cái về làm áp trạ phụ nhân đi.

Thế giới XX :

... Cầu ảnh chụp của Là Kim hoa không phải cúc hoa!

Thế giới Mặc quần tam giác bên ngoài :

+++++1!!!!!!

...

Thế giới thật sự lệch quỹ đạo rồi, còn nữa, cậu không phải mỹ nữ gì cả!!!!

Cậu là đàn ông trăm phần trăm ()

Jaejoong tắt kênh thể giới, lúc này cậu chẳng biết nói gì mới ổn thỏa, đang muốn lên tiếng ngăn chặn mâu thuẫn giữa Nước suối leng keng và đại thần thì kênh thể giới liền nhảy lên thông báo.

Thông Báo : Người chơi Túc Mặc ứng chiến.

Thông Báo : Người chơi Túc Mặc ứng chiến.

Thông Báo : Người chơi Túc Mặc cùng người chơi Nước suối leng keng quyết đấu tại đỉnh Tuyết Sơn.

Đại thần ứng chiến rồi!!

Đây chẳng lẽ là quyết đấu của vợ cả và gian phu trong truyền thuyết sao, này!

Jaejoong không biết nói gì cho phải, tựa hồ lúc này, cậu cố vũ cho ai cũng đều không ổn, nhưng dù thế nào cũng thấy hi vọng Tuyền Thủy thắng tương đối nhỏ nhoi!

Nhưng mà, trong trò chơi, cậu vẫn nên ngoan ngoãn làm cô vợ hiền thảo thì hơn, nếu cậu cầu xin đại thần đừng quyết chiến, đại thần chắc sẽ không cự tuyệt đâu.

()

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cái kia, đại thần à... Anh...

Hiện tại Túc Mặc :

Tôi sẽ cẩn thận, đừng lo lắng.

Này! Ai lo lắng đâu, anh không thấy mặt Tuyền Thủy đã tái xanh rồi sao?!

Xanh hết như râu cỏ mọc lên giữa dòng suối, còn đang có xu hướng đỏ vì tức giận.

... Cho dù muốn nói như vậy, tôi sẽ mặt anh được không, nói quang minh chính đại như vậy thật sự rất kỳ quái nha!

Vì vậy, bạn Kim đã vứt bỏ khí tiết hoàn toàn quên Tuyền Thủy mới là phu quân chân chính của cậu, ORZ.

Thông Báo : Trà lâu Tịch mạch vì người thắng cấp thành Phường trà, người chơi Túc Mặc được mời làm Nhị chương quỹ.

Đại thần, anh ấy vậy mà đồng ý!

Ngắn ngủn mấy giờ đã có bao nhiêu việc xảy ra, Jaejoong đã hoàn toàn quên mất chuyện mời đại thần cùng quản lý Trà lâu lúc trước, giờ thấy thông báo này mới nhớ ra.

Hóa ra, thật sự có chuyện ôm cây đợi thỏ, thật sự có con thỏ ngu ngốc đâm vào cây sao!

Đại thần hôm nay liệu có phải uống nhầm thuốc không, hay là, anh ấy bị trộm nick rồi???

Jaejoong còn đang chìm đắm trong suy nghĩ của mình thì điện thoại trong ký túc xá vang lên, Junsu còn đang ngủ, Jaejoong đành phải chân trần chạy tới điện thoại lắp gần cửa nghe.

Thật là lạnh!!!

Ji Ji lại tha dế cậu đi đâu rồi, con mèo hư hỏng.

“A a a a a a a a!!!” Vừa nhắc điện thoại lên đã nghe thấy tiếng một cô gái gào thét, Jaejoong vội vàng đặt tai nghe ra xa, đợi bên kia hết xong mới nói chuyện.

“Tuyền Thủy, cậu làm sao vậy?”

“Kim Jaejoong, cậu dám mời Túc Mặc cùng mình quản lý Trà lâu mà không quan tâm tới tớ???”

“Cái kia, tớ chỉ là... trượt tay.”

“Vậy sao Túc Mặc lại đồng ý?”

“...”

“Có lẽ... Đại thần, anh ấy cũng trượt tay!”

Dù sao trượt tay đã leo lên vị trí đầu bảng các nguyên nhân dễ dẫn đến phát sinh tại nạn đáng xấu hổ nhất trong phòng 419.

()

Bên kia, Tuyền Thủy lại tiếp tục gào thét như mèo bị giẫm vào đuôi, Jaejoong bắt đắ dĩ xoay người định lên trò chơi trấn an cô, cửa ký túc xá đúng lúc bị người đẩy ra.

Sau đó, mặt của cậu liền đứng mũi chịu sào mà tiếp xúc thân mật với ván cửa.

“Ồ, Tiểu Bạch Bạch đâu rồi?” Mập mập bước vào trong, thấy máy tính đang mở nhưng không thấy Jaejoong đâu, vì vậy liền vui vẻ nói với Dae Chil, “Cười Ji Ji ra ngoài rồi.”

“Mập mập, Ji Ji mới một tuổi thôi mà.” Dae Chil b

“Tớ... Ở đây.” Kim Jaejoong suy yếu duỗi tay ra từ đằng sau cánh cửa, động tác chậm chạp hết như phim quay chậm, Mập mập chết tiệt, thiếu chút nữa biến cậu thành nhân bánh bích quy.

“Oa! Cậu đang COS ma sao?” Miệng thối là đặc điểm nổi bật nhất của Mập mập.

Sau đó, hình ảnh bạo lực cấm trẻ em dưới 18 tuổi đã bị cắt mất.

“Nói đi, sao tự dưng trở lại làm gì?” Sau khi đã đấm đá con nhà người ta đủ, Jaejoong uy phong lẫm lẫm nhìn Mập mập.

“(o) à! Cậu không nói tớ cũng quên mất, lớp trưởng bảo chúng ta ra sân vận động, hôm nay có hội thi kéo co, nói mấy hôm trước gọi điện thoại cho chúng ta thì không ai nghe cả.”

“Kéo co?”

“Đúng vậy đúng vậy, nhanh thay quần áo đi, sắp đến lớp mình rồi.”

Mập mập đẩy Jaejoong vào WC, Jaejoong vịn phần không muốn quay đầu lại nhìn máy tính, cậu muốn xem đại thần cùng Tuyền Thủy quyết đấu, cậu không muốn đi kéo co.

Khó được khi người ta vì cậu mà quyết đấu nha!

Chỉ là, bạn Kim Jae Jae thật sự không ngờ, trận kéo co lần này đã để lại cho cậu một ký ức trọn đời khó quên, hot đến mức có thể so với việc Trái đất va vào sao chổi vậy.

10. Chương 10: Day 10

Lại nói, cuộc thi kéo co này là truyền thống hàng năm của đại học T, ngoài ra còn có đại hội đi bộ, đại hội thể dục thể thao, thi hùng biện, thi khiêu vũ, thi hát karaoke,... đều được tổ chức hàng năm, là một trong những nét đặc sắc của trường.

Đối với những người nhiệt tình thích kết bạn mà nói thì đây là phúc lợi được mong chờ nhất.

Nhưng đối với trạch nam Kim Jaejoong hận không thể dùng keo 502 mà dán dính mình vào giường mà nói hoạt động này chẳng khác gì đang mùa đông phải đi vào giữa đồng băng, mùa hè phải ra ngoài phơi nắng, thả nằm trong ký túc xá ngủ còn hơn.

-_-|||

Hơn nữa, sân vận động không có quyết đấu của đại thần!

Haizzz, lúc trước, sao cậu lại nóng đầu mà chạy đến cái trường “hoạt bát” thế này!!!

Kỳ thật, ở thành phố B, đại học T là một trong những trường đại học danh tiếng nhất, hệ đại học chính quy chỉ tuyển sinh viên trong nội thành, phong cảnh đẹp, giao thông tiện lợi, quan trọng nhất chính là đại học T từ trước đến nay rất chú trọng “Khả năng học tập”, không lấy điểm số của học sinh để đánh giá học lực, bởi vậy rất nhiều thí sinh đều lựa chọn đại học này làm nguyện vọng số 1 của mình, Jaejoong cũng giống

như vậy, năm đó lúc điền đơn dự tuyển đã kiên quyết không vào đại học C mà ba mẹ cậu đang giảng dạy, từ thành phố S xa xôi đến học ở đại học T, rồi đâm chồi nảy nột ở thành phố B này, khỏe mạnh phát triển.

Chỉ là, gần đây, hoa của cậu đang có nguy cơ héo tàn b

“Tiểu Bạch Bạch, hóa ra cậu có họ hàng xa với rùa.” Mập mập vui sướng bước đi tíu tít phía trước, nhìn Jaejoong về mặt không tình nguyện lê từng bước phía sau, lập tức trêu chọc, “Chân ngắn bất lợi như thế đấy.”

“Cậu mới chân ngắn, cả thôn nhà cậu đều chân ngắn, chân còn ngắn hơn chân ghế trẻ em.” Kim Jaejoong lập tức nhảy dựng lên phản kích.

Má nó, cậu ghét nhất là người khác đâm vào nỗi đau của cậu, KAO!

Mập mập là người phương Bắc, vóc dáng khá cao, chiều cao cùng cân nặng cơ bản đều vượt ngoài 185, chiều ngang chiều rộng tương đối cân bằng, nhìn từ xa chẳng khác gì một bình gas hình vuông.

Mà cậu, da trắng trẻo, bề ngoài lại thanh tú như mẹ cậu thì thôi không nói làm gì, cậu lại giống ba vốn người gốc Giang Nam, ăn như thế nào cũng không mập, tạm thời không nói đến, nhưng, sao cậu lại cao có 179.5 cm là sao, cậu mà đứng cạnh Mập mập chẳng khác gì địa chủ với đứa ở hồi xưa.

“Được, thiếu gia, tôi sai rồi.” Mập mập thấy tình thế không ổn, lập tức giơ cao hai tay đầu hàng, Kim Jae Jae mà đã xù lông thì tám người cũng không đỡ được, “Chúng ta còn phải qua “Hương Sen uyển” mới đến sân vận động, nếu không đi nhanh, lớp trưởng sẽ lột da tó mắt.”

Jaejoong bĩu môi, nhìn tòa nhà cách đó không xa trên có ba chữ “Hương Sen uyển” to đùng lấp lánh dưới ánh nắng mặt trời, không khỏi che mặt, cậu thật sự không hiểu người đặt tên cho ký túc xá trường nghĩ cái gì nữa.

Tòa nhà cậu đang ở thì gọi là Cúc Tiên lâu, đi thẳng lên phía trước thì lần lượt là Hương Sen uyển, Mẫu Đơn viện, Thước Dực khu, cầu huyết nhất là khu ký túc xá của nữ sinh cách đó không xa gọi là Di Hồng các, theo lời hiệu trưởng nói hôm khai giảng thì đây đều lấy từ tác phẩm Hồng Lâu Mộng.

KAO! Sao cậu lại cảm thấy những tên này... Phong trần như vậy, người đặt tên thật sự đặt theo Hồng Lâu Mộng mà không phải Kim Bình Mai chứ?!

Có lẽ cổ chấp của Mập mập với hoa cúc bắt nguồn từ chính tòa nhà tên Cúc Tiên lâu của các cậu a!!!

Cho nên, nếu các cậu ở Hương Sen uyển, có lẽ nào Mập mập sẽ đổi nghề sang bạo hoa sen?! (Hả = =?)

Kim Jae Jae có tật xấu vừa đi vừa nghĩ lung tung, đã va phải cây, tường, chướng ngại vật các loại nhưng đến chết cũng không hối cải, bởi vậy hôm nay cậu lại một lần nữa “Bịch” một tiếng va vào người khác.

Chỉ là hôm nay lại va vào một anh đẹp trai, thân cao ngang cột điện, mặc áo trắng có đường vân nhàn nhạt, quần màu xanh da trời, lộ ra tất màu xanh lá cây, nhưng người bị đâm không quan tâm đến điều đó, ngược lại, cậu ta đặt mộng ngồi xuống đất, mắt nổi đom đóm.

~(>_<~

~ Vì sao người tổn thất luôn là cậu?!

Mấy kẻ kia đều là người lãng phí lương thực, kéo ra ngoài xử bắn mười giây!!! (^)

“A a a a, bánh rán của tao, mày chết thật thảm.” Người bị đâm cầm bánh rán rơi trên mặt đất, khóc lóc thảm thiết như tận thế đến nơi.

“Cái kia, thật xin lỗi.” Jaejoong đứng lên, chân tay luống cuống nửa ngày mới cẩn thận vỗ vai người kia, không biết nên an ủi như thế nào mới ổn, “Nếu không, tôi dẫn cậu đi mua cái khác?”

“Thật sự?” Anh đẹp trai đang gào khóc lập tức quay đầu, duỗi hai ngón tay lắc trước mặt Jaejoong, “Hai cái.”

“... Được.”

rz Thật đúng là sét đánh mà không có mưa, khóc cái gì cơ chứ, một giọt nước mắt cũng không thấy.

“Người mặc áo đen ấy hả? Đó là chủ tịch đấy, tương truyền là sát thủ thiếu nữ trong truyền thuyết, tên, tên là Park Yoochun, không nghĩ anh ta cũng tới, khó trách lớp trưởng khẩn trương như vậy.”

“Không, tớ nói người kia cơ.” Jaejoong chỉ tay vào một nam sinh mặc áo trắng đứng sau đám người, tóc cắt ngang trán hơi phủ lên mắt, dựa người vào cây, một chân làm trụ, khoanh tay trước ngực, khoe miệng nở nụ cười thần nhiên, rõ ràng là đứng giữa đám người âm ỉ nhưng không hiểu sao lại khiến người có cảm giác anh đang đứng giữa một khu vực độc lập, không ai có thể xâm nhập.

Tuy không nhìn rõ mặt lắm nhưng sao lại có cảm giác giống đại thần vậy!

Trước đây, trong trò chơi, đại thần cũng hiện ra trước mặt cậu vậy, bình tĩnh như vậy đấy nhưng xuất hiện vô cùng đột ngột, hết như Tiên giáng trần, đập mây mà đến.

“Không biết, chưa từng thấy, có lẽ cũng là thành viên hội sinh viên thôi.” Mập mạp qua loa một câu, chạy đến cuối đội hình của lớp, biết sao được, thể trọng của cậu ta thích hợp nhất là làm quả cân đứng cuối hàng.

“Jaejoong, nhanh vào đội hình đi.” Lớp trưởng sắp xếp xong, thấy Jaejoong vẫn còn ngơ ngác đứng tại chỗ, kéo tay cậu nhét vào giữa đội hình.

“Lớp trưởng, tớ...” Hệ y, nam nữ miễn cưỡng tính là cân đối, hơn nữa đối thủ lần này là hệ thiết kế, hẳn không nên nhét loại “Người già yếu” như cậu vào đội hình chứ.

“Ít nói nhảm.”

“Trận đấu giữa lớp 10/3 hệ y và lớp 10/5 hệ thiết kế, chuẩn bị.” Trọng tài kéo tám lụa đỏ buộc giữa sợi dây thừng, cao giọng tuyên bố thể lệ.

Jaejoong nhìn tay trắng nõn của mình, sau đó thở dài một tiếng nhận mệnh, cầm lấy dây thừng thô ráp, thôi được rồi, coi như là đi tẩy da chết vậy, nhưng đúng lúc đó, một bàn tay to vươn ra từ phía sau, bao trọn lấy tay cậu rồi cầm chắc lấy sợi dây.

WTF!!!

Kim Jaejoong hoảng sợ quay đầu lại, đàn anh áo trắng lúc nãy đứng dưới tán cây giờ đứng ngay sau lưng cậu, hai tay vòng ra ôm quanh người cậu, hai chân tách ra kẹp lấy chân cậu.

Hai người hiện tại chắc trông giống bánh quai chèo lắm đúng không!!!

o_O???

Kim Jaejoong vẻ mặt mờ mịt nhìn đối phương vẫn bình thản, lại ngại không dám mở miệng hỏi, đều là con trai cả mà, cậu không thể nào nói —— Này! Nam nam thụ thụ bất thân.

“Xin, xin chào.” Suy nghĩ một lúc, Kim Jaejoong vẫn quyết định chào hỏi trước, khuyến mãi thêm một nụ cười ngọt còn hơn cả kẹo đường.

“Uhm.”

Giọng rất êm tai, nhưng biểu tình sao lại đơn điệu vậy.

OMG! Người này, mặt bị liệt à!!!

“Anh là đàn anh hệ y?”

“Uhm.”

Hóa ra là đàn anh, Jaejoong nhìn thẳng về phía trước, không để ý tới lớp trưởng đã bị anh đẹp trai cậu va vào lúc trước che miệng kéo ra gốc cây.

Lời của lớp trưởng: Này này này! Cậu, cái cậu mặc áo trắng kia kia, cậu ở lớp nào? Sao lại chạy vào hàng lớp chúng tôi thế này, a... A... Phi lễ a!

“Bạch hyung, em đứng phía sau hyung nha.” Dae Chil đi trễ vừa thấy Jaejoong liền chạy đến bên cậu.

“A, được.”

“Đằng sau.” Đàn anh áo trắng nghiêm nghị đối mặt với Dae Chil, vươn tay chỉ phía sau.

“Cái kia, tôi với cậu ấy cùng phòng, liệu có thể...” Dae Chil thương lượng.

“Đằng sau.”

“Dae Chil à, nếu không cậu ra cuối lớp đi, Mập mập ở phía sau đấy.” Jaejoong mắt thấy bầu không khí rơi vào trạng thái bế tắc, vội vàng hòa giải.

“Vây cũng được.” Trận đấu đã sắp bắt đầu, Dae Chil nhìn đàn anh áo trắng, lựa chọn thỏa hiệp.

Kim Jaejoong quay đầu cười cười với đàn anh, sao đó trong lòng nói thầm: Gần đây có chuyện gì xảy ra vậy? Sao lắm người muốn đoạt cậu thế?

Chẳng lẽ cậu nhìn giống vàng lắm sao?!

“Chuẩn bị, bắt đầu.”

Trọng tài ra lệnh một tiếng, đội hình hai bên cùng dừng sức, Jaejoong tuy không nhiệt tình lắm nhưng thuận theo đà của mọi người cũng bắt đầu dồn trọng tâm.

Nhưng mà, càng kéo lại càng cảm thấy không ổn.

Đây không phải lần đầu cậu kéo co, nhưng đây là lần đầu tiên thấy... Đồng đội dính sát vào người cậu như vậy.

Vị đàn anh mặt liệt kỳ quái đằng sau kia cả người như kẻ sát vào người cậu, hương thơm trên người anh khiến cho cậu choáng váng, không phân biệt được Đông Tây Nam Bắc, được rồi, vốn dĩ cậu cũng đã không phân biệt được.

Kẻ sát vào người cậu còn hiểu được, nhưng tất cả mọi người đều dùng hai tay kéo co mà, vì sao vị này lại đặt một tay lên hông cậu, cả người cậu đều dán sát vào ngực anh, cảm tưởng như có thể nghe được tiếng tim đập của đối phương.

Có lẽ, cảm giác bị Thụ Yêu trói là như thế này đây!!!

“Cái kia, đàn anh, sao anh lại ôm em?”

“Nếu không sẽ bị ngã đấy.”

“A

”

“Nhưng mà, có thể thả lỏng chút được không, em sắp không thở được rồi.”

“...”

“Vây em sẽ tiến lên trước một chút.”

“A

~”

“Thật sự sẽ bị ngã sao?”

Vị đàn anh nào đó vì chứng minh mình trong sạch, vụng trộm duỗi chân dài ngáng chân quần chúng vô tội phía trước, sau đó vị quần chúng vô tội kia hét một tiếng rồi ngã xuống đất, bị đá ra khỏi đội hình.

Kim Jaejoong kinh ngạc, triệt để kinh ngạc!

Hóa ra có đàn anh tốt như vậy!

“Cảm ơn.”

“Không cần phải khách khí.”

Vị hội trưởng hội sinh viên đi ghi sĩ số xong nghe thấy đoạn đối thoại này, quai hàm rơi đầy đất.

Tên kia thật không biết xấu hổ, dám quang minh chính đại ăn đậu hủ của bé cái.

Jung Yunho, hyung là cái tên thiếu đạo đức.

Nhưng vượt qua dự kiến của người nào đó, tình tiết kích thích hơn còn ở phía sau, trận đấu diễn ra ngày càng gay cấn, Kim Jaejoong bất ngờ giẫm phải viên đá trên đất, chân trượt một cái, người liền ngã ra phía sau, sau đó, sau đó, cậu liền cảm thấy mông mình đè lên một vật thể rắn chắc.

Lén lút liếc mắt nhìn, vật thể rắn chắc kia hóa ra lại là chân đàn anh, cậu, cậu vậy mà lại ngã ngồi lên đùi đàn anh!!!

Nhưng mà, cơ bắp thật chắc nha, đáng người nhất định không tệ. (Này!!!)

“Cẩn thận!”

Vẫn là lời nói ngắn gọn như cũ nhưng Jaejoong lại cảm thấy cả người mình nóng rực lên, cậu hiện tại đã bị người ta ôm gọn trong ngực nha, làm gì có kéo co kiểu này đâu, OMG!

Hơi thở của đàn anh này phả đầy lên cổ cậu, nhược điểm lớn nhất của Kim Jae Jae chính là sợ ngứa, vì vậy nhin không được cúi đầu muốn thoát ra.

“Đừng lộn xộn.” Ngay lúc Kim Jaejoong đang xoay trái xoay phải, đàn anh lên tiếng.

“Huh?” Kim Jaejoong nghi hoặc định quay đầu lại, nhưng rất nhanh cậu lại thôi.

!!!

Đây là chuyện gì vậy, ai đến nói cho cậu biết, vật cứng rắn đặt dưới mông cậu chỉ là một quả dưa chuột không hơn không kém chứ không phải thứ kia đi!!!

Hơn nữa, vì sao nghe đối phương hít thở, cậu cảm giác mình cũng có khuynh hướng ngẩng đầu là sao!!!

Mập mập, Dae Chil, Junsu, cứu mạng với!!!

Cái thế giới này đừng huyền huyền nữa đi!!!!

Kim Jae Jae mất trật tự trong gió ING.

“Dừng, trận đấu kết thúc, hệ y thắng.”

Đang lúc Kim Jaejoong cảm thấy máu mũi mình sắp phun ra thì trọng tài tuyên bố trận đấu kết thúc.

Cậu chịu không được nữa rồi!!!

Jaejoong cảm giác mông mình như bị lửa thiêu, đổ mặt vội vàng chạy đến chỗ Mập mập, để lại vị đàn anh nào đó vừa ăn được thịt nên tâm tình vô cùng tốt vượt cảm.

“Jaejoong, cậu làm gì thế?” Nhìn Jaejoong lao tới như tàu chệch khỏi đường ray, Mập mập chặn cậu lại hỏi, “Cậu vừa ngã vào đâu hay sao mà mặt đỏ vậy?”

Kim Jaejoong vỗ ngực không nói lời nào, mấu chốt là cậu không biết nói cái gì, chẳng lẽ nói cậu vừa rồi trong lúc kéo co ngã vào người đàn anh rồi... nổi tính sắc lang??!!

“Không có việc gì rồi, hiện tại mấy giờ rồi?”

“9:30.”

“A a a a a, mau về ký túc xá đi, quyết đấu của tớ.”

“Mập mập, hyung tớ quyết đấu với người khác á??”

“Sao có thể, thao tác của cậu ấy nhiều nhất chỉ có thể đấu với JiJi thôi.”

“Vậy à, mà sao cậu nhiều đồ ăn vặt vậy?”

“Được cung phụng!”

...

Jaejoong chạy vội vàng về ký túc xá, so với chuyện ngoài ý muốn vừa rồi, cậu giờ càng quan tâm kết quả quyết đấu của đại thần và Tuyền Thủy.

Sau đó, nhưng, đây là cái tình huống gì vậy!!!!

Vì lúc ra khỏi phòng chưa tắt máy tính nên Jaejoong vừa ngồi xuống đã thấy kênh thể giới đang tám nhảm khí thế ngất trời, kênh hảo hữu cũng bị oanh tạc.

Thế giới Phù Dung tỷ gả Quan Hi :

Không nghĩ tới a, đại thần vậy mà lại không ứng chiến!!!! Lâm trận bỏ chạy *Khiếp sợ*

Thế giới Hồ lô đường :

Có lẽ là bị Phương Hoa tuyệt thế bắt về nhà quỳ bàn chông rồi, dám quyết đấu vì Tiểu Tam sao?!

Thế giới Ta là acc nhỏ :

Vị bên trên, tôi cả đời này sẽ không bao giờ ăn hồ lô đường nữa.

Thế giới Hồ lô đường :

Dừng, tôi cũng không tin cậu là acc nhỏ, đồ sói xám giả trang thỏ trắng.

Thế giới Ta là acc nhỏ :

Tôi chắc chắn sẽ không ăn nữa, mà tôi là nữ!!!!!!

Thế giới Hồ lô đường :

Ặc, vậy cô không ăn hồ lô đường thật, cô chỉ cần đưa leo là đủ rồi...

Thế giới Càng tội lỗi càng đẹp trai :

Mấy vị trên lạc chủ đề rồi, đại thần đến cùng là xảy ra chuyện gì??

Thế giới Phóng P quát chết mày :

Chắc là ngắt mạng, mất điện, chết máy thôi, tôi không tin đại thần sẽ không đánh mà chạy, Nước suối chắc chắn không lợi hại bằng anh ấy.

...

Đại thần chạy???

Sao có thể!!!

Bạn đã nghe nói Ultraman bị quái thú đánh ngã chưa, bạn đã nghe nói Conan không phá được án chưa, bạn đã nghe nói Spider Man bị nhện cắn chết chưa!!!

Cậu thà tin rằng trên thế giới này có quỷ cũng không tin đại thần sẽ bỏ chạy!

Đại thần sao có thể không đánh thắng Tuyền Thủy được!!!

Kim Jaejoong khiếp sợ di chuột, sau đó nhìn thấy thông báo trên cùng của kênh thể giới.

Thông Báo : 8:50 Người chơi Túc Mặc không ứng chiến.

Thông Báo : 8:55 Người chơi Túc Mặc không ứng chiến.

Thông Báo : 9:00 Người chơi Túc Mặc không ứng chiến.

...

Thông Báo : Người chơi Túc Mặc không đánh mà chạy, người chơi Nước suối leng keng chiến thắng.

OMG! Đại thần thật sự không quyết đấu, chuyện gì đã xảy ra vậy?

Mở danh sách hảo hữu, quả nhiên, avatar của đại thần xám xịt, nhưng mà Tuyền Thủy lại đang online, thấy cậu vừa online lập tức spam khung chat.

Hảo hữu Nước suối leng keng :

A a a a a a a a a a a a a a a!

Tức Mặc anh ta có ý gì, vậy mà dám khinh thường tớ, không tham gia quyết đấu, tớ đứng như con ngu trên đỉnh Tuyết Sơn gần nửa giờ, tuyết phủ đầy, một đám quần chúng vây xem còn tưởng rằng tớ là gấu Bắc Cực, ầm ỹ một hồi a!!! Thật quá đáng, Kim Jaejoong, cậu mau tìm anh ta cho tớ, bà đây muốn đích thân kết liễu anh ta!!!!!!!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tuyền Thủy, bình tĩnh a!!! Có lẽ anh ấy bận việc, hơn nữa, tớ, tớ cũng không biết cách liên lạc với anh ấy.
Bó tay

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Quỷ mới tin, hai người rõ ràng tỏ vẻ có rất nhiều JQ!!!!!! Con hai người đã biết đi rồi mà còn giả bộ, hừ!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

.... Tớ oan uổng mà!!!

Tớ thật sự chỉ gặp anh ấy được mấy lần, hơn nữa, Tuyền Thủy, cậu không phải không thích nam nam sinh tử sao (_)?

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Tớ mà tin cậu thì tớ là Junsu.

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Này này này!!! Tuyền Thủy, cậu không được khinh bỉ chỉ số thông minh của tớ trắng trợn như vậy!!!

Hảo hữu Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Đúng vậy, uyển chuyển một chút.

Junsu ngày hôm qua làm đúng một bài toán lớp 3 đấy.

Hảo hữu Nước suối leng keng :

... Lần sau tớ sẽ chú ý.

Mập mập đầu rồi, tớ có việc hỏi cậu ấy.

Hảo hữu Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Cậu ấy đang ở kênh 2 hái thuốc.

...

Trong lúc mấy người đang trò chuyện, Jaejoong yên lặng ẩn mở danh sách hảo hữu, ngạc nhiên phát hiện đại thần online, vội vàng gửi một cái mặt cười qua.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, anh không quyết đấu sao? Vừa mất mạng à?

Hảo hữu Tức Mặc :

Uhm, xử lý vài việc riêng.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

A

~~Cái kia, trên kênh thể giới, mọi người đang...

Hảo hữu Tức Mặc :

Tôi nhìn thấy rồi, tôi sẽ xử lý.

Sau đó, đại thần không trả lời nữa, Jaejoong mở kênh thế giới rồi nhanh chóng hiểu cái gì gọi là xử lý của đại thần.

Thế giới Túc Mặc :

Không muốn bị tẩy trắng thì ngậm miệng hết.

Sau đó thế giới liền yên tĩnh.

Đại thần, nói nhiều một câu sẽ chết sao!!!!

Hơn nữa, anh xác định anh đang xử lý mà không phải đi gây gỗ chứ?!

%>_<%

Thế giới Túc Mặc :

Túc Mặc ngoài đời cùng Phương Hoa tuyệt thế không có quan hệ gì cả, người nào không có bằng chứng mà phát tán tin đồn, giết.

Thế giới Đuôi mèo :

Thật ngẫu, thật ngẫu *Mắt đầy sao*

Thế giới Sữa hươu sao rất ngon :

Đại thần, cầu ảnh chụp!!!

Thế giới Bồn cầu đau thương :

Đại thần à, đại thần à, đại thần à, yếu ớt hỏi: Vậy anh có quan hệ với Kim Hoa tỷ không?

Thế giới Tắm lót chuột laptop :

Cùng hỏi.

Thế giới Dung ma ma yêu Tử Vi :

Tôi cũng muốn biết, liệu có bị tẩy trắng không.

Thế giới Túc Mặc :

Hiện tại không có.

Jaejoong vốn đang cười tủm tỉm nhìn đại thần chat, thấy những lời này liền đơ người, ý đại thần là kỳ thật cậu với đại thần không có quan hệ gì cả?!

Lăn qua lăn lại trên đất!

Thế giới Túc Mặc :

Nhưng sau này thì chưa chắc.

Kênh thế giới bùng nổ rồi!!

Này này này! Jaejoong mắt đăm lệ, đừng có nói mấy câu dọa người như vậy được không, đừng để cậu hi vọng hão nữa, OMG!

Hảo hữu Túc Mặc :

Trà lâu tôi thuê người trông hộ rồi, tôi dẫn cậu đi luyện cấp, muốn đi không?

Một, hai, ba, bốn... Mười bảy chữ!!!

Đại thần vậy mà nói một câu dài mười bảy chữ, kỳ tích a!!!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, hôm nay tâm tình rất tốt sao? *Nghĩ hoặc* *Nghĩ hoặc*

Hảo hữu Túc Mặc :

Ừ, không tệ.

Tâm tình không tệ sao, vậy liệu cậu có thể nói với đại thần về chuyện Tuyền Thủy không, nhưng nếu nói về chuyện này thì tâm tình đại thần còn tốt không.

Đâu thể lúc nào cũng rảnh rồi quyết đấu a, hơn nữa, nếu đại thần thua, cậu sẽ rất... Khổ sở đấy! (Khinh bỉ!)

Jaejoong đang vô cùng rối rắm, sau đó...

Nhìn thấy một tin quyết đấu xuất hiện trên màn hình của mình.

Hệ thống : Người chơi Phương Hoa tuyệt thế thách đấu bạn, lý do: Mày là hồ ly tinh!!

(Đồng ý / Cự tuyệt)

Hồ ly tinh??

Nói cậu??

Nhưng mà, mẹ cậu bảo cậu trông giống mèo, tính cách cũng giống mèo mà?!

Sao lại có hồ ly tinh ở đây?

Thông Báo : Người chơi Phương Hoa tuyệt thế thách đấu người chơi Là Kim hoa không phải cú hoatai đỉnh Hoa Sơn.

Thông Báo : Người chơi Phương Hoa tuyệt thế thách đấu người chơi Là Kim hoa không phải cú hoatai đỉnh Hoa Sơn.

Thông Báo : Người chơi Phương Hoa tuyệt thế thách đấu người chơi Là Kim hoa không phải cú hoatai đỉnh Hoa Sơn.

Đây, đây, đây là chuyện gì vậy!!!

Vừa rồi là quyết đấu của vợ cả với gian phu, giờ lại là kịch cầu huyết của “Tiểu Tam” với vợ lớn.

Kim Jaejoong rơi lệ đầy mắt.

Cậu chỉ là một y sư cùi bắp có được không?!

Vậy mà giờ bảo cậu PK với Thích khách đã sắp level max?!

Đừng có bắt nạt người như vậy chứ

~(>_<)

~ Hảo hữu Túc Mặc :

Nhận.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cú hoa :

???

Hảo hữu Túc Mặc :

Ngày mai tôi quyết đấu hộ cậu, đưa nick cậu cho tôi.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cú hoa :

A

~~ Tài khoản của tôi: jinxiaozai33@sina.com.cn, mật khẩu: XXXXXXXX

Hảo hữu Túc Mặc :

Không sợ tôi là người xấu?

Xem ra đại thần hôm nay tâm tình rất tốt, bình thường anh ấy hẳn chỉ nói mỗi một tiếng “ừ” thôi.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi tin tưởng anh. *Cổ vũ*

Cậu thực sự rất tin tưởng đại thần nha, đại thần cần nick cậu làm gì, muốn tiền không có tiền, muốn level không có level, nhiều nhất chỉ có mỗi cái Trà lâu, nhưng giờ đã là tài sản chung của vợ chồng rồi (Ồ??), đại thần có một nửa quyền kinh doanh, cậu còn cái gì nữa đâu.

Nhưng mà, cậu cũng đáng giá chút tiền chứ.

Bạn học Kim Jae Jae không biết mấy lời kia của mình đã tạo nên ảnh hưởng lớn đến mức nào với vị bên kia máy tính, khiến cho hai quần chúng vô tội nào đó ở cùng phòng ký túc xá đã bị bảo cấp 14 càn quét, để lại hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa ứng chiến.

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa ứng chiến.

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa cùng người chơi Phương Hoa tuyệt thế hai giờ sau quyết đấu tại đỉnh Hoa Sơn.

Trên phố Thịnh Đường lập tức mở quây cá cược, cá xem hai người ai thắng ai thua.

Thế giới Mèo nhỏ ghét cá :

Tôi đặt Phương Hoa thắng, mình phát tài rồi.

Thế giới Mèo kêu meo meo :

Tuy không thích cái cô Phương Hoa kia nhưng tôi cũng đặt cô ta thắng, người nằm trong Top PK sao thua được!!!

Thế giới Bím Pampers :

Nói nhảm, đại tẩu của tôi nhất định thắng nhất định thắng nhất định thắng!!!! Tiểu Sầu Sầu, đi, đặt một vạn kim cho đại tẩu.

Thế giới Quý Kiến Sầu :

Đại tẩu nào?

Thế giới Bím Pampers :

...

Hyung có rất nhiều đại tẩu sao?

Thế giới Quý Kiến Sầu :

Tổng cộng nhiều hơn số lượng mẹ mà hyung có...

Thế giới Bím Pampers :

...

Chúng ta cũng PK!!!!

Thế giới Khát máu :

Mấy người chẳng biết cá cược gì cả, tôi đặt cả hai người năm ngàn lượng, chắc chắn sẽ không lỗ vốn.

Thế giới Gào thét :

Vị trên quá vô sỉ, tôi cá Kim Hoa tỷ thắng...

Thế giới Không rời không xa :

Trăm cá cả gia sản Tiểu Hoa thắng!!!!!!!!!!!!

...

Bó tay! Mấy tên này lại lấy cậu ra cá cược!!! Quá phận!!!

... Nhưng mà, cậu cũng muốn cá cược, cá toàn bộ số tiền cậu có là cậu sẽ thắng, để bọn họ đền đến khi hết sạch tiền thì thôi, hừ!

Dù sao có đại thần ở đây, ngay cả NPC cậu cũng không sợ!!!

Mấy tiểu quái thú kia trước mặt Ultraman thì chỉ là mây bay! Mây bay mà thôi!

Nhưng mà, chuyện xảy ra sau này hoàn toàn khác với dự đoán lạc quan của bạn Kim Jae Jae, cơ bản có thể nói là đã thay đổi thế giới quan của cậu, nhân sinh quan của cậu, quan niệm tình yêu của cậu...

11. Chương 11: Day 11

Trên thế giới này, có ít người chỉ cần 2 giờ đã của được một cô gái, có ít người chỉ cần 2 giờ đã bị một cô gái đá, có ít người chỉ 2 cần giờ làm xong 4 đề thi đại học, có ít người chỉ cần 2 giờ đã...

Mà, có một người, không đến 2 giờ đã đi đi lại lại quanh ký túc xá N vòng, tổng cộng quãng đường đi được cộng lại có thể bằng với ba vòng sân vận động, hơn nữa càng ngày càng có xu thế nghiêm trọng.

“Tiểu Bạch Bạch à, cậu ăn móng heo không?” Mập mập tựa trên ghế, nghiêng người nhìn Jaejoong chấp tay sau lưng đi từ cửa ra vào đến sân thượng, lại từ sân thượng đi đến cửa, tuần hoàn đều đặn.

“Làm sao?” Jaejoong xoay đầu, tên Mập mập này bình thường quý nhất là thức ăn, ngay cả thức ăn cho Ji Ji cậu ta cũng đoạt được, hôm nay vậy mà lại chủ động muốn chia đồ ăn với cậu, có âm mưu?!

“Ăn gì bỏ này, cậu đã đi lại hơn một giờ rồi, tớ nghĩ cậu phải bổ sung năng lượng, sắn nhà bị mài mòn thì không sao nhưng cậu đi nhiều như vậy có thể co rút bắp rồi sau này đi cà nhắc đấy.”

”(#) ”

“Mập mập, sao cậu có thể như vậy! Hyung tớ không ăn đồng loại đâu.” Kim Junsu ôm cốc trà sữa trong tay cười, hyung cậu thật thú vị, cứ chấp tay sau lưng đi đi lại lại trong phòng, “Hơn nữa, hyung tớ đang kiểm tra độ bền của sắn nhà mà, hiểu không?!”

... -_-#

“Kim Junsu, em là con lừa! Cả họ nhà em là con lừa!!” Kim Jaejoong cười hùa theo một lúc rồi mới phản ứng lại, tên này dám móc cậu, đừng tưởng rằng cậu không nhận ra, hừ.

“Hyung, cái kia, cả họ nhà em có cả hyung.” Kim Junsu yếu ớt nhắc nhở.

“Hyung cam tâm tình nguyện!!” Kim Jaejoong tiếp tục đi, sắn nhà bị giẫm kêu bịch bịch như thể muốn thủng trần nhà tầng dưới mới thôi.

Ba người liếc nhìn nhau, đành phải tiếp tục việc của mình, Kim Jae Jae đang trong trạng thái bạo phát thì không trêu chọc nữa hơn.

Mười phút trôi qua...

Hai mươi phút trôi qua...

Nửa giờ trôi qua...

Kim Jaejoong vẫn còn đi, bịch bịch bịch...

Mập mập rốt cục nhận thua, hôm nay vừa vận trời lại trong xanh, ông mặt trời chiếu nắng vào, làm cho bóng dáng bạn học Kim Jae Jae trước mặt họ cứ lúc ẩn lúc hiện, lúc ẩn lúc hiện, lúc ẩn lúc hiện...

WTF! Cũng không phải rạp chiếu bóng, cái bóng lớn như vậy mà cứ bay tới bay lui, nhìn thế nào cũng giống ma nha!

“Tiểu Bạch Bạch, từ giờ tớ sẽ gọi cậu là hyung, cậu có thể đừng đi tới đi lui nữa được không?” Mập mập rơi lệ đầy mặt, “Tớ chóng mặt, rất chóng mặt, cậu xem trên đầu tớ có phải có rất nhiều sao không?”

Jaejoong nghe vậy dừng lại, mắt to ngập nước nhìn Mập mập, nháy, nháy, nháy mắt, sau đó yên lặng ngồi xổm xuống, yên lặng cuộn người lại, ngồi ở một góc, sau đó, Ji Ji cũng chạy tới, bắt chước Jaejoong cuộn người lại thành quả cầu.

Mập mập kinh ngạc!

“Jae, Jaejoong à, cậu muốn làm gì vậy?”

Jaejoong ngẩng đầu, mở miệng: “Lăn qua lăn lại.”

Biết sao được, không cho cậu đi tới đi lui vậy cậu chỉ có thể lăn qua lăn lại thôi.

()b

Trùng hợp sao, hôm nay, Jaejoong lại mặc một thân áo ngủ màu trắng, bên ngoài phủ một lớp lông mềm như nhung, thoát nhìn rất giống phiên bản lớn của Ji Ji, vì vậy, ký túc xá 419 liền có hai quả cầu một lớn một nhỏ lăn qua lăn lại, một cái có đuôi, một cái không có đuôi.

Sau đó, Mập mập trầm mặc, Junsu trầm mặc, Dae Chil... Vẫn luôn trầm mặc, trong sự trầm mặc đó, Ji Ji dẫn đầu lăn ra ngoài, sàn nhà đầy bụi bẩn liền hiện ra một đường thẳng tắp do được JiJi lau sạch.

Lông trắng từ bộ quần áo của Jaejoong rơi đầy đất, lăn trong đó còn có lông màu xám của Ji Ji.

“Oa, Ji Ji lăn rất thẳng nha.” Jaejoong kinh hỉ, sau đó lệnh cho con mèo nhỏ, “Đến, lăn thêm một vòng nữa.”

Một người một mèo ngồi giữa phòng nô đùa, sàn nhà cũng được hai con mèo kia lau sạch sẽ, Jaejoong ngồi khoanh chân trên đất, khí thế hùng hồn chỉ huy Ji Ji lăn qua lăn lại, may mắn lúc này không có ai đi ngang qua phòng, nếu không nhìn thấy một con mèo trắng siêu lớn lại sắp biến thành hắc miêu thì sẽ ồn ào như thế nào đây?!

Kim Junsu che mặt, cô à, cô rút cuộc là cho Jaejoong hyung ăn cái gì mới có thể khiến cho hyung ấy mạnh như vậy!!!

“Hyung, kỳ thật hyung không cần phải khẩn trương, đại thần sẽ không thua đâu.” Mập mập đã bỏ mình, Dae Chil yên lặng không khác gì thú mỏ vịt, cuối cùng chỉ còn có cậu —— Kim Junsu vạn năng giải quyết vấn đề, nếu không, đêm nay không phải Jaejoong lăn đến mòn sàn nhà thì Ji Ji cũng lăn đến mức não bị lệt.

“Nhưng mà, anh ấy dùng nick của hyung, hyung không còn nick nào vậy quyết đấu kiểu gì?” Kim Jaejoong oán niệm, sớm biết có ngày hôm nay thì cậu đã luyện kỹ năng thật tốt rồi.

“Không sao, đại thần rất có khả năng mà!” Kim Junsu an ủi Jaejoong, “Hơn nữa, hyung phải tin tưởng, đại thần tuyệt đối có thể biến mực nát thành thần kỳ nha!”

Bởi vậy, kỳ thật, cậu chính là mực nát sao, Jaejoong oán niệm ôm lấy Ji Ji, người ta chơi game đều rất thuận lợi, vì cái gì mà cậu hết lần này đến lần khác gặp nhiều bất trắc như vậy.

Có khi đến lúc cậu trở thành đại thần game online thì Ji Ji cũng tiến hóa thành người rồi!

“Đúng rồi, Junsu, em có acc nhỏ không?” Jaejoong nhét Ji Ji vào giường Mập mập sau đó bỏ nhào đến bên người Junsu, “Em có mà có mà.”

“Em có.” Junsu mờ mịt, tư duy của Jaejoong hyung nhà cậu kiểu gì vậy, cậu có acc nhỏ thì có liên quan gì đến việc đại thần thắng hay không sao?

“Đi giết hyung.” Kim Jae Jae phấn khởi, đại thần bây giờ đang online nick cậu, Junsu đi giết cậu, nếu đại thần đánh thắng Junsu, vậy trận quyết đấu kia chắc chắn không phải lo lắng nữa rồi.

Sao cậu lại thông minh như vậy cơ chứ!

“Không muốn o(><)o” junsu=”” quyết=”” đoán=”” từ=”” chối=”” trong=”” lúc=”” đại=”” thần=”” đang=”” online=”” mà=”” đi=”” giết=”” nick=”” kia=”” thì=”” acc=”” nhỏ=”” này=”” của=”” cậu=”” sau=”” này=”” sao=”” còn=”” dám=”” lăn=”” lộn=”” ở=”” phong=”” vân=”” nữa=””>

“Ji Ji, đi, chúng ta tiếp tục lăn.”

“Hyung, đừng, em giết, em giết là được chứ gì!” Kim Junsu mất trật tự trong gió, cậu đâu có chọc ai mà giờ lại phải ôm vạ vào thân thể này!

Acc nhỏ của Junsu là Chiến sĩ cấp 90, cơ bắp rắn chắc lộ ra ngoài bộ quần áo rách rưới, trong tay cầm hai đại chùy, nhìn từ xa hết như một tòa núi nhỏ, tản mát ra hơi thở đàn ông, đây cũng là nguyên nhân mà Junsu lựa chọn chức nghiệp này, có nhiều thứ trong hiện thực không cách nào xảy ra đành phải vào game mà tìm kiếm an ủi về mặt tâm lý.

Chẳng hạn như, acc nhỏ của Mập mập là một nữ pháp sư, bề ngoài xinh đẹp, chỗ nên lộ đều lộ cả, nhanh nhẹn lại rất cao, chẳng hạn như, acc nhỏ của Dae Chil là một đạo tặc cấp 68, thân nhẹ như yến, nhiệt tình vô cùng, lại ví dụ như cậu chẳng có acc nhỏ nào cả, vì trong cuộc sống không có cái gì không đúng ý hết nha o()o

“Hyung, hyung có biết nick hyung đang ở đâu không?” Kim Junsu chuẩn bị xong sau đó mở bản đồ, “Nick này của em không thêm hảo hữu với hyung.”

“Hyung cũng không biết a.” Kim Jaejoong, cậu đâu có tâm linh tương thông với nick của mình.

“Được rồi, để em đi hỏi.”

Thế giới Kim cương hồ lô :

Ai biết Là Kim hoa không phải cúc hoa ở đâu không???

Thế giới Âm đạm mắt hôn cái rắm :

Sao vậy, cậu cũng muốn quyết đấu?!

Thế giới Kim cương hồ lô :

Không, tìm cô ấy có chút việc.

Thế giới Trời mưa không bung dù :

Chào hàng a, vé vào cửa đại chiến thế kỷ của Phương Hoa tuyệt thế cùng Là Kim hoa không phải cúc hoa, mười vàng một vé, mua sớm được vé tốt!!

Thế giới Kim cương hồ lô :

Này này này, cho tôi ba vé!!!!

Thế giới Kim cương hồ lô :

Tiếp tục hỏi, ai biết Là Kim hoa không phải cúc hoa ở đâu không?

Thế giới Trong suốt :

Vừa rồi hình như thấy cô ấy ở động Lăng Ba, nhìn như đang hái thuốc.

Thế giới Kim cương hồ lô :

OMO, cảm ơn em gái, lại đây để oppa hôn một cái *Lưu manh*

Thế giới Trong suốt :

A (o) a! *Xấu hổ*

“Này, em nhanh lên.” Kim Jaejoong đập vào đầu Junsu, giục cậu nhóc nhanh đi giết cậu (=!).

Kim Junsu oán niệm rời khỏi kênh thể giới, truyền tống đến động Lăng Ba, quả nhiên, tiểu Y sư đang hái thuốc, không biết có phải vì đại thần đang điều khiển nick cậu hay không mà Jaejoong cảm thấy, tiểu Y sư của mình hôm nay đặc biệt xinh đẹp.

Quả nhiên, đại thần chính là đại thần, cái gì vào trong tay cũng đều trâu bò cả.

Trong Phong Vân có vài hình thức chiến đấu, ngoài trừ khiêu chiến tức thời ra thì còn có PK, không rút cấp, sau khi chết có thể sống lại tại chỗ, người chơi bình thường đều dùng phương thức này để luận bàn, còn có một loại là quyết đấu, bên bị giết sẽ rút cấp, rơi trang bị, hơn nữa trong lúc quyết đấu có thể đặt thêm một điều kiện, bên thua phải vô điều kiện phục tùng bên thắng.

Kim Junsu nuốt nước miếng, yên lặng tiến đến, sau đó cầm đại chùy lên đập tiểu Y sư một cái, Kim Jaejoong cảm thấy lòng đau như cắt, quay người về giường mình ngồi, vài giây sau, cậu lại tò mò quay ra nhìn thì Kim Junsu đã run rẩy nằm trên mặt đất, trông rất thê thảm.

“Em, em, em bị giết rồi sao??” Kim Jaejoong khiếp sợ, mấy giây đồng hồ đã kết thúc, vậy là một chiêu đã thắng rồi sao?

Đại thần V5!

“Em cũng muốn biết sao em lại chết nhanh như vậy.” Kim Junsu liếc Kim Jaejoong một cái, sau đó oán niệm, “Hyung, phiền hyung đừng cười lộ liễu như vậy được không, người chết là em hyung đấy!!!”

“Được rồi, hyung sẽ cố.” Kim Jaejoong lấy hai tay che miệng nhưng mắt ngập ý cười đang cong lên đã bán rẻ cậu.

Kim Junsu ! Người ta nói con gái gả ra ngoài như bát nước đổ đi, sao hyung cậu chưa gả ra đã làm tay trong cho người ta rồi là sao, OMG!

“A, hôm nay trời thật đẹp, hyung phải đi phơi chăn thôi, la la la.” Trong khi đó, Kim Jaejoong tâm tình rất tốt leo lên giường, ôm chăn ra đặt lên chiếu phơi ngoài sân thượng, sau đó cậu cũng nằm xuống, dạng tay dạng chân, bắt đầu tiến hành quang hợp, “La la la, phơi nắng thôi phơi nắng thôi, mình sắp nở hoa

~~”

Này! Bệnh tâm thần à, cảm xúc có cần phải thay đổi đột ngột như vậy không?!

Vừa rồi còn nhăn nhó oán niệm, giờ đã điên lên như vừa ăn xuân được là sao!!

Kim Junsu rơi nước mắt, vì cái gì mà cậu vừa bị giết vừa bị rút cấp, vì cái gì mà sau này acc nhỏ của cậu sẽ bị đại thần đuổi giết mà đầu sỏ gây ra lại nằm ở kia phơi nắng như dê nướng nguyên con thể kia, vì cái gì? Không! Công! Bằng!

Không công bằng! Cậu cũng muốn có đại thần giúp!

“Béo hyung, tâm hồn yếu đuối của tớ cần cậu an ủi.”

“WTF, tớ mới là người cần được an ủi này.” Mập mập gờ ga giường trắng muốt của mình lên, bên trên có một loạt dấu chân mèo, rất trêu tượng, rất...

Vì vậy, hai người ôm nhau khóc rống, oán niệm nhìn Tiểu Bạch đang phơi nắng ngoài ban công!

Lời thuyết minh: Dae Chil đâu? Thật ngại, Dae Chil bề bộn nhiều việc, cậu ấy đang ăn mì!!!! Xin hãy gọi Dae Chil là —— Hoàng tử mì ăn liền, ORZ

“Đúng rồi, Junsu à, khi nào quyết đấu bắt đầu thì bảo hyung.” Jaejoong ôm gối quăng một cái mị nhân cho Junsu, Kim Junsu lập tức nổi da gà, hyung cậu nhất định bị ma nhập rồi, nhất định là như vậy.

Thời gian: 12:00

Địa điểm: Đỉnh Hoa Sơn.

Người chơi: ID: Phương Hoa tuyệt thế Chúc nghiệp: Thích khách Level: 135 Bang phái: Hiệp Cốt Nhu Trừng

ID: Là Kim hoa không phải cúc hoa Chức nghiệp: Y sư Level: 65 Bang phái: Không

Sự kiện: Quyết đấu.

Phong Vân online có 3 chỗ để quyết đấu, một là đỉnh Tuyết Sơn, hai là đỉnh Hoa Sơn, ba là đỉnh Tử Cấm, ba nơi này đều ở tận cùng trò chơi, ít người lui tới, nhưng hôm nay...

Ở một trong ba địa điểm kia, người ra người vào tấp nập, chiêng trống vang trời, cờ bay phấp phới, đông vui như trẩy hội!

Thế giới Acc nhỏ vậy xem :

Sao mãi còn chưa bắt đầu? Tôi phải đi từ tận Khuynh Quốc Khuynh Thành tới đây để vậy xem đó!!!

Thế giới Xem náo nhiệt thôi :

Oa, vị bên trên, tôi cũng từ Khuynh Quốc Khuynh Thành tới này, acc chính của cậu là gì?

Thế giới Acc nhỏ vậy xem :

Chẳng lẽ, cậu là Nhị cầu tử?

Thế giới Xem náo nhiệt thôi :

Lừa con!!!! *Ôm*

Thế giới Acc nhỏ vậy xem :

Nhị cầu tử, ai da má ơi!!! *Nhào đến*

Thế giới Trà hoa cúc :

...

Lại nói, không biết Túc Mặc đại thần có đến xem không a!

Thế giới Quý Kiến Sầu :

Thông báo: Lão đại chúng tôi hôm nay có việc, không đến!!!

Thông báo: Lão đại chúng tôi hôm nay có việc, không đến!!!

Thông báo: Lão đại chúng tôi hôm nay có việc, không đến!!!

...

Hệ thống : Người chơi Quý Kiến Sầu spam, cấm phát ngôn 10 phút.

Thế giới Bím Pampers :

Tiểu Sầu Sầu à, em càng ngày càng nói nhiều đấy! Đến hệ thống cũng ghét em rồi! *Khinh bỉ*

Thế giới Cỏ đuôi chó :

Sh*t, ai giẫm vào chân bà vậy!!

Thế giới Chân to ngực lớn

Nhanh bắt đầu đi, chen chúc mệt quá!!! KAO!!

Thế giới Năm thủ lĩnh à, sáu sáu sáu :

Lại nói, Nước suối leng keng có đến không????

Thế giới Quý Kiến Sầu :

Nghe nói, Nước suối leng keng cũng không tới!!

Nghe nói, Nước suối leng keng cũng không tới!!

Nghe nói, Nước suối leng keng cũng không tới!!

Hệ thống : Người chơi Quỷ Kiến Sầu spam, cấm phát ngôn 10 phút.

Thế giới Túc Mặc :

Tôi online.

...

“OMG!” Vị nam sinh trong phòng ký túc xá nào đó đặt cốc mỳ tôm lên bàn, miệng ngậm đầy nước nhìn màn hình, “Hệ thống hôm nay làm sao vậy, sao cứ cấm người phát ngôn thế!”

“Tại em quá thiếu đạo đức.” Một vị khác đang đồng thời điều khiển hai máy tính, bận chết đi được, miệng vẫn không quên hỏi đại thần cười vô cùng phúc hắc, “Này, Jung hyung, sao lại bắt em lên nick hyung bảo hyung online?”

“Sơn nhân tất có diệu kế.”

“Giả vờ thần bí!” Đồ tham ăn rất không vui, bởi vì đồ tham ăn bị cấm phát ngôn rồi, vì vậy đồ tham ăn vẻ mặt khinh bỉ nhìn đại thần, “Hyung phá hủy hình tượng của em rồi, em vừa nói hyung không online, hyung lại xác chết vùng dậy mà lên game.”

“Hyung còn có thể phá hủy xương cốt của em đó, muốn thử không?”

“Yunho đại thần, em sai rồi.”

“Min Min, nói bao lần rồi, hyung ấy không phải đại thần, hyung ấy chỉ là ngực hơi lớn chút mà thôi.”

“Park Yoochun, ổ cứng của hyung em trả lại đi.”

“Đại thần, em sai rồi.”

Vị đại thần nào đó uy hiếp thành công, tâm tình rất tốt mở bảng thuộc tính, tính toán lượng hồng lam được cần thiết, nhìn chữ kí ngốc ngốc của kẻ siêu gà kia, không khỏi nghĩ tới hôm gặp mặt nợ, bé để mặc anh ôm eo, biểu cảm thì vừa ngốc lại manh, khéo miệng nhịn không được cong lên.

Bé cái của anh, ở nguyên đó mà ngoan ngoãn chờ anh, anh sẽ dọn dẹp hết chương ngại vật, chạy tới bên em.

Thế giới Mông lép cỡ D :

Sắp đầu rồi, mình sắp không kìm nén được rồi!!!

Thế giới Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Lại đây, hyung mày có BVS này!!

Thế giới Mông lép cỡ D :

Quá nhỏ, của tớ phải ngang với hồ chứa nước.

Thế giới Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

41 cm, đủ dùng không?!

Thế giới Vì mày nói láo :

OMG, BVS gì mà lớn vậy!!!

Thế giới Mông lép cỡ D :

T^T

Béo ca ca, cậu thật mất mặt.

Thế giới Bim Pampers :

Ai nha, lúc này là cần tôi ra tay rồi!!!

Mông cỡ D, không ai hơn được tôi đâu!!

Thế giới Mông lép cỡ D :

(o) Oa, lực đàn hồi gấp đôi, chống dòn bốn phía, vừa khô lại vừa mát. Bím Pampers, siêu mỏng, siêu thấm!!

Thế giới Bím Pampers :

(o) A, tri kỷ!!

Tiểu Sầu Sầu, báo với lão đại, hyung out trước!!

Thế giới Túc Mặc :

Đã thấy rồi.

Thế giới Quý Kiến Sầu :

Hyung an tâm đi đi, đi đường mạnh khỏe *Vẫy khăn*

...

Duyên số trên thế giới này rất thần kỳ, có người cả đời đi qua nhau bao nhiêu lần nhưng không có số gặp nhau, mà lại có một số người, ngay lần đầu tiên, đã...

Thông Báo : Quyết đấu giữa người chơi Phương Hoa tuyệt thế và người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa bắt đầu.

Y sư trong Phong Vân online kỳ thật được coi là một chức nghiệp rất gà, không quan tâm tới kỹ thuật, chỉ riêng kỹ năng hệ thống cho thôi đã chẳng có mấy, nếu làm vú em thì rất mạnh, nhưng, vũ khí đi PK chỉ có hai — Kiếm trong tay, trâm cài tóc.

Mà nữ Thích khách thì công thủ đều khá, nhanh nhẹn cao, so hai chức nghiệp này với nhau thì chẳng khác gì... Gà trống lại đi đọ với máy bay chiến đấu.

Cơ bản, mọi người xem náo nhiệt đều nghĩ như vậy, tập thể ôm tâm tình xem tiểu Y sư có thể chống cự bao nhiêu giây, đồng thời chuẩn bị Screenshots lưu lại làm kỉ niệm.

Sau đó, tất cả mọi người quai hàm đều rơi đầy đất.

Nữ Thích khách một thân đen vừa tiến lên, chưa kịp làm gì đã bị tiểu Y sư gây mê cố định tại chỗ, các kỹ năng bị đóng băng trong một phút đồng hồ, sau đó tiểu Y sư cầm kiếm, chậm rì rì đi đến phía trước, bắt đầu...

Đối mặt với nữ Thích khách, đâm đâm đâm, trái đâm phải đâm trên đâm dưới đâm, mỗi khi nữ Thích khách sắp giải trừ trạng thái gây mê, tiểu Y sư lại yên lặng dùng kỹ năng gây mê, sau đó, tiếp tục đâm.

Được ba lần như vậy, Changmin nhìn Yunho để auto, ý cười đầy mặt nhìn Phương Hoa tuyệt thế bị đâm, yên lặng kéo ghế ra xa.

OMG! Tên này thật nham hiểm, Phương Hoa tuyệt thế bất quá chỉ là thừa dịp lúc hyung ấy không online phát tán vài tin đồn, bắt nạt bé cái nhà bọn họ một chút thôi, vậy mà giờ hyung ấy không biết xấu hổ mà trả thù dã man như vậy.

Một nick đã sắp chuyển chức, cao thủ thứ 2 trên bảng xếp hạng giờ lại bị một tên chơi siêu gà yếu ớt đánh đến không có khả năng chống cự, cái này so với một chiêu miểu sát còn mất mặt hơn nhiều.

Có cảm giác bị con gà kia miệt thị!!!

OH, MY LADYGAGA!

Lúc Kim Jaejoong nhìn vào màn hình thì tiểu Y sư đang cầm trâm đâm nữ Thích khách chỉ còn lại một phần ba lượng HP, sau đó nữ Thích khách ngã xuống đất, tia sáng lóe lên, quay trở lại điểm trọng sinh.

Sau đó, cậu cảm thấy cảm mình đã rút mất rồi!!

OMG, thắng!!!

Trời ạ trời ạ, đại thần quá đẹp trai, quá giỏi nha!!!

Cậu chơi nick này lâu như vậy mà không hề biết rằng trâm cài tóc có lực sát thương lớn như vậy đấy, đây là ám khí còn gì nữa, OMG!

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa chiến thắng, vang danh giang hồ!

Vì vậy, thế giới bùng nổ rồi!

Nhưng người bùng nổ nhất lại là Phương Hoa tuyệt thế, dù thế nào cô cũng không tin được rằng mình bị một người chơi siêu gà chưa đến level 100 giết, hơn nữa lại còn chết... Mất mặt như vậy, cả server mà có khi cả trò chơi đều nhìn thấy cô bị tiểu Y sư hành hạ đến không có khả năng chống cự.

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Là Kim hoa không phải cúc hoa, đi ra!

Thế giới Trăng đầu cành :

Oa, then quá hóa giận à?!

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Tao không tin tối nay mày tự mình chơi, cho dù có online thì cũng là tìm người đánh hộ!

Thế giới Cười nói thần nhiên :

Phương Hoa, đêm nay Nước suối leng keng không online.

Tức Mặc online.

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Có giỏi thì quyết đấu với tao, tìm người ngoài giúp là sao!

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Nước suối leng keng, Là Kim hoa không phải cúc hoa, đi ra!!!

...

Kênh thế giới bị Phương Hoa tuyệt thế nổi giận spam, Jaejoong , nhìn đại thần dùng nick cậu mà gửi tin nhắn cho Mập mập để nói chuyện với cậu, cảm giác này thực sự rất kỳ lạ!!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Mặc kệ cô ta, hôm nay đừng lên, ngày mai hãy online.

Hảo hữu Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

A

~~Tôi có thể hỏi là vì sao không?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Bởi vì, đây chỉ là khởi đầu.

Jaejoong nhìn mấy chữ đại thần gửi, cảm giác cả người mình như sôi trào, sao lại giống như mấy anh cảnh sát mặc quần áo đen, cầm súng chỉ vào kẻ thù nói: Trò chơi, đã kết thúc!!!

Mất đây sao!

Thật ngẫu nha (∞)

Đại thần, anh là thần tượng của tôi!!!

Nhưng mà, có thể nói cho tôi biết, đây là bắt đầu của cái gì không?!

Đừng có nói nửa vời như vậy mà!

12. Chương 12: Day 12

Nghe nói, đại học T có một phòng ký túc xá rất nổi tiếng, ký túc xá ấy có bốn người và một con mèo, tất cả đều không bình thường, nghe nói lúc nửa đêm, ký túc xá thường xuyên truyền ra tiếng động mà con người không thể nào làm được, nghe nói, người trong ký túc xá này đã từng một tuần liền không ra khỏi phòng, nghe nói trong ký túc xá có Bát Giới thích giả làm Đường Tăng, có người gầy nhưng thích mặc đồ kẻ sọc, có cậu nhóc lấy bóng đá làm vợ, có hai con mèo kích cỡ khác nhau (= =?), nghe nói...

Nhưng mà, bốn người trong phòng ký túc xá thần thánh kia giờ đang ngồi xỏm thành một hàng bên tường, một đám ủ rũ, oán niệm đầy người, nhìn như vừa đi ra khỏi cục cảnh sát.

“Tở đái bụng.” Kim Jaejoong ngồi xỏm nhăn mũi, khó được khi bốn người trong phòng ký túc xá cậu cùng đi xem phim, kết quả, lúc về mới phát hiện không ai mang chìa khóa cả, đành phải ngồi xỏm ở đây.

“VẬY CÓ CỎ.” Mập mập chỉ chỉ bãi cỏ cách đó không xa, “Cỏ non thơm thơm, đủ cậu ăn một bữa đấy.”

“Tở muốn ăn thịt.” Jaejoong tiếp tục lầm bầm, buổi sáng ngủ còn chưa tỉnh đã bị lôi đến rạp chiếu phim, không được ăn bắp rang, không có pepsi uống, giờ bụng cậu chẳng có gì cả, còn đồng cỏ kia, đoán chừng cậu không tiêu hóa được.

Nếu cậu là dê, cậu đã sớm ăn sạch rồi!!!

“Ai bảo cậu không mang chìa khóa.” Mập mập cũng dúi đến nỗi đom đóm mắt, báo chí nói xã hội giờ rất nhân ái, vậy mà bọn họ ngồi xỏm đây đã nửa giờ rồi mà có ai quan tâm đâu.

Nhân ái cái lông nhà cậu ấy!!!

“... Pháp luật nước nào quy định tở đi ra ngoài thì phải mang chìa khóa?”

Cậu cũng không phải mèo máy, có túi thần kỳ trước bụng, cậu có tai, hơn nữa cậu cũng không thích ăn ốc vít các loại!!

“Pháp luật của xứ nam.” Mập mập chán nản nói.

“Cậu cậu cậu, cậu cũng có bạn gái ra hồn đâu!!!” Kim Jaejoong xù lông, nhìn mặt Mập mập cười như hoa cúc nở rộ, hận không thể tặng cho cậu ta mấy chưởng.

Không phải chỉ là thoát khỏi trạng thái độc thân thôi sao, có gì đặc biệt hơn người đâu, đầu năm nay, người ta chỉ nói một câu là tìm được đối tượng, JiJi nhà cậu có cả một cái hậu cung rồi, nhưng cậu chưa thấy cô gái nào có thể ăn hết ba đĩa bánh bao trong một bữa cơm như bạn gái Mập mập cả!!

Hừ (∞)

Sau này, cậu cũng gả? Hay là lấy? Lấy người tốt hơn hàng trăm lần bạn gái khoa thể dục kia của Mập mập!!!

“Vẫn tốt hơn cậu đã kết hôn rồi mà vẫn chưa có bạn gái.”

Phụt

~~Máu tươi chảy dài! Có người trúng tên oanh liệt ngã xuống đất.

Jaejoong bị đá kích, ôm đầu tự kỷ.

Tuyền Thủy vốn ban đầu là định làm đối tượng của cậu đấy, nhưng không biết gần đây vì sao mà càng ngày càng có tiềm chất phát triển thành mẹ cậu, hơi tí lại bắt đầu cần nhân, nhắc nhở cậu này cái kia, vì cái gì sinh vật giống cái sau khi quen cậu xong đều biến thành mẹ hay chị cậu là sao!!!!

Ví dụ như, sáng sớm nay, lúc các cậu ra khỏi phòng đúng lúc gặp Tuyền Thủy, cô gái vô cùng BH này vừa nhìn thấy đã kích liệt bày tỏ sự bất mãn với việc cậu tìm người khác quyết đấu hộ, nói một hồi hơn 40 phút, chấm dứt bởi lý do cô đoán ra không phải tự Jaejoong quyết đấu là —— Kim Jaejoong không thông minh như vậy!!

OMG! Đừng có khinh bỉ cậu như vậy chứ!!

Tuy rằng cậu không lợi hại như đại thần, nhưng mà, dù thế nào thì cậu cũng thông minh hơn Kim Junsu!
Ít nhất, cậu biết rõ, lúc ngâm mì ăn thì phải cho gói gia vị vào ngâm và lấy đũa ra!

(~? ~)

Nhưng mà, không hiểu vì sao, mỗi lần ăn mì đều thấy nhạt hết vậy?! Nhất định là giờ mấy xương chế biến ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, lừa gạt người dùng!

Đỉnh chính của chủ xương: Oan uổng cho tôi quá! Ai bảo cậu để nguyên gia vị trong gói mà ngâm, ngâm xong thì vứt gói gia vị đi, vậy làm sao còn mùi vị gì nữa!!!! Người tiêu dùng à, xin hãy đọc kĩ hướng dẫn sử dụng trước khi dùng!

“A, tớ nhớ ra rồi, Ji Ji đang ở trong ký túc xá.” Kim Junsu ngồi xổm đến chân tê rần liền dứt khoát đặt móng xuống đất, hình như buổi sáng lúc đi ra ngoài, Ji Ji đang ngủ trong tủ dép lê.

“Vậy thì sao?” Dae Chil chờ mong hỏi.

“Vậy thì, chúng ta có thể gọi Ji Ji mang chìa khóa đến.”

O()o

Trong đầu Jaejoong liền xuất hiện cảnh bé mèo còn không to bằng bắp chân cậu đứng bằng hai chân sau, hai chân trước quều quào chìa khóa, run rẩy bò ra ngoài sân thượng, sau đó ném chìa khóa cho các cậu, nhìn không được run lên vài cái, OMG!

Vì sao, hình ảnh này lại kỳ quái như vậy!

Ji Ji nhà cậu là mèo Ba Tư, không phải mèo yêu nha!

“Junsu à, có phải em xem Cảnh sát mèo đen nhiều quá không?” Jaejoong bắt đắc dĩ nâng trán, gần đây tivi trong ký túc xá chiếu toàn phim hoạt hình để hoài niệm thời thơ ấu, cậu giờ cũng có thể đọc thuộc lòng mấy lời thoại của anh em Hồ Lô với Xà tinh.

“Đã bảo cậu đừng có xem Pokemon nữa mà, Takeshi thực sự không có tiền đồ.” Mập mập vươn tay đẩy Junsu qua một bên, tiếp tục ân cần dạy bảo, “Chữ số bảo bối mới là số một.”

“... Không muốn! Tớ thích anh mèo nha.”

Đầu đầy hắc tuyến nhìn hai người chỉ vì Pokemon và Chữ số bảo bối mà lao vào đánh nhau, lại nhìn Dae Chil đang cầm điện thoại, Jaejoong mừng thầm, may mắn vẫn còn một người bình thường.

“Dae Chil, cậu làm gì đấy?”

“Bạch hyung.” Dae Chil rời mắt khỏi điện thoại, nói, “Em chuẩn bị gọi điện thoại, hyung nói em nên gọi vào máy bàn trong ký túc xá hay di động kia của em?”

! @# %... &*

Cậu đang trông chờ Ji Ji nghe máy à?!

Hai người dùng tiếng người hay tiếng mèo để nói chuyện vậy!!!

KAO! Sao cậu lại cho rằng ký túc xá của mình có người bình thường nhỉ, đây rõ ràng là ba tên yêu nghiệt mà!!!

“Hay là chúng ta trèo lên sân thượng ở tầng hai, men theo ống nước là vào được thôi.” Jaejoong thăm dò địa hình xong, quay lại báo cáo với tổ chức, nếu trông cậy vào ba người kia, đoán chừng chưa vào được phòng thì cậu đã thăng thiên luôn rồi.

“Mập mập, cậu làm bệ, Dae Chil đứng giữa, tớ leo lên.” Jaejoong chỉ huy hai người cao to hơn trong ký túc xá làm thang, sau đó phát tay với Junsu đang kích động muốn leo, “Em, tránh sang một bên.”

Nói nhảm! Cậu chỉ muốn leo tường vào nhà thôi, không muốn lên Thiên đường gặp thiên sứ cõi trường đâu.

Tối nào cũng phải nhìn Kim Junsu tắm xong rồi mặc mỗi quần đùi mà đi lại trong ký túc xá là đủ lắm rồi, cậu không muốn giờ lại phải ngắm cái quần in mấy quả đào hồng rực kia nữa đâu!!

{{{(>_<>

Kim Junsu bị ghét bỏ chạy tới góc tường vẽ vòng tròn, bạn học Kim Jae Jae dùng cả tay chân mà leo lên vai Dae Chil, vươn tay với, khoảng cách hơi xa, vì vậy liền hò hét bên tai Dae Chil: “Cao lên.”

“Cao lên một chút.”

“Tôi gần hơn chút.”

“Bên phải một chút, bên phải, bên phải.”

“Phải, sang phải đi.”

“Phải, phải, phải!” Lần đầu leo “Thang máy” bán tự động như thế này, Kim Jaejoong vô cùng thích thú, ra sức hò hét ra lệnh.

“Kim! Jae! Joong!” Mập mập nghiêng rằng nghiêng lợi, sao mãi Jaejoong vẫn chưa leo lên được vậy, cậu sắp bị đè bẹp rồi.

“A a a, Mập mập, cố gắng.” Jaejoong vươn tay nắm chặt lan can sắt thượng, một chân run rẩy nâng lên.

Sau đó, trong lúc cậu rơi tự do, cậu rốt cục hiểu ra một điều, hóa ra trên thế giới này không chỉ có trượt tay mà còn có một thứ gọi là trượt chân!!! *Mất đầm nước*

“Em không sao chứ?” Một giọng nam dễ nghe vang lên bên tai.

A, cậu chạm đất an toàn rồi sao?

Không thiếu tay thiếu chân gì hết sao?!

Chậm rãi mở to mắt, một gương mặt vừa quen thuộc vừa lạ lẫm đập vào mắt cậu, đây đây đây, đây không phải là đàn anh mang theo “Hung khí” hôm nọ sao, sao hôm nay lại gặp?!

(_)?

Bất giác cúi xuống nhìn ngấm nửa người dưới của người ta, liệu vị này hôm nay có mang theo dưa leo mà đi tản bộ không?!

Đáng tiếc là, áo khoác thể thao buộc ngang hông đã vừa vặn che bộ vị trọng điểm, Jaejoong thu hồi ánh mắt, lúc này mới phát hiện cả người mình ghé vào người đối phương, một tay còn đặt trên ngực anh.

(o) A ~ Nhưng mà xúc cảm vẫn tốt như trước!

“Thích không?” Giọng nói vui vẻ truyền vào tai, Kim Jaejoong cho rằng mình nghe nhầm, vội vàng nhảy dựng lên, lùi đến góc tường đứng nghiêm.

Cậu cái gì cũng không sờ, cái gì cũng không sờ, không sờ, không hề sờ, sờ, sờ, sờ, sờ!

“Bọn em quên mang chìa khóa, định trèo tường vào.” Kim Jaejoong ấp úng giải thích, vì sao vừa nhìn thấy đàn anh này, cậu đã đổ mặt vậy trời, chẳng lẽ là di chứng từ buổi kéo co hôm trước?!

“Sao không tìm giám thị ký túc xá?”

“Giám thị đúng hôm nay không ở đây, nói là về nhà kết hôn.”

“Em ở phòng nào?”

“419.”

“... Đi thôi.”

Vị đàn anh này sao lại tự quyết định như vậy nhỉ, hơn nữa, vì sao bốn người các cậu lại rất không tiền đồ mà chạy theo là sao?!

“Là phòng này sao?” Nhìn ba chữ “Cần Thanh Cung” siêu lớn dán ngoài cửa, khoe miệng Jung Yunho co gập, sau đó quay đầu hỏi lại.

“Đúng.” Kim Jaejoong ra vẻ trấn định, trong nội tâm đã quất Mập mập đến 100 roi, mặt mũi bị cậu ném hết đi rồi!

Cung cái khi mốc gì, đây là tấm cung hoàng thượng hay của thái giám à?!

Chuyện sau đó có thể nói rất huyền huyền, Kim Jaejoong trong lúc hoảng hốt chỉ thấy đàn anh áo trắng tìm a tìm trong túi tiền, sau đó lấy ra một... Đương nhiên không phải một quả dưa leo! Lấy ra một vật thể chưa xác định màu đen, nhìn khá giống kẹp tóc của con gái, sau đó đút vào trong ổ khóa, chọc chọc vài cái.

Cửa, mở!

“Oa, bạo cục nha.” Kinh hỉ hưng phấn chính là Mập mập.

“A, quái hiệp Nhất Chi Mai.” Động kinh nổi điên chính là Junsu.

“Sư phụ.” Quỳ lạy chính là Dae Chil.

...

“Cái kia, anh có muốn vào chơi không?” Còn duy nhất bạn Kim Jae Jae đang cố giả bộ bình thường, đẩy cửa ra, lễ phép mời.

“Được.” Vị đại thần nào đó không chút khách khí vào phòng, mắt bắt đầu quét một lượt khắp nơi, anh vẫn luôn muốn gặp lại bé cái, không nghĩ hôm nay chạy bộ xong lại gặp được mỹ nhân từ trên trời giáng xuống, thật sự không uống công nha.

May mà ký túc xá anh có Park Yoochun thường xuyên quên cầm chìa khóa, anh mới luyện được kỹ năng mở khóa thuần thục như vậy.

Hmm, bé cái thích màu đỏ, hẳn sẽ rất nhiệt tình nha, không tệ không tệ; hmm, bé cái dán toàn tranh hoạt hình trên tường, xem ra không thích mấy cô diễn viên người mẫu nào cả, không tệ không tệ; hmm, bàn bé cái rất sạch sẽ, về sau hẳn sẽ rất giỏi nội trợ, không tệ không tệ; hmm, đồ lót bé cái phơi... Rất đáng yêu, khụ khụ, không tồi... Anh đủ rồi nha! Đây!

“Cái kia, đàn anh, ký túc xá bọn em hơi bừa, anh... Tùy tiện ngồi a.” Kim Jaejoong thấy anh nhìn chằm chằm vào quần lót có đóa hồng mà cậu đang phơi trên ban công, xấu hổ nghiêng người ngăn tầm mắt của anh.

“Rất đáng yêu.” Jung Yunho nói một câu đa nghĩa xong thì cười nhẹ, sau đó vươn tay xoa tóc Jaejoong, xúc cảm không tệ nha, “Anh tên là Jung Yunho, rất vui khi gặp em, bé...”

“Huh?” Chữ cuối bị gió thổi tan, Jaejoong nghi hoặc ngẩng đầu thì thấy Jung Yunho đã đi ra cửa, để lại ba người vẫn còn đang động kinh mà đứng đó vẩy tay.

OMG! Các cậu tiền kiếu gì vậy, tể nhị một chút được không?! Chưa thấy qua đàn anh đẹp trai có thể mở khóa sao!

Sau đó, chỉ thấy bạn Kim Jae Jae của chúng ta nhanh chóng chạy tới cửa, miệng thì bảo phải tể nhị, giọng lại cao vút: “Đàn anh Yunho, có rảnh thì đến chơi nhé.”

Mập mập trượt chân rồi, Junsu ngã rồi, Dae Chil đập móng rồi, Jung Yunho còn chưa đi xa cũng lão đảo.

Kỳ thật, Tiểu Bạch Kim gia kia mới là... Người không bình thường nhất nha.

Jung Yunho đi rồi, bốn người tùy tiện ăn cơm rồi bật máy, chuẩn bị bắt đầu hoạt động giải trí hàng ngày — Phong Vân thăng tiến.

Jaejoong trong lòng như có muôn vạn móng vuốt đang cào, đại thần nói bắt đầu rốt cuộc là có ý gì?!

Định!

Người chơi Là Kim hoa không phải cục hoa online

Hảo hữu của bạn: Người chơi Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ online

Hảo hữu của bạn: Người chơi Mông lép cỡ D online

Hảo hữu của bạn: Người chơi Bốn năm sáu tám ta là bảy online

Hảo hữu của bạn: Người chơi Tức Mặc online

Ồ, lần này mọi người đến thật đông đủ nha, nhưng mà mấy cái tên phía trước chỉ là mây bay, Jaejoong cười tùm tùm nhìn thông báo dưới cùng, đây là lần đầu cậu và đại thần cùng online, thật hiếm có nha.

Cảm giác này như kiểu đang đi trong trường thì gặp được một vị đàn anh nổi tiếng, sau đó vị đàn anh đó còn chạy tới hỏi đường bạn, giờ chỉ nhìn ID thôi đã cảm thấy lòng sôi sục rồi.

Hmm, liệu có phải cậu trúng độc đại thần rồi không.

((∞))

Jaejoong lắc lư đến Trà lâu bổ sung hàng, tổng kết tiền, vui vẻ nhìn dòng thông báo:

Tịch tịch vì ngươi – Chủ tiệm: Là Kim hoa không phải cúc hoa – Chủ tiệm: Tức Mặc

Phối hợp với khung cảnh đỏ rực trông chẳng khác gì giấy đăng kí kết hôn cả, meo

, thật xấu hổ nha, che mặt.

Biết như vậy lúc trước cậu đã đặt tên Trà lâu là Phu thê quán rồi, tiếc quá đi mất!!!

Giờ cậu nên làm gì đây, Mập mập bọn họ vừa online đã tổ đội đi phó bản 25 người, cái nick level thấp đến đáng thương này chưa thể tham gia phó bản trên 10 người, vì vậy đành phải ai oán một mình đi tìm NPC nhận nhiệm vụ thăng cấp.

Phong Vân có rất nhiều nhiệm vụ, có nhiệm vụ cho một người, có nhiệm vụ cho hai người, có nhiệm vụ liên hoàn, lúc làm thì rất phiền phức nhưng phần thưởng thì rất nhiều, không ít người chơi thà rằng chơi thâu đêm cũng không muốn bỏ nhiệm vụ, lúc trước vì ít thời gian mà level lại quá thấp, cậu vẫn không dám nhận, hôm nay là cuối tuần, thử một lần biết đâu lại được trang bị tốt để tặng đại thần.

Nói làm liền làm, Jaejoong tìm NPC nhận nhiệm vụ liên hoàn hộ tống quyền vô lâm bí tịch nào đó, chống lại mọi kẻ trộm cắp để trao tận tay cho mình chủ vô lâm, nghe rất đơn giản, nhưng trên đường hộ tống sẽ bị vô số người ngấp nghé bí tịch đuổi giết, đối với một kẻ siêu gà chạy không giỏi, phòng ngự không cao mà nói, mức độ khó của nhiệm vụ này có thể ngang với việc Đường Tăng một mình đi Tây Thiên.

Cái kia, cậu, có thể xin mang theo một Tôn Ngộ Không không? (˘? ˘)

Bé gà cầm bí tịch rách rưới bắt đầu hành trình của mình, trạm thứ nhất là đến Đại lục Đá vụn, gặp Thành chủ để lấy giấy thông hành.

Sau khi đã nghiên cứu bản đồ cả buổi (Là bản đồ, không phải đồng cung đồ), Kim Jaejoong tuyệt vọng bắt đầu đi loạn trong buồn bực, biết sao được, bản đồ này còn trừu tượng hơn bức tranh mà em họ ba tuổi cậu vẽ, chờ cậu nghiên cứu xong thì có khi Phong Vân đã sập tiệm rồi!

Tiểu Y sư đi lại trên đường bụi mù, tưởng tượng giờ phút này đột nhiên có một chiếc xe máy từ trên trời giáng xuống, tốt nhất là trên xe còn có một mỹ nữ nói với bạn, anh lên đi!

Nếu mỹ nữ kia đổi thành đại thần, cậu sẽ càng thích hơn.

Hiện tại Nửa đêm tập kích ngực :

Tẩu tẩu, tẩu tẩu, chị định đi đâu vậy?

Đang lúc bạn Kim Jae Jae chìm trong tưởng tượng thì cửa sổ chat nhảy ra một tin nhắn, xưng hô kia khiến cho cậu chấn động, tiểu hoa cúc xiết chặt, đang gọi cậu sao? Hình như xung quanh không có người chơi giới tính nữ mà đúng không?!

Chẳng lẽ sau Tiểu cúc hoa, Kim Hoa tỷ lại có một cái tên mới?!

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :
... Vị anh hùng này, cậu gọi tôi à? *Ôm quyền*

Hiện tại Nửa đêm tập kích ngực :
A a a a a!

Đại nhân, xin hãy nhận một lạy của tiểu nhân!!!

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :
Ái khanh miễn lễ, có việc bẩm báo, vô sự bãi triều. *Lau mồ hôi*

Hiện tại Nửa đêm tập kích ngực :
Ty chúc xin dâng tặng mệnh này cho chủ nhân, giúp đỡ Hoàng hậu nương nương tương lai, dù phải chết cũng không chùn bước, thỉnh Hoàng hậu nương nương phân phó.

Đây là bệnh nhân tâm thần xổng ra từ bệnh viện nào a!!!

Kim Jaejoong sụp đổ, vị Nửa đêm tập kích ngực này không phải hảo hữu của cậu, trước kia cũng chưa từng gặp qua, sao tự dừng lại nhiệt tình giúp đỡ cậu vậy.

Liệu có phải lừa bán người không, thấy cậu ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tiêu sái, xinh đẹp mỹ miều, nên muốn bán cậu đi lấy tiền à?

Mập mạp có nói với cậu, thanh lâu trên phố Thịnh Đường mấy hôm nọ vừa thông báo nhận thêm người!

Yên lặng nói cho đối phương biết mục đích của mình, chuyện sau đó thì hoàn toàn không giống điều cậu nghĩ, vị Chiến sĩ cấp 134 này để cậu đi đằng sau rồi một bên tiện tay chém quái, một bên vui vẻ nói chuyện phiếm với cậu, hộ tống cậu đến cửa chủ thành Đại lục Đá vụn, sau đó vung tay áo biến mất.

Đầu năm nay quả nhiên có rất nhiều người tốt nha, hơn nữa lại giống hệt muối trong ký túc xá, tới vô ảnh đi vô tung.

Mang theo giấy thông hành tìm hai NPC xong, Jaejoong chống cằm nhìn NPC hiệp khách đang cần nhân yêu cầu cậu đi báo thù những kẻ trộm kia, trong nội tâm vô cùng khó chịu, sau này nếu cậu tự lập trình trò chơi nhất định sẽ xây dựng NPC lời ít mà ý nhiều, tốt nhất là giống đại thần, cả ngày chỉ nói được mấy chữ.

Trong lúc cậu chuẩn bị tiếp tục lạc đường thì phòng chat ở một bang nào đó đang vô cùng náo nhiệt.

Bang phái Nửa đêm tập kích ngực :
Cấp báo, cấp báo, ai đang online thì nhanh đến điểm danh!!

Bang phái Sờ sờ sờ sờ :
Chồng à, làm sao vậy.

Bang phái Nửa đêm tập kích ngực :
Anh vừa rồi nhìn thấy đại tẩu đang làm nhiệm vụ liên hoàn ở Đại lục Đá vụn, anh đưa cô ấy đến thành chủ rồi, lát nữa ai hộ tống tiếp?

Bang phái Trộm đồ lót :
OMO!!!!

Cậu nhìn thấy vợ lão đại rồi sao, RP[1] thật tốt nha, tớ vừa lúc đang ở thành Đá vụn, tớ đi tớ đi, có phải cô ấy làm nhiệm vụ đưa bí tịch không, Ngực ngực?

Bang phái Nửa đêm tập kích ngực :
Chắc vậy, tớ đưa cô ấy gặp 2 NPC rồi, các cậu bàn bạc đi, ai đưa đến NPC thứ ba, tổng cộng 10 cửa, phân phối cho tốt, nghe rõ chưa??

Bang phái BVS làm chán :

Rốt cục đến phiên chúng ta lên sân khấu rồi, tớ đã sớm không vừa mắt Phương Hoa tuyệt thế khó chịu kia, mau đón tẩu tẩu về thôi.

Bang phái Nửa đêm tập kích ngực :

GOGOGO, hành động thôi, tớ đi thông báo lão đại, tan họp.

Vì vậy, Jaejoong lần đầu tiên làm nhiệm vụ thuận lợi như vậy, đến mỗi địa điểm lại có một ID vô cùng lạ mắt xuất hiện, không ngại buồn chán mà mang cậu hoàn thành nhiệm vụ, sau đó biến mất so với bọt biển còn nhanh hơn, cậu mất không đến một giờ đã làm đến nhiệm vụ liên hoàn cuối cùng, có thể nói là một trong mười kỳ tích của thế giới đó nha.

Đây là chuyện gì vậy?

Chẳng lẽ ông trời đã nghe được lời khẩn cầu của cậu nên ban cho cậu một đám Tôn Ngộ Không sao?!

Nhiệm vụ cuối cùng là giết kẻ thù của võ lâm minh chủ - Thập Tam yêu, tuy tên nghe rất cầu huyết nhưng thực tế là một quái nhân cách hóa, máu nhiều, kỹ năng biến thái, mấu chốt là có thể phục sinh tại chỗ, không ít người chơi làm đến nhiệm vụ này liền thất bại, đâm ngực giậm chân mà khóc lóc trên kênh thế giới.

Kim Jae Jae vốn rất nhát gan nhìn Thập Tam yêu một thân toàn lông, nhịn không được nổi da gà, theo bản năng lui về phía sau, hu hu hu

~~ Cho dù cậu là đàn ông 100% cũng không nhất định phải dũng mãnh thiện chiến.

Chưa lui ra bao xa thì đã có người chặn cậu lại, một bóng trắng đeo trường kiếm độc nhất trong server xuất hiện trước mặt cậu.

Oa, đại thần đã đến.

Hảo hữu Túc Mặc :

Mở kỹ năng phòng ngự, tìm chỗ hẻo lánh mà đứng.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

A

~Đại thần, anh cẩn thận.

Đúng ra, lúc này cậu hẳn nên nói với BOSS Thập Tam yêu kia: Mày cẩn thận nha, đừng có tự sát trước khi bị người ta giết đấy nha.

Kim Jae Jae yên lặng lui qua một bên, tìm một chỗ kín đáo ngồi xổm xuống, sau đó nhìn đại thần đại phát thần uy, các loại kỹ năng lóe sáng khiến cậu nhức cả mắt, không hổ là đại thần, thao tác kia, kỹ năng kia, không lệch một giây nào cả!

Nhưng mà, Thập Tam yêu cũng không phải đồ ăn chay, đối mặt với đại thần trâu bò như vậy mà có thể đứng thẳng không ngã, hơn nữa, Jaejoong trong lúc theo dõi cuộc chiến còn phát hiện một điều —— WTF, BOSS này biết phân thân a, mỗi khi có người chơi khác đến giao nhiệm vụ, nó lại phân thân ra để đối phó, đây là chuyện gì vậy? Thật bất công!

Bởi vì cậu mới là người chơi nhận nhiệm vụ nên khi đại thần đánh Thập Tam yêu chỉ còn lại chút máu rốt cuộc đến phiên cậu lên sân khấu.

Nắm chặt kiếm trong tay, Jaejoong hùng dũng đi ra, có đại thần ở đây, cậu chẳng sợ gì cả.

Sau đó, người nào đó đang đắc chí thấy Thập Tam yêu giờ cung trong tay lên, lập tức vèo một cái trốn sau lưng đại thần, thò đầu ra, đắc ý nói: Ha ha, mày không đánh được tao đâu (= =?)

Hiện tại Phương Hoa tuyệt thế :

Túc Mặc, giúp với.

Trong lúc có người đang đặc ý đến không tìm thấy nam bắc thì trên khung chat nhảy ra một dòng chữ suýt nữa đã bị các loại quảng cáo che lấp, Jaejoong tập trung nhìn, hóa ra là Phương Hoa tuyệt thế, hơn nữa, tọa độ của cô ta cho thấy cô ta đang ở ngay gần đây.

Cẩn thận nhìn bốn phía, Jaejoong quả nhiên nhìn thấy một nick nữ ở gần đó, kỹ năng phòng ngự toàn bộ đều đang dùng, MP, HP rất thấp đang giao đấu với quái, nhìn lượng HP đoán chừng cũng không chống đỡ được bao lâu nữa.

Hiện tại Phương Hoa tuyệt thế :

Nhanh, tổ đội, Tức Mặc, anh không thể thấy chết mà không cứu như vậy!

...

Đại thần mất diệc tại ngơ, tiếp tục dùng kênh hảo hữu chỉ đạo Jaejoong đánh Thập Tam yêu như thế nào, hoàn toàn coi người đang spam kênh Hiện tại kia như không khí.

Nhưng mà, điều này không phải đã chứng tỏ Phương Hoa tuyệt thế không có trong danh sách hảo hữu của đại thần sao?!

Sao cậu đột nhiên lại vui thế này!

(^ ^)

Dựa theo chỉ thị của đại thần, Jaejoong thả mấy kỹ năng, đứng trong khu vực an toàn nhìn Thập Tam yêu chỉ có thể thủ mà không thể công, rốt cuộc hiểu được vì sao Mập mập bọn họ lại thích hành hạ quái như vậy, thật sự rất thoải mái nha.

So với lúc không vui mà đập Mập mập còn hả giận hơn (^) .

Jaejoong nhìn trên màn hình máy tính, đại thần áo trắng bình tĩnh đứng bên cạnh cậu, khóe miệng liền cong lên nụ cười ngọt ngào.

Nhưng mà, bên này thì giết quái dễ dàng, bên Phương Hoa tuyệt thế kia thì thực phẩm, y sư duy nhất trong đội đã bị giết, mất thấy toàn quân sắp bị diệt, Jaejoong lại dễ mềm lòng, nói dễ nghe thì là thiện lương, nói khó nghe thì là ngốc không còn sọ là quên đau, lúc này nhìn thấy Phương Hoa tuyệt thế cầu cứu trên kênh thế giới, bắt đầu mủi lòng.

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cái kia, Phương Hoa tuyệt thế, cô cứ tự hồi máu đi, tôi sẽ bảo đại thần.

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, anh...

Thế giới Tức Mặc :

Quan tâm bản thân cậu đi, nhược điểm của Thập Tam yêu là đầu gối, Shift + A là bạo kích, W là lui về phía sau.

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

... o()o

Tôi biết rồi, nó chỉ còn lại chút máu thôi mà, tôi xử lý được, anh giúp Phương Hoa tuyệt thế thì hơn, dù sao cô ấy cũng là con gái.

Thế giới Tức Mặc :

Không có hứng thú.

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Là Kim hoa không phải cúc hoa, may đừng có giả mù sa mưa làm người tốt nữa, nếu không phải vì may, Tức Mặc anh ấy sao có thể...

Thế giới Túc Mặc :

Nói năng cẩn thận một chút.

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Túc Mặc, anh thà rằng để ý người không có chút nguy hiểm nào kia mà không chịu tới giúp em, anh nhất định phải tuyệt tình như vậy sao!

Thế giới Túc Mặc :

Liên quan gì tới cô, nhiều chuyện.

Jaejoong !

Sao hôm nay đại thần nóng tính vậy, lúc ăn cơm ăn nhầm bom à, chẳng lẽ đây là bắt đầu mà anh ấy nói, thế không đội trời chung với Phương Hoa tuyệt thế?!

Có phải vì cậu không?!

Nhưng mà, âm ỉ ở trên kênh thế giới thì không hay cho lắm, cậu cũng không muốn để cả server đến xem kịch miễn phí.

Lần sau có nên thu vé vào cửa không nhỉ?

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cái kia, hai người đừng cãi nhau nữa, hay là, tôi giúp cô được không?

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Không cần, còn có, đừng tưởng rằng giờ Túc Mặc ở bên mày thì mày được dịp huyênh hoang, tao cho mày biết, Phương Hoa tuyệt thế tao tuyệt không thỏa hiệp, loại người ăn bám đàn ông như mày, xách giày cho tao cũng không xứng.

...

Thông Báo Người chơi Phương Hoa tuyệt thế lưu lạc giang hồ, chờ đợi phục sinh.

Phương Hoa tuyệt thế quảng một câu không đầu không đuôi xong liền chết, để lại một đám người vừa rồi yên lặng ngồi hóng giờ mới bắt đầu trời lên kênh thế giới mà đoán già đoán non.

Cô ta nói, ăn bám đàn ông?!

Liệu có phải là chỉ đại thần cùng Tuyên Thủy không nhỉ, đại thần có phải đàn ông hay không, cậu không rõ lắm, nhưng Tuyên Thủy, nghĩ đến bộ dạng của cô ở trường, Jaejoong rụt cổ, đây tuyệt đối không phải đàn ông, tuyệt đối không phải.

Hảo hữu Túc Mặc :

Giao nhiệm vụ đi.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cái kia, đại thần à, Phương Hoa tuyệt thế muốn nói gì vậy?

Hảo hữu Túc Mặc :

Không có việc gì.

Xem bảng thuộc tính của cậu đi.

Bảng thuộc tính?

Jaejoong yên lặng mở bảng thuộc tính ra, sau đó hóa đá tại chỗ.

OMG! Đây, đây là chuyện gì vậy?

[1] RP: Nhân phẩm.

13. Chương 13: Day 13

Bảng thuộc tính trong Phong Vân có gần như toàn bộ thông tin cơ bản về người chơi, bao gồm ID, chức nghiệp, giá trị HP, MP, level, chẳng hạn như bảng thuộc tính trước đây của Jaejoong là:

ID: Là Kim hoa không phải cúc hoa Level: 63 Chức nghiệp: Y sư (Chưa chuyển chức) HP: 109 MP: 34

Bình thường Jaejoong rất ít khi để ý bảng thuộc tính, chủ yếu là vì với người chơi sinh hoạt như cậu mà nói, HP, MP cùng với level không có tác dụng gì lớn, nhưng hôm nay vừa mở bảng thuộc tính ra cậu liền sôi trào.

ID: Là Kim hoa không phải cúc hoa Level: 89 Chức nghiệp: Y sư (Chưa chuyển chức) HP: 200 MP: 134

Những thay đổi này không khiến cậu bất ngờ lắm, đại thần mà, anh ấy online nick cậu cả một ngày, luyện giúp cậu lên trên level 70 cũng không phải điều kỳ quái, giá trị HP, MP của cậu tăng lên như nắm mọc sau mưa cũng không quá ngạc nhiên, chỉ là, hàng chữ bên dưới rốt cuộc là có chuyện gì?!

Bang phái: Hiệp Cốt Nhu Tràng (Phó bang chủ) Sư môn: Hiệp Cốt Nhu Tràng Sư phụ: Tức Mặc

OMG! Liệu máy cậu có bị virus không?

Hay là, kỳ thật, trò chơi đã bị người ngoài hành tinh đóng chiếm rồi hả?

“Junsu, em có gọi đồng bọn của mình đến xâm chiếm Trái Đất không?”

“Hyung, hyung có thể bình thường một chút được không?!”

“Tối hôm qua lúc ngủ hyung có nói mơ không?”

“Không biết, em ngủ rồi, Mập mập cậu có biết không?”

“Tiểu Bạch Bạch, tối hôm qua cậu nói: A, Béo ca ca, nợ cậu 500 đồng, ngày mai sẽ trả.”

...

Mập mập liền bị người nào đó nhào tới cào cấu cắn xé không khác gì Ji Ji.

Nhưng mà, tối hôm qua cậu có nói mơ không vậy?!

Nếu không sao hệ thống có thể thực hiện điều ước mà cậu nằm mơ hôm qua thế kia, vậy giờ cậu cầu máy tính cho cậu ly hôn với Tuyên Thủy, liệu ngày mai lúc online cậu có trở lại thành người độc thân không?!

Jaejoong giở nhật kí, 21:33 tối hôm qua gia nhập bang phái, 22:00 báỉ sư thành công, khi đó hẳn là đại thần lên nick cậu, chẳng lẽ, những điều này đều là đại thần làm sao?

Đại, đại thần có cả kỹ năng chạy vào mộng của người khác? OMG, cậu tối hôm qua có mơ thấy cái gì không nên mơ không nhỉ.

mở khung chat, quả nhiên bên dưới kênh thế giới có thêm kênh bang phái, lúc này mọi người đang điên cuồng tán phét, ảnh đại diện của bang phái là một thanh kiếm, bên cạnh ghi là Nhân kiếm hợp nhất.

Jaejoong quần bách mở giao diện bang phái ra, nhìn thấy vị phó Bang chủ đã từng gặp một lần đang liến thoắng.

Bang phái Bím Pampers :

Phụng thiên thừa vận, Bang chủ chiêu viết, Bang chủ đăng cơ đã lâu, hậu cung trống rỗng, chủ nhân để không, nay đặc biệt tuyển thực nữ nhập bang, trong đó có bé cái Kim gia hiền lương thực đức, trăm ổn đoan trang, được lòng Bang chủ, đặc biệt sắc phong làm Bang chủ phu nhân, khâm thử.

Bang phái Trên mặt trắng không có muỗi :

Thần, cần tuân thánh chỉ.

Bang phái Đồ ăn giá rẻ :

Nô tì tiếp chỉ!! *Xấu hổ*

Bang phái Bỉm Pampers :

Tên bệnh tâm thần này ở đâu ra vậy, Tiểu Sầu Sầu đâu?

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

Ở đây, hyung mất lé à!

Bang phái Bỉm Pampers :

Khụ khụ, Sầu thị vệ, kéo tên giả mạo kia ra chém đầu thị chúng.

Bang phái Đồ ăn giá rẻ :

Oan uống quá, đại nhân. Bao đại nhân à *Khóc nấc*

Bang phái Bỉm Pampers :

Cút, không biết là giờ nước ta đang tập trung tẩy chay đồ giả sao, đồ giả phải bị tiêu hủy, đừng tưởng rằng nói sảng nói bậy là có thể giả mạo nường nường, chúng ta hành tẩu giang hồ nhiều năm, sao có thể để lũ tiểu nhân các ngươi gian dối, hừ *Mặt ngạo kiêu*

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

Park công công V5 *Ngáp*

Bang phái Bỉm Pampers :

Ai nha, đừng khích lệ người ta như vậy, người ta sẽ xấu hổ đấy á *Phất khăn lụa*

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

...

Jaejoong nhìn thấy Bỉm Pampers dùng icon kia, nước vừa uống liền phun hết ra.

OMG! Lần đầu tiên cậu nhìn thấy hóa ra công công cũng có thể mất hồn như vậy?!

Người này thật sự rất không đứng đắn, thảo nào có thể thành đôi với Kim Junsu, từ ngày quyết đấu kia, hai người vừa gặp đã yêu, về sau bắt đầu cấu kết làm việc xấu, gây hại Phong Vân, dù là việc gì cũng có thể nhìn thấy bóng dáng hai người kia.

Càng nghĩ càng buồn cười, Jaejoong ghé vào bàn phím, không nghĩ tới không cẩn thận ấn nhầm phím Enter, vì vậy trên màn hình liền xuất hiện một chuỗi kí tự đặc biệt.

Bang phái Là Kim hoa không phải cúc hoa :

... *())——%#@!! #... &&*())——#@!!! %..... &*(

Bang phái Bỉm Pampers :

@# %... &**())——+(&%#@!! @# %.....

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

! @ %..... &**())——

Bang phái Sữa đậu nành thêm cà phê :

Tớ có vào nhầm phòng không??

Bang phái Ghế lau nhà yếu điệu :

Cậu không đi sai, chỉ là bang chúng ta hôm nay bị người ngoài hành tinh xâm chiếm thôi, khụ khụ.

Bang phái Sữa đậu nành thêm cà phê :

(_)?

Tớ thấy bang có thêm một Phó Bang chủ mới, vị nào vậy nhỉ?

Bang phái Ghẻ lau nhà yếu điệu :

(o) à, chính là vị trên cùng ấy.

Bang phái Tuyệt Sắc —— Yêu nhện :

Chúng tôi chỉ thừa nhận Phương Hoa là phó Bang chủ, người không có phận sự xin đừng làm ô uế mắt Tuyệt Sắc chúng tôi.

Bang phái Ghẻ lau nhà yếu điệu :

Chắc chắc, mùi thuốc súng rất đậm nha.

Bang phái Bỉm Pampers :

Ài, vậy xin hỏi, cô coi tôi là cái gì?!

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

Hyung không phải cái gì cả.

Gọi hyung là đồ vật là quá đề cao hyung rồi *Lau mồ hôi*

Bang phái Bỉm Pampers :

Tiểu Sầu Sầu, em không được trực tiếp như vậy nha, ai nha..

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

Còn động kinh nữa buổi tối em đập hyung đấy!

Bang phái Bỉm Pampers :

Người ta gần đây... Đang đến tháng, không tiện *Giậm chân*

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

... Cút!

Bang phái Tuyệt Sắc – Bồng bênh :

Mấy người đừng có đổi chủ đề, lúc sát nhập với Tuyệt Sắc, không phải đã nói để Phương Hoa cùng làm phó Bang chủ sao?

Bang phái Bỉm Pampers :

Thánh thượng nói, chủ nhân nhà cô tư sắc bình thường, đợi kiếp sau đầu thai hãy tính!

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

.... Thị đồng, Túc Mặc đã nói gì đâu, hyung nói dài dòng như vậy là muốn chứng minh mình có tinh thần trọng nghĩa hay có văn hóa vậy.

Lúc sát nhập bang đã nói rõ, Hiệp Cốt Nhu Tràng chỉ hỗ trợ mấy người, nếu các cô có ý kiến, phiền nhìn lên góc trái bên trên có một chữ x đỏ đấy, mời ẩn lui bang, cảm ơn.

... Người lãnh đạo Hiệp Cốt Nhu Tràng nói chuyện đều tùy hứng như vậy sao?!

Jaejoong .

Khó trách đại thần lại nói năng lạnh lùng như vậy, hóa ra không phải mặt liệt, là lây bệnh.

-_-#

Quỷ Kiến Sầu mạnh mẽ xua đuổi người lúc trước thuộc Bang Tuyệt Sắc, một đám người chơi nữ liền bắt đầu điên cuồng, biểu đạt bất mãn mãnh liệt của mình với việc Phương Hoa tuyệt thế không phải phó Bang Chủ, nhất thời, dư luận lại chuyển hướng sang cậu.

Này! Nhìn trên màn ảnh một loạt lời phản đối việc Là Kim hoa không phải cúc hoa gia nhập, Kim Jaejoong phát điên, vì sao lần nào cậu cũng là bia đỡ đạn vậy.

Còn làm bia đỡ đạn nữa cậu biến thành tro mắt!!

Cứ lặp đi lặp lại mỗi trò này, mấy người không ngán nhưng tôi phát chán rồi!

Hôm nay cho mấy người biết hoa cúc cũng có tôn nghiêm của mình! Cậu chưa kịp nói gì, Bang chủ đã hiện thân.

Bang phái Túc Mặc :

Kể từ hôm nay, Hiệp Cốt Nhu Tràng chỉ có ba phó Bang chủ là Quỷ Kiến Sầu, Bím Pampers, Là Kim hoa không phải cúc hoa, lúc tôi không có mặt ở đây, tất cả người trong bang phải nghe lời họ.

Một câu đã phá tan đường lui của đám người Tuyệt Sắc định làm ồn kia, đồng thời cũng thành công ép nhân vật chính ra mặt.

Bang phái Phương Hoa tuyệt thế :

Túc Mặc, em thấy chúng ta cần nói chuyện, thuê phòng đi.

OMO, thuê phòng!!!

(_)#

Kim Jaejoong nhìn thấy hai chữ kia đầu bắt đầu tưởng tượng, một căn phòng nha, có giường đôi, có chăn, có phòng tắm, có cửa kính thủy tinh trong suốt.

(o)! Này, thật sự không có tiết tháo gì cả, vậy mà dám nói mấy lời này trước mặt mọi người, mấu chốt chính là, tại sao lại nói mấy lời này với đại thần nhà cậu!!!!

Sư phụ dù thế nào thì cũng coi là người trong nhà đúng không?!

Đang xoắn xuýt từ “Thuê”, cậu đã bị đẩy vào một gian phòng xa lạ, sau đó nhìn thấy đại thần cùng Phương Hoa tuyệt thế đang tiến hành tranh luận kịch liệt về cậu.

Kỳ thật chủ yếu là Phương Hoa tuyệt thế nói nhiều, đại thần vẫn luôn ở trong trạng thái im lặng, người ta nói mười câu, anh chỉ một câu thôi đã đủ để giết chết người.

Chẳng hạn như:

Phương Hoa tuyệt thế : Túc Mặc, em thật không rõ, sao anh lại biến thành như vậy? Chúng ta trước kia không phải rất tốt sao? Chẳng lẽ anh không nhớ rõ? Anh vì một người xa lạ mà hết lần này tới lần khác cự tuyệt em, em không tức giận, em biết rõ đây chỉ là trò chơi, nhưng lần này em không thể thỏa hiệp, em đến trò chơi này cũng chỉ vì anh, dốc sức liều mạng cày level cũng chỉ vì muốn ở bên anh, dù ở trong trò chơi hay ở trường, tâm ý của em chẳng lẽ anh không biết sao?

...

Chẳng khác gì kịch Quỳnh Dao cả! Thật buồn nôn.

Jaejoong vắt chân cầm quả táo coi nó như đầu của cô gái kia mà cắn răng rắc, chờ xem đại thần trả lời như thế nào, không biết vì cái gì, cậu lại có trực giác rằng Phương Hoa tuyệt thế nhất định sẽ không nhận được câu trả lời dễ nghe.

Túc Mặc : Vừa nghe điện thoại, cô đang nói với ai vậy?

Ha ha!!!!

Jaejoong đập bàn điên cuồng cười, không hổ là đại thần a, nếu cậu là Phương Hoa tuyệt thế thì cậu chắc chắn chỉ muốn đi tự sát, không còn mặt dày mà chơi Phong Vân nữa.

Đáng tiếc, cậu đã đánh giá thấp tính kiên trì của con gái, đặc biệt là tính kiên trì của một cô gái đang si mê người ta.

Phượng Hoa tuyệt thế : Em có mấy lời muốn nói với anh.

Tức Mặc : Nói.

Phượng Hoa tuyệt thế : Có người ở đây.

Tức Mặc : Cậu ấy không phải người ngoài, có chuyện nói nhanh, tôi bận.

Phượng Hoa tuyệt thế : Anh!!! Anh có tin em có thể khiến cho cô ta không lẫn lộn nổi trong trò chơi này không, anh có thể bảo vệ cô ta một lúc, không thể bảo vệ cô ta cả đời.

Tức Mặc : Mấy lời này cũng tặng lại cho cô luôn.

“Jaejoong hyung!!!!” Jaejoong đang vui vẻ xem hài kịch cầu huyết thì ma âm cao quảng tám của Kim Junsu cắt ngang.

“Sao vậy?”

“Hàng đã mang đến, hyung xuống lấy đi.”

“Tại sao lại là hyung?”

“Bởi vì em không mặc quần áo.”

Jaejoong nhìn áo ba lỗ rách rưới trên người Kim Junsu, nhin không được bạo phát: “Vậy em đang mặc cái gì kia??”

Kim Junsu nghiêm túc cúi đầu nhìn quần áo của mình, vươn tay ra đằng sau cởi cái áo vốn không còn đầy đủ, sau đó tùy tiện phun ra một từ: “Yếm.”

Jaejoong knock down.

Cầm tiền xuống tầng lấy cơm cho mấy người, Jaejoong vội vã chạy về trước máy vi tính, lại phát hiện phòng nói chuyện riêng đã đóng cửa, mà một thông báo lờ lờ sáng trên đầu kênh thể giới khiến cậu như muốn mù luôn.

Thông Báo : Người chơi Phượng Hoa tuyệt thế rời khỏi Hiệp Cốt Nhu Tràng.

Sau đó bên dưới là hai đề nghị thêm hảo hữu, một từ Bim Pampers, một từ Quỷ Kiến Sầu, Jaejoong ấn đồng ý, sau đó nhìn thấy hai người luân phiên oanh tạc khung chat.

Hảo hữu Bim Pampers :

A a a a a a, bé cái, cậu với lão đại và Phượng Hoa đã nói gì vậy, cô ta vừa ra khỏi phòng đã lui bang, còn nói nhất định sẽ khiến cậu hối hận.

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Cúng bái-ING, hai người có phải đã BOBO không.

Hảo hữu Bim Pampers :

A a a a a a, tôi cũng muốn xem *Lăn qua lăn lại*

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Em cũng muốn xem T T.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi... Thật sự không biết gì cả, bạn học.

Jaejoong khóc không ra nước mắt, vì sao cậu nhất định phải xuống gác lúc bọn họ nói chuyện, vì sao cậu nhất định phải đi lấy cơm, không ăn cơm sẽ chết đấy, sẽ chết đấy, sẽ chết đấy!!!

Nhưng mà, không biết đại thần đến cùng đã làm trò gì cũng khiến cậu tò mò chết đấy!!!

Mắt nhìn Junsu đang vồ Hamburger ăn lấy ăn để, bạn học Kim Jae Jae bắt đầu giận chó đánh mèo, đều tại tên Junsu kia, nếu không phải tên nhóc đó, cậu sẽ không bị lỡ màn tuồng đặc sắc như vậy.

Cậu đường đường là Hoàng hậu chính cung, sao lại không biết Bệ hạ đã đuổi Phi tần đi như thế nào

~(>_<)

~.

Vì vậy, bạn học Kim Junsu đang ăn ngon lành liền thấy hyung mình người đầy oán khí đi đến phía sau, sau đó, Hamburger yêu quý của cậu liền biến thành khẩu phần ăn của JiJi.

Hamburger à, hamburger của tao, mày chết thật thảm a, tao nhất định sẽ hóa vàng cho mày!!

Về sau, mì của Dae Chil, hộp cơm của Mập mập cùng với gà của chính cậu đều bị nhét vào bụng Ji Ji, ba người nhìn mặt Kim Jaejoong còn đen hơn đáy nồi chỉ biết ngồi xồm góc tường ôm giận mà không dám nói gì.

OMG! Nữ vương thụ bọc phát thật sự rất đáng sợ!

Manga quả nhiên không lừa mình! Hu hu!

“Hyung, cái kia, di động hyung kêu.” Kim Junsu ngồi xồm trong góc chỉ chỉ điện thoại Jaejoong trên giường.

“Ra nghe.”

“Dạ.”

Junsu hấp tấp chạy tới, ấn nút nghe, sau đó tiếng Tuyền Thủy xé gió truyền tới, khiến mấy người tập thể cứng đờ.

“Kim Jaejoong, Phương Hoa tuyệt thế TMD kia là có chuyện gì? Rồi bang sao đột nhiên lại chạy tới bang tớ, sau đó lại quần quít lấy tớ bắt kết hôn, mà mẹ nó, cô ta không biết tớ là con gái sao, chẳng lẽ cô ta thật sự bị khí khái đàn ông của tớ hấp dẫn sao, TMD, một mực mật tớ bảo tớ ly hôn với cậu rồi kết hôn với cô ta, tớ thấy đầu óc cô ta rõ ràng là bị nước vào hổng rồi, cậu giải thích rõ ràng cho tớ, đây là có chuyện gì, nếu không tớ nhất định đến ký túc xá các cậu mà dán ảnh cậu trần truồng lên bảng tin!!!”

...

Kim Jaejoong mất trật tự, cô gái này rốt cuộc phải BH thế nào mới uy hiếp như vậy nhỉ!

Nhưng mà, vì sao Phương Hoa tuyệt thế đột nhiên buông tha đại thần mà chạy tới bám Nước suối leng keng?!

Jaejoong ném điện thoại để mặc Junsu đau đầu, mình thì ngồi ngấm màn hình nhìn tiểu y sư lặng yên đứng cạnh hiệp khách áo trắng, cậu đột nhiên cảm thấy thế giới thật bình yên.

Đột nhiên một ý nghĩ lóe lên trong đầu, đây có phải âm mưu của đại thần không!

Chỉ số thông minh trên dưới 100 của Tuyền Thủy đoán chừng không phải đối thủ của đại thần rồi.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, cái kia Nước suối nói với tôi, Phương Hoa tuyệt thế đột nhiên bức cậu ấy kết hôn, anh có biết không?

Hảo hữu Quý Kiến Sầu :

Cái gì, Phương Hoa tuyệt thế cùng Nước suối leng keng, hệ thống BUG sao!!

Hảo hữu Bim Pampers :

Tớ đi nhỏ thuốc nhỏ mắt.

Hảo hữu Túc Mặc :

Tôi phải biết sao?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

... Nhưng mà, Nước suối nói...

Hảo hữu Tức Mặc :

Tôi chỉ nói là tôi phải biết sao.

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Lão đại, liệu có phải hyung nói với Phương Hoa tuyệt thế rằng bé cái thích Nước suối leng keng, sau đó ám chỉ với cô ta, muốn trả thù bé cái thì phải cướp Nước suối leng keng, sau đó, hyung độc chiếm bé cái?!

Không phải chứ?!

Đại thần vậy mà làm việc... Thâm hiểm như vậy?!!

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, đại thần thật sự rất đẹp trai!

Có mấy ai làm chuyện xấu mà có thể tỏa sáng như vậy đâu?!

Hảo hữu Tức Mặc :

Tôi chỉ nói mấy câu thôi mà.

Hảo hữu Bim Pampers :

Hyung thật gian trá, vậy mà dám lừa gạt một cô gái vô tội, bé cái à, cậu phải cẩn thận, kia là sói đấy, rất hung dữ nha.

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Em thắc mắc chút, sao hyung không trực tiếp tẩy trắng Phương Hoa tuyệt thế rồi sau đó giết Nước suối leng keng, sao phải lằng nhằng như vậy làm gì.

Hảo hữu Tức Mặc :

Hyung không thích làm việc trực tiếp như vậy.

Hảo hữu Bim Pampers :

Làm bộ, bé cái, mau chạy về nhà cậu đi, Trái Đất rất nguy hiểm.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi không phải người ngoài hành tinh!!!

Còn có, vì sao lại gọi tôi là bé cái? *Nghĩ hoặc*

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Rất đơn giản, Tiểu bạch + cái thìa = bé cái[1].

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

...

Đại thần, tôi phải nói với Nước suối như thế nào đây, giờ cậu ấy phát điên rồi.

Hảo hữu Tức Mặc :

Kệ đi.

Mấy ngày nay theo tôi luyện cấp, chuyện khác cậu không cần xen vào.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Dạ, sư phụ

Hảo hữu Bim Pampers :

Bái kiến Đại sư huynh, đại sư huynh vạn thọ bình an.

Hảo hữu Quỷ Kiến Sâu :

... Nhị sư huynh, không cần phải làm đại lễ như vậy đâu, hyung xem, mặt sư phụ đen rồi kìa.

Hảo hữu Tức Mặc :

Download pho bản mới đi, Pamper, gọi cả đối tượng JQ mới của em nữa, tổ đội.

Hảo hữu Bím Pampers :

Được rồi, chờ ha.

Chỉ chốc lát sau, Kim Jaejoong liền nhìn thấy ba ID quen thuộc đi đằng sau Bím Pampers, trong đó có một vị mà gần đây càng ngày càng to.

Kim Junsu, em từ khi nào đã biến thành đối tượng JQ nhà người ta rồi, cốt khí 419 đâu, uy vũ không chịu khuất phục của 419 đâu, em sao có thể bị người khác lừa gạt như vậy.

Kim Jaejoong cảm tức, hận không thể xông lên tặng cho Junsu dòng điện vài nghìn volt.

Đội ngũ Tức Mặc :

Bé cái, đứng sau tôi.

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đến đây đến đây, sư phụ đại nhân, tôi phải làm gì? *Cười nịnh nọt*

Đội ngũ Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Tiểu Bạch, chỉ cần cậu đảm bảo mình không chết là được.

Sau đó, Mập mập bị bảo bảo của đại thần cố định tại chỗ, đại thần chậm rãi gõ một dòng chữ.

Đội ngũ Tức Mặc :

Cậu ta bị định thân năm phút đồng hồ, chỉ cần không đánh chết là được.

Vì vậy, Jaejoong sung sướng lấy cành cây trong túi đồ tân thủ ra, cẩn tuân lời dạy bảo của sư phụ, đâm chọc lung tung một trận trên người Mập mập, sau đó chống eo ngửa mặt lên trời cười nhạt.

Thấy cái gì gọi là nghịch thiên chưa? Thấy cái gì gọi là tiểu quái thú đi hành hạ người chưa?

Chỉ cần tìm đúng người, Spider Man cũng có thể biến thành bạch tuộc, siêu nhân điện quang cũng có thể bị điện giật chết, Bat Man cũng có thể do tiên nữ biến thành.

Mập mập rơi lệ đầy mặt, đại thần, anh có thể đừng bao che khuyết điểm như vậy không!

Còn có, bạn học Kim Jae Jae, rốt cuộc là ai mới không có cốt khí a!

Có người yêu là quên vú em! Nhớ năm đó tớ đã chăm sóc cậu như vậy, dốc hết sức mà cướp cậu lại từ bên học viện thiết kế như vậy, mà giờ... *Ngửa mặt 45° nhìn trời*

Bên này, đội ngũ đang cày pho bản vô cùng HIGH, bên kia trên thế giới lại đang vô cùng ảm ỉ.

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Nước suối leng keng, là đàn ông thì lấy tôi đi, tôi đâu có kém người kia.

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Nước suối leng keng, đi ra!

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Bổn tiểu thư nguyện ý kết hôn với cậu là phúc khí của cậu.

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Tôi cho cậu một ngày.

Thế giới Nước suối leng keng :

Bà chị, tôi nói với cô nhiều lắm rồi, tôi thật sự không có hứng thú với cô, NO, không có, một chút cũng không có, cô có thể đừng như con ruồi bâu quanh tôi được không, tôi không phải phân!

Thế giới Phương Hoa tuyệt thế :

Kết hôn với tôi, tôi có thể giao Tuyệt Sắc cho cậu, cậu có thể trở thành bang chủ đệ nhất.

Thế giới Nước suối leng keng :

Trời ạ, còn có thiên lý không hả, tôi không muốn nhìn thấy cô, cô muốn kết hôn thì đi tìm Tức Mặc ấy.

Thế giới Âm đạm mất hồn cái rắm :

Tôi không nhìn lầm đúng không, đây là kịch gì vậy.

Thế giới Tướng công, đáng ghét :

Là Kim hoa không phải cúc hoa đâu rồi, Tức Mặc đâu rồi, hiện tại là chuyện gì vậy???

Thế giới Nương tử, lại đây :

Vợ à, chúng ta trở về sinh con đi.

Thế giới Cà chua cô đơn :

Chẳng lẽ, kỳ thật, hai người này mới là một đôi????

Thế giới Mèo tinh sữa gâu gâu :

Ai đỡ tôi với, tôi hơi chóng mặt *Mắt đầy sao*

...

Vì vậy, trong Phong Vân đột nhiên xuất hiện một cảnh tượng vô cùng kỳ lạ, dù ở nơi nào, mặc kệ người chơi đang làm gì đều có thể thấy Phương Hoa tuyệt thế nổi danh khắp server theo đuổi Nước suối leng keng, dù là trên núi cao hay thành dưới lòng đất, bất kể đang giết quái hay luyện cấp đều thấy cảnh một người trên đầu cả lũ dòng chữ kết hôn với tôi, người kia điên cuồng gào thét cứu mạng, thật sự là cảnh đẹp ý vui.

Nhưng mà, bên phía Jaejoong lại rất yên tĩnh, Nước suối leng keng bị quán không có thời gian tìm cậu tu luyện kỹ năng vợ chồng, Phương Hoa tuyệt thế cùng thủ hạ của cô ta đều tập trung cho sự nghiệp bức hôn, những người khác cũng không khắp nơi để ý chuyện riêng của bốn người họ, thời gian thoảng cái như quay lại lúc mới chơi, mỗi ngày online đi theo Mập mạp ăn ké kinh nghiệm, lúc không có việc gì làm thì đến Trà lâu ngồi, thu hút khách, sau đó yên lặng ngắm người.

Điểm khác biệt duy nhất là bên cạnh cậu có thêm một bảo tiêu đa năng rất ngẫu, trên đầu có đỉnh danh hiệu đệ nhất server nhưng lại luôn đi theo sau cậu, chỉ lúc giết quái mới để cậu đứng sau, lúc cậu ngắm người thì ngồi yên cạnh cậu, giống một cây nấm (=!) Không nói nhiều nhưng lại khiến người ta rất yên tâm.

Nấm à nấm à, nấm không nở hoa, nhưng vì sao cậu càng ngày càng ỷ lại nấm nha?

Đã đến thời gian tắt đèn, Jaejoong chúc đại thần ngủ ngon, sau đó nhìn đối phương yên lặng gửi tới một chữ “Ủ”, cười đóng máy tính, ôm gối đầu nhìn poster bé voi cầm bút sáp màu đầu giường đã bị Mập mạp đổi thành nhân vật nam chính trong Vượt ngục.

Không biết, lúc đại thần nhìn người liệu ánh mắt có sắc bén xuyên thấu nhân tâm thế kia không nhỉ.

Nhưng mà, chắc đại thần sẽ không giống bé voi cầm bút sáp màu kia đúng không?!

Jaejoong từ trước tới nay vốn chưa bao giờ thích tiếp xúc với người xa lạ đột nhiên trong một đêm gió nhẹ mơn man lại nảy sinh ý muốn gặp đại thần.

Nếu như...

[1] Tiểu bạch + Thái điều = Tiểu bạch thái

Cải thìa = Thái điều: Newbie, gà mờ, người mới,...

14. Chương 14: Day 14

Từ lúc người nào đó cùng đại thần thông gian, khụ khụ, không phải, từ lúc vị nhà ai đó cùng đại thần cầu kết, cũng không đúng, là từ lúc bảo bối của ký túc xá 419, bạn học Kim Jae Jae tình cờ quen biết đệ nhất cao thủ của Phong Vân online, sau đó mới gặp đã thân, như keo như sơn, gắn bó mật thiết, toàn bộ ký túc xá đều tràn ngập không khí xuân về, bong bóng phấn hồng bốc lên ngùn ngụt như nồi cháo vừa sôi, không gì lấn át được, nung đến mức mấy người khác hận không thể đá bảo bối ký túc xá ra ngoài nhưng rồi lại không dám đành phải ngồi góc yên lặng nuốt nước mắt.

Cái người nào đó đã từng vô cùng khinh bỉ người khác cả ngày chơi game, giờ thời gian ngâm mình trên mạng còn vượt quá thời gian ngủ, hết giờ là lại chạy về ký túc xá, hết thấy hoạt động giải trí đều lấy Phong Vân làm trung tâm, thỉnh thoảng ra khỏi cửa mua các thứ còn lo lắng trò chơi của cậu, Trà lâu của cậu, sợ cậu không online, đại thần sư phụ nhà cậu sẽ cô đơn.

Ba người còn lại trong ký túc xá giờ đã cảm nhận được cái gì gọi là sức mạnh của đại thần!

OMG! Hóa ra, đại thần thực sự có thể biến hoa quả thành giấy da, có thể khiến cho Ultraman thích tiểu quái thú, có thể biến bánh quẩy thành bánh đa!

Mặc dù Tức Mặc đại thần không cải tạo ngọc thạch tự nhiên thành phúc hắc thạch, nhưng có thể khiến cho một tên từ trước đến nay không thích tiếp xúc người lạ vậy mà giờ suốt ngày cấn góc chần suy nghĩ nên tìm lý do gì gặp mặt thì không quá lộ liễu, đây là một chuyện khiến người ta chấn động cỡ nào nha!

“Hyung, hyung không xuống ăn cơm à? Ăn lẩu đi.” Đã lên lớp một ngày, Kim Junsu cảm thấy bụng mình đói đến mức có thể ăn hết một đầu trâu, ra sân thượng phơi tất xong, thấy Jaejoong ngồi yên lặng trước máy vi tính, thuận miệng hỏi.

“Không đi, đại thần bảo hôm nay dẫn hyung đi bắt bảo bảo.” Jaejoong quay đầu nhìn một dây treo toàn tất bay phấp phới ngoài ban công, thở dài, “Junsu à, mấy đứa lần sau có thể đừng tích góp tất rồi phơi một thể như vậy không? Treo trên ban công trông như ở trại tị nạn vậy.”

“Được rồi, lần sau đủ 30 chiếc em sẽ giặt một lần.” Junsu gật đầu, “Nhưng mà, hyung, hyung không biết treo tất thể này rất giống phơi thịt khô để ăn tết sao?”

...

Kim Jaejoong trầm mặc, sau đó nhảy dựng lên xách tai Kim Junsu gào thét: “Em lần sau giặt tất thì mang phơi nắng ngay lập tức cho hyung, có đôi nào là phải phơi đôi ấy!”

Không biết có phải phong thủy ký túc xá cậu có vấn đề không mà trừ cậu ra, mức độ hiểu biết về việc nhà của mấy người còn lại đều thấp đến đáng sợ, quần giặt xong vo lại thành quả cầu đặt ngoài ban công, dưới vô số lần cưỡng chế của cậu mới không tình nguyện đi mua móc quần áo, giày bẩn thì lại dùng bút xóa bôi lên, đi qua để lại cả đồng bóng bút xóa trên đất, muốn ném đi cũng không được, áo sơ mi mua một đồng bóng giống nhau, tất cả trong ngoài đều cùng màu để lúc mặc bẩn rồi thì có thể lộn ngược lại mặc tiếp, hàng năm kì nghỉ đông với nghỉ hè, ký túc xá cậu về nhà mà như đi chạy nạn, bao lớn bao nhỏ cầm theo toàn quần áo bẩn, bốc mùi từ phía.

Nếu cậu mà không ở cái ký túc xá này thì đoán chừng 419 đã sớm biến thành ổ heo rồi!!

“Nam tử hán đại trượng phu không câu nệ tiểu tiết.” Kim Junsu vỗ vỗ hông, cầm tiền chuẩn bị xuống lầu, Mập mạp cùng Dae Chil đã xuống dưới kia nửa ngày rồi, nếu bây giờ không xuống, đoán chừng cậu chỉ còn nước dùng để ăn, “Hyung muốn ăn gì? Em mua cho.”

“Đại trượng phu không câu nệ tiểu tiết, em có thể thay cái quần dính đầy nước sốt cà chua kia của em ra không, nhìn y hệt vừa bị thương.” Jaejoong bắt đầu lải nhải với Junsu, “Hyung muốn ăn cơm rang, cho nhiều nắm đũa.”

“Ue kyang kyang, hyung khó sinh hay sao mà phải ăn nhiều nắm vậy.” Junsu vĩnh mông lên với Jaejoong, cười hì hì chạy ra cửa, “Hyung cứ vui vẻ mà sinh bảo bảo với đại thần nhà hyung nhá, em đi trước.”

Hừ (∞) !

Là bắt Bảo bảo, bắt Bảo bảo ấy!!!

Em gái em mới sinh Bảo bảo ấy, hyung đâu có công năng này!

Jaejoong nghiêng răng nghiêng lợi đăng nhập game, đại thần còn chưa tới, nhưng Quỷ Kiến Sầu cùng Bim Pampers hai người đang vui vẻ nói chuyện, qua mấy ngày tiếp xúc, cậu phát hiện hai người bạn này của đại thần tính cách thực sự rất trái ngược nhau, Quỷ Kiến Sầu lời nói độc ác, Bim Pampers lại hay nói văn hoa, bình thường lúc cày phó bản gần như chỉ thấy hai người kia đấu võ mồm đến thiên hôn địa ám, còn đại thần thì chỉ yên lặng phụ trách công việc miếu quái.

rz

Bim Pampers : Ai, trời thật nóng nha! Nóng đến muốn cởi hết ra *Gạt lệ*

Nhớ không lầm, hiện tại đang là mùa đông mà, Jaejoong nhìn áo ngủ bông mà mình đang mặc, mặc dù ký túc xá có điều hòa nhưng cũng không nóng đến mức phải cởi trần nha?!

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Cái kia, phó bang chủ à, cậu ở thành phố nào vậy? Nóng thế sao?

Quỷ Kiến Sầu : Bé cái, cậu đừng để ý đến hyung ấy, mấy lời kia trọng điểm ở chỗ cởi hết ra cơ, đó là giấc mơ bao lâu nay của hyung ấy đấy.

Là Kim hoa không phải cúc hoa : __-! Thật là một lý tưởng vĩ đại.

Bim Pampers : Bé cái à, cậu đừng gọi người ta là phó bang chủ á, gọi tớ Pamper là được rồi, hoặc là cậu có thể gọi tớ là Pam oppa, hì hì!! *Cười đậm đắng*

Quỷ Kiến Sầu : Nếu hyung không muốn lát nữa bị lão đại thiên thì tốt nhất thu lại nụ cười đáng khinh kia đi.

Bim Pampers : Em thực chẳng biết lạc thú là gì, Sầu Sầu ạ.

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Tớ vẫn muốn hỏi, sao mấy người lại đặt ID như vậy.

Bim Pampers : Ai, nói ra rất dài dòng, Tiểu Sầu Sầu có thể ăn rất nhiều, quỷ thấy cũng phải phát sầu, giờ nhân viên cửa hàng buffet đối diện trường tớ thấy cậu nhóc này là mời ra ngoài, thậm chí còn dựng cái biển XXX xin đừng vào ở cửa nữa.

Là Kim hoa không phải cúc hoa : (o) Tớ đột nhiên nhớ ra, hồi trước cũng gặp một người như vậy, Pamper, tên cậu thì sao?

Quỷ Kiến Sầu : Cậu thật sự muốn biết?

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Không thể nói sao? *Nghĩ hoặc*

Quỷ Kiến Sầu : Không, chỉ là nội dung khá thâm thiết, cho nên...

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Chẳng lẽ, Pamper có chứng yêu đồ dùng, cuồng Bim Pampers?

Quỷ Kiến Sầu : ... Trên thực tế, chuyện là thế này, hyung ấy đã từng bị... trĩ, sau đó, vì vận động bất tiện nên lão đại bảo hyung ấy dùng BVS, sau đó, sau đó, hyung ấy không cẩn thận mua nhầm, từ đó về sau, gần bó keo sơn với Bim Pampers.

Là Kim hoa không phải cúc hoa : O__O” ... Nghe rất... Lãng mạn...

Quỷ Kiến Sầu : Tớ cũng thấy như vậy, ký túc xá của tớ giờ còn thừa rất nhiều Bim Pampers, cậu có muốn lấy không?

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Cảm ơn, tớ không cần thứ này. Đúng rồi, đại thần khi nào mới online?

Bim Pampers : Ô!!!! Cậu nhớ hyung ấy à?!

Là Kim hoa không phải cúc hoa : ...

Quý Kiến Sầu : Lão đại bị thầy gọi đi ghép video, vừa mới về, sắp sửa online rồi.

Là Kim hoa không phải cúc hoa : (o) Hả?

Mấy người là sinh viên?

Quý Kiến Sầu : Truyền thông, Đại học năm ba, ba bọn tớ cùng một ký túc xá.

Đại, đại thần hóa ra lại là sinh viên năm ba?!

Điều này thật giống như việc đột nhiên nói với cậu, kỳ thật đồ lót của siêu nhân là vẽ lên, Spider Man trèo tường thật ra là dùng giác hút, Ultraman có họ hàng gần với tiểu quái thú, thật sự rất huyền huyền (= =?)

Người vô cùng kỳ diệu như vậy, sao có thể là sinh viên giống cậu.

Nhưng mà, vì việc này, cậu lại cảm thấy đại thần không phải quá xa cách.

Đình!

Quả nhiên, vừa nói xong, đại thần liền online. Jaejoong dựa theo cách tìm tọa độ mới học được hôm trước truyền tống bản thân đến bên người đại thần, hai người đứng trên đỉnh Lạc Hà, không ai nói gì, cậu chống cằm nhìn hai người đóng vai trên màn hình, giữa khung cảnh tuyệt đẹp thật sự rất hài hòa, nhưng đây không phải là vì cậu chơi acc nữ sao?

Nếu như, hiện tại, người đứng cạnh đại thần áo trắng là một người đàn ông cao lớn thô kệch, có cả râu quai nón thì liệu có thể đẹp như thế này không?!

Bạn học Kim Jae Jae chưa từng suy nghĩ kĩ về vấn đề này đột nhiên cảm thấy lo lắng, giống cảm giác như lời Mập mạp nói lúc tiêu chảy, tìm được WC nhưng lại nhận ra mình không mang giấy vệ sinh vào.

Bởi vậy, kỳ thật đại thần là tờ giấy vệ sinh kia sao? Hay là, cậu phải ghen...

{{{(>_<>

Hiện tại Túc Mặc :

Đi thôi, dẫn cậu đi bắt Bảo Bảo.

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, anh chưa ăn cơm đúng không?

Hiện tại Túc Mặc :

Chưa.

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Vậy anh ăn đi đã, tôi hôm qua đã lên website xem cách bắt Bảo Bảo rồi, tôi có thể tự mình đi bắt, dù sao giờ tôi cũng đã là y sư cấp 85 rồi mà, không cần phải lo lắng đâu *Cười*.

Hiện tại Túc Mặc :

Tôi sẽ lo.

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Vậy anh ăn nhanh đi, ăn xong thì lên tìm tôi luôn, đi đi đi đi. *Nghịch ngợm*

Hiện tại Túc Mặc :

Vậy cậu cẩn thận một chút, có việc gì thì tìm Quý Kiến Sầu đấy.

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi đã biết, anh nhanh ăn cơm đi.

Đầu bên kia đại thần rời khỏi máy tính, đi đến tủ lấy mì ăn liền ra, đổ nước sôi định ngâm mì tôm, Shim Changmin cùng Park Yoochun đồng thời sững sốt, vị này để bé cái nhà anh một mình trong game còn bản thân thì chạy đi ăn?!

“Hyung, bé cái logout rồi à?” Park Yoochun đi theo Jung Yunho vào toilet.

“Không.”

“Vậy sao hyung lại đi ăn mì?”

“Hay là, em muốn xuống tầng mua cơm cho hyung?”

“...”

“Park bát mẻ, đã bảo hyung rồi, đừng có tự chuốc khổ vào thân.” Shim Changmin cười, tên này sao bị ăn đánh mãi mà vẫn không chừa nhỉ.

“Không được gọi hyung là Park bát mẻ!!!!” Park Yoochun bạo rồi, anh chỉ là cắt quả đầu mới thôi mà, Shim Changmin mỗi ngày lại đặt cho anh một biệt danh mới, hôm qua là vỏ dưa hấu, hôm nay lại là bát mẻ, “Cái này gọi là nghệ thuật, nghệ thuật hiểu không?!”

“Mùa đông không có dưa hấu để ăn, quả thực cần thứ gì đó tương tự để an ủi.” Shim Changmin thở dài, quay đầu hỏi Yunho đang rót nước, “Lão đại, sao anh lại ăn cơm luôn vậy?”

Jung Yunho xé gói gia vị, trầm ngâm nửa ngày mới nhả ra mấy chữ: “Mấy đứa không có ái phi xót không hiểu đâu.”

(#)

Shim Changmin cùng Park Yoochun buồn nôn ngã xuống đất, đã thấy kẻ nào không biết xấu hổ như tên này chưa, bé cái người ta còn chưa biết gì, bên này đã coi cậu ấy là Hoàng Hậu nương nương rồi là sao?!

Chỉ là, hai người nào đó bị đại thần lạm dụng uy quyền mà áp bách, giận không dám nói gì, dùng ánh mắt biểu đạt sự khinh bỉ của mình xong liền chạy về phó bản giết quái, chỉ có ở trong trò chơi, bọn họ mới tìm lại được chút tự tin cho mình. *Nước mắt chảy dài*

Bạn học Kim Jae Jae thấy đại thần đã logout liền mở bản đồ ra, bắt đầu nghiên cứu chuẩn bị cho sự nghiệp đến Thiên đường Sủng vật bắt Bảo Bảo cho mình.

Trong Phong Vân có rất nhiều loại Bảo Bảo, có loại chỉ để trang trí, có loại có thể đánh nhau, thậm chí có kỹ năng hồi máu cho chủ nhân, cho nên, người chơi bình thường đến cấp 80 đều đi đến Thiên đường Sủng vật bắt Bảo Bảo về nuôi, chỉ là, Bảo Bảo trong Phong Vân không thể mua bán, cũng không thể thông qua giết quái mà đạt được, biện pháp duy nhất là đi Thiên đường Sủng vật xem vận may mình bắt được Bảo Bảo như thế nào, dù là đẳng cấp cao hay thấp, toàn bộ đều quyết định bởi giá trị may mắn.

Cậu gần đây không may mắn cho lắm, nhưng ngàn vạn lần đừng để cậu bắt được con gì khó coi đến mức muốn đập đầu vào tường là được rồi, không cần phải có nhiều kỹ năng, dù sao đại thần vẫn luôn ở bên cạnh cậu, còn hữu ích hơn Bảo Bảo nhiều, ha ha ha!!!

Tìm được điểm truyền tống trên đỉnh Lạc Hà, Jaejoong nhanh nhẹn đi vào Thiên đường Sủng vật ở kênh hai, hình ảnh ở Phong Vân vẫn tĩnh xảo như trước, Thiên đường Sủng vật là một quảng trường lộ thiên rất xinh đẹp, có không ít người chơi đang bắt Bảo Bảo ở đây.

Jaejoong lập tức phấn chấn, lâu rồi không thấy bầu không khí an bình thế này trong trò chơi, cậu đột nhiên có cảm giác như mình đã rơi vào Thiên đường cho trẻ em.

Oa ha ha, Bảo Bảo thân yêu, tao tới rồi đây!!!

Vui vẻ chạy đến NPC vào cửa, đồng ý mấy điều khoản hoàn toàn vô dụng xong, Jaejoong không thể chờ đợi cầm thẻ mà NPC phát xong vào, trong đầu tưởng tượng ra cảnh một đám động vật nho nhỏ đáng yêu chạy tới chạy lui quanh chân cậu, giống như Ji Ji nhà cậu vậy.

Quá tuyệt vời rồi!!

Đẩy cửa ra, sau đó, Kim Jae Jae sững sờ tại chỗ như thể có tia sét từ trên trời giáng xuống trúng đầu cậu.

OMG! Ai nói cho cậu biết với, cậu nhìn thấy cái gì vậy?!

Ai đến nói với cậu rằng mấy quả trứng có hoa văn lằng nhằng trên đất thật ra là ảo giác của cậu đi, thật ra cậu đã vào nhầm phòng rồi đúng không?!

Cậu muốn đến Thiên đường Sủng vật, là Thiên đường Sủng vật tràn ngập Bảo Bảo, không phải là trại nuôi gà có trứng đầy đất đâu!!!

Mấy loại trứng này là sao? Mang về xào rán hay luộc đây?!

Mấy Bảo Bảo đáng yêu xinh đẹp mà cậu tưởng tượng đâu?!

Sụp đổ mở phong thư NPC đưa cậu, sau đó, Kim Jaejoong lại một lần nữa rơi lệ đầy mặt, nếu cậu có bom ở đây, cậu nhất định phải cho nổ tung Phong Vân.

Đừng lừa gạt trái tim thủy tinh mong manh của cậu mà, đừng đùa bỡn tình cảm thuần khiết của một thiếu niên như cậu mà!!

Hướng dẫn: Mời người chơi đứng bên ngoài vách vàng, ấn Ctrl + Q, vòng vàng sẽ tự động rơi vào một quả trứng bất kì, sau đó bạn phải ấp trứng

!!!!

Đồ lừa đảo, đây là ai nghĩ ra vậy?!

Tên này có phải lúc còn bé bị ngược đãi nhiều quá nên giờ chạy đi ngược đãi gamer không?!

Còn ấp trứng nữa?! Mấy người cho tôi là gà mái à?!

Sa sút tinh thần nhìn quả trứng luộc Mập mập đặt trên bàn, lại quay đầu nhìn trứng trên màn hình, nuốt nước bọt, sau đó ấn Ctrl + Q, vòng vàng trên tay liền bay ra ngoài, xoay vài vòng trên không trung cuối cùng rơi xuống một quả trứng cách đó không xa.

Hệ thống : Người chơi Là Kim hoa không phải cục hoa đạt được trứng Bảo Bảo —— Trứng gà.

Nhìn thấy tin hệ thống, lúc này Jaejoong ngay cả sức để chửi bới cũng không còn, trứng gà! Vậy cậu có nên xin thêm ít muối để làm cơm chiều luôn không!

Bỏ chạy khỏi Thiên đường Sủng vật, Jaejoong một mạch chạy tới hồ nước cách đó không xa mới dừng lại, lòng còn đầy sợ hãi quay đầu lại nhìn nơi tràn ngập màu sắc kia, trong lòng yên lặng thề, đến lúc level 150 chuyển chức, cậu thà không có cái gì cũng không muốn tới đây bắt Bảo Bảo!!

Nói nhảm, nhớ lần sau cậu nhận được trứng cá thì làm sao?!

Thật vất vả tỉnh táo lại, Jaejoong lấy quả trứng gà trong túi trang bị ra, nhìn trái nhìn phải nhìn trên nhìn dưới cũng không biết phải ấp trứng như thế nào, vừa rồi đi vội quá, chưa kịp hỏi NPC, giờ đành phải trợn tròn mắt lên mà nhìn nó.

Nhưng mà, ấp trứng là phải giống gà mái ủ ấm trứng sao, nhưng hệ thống đâu có tặng cậu con gà mái nào?!

Trong lúc Jaejoong đang xoắn xuýt, tiếng hát của Mập mập liền truyền đến từ phía xa —— Tình yêu không phải em muốn mua là mua được, la la la la, cảnh sát Hắc Miêu, đóa hoa xinh đẹp, chúng ta...

“Mập mập, cậu có biết phải ấp trứng Bảo Bảo như thế nào không?”

“Ài, sao cậu không hỏi đại thần nhà cậu ấy?” Mập mập ngừng hát, chạy đến bên người Jaejoong.

“Anh ấy đi ăn cơm.”

“Không có nút ấp trứng sao?” Junsu cũng chạy tới, cả người cậu nhóc toàn mùi hương khiến Jaejoong nhin không được tránh sang một bên.

“Không có.”

“Bạch hyung, em nhớ ở kênh 1 có suối nước nóng, hyung ném thử vào xem?”

“Này, hyung muốn ấp trứng, không phải luộc trứng!!”

“Hay là cậu dùng búa của cậu đập vỡ đi?” Mập mập đưa ra chủ ý cùi bắp.

“Cậu cho là đang chơi trò đập trứng vàng à!”

Tất cả bạn cùng phòng đều không đáng tin hết sao, Jaejoong đập đầu vào bàn, sau đó quyết định dùng phương pháp ấp trứng nguyên thủy nhất để xử lý quả trứng gà này.

Vì vậy, lúc đại thần ăn mì xong, dựa vào tọa độ mà tìm được bé cả nhà anh thì mặt vạ năm bằng sơn lúc này kịch liệt run rẩy, sau đó liệt mất rồi.

Rốt cuộc là ai đã lừa tên nhóc này phải ấp trứng Bảo Bảo như vậy?!

Trong game, y sư mặc quần lụa mỏng đang nằm sấp, dưới bụng là một quả trứng tròn, bởi vì trứng khá lớn nên cả người gần như không tiếp xúc mặt đất, bảo trì cân bằng trong không trung, nhìn tổng thể thật sự rất giống ếch xanh? Ngâm nước?!

Tên nhóc này định dùng nhiệt độ cơ thể để ấp trứng Bảo Bảo sao? Thực sự cho rằng mình là gà mái à?!

Hô

~ Cái tính dễ lừa này là tốt hay xấu đây?

Hiện tại Tức Mặc :

Cậu đang...

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần à, tôi đang ấp trứng nha!!

Hiện tại Tức Mặc :

NPC không nói với cậu, trứng Bảo Bảo chỉ cần đặt trong túi trang bị, sau mười ngày sẽ tự động ấp sao?

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

... *Khóc lớn* Vì sao không ai nói cho tôi biết?!

Bé gà xù lông rồi, một cước đá văng trứng ra xa, ngồi bệt xuống đất khóc lớn, lăn qua lăn lại trên mặt đất, vừa rồi nhiều người đi qua nhìn như vậy mà không ai nói với cậu cả, vậy là sao?!

Thế giới Phật sơn vô ảnh :

O(_)O Ha ha ha ~ Vừa rồi nhìn thấy một cảnh rất buồn cười, chụp lại cho mọi người xem.

Screenshots 1

Screenshots 2

Screenshots 3

Thế giới Đã bắt đầu :

OMG!!!!!!!!!! Người kia đang ấp trứng à?

Thế giới Đã xong :

Thoạt nhìn rất giống...

Thế giới Yêu yêu :

Gửi lời chào thân ái tới vị gà mái kia!

Thế giới Phật sơn vô ảnh :

+1

Thế giới Đùi gà nướng :

+2

Thế giới Yêu ma quỷ quái :

+3

...

Bạn Tiểu Bạch nhìn thấy thế giới lại bắt đầu xếp hàng vậy xem thì khóc càng thảm thiết, lặn qua lặn lại, gặp chướng ngại vật liền dùng toàn bộ các kỹ năng, đại thần ở một bên bất đắc dĩ nhìn bé cái nhà mình tiến vào trạng thái phát cuồng, rốt cục ngón tay múa lên gõ mấy chữ:

Hiện tại Túc Mặc :

Ăn cơm xong chưa?

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đã ăn rồi, anh ăn xong chưa?

Hiện tại Túc Mặc :

Rồi, muộn rồi, hôm nay không luyện cấp nữa.

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Được.

Cái kia, đại thần, anh còn đi học sao?

Hiện tại Túc Mặc :

Ừ.

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

(o) A! Tôi cũng vậy nha, vậy anh ở thành phố B sao?

Server Sắc nước hương trời phần lớn đều là người thành phố B, đại thần liệu có ở cùng thành phố không nhỉ?

Hiện tại Túc Mặc :

Phải.

!!!!

Đại thần vậy mà ở cùng thành phố với cậu, hơn nữa đại thần còn học ngành truyền thông, cả thành phố B này ngoài mấy đại học nhỏ ở ngoại thành ra thì chỉ có đại học T có học viện truyền thông.

Kim Jae Jae vô cùng kích động gõ bàn phím.

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Vậy vậy vậy, đại thần, anh học ở nội thành sao?

Hiện tại Túc Mặc :

Ừ.

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

(o)!

Đại thần, anh không phải là học ở đại học T chứ?

Nhấn nút enter xong, Jaejoong xoa xoa tay lo lắng chờ đợi, cảm giác này giống hết cảm giác lúc đang chuẩn bị tra điểm thi Đại học, nhưng đợi cả buổi, chỉ thấy màn hình máy tính tối sầm rồi trò chơi tự động tắt.

“A a a a, chuyện gì xảy ra vậy? Sao lại tối đen thế này?”

“Hyung, đến thời gian cắt điện nên ngắt mạng rồi.”

%>_<%

Sao lại vậy?!

Đợi cậu một phút nữa thôi sẽ chết sao, có cần thiết phải cắt điện chuẩn xác từng phút từng giây như vậy không, bình thường đâu có chuẩn như vậy?!

Không biết hỏi xong mà không có câu trả lời thì sẽ dễ chết vì tò mò sao?!

Sinh con sinh một nửa thì không thể dừng lại, đi hỏi người ta cũng như vậy nha!

Jaejoong bạo phát, mấy người trong ký túc xá hai mắt nhìn nhau, không biết nguyên nhân, cuối cùng đành phải ngồi trong bóng tối nghe vị nào đó ngấm tường mà nguyên rửa chế độ tắt đèn của trường học, huyền thuyên như Đường Tăng niệm kinh.

Jaejoong mắng đến khát khô cổ, quyết định sáng sớm mai phải đăng nhập Phong Vân hỏi cho xong, thuận tiện hỏi xem liệu có thể nhìn thấy đại thần ngoài đời không.

Hú hú — nghĩ thôi đã chảy nước miếng rồi, đại thần nhất định là kiểu người đeo kính gọng vàng, trong tay cầm laptop, mặc áo gió màu đen nha.

OMO, đại thần, chờ tôi với!!!

Nhưng mà, không như mong muốn của cậu, trong lúc cậu đã đưa ra quyết định thì một chuyện lại xảy ra đảo lộn mọi kế hoạch của cậu.

15. Chương 15: Day 15

Bạn Kim Jae Jae đang mưu đồ bí mật gặp riêng đại thần thì một cuộc gọi điện thoại giữa đêm khuya quấy rầy, đương nhiên, không phải ma gọi tới!

Lúc đó, cậu đang luyện tập đối thoại với đại thần vào ngày mai nhờ vách tường, Mập mập đang cắt móng chân trong bóng tối, răng rắc răng rắc, thỉnh thoảng lại á lên tiếng vì cắt vào thịt, Junsu cùng Dae Chil đang nghiên cứu thảo luận về sai lầm trong lúc cày phở bản hôm nay, tất, gối, đồ lót bay đầy trời Này!!!

Đối với ký túc xá cậu từ trước tới nay cứ tới ban đêm là sói hóa, nhìn trắng mà gào thét xin hãy ban cho tôi bạn gái? Hay bạn trai mà nói, đây quả thật là một cảnh tượng vui vẻ hòa thuận (= =?)

Cuộc điện thoại nửa đêm ấy là của thầy giáo chuyên môn gọi, mục đích là muốn cậu sáng ngày mai tới phòng khám bệnh hỗ trợ, tạm gọi là hộ sĩ nhỏ số 1.

Là hộ sĩ, không phải BVS[1], mặc niệm 300 lượt.

Vì thầy giáo chuyên môn này họ Jung, tầm tuổi trung niên, nhìn khá đẹp trai, làm người rất được, ông tận dụng thời gian không có tiết mở một phòng khám bệnh không lớn không nhỏ, thu tiền cũng phù hợp, kịp thời cứu vớt những đứa trẻ không thể sinh tồn chỉ với phòng y tế của trường như các cậu.

Hỏi phòng y tế là nơi như thế nào ư?

Đó là nơi gần Thiên đường nhất!

Jaejoong nhớ lúc vừa tới trường học, cậu bị cảm đến phòng xin thuốc, một người phụ nữ trung niên mặc áo blouse trắng đang nói chuyện phiếm nhìn trái nhìn phải cậu, sau đó hỏi: Hmmm, em cảm thấy phải uống thuốc gì?!

Bớ tay! Nếu cậu nói mỗi loại thuốc phải uống một viên, vậy có thể trực tiếp no bụng không cần ăn không?!

Thầy Jung chẳng những có tay nghề cao, hơn nữa lúc dạy học khá hài hước, thân thiết với học sinh, quan hệ với Jaejoong – đại diện học sinh năm nhất tốt là càng không phải nói, bởi vậy, bình thường lúc phòng khám bệnh quá bận sẽ gọi cậu đến hỗ trợ.

Khụ khụ, bạn học Kim Jae Jae tuy bình thường qua loa một chút, ngẫu nhiên ngốc ngốc mạnh mẽ một chút, nhưng mà, thành tích của cậu xác thực phải đứng thứ nhất thứ nhì, Mập mạp nói đây là Thượng Đế đóng một cánh cửa trước mặt bạn, nhưng lại mở cho bạn một cánh cửa khác.

Nhưng mà, Jaejoong vẫn rất bối rối, cánh cửa mà Thượng Đế mở cho cậu có phải hay không là hơi nhỏ a! Đừng có mở một nửa như vậy được không!!

Có biết nếu cậu muốn gặp đại thần mà không được thì sẽ uất ức đến chết không?!

(o)!

Nhưng mà, Jaejoong vẫn rất mong muốn có cơ hội rèn luyện này, dù sao các cậu mới chỉ là sinh viên năm nhất, có thể đến bệnh viện giúp là một việc vô cùng hiếm hoi, bởi vậy, nhận được điện thoại của thầy Jung xong, cậu bối rối một phút đồng hồ liền quyết định đến phòng khám hỗ trợ, dù sao, đại thần ở kia sẽ không chạy mất, chờ cậu về rồi hỏi cũng chẳng mất gì.

Huống hồ ——

Ở bệnh viện cũng có thể lên mạng nha, hi hi hi.

Vì vậy, sáng sớm hôm sau, Jaejoong thu xếp một chút, mua hai cái bánh rán bên đường rồi đi trên con đường rợp bóng cây mà đến phòng khám bệnh cách trường không xa, nhanh chóng thay áo blouse rồi vào phòng bệnh.

Cuối tuần, người đến khám bệnh rõ ràng rất đông, Jaejoong bận rộn mãi đến trưa, nhận được cặp lồng cơm liền trốn vào một góc cầu thang yên tĩnh ngồi ăn, cơm phòng khám cung cấp chất lượng không thể nào khen được, Jaejoong mới ăn vài miếng đã muốn kêu gào ầm ĩ.

Muối có phải giờ đang tặng miễn phí hay sao mà hộp này phải bỏ đến gần một cân vậy, ăn xong liệu cậu có vì lượng muối quá nhiều mà chết không.

Ném cặp lồng đựng cơm qua một bên, Jaejoong đứng dậy, tiền xu trong túi áo va vào nhau kêu leng keng, nghĩ một hồi, cậu chạy đến máy bán nước tự động mua chai nước uống, vừa ngậm ống hút vừa đi ra cầu thang.

Điểm nhàm chán nhất của bệnh viện chính là khắp nơi chỉ có hai màu quần áo là trắng và xanh da trời, trông chẳng khác gì mấy cái túi nhựa, nhìn nhiều đến mức mắt mỗi nhử, Jaejoong cần ống mút quét ra đa xung quanh, định tìm xem có mỹ nữ nào để nhìn một chút để tập thể dục cho mắt, sau đó, chân liền vấp một cái.

Ai đến nói cho cậu biết, cậu nhìn thấy cái gì đi?

Một cây thông Nô-en biết đi?!

Một cây thông Nô-en đang vui sướng đi trên hành lang bệnh viện, thỉnh thoảng còn huýt sáo?!

o()o

Lâu lắm rồi không thấy ai mặc nhiều màu trên người như vậy, chẳng lẽ đây là một mới?!

Một nam sinh cao gầy có quả đầu màu vàng, trên người mặc áo sơ mi màu hồng phấn, bên ngoài khoác một cái áo lông trắng, trên quần màu xanh da trời có thêu hoa vàng, dưới chân là dép xỏ ngón đầu lâu bảy sắc cầu vồng thỉnh thoảng còn lóe lên vì có kim tuyến?

OMG! Người này muốn làm bảng phối màu à?!

Jaejoong khước miệng co giật nhìn đôi mắt da của mình, lại nhìn dép xỏ ngón đầu lâu trên chân cây thông Nô-en, yên lặng cảm khái, quả nhiên, ở trên thế giới này, bây giờ có rất nhiều một mới, càng ngày càng đa người.

Ôm chặt đồ uống của mình, Jaejoong bước nhanh chân muốn vượt qua bảng phối màu, so với suy nghĩ chân người khác có bị lạnh hay không, cậu càng quan tâm đến việc cặp lồng đựng cơm mình nhét ở góc cầu thang có bị ném đi không.

“Uh, hyung ở bệnh viện rồi, ai nha, đừng nói nữa, đúng là đen, hơn nửa đêm mà bị giày vò gần chết, đúng rồi, em đừng quên đăng nhập Phong Vân đấy.”

Jaejoong đi được nửa đường, nghe thấy người phía sau nói đến Phong Vân, không khỏi bước chậm dần, hóng xem người ta đáng nói gì. Biết sao được, người chơi game luôn muốn gặp đối phương ở ngoài đời mà.

Ta bước, ta bước, ta chậm rãi bước, Jaejoong tốc độ như rùa đi phía trước, nghe cây thông Nô-en đằng sau nói một đồng chuyện linh tinh, cuối cùng chẳng thu được cái gì, vì vậy, đẩy cửa chỗ cầu thang ra chuẩn bị tiếp tục ăn.

“Đúng rồi, Bảo Bảo của bé cái chắc sắp nở rồi, bọn hyung không online, em xem rồi giúp cậu ấy.”

Bé! Cái!

Lại còn đang đợi Bảo Bảo của bé cái ấp trứng?!

OMG! Liệu có phải là đang nói cậu không?!

“Đúng vậy a, đừng để cậu ấy chạy ra đứng giữa đường ấp trứng nữa.”

--#

Cái này thì nhất định là nói cậu rồi, quả nhiên là chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm, a a a a!!

Nhưng mà, biết rõ Bảo Bảo cậu sắp ấp trứng xong, còn dằn dò người ta giúp cậu...

...

Chẳng lẽ, anh ấy là đại thần?!

Jaejoong vội vàng xông ra cầu thang, trái tim đập mạnh đến mức muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, là đại thần sao? Người kia là Tức Mặc trong game đánh đầu thắng đó không gì cần nổi sao?

Để cửa mở hé hé, Jaejoong cũng không biết vì sao giờ khắc này cậu lại khẩn trương như vậy, liếc mắt nhìn về phía vừa rồi, người kia vẫn còn đang nói chuyện, người hơi nghiêng, chỉ nhìn rõ hơn nửa khuôn mặt, hơi gầy, trên trán tóc mái phủ xuống, dưới ánh đèn nhìn khá thanh tú, bộ dạng cứ đứng giậm chân tại chỗ kia khiến cậu cảm thấy khá quen mắt.

Jaejoong cả người dán trên cửa, quan sát người kia, quả thật, đây là một nam sinh rất đẹp trai, mắt hoa đào, môi mỏng, mũi cao, cười lên thì có lúm đồng tiền nho nhỏ bên má, bộ quần áo sắc sảo anh ta mặc trông chẳng thua kém gì minh tinh trong quảng cáo.

Nhưng mà, vì sao trong lòng cậu lại có cảm giác chỗ nào đó không ổn?

Đại thần, hình như không phải như vậy, trong lòng cậu, đại thần không như vậy mà?!

Nhưng mà, nếu không phải như thế, vậy sẽ trông thế nào đây?!

Jaejoong cắn móng tay nhìn người kia càng đi càng gần, càng đi càng gần, gần đến mức chỉ cần vươn tay ra là chạm tới góc áo của người kia, nếu như tối hôm qua cậu đã hẹn đại thần, hẳn giờ cậu sẽ hưng phấn nhào tới luôn, nhưng mà, hiện tại, vì sao lại chỉ muốn nhanh chạy trốn vậy?!

Kim Jaejoong từ trước tới nay hành động luôn nhanh hơn suy nghĩ “Phanh” một tiếng đóng cửa lại, sau đó, chẳng quan tâm mình đã đóng cửa cầu thang, quay đầu bỏ chạy.

Gọi điện thoại cho Shim Changmin xong, Park Yoochun bị tiếng động cực lớn làm cho giật mình, nhìn cánh cửa cầu thang vẫn còn đang đóng đưa, yên lặng lui ra sau hai bước, bệnh viện này có quái thú sao?!

Ultraman Yunho, người ta cần hyung!!!

Yoochun quay người vào gian phòng đối diện, đây là phòng đơn, một nam sinh tóc đen mặc quần áo bệnh nhân đang cầm một quyển sách thật dày lật xem, bộ dáng nhàn nhã khiến người ta có cảm giác dù chuyện có động trời đến mức nào, anh vẫn có thể dễ dàng giải quyết.

“Em bị rơi vào trong thùng thuốc nhuộm à?”

“Jung đại nhân, hyung còn có lương tâm không vậy, hơn nửa đêm vào bệnh viện, quần áo của em mới mang đi giặt, vì tối thăm hyung, em phải đoạt quần áo của Hee Chul hyung đấy.”

“Có lẽ giường này của hyung sẽ sớm phải nhường lại cho em thôi.”

“...”

“Đúng rồi, báo với Changmin chưa?”

“Dạ dạ, dựa theo phân phó của đại nhân, Changmin lát nữa sẽ online giúp hyung chăm sóc bé cả nhà hyung, cam đoan cậu ấy mọc rể nảy mầm, tắm nắng mặt trời, phát triển khỏe mạnh, chờ hyung trở về đã thành bắp cải trưởng thành rồi.”

“Vậy em có thể về, ra ngoài nhớ đóng cửa.”

“Đồ vô nhân đạo.”

“Đúng rồi, nói với Changmin, đừng nói với bé cả chuyện hyung bị bệnh.”

“Ai ôi!!! Người ta chắc gì đã lo lắng cho hyung.” Park Yoochun cười tủm tỉm quay đầu lại, sau đó bị một quyển sách siêu dày đập cái bốp vào mặt, “A, cuồng bạo công kích, xem phòng ngự thuật của em đây.”

“Bệnh tâm thần.”

Jung Yunho ngay cả mắt cũng lười mở, hai tay đặt sau ót, tựa trên giường bệnh ngẩn người, bé cả tối hôm qua hưng phấn hỏi thông tin của anh như vậy, bên ba mẹ cũng đã dả thông tư tưởng xong, xem ra, sắp đến lúc thu lưới bắt cá rồi.

Bé cả của anh, anh chờ em lâu rồi.

Junsu cảm giác ngày hôm nay của mình rất xui xẻo, sáng sớm vào game, kết quả honey nhà cậu Bỉm Pampers không online, lúc cày phó bản nửa đường lại rớt mạng, làm hại cậu không những không được điểm kinh nghiệm còn mất nhần gia tốc, lúc trưa cùng Mập mạp xuống tầng ăn cơm, một người mặc y hệt cây thông Nô-en chạy vụt qua bên người cậu như cuồng phong, để lại một bóng lưng, đụng đổ tô bún cay thập cẩm của cậu. Trên quần toàn nước canh, xui xẻo nhất là nước vừa vắn đổ vào đũng quần, trên đường về ký túc xá, một đám người đều nhìn vào bộ vị xấu hổ của cậu mà cười trộm. Thật vất vả trở về ký túc xá, thay áo ngủ, giặt sạch quần, hyung nhà cậu lúc này lại như bị lửa thiêu mông mà xông tới, đá đổ chậu quần áo cậu vừa giặt trắng tinh trên đất.

A a a a a a!!!!

“Hyung, hyung làm gì vậy, quần áo của em.” Junsu gào thét, nhìn Jaejoong đang ngơ ngác ngồi trên giường, hình thức cuồng bạo liền chuyển sang hình thức hiếu kỳ, “Hyung, hyung làm sao vậy?”

Trầm mặc

~“Jaejoong hyung?”

Trầm mặc

~~“Kim Jaejoong?”

Trầm mặc

“Hyung không ấp trứng à!!!!”

Trầm mặc

~“Mập mạp Mập mạp Mập mạp, không xong rồi.” Kim Junsu kinh hãi, “Hyung tởm đứt dây thần kinh rồi, cậu mau đến xem đi.”

Mập mạp đang ngồi trên bồn cậu bị tiếng thét của Junsu làm cho thiếu chút nữa lộn thỏm, ôm quần chạy đến, nhìn thấy bảo bối ký túc xá các cậu bạn Kim Jae Jae đang ngồi thẳng trên giường, miệng mở rộng, ánh mắt đờ đẫn.

“Đây là sao vậy?”

“Không biết.”

Mập mạp là người như thế nào nhỉ, chuyện Junsu không giải quyết được, đó là vì chỉ số thông minh của cậu có vấn đề, nhưng đến tay Mập mạp cậu, tuyệt đối chỉ cần một giây đồng hồ là OK, cầm lấy chai tương ớt đặt trên bàn mình, lấy thìa xúc một muôi, sau đó... Đưa vào trong miệng Jaejoong.

!!!!

“OK.”

Hai người nhìn chăm chăm Jaejoong cả buổi, không nghĩ tới Jaejoong bình thường sợ cay nhất vậy mà vẫn đơ người ra ngồi dựa vào tường, nhìn như thể không gì có thể dọa cậu, Mập mạp cũng kinh ngạc, xem ra lần này dây thần kinh bị đứt rất quan trọng rồi, không xử lý tốt sau này không hoạt động được nữa mất.

“Junsu.”

“Có.”

“Có lẽ Tiểu Bạch Bạch bị con chó dưới tầng dọa, đi báo thù cho cậu ấy.”

Tầng bên dưới có một con chó hoang, nhìn thấy ai cũng rất hiền lành, không biết vì cái gì, nhìn thấy Kim Jaejoong liền đuổi theo, khiến cho tên nhóc này mỗi lần xuống tầng hận không thể dùng cả hai tay để chạy, thành ra mọi người đặt cho cậu biệt danh “Cẩu không rời”, về sau, Mập mạp bọn họ không thể đứng yên nhìn, mang theo bá chủ ký túc xá các cậu —— Ji Ji đi giáo huấn con chó hoang kia một hồi mới kết thúc việc này.

“Ji Ji, đi, báo thù cho Jaejoong hyung của mày.”

Mập mạp hăng hái ôm Ji Ji, kéo Junsu, chân dạng chữ bát vừa đi vừa ngâm thơ —— Lão phu trò chuyện, thiếu niên phát cuồng, trái cầm dưa chuột, phải giơ cao gươm...

Ji Ji trầm mặc, Junsu bạo phát!!

Cậu mới là dưa chuột, cả nhà cậu là dưa chuột, cả thôn nhà cậu là dưa chuột!!!

“Tớ sai rồi, tớ sai rồi, đồng chí Junsu, giờ chúng ta phải đoàn kết đi đối ngoại, đi nhanh đi, đuổi con chó hoang kia luôn.”

Lúc hai người chuẩn bị xuất phát, Jaejoong cuối cùng cũng mở miệng:

“Oa oa oa —— Hí ——, hyung, nhìn, thấy, ahh, đại, thần, rồi.”

“—— Hí ——, cậu, nhìn, thấy, ahh, đại, thần, rồi, hả?”

“Mập mạp, cậu đừng có, ahh, bắt chước tớ.” Jaejoong u oán quay đầu, “Tớ, nhìn thấy Túc Mặc, ahh, ở bệnh viện rồi.”

“OMG! Thiệt hay giả?”

Mập mạp cùng Junsu đồng thời cứng ngắc, đây là duyên phận gì vậy, ngay cả bệnh viện cũng có thể gặp nhau là sao!!

“Thật mà, tớ còn nghe thấy anh ấy nhắc đến tớ, còn bảo người khác chăm sóc tớ.”

Kim Jaejoong uống một ngụm nước lớn, sau đó tiếp tục mở to mắt ngăm tường.

“Đẹp trai không?”

“Đẹp, gầy gầy cao cao, ăn mặc vô cùng... Thời trang.”

Thật sự rất thời trang mà, mặc bao nhiêu màu trên người như vậy!

“Thôi đi, vậy cậu còn ở đây giả bộ u oán làm gì?” Mập mạp xì mũi coi thường, “Có nhào tới không?”

“Nhưng mà, anh ấy không giống với đại thần trong tưởng tượng của tớ.”

“Hyung, đại thần trong tưởng tượng của anh là như thế nào?”

Jaejoong chậm chạp quay đầu qua, nhìn Junsu, lại quay đầu đi trả lời: “Không biết.”

...

Kim Jaejoong cũng không biết mình trúng gió gì, cậu không hình dung được tâm tình bây giờ của mình, như thể một anh đẹp trai siêu ngẫu trước đây bạn rất hâm mộ, đột nhiên một ngày nào đó đi đến trước mặt bạn, cởi hết quần áo ra, sau đó liền biến thân thành một tên biến thái cuồng lửa thể.

Được rồi, miêu tả như vậy không giống lắm, cảm xúc này giống như kiểu bạn rõ ràng là trả tiền cho một cái đùi gà rán giòn nhưng lúc nhận được lại là một cái Hamburger rau, cắn một cái là miệng toàn bột mì.

Dù sao, cảm giác này cũng không đúng lắm.

“Hyung, đại thần học trường mình không?”

“Nhìn khá quen mắt.”

Kim Jaejoong cẩn thận hồi tưởng cậu đã gặp người kia ở đâu, cậu gần đây rất ít ra ngoài, ngoài bạn trong lớp ra, cậu đã gặp ai nữa, vì vậy, nghĩ a nghĩ, đột nhiên, mắt lóe lên.

“A, anh ấy là Hội trưởng Hội sinh viên.”

OMG! Khó trách cảm thấy mặt anh ấy rất quen, hóa ra đó là Hội trưởng nhìn thấy hôm kéo co nha, tuy quần áo khác, kiểu tóc cũng thay đổi, nhưng đôi mắt hoa đào kia tuyệt đối không thể là mang đi thẩm mỹ được nha, cậu không đeo kính nhưng tuyệt đối không nhìn lầm.

Đại thần, hóa ra lại là Chủ tịch Hội sinh viên tên Park Yoochun kia!!!!

“STOP, hyung, hyung nói Túc Mặc là Park Yoochun?”

“Ừ.”

“Có nhầm không a?”

Mập mạp cả kinh vò tai Ji Ji, đại thần với vị Chủ tịch xuất quỷ nhập thần kia, sao lại cảm giác không giống nhau chút nào nữa?!

“Không nhầm đâu, tớ tối hôm qua vừa hỏi đại thần có học ở trường mình không, hôm nay đã gặp được anh ấy ở phòng khám bệnh rồi.”

~(>_<~

~“Hyung, hay là hyung lên mạng xem thử đi, có khi hyung nhận lầm rồi.” Junsu đoạt lấy JiJi, sau đó bổ sung, “Dù sao, ngày hôm qua cơ hồ cả server đều biết có một người tên là bé cái ấp trứng ở bên hồ.”

...

“Kim Junsu, em không nói mấy lời này sẽ chết sao?”

(^) Hừ, không phải chỉ là toàn server biết cậu ấp trứng sao?! Có gì mới lạ không, mấy người là sinh ra từ thai nhi, sao có thể biết được niềm vui thú khi ấp trứng?!

Nhưng mà, hình như cậu cũng phát triển từ thai nhi...

“Đúng vậy, Tiểu Bạch Bạch, online thử đi, có khi lúc cậu vừa online liền gặp được đại thần đấy, tớ biết không ít người ở trường mình chơi Phong Vân, còn có câu lạc bộ riêng đấy.”

Cũng đúng a, có lẽ căn bản cậu đã hiểu lầm rồi, đại thần là người uy vũ như vậy sao có thể đến bệnh viện, anh ấy hẳn là người siêu thần kỳ tự chữa lành vết thương nha.

Jaejoong càng nghĩ càng phần chấn, mở máy tính, nhanh chóng đăng nhập game rồi mở danh sách hảo hữu.

Ài, sao lại chỉ có mình Quỷ Kiến Sầu online?!

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Tiểu Sầu Sầu

~ Quỷ Kiến Sầu : Nương nương, vì thần có mặt.

Là Kim hoa không phải cúc hoa : ... Cậu bị Pamper nhập vào xác sao?

Quý Kiến Sầu : Nương nương tạm thời coi là game cũng có thể lây truyền bệnh đi.

Là Kim hoa không phải cúc hoa : o()o, Hỏi cậu một việc.

Quý Kiến Sầu : Nương nương mời nói, vi thần nhất định không biết không nói, nói quá sự thật, thật giả phân minh, ...

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Thành ngữ của cậu đang chơi cờ đô-mi-nô à!

Cái kia, đại thần anh ấy có online không? Tôi có việc muốn hỏi anh ấy.

Quý Kiến Sầu : Cái này...

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Làm sao vậy?! Đại thần có việc?

Quý Kiến Sầu : Nương nương, chuyện là thế này, hôm nay chúng tôi có một bạn học bị bệnh, bị kinh phong, nên, đại thần đi bệnh viện thăm rồi, nhưng mà, hyung ấy có dặn dò tôi, cậu có chuyện thì hỏi tôi.

Đại thần không online, đại thần đến bệnh viện rồi, đại thần đến bệnh viện thăm bệnh rồi, đại thần đến bệnh viện thăm bệnh còn dặn người khác chăm sóc cậu...

Trong đầu Jaejoong nhanh chóng ghép từ thành câu, sau đó, cậu nhện không được ôm đầu gào thét:

OMG, cây thông Nô-en thật là đại thần!!!!

Đại thần hóa ra lại thích ăn mặc như tắc kè hoa!

Đại thần trên mạng trầm mặc ít nói trong hiện thực lại trông chẳng khác gì vừa chui ra từ vườn bách thú, đùa gì vậy?!

Tâm thần phân liệt cũng đâu đến mức này?!

Trời xanh ơi, đất rộng ơi, ai đến nói cho tôi biết đây không phải sự thật đi!!

Đại thần nhà cậu thật sự giống bé voi cầm bút sáp màu sao, đây là sự thật sao!!

“Hyung, hyung có ổn không?” Junsu nhìn Jaejoong lăm lăm một hồi rồi bắt đầu khóc nghiêng trời lở đất, miệng đóng đóng mở mở không biết đang nói gì, “Hyung, hyung đừng có nói thầm như vậy được không, em không hiểu hyung nói gì cả!”

“Người em yêu nhất

~~ Lại tổn thương em sâu nhất, anh sao lại...”

“Hyung, đại thần không ngoại tình mà.”

...

“Junsu, em không nghe thấy tiếng lòng hyung tan nát đâu.” Jaejoong làm bộ ôm tim.

“Không nghe thấy, nhưng em nghe thấy tiếng bụng hyung kêu.”

....

Này! Kim Junsu, em có thể đừng có phá hư bầu không khí nữa không, tuy nhiên, cậu thật sự có chút đối.

Sai Junsu đi úp mồm, Jaejoong ngồi trước máy tính, đảo lại đồng Screenshot chụp cảnh cậu dùng đại thần làm nhiệm vụ, yên lặng hồi tưởng buổi gặp mặt ngày hôm nay, vì sao, cậu lại có cảm giác có chỗ là lạ nhỉ?!

Cậu tuy không thông minh, nhưng cậu vẫn hiểu rõ cảm giác của mình với đại thần, không phải cảm giác giống với những bạn trên mạng khác, cậu sẽ hối hận không ngừng vì trượt tay cự tuyệt lời đề nghị thêm Hảo hữu của đại thần, cậu sẽ vì đại thần có JQ với người khác mà ăn cơm không vào, cậu sẽ vì đại thần xuất hiện mà hoan hô tung tăng như chim sẻ, lúc đầu cậu cho rằng đó chỉ là sùng bái của một đứa gà mờ với đại thần, nhưng càng về sau, cậu càng phát hiện, hình như chỉ lúc đối mặt với đại thần, cậu mới có cảm xúc khác lạ.

Cậu đã vội trộm đọc quyển sách kia của Dae Chil, 20 đặc điểm cho thấy đang yêu qua mạng, cậu đều phù hợp, cậu cho là cậu thích đại thần, nhưng vì sao, hôm nay gặp được người thực, cậu lại không còn cảm giác này.

Hừ (∞)

OMG, chẳng lẽ, cậu thích nhân vật trong game?!

OMG! Cậu, Kim Jaejoong lần đầu thâm mến, không thích con gái thôi bỏ đi, đối tượng là nam còn chưa tính, nhưng mà, cậu lại thích một nhân vật ảo tưởng trong trò chơi, đây là trò đùa gì vậy?!!!!

Chẳng lẽ, đến kì nghỉ đông khi về nhà, cậu phải mở game ra nói mới mẹ rằng: Mẹ, mẹ xem, đây là người con thích, là một chuỗi số liệu rất đáng yêu?!

Rốt cuộc là sai ở đâu mà mọi việc mới biến thành như thế này?!

Kim Jaejoong ôm mì tôm ngăn người, trong game, tiểu y sư ngồi xếp bằng ở cửa phố Thịnh Đường, cách đó không xa là nơi cậu lần đầu nhìn thấy đại thần, vị hiệp khách áo trắng tung bay xuất hiện trong tầm mắt cậu, cướp đi lý trí của cậu.

Đình!

Hảo hữu của bạn: Người chơi Tức Mặc online

Đại thần, online rồi sao?!

Đã rời khỏi vườn bách thú? A, không, phòng khám bệnh rồi à?!

Nhìn khung chat của mình chớp chớp vài cái báo có tin nhắn của đại thần, Jaejoong do dự không biết có nên mở hay không.

Nhìn chằm chằm vào thông báo của hệ thống vài giây, sau đó, cậu đột nhiên như phát điên ấn thoát trò chơi, vì vậy, ảnh đại diện của đại thần dần dần biến mất khỏi màn hình.

Sau đó, Jaejoong nhanh chóng tắt máy tính, leo lên giường, ngủ, cậu hiện tại cần phải ngủ một giấc thì não mới có đủ dung lượng để sửa sang lại đồng tư duy hỗn loạn trong đầu mình.

Hôm nay, trong mơ của bạn Kim Jae không ngừng lặp đi lặp lại cảnh một động vật đầy lông đuôi theo sau cậu, hô to: Bé cái, bé cái.

Trong lúc bé cái đang chìm vào mộng đẹp, Phong Vân lại xảy ra một chuyện khiến cho cả thế giới đều bùng nổ.

[1] Hộ sĩ nhỏ (xiǎo · hù · shì) gần âm với BVS (hù · shū · bảo)

16. Chương 16: Day 16

Có nhà khoa học đã nghiên cứu, mơ là phương thức cân đối lại tâm lý của con người, vì người trong mơ chủ yếu dùng não phải, mà khi thức tỉnh thì lại chủ yếu dùng não trái, trong quá trình hoạt động của cơ thể suốt 24 tiếng đồng hồ, tỉnh cùng mơ luân phiên xuất hiện, giúp thần kinh điều tiết và tinh thần con người hoạt động cân bằng. Bởi vậy, mơ là phương thức để con người cân đối lại tâm lý, đặc biệt là đối với những người nhạy cảm, cảm xúc và suy nghĩ trước và sau khi mơ có sự khác biệt rõ rệt.

Vì vậy, nói đơn giản một chút là, ban ngày nghĩ về việc gì đó quá nhiều thì buổi tối việc đó sẽ đi vào giấc mơ, Jaejoong là một bạn rất ít khi nằm mơ cho nên thấy câu nói này rất vô lý, nếu nói như vậy, chẳng lẽ tất cả mọi người nằm mơ chỉ vì ba từ đơn giản — Nghĩ quá nhiều?!

Hay nói đúng ra là ăn no rồi việc?!

OMG! Vậy cậu cả ngày nhìn Nhân dân tệ đêm có mơ thấy cái gì đâu, dựa vào gì người như Mập mạp cũng có thể mơ thấy mình cầm xô đi hứng vàng, cậu lại chỉ mơ thấy giẫm phải vỏ chuối là sao, chẳng lẽ cậu là khi à?!

Chỉ có điều, giờ phút này, Kim Jae Jae đã thực sự cảm nhận được uy lực của giấc mơ, nhớ trước đây xem phim, cậu rất thích bài ‘I Love You’ của Trương Học Hữu, chuông ký túc xá, chuông điện thoại đều đổi thành bài hát này, nhưng nếu trong giấc mơ của bạn, ca khúc này cứ phát đi phát lại, hơn nữa còn chêm thêm một câu vô cùng ai oán: Bé cái

~~ Bỏ người ta thì anh làm thế nào đây?!

“A

Tôi

Không phải

Bé cái

~~” Kim Junsu bò lên giường Jaejoong thấy hyung cậu đang nói mớ.

“Hyung, hyung, hyung à, hyung ơi, hyung mau tỉnh đi.”

“Uhm

~”

“Đừng ngủ nữa, sao hỏa đụng vào trái đất rồi!”

Người nên ngủ thì tiếp tục ngủ, Mập mập vừa vào phòng nhìn thấy liền dạy bảo Junsu: “Su Su, cậu phải nói với hyung cậu là, vé xem Con thuyền Noah bắt đầu bán rồi.”

“Thật vậy sao?” Junsu giật mình, “Bắt đầu bán rồi sao? Lần trước tớ đi hỏi còn bảo không chiếu mà? Bao tiền một vé? Tớ giờ đang hết tiền!!”

... Cậu chưa nói gì cả, anh em nhà họ Kim thật sự rất dễ lừa nha.

“Kim Jaejoong!! Xảy ra chuyện lớn rồi!!!”

Junsu quay đầu lại, bắt lấy tay Jaejoong bắt đầu vỗ vỗ vào mặt cậu, Ji Ji nằm sấp một bên nghiêng đầu nhìn một hồi, có lẽ cảm thấy thú vị cũng nhảy đến bên cạnh Jaejoong, đuổi chân đầy thịt vỗ vỗ.

“Này!!!”

Kim Jaejoong cuối cùng cũng tỉnh lại, tuy không bị ma ám tra tấn tai nhưng không biết là đánh vậy cũng đau sao?! Xem ra không dạy dỗ cẩn thận thì không biết cái gì gọi là tôn trọng trưởng bối cả.

o()o

Vì vậy, ký túc xá 419 liền diễn ra một màn đại chiến người mèo vô cùng oanh liệt, cuối cùng, hai bé mèo (=?) đã chiến thắng vẻ vang.

Bạn học Kim Junsu thê thảm núp ở một góc giường, trên mặt bị bút sáp màu vẽ một quả đào rất to, đỏ rực, bị cắt làm đôi, kỳ thật, nếu như phần giữa hơi lõm xuống thì chẳng khác gì bờ mông, họa sĩ Jaejoong gác chân ngồi trên giường, Ji Ji tứ chi giang rộng nằm bên cạnh.

“Nói đi, có chuyện gì xảy ra rồi?”

“Cái kia, hyung, hyung nghe xong phải bình tĩnh.”

“Cho dù em nói với hyung, em có thai với Mập mập, hyung cũng có thể ngay lập tức tặng cho mấy đứa một hồng bao thật lớn.”

“... Hình thể Mập mập như vậy đoán chừng không chữa được đâu, hyung, rốt cuộc hyung có muốn nghe không?”

“Có chuyện thì nói mau.”

“Nghe cho kỹ a, Tuyền Thủy sắp kết hôn với Phương Hoa tuyệt thế rồi.”

“A.” Jaejoong bóc vôi bị bong trên tường, không phải chỉ là Tuyền Thủy kết hôn với Phương Hoa tuyệt thế, có gì... “Cái gì? Phương Hoa tuyệt thế kết hôn với Tuyền Thủy?!”

KAO! Phương Hoa tuyệt thế cùng Nước suối leng keng thành một nhà rồi sao?! Điều này sao có thể!! Nhất định là cậu nghe lầm, nhất định là như vậy, nhất định là tai cậu bị tra tấn trong mơ nhiều quá nên nghe nhầm.

KFC sao có thể sát nhập với McDonald's? Siêu nhân sao có thể mặc nội y ra ngoài? Spider Man sao có thể tự đứng mọc ra tám chân?

Không! Thế! Nào!

Bởi vậy, hai oan gia này sao có thể kết hôn với nhau nha, mấy hôm trước cậu còn nhìn thấy Tuyền Thủy trong phòng tự học, cô ấy có dấu hiệu gì cho thấy bị thần kinh đâu.

“Hyung, nén bi thương.”

“Ừ.” Jaejoong ngây ngốc gật đầu, sau đó mới kịp phản ứng, cầm tắt đầu giường ném Junsu, “Nén bi thương cái đầu nhà em, lừa hyung thú vị lắm à?”

“Hyung, thật mà, 20 phút nữa là bọn họ cử hành hôn lễ rồi.” Junsu cầm tắt Jaejoong nhìn nhìn, sau đó vươn tay ra, “Em đã báo cho hyung một tin tức động trời như vậy, hyung có thể báo đáp bằng cách đưa nốt em chiếc còn lại không?”

...

Jaejoong nhìn Junsu vô cùng vui vẻ cầm tắt của cậu đi khoe với Mập mập, nhìn Mập mập vút cặp lồng đựng cơm mới ăn một nửa sang một bên để đoạt tắt với Junsu, lại nhìn Dae Chil về mặt thống khổ cố gắng muốn thoát khỏi cuộc chiến, yên lặng ngoáy tai.

Sau đó, dùng sức nhéo một cái.

A a a a a a, đau quá!!!

~(>_<~

~Hóa ra không phải cậu đang mơ a, bởi vậy, Tuyền Thủy thật sự sắp kết hôn với Phương Hoa tuyệt thế?!

OMG! Vậy cậu là cái gì?!

Bị chồng ruồng bỏ?! Vợ cũ?!

Chồng trước của cậu kết hôn với tình địch của cậu, đây là chuyện không tưởng cỡ nào a!

Nhưng mà, cậu dùng thân phận này đi dự có được không? Có cần tặng tiền mừng đám cưới không?! Này!!!

Xuống giường, bật máy tính lên, vào mạng, nhanh chóng đăng nhập Phong Vân, khung cảnh vẫn là phố Thịnh Đường hôm qua cậu đứng, không đợi cậu nhìn cho rõ, hệ thống đã kêu liên tục báo có thông báo.

Hệ thống: Người chơi Nước suối leng keng xin ly hôn với bạn.

Hệ thống: Người chơi Nước suối leng keng xin ly hôn với bạn.

Hệ thống: Bạn thành công ly hôn với Nước suối leng keng.

Thông Báo : Người chơi Nước suối leng keng cùng người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa tình cảm tan vỡ, từ nay nam cưới nữ gả không thể nào ở bên nhau, trước miếu Nguyệt Lão mỗi người một ngả.

Thông Báo : Người chơi Phương Hoa tuyệt thế cùng người chơi Nước suối leng keng lưỡng tình tương duyệt, cầu hôn trước miếu Nguyệt lão thành công.

Tin nhắn : Đến từ Túc Mặc (Một ngày trước)

Có ở đây không? Có việc muốn nói với cậu.

Jaejoong bị một loạt thông báo của hệ thống khiến cho như rơi vào sương mù, bất ngờ trông thấy tin nhắn của đại thần, hoảng hốt một lúc, lúc này mới nhớ ra hôm qua vì gặp được đại thần ở phòng khám bệnh nên cậu đã tự động không đọc tin nhắn kia.

Đại thần, đến cùng là muốn nói gì với cậu?!

Chẳng lẽ muốn nói với cậu là, ngày hôm qua tôi thấy cậu rồi?!

Hảo hữu Không rời không xa :

Tiểu Hoa à, cậu rốt cuộc đã online!!!!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Ừ, tớ tới giờ mới biết mình đã đồng ý ly hôn *Sét đánh*

Hảo hữu Không rời không xa :

...Bình tĩnh! *Ngón cái*

Nhưng mà, đến cùng đã xảy ra chuyện gì vậy? Cậu thật sự chia tay với Nước suối leng keng à? Cậu ta sao đột nhiên lại kết hôn với Phương Hoa tuyệt thế? Hai người các cậu không muốn tham gia giải vợ chồng quyết đấu nữa sao?

Tiền thưởng là một vạn đấy, không cần nữa à?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tớ cũng muốn biết...

Hảo hữu Không rời không xa :

Cậu không biết nguyên nhân?!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tớ đang ngủ, bạn cùng phòng nói tớ mới biết...

Hảo hữu Không rời không xa :

Cậu bị ngốc à!!! Nhưng mà, cậu vừa mới biết, vậy cậu đồng ý ly hôn kiểu gì????

Mặc kệ, cậu mau tới miếu Nguyệt lão đi, Tức Mặc đại thần đích thân chủ trì hôn lễ của bọn họ đấy...

!!!!

Jaejoong đã bị sét đánh, sét đánh cho chẳng khác gì cánh gà chiên giòn.

Đại, đại thần chủ hôn?!

Thật giống như một ngày nào đó, Dê con vui vẻ kết hôn với Sói xám xấu xa, sau đó một con Sói đen chủ hôn...

Cái thế giới này làm sao vậy hả!!

Mặc dù đại thần là Ultraman chuyển thế, nhưng dù Ultraman có rộng lượng thế nào cũng sẽ không làm chủ hôn cho cự tình địch với cự tình nhân của mình nha!

Nội tâm tràn ngập nghi vấn, Jaejoong triệu hồi Bảo Bảo của mình —— Một con lừa con (= =!), chuẩn bị đi đến hiện trường.

Ấn phím H, ngồi trên lưng con lừa, yên lặng nhìn một con thỏ diên vượt qua mình, một lão NPC chống quả trứng vượt qua mình, cuối cùng là một con ốc sên nháp nhô bò cũng vượt qua mình, cậu dám dùng mì của Dae Chil để đánh cược, lúc con ốc sên kia vượt qua còn quăng cho cậu một ánh mắt rất khinh bỉ.

Cứ nhìn Bảo Bảo này là cậu lại phát hỏa, bạn có thể tưởng tượng một quả trứng gà sau mười ngày ấp lại nở ra một con lừa con không?! Bạn có thể tưởng tượng tác dụng duy nhất của con lừa con này không phải

là thêm máu, không phải tấn công hay phòng thủ, không phải kỹ năng phụ trợ mà chỉ là một tọa kỵ không? Bạn có thể tưởng tượng tọa kỵ này có tốc độ chỉ nhanh hơn cậu đi bộ một chút không?!

Đây cũng không phải trọng điểm, mỗi ngày cười lừa cũng không sao, cùng lắm là cậu COS Hạ A Phàm trong Phong Vân thôi, coi như cậu mệnh khổ, RP không tốt.

Trọng điểm là, với tư cách là một tọa kỵ, không yêu cầu nó phải chạy nhanh như hỏa tiễn, nhưng ít nhất đừng có để ốc sên vượt mặt a.

Dựa vào cái gì tọa kỵ của đại thần là đại bàng, mà của cậu lại chỉ là một con lừa đần độn không biết có đá hậu nổi không!!

Chẳng lẽ đây là sự khác nhau giữa việc mặc đồ lót bên trong hay bên ngoài sao, *Gạt lệ*!

Chờ Jaejoong cười lừa con đến miếu Nguyệt lão thì hôn lễ đã tiến hành được phân nửa, người tập trung rất đông, nhưng phần lớn đều đến đây để bắt quái, công cụ Screenshots các loại cứ lóe lên như lễ khai mạc thảm đỏ.

Biết sao được, một người đuổi một người chạy, một người uy hiếp một người mắng mỏ, hai người này đột nhiên lại tâm đầu ý hợp cử hành hôn lễ, thật sự là rất đáng ngạc nhiên.

Jaejoong ngồi trên con lừa cố gắng chen vào đám người, hi vọng có thể thấy được bên trong nhưng ngoại trừ một đồng chữ dính trên đỉnh đầu, cậu chẳng nhìn rõ cái gì cả.

Hảo hữu Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Ô! Tiểu Bạch Bạch, cậu lại cười con ngựa lai của cậu à?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Không cho phép khinh bỉ lừa con nhà tớ, đây là Alto, Alto, đồ không có mắt nhìn. Olympic[1] là em trai của nó đấy. *Phần nộ*

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Alto của hyung ở chỗ nào vậy...

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Được rồi, Alto là em gái, được chưa (^)

Hảo hữu Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Bạch hyung, Alto nhà hyung sùi bọt mép rồi!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Không sao, nó đang chào hỏi mọi người thôi.

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Chào hỏi???? Nó nói cái gì?!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Nói, mấy đứa xấu quá, nó nhìn mà buồn nôn *Cười gian*

Hảo hữu Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Tiểu Bạch Bạch, cậu có biết là dạo gần đây cậu nói chuyện có xu hướng giống một người không?!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

...Giống ai?

Hảo hữu Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Đại thần.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

T^T

Đừng đề cập đến đại thần với cậu mà!!!!

Cậu hiện tại đang trong thời kỳ thích ứng với việc đại thần mặc quần áo hoa hòe hết như chổi lông gà, nên gần đây khi đại thần nói chuyện với cậu, cậu nhất định không để ý tới!!

Hảo hữu Tức Mặc :

Sao hôm qua cậu lại đột nhiên logout vậy?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

A, đại thần à, chỉ là, hôm qua ngắt mạng, cho nên đột nhiên bị rớt! Tìm tôi có việc gì vậy?

Kim Jaejoong theo phản xạ có điều kiện kích động đánh ra một hàng chữ, sau đó ôm đầu gào thét, cậu thực xin lỗi đất nước, xin lỗi đảng, xin lỗi CCTV, xin lỗi quốc gia, mấu chốt là uy lực của đại thần thật sự rất lớn, cậu không dám nói thật.

Hảo hữu Tức Mặc :

Kết hôn.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

?_? OMG?

Hảo hữu Tức Mặc :

Tôi với cậu.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

... Đại thần, ID của tôi là Là Kim hoa không phải cúc hoa .

Hảo hữu Tức Mặc :

Tôi biết rõ.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Anh xác định anh không phải đang tìm cúc huyệt hay mấy loại hoa khác chứ?

Hảo hữu Tức Mặc :

Nín thính

Xác định.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Nhưng mà, sao lại là tôi?

Sao lại là cậu?

Cậu từ rất lâu đã muốn hỏi vấn đề này rồi.

Cho dù từ nhỏ luôn có người ở bên che chở nhưng điều đó không có nghĩa là cậu ngốc, từ lúc bắt đầu chơi game đến giờ, đại thần đột nhiên xuất hiện, sau đó một đường bảo vệ cậu, tuy rằng trên đường có rất nhiều ngã rẽ (là ai làm hã, này!!) nhưng, cậu nhìn ra được, đại thần vẫn luôn cố gắng chăm sóc cậu.

Nhưng mà, vì cái gì, hết lần này tới lần khác đều là cậu vậy?

Trong game nhiều người chơi như vậy, người người giỏi như vậy, sao lại chọn đứa siêu gà hỏi gì cũng không biết như cậu?

Hảo hữu Tức Mặc :

Cần lý do sao?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Nhưng mà tôi muốn biết.

Hảo hữu Tức Mặc :

Vậy đợi đến khi chúng ta giành được giải nhất giải quyết đấu vợ chồng, tôi sẽ nói cho cậu biết.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

...

Sao lại như vậy, đại thần, anh thật giỏi hoạt nha!

Cho dù anh là đại thần cũng không thể lừa gạt gà mờ như cậu, gà mờ cũng có tôn nghiêm đấy!!!

Ngay cả cá cũng biết không nên chui đầu vào lưới, cậu sao có thể vì một vạn tiền thưởng mà bán mình đi?!

Tuy vậy, một vạn thật sự rất nhiều nha, không biết có đủ để Junsu mua vé không, tên nhóc kia nhắc tới bao nhiêu lần rồi.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi! Không! Muốn!

Thở phì phì đánh ba chữ, Jaejoong tựa trên ghế, miệng nhỏ nhả bĩu ra, không hề biết ở một phòng ký túc xá cách đó không xa, một chàng trai anh tuấn đeo kính đen nhìn màn hình bất đắc dĩ nở nụ cười chiều chuộng, ngón tay thon dài múa trên bàn phím, sau đó, khoanh tay trước ngực, khoe miệng cong lên nụ cười tự tin.

Hảo hữu Tức Mặc :

Bởi vì, tịch mịch vì người.

Mấy chữ vô cùng đơn giản, lại đủ để khiến cho Kim Jaejoong chỉ trong một giây đồng hồ đã biến thành trứng gà luộc, bí mật nhỏ nhỏ dưới đáy lòng đã bị vạch trần làm cậu vô cùng khấn trương.

Anh ấy biết rõ, anh ấy nhất định đã biết.

—— Tịch mịch vì người.

Đây là tên Trà lâu nhỏ của cậu, vì lúc trước đại thần đã cho cậu rất nhiều thứ nên cậu đặt cái tên này, về sau, nó liền biến thành một nỗi nhớ nhưng lưu luyến dưới đáy lòng, cho dù về sau hệ thống tặng cho cậu danh hiệu Thiên hạ đệ nhất Trà lâu, cậu cũng không cam lòng từ bỏ tên này, mà bây giờ, bốn chữ đại thần nói ra, lại khiến cho cả người cậu thoải mái như vừa được ngâm nước ấm, từng lỗ chân lông được cọ rửa sạch sẽ.

Được rồi, mặc dù nghe có vẻ giống việc cạo lông cho heo trong lò mổ, nhưng, cảm giác khi tâm ý của mình được người ta hiểu rõ thật sự rất tuyệt vời.

Tựa như táo bón rất nhiều ngày thì đột nhiên thông vậy *Này!!!*

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Vậy, lúc nào đến miếu Nguyệt lão?

Hảo hữu Tức Mặc :

Cười

Do nương tử phân phó.

Này này này này! (o)!

Đại thần phạm quy, sao có thể nói lời khiến người ta... Xấu hổ như vậy, ai, ai là vợ anh ấy chứ, thật sự là đáng ghét...!

Không chú ý tới giờ phút này mình có bao nhiêu ngạo kiều, Jaejoong ôm mặt tuyên bố với những người còn lại trong ký túc xá.

“Cái kia, tớ kết hôn với đại thần, các cậu chuẩn bị tiền mừng đi.”

Loảng xoảng! AHHHH!!!!!!

Laptop trên đùi Mập mập rơi xuống, đập trúng JiJi đang nằm ngủ, JiJi giật mình chạy thục mạng đâm vào Dae Chil đang chuẩn bị bê máy tính lên giường, Dae Chil trượt tay, máy tính đập trúng Junsu đang ngồi chồm hổm trên đất tìm dây mạng, sau đó, bạn học Junsu “A” một tiếng vang vọng khắp bốn phương.

Quả thực là một trò hề!

“Hyung, em biết rõ hyung bị kích thích vì Tuyên Thủy bỏ rơi mình, nhưng mà, hyung đừng bới bần chỉ số thông minh của đại thần nha.”

“Kim Junsu, em đi chết đi.” Con chuột bay qua, trúng mục tiêu.

“Bạch hyung, hyung bị đại thần thu về nhà rồi?”

“Mới không phải, tớ, tớ vì một vạn tiền thưởng, không kết hôn với anh ấy sẽ không được tham gia thi đấu, chứ không phải vì anh ấy là đại thần.”

Nhưng mà, bạn Kim Jae Jae à, khuôn mặt đỏ như dưa hấu của bạn hoàn toàn không hề biểu đạt nội dung này!

“Tiểu Bạch Bạch, có một vấn đề nghiêm túc tớ muốn hỏi cậu.”

“Cái gì?”

“Không phải cậu không thích cây thông Nô-en sao?”

“XX cậu.” Jaejoong đang nhiệt tình bị một lời đả kích liền vội quay đi không thèm nhìn lại, “Tớ khinh bỉ cậu.”

() Khinh bỉ cậu.

Lừa con nhà tớ cũng khinh bỉ cậu, (#)

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, có thể hỏi anh một việc không.

Hảo hữu Túc Mặc :

Nương tử cứ nói.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Anh, có thích quần áo nhiều màu không?

Hảo hữu Túc Mặc :

Không thích.

Cho nên, đại thần, kỳ thật anh bị tâm thần phân liệt đúng không?!

Đến cùng, trên mạng với ngoài đời, đâu mới thực sự là anh?

Hảo hữu Túc Mặc :

Đến Lạc Hà Phong.

Jaejoong không rõ cười lừa con chạy đến Lạc Hà Phong, từ rất xa đã nhìn thấy đại thần thay áo trắng thành một bộ áo dài rực rỡ, tóc buông xõa cũng được vấn lên, đứng trên đỉnh Lạc Hà ngắm mặt trời lặn, ánh nắng bủa vây xung quanh hiệp khách, kéo dài chiếc bóng in trên mặt đất của anh.

Vì sao mà cậu lại luôn cảm thấy đại thần ngoài đời cũng như vậy nhỉ, ít nói mà trầm ổn, lời lẽ đơn giản nhưng đủ khiến người ta cảm thấy uất ức.

Jaejoong đứng dưới núi ngựa đầu lên ngăn người, mãi đến khi tiếng hệ thống nhắc nhở vang lên.

Hệ thống : Người chơi Tức Mặc giao dịch Lạc Hà Phong với bạn (Đồng ý / Cự tuyệt)

Phong Vân có rất nhiều nơi có thể thông qua quyết đấu, thành chiến hoặc là dùng tiền để mua, chẳng hạn như đại thần đã từng một mình đánh bại NPC trên đỉnh Lạc Hà, sau đó liền sở hữu nơi có cảnh đẹp nhất Phong Vân, chỉ cần là người chơi game này, ai cũng biết nhà đại thần ở trên đỉnh Lạc Hà nhưng có rất ít người vào trong.

Hiện tại, đại thần giao nhà của anh cho cậu?!

Hảo hữu Tức Mặc :

Nhận.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cái kia, tôi không thể nhận.

Hảo hữu Tức Mặc :

Không thích?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Không, cái này quá nhiều tiền.

Cậu là gà mờ, nhưng Mập mập đã từng nói với cậu, địa điểm này của đại thần đã từng có người ra giá một vạn để mua lại trên kênh thế giới, cậu, không thể nhận đồ đắt như vậy được.

Vì đại thần nào đó nhìn mấy lời này trên màn hình liền yên lặng nở nụ cười, đây chính là điểm mà anh thích ở bé cải, ngốc ngốc đấy, nhưng lại luôn thiện lương, trong sáng.

Không riêng gì nhà trong game, về sau, nhà của chúng ta, anh cũng sẽ giao cho em.

Hảo hữu Tức Mặc :

Lấy làm sính lễ.

Jaejoong .

Giờ cậu mới biết, hóa ra cậu đáng giá như vậy, vậy cậu có thể nói với mẹ cậu: Mẹ, mẹ xem, kỳ thật con còn đáng giá hơn thịt heo nha.

Quần bách ẩn đồng ý, Jaejoong đột nhiên động kinh ấn mở kết hôn, sau đó chọn avatar của đại thần, theo lý thuyết, người chơi nữ trong Phong Vân không thể chủ động cầu hôn, nhưng vài giây đồng hồ sau.

Thông Báo : Người chơi Tức Mặc cùng người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa tình đầu ý hợp, kết làm phu thê, bách niên giai lão.

Vì vậy, thế giới nổ rồi.

Thế giới Ẩm đạm mất hồn cái rắm :

Mất tôi càng ngày càng kém rồi, lại nhìn nhầm.

Thế giới Nghịch thiên :

Tôi giống cậu, hệ thống lại BUG sao?

Thế giới Quý Kiến Sầu :

Chúc mừng lão đại.

Thế giới Bim Pampers :

Lão đại rút cuộc hoàn tục rồi!!!

Thế giới Quỷ Kiến Sầu :

Không không không, hyung phải nói thế này, lão đại rút cuộc ăn mặn rồi.

Thế giới Không rời không xa :

Tớ muốn nháo động phòng!!!!

Thế giới BIG BIG BAR :

Nước suối leng keng là yêu nhân, Phương Hoa tuyệt thế đã đăng ảnh lên rõ ràng là con gái, Phương Hoa tuyệt thế thích Tức Mặc đại thần nên đại thần hẳn là con trai, Nước suối leng keng trước đây kết hôn với Là Kim hoa không phải cúc hoa, nhưng hiện tại Tức Mặc đại thần lại kết hôn với Là Kim hoa không phải cúc hoa, vậy, xin hỏi, Là Kim hoa không phải cúc hoa đến cùng là nam hay nữ???

Thế giới Mơ mộng trong WC :

Tôi có chút chóng mặt.

Thế giới Súng nổ hoa :

Tôi thấy vấn đề này phải hỏi nghiêm sắc thể!!!

Thế giới Rượu đỏ nấu thổ :

Chỉ có thể nói, nhìn qua, Nước suối leng keng cùng Phương Hoa tuyệt thế chắc chắn là một đôi vợ chồng bất hòa nha, oán khí vô cùng đậm.

Thế giới Lão nạp đã hoàn tục :

A di đà phật, thiện tai thiện tai, không biết hôn lễ đại thần sẽ tặng cái gì?!

Thế giới Sư phụ chạy đi đâu :

Dù sao cũng không phải tặng vợ, cậu tỉnh lại đi.

...

Thế giới vĩnh viễn là trung tâm bát quái, cậu là nam hay nữ thì có gì để thảo luận đâu, sao mấy người không bàn về việc tại sao sói xám lại không bắt được dê ấy?!

Nhưng mà, đại thần biết cậu là nam hay nữ không?

Hảo hữu Tức Mặc :

Hai giờ chiều ngày mai online, kết hôn.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

(^o^)/~ Được.

Jaejoong gửi xong thì có chút hối hận, icon này có phải là quá mạnh bạo không, vì vậy lập tức thêm một câu.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Hừ (∞) Được.

“Hyung, cày phó bản không?” Junsu download xong phó bản mới, gọi Jaejoong còn đang đắm chìm trong hạnh phúc, “Còn thiếu một người, mau tới.”

“Được, hyung nói với đại thần một tiếng.”

“Thật đúng là coi mình là vợ người ta rồi.” Mập mập khinh bỉ, sau đó bị ẩu đả.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, tôi đi cày phó bản với bạn.

Hảo hữu Tức Mặc :

Cẩn thận đấy.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Gật đầu

Không biết có phải là vì quá vui hay không mà Jaejoong lần này thao tác rất tốt, bất kể là tránh công kích hay thêm trạng thái đều rất chuẩn, không cần Mập mập phải để ý mà thỉnh thoảng, cậu còn chạy lên đánh lên BOSS.

“Hyung, hôm nay hyung đột nhiên thể hiện a.”

“Hừ, không nhìn xem hyung là ai.”

“Quả nhiên là người sắp kết hôn, tinh thần thật vui vẻ nha, không giống với lúc trước, đúng không, Tiểu Bạch Bạch?”

“Thôi đi, cậu ghen à.”

“Tớ là đang thông cảm đại thần cưới một nick nhân yêu, hơn nữa nick này lại còn có chỉ số IQ dưới mức trung bình.”

“Mập mập, tớ giết cậu!!!”

Có một người, bởi vì chuyên đi chọc ngoáy nên luôn là vị bị ẩu đả trong ký túc xá.

“Bạch hyung, ngày mai hyung mấy giờ kết hôn?”

“Hai giờ chiều, nhớ tham gia đấy.”

“Nhưng mà, hyung, chiều mai phỏng vấn của hội học sinh là khi nào vậy?”

“Một rưỡi

~~”

Kim Jaejoong giật mình, OMG! Sao cậu lại quên chuyện này, ký túc xá mấy hôm trước nhận được tờ rơi của hội học sinh nên cả phòng đã đăng kí tham dự, ngày mai là buổi phỏng vấn.

Rời phó bản, trở lại trò chơi định bảo đại thần lùi giờ, mở danh sách hảo hữu ra nhìn hồi lâu, avatar của đại thần... Xám rồi!!

KAO! Sao mỗi lần logout đều đúng giờ vậy!!!

“Làm sao bây giờ? Đại thần logout rồi sao?” Bạn học Kim Jae Jae hoảng sợ gào thét, lần trước là trượt tay hai lần, giờ lại đào hôn, đại thần liệu có trực tiếp tẩy trắng cậu không đây.

“Bím Pampers cũng không online.” Junsu báo cáo.

“Tiểu Bạch Bạch, tình yêu mà yên bình thì không thể nào lâu dài được.”

A a a!!

Chẳng lẽ trời muốn diệt cậu sao!!!

Đại thần, anh có nghe thấy tiếng tôi không?! Mau online đi!!

[1] Alto (àotà) gần âm với Olympic (àoyùn)

17. Chương 17: Day 17

Tiêu rồi, Kim Jae Jae phát điên rồi!

Đây là suy nghĩ của tất cả những người còn lại trong ký túc xá 419, người đầu tiên phát hiện ra sự thay đổi này chính là bạn Dae Chil. Vì uống nước quá nhiều, Dae Chil nửa đêm vào WC liền phát hiện có một bóng người đang ngồi trên sân thượng đưa lưng về cửa, thỉnh thoảng lại bật cười vài tiếng, theo lời bạn Dae Chil miêu tả, bóng dáng này nhìn u oán mang theo đau thương, đau thương mang theo sát khí, sát khí mang theo chút... Ngọt ngào (= !?).

Tuy bạn Dae Chil bình thường rất hiền, thỉnh thoảng lại tư duy chậm, nhưng sự việc kì dị như vậy diễn ra ngay bên cạnh mình, ảnh hưởng vẫn không khác lắm so với việc bom nguyên tử nổ tung.

Vì vậy, Dae Chil cầm lấy cây lau nhà, rón rén bước ra sau lưng quỷ, đang định COS Pháp Hải đi trừ yêu thì con quỷ kia quay đầu lại...

OMG! Hóa ra lại là Bạch hyung của cậu đang cầm bấm móng tay?!

Hóa ra là bạn nào đó vốn bình thường ghét nhất bị người ta đánh thức trong lúc ngủ nay lại không ngủ được, ngồi ở ban công cầm bấm móng tay cắt hết gai của cây xương rồng, giờ Dae Chil mà không nhận ra được Jaejoong không bình thường thì cậu quả thực không còn não nữa rồi.

Xét thấy từ lần đầu tiên trượt tay kia, bạn học Kim Jae Jae đã có mấy lần không bình thường nên ba người trong ký túc xá đã quen rồi, bình thần sắp xếp với nhau trước lúc đại thần thành công rước Jaejoong về nhà, ba người sẽ thay phiên nhau tâm sự cùng Jaejoong với tư cách người nhà mẹ đẻ.

Ai, bọn họ tuy chưa ai từng được gả, nhưng chứng sợ hãi trước hôn nhân dù gì cũng đã từng nghe nói, dù chưa từng trải nghiệm nhưng cũng có biết sơ qua, đủ để chia sẻ với Jaejoong.

Vì vậy, sáng hôm sau, Mập mập Dae Chil đi học, bạn Kim Junsu vinh dự trở thành người nhà mẹ đẻ đầu tiên, chuẩn bị tinh thần tâm sự với vị cô dâu? Chú rể? sắp được gả đi, nhưng vì bạn Kim Jae Jae tối hôm qua không ngủ đủ nên hiện tại đang nằm trên giường ngáy o o, haizzz, anh hùng không có đất dụng võ mà!

Bạn nhỏ Junsu đang định đi ngủ thì nhận được một cú điện thoại lạ, cúp điện thoại xong còn ngồi ngây ngốc ngồi trên mặt đất năm phút đồng hồ, bối rối nhìn ông anh họ nhà mình ngủ trên giường, sau đó dùng tốc độ ánh sáng lao vào toilet, đánh răng rửa mặt thay quần áo, đứng trước gương chỉnh sửa lại một hồi rồi yên lặng áy náy:

Hyung, xin lỗi nha, dù sao hyung đang ngủ, em trai hyung đi gặp JQ nhà mình trước đã, anh họ không thể so sánh với vợ được, cho nên, em chọn vợ!

Thời gian trôi tựa như uống thuốc phát triển ngực, tốc độ thay đổi có thể dùng mắt thường nhìn thấy, chỉ chớp lát sau đã tăng từ A tới D, nhanh đến kinh người, lúc Kim Junsu sắc mặt phức tạp về phòng thì nhìn thấy anh họ mình ngồi trước bàn, ngón tay cái trái phải đều quần băng cá nhân, trong tay còn cầm một cái kéo?!

KAO, cái này, cái này, mới không thấy một lát sao đã nghĩ không thông thể này?! Thuốc xổ cũng không nhanh như vậy nha?!

“A!!! Hyung của em, hyung không thể nghĩ không thông nha, hyung nếu nghĩ không thông thì em làm thể nào bây giờ a, đứa trẻ trong bụng em làm sao bây giờ a, hu hu! Trời ơi, Jaejoong hyung à!! Hu hu!” Kim Junsu khóc đến kinh thiên động địa, gào thét chẳng khác gì thánh sáu tuyết rơi, oan ức vô cùng.

Jaejoong chậm rãi ngẩng đầu, nhìn vị họ Kim nào đó gào thét, mở miệng: “Hyung chỉ muốn cắt trang giấy này đi thôi.”

Junsu liếc mắt, không nói sớm, hại cậu lãng phí nhiều nước bọt như vậy, sau đó, trải qua một phen giao tiếp vất vả, cậu rốt cục hiểu rõ, hóa ra bạn Kim Jaejoong lúc rời giường thì đột nhiên muốn đọc sách, sau đó mở quyển sách mới tinh kia ra, bất đắc dĩ trang giấy quá BH, xoẹt qua làm đứt ngón tay cái, vì vậy, để kiểm tra xem đến cùng vết thương có phải do trang giấy làm ra không, bạn nhỏ nói trên lại dùng cầm cố gắng hiển tay phải của mình, đạt được phần thưởng — Thêm một vết cắt trên tay phải.

Nhìn ánh mắt vô tội của Jaejoong, Junsu nước mắt lưng tròng: “Các cậu đâu rồi, tớ bắt lực mắt.”

Mập mập, Dae Chil, các cậu ở nơi nào?! Các cậu mau trở lại đi, Jaejoong hyung sắp hủy cái phòng này rồi!

Để nghiệm chứng sự linh thiêng trong lời nói của mình, Junsu còn chưa mặc niệm xong, Mập mập đã ôm theo cặp lồng đứng cõng nên bước vào phòng, thấy Jaejoong đang ôm quyển sách, nhất thời liền ui về: “Oa! Chủ nhân của lừa con sao hôm nay lại chăm chỉ đọc sách chuyên ngành vậy?”

“Cậu hàng đêm xem AV Nhật nhiều quá hay sao mà mắt lác vậy, không thấy tớ đang đọc tác phẩm nổi tiếng của nước ngoài à?”

“Vậy xin hỏi, giáo sư Kim, cậu đang đọc cái gì vậy? Chuyện về A Phàm? Lừa con trưởng thành như thế nào? 33 cách đào hôn?”

“... Đi chết đi, tớ đang nghiên cứu —— Âm mưu và ái tình.”

“Tiểu Bạch Bạch, kỳ thật tớ đề nghị cậu đọc Học bạ và ái tình.”

~(>_<~

~Đại thần vẫn không online, Jaejoong đăng nhập Phong Vân bằng cả máy tính và điện thoại, còn bỏ ra năm vàng chọn chế độ nhắc nhở khi có Hảo hữu online và có thông báo mới, nhưng từ sáng tới giờ vẫn không có tin tức gì cả, đại thần à, anh đến cùng là đi đâu rồi!?

Chẳng lẽ, cậu thật sự phải chọn lựa giữa học bạ và tình yêu!?

Nhưng mà học bạ sáng láng khi vào hội sinh viên cùng tình yêu đẹp đẽ với đại thần, hình như đều ngang bằng nhau nha!

Junsu đứng bên yên lặng hồi tưởng vừa rồi nhìn thấy Bím Pampers nhà cậu cùng vị đại thần lờ lờ sáng, hình như... Quyển Âm mưu và ái tình kia thật sự rất hợp để hyung nhà cậu đọc.

Đại thần, anh thật phúc hắc!!

Còn có, hình như cậu đã quên nói với đại thần chuyện chiều nay Jaejoong hyung sẽ đi phỏng vấn cho Hội sinh viên.

A!!!! Làm sao bây giờ? Tin quan trọng như vậy cậu lại quên nói, đều tại Bím Pampers cười sáng lạn quá, làm cho cậu choáng váng, AHHHHHHHH, chiều nay nếu Jaejoong hyung nhà cậu đào hôn, liệu có xảy ra quá trình bạo lực chém giết với tẩy trắng nick cậu không!?

“Mập mập, Dae Chil, tớ có việc muốn nói với hai cậu.” Junsu đau khổ kéo bạn Mập mập đang liên tục kích thích Kim Jaejoong, ba người lên lút ra ngoài cửa thăm thăm thì thì một hồi.

Jaejoong cảm thấy rất kỳ quái! Vô cùng kỳ quái!

Ba tên kia sau khi mở cuộc thảo luận nhỏ bên ngoài cửa kia, lúc vào phòng ánh mắt của bọn họ nhìn cậu mang theo chút đồng tình, trong đồng tình mang theo chút... Hả hề?!

Đến cùng là xảy ra chuyện gì?!

Ánh mắt này làm cậu có cảm giác như hôm nay cậu đã lấy nhầm tất đội lên đầu a!

“Hyung, hyung nhận được thông báo chưa?” Nhìn Jaejoong ngồi chằm chằm ôm Phong Vân, Junsu cũng chẳng còn hứng lên game nữa, ngồi xõm bên cạnh anh họ mình, biết sao được, cậu đã hứa với đệ nhất cao thủ sẽ bảo đảm hàng hóa còn nguyên vẹn trước khi bán nha.

“Thông báo gì?” Jaejoong nhìn Junsu, “Chẳng lẽ đại thần online rồi sao?”

.... Ngoài đại thần ra, hyung thật sự không nghĩ được cái gì khác sao, đúng là anh họ gả ra ngoài như chậu nước đổ đi!

“Không, là thông báo của Hội sinh viên, một giờ chiều phải tập trung tại đại sảnh.”

“OMG?! Một giờ đã tập trung?”

“Đúng vậy, phải phỏng vấn lần lượt mà.”

“Junsu, em nói, nếu hyung mang máy tính theo liệu có kỳ quái không?”

“Hyung, nếu hyung mang máy tính theo, những thứ khác em không dám cam đoan, nhưng có một điều em dám khẳng định.”

“Cái gì?”

“Đại sảnh không có Wifi, hyung định dùng lưới đánh cá để lên mạng à!”

Kim Jaejoong bối rối!

Cho nên, cậu thật sự sẽ đến hôn lễ của mình muộn?! Thậm chí còn phải đào hôn?!

Đừng đùa vậy mà, Kim Jaejoong cậu tuy rằng không phải lần đầu tổ chức lễ cưới, nhưng mà, ông trời à, sao cậu lại cứ dính phải mấy chuyện này là sao!

“Thôi, bớt đau buồn đi, dù sao người ta bảo quá tam ba bận, đại thần anh ấy hẳn quen rồi.”

“Đúng vậy nha, Tiểu Bạch Bạch, cậu nghĩ thử xem, vắng mặt tại hôn lễ của mình, đây là việc làm thể hiện cá tính rất độc đáo, người bình thường đều không có cơ hội làm vậy đâu.”

“+1”

Dae Chil, cậu nói nhiều một câu sẽ chết sao!!

Còn có, tớ tặng cơ hội này cho mấy cậu đấy được không?!

12:30:55

“Hyung à, chúng ta phải đi, nếu không sẽ muộn mất.”

“Tiểu Bạch Bạch à, đừng ngó máy tính nữa, đại thần sẽ không chui ra từ đấy đâu.”

Nói nhảm! Đại thần nhà cậu cùng lắm thì chỉ là chổi lông gà sắc sỡ thôi, không phải ma đâu?!

Hừ (∞)

“Bạch hyung, hyung đăng kí vào ban thư ký, không phải ban tảo hôn, cho nên, làm ơn đừng bày vẽ mặt kia nha.”

“... Đừng có nói nữa!!!” Jaejoong mặc áo khoác caro đỏ, bên trong là áo len đen, phía dưới mặc quần jeans, oán niệm nhìn điện thoại vẫn không có thông báo gì, “Còn có, Mập mập, sao cậu lại bật nhạc buồn làm gì.”

“Tớ thấy như vậy mới phù hợp với hoàn cảnh, Junsu, cậu có muốn cầm một cái ảnh rồi vừa đi vừa khóc không?”

“Cậu không nói không ai bảo cậu cầm đâu.”

Kim Jae Jae bạo phát, Mập mập bị đá một nhát, nhào vào bồn hoa.

“Ban thư ký mời ngồi ngoài cùng bên trái, ban thể dục ngồi bên cạnh, sau đó là ban học tập, ban giải trí, ban ngoại giao, ban câu lạc bộ, chúng tôi sẽ tiến hành phỏng vấn theo danh sách, mọi người hãy bình tĩnh chờ đợi.”

Trưởng ban thư ký xinh đẹp cầm danh sách đứng trên bục cao đọc năm người một, Kim Jaejoong nháy mắt ra hiệu với ba tên bạn cùng phòng đều đăng ký vào ban thể dục, bảo bọn họ chuẩn bị.

“Kim Junsu, Wang Il Si, Ha Dae Chil, Rim Myung, Lee Wook, mời đến phòng 401 chuẩn bị.”

Ai, Mập mập bọn họ đi đâu làm gương rồi, cậu đăng kí tương đối muộn, chắc còn phải đợi một lúc nữa, Jaejoong bất lực gục xuống bàn, chỉ mong phỏng vấn nhanh nhanh kết thúc, chỉ mong đại thần kiên nhẫn chờ cậu cả tiếng đồng hồ, đừng vì cậu không đến mà tùy tiện lấy người khác về nhà, nếu như vậy, cậu sẽ... Cậu thật sự không biết làm gì cả!

Ai, đại thần với gà mờ quả nhiên khác nhau, tựa như lừ Alto của cậu khác với Roll Royce vậy, khoảng cách không thể vượt qua!

“Son Ae, Lee Hyo, Bae A Woon, Wang Ga Ga, Kim Jae... Joong, Jae...” Trưởng ban thư ký đột nhiên dừng, Kim Jaejoong đã đứng dậy đành phải ngồi xuống, nhìn cô chạy vào một phòng đằng sau không biết làm gì?!

Này! Đùa gì vậy, tập trung từ một giờ, hiện tại đã gần 45 phút rồi mà vẫn chưa đến lượt cậu, sao lại lãng phí thời gian như vậy, không biết thời gian là vàng bạc sao? Không biết lãng phí thời gian tương đương với việc mưu sát người ta sao?

Mấy người hiện tại đang gián tiếp mưu sát đấy!!

Bạn Kim Jaejoong gào thét trong lòng, nếu mất đại thần, mấy người có thể đền cho tôi không, mấy người có thể không, cậu gào thét được một nửa thì liền dừng lại, không phải vì cậu sắp vào phòng chuẩn bị, mà là cậu nhìn thấy một người đi ra khỏi phòng nghỉ.

Cậu vẫn cảm thấy môn toán của mình không tệ, đẳng thức cơ bản làm rất tốt.

Chẳng hạn như: Đại thần = Park Yoochun = Chủ tịch Hội sinh viên = Cây thông Nô-en.

Nhưng bóng người vừa lướt qua mặc áo sơ mi, bên ngoài là áo len đen, quần jeans, cách ăn mặc đơn giản mà thanh nhã, nếu cậu nhìn không lầm thì chẳng lẽ Park Yoochun có hai tính cách?!

Jaejoong nhanh chóng xoa xoa mắt mình, hôm nay cậu nhớ mang kính sát tròng, không có khả năng nhìn lầm nha, cho nên, kỳ thật, đẳng thức này phải là:

Đại thần = Park Yoochun = Chủ tịch Hội sinh viên = Thanh nhã đẹp trai Cây thông Nô-en?!

Cho nên, kỳ thật hôm nay đại thần cũng sẽ bỏ hôn lễ của mình, bởi vì anh phải ở đây phỏng vấn?!

A! Các cậu là một đôi phu phu lừa bịp nhau a, cùng nhau cho Nguyệt lão leo cây là sao?! Nhỡ vừa trở về đã bị NPC đuổi giết thì phải làm sao đây!

“Kim Jaejoong đến tổ D, vào thẳng vòng hai do chủ tịch sẽ tự mình phỏng vấn.” Trưởng ban thư ký tuyên bố nốt người cuối cùng, nhẹ nhàng rút lui, để lại một đồng sinh viên xì xào, quăng tia X lên người cậu.

Xin nhờ, cậu cũng không biết tại sao lại như vậy có được không? Cậu cũng chỉ muốn giống người bình thường có được không?!

Người ta, chỉ muốn ở bên đại thần trong Phong Vân nhà cậu... Khụ Khụ... Được chưa?!

Như thể trên ghế có đinh, Jaejoong cọ a cọ, cuối cùng đúng hai giờ được gọi vào phòng 205 bắt đầu thi vòng hai, mắt thấy người phía trước đã uể oải bước ra, Jaejoong hít sâu một hơi, cầm điện thoại đẩy cửa đi vào.

Bên trong không khác tưởng tượng của cậu nhiều lắm, giữa phòng để một cái ghế trợ trợ, trên bục giảng để một chiếc bàn dài, có năm người đang ngồi đấy, vị cây thông Nô-en đã hóa thân thành chủ tịch đẹp trai ngồi chính giữa, nhưng mà, nam sinh mặc áo trắng ngồi ngoài cùng bên trái vẫn đang cúi mũi vào máy tính kia sao lại giống đàn anh Jung Yunho từng mang theo hung khí vậy?!

Chẳng lẽ, anh ấy cũng là người trong Hội sinh viên?!

“Kim Jaejoong đúng không?” Cây thông Nô-en, à không, chủ tịch lên tiếng, giọng nói trầm thấp mà êm tai, sửa lại hình tượng đã sắp sụp đổ trong lòng bạn Kim Jae Jae.

“Dạ, em là Kim Jaejoong.” Vội vàng cúi đầu chào, sau đó ngoan ngoãn đặt hai tay lên đùi, ngón tay quấn vào nhau, chẳng may lại đụng phải vết thương trên ngón tay cái, nhin không được hít sâu một hơi.

“Tay làm sao vậy?”

OMG! Giọng nói này cậu còn thích hơn giọng Hội trưởng, Jaejoong ngẩng đầu, nhìn Jung Yunho đặt câu hỏi, vội vàng giải thích: “Chỉ là hôm nay không cẩn thận nên bị thương thôi.”

“Sát trùng chưa?”

“Chưa, chưa làm.”

Jaejoong sợ hãi nhìn Jung Yunho phất tay gọi nam sinh đứng phía sau, thấp giọng dặn cậu ta đi mua ô xy già, sau đó nhin không được nghĩ, hiện tại thái độ phỏng vấn của Hội sinh viên tốt như vậy sao?! Còn cung cấp đồ khử trùng miễn phí?!

“Khụ khụ... Cái kia, Yunho à, chúng ta bắt đầu phỏng vấn được chưa?” Chủ tịch Park Yoochun nhìn trái nhìn phải nhìn trên nhìn dưới, rớt cuộc mở miệng.

Nhưng mà, vì cái gì cậu cảm thấy sắc mặt Yoochun lại có chút xấu hổ vậy?

“Cái kia, giờ chúng ta bắt đầu phỏng vấn, tôi là chủ tịch Park Yoochun, mời bạn tự giới thiệu về mình.”

“Em là Kim Jaejoong, hiện đang là sinh viên năm nhất hệ y, là bí thư chi bộ của lớp, thích... Hmm, thích đọc sách, lên mạng, hát, thỉnh thoảng chơi game, giờ muốn tham gia phỏng vấn vào Hội sinh viên là để rèn luyện bản thân, học hỏi đàn anh đàn chị cách đối nhân xử thế và kinh nghiệm làm việc, chuẩn bị cho sau này.”

“Ừ, được rồi, vậy bạn có biết trách nhiệm của ban thư ký là gì không?” Một nữ sinh mặc váy đỏ ngồi bên cạnh đặt câu hỏi.

“Đây đại khái là một công việc khá đa dạng, bình thường khi tiến hành hội nghị thì ghi chép, trừ tính các hoạt động, thông báo từ việc lớn tới việc nhỏ, thống kê các số liệu, còn có tiếp đón khách.... Những việc tương tự như vậy.”

“Căn bản là như vậy, bạn hiểu rất rõ công việc này.”

Mấy vấn đề đơn giản nhưng lại khiến Jaejoong đỏ mặt, bởi vì, cậu luôn cảm thấy có một ánh mắt nóng rực xuất phát từ bên trái nhìn chăm chăm cậu như muốn xuyên thấu cậu từ trong ra ngoài, khiến cho cậu xấu hổ vô cùng.

KAO! Ánh mắt của đàn anh Jung Yunho kia có phải quá... Nóng bỏng không, anh ấy cho mình là tia X quang à!

Cho dù anh đẹp trai cũng không thể không chút ngại ngùng mà nhìn người ta như vậy nha!

“Có bạn gái chưa?” Chủ nhân tia X quang chậm rãi hỏi.

“Hả...” Quai hàm Jaejoong rơi xuống đất, chẳng lẽ đây cũng là một trong các yêu cầu để tham gia ban thư ký sao, vậy cậu nên nói có hay không đây, bạn gái chính thức Tuyên Thủy đã lấy người khác, đại thần với cậu căn bản đã bỏ hôn lễ hôm nay, vậy cậu xem như là độc thân đi. “Còn không có.”

“Ừ.” Vị đại thần nào đó thỏa mãn gật đầu, ý bảo những người khác tiếp tục đặt câu hỏi.

“Vấn đề cuối cùng, mời bạn diễn lại nội dung sau, nếu như bạn đang tham dự hội nghị, một vị khách quý bất ngờ bị nước trà đổ vào áo, vậy bạn phải làm như thế nào?”

...

Cởi quần áo của mình cho người kia sao?

Kim Jaejoong, đây thật sự là việc trong phạm vi của ban thư ký sao?! Cậu có nên bỏ bên này đăng kí vào ban thể dục không!

“Vậy... Em diễn với ai?”

Nam sinh đặt câu hỏi quét một vòng, cuối cùng chỉ định.

“Đàn anh Jung Yunho đi, anh ấy là chủ tịch danh dự của chúng ta, người thích hợp nhất đó nha.”

Jaejoong bị chức danh chủ tịch danh dự làm cho cả kinh như lọt vào sương mù, đi đến, xoay người cúi đầu với Jung Yunho đã đẩy ghế ra xa bàn, sau đó nhẹ nhàng nói: “Chào anh, thật xin lỗi, là do chúng tôi bất cẩn nên đã khiến cho anh gặp phải rắc rối này, đằng sau có phòng thay quần áo, mời anh đi theo tôi xử lý việc này được không?”

“Có thể đưa cho tôi giấy ăn trước được không, cảm giác ẩm ướt rất khó chịu.” Jung Yunho cảm nhận giọng nói mềm mại quanh quần bên tai, vô cùng thích ý.

“Được.” Jaejoong làm bộ lấy giấy ăn ra, sau đó làm bộ giúp Yunho lau quần áo. “Của anh đây.”

“Tôi tự mình làm.” Người nào đó nói xong liền vươn tay tới tấn công bàn tay nhỏ bé trắng nõn của Jaejoong, còn vô sỉ sờ vài cái, mãi đến khi Park chủ tịch ho nhẹ một tiếng mới chậm rãi buông ra, nghiêm túc tuyên bố cậu vượt qua bài kiểm tra.

“Kim Jaejoong, biểu hiện của bạn rất tốt, mời ra ghế đằng kia ngồi chờ một lát.”

Đã vượt qua phỏng vấn rồi sao?!

Jaejoong đi đến ghế bên tường ngồi, cảm giác nóng rực trên tay vẫn còn nguyên, cậu cúi đầu nhìn chăm chăm tay mình một hồi, đột nhiên bình tĩnh.

Diễn cái quái gì a, căn bản là đi đụng chạm mình mà!

Nhưng mà, tay của đàn anh Yunho kia rất to nha, khiến cậu cảm giác rất an toàn, vì sao mỗi lần tiếp xúc với anh, cậu lại có cảm xúc khác thường vậy nhỉ?!

Kim Jaejoong quan sát buổi phỏng vấn, lúc phỏng vấn những người khác, Jung Yunho đều rất yên lặng, nhiều nhất chỉ gật hoặc lắc đầu, sau đó lại nhìn màn hình máy tính, cái người này, liệu có phải là kỹ thuật viên chạy đến đây giả làm lãnh đạo không!

Nhưng mà, hiện tại đã hai rưỡi rồi, nếu Park Yoochun thật sự là đại thần thì hôn lễ của hai người cậu xác định chắc chắn là hết thuốc chữa rồi, haizzz!

~(>_<~

~Jaejoong chán nản cúi đầu, sao cậu kết hôn lại khó khăn vậy?!

Bằng này thời gian mà cho Mập mập đoán chừng cậu ta ngay cả con cũng có rồi, nhưng mà đại thần cũng rất ngốc nha, biết rõ chiều hôm nay phải đi phỏng vấn còn hẹn hai giờ, nhất định là thiếu dây thần kinh rồi!

“Tít tít!”

Chuông tin nhắn đột nhiên vang lên, Jaejoong vội vàng mở điện thoại, chậm rãi mở trang web:

Phong Vân online nhắc nhở :

Người chơi Tức Mặc online.

Người chơi Tức Mặc cùng người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa hôn lễ cử hành đúng hạn, khắp chốn vui mừng, tặng cho mỗi người chơi 999 vàng tiền lì xì.

Địa chỉ Phong Vân Online: .xxxx23.com

Cái gì!!!!!!! Cậu cậu cậu cậu, kết hôn?!

Đại thần online rồi sao?

Vẫn kết hôn với cậu dù cậu không online?!

Đây là có chuyện gì?! Ma nhập à?!

Jaejoong khiếp sợ đến sững sờ tại chỗ, cái này, cái này còn đáng sợ hơn việc Trinh Tử nửa đêm mặc bikini đứng đầu giường SAY HELLO với cậu, chuyện này có thật không vậy?!

Cẩn thận quay đầu lại nhìn Park Yoochun ngồi chính giữa ban giám khảo đang hết sức chuyên chú đặt câu hỏi, Kim Jaejoong đơ ra như bị sét đánh, cho nên, cậu đã nhận lầm người sao?!

Park Yoochun không phải đại thần?!

Nhưng mà, lần trước Park Yoochun cũng tìm người nhờ lên chăm sóc nick cậu mà?!

A a a a a a a!

Sự thật rất cuộc là như thế nào? Cậu không phải Sherlock Holmes, cũng không phải thám tử lừng danh Conan, cậu không giỏi suy luận nha, ai biết đại thần đến cùng là người hay quỷ đây?!

Đại thần rốt cuộc có phải Park Yoochun không?!

Kim Jaejoong ôm đầu kêu rên, cho nên bỏ lỡ mất cảnh vị nam sinh áo sơ mi trắng ngồi ngoài cùng bên trái ban giám khảo nhìn chằm chằm cậu, sau đó ngón tay click chuột.

“Bạn Kim Jaejoong, chúc mừng bạn thông qua phỏng vấn, giờ bạn có thể về đợi thông báo chính thức, vất vả rồi.” Đợi đến ba giờ hơn, Jaejoong rốt cuộc vượt qua mười người đăng kí khác, được chọn vào Hội sinh viên, sau đó, trong ánh mắt kinh ngạc của ba người Mập mạp mà chạy một mạch về ký túc xá.

Tốc độ chạy của cậu hẳn phải nhanh hơn lừa con đúng không?!

Jaejoong bật máy tính lên, đăng nhập Phong Vân.

OMG, thật sự rất hỗn loạn nha, trên thế giới, người nhận được tiền lì xì đang không ngừng chúc mừng, hộp thư lại càng chật ních, cửa sổ chat đinđin vang lên liên tục, Jaejoong ấn mở ngẫu nhiên mấy bức, cơ bản đều chúc mừng cậu, đặc biệt nhất là có một người chơi viết cho cậu một bức thư chúc mừng thật dài, cuối cùng kết thúc bằng một câu:

—— Là Kim hoa không phải cúc hoa, bạn lần sau kết hôn nhất định phải nhớ phát hồng bao đấy!!

KAO! Cậu coi tôi là loại người gì, rảnh rỗi lại đi kết hôn sao!!

Hệ thống : Bạn được người chơi Tức Mặc mời vào phòng C.

Tức Mặc : Về rồi à?

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Ủ, đại thần, thật ngại quá, buổi chiều có buổi phỏng vấn của Hội sinh viên, ngày hôm qua muốn nói với anh nhưng về sau anh không online, buổi sáng cũng không lên.

Tức Mặc : Tối hôm qua ra ngoài có việc, buổi sáng hẹn gặp một người bạn, xử lý ít chuyện riêng.

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Đại thần, cái kia, cả chiều anh online?

Tức Mặc : Đại khái như thế.

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Không ra ngoài?

Tức Mặc : Có ra, hôn lễ thích không?

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Có chút xa xỉ, tặng tiền lì xì nhiều như vậy, còn có bắn pháo hoa cần rất nhiều tiền a.

Tức Mặc : Cậu thích là tốt rồi.

Là Kim hoa không phải cúc hoa : (^o^)/

~Đại thần, hỏi anh một vấn đề, tôi không online, anh kết hôn với tôi kiểu gì?

Tức Mặc : Tôi có nick cậu.

Cho nên, đại thần, anh đầu tiên đăng nhập nick mình cầu hôn, sau đó đăng nhập nick tôi đồng ý, sau đó mới mời khách khứa, online cả hai nick để hoàn thành thủ tục sao?

Nhưng mà, làm như vậy không có cảm giác mình kết hôn với chính mình sao?!

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Vậy, lúc trước tôi ly hôn với Tuyền Thủy thì sao?

Tức Mặc : Cũng là tôi đăng nhập nick cậu đồng ý.

Là Kim hoa không phải cúc hoa : ...

Đại thần, anh đừng dùng giọng điệu đương nhiên nói về hành vi không hợp lẽ thường như vậy được không?!

Anh đây là đang dụ dỗ trai nhà lành nha, tự quyết định ly hôn giúp tôi, kết hôn giúp tôi, anh cho rằng tôi là món đồ chơi sao?!

Tức Mặc : Mất hứng?

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Không *Lắc đầu* *Lắc đầu*

Tức Mặc : Vậy là tốt rồi, tôi dẫn cậu đi luyện cấp, giải quyết đầu vợ chồng ngày mai chính thức bắt đầu rồi.

Là Kim hoa không phải cúc hoa : Được.

Vì vậy, cậu cứ như thế mà thỏa hiệp sao?!

Kim Jae Jae, sao mày lại bị thuyết phục dễ dàng như vậy, kiên cường của mày đâu?! Khí thế đàn ông của mày đâu?!

Mày hẳn phải mắng đại thần xối xả, cho anh ấy biết đăng nhập nick người khác là hành vi không đúng, giống với việc mặc đồ lót của người ta chứ?!

Tức Mặc : Theo sát tôi, cẩn thận.

Quái thú ở cả ba bản đồ này đều rất mạnh, nhìn trên màn hình đại thần cẩn thận bảo vệ cậu phía sau lưng, lửa giận trong lòng Jaejoong ngay lập tức xẹp xuống.

Người này, dù thế nào vẫn luôn yên lặng bảo vệ cậu, bất kể là lần bang chiến kia hay là sau này đánh BOSS, anh ấy không thích nói chuyện nhưng luôn dùng hành động để khiến cậu không hiểu sao lại rất yên tâm.

Giống như bàn tay to buổi chiều kia vậy.

Jaejoong chống cằm, vuốt JiJi trên đùi, nhìn đại thần ở phía trước hành hạ quái, trong lòng đột nhiên bắn khoăn: Đại thần, anh đến cùng là ai?

Anh có phải Park Yoochun không?

Jaejoong thật sự không ngờ rằng, chỉ vài ngày sau, thắc mắc của cậu đã được giải quyết, hơn nữa còn tặng kèm theo một kinh hỉ rất lớn.

18. Chương 18: Day 18

“Dạ, em sẽ làm.”

“....”

“A a, đại, đại, đại... Hyung, em, em biết rõ.”

Jaejoong nghiêng người nhìn Junsu đứng cạnh cầu thang thì thầm nói chuyện điện thoại, tên nhóc này mấy ngày nay có chút bất thường nha, điện thoại kêu liên tục như tư vấn viên 1080, thái độ còn rất lễ phép, mỗi lần nhận được điện thoại lại vội trộm chạy ra cửa nghe, sau khi trở về dù hỏi thế nào cũng mập mờ không chịu khai.

Có vấn đề nha!

(#)

Tâm hồn bát quái của Kim Jae Jae hừng hực bốc cháy, lòng ngứa ngáy, vì vậy buông báo cáo thí nghiệm đã viết một nửa, chạy đến sau lưng Mập mập đang sút đầu mề trán với bài vở vì tội trốn giờ thí nghiệm, duỗi một ngón tay, ta đâm, ta đâm, ta đâm đâm đâm...

“Tiểu Bạch Bạch à, tớ không phải công tắc điện.” Mập mập bắt đầu dĩ xoay ghế, đối với sự chấp nhứt của bảo bối trong ký túc xá mình, cậu không thể dùng làm bài tập, “Lại làm sao? Đại thần ly hôn với cậu à?”

KAO! Cho dù tên Mập mập chết bầm nhà cậu có đầu thai thành Trư Bát Giới, cậu với đại thần cũng sẽ không ly hôn đâu!!!

“Lăn, cậu không biết là Junsu gần đây rất lạ sao?”

“Cái kia, chỉ là bận rộn với công việc mà thôi, khụ khụ.” Mập mập trong lòng tạ ơn Phật Tổ, may mắn đối tượng hợp tác với đại thần là Junsu, cậu và Dae Chil nhiều lắm chỉ coi là mua một tặng một đôi thôi, mấy

việc quan trọng Junsu đều phải làm, quả thực là tránh được một kiếp nha!!! Tiếp xúc với người phúc hắc như đại thần, không diên thì cũng đại mất.

“Công việc? Công việc gì?”

“Thì là công việc về bạn trai đó, còn có thể là cái gì! Nói cậu cũng không hiểu.”

“Chẳng lẽ là đối tượng của Junsu?”

“ ... ”

((@ @))

~Này! Cô vợ nhỏ nhà đại thần à, cậu đã thấy ai gọi đối tượng nhà mình là hyung chưa, cậu cho rằng đang đóng phim à, còn nữa, cậu thấy ai lúc nghe điện thoại của đối tượng nhà mình lại run như cây sậy chưa, tên nhóc kia gần đây còn sợ đến mức cứ nghe thấy chuông điện thoại là run cầm cập nữa đấy!!

Cậu không thể vì mình đã lấy chồng rồi mà suy bụng ta ra bụng người, nhìn ai cũng nghĩ người ta sắp kết hôn có được không?!

“Tiểu Bạch Bạch, đại thần sẽ không rơi từ trên trời xuống, cho dù có rơi cũng sẽ không rơi xuống ký túc xá chúng ta, ký túc xá chúng ta chỉ là một cái ổ mèo, không phải kho chứa vàng.” Mập mập hít sâu một hơi, cố gắng không để ý đến gương mặt ngượng ngùng lại đắc ý của Kim Jae Jae, “Còn có, cậu làm ơn đừng có đắc ý như kiểu vừa ra khỏi cửa đã nhặt được 500 vạn không?”

“Thôi đi, cậu chỉ đang ghen tị thôi.” Jaejoong mắt trợn trắng, sau đó cúi đầu trầm tư một lúc, đột nhiên ra vẻ đứng đắn mình đã hiểu, “Junsu nhà chúng ta liệu có phải đang đứng đường đúng không?!”

Sặc!!!!

Mập mập cùng Dae Chil đồng thời ngã khỏi ghế, tay chân run rẩy cầu nguyện: Đại thần, anh nên nhanh chóng rước tai họa này về nhà đi, 419 có cốt khí, cho nên sẽ không nhận hàng rơm đâu!!

Tớ bảo này, sao phải kích động như vậy?!

Không phải dưới tầng gần đây mở một quán bán thịt vịt nướng sao?! Quán vịt nướng này không phải đang tuyển sinh viên làm chân chào hàng sao?! (= =?)

(_)

Kim Jaejoong ôm một bụng thắc mắc đi về phòng, gần đây giao tiếp với Mập mập mấy người bọn họ rất khó khăn, cậu lên Phong Vân tìm đại thần chơi còn vui hơn.

Đình!

Hệ thống : Phu quân của bạn Túc Mặc sử dụng kỹ năng Không rời không xa.

Haizz, mặc dù kỹ năng này chỉ để đảm bảo vợ chồng trong Phong Vân có thể tìm được đối phương, nhưng cái tên Không rời không xa khiến cho cậu mỗi lần nhìn thấy hệ thống nhắc nhở đều có cảm giác cậu và đại thần đang dùng nha đầu BH tên Không rời không xa kia, thật sự... Rất kì lạ!

Đội ngũ Túc Mặc :

Sớm.

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần buổi sáng tốt lành! (^o^)/

~Đội ngũ Quỷ Kiến Sầu :

Chị dâu buổi sáng tốt lành! *Vẫy tay*

Đội ngũ Bỉm Pampers :

Thỉnh an nướng nướng, nướng nướng vạn phúc kim an.

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tiểu Sầu Sầu buổi sáng tốt lành, còn có, Pamper bị làm sao vậy?! *Thắc mắc*

Đội ngũ Quý Kiến Sầu :

Hyung ấy gần đây xem phim nhiều quá, đầu óc có chút vấn đề.

Đội ngũ Bim Pampers :

Haizzz, biết làm sao được, ai bảo chúng mình không có vợ, giường không nhà trống đêm dài cô đơn, chỉ biết cấn góc chăn tìm chút an ủi, haizzz, Tiểu Sầu Sầu, em có hiểu cái cảm giác đợi chờ từ trời tối đến khi bình minh không? *Khóc* *Khóc*

Đội ngũ Quý Kiến Sầu :

BVS Nương nương, em có thể đánh hyung không? *Cầm gậy*

Đội ngũ Bim Pampers :

Lão đại à, người ta đang nhớ độ ấm của hyung, hương thơm của hyung, hyung nhìn xem mắt người ta thâm quầng rồi đây này, vậy mà hyung cứ bỏ đi với bé cái.

Lão đại, hyung phải tiết chế nha, tiết chế đấy, bé cái yếu thế kia, hyung cứ cố gắng vô độ như vậy sớm muộn cũng sẽ bị vất khô thôi *Thở dài* *Thở dài*

Này!!!

Kim Jaejoong đầu đầy hắc tuyến nhìn Bim Pampers trêu chọc đại thần. Từ sau khi kết hôn, cậu vẫn luôn cùng ba người đại thần, Bim Pampers, Quý Kiến Sầu làm nhiệm vụ, thỉnh thoảng Junsu bọn họ cũng sẽ đến góp vui, bởi vậy nhiệm vụ làm rất dễ dàng, giống như việc một đám Ultraman vây đánh một con quái thú nhỏ nhỏ vậy (= =!)

Nhưng sau khi tiếp xúc nhiều, cậu mới nhận rõ bộ mặt thật của hai người này, công lực ba hoa của Bim Pampers tuyệt đối đạt đến mức +++, chỉ cần nhìn thấy cậu sẽ bắt đầu nói, nói đến khi cậu á khẩu mới thôi, độ ác độc trong lời nói của Quý Kiến Sầu có thể sánh ngang với rắn độc, giết người không thấy máu. Mà từ hôn lễ, cậu liền trở thành đối tượng trêu chọc chính của hai người kia, khổ hết chỗ nói!

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Người đâu?

Đội ngũ Quý Kiến Sầu :

PK ngoài đời rồi, tình hình chiến đấu hiện tại là, lão đại đập BVS ngã, oa, một cú đá thẳng tắp, BVS đã chạy ra ngoài cửa, phản công rồi...

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tiểu Sầu Sầu, rốt cuộc cậu học ngành gì vậy?

Đội ngũ Quý Kiến Sầu :

... Cậu đoán đi!!

Oa, tình hình đang rất gay cấn, BVS cuồng nộ tấn công, đáng tiếc hào quang của lão đại quá mạnh mẽ, oa, lão đại đã đè BVS xuống rồi, ha ha ha... *Cười điên cuồng*

Nhất định phải dùng từ đè sao!

Chẳng lẽ cậu không biết nghe rất mờ ám à?!

Nhưng mà, đổi thành đè Bim Pampers xuống cũng không dễ hơn chút nào!

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Thời gian trong game sắp đến đêm rồi, Tiểu Sầu Sầu, cậu nói với đại thần, bọn tớ phải luyện kỹ năng phụ thể *Vô lực*

Đội ngũ Quỷ Kiến Sầu :

Hì hì, thật sự muốn nhờ tớ nói hộ sao?! Kỳ thật, kỹ năng này, tớ hiểu, cậu chờ, tớ đi gọi lão đại. *Vô cùng vui vẻ*

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cái kia...

Vì sao, cậu đột nhiên có cảm giác lạnh sống lưng nhỉ?!

(o)?

Quả nhiên, lát sau mở kênh thể giới ra liền đọc được một dòng chat:

Thế giới Quỷ Kiến Sầu :

Lão đại, bé cái gọi anh đi động phòng hoa chúc, mau tới đi!!!!

Kim Jaejoong tuyệt vọng!

Cậu rốt cuộc là nghĩ cái gì mà nhờ Quỷ Kiến Sầu lớn lên bằng nọc độc rắn gọi lão đại hộ cậu?!

Cái này có khác gì bảo ma xem phim ma với mình đâu?!

Đều là tự dồn mình vào đường cùng thôi, nhưng ma nhiều nhất chỉ kéo bạn vào TV, còn độc của Quỷ Kiến Sầu nhất định sẽ khiến cậu xù lông mới thôi.

Thế giới Rơi bao nhiêu đồ lót trong mộng :

OMG, vợ à, em xem vợ chồng nhà người ta ngày nào cũng động phòng, em thì 365 ngày nhiều nhất online được 3.65 giờ, sao lại chênh lệch vậy?!

Thế giới Trăng rằm :

Vị bên trên, xin hỏi, cậu rơi rất nhiều đồ lót trong mơ sao?!

Thế giới Rơi bao nhiêu đồ lót trong mộng :

Ông đây tự mình cởi không được sao!!!!!! Đừng có kì thị vợ chồng chúng tôi xa cách!!! %>__<%

Thế giới Ái phi, trầm ở đây :

Bái phục đại thần, nghị lực thật cao, thể lực thật tốt nha, có thể động phòng hoa chúc trong Phong Vân nhiều như vậy *Bái phục*

Thế giới Hội trưởng đương nhiệm :

Đôi vợ chồng này có độ thân mật rất cao nha, ngày hôm qua xem bọn họ đấu loại mà nhẹ như lông hồng.

Thế giới Yêu đất yêu trời :

Đừng nói nữa, tôi hôm qua với nhà tôi tham gia giải đấu, ngay vòng đấu gặp hai người họ, vị Là Kim hoa không phải cúc hoa kia không hề ra tay, một mình Tức Mặc đại thần giết chúng tôi, tôi lúc sau xem thử thấy độ thân mật của hai người hơn 200!!!!

Thế giới Lọt vào trong sương mù :

Vợ à, chúng ta cũng đi động phòng đi, động nhiều độ thân mật tăng đấy.

Thế giới Biết :

Hỏi thế gian ái tình là chi, mà Phong Vân người người động phòng? *Thở dài*

Thế giới Rơi bao nhiêu đồ lót trong mộng :

OMG! Ai đã đi phỏ bản Hắc Sơn lão yêu cho hỏi lúc boss quay lại tấn công thì làm thế nào?

Thế giới Biết :

Cởi đồ lót, nhảy điệu con voi...

...

Thấy thế giới bắt đầu đổi chủ đề, Jaejoong đã sớm quen thuộc tất kênh thế giới đi, sau đó một mình truyền tống đến Lạc Hà Phong ngăn người, thời gian trong game trôi rất nhanh, một ngày trong hiện thực phải bằng vài ngày trong này, cho nên, giải quyết đấu vợ chồng cũng đã qua mấy vòng đấu loại.

Cậu và đại thần vào vòng trong rất thuận lợi, lần lượt PK với đối thủ do hệ thống chọn ngẫu nhiên, có đại thần là đệ nhất cao thủ trong đội, đi giết người như kiểu cầm Đồ Long đao cắt rau hẹ, trận đấu đầu cậu còn khẩn trương mang hết trang bị đứng cạnh đại thần định giúp đỡ, kết quả, anh dùng không đến 10 phút giải quyết hai vị đối diện đang kích động.

Hình như trận đấu chính là gặp vợ chồng Yêu đất yêu trời và Lọt vào trong sương mù kia, haizzz, ai bảo mấy người gặp đại thần đâu?

Mấy trận về sau, cậu đã bình tĩnh gọi lừa con nhà mình ra, cầm cái cờ nho nhỏ đứng sau cổ vụ đại thần, cậu và đại thần độ thân mật rất cao, nên cho dù cậu không ra tay trong cả cuộc đấu, hệ thống vẫn sẽ mặc định đây là công lao chung của vợ chồng các cậu.

Nhưng mà, nói đến việc tăng độ thân mật vợ chồng, cậu cũng rất oán niệm, oán niệm đến mức hận không thể đốt game thành tro!!

Bạn thấy game nào lừa bịp đến mức độ phương pháp tăng độ thân mật vợ chồng là mỗi ngày chín giờ theo giờ game cùng nhau về nhà, đóng cửa lại, buông màn, còn phải treo cái biển hệ thống phát Sinh hoạt đêm của vợ chồng ra ngoài, rồi ngồi bên trong hai giờ!!

Ai dám hiểu sai, cậu sẽ sai người kéo đi xử bắn!

Nếu thật sự có thể hiểu sai, cậu đã không oán khí ngất trời như thế này có được không (Này!)

Cậu là một thiếu niên rất thuần khiết, lần đầu động phòng còn rất ngượng ngùng xấu hổ, ai bảo việc này cậu chưa ăn thịt heo, lại càng chưa từng thấy heo chạy, nhiều năm như vậy, cậu ngay cả tay con gái cũng chưa từng cầm, nói chi là tay đàn ông, việc này khiến cho cậu rất khẩn trương, nửa đêm kéo ba người kia dậy xem cái gì mà Nô lệ tuyệt đối rồi thì Thiên tình sử Roman, khiến cho Dae Chil ngày hôm sau nhìn thấy sinh vật giống đực là chỉ muốn tránh xa.

Kết quả, cậu quyết định không xem nữa để tránh làm nhơ bẩn tâm hồn thánh khiết của cậu (Khụ khụ, thực sự không phải là tâm hồn hèn mọn bỉ ổi?), tiến vào động phòng liền nhìn thấy một thứ!!

OMG! Ai đến nói cho cậu biết cái nơi để động phòng này không phải là lớp học đi, sao lại có bảng đen với một đồng câu hỏi thế kia?!

Không phải nói là đi động phòng hoa chúc sao?! Sao lại có sách vở thế này?!

Giường kingsize của cậu đâu? Máy mát xa của cậu đâu? Ngọn đèn đỏ mờ ảo của cậu đâu? Còn có phòng tắm trong suốt của cậu đâu?

Hừ (∞)

Vì cái gì phương pháp tăng độ thân mật vợ chồng trong Phong Vân lại là lúc trời tối đưa lưng về phía nhau cùng trả lời mấy câu hỏi hại não kia, hơn nữa đáp án của hai vợ chồng phải thống nhất, cũng không được bàn bạc với nhau!

Đây mà là khảo nghiệm độ ăn ý sao?! Căn bản là ăn no rồi việc ấy!

Ai biết trong hai số 30 và 50, số nào giống con gấu hơn? Ai biết 28 tháng 9 là sinh nhật Khổng Tử, vậy 28 tháng 10 là thứ mấy? Ai biết tại sao lại là Sàng tiền minh nguyệt quang?!

...

Cậu không phải Quách Đức Cường!!

Không riêng gì cậu, ngay cả đại thần từ trước tới nay luôn bình tĩnh sau khi đọc được thông báo của hệ thống cũng cứng ngắc vài giây, sau đó...

Sau đó chẳng có việc gì cả đoạn sau câu chuyện giống như kiểu siêu nhân vì đồ lót đang phơi ở ban công thì bị dính nước nên không thể ra ngoài — Cậu và đại thần mỗi tối đều đứng giờ tự giam mình trong tù làm mấy câu chẳng biết vị bị tâm thần nào nghĩ ra, chẳng những phải nghĩ đến nát óc, mệt muốn chết lại còn phải nhận ánh mắt hèn mọn bì ổi của một đám người khi thấy độ thân mật tăng ào ào!

Đây chính là điều thứ hai đả kích cậu sau vụ Thiên đường Sủng vật trong Phong Vân, số lượng tế bào não của cậu chết đi sắp ngang với Junsu rồi.

Điều tốt duy nhất đại khái là cậu lấy được QQ của đại thần, nick name trong QQ của đại thần cũng rất khí phách, rất đơn giản, lúc nhìn thấy, cậu thiếu chút nữa ngã ngửa, chỉ là hai chữ đen lè loi tro tro — đại thần.

...

Biết sao được, thêm QQ cũng là việc bất đắc dĩ, cậu và đại thần không thể thật sự giống lời game nói dựa vào sóng điện não để trao đổi nha!

Coi cậu và đại thần là dây ăng-ten sao, muốn làm TV à?!

Vợ chồng Túc Mặc :

Nương tử.

Vợ chồng Là Kim hoa không phải cúc hoa :

(v) Có, tôi online, muốn vào tù giam sao?

Vợ chồng Túc Mặc :

Trận chung kết tổ chức sớm.

Vợ chồng Là Kim hoa không phải cúc hoa :

?_?

Không phải bảo chiều mai theo giờ trong game chính là buổi sáng ngoài đời mới tổ chức sao?

Vợ chồng Túc Mặc :

Sửa lại.

Vợ chồng Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Không thấy thông báo mà?!

Vợ chồng Túc Mặc :

Chưa nói chính thức.

Vợ chồng Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Vậy sao anh biết??

Vợ chồng Túc Mặc :

Lúc nhàm chán hack web game.

OMG! Đại thần, anh đừng có dùng giọng điệu bình tĩnh nói chuyện quan trọng thế này không?!

Vợ chồng Là Kim hoa không phải cúc hoa :

...

Đại thần, tôi phải làm thế nào?

Vợ chồng Tức Mặc :

Lát mở phòng ngự tối đa, trang bị giày gia tốc mà tôi đưa, không được đến gần đối phương.

Vợ chồng Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đã biết, T^T.

Vốn cho là sau khi kết hôn với đại thần, cậu có thể tiến hóa từ gà mờ lên đại bàng các loại, kết quả, đến bây giờ vẫn chỉ là một con chim nhỏ nhỏ đứng yên lặng trong góc mặc người chà đạp mà thôi!

Im lặng đợi một lát, hệ thống quả nhiên đưa ra thông báo:

Thông Báo : Vì Phong Vân online sẽ tiến hành nâng cấp nên giải quyết đấu vợ chồng cử hành sớm, mời người chơi tham dự 10 phút sau đến điểm thi đấu tập hợp.

Jaejoong .

Đại thần, anh căn bản là NPC đúng không, ngay cả thời gian hệ thống đăng thông báo cũng chuẩn xác như vậy, Jaejoong đứng tại điểm thi đấu nhìn gian phòng trống rỗng, các cậu còn đến sớm hơn trọng tài.

Vợ chồng Tức Mặc :

Có dùng IS không?

Vợ chồng Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đó, là cái gì?

Vợ chồng Tức Mặc :

...

Vậy YY thì sao?

Vợ chồng Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Ý dâm?

Vợ chồng Tức Mặc :

Lặng yên ING.

Software, tôi gửi link download cho cậu qua QQ, phòng 56892355, dùng voice.

Thật mất thể diện!!!

Sao cậu lại nói từ không thuần khiết như vậy với đại thần?!

Jaejoong mở QQ, nhận file, lúc này mới kịp phản ứng, dùng voice, vậy đại thần sẽ nói chuyện với cậu sao?!

Cậu tuy trông hơi giống con gái nhưng giọng vẫn là giọng đàn ông, đại thần nếu nghe thấy liệu có thể trực tiếp té xỉu không, anh ấy lấy một cô vợ là con trai, cùng giới tính với anh, đây là một việc chấn động cỡ nào nha!

Thông Báo : Giải quyết đấu vợ chồng bắt đầu sau 10 phút nữa, mời người chơi chuẩn bị.

Thông Báo : Giải quyết đấu vợ chồng bắt đầu sau 5 phút nữa, mời người chơi chuẩn bị.

Thông Báo : Giải quyết đấu vợ chồng bắt đầu sau 3 phút nữa, mời người chơi chuẩn bị.

Thông Báo : Giải quyết đấu vợ chồng bắt đầu.

Dù đang xoắn xuyết việc voice với không voice, Jaejoong vào phòng, mở âm lượng tới mức tối đa, sau đó bật phòng ngự, sau đó nữa cậu rời!

Trời ạ, sét đâu, mau đánh vào cậu đi!

Đây là tình huống gì vậy, đối thủ đứng đối diện cậu cùng đại thần rõ ràng có ID là Nước suối leng keng và Phương Hoa tuyệt thế, thế giới này nhỏ đến mức nào vậy!

Bốn ID lóe sáng trên kênh thể giới, người xem ngay lập tức liền cảm thấy vô cùng đúng đắn khi đến đây ngồi, kịch cầu huyết cũng không kích tình như vậy nha, mấy người kia có quan hệ với nhau nào là chồng trước, đối tượng thăm men lúc trước, tình địch lúc trước, gặp nhau thế này, không cần quyết đấu cũng đủ để viết kịch rồi.

(+ +)~ Thật chóng mặt.

Jaejoong mắt nhìn đại thần bình tĩnh đứng một bên, lại nhìn Tuyền Thủy đối diện, yên lặng trang bị giày gia tốc, sau đó chạy đến góc tường ngồi xổm, Tuyền Thủy à, rất xin lỗi nha, vì đại thần, vì một vạn tiền thưởng, vì lời dạy “Xuất giá tòng phu”, cậu chịu khó bị đại thần giết đi.

Vị trí của Nước suối leng keng trên BXH cao thủ tăng lên không ít, đại thần một mình đấu với hai cao thủ, Jaejoong không khỏi có chút lo lắng, cái này, liệu có vấn đề gì không, đại thần tuy thật là thần nhưng đừng vào hai cô gái gút mắc chưa gỡ bỏ liệu có quá sức không?

Đang định hỏi anh có cần cậu hỗ trợ không thì Tuyền Thủy gọi điện thoại tới khiến cho cậu triệt để nhìn rõ thế cục.

“Jae Jae.”

“Tuyền Thủy, xin dừng dừng cái tên mà mẹ tớ vẫn dùng khi nói chuyện với tớ.”

“Jae Jae Jae à.”

“... Đại tiểu thư, cậu không chuẩn bị quyết đấu sao? Sao còn thời gian gọi điện thoại nữa?”

“Ai nói tớ sắp quyết đấu?”

“Chẳng lẽ thứ tớ thấy trong phòng là quỷ sao?”

“Không phải, nhưng đây chỉ là quyết đấu của hai người kia, hai ta chỉ quan sát là được rồi.”

“Sao cậu có thể vô sỉ như vậy?”

“Thật ngại, đại thần nhà cậu còn vô sỉ hơn.”

“Liên quan gì đến đại thần!!! Không cho nói đại thần như vậy!”

“Oa, chưa gả đã như vậy rồi, sao tớ lại gốc đến mức hồi xưa thích cậu nhỉ?”

“Cậu đến cùng muốn nói gì?”

“Được rồi, kỳ thật tớ kết hôn với Phương Hoa tuyệt thế, sau đó tham gia cuộc thi này đều là do đại thần nhà cậu bắt đó.”

“Gạt người.”

“Tớ lừa cậu làm gì, Jae Jae à, chị nói với cậu nha, hiện tại đàn ông tốt như vậy không nhiều đâu, cậu nhìn xem, Phương Hoa tuyệt thế chỉ bắt nạt cậu chút thôi mà đại thần đã lên kế hoạch liên hoàn làm cho cô ta thua đến không còn gì để mất nữa.”

Đương nhiên, nếu cô không phải một phần tử trong kế hoạch này thì càng tốt hơn, Tuyền Thủy ở đầu kia điện thoại chưa xóa lau nước mắt, cô vốn thực sự coi đại thần là tình địch nhà mình, nhưng ai ngờ hôm đó đi trên đường bị một vị đại thần nào đó chặn lại, sau đó bị xách đến quán cà phê trường nói chuyện một phen, cô cuối cùng mới biết cái gì gọi là phúc hắc, cái gì gọi là tình cảm sâu đậm, cái gì gọi là định lực.

Bé cải ngon miệng như vậy ở trước mặt, đại thần vậy mà có thể nhìn đến tận bây giờ mới xuống tay, đây quả thực là phiên bản hiện đại của Liễu Hạ Huệ nha, gương mặt cấm dục của đại thần phối hợp với gương mặt nhỏ nhắn đáng yêu của Jaejoong, tâm hồn hủ nữ bao năm nay của cô rốt cuộc tái xuất giang hồ, vì vậy, dưới sự nửa uy hiếp nửa dụ dỗ của đại thần, Tuyền Thủy rốt cuộc thành công trở thành một trong những thành viên dụ dỗ bé cải, sau đó trở mặt ếch ra nhìn ngày càng nhiều người gia nhập, nhìn đại thần chậm rãi thu lưới.

A, bé cái à, cậu xem người ta vì cậu mà trả giá thế nào kìa?!

Nhưng mà, đại thần, lần trước anh hứa cho em mười bức ảnh chụp chung của anh với bé cái, hứa được phải làm được đấy!!

“Cậu đã gặp đại thần rồi sao?!”

“Ừ.”

“Vậy, đại thần nhìn như thế nào?”

“Hi hi, Jae Jae, người này chúng ta đều gặp rồi, hơn nữa rất nổi tiếng ở trường học.”

“Vậy có phải là...”

“Ai nha, đại thần thắng rồi, tiền thưởng tiền thưởng.”

Tuyền Thủy gào to lên sau đó nhanh chóng cúp điện thoại, để lại Jaejoong một mình nhìn điện thoại ngẩn người, xin nhờ, kia hình như là đại thần nhà cậu nha, nha đầu kia sao lại kích động như vậy!!!!

Hơn nữa, cô ấy nói đại thần các cậu đều gặp, lại rất nổi tiếng, liệu có phải chủ tịch kia không?!

Thông Báo : Người chơi Tức Mặc cùng người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa chiến thắng giải quyết đấu vợ chồng, vang danh giang hồ, nhận được tiền thưởng.

Thật huyền huyền!

Jaejoong nhìn thông báo, chỉ đơn giản như vậy thôi sao?!

Một vạn tiền thưởng đã tới tay?!

Rốt cuộc là đại thần quá mạnh mẽ hay là Phương Hoa tuyệt thế quá yếu vậy, cậu thắng mà cũng cảm thấy có chút xấu hổ!

Trên thế giới không ngừng chúc mừng, bang Hiệp Cốt Nhu Tràng lại càng náo nhiệt đến nổ tung, bang chúng quen thuộc lẫn quen thuộc đều nhao nhao lên chúc phúc, mà nhóm người quen thuộc, chẳng hạn như Bím Pampers, chẳng hạn như Quỷ Kiến Sầu, chẳng hạn như Không rời không xa sau này nhập bang đều điên cuồng spam tin:

—— Lão đại, mời khách! Mời khách! Mời khách! Mời khách!

Lời vừa nói ra ngay lập tức được mọi người phụ họa.

Bang phái Tề Thiên Đại thần :

Bang Offline đi, vẫn chưa gặp mặt chị dâu, đồng ý thì giờ tay.

Bang phái Mặt trời mọc xinh đẹp :

+110

Bang phái Quỷ Kiến Sầu :

+10086

Bang phái Bím Pampers :

Mấy người cộng số nhỏ quá đó, +12580.

Bang phái Hiệp cốt anh hùng :

Tôi ở thành phố B nha, +119

Bang phái Không rời không xa :

Tôi ở thành phố T, nhưng mà ngay sát thành phố B thôi, tôi có thể ngồi tàu hỏa tới!!! Cầu bang offline.

...

Trong bang phái tất cả mọi người đều đang đề nghị tổ chức bang offline, có hơn 20 người ở thành phố B, hơn nữa gần đó cũng có khá nhiều người, tay Jaejoong đặt trên bàn phím nhưng không biết nói gì, cậu rất mâu thuẫn, cậu muốn gặp đại thần, nhưng lại sợ nhìn thấy đại thần ngoài đời, loại tâm tình này khiến cậu không biết làm thế nào, chỉ có thể nhìn mọi người trên màn hình đã tiến vào trạng thái vui quên trời đất mà ngẩn người.

Bang phái Tứ Mực :

Chiều ngày mai hai giờ, bao phòng vip của KTV Nhạc Tinh.

Bang phái Mặt trời mọc xinh đẹp :

A a a a a! Bang chủ vạn tuế!

Bang phái Bim Pampers :

Vậy buổi tối thì sao?!

Bang phái Tứ Mực :

Pamper đi đặt nhà hàng đi.

Bang phái Không rời không xa :

Đại thần, từ giờ tôi hứa sẽ mỗi ngày thắp ba nén hương cho anh.

Bang phái Tứ Mực :

...

Bang phái Không rời không xa :

Tiểu Hoa Hoa đâu? Xấu hổ sao?

Bang phái Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tớ đây.

Bang phái Không rời không xa :

Ngày mai gặp mặt đừng quên đem mèo nhà cậu đến đây nhá, lần trước hứa với tớ rồi.

Thật sự, phải gặp mặt sao?!

Jaejoong đột nhiên nhớ tới lời vừa nói của Tuyên Thủy, lại nghĩ đến buổi phỏng vấn ngày hôm qua, lại nhìn đại thần lưng đeo trường kiếm trong máy vi tính, tình cảm đẹp đẽ này lẽ nào chỉ có thể bảo tồn khi ở trên mạng?!

Nếu quả thật gặp mặt, đại thần phát hiện ra cậu là con trai, mà cậu, cũng phát hiện đại thần không giống tưởng tượng của mình, vậy, sẽ xuất hiện hậu quả thế nào?!

Cậu không phải không nghe nói đến tình yêu “Gặp ánh sáng sẽ chết”, nếu như muốn đổi mối quan hệ bao lâu nay của cậu với đại thần lấy một lần gặp mặt, vậy cậu sẽ không đổi đâu!

Bang phái Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi ngày mai... Có việc, các cậu chơi vui vẻ, tôi out. *Tạm biệt*

Nhanh chóng ấn nút logout, nhìn server đóng lại, Jaejoong ghé mặt lên bàn, cảm giác như đang có vô số con kiến cắn xé trái tim cậu, đau buốt và đắng chát bao trùm cậu, khiến cậu khó chịu không muốn làm gì cả.

Đại thần, thật sự xin lỗi, tôi không biết, vấn đề này, tôi có nên cá cược không đây?!

Tôi muốn anh nhớ tôi là một tiểu y sư ngốc nghếch trong game chứ không phải ảo tưởng bị tan vỡ khi gặp mặt.

Thật xin lỗi! Thật xin lỗi! Thật xin lỗi!

Jaejoong lần đầu tiên cảm thấy mình nhu nhược như vậy, vươn tay nghịch con lật đật trên bàn, nhìn con lật đật tạo hình là một ông già nghiêng trái nghiêng phải, cười hì hì, đại thần mạnh như vậy hẳn sẽ giống lật đật, không bao giờ ngã xuống, huống chi, lúc offline sẽ có nhiều người chơi nữ xinh đẹp, ai nghĩ tới cậu đâu?

Jaejoong càng nghĩ càng đau lòng tắt máy tính, leo lên giường, không chú ý tới Junsu đang vui đầu làm bài tập cúi đầu vừa đi ra ngoài vừa nghe điện thoại, sau đó về mặt bất đắc dĩ đến bên giường cậu:

“Hyung, em nói cho hyung biết một chuyện...”

19. Chương 19: Day 19

—— Gặp chẳng bằng không gặp, hữu tình lại như vô tình.

Trời chiều ngã về tây, nắng rút lui, trên cửa sân thượng ký túc xá 419 mới dán thêm một tờ số nhà họ Kim, bạn Kim Jae Jae ngồi ngay ngắn trên ghế, đối diện với “Cầu đối”, cầm cây xương rồng cảnh trên ban công trong tay, chậm rãi rút một gai lại một gai, vừa rút vừa lăm bầm, trên đất Dae Chil phụng mệnh ngồi xổm nghe lôm một hồi, sau đó chạy về báo cáo tổ chức, nội dung mà bạn Kim thì thầm là:

Gặp, không gặp, gặp, không gặp, gặp, không gặp...

WTF! Mập mập mất trật tự trong gió, cậu đã gặp người thần kinh nhưng chưa từng thấy ai thần kinh đến mức này.

Tên nhóc này nhất định là xem kịch Quỳnh Dao quá nhiều, nhưng người ta tốt xấu gì cũng là nữ, đi ngắt cánh hoa, cậu lại đi nhổ gai xương rồng cảnh là sao?!

Cậu không sợ bị đâm vào tay nhưng bọn tớ sợ bị đâm vào chân đấy!

Còn có, cây xương rồng ký túc xá chúng ta đã khổ lắm rồi, lần trước phải chịu đợt tàn phá của bấm móng tay, thật vất vả mới khỏe mạnh phát triển trở lại, chẳng lẽ giờ cậu nhất định phải làm cho nó trọc đầu mới hài lòng sao?!

()

“Su Su à, Mập hyung đây đột nhiên nổi hứng thơ văn, nghĩ ra một lời bình.”

Mập mập vỗ Junsu về mặt đau khổ ngồi xổm gần đó, tên nhóc này nhận được lệnh của đại thần, yêu cầu cậu nhất định phải kéo Jaejoong đến offline, nhưng mà, bạn Kim Jae Jae lúc này mặc kệ ai nói chuyện với cậu đều ở trong hình thức tai không nghe, mắt không thấy, một lòng nhổ gai cây xương rồng cảnh!

Su Su sau khi dùng đủ mọi biện pháp vẫn thất bại đành phải ngồi xổm tự kỉ thế này.

Oa, thực không hổ là đại thần nha!!!

Nhìn xem đại thần có thể khiến anh cả Kim gia thì u mê, em thứ hai thì gào thét ầm ĩ, công lực này phải ngang với bom B52 nha!

Năm đó Đường Tăng sao không kiên quyết lấy Hoàng đế Đại Đường về nhà, còn đi lấy kinh thư vớ vẩn làm gì?!

Bọn họ không hiểu rằng —— Tình mới có thể phổ độ chúng sinh sao, A di đà phật.

“Mập hyung, lời bình gì?” Dae Chil ngược lại rất hứng thú.

Mập mập nhìn thoáng qua Jaejoong đang tiếp tục trình diễn màn thâm cung oán hận nhổ tóc cho cây xương rồng, sau đó phun ra bốn chữ:

—— Có bệnh phải chữa.

+__+ Chóng mặt!

“Mập mập, kỳ thật tớ thấy còn có lời bình hợp hơn.” Junsu trầm tư suy nghĩ một hồi rồi cực mở miệng.

“Là gì?”

“Đánh ngất kéo đến!!”

...

Cậu thật sự không còn cách nào nữa!

Hyung cậu giờ biến thành một con rùa rụt cổ chính hiệu, sống chết không chịu chui ra khỏi mai, đại thần nhẹ nhàng bảo cậu phải kéo người đi, vấn đề là nói thì dễ, làm thì khó nha.

Chẳng lẽ, cậu thật sự phải đánh ngất xỉu hyung mình, sau đó cởi trống trơn, dùng giấy gói quà bọc lại, tốt nhất là gói thêm một cái nơ, hai tay dâng cho đại thần sao?!

Vậy không bằng cậu tự tắm rửa sạch sẽ rồi mang đi bán cân còn hơn! Nghe nói thịt heo dạo gần đây đang được giá lắm nha!

“Mập mập, Dae Chil, hai cậu đừng có mà hả hê như vậy, nếu không kéo được Jaejoong hyung đi, ngày mai tập thể đều...”

Junsu âm trầm cười uy hiếp, làm động tác cắt cổ, hừ, ba người các cậu giờ đang chung một tròng, muốn hấp muốn chiên muốn kho tàu, không ai được chạy hết.

“Haizzz

~”

Kim Jae Jae à, hyung còn lương tâm không vậy!

419 đột nhiên thay đổi, hiếm khi có một buổi tối bình yên như vậy, tiếng thở dài vang lên liên hồi khiến cho mèo hoang dưới tầng gara thét liên tục (= =?)

13:20:30

“Jaejoong hyung, mau lên, mau lên.” Mắt thấy đã sắp tới giờ, Junsu cùng Mập mập Dae Chil rút cuộc thống nhất được biện pháp lừa gạt bạn Kim Jae Jae, sau khi chơi đoán số xong thì quyết định Junsu sẽ tiên phong đánh thức Jaejoong còn ngủ trên giường.

“Làm gì vậy, đáng ghét, hyung không đi, không đi, ai nói cũng không đi, không đi đâu, ai bắt hyung đi hyung cần người đấy.” Người nào đó dùng chân trườn lên đầu, phản kháng mãnh liệt.

“... Không bảo hyung đi.” Junsu kéo chăn xuống, nhìn quần lót hình hoa hồng nho nhỏ của Jaejoong, mắc nghẹn, may mắn hyung cậu không thích mặc đồ lót ra ngoài giống siêu nhân, “Hôm nay là sinh nhật Tuyền Thủy, cô ấy vừa gọi điện thoại mời chúng ta đi ăn.”

“Thật sao?” Jaejoong xoay người ngồi xuống, ôm chăn, “Sao hyung không nghe thấy chuông điện thoại?”

“Hôm nay em để chế độ rung.” Junsu trôi chảy trả lời.

Bạn Kim Jae Jae gần đây rất dễ lừa, chẳng hạn như Mập mập đã từng lừa cậu, nói trên bãi tập có voi con đang trần truồng chạy, cậu liền kích động xách ghế ra đẩy ngồi đợi đến trưa, nhưng Junsu lại không biết rằng, bạn Jaejoong trong trạng thái lo lắng lại thông minh đột xuất, vì vậy đành trở mặt ếch nhìn bạn Kim Jae Jae cầm điện thoại gọi cho Tuyền Thủy.

“Này, Tuyền Thủy à, tớ Jaejoong đây, Junsu nói hôm nay là sinh nhật cậu, cậu mời bọn tớ đi ăn cơm, có thật không?”

“...”

Junsu, Dae Chil, Mập mập ba người sáu con mắt nhìn chăm chăm vào điện thoại Jaejoong —— Tuyền Thủy à, cậu ngàn vạn lần đừng để lời đười, nếu vượt qua cơn hoạn nạn này, ba người bọn tớ cam đoan về sau sẽ cung phụng cậu.

“Bọn tớ đi thay quần áo đã, bye bye.”

Hừ (∞)

“Kim Junsu, sao em không nói sớm?” Jaejoong cúp điện thoại xong liền bò xuống giường, chống hông lên lục quần áo trong tủ.

“Hyung... Có nghe em nói đâu!!” Junsu vô lực, là ai đêm qua diên diên đại đại ngồi ban công ngắm trăng, lại còn bắt các cậu phải làm tuyết rơi nữa chứ!!

Cho dù hyung có đại thần làm chỗ dựa cũng không thể làm ác nhân cáo trạng như vậy được không?!

“Tuyền Thủy nói hai giờ phải đến quán buffet trên đường XXX, nhanh mặc quần áo đi, chậm là chết đấy.”

Hóa ra, con rùa rụt cổ cũng có thể ngạo kiều nha!

May mắn Tuyền Thủy nhanh trí kết hợp, nửa giờ sau, Junsu rốt cục thành công kéo bé rùa họ Kim ra khỏi cửa ký túc xá, bốn người lên taxi đến thẳng nhà hàng buffet.

“Oa, nhà hàng này lớn thật.” Junsu đẩy cửa ra, tự đáy lòng cảm thán, cậu và Jaejoong không phải người địa phương, bình thường cũng chỉ quanh quẩn gần trường, đây là lần đầu tiên đi xa, không nghĩ nhà hàng này lại ổn như vậy.

“Tuyền Thủy sao còn chưa tới?” Jaejoong tìm bàn ngồi xuống, chống cằm, nhìn bốn phía xung quanh, “Quá giờ ăn cơm rồi mà?”

“Ha ha, chắc tại chưa đủ người.” Junsu lau mồ hôi, liếc mắt nhìn Mập mập.

—— Hành động theo kế hoạch số 1.

—— Rõ!

“A, trưa uống nhiều nước quá, tớ đi WC.” Mập mập làm ra vẻ mắc tiểu, sau đó dùng tốc độ âm thanh vượt qua mọi trở ngại, gấp gáp WC.

“Cậu ta... Thật sự rất vội sao?” Jaejoong quần bách, nhìn hình thể đồ sộ của Mập mập đang di chuyển, nào có giống mắc tiểu, trông như sắp sinh non ấy.

“Chắc tại tớ qua ăn nhiều muối quá, biết sao được.” Junsu cầm điện thoại ẩn ẩn không dứt, dưới bàn chân ngâm đá Dae Chil vẫn còn đang mờ mịt.

“A, Bạch hyung, em đột nhiên nhớ ra, em cũng muốn đi WC.” Dae Chil vụt đứng lên, dọa Jaejoong nhảy dựng, vội vàng đi ra cửa lớn.

“Dae Chil, đó là cửa mà, này!”

“Chắc cậu ấy thích WC công cộng, chỗ đó, phong cảnh đẹp hơn.” Junsu trong lòng âm thầm chửi bới Dae Chil, sao lại không biết bắt chước Mập mập quanh co một hồi hãy đi, người gây như que củi, não cũng hóa nhánh cây luôn rồi sao!!

WC công cộng, phong cảnh đẹp?!

“Junsu, Tuyền Thủy sao còn chưa tới vậy, điện thoại cũng không nghe.” Jaejoong nhàm chán mở menu ra.

“Hi hi, chắc là, kẹt xe nha.” Junsu gỡ đầu giải thích, nhìn đồng hồ trên tay một chút liền nói, “Cái kia, hyung, em cũng đến WC một lát.”

“Sao ai cũng muốn vào WC vậy?” Jaejoong không hiểu, nhìn Junsu chạy đi, chân phải vấp vào chân trái, nghiêng cả người, kỳ quái nghĩ.

Đầu năm nay, nghe nói cảm sẽ lây, ngáp cũng lây, nhưng chừng nào thì mắc tiểu cũng lây vậy!!!

Ba tên kia đều vội chạy đến WC, người không biết còn tưởng mấy đứa đi chơi mệt chợp!! Mấy người mới có ba, còn thiếu một chân đó nha!

Ngồi đợi 10 phút mà vẫn không thấy ba người kia quay lại, Kim Jaejoong cảm giác mình bắt đầu tức giận rồi.

Dám mắc tiểu?!

Mập mạp không phải bị sỏi thận sao?! Tiểu lâu như vậy có khi sỏi rơi xuống chân đó nha.

Vứt menu lại, Jaejoong hùng hồn đá cửa xông vào WC, gõ cửa từng phòng một, kết quả, không thấy bóng dáng ai cả là sao?!

Càng nghĩ càng không đúng, Jaejoong chợt nhớ cá tháng tư năm ngoái, cậu cũng bị ba tên thiếu đạo đức này nhét vào lớp học dành cho các sản phụ trước khi sinh, thiếu chút nữa bị một đám các bà các mẹ dày vò đến chết, giờ thì hay rồi, Cá tháng Tư còn chưa tới mà dám chơi cậu?!

Quyết định tính toán toàn bộ thù mới hận cũ, Kim Jae Jae xông tới cửa, hỏi thăm nhân viên, lúc này mới biết ba người kia đã lần lượt chạy lên KTV ở tầng trên, hoàn toàn không để ý tới số phòng của KTV mà nhân viên nói, Jaejoong xắn tay áo, bịch bịch lên tầng.

Ba người bọn họ tốt nhất là cầu nguyện cậu không bắt được, nếu không, nếu không...

Nếu không cậu nhất định sẽ mách đại thần, hừ (^)

Đi hết hai hành lang, rốt cục đến hành lang thứ ba, cậu nghe thấy tiếng cười khoái chí của Junsu truyền đến từ phòng 1226, cười tươi như vậy à, để xem lát nữa anh có đánh em đến mức mẹ cũng không nhận ra không!!

Kim Jae Jae vận nội công, dồn khí xuống chân, xem Nike chân trái, Adidas chân phải của ta đây, nhắm thẳng cái cửa, vung chân đá tung nó, sau đó hai chân đứng tấn, hai tay chống nạnh, quát:

—— Kim Junsu, em là cái đồ không có nhân tính, xem chiêu, Bạo cước quyền!!

Sau đó, Kim Jaejoong trầm mặc, bởi vì cậu thấy trong phòng cả một đám trai lẫn gái vốn đang chìm đắm trong âm nhạc giờ lại há hốc mồm nhìn cậu, micro rơi đầy đất, hơn nữa, trong phòng có không ít gương mặt quen thuộc, chẳng hạn như: Kim Junsu, Dae Chil, Mập mạp, Tuyên Thủy, Park Yoochun, Bánh rán đẹp trai, cùng với Jung Yunho?!

Cùng lúc đó, đám quần chúng vô tội trong phòng cũng đồng loạt trầm mặc, chẳng lẽ vị đẹp trai mặc áo hoa, đi giày thể thao, môi hồng răng trắng, mái tóc mềm mại này chính là Hoa cúc danh chấn Phong Vân?!

Quả nhiên, cậu nhóc này lúc nào cũng rất có duyên với bạo cước nha!

Trong lúc hai bên trợn mắt há mồm nhìn nhau, Kim Jae Jae hít sâu một hơi, sau đó nhanh chóng đóng cửa lại, buộc chặt dây giày, tăng tốc, chạy...

OMG, vừa rồi là bang offline của Hiệp Cốt Nhu Tràng sao?!

Số cậu tốt quá hay kém quá nhìn, vậy mà xông thẳng vào phòng offline của bọn họ, chẳng lẽ KTV này chính là Nhạc Tinh?!

Nhưng mà, may mắn, vừa rồi cậu chỉ gọi tên Junsu, không nói tới bờ mông hay gì đó, hẳn không ai biết cậu là bé cái đầu đúng không?!

“Hyung, hyung, hyung đừng chạy.” Giọng Junsu vang lên xa xa, Jaejoong ngay lập tức ấn chân ga, phóng vụt đi (Cậu nghĩ mình là xe máy sao?!), nhưng so ra vẫn kém tốc độ của đôi chân vàng trên sân bóng, rất nhanh bị người ta bắt lấy bả vai, “Sao em càng gọi, hyung lại càng chạy vậy?”

Kim Jaejoong tiếp tục giãy dụa, sao cậu không phải cá trạch a, trốn đến mức không ai giữ được, sao cậu không phải thạch sùng nha, rụng đuôi rồi bỏ chạy, vì sao giờ cậu lại bị bắt, vì sao không buông cậu ra, đây có phải bắt gian tại giường đâu?!

“Hyung, đã đến rồi, đừng về nữa.”

“Kim Junsu, có phải em cố ý lừa hyung đến đây không!!!”

“Hyung, nghe em giải thích đã!”

“Không muốn, hyung phải về ký túc xá, buông ra, hyung cần em đấy.”

“Hyung, hyung nghe em nói đã.”

“Không nghe gì cả, hyung phải về ký túc xá.”

“Đợi chút.”

“Không muốn!!”

“Này, em nói cho hyung biết, đừng âm ỉ nữa, đại thần không phải Park Yoochun!!!”

“Hyung phải về... Hả, em nói cái gì?” Kim Jaejoong vội vàng quay đầu lại, mắt sáng rực nhìn chăm chăm Junsu, khiến cậu khẽ run rẩy, “VẬY Park Yoochun là ai?”

“Park Yoochun là Bim Pampers, đại thần là người hyung quen đấy.”

“WTF! Chẳng lẽ đại thần là...”

“Đúng vậy, là anh ấy.”

“Sao có thể, đại thần là Tuyền Thủy?”

Kim Junsu trọng thương, cậu rõ ràng là có gen tương đối giống Kim Jaejoong, vì sao tư duy lại chênh lệch nhiều như vậy?!

Đại thần sao có thể là Tuyền Thủy, ngay cả giới tính đã không giống rồi, có được không?!

“Đại thần là Jung Yunho!!!”

Hả?

Jung Yunho? Vị đàn anh mang theo hung khí kia sao, vị đàn anh nhìn chăm chăm đồ lót của cậu kia sao? Vị đàn anh ôm cậu trong cuộc thi kia sao?

Jung Yunho = đại thần?!

Đàn anh áo trắng = Hiệp khách áo trắng?

Hình như, rất giống với tưởng tượng của cậu nha, đứng giữa đám đông mà vẫn nổi bật đó!!

Jaejoong vui vẻ nhanh chóng tiếp nhận sự thật này, sau đó đột nhiên nghĩ đến điều gì, hung dữ nhìn Junsu, vươn tay véo tai cậu, uy hiếp: “Nói, có phải em đã sớm biết đúng không!!”

“Hyung, em... Bị ép buộc, hyung phải tin tưởng em.”

“Hyung luộc sống em!”

Dừng, giả bộ cái gì, vừa rồi nhìn em vui vẻ thế kia, lúc này sao lại bày bộ mặt đơ đả này?!

Người không biết lại tưởng rằng đại thần bức người thiện lương làm kỹ nữ nha, Jaejoong bất giác đi theo Junsu quay lại, mãi đến trước cửa phòng mới bắt đầu khẩn trương, kéo tay Junsu sống chết không chịu đi vào.

“Hyung khẩn trương.”

“Haizzz, sớm cũng là một đao, muộn cũng là một đao, bị chém nhiều thì quen thôi, nghe lời đi, hyung.”

Jaejoong như bạch tuộc bám chặt lấy khung cửa, lắc đầu liên tục, cậu thật sự rất khẩn trương nha, cảm giác này như lúc bạn xem phim kinh dị, bạn biết rõ một giây sau sẽ nhìn thấy nữ quỷ mặt đầy sốt cà chua ngồi trên bậc thang nhưng bạn vẫn nhìn không được khẩn trương, muốn đặt BVS lên mặt cô ta để hút sạch chất lỏng kia.

“Hyung đừng bám vào cửa nữa, đại thần đang ở bên trong.”

“Không muốn không muốn, hyung khẩn trương, hyung còn chưa trang điểm, hyung còn chưa...”

Lời còn chưa nói xong, không biết ai đã mở cửa phòng ra, sau đó tất cả mọi người một lần nữa yên lặng nhìn bạn Kim Jae Jae la hét kêu khẩn trương một hồi rồi dùng tư thế Đại Bàng giương cánh mà cúi đầu rạp xuống đất, ngã quỵ trước mặt mọi người.

~(>_<~

~Này, chưa đến lễ mừng năm mới đâu nha!

Ồ ô, Kim Jaejoong nằm rạp trên mặt đất, hận không thể đào một cái hang mà chui xuống, khó được khi bang tổ chức offline, cậu vậy mà chỉ trong 10 phút ngắn ngủi đã hai lần vút hết mặt mũi của mình, hơn nữa lần nào cũng trước mặt đại thần, cậu không muốn sống nữa!!

%>_<%

“Có ổn không?” Giọng nói dịu dàng vang lên, một bàn tay to rộng quen thuộc giơ ra trước mặt cậu, Jaejoong mím môi ngẩng đầu, là Jung Yunho mặc một thân áo thể thao màu trắng, khoe miệng khẽ mỉm cười, ngồi xổm trước mặt cậu, “Nương tử.”

Hai chữ nương tử vừa vang lên, phòng lập tức ầm ĩ, một đám người bắt đầu tru tréo, trong đó nổi bật lên giọng nói của hai sinh vật giống cái.

“A a a a, Túc Mặc đại thần rất đẹp trai.”

“Ồ ô ô, Jae Jae nhà chúng ta cứ vậy một đi không trở lại rồi.”

“AAAAAA, đại thần hôm nay thu lưới rồi.”

...

Jaejoong mặt đỏ bừng, cầm tay đại thần đứng dậy, sau đó lúng túng nhìn chân mình, nửa ngày mới sợ hãi ngẩng đầu lên tự giới thiệu: “Cái kia, xin chào, tôi, em, em là bé cái, ID Là Kim hoa không phải cúc hoa.”

“Xin chào, anh là Túc Mặc.” Mắt đại thần lóe lên trong căn phòng hơi tối, như thể bóng đèn màu rực rỡ trên cây thông Nô-en cậu nhìn thấy hồi bé vậy, Jaejoong nhìn thẳng vào mặt anh, thấy miệng anh còn mấp máy hai chữ, tuy nói rất khẽ, cậu không nghe rõ nhưng lại nhìn rất rõ, là:

—— Vì người.

Anh ấy đang nói Túc Mặc vì người.

Rầm rầm rầm!!!

Dường như có vô số pháo hoa đang nổ tung trong đầu cậu, giống như hôn lễ trong Phong Vân của hai người, cảm xúc bùng nổ khiến Jaejoong sững sờ đứng nguyên tại chỗ, ấp úng không biết làm sao, đại thần, đang thối lộ sao?!

Tịch tịch là vì cậu?!

Nhưng mà, không để cậu hỏi rõ, một đám người điên điên khùng khùng kia liền đứng lên, xô đại thần qua một bên, mồm năm miệng mười giới thiệu bản thân.

Vì vậy, trải qua một vòng giới thiệu, Jaejoong rốt cục hiểu được cái gì gọi là hiệu ứng Internet, cái gì gọi là ID không phản ánh tướng mạo, cái gì gọi là sự tương phản:

Chẳng hạn như, Không rời không xa trên mạng nói chuyện chẳng khác gì thổ phỉ lại là một cô gái thuộc thành phần trí thức lớn tuổi nhất trong cả đám, là nhà thiết kế có thâm niên, mặc áo vest cùng chân váy, chiều cao đáng ghen tị, vóc dáng đáng ghen tị, tóc dài buông xõa, chân dài miên man, nhưng lúc nói chuyện... Hình tượng liền bị hủy toàn bộ.

Mà Quý Kiến Sầu trong game độc mồm độc miệng lại chính là Shim Changmin Bánh rán đẹp trai cậu từng gặp trên đường, cười lên rất đáng yêu, nhưng lúc nói chuyện đủ để hạ gục toàn bộ mọi người.

Lại chẳng hạn như, Hiệp Cốt anh hùng bình thường trong trò chơi rất hùng hồn, kỳ thật ngoài đời lại là một học sinh cấp 3 vừa mới được 17 tuổi, lúc cười lộ lên để lộ lúm đồng tiền rất đáng yêu..

...

Đại khái làm quen hết với tất cả mọi người, Jaejoong nhìn thấy Junsu cùng Park Yoochun đã từng bị cậu ngộ nhận là đại thần ngọt ngọt ngào ngào uống nước trái cây, Mập mập đang ngồi cạnh Meo Meo – tổng đài bắt quái trong game, ngoài đời lại là một cô gái nhỏ nhắn đáng yêu chơi đoán số, Dae Chil cùng Shim

Changmin thảo luận xem mì hăng nào ngon nhất, mà Tuyền Thủy đã sớm cùng Không rời không xa kéo một đám người chơi trò gì đó.

Cả căn phòng tràn ngập tiếng gào thét của các cậu không khác gì lò mổ heo, nhân viên phục vụ bị dọa không dám tới gần luôn.

Jaejoong ôm coca ngồi núp một góc, mắt to nhìn a nhìn xung quanh thỉnh thoảng lại liếc đại thần, sau đó nhanh chóng quay đi, qua một hồi lại vụng trộm nhìn... Tuần hoàn như thế đến lúc uống hết mấy cốc nước vẫn chưa tìm được cách lại gần.

Biết sao được, có lẽ đại thần là người duy nhất ngoài cậu ra rất yên tĩnh, cứ ngồi dựa trên ghế sofa nhìn người khác ầm ĩ, bầu không khí tĩnh lặng như vậy khiến người ta nào dám xông qua!

Hơn nữa, cho dù cậu xông qua thì biết nói gì đây?!

— Đại thần, cái kia, anh biết em à?!

— Đại thần, em là nương tử anh sao?!

...

A a a a a!!! Thật sự sắp điên rồi, bình thường cậu cũng rất biết bắt chuyện nha, vì sao nhìn thấy đại thần thì một câu cũng không nói được vậy, lúc biết Jung Yunho là đại thần, cậu sung sướng đến mức cả người như muốn bay lên, giống kiểu nước có ga bị lắc một hồi xong muốn trào lên vậy.

Jaejoong chán nản mở một lọ nước bí tiếp tục uống, vừa uống vừa cẩn thận nhìn về phía đại thần, không nghĩ tới đúng lúc đại thần nhìn qua bên này, cậu sợ tới mức vội vàng thu hồi tầm mắt, ngẩng cổ, nhìn trần nhà, nhìn thảm, nhìn nước ngọt, nhìn chân, tóm lại là không dám nhìn đại thần.

Vị đại thần nào đó nhìn bé cái nhà mình không được tự nhiên lại rất đáng yêu, nhìn không được cong khóe miệng, tên nhóc này, muốn nhìn thì cứ quang minh chính đại mà nhìn, lén lút nhìn tới nhìn lui, không sợ mất rớt ra à, ngốc thật.

Bất tri bất giác giải quyết hết vài lon nước, Jaejoong lần này thật sự cảm thấy mát, buông cốc, lách qua một đám người đang hò reo, đi tới WC, hoàn toàn không để ý phía sau đại thần đang chậm rãi đi theo.

Nhà vệ sinh gần như không có người, Jaejoong giải quyết vấn đề sinh lý xong, đứng trước gương rửa tay, trong lòng thầm quyết tâm lát nữa về nhất định phải nói chuyện với đại thần, cơ hội hiếm có thế này không được bỏ lỡ.

Tuy Pokemon phải tiến hóa vài lần nhưng đoán chừng cậu chỉ có duy nhất một cơ hội gặp đại thần mà thôi.

Đang nghĩ ngợi, trong gương đột nhiên xuất hiện gương mặt bình tĩnh của đại thần đứng cạnh cậu rửa tay, tim Jaejoong lập tức thoát khỏi tầm kiểm soát mà đập thình thịch.

Đại thần sao, đại thần cũng tới WC sao, đại thần cũng cần đi WC sao!!!

Jaejoong vừa mừng vừa sợ, đang chuẩn bị chào hỏi đại thần thì đột nhiên cảm giác phía sau có một bàn tay... Nhéo... Mông cậu?!

Có ma sau lưng?!

Run rẩy một lát, nhanh chóng quay đầu lại nhìn, hình như trong nhà vệ sinh chỉ có cậu và đại thần mà.

Đại thần là người thần thánh như vậy, sao có thể làm việc bỉ ổi kia, Jaejoong trong lòng thầm nhủ, nhất định là cậu gặp ảo giác, ảo giác, ảo giác.

Sau đó, trong cơn ảo giác, một bàn tay to đột nhiên ôm lấy eo cậu, đời này, điều khiến Jaejoong tự hào nhất chính là vòng eo nhỏ của mình, Mập mập đã từng nói một cánh tay là có thể ôm trọn nó.

Mà bây giờ, vòng eo nhỏ của cậu đang bị một cánh tay ôm lấy, ôm rất chặt... Hệt như một chiếc gọng sắt vậy.

Jaejoong yên lặng cúi đầu, giờ hẳn không phải ảo giác đúng không, nhiệt độ nóng rực từ cánh tay vượt qua áo sơ mi, cơ hồ hòa tan da thịt cậu, cả người cậu như thoát khỏi sự khống chế của bản thân, mềm nhũn ra.

OMG! Đại thần sao có thể thông thạo kỹ năng trong Phong Vân vậy, động tác này rõ ràng là kỹ năng phụ thể Sinh tử gắn bó mà!!

Nhưng mà, đại thần rốt cuộc muốn làm gì vậy?!

Chẳng lẽ muốn... Phi lễ cậu?!

Ai nha, không thể nào, đại thần sao có thể là loại người này?!

Ultraman sao có thể phi lễ người qua đường A được?! Haizzz... (Thở dài cái gì?!)

Jaejoong không tài nào hiểu nổi tâm tình phức tạp của mình, vươn tay vỗ vỗ lên cánh tay đại thần, sau đó nghiêng đầu định nói với đại thần, cậu sắp không thở được rồi.

Sau đó, cậu bị hôn rồi!

Cậu bị đại thần hôn rồi!!

Cậu bị đại thần hôn trong WC rồi!!!

Đại thần dồn lực vào cánh tay, ôm cả người cậu vào trong lòng, sau đó cúi đầu xuống, chuẩn xác ngậm lấy môi cậu, lúc đầu chỉ là hai đôi môi tiếp xúc, dần dần, vị đại thần nào đó đã mất kiên nhẫn, hàm răng nhẹ nhàng cắn môi dưới Jaejoong một cái, thừa dịp cậu bị đau kinh hô liền xâm nhập, công thành đoạt đất, đầu lưỡi đột phá phòng tuyến, mạnh mẽ nhưng không kém phần ôn nhu, trên chốc lưỡi cậu, cơ miệng không thể khép lại khiến cho nước bọt chảy ào ạt, ướt đầm cầm.

Jaejoong kinh hãi!

Đây là tình huống gì vậy?!

Cái này, cái này, cái này so với việc một đám ma quỳ gối bên chân cậu gọi Hoàng Thượng còn đáng sợ hơn!

Jaejoong đang thất kinh chỉ biết sợ hãi ngẩng đầu lên nhìn, bắt gặp ánh mắt dịu dàng của đại thần, đôi mắt màu đen thật sâu khiến cho cậu chậm rãi nhắm mắt lại, cảm nhận... Nụ hôn đột ngột này?!

Như thể một thế kỷ đã trôi qua, mãi đến khi Kim Jae Jae cảm thấy mắt nổi đom đóm, cả người như muốn tê liệt ngã vào lòng đại thần, đại thần rốt cuộc buông cậu ra, vươn bàn tay lớn lau dấu vết bên khóe miệng cậu, vuốt ve từ cằm xuống cổ, sau đó cười nhẹ dùng trán蹭 vào trán cậu, nhẹ giọng ghé vào lỗ tai cậu nói: “Bé cái của anh, rất ngọt.”

Rất, rất ngọt?!

Jaejoong nhìn bóng lưng thon dài của đại thần rời đi, vuốt vuốt bờ môi sưng đỏ, cậu hôm nay hình như không ăn kẹo mà, sao lại ngọt?!

Hơn nữa, không phải cái không có vị gì sao?!

Chẳng lẽ đại thần còn có công năng tự động phân bố đường?!

Quay người nhìn mình trong gương, mặt hồng hồng, miệng hồng hồng, Jaejoong ôm mặt, vừa rồi hết thấy đều như mơ, không chân thực chút nào.

Nụ hôn đầu của cậu, cứ vậy bị đại thần cướp đi sao?!

Nhưng mà cảm giác này... Hình như không tệ nha.

Cửa WC bị đẩy ra, có người lạ đi vào, Jaejoong đang cười ngây ngô với cái gương vội vàng cúi đầu xuống, chạy về phòng, KTV ban nãy còn điên cuồng giờ lại yên tĩnh, Tuyền Thủy cùng một đám người tiêu hao nhiều năng lượng, nằm dài trên mặt đất giả chương ngại vật, thấy cậu trở về liền khẽ vẫy tay xem như chào hỏi.

Này! Người không biết còn tưởng vào phải phòng vừa uống thuốc lắc đấy nha! Jaejoong trong lòng hơi khinh bỉ, bắt ngờ giẫm phải chân Không rời không xa, cả người liền lao về phía trước.

A!

A!

Này!

“Ngực của tớ!!” Tuyền Thủy kêu rên.

“Cậu có thứ đấy sao?” Hiệp Cốt anh hùng khinh bỉ.

“Bà đây dù có giống con trai nhưng cũng có thứ đấy được không! Trứng chần nước sôi vẫn là trứng!!!” Tuyền Thủy xù lông.

“Đúng, có thật, chị đây sờ rồi, nhưng mà giờ đoán chừng biến thành thung lũng rồi.” Không rời không xa cũng không buông tha cơ hội đả kích người, đỡ được bé cái xong liền rảnh rồi đi kích thích người.

“Chị có tin em làm cho của chị từ D thành B không!!!”

“Tùy em, cùng lắm thì thành ngực phẳng, đỡ tiền mua BRA.”

Jaejoong nghe vậy, con gái hiện tại nói chuyện đều BH như vậy sao?

“Xin lỗi, tớ không để ý.” Jaejoong chống tay định đứng lên, lại bị Không rời không xa nhìn thấy “Cặp môi đỏ mọng”, lập tức kinh hô:

“Ô!!!! Tiểu Hoa Hoa, miệng em bị sao vậy?”

Jaejoong lập tức vội vã che miệng mình, ấp úng lắc đầu không nói lên lời.

OMG! Cậu phải nói thế nào đây, cậu vừa rồi gặp sắc lang trong WC, sắc lang kia đè cậu xuống bồn rửa tay mà cưỡng hôn, cậu còn rất... Thích, hơn nữa sắc lang kia hiện đang ngồi trên ghế salon uống bia?!

Vậy không bằng cậu nói thẳng mình và đại thần hôn đến oanh liệt còn hơn!!

“Tớ nhìn tớ nhìn với.” Tuyền Thủy vốn bị đả kích đến ỉu xù liền nhảy dựng lên, đẩy tay Jaejoong ra, sau đó gào lên, “Thánh mẫu Maria à.”

“Không phải Thánh mẫu Maria làm.” Jaejoong bấu môi phản bác.

“Nói nhảm.” Tuyền Thủy tặng cậu một cái liếc sắc lẹm, sau đó bát quái tới gần, “Sao cậu lại bị thế này?”

“Vừa rồi, vừa rồi đụng vào cửa.” Jaejoong nhìn quanh bốn phía.

“Oa, thật là một cái cửa lợi hại nha, còn là cửa có răng nữa, rất chỉnh tề đấy.” Tuyền Thủy trêu chọc Jaejoong, ra vẻ nghiên cứu miệng cậu cùng Không rời không xa, “Chị xem, cái cửa này công lực rất sâu nha, hay là, cậu dẫn bọn tớ đi đi, tớ cũng cô đơn nha, tớ muốn đụng cửa.”

“Tớ cũng muốn, tớ cũng muốn.” Một đám người đằng sau ồn ào giơ tay.

Jaejoong, đỏ mặt không trốn được, cầu cứu nhìn đại thần.

Này! Đều là anh gây hại, hôn thì hôn thôi, còn cần làm gì, để lại dấu răng làm gì, thích làm chó con à?! Chẳng lẽ về sau dùng nó để nhận chủ?!

“Cũng tối rồi, chúng ta đi ăn thôi, Park Yoochun đã đặt nhà hàng rồi.”

Đồ ăn là cách tốt nhất để đánh lạc hướng đám tham ăn này.

Tuyền Thủy đang đắc chí nhận được ánh mắt uy hiếp của đại thần, đành phải trật tự, nhưng nhìn bộ dạng cơm nước no nê của đại thần, rõ ràng là đã ra tay rồi đúng không?!

Anh không dạy bé cái nhà anh nghĩ có tốt hơn sao, có kiểu sắc lang như vậy sao, hôn đến cả cổ áo cũng ướt.

Tuyền Thủy bỉ ỉu cười cười, mạnh mẽ đẩy Jaejoong tới phía đại thần, sau đó đặt hai tay bên miệng hét lên: Mau tới tìm cửa của cậu đi.

Vì vậy, một đám người liền bắt chước Tuyền Thủy, ồn ào trong phòng: “Cửa gỗ nhãn hiệu Túc Mặc, bé cái yên tâm lựa chọn.”

Chịu không được rồi!!

Jaejoong đỏ mặt cúi đầu một mạch chạy ra khỏi KTV, chịu không được đám người bát quái này nữa rồi, cả một đám đều tốt nghiệp từ trường bát quái sao, mới gặp được một lát mà đã làm như quen thân từ lâu lắm rồi vậy.

“Chậm một chút.” Không biết đại thần đuổi theo từ lúc nào, bình tĩnh đi đến bên cậu, cầm tay cậu, “Đền đồ.”

Một đám người đi đằng sau thấy đại thần cầm tay cậu dắt qua đường lại bắt đầu không kìm chế được, hóa thân thành sói, gào thét làm cho chó các nhà ven đường đều phải chạy theo sủa ông ổng.

Jaejoong nhìn bàn tay lớn của đại thần bao trọn tay cậu, lại ngẩng đầu nhìn sườn mặt đại thần không chớp mắt, người này, hình như không bao giờ sợ hãi, cho dù đám người kia ầm ĩ đến rung trời, anh vẫn có thể bình tĩnh kéo cậu đi qua đường.

Như lần đầu gặp mặt, đại thần cứu cậu trong game, đại thần ôm cậu không chịu buông trong trận kéo co, đại thần vì cậu mà phát lệnh truy sát giang hồ trong game, đại thần đến ký túc xá cậu nhìn đồ lót của cậu mà cười, đại thần cướp dậu trong game, đại thần quan tâm mua thuốc sát trùng cho cậu trong buổi phỏng vấn.

Jaejoong nghiêng đầu, nhìn một đôi ở phía đối diện đang cầm tay nhau sang đường, bóng hai người kia đan vào nhau trên mặt đất, cậu đột nhiên hiểu ra vài điều.

Sùng bái với đại thần từ lúc bắt đầu chơi game, càng về sau càng nóng ruột nóng gan, giờ được anh cầm tay mà lòng tràn đầy vui mừng, trong đầu cậu như đang bật cuộn phim tua lại toàn bộ việc xảy ra trong hơn nửa tháng qua, khuôn mặt cậu, khuôn mặt đại thần, từng câu từng lời của đại thần, bối rối của cậu, đột nhiên, cậu tìm được một lời giải thích hoàn mỹ.

“Đại thần, anh, có phải thích em không?” Jaejoong ngẩng đầu, nhìn đại thần, thì thào tự nói.

“Em nói cái gì?” Dòng xe đông đúc bóp còi, Jung Yunho nghe không rõ liền hỏi lại.

Jaejoong thấy đôi mắt bình tĩnh của anh hiện lên chút nghi vấn, chút băn khoăn lúc trước đã tan thành mây khói, dùng lực giãy thoát khỏi tay anh, nhanh chóng chạy đến cột đèn xanh đèn đỏ đối diện, bắt chước Tuyên Thủy đặt hai tay bên miệng, gió đêm thổi tung tóc cậu, Jaejoong dùng giọng nói lớn nhất từ trước tới nay chậm rãi hô to với người đàn ông đang chậm rãi đi tới phía cậu:

“Tức Mặc đại thần, anh! Có! Thích! Em! Không!”

20. Chương 20: Day 20

—— Tức! Mặc! Đại! Thần! Anh! Có! Thích! Em! Không!

Thành phố B vào buổi chiều đường phố cũng không phải ồn ào lắm, từng dòng xe cộ đang lần lượt vụt qua, để lại vài tiếng nổ máy, ánh nắng chiều tà vàng đậm chiếu lên gương mặt mang nét cười của chàng trai, nghịch ngợm vụt qua hai má lúm đồng tiền, gió đêm thổi tung bay vạt áo sơ mi của cậu như đang ở trên con thuyền đón gió, chàng trai lấy hết dũng khí lớn tiếng hỏi, thoang thoang đâu đó là hương rượu truyền đến từ quán ăn không xa...

Jung Yunho đứng giữa đường, híp mắt nhìn cậu nhóc đối diện cười nói, tóc đen bị gió thổi tán loạn, mũi chân hơi kiễ lên, nụ cười không chút ra vẻ, chân thành xuất phát từ nội tâm khiến anh bất giác cười theo.

Người kia đang nghiêng đầu, mắt sáng rực trông chờ nhìn anh, người kia là người trong lòng mà anh đợi bao lâu nay.

Cơ hồ không chần chừ phút nào, Jung Yunho cũng vui vẻ mở miệng, “Có, anh yêu...”

Anh còn chưa nói xong, một siêu thị mini ven đường đột nhiên bắt đầu bật loa quảng cáo, lấn át mọi âm thanh khác:

—— Là con gái thật tuyệt, Diana siêu thẩm mới, cho bạn một ngày mới năng động!

O()o

Kim Jaejoong !

Jung Yunho !!

Một đám người đang hóng đằng sau cũng !!!

Việc này chẳng khác gì lúc siêu nhân đã mặc xong đồ lót định ra ngoài thì mới có người nói cho siêu nhân biết cậu đang mặc quần chữ T hoặc là đã mặc ngược vậy, tên đã lên dây, vậy mà phải ghen lại là sao?!

Jaejoong giậm chân, WTF!!

Không biết lúc đang chiếu phim thì không thể xen quảng cáo vào sao!!

Cậu khó được khi lấy dũng khí, giờ thì bị chọc thủng rồi, điểm HP vừa mới đầy giờ đang rút liên tục, hình như có rất nhiều người đang nhìn cậu nha, còn có, đại, đại thần hình như đang đi tới chỗ cậu, làm sao bây giờ làm sao bây giờ?!

Jung Yunho nhìn bé cái cắn môi, định bỏ chạy, vội vàng giơ tay lên, chỉ thẳng cậu, thanh âm rõ ràng: “Kim Jaejoong, em...”

Sau đó...

—— Mì Omachi, rất dai lại không sợ nóng!

...

%>_<%

WTF! Cậu nhất định lúc ra ngoài đã không xem hoàng lịch, hôm nay không hề thích hợp để thổ lộ, không thích hợp để gặp mặt, không thích hợp để hôn tang cưới gả!!

Đặc biệt là không thích hợp để đại thần và bé cái gặp nhau!!

Jaejoong vô lực nhìn đại thần đã hai lần nói lại bị quảng cáo cắt đứt, lại nhìn một đám người đứng hóng đằng sau vô lương tâm cười...

~(>_<)

~Cậu không chơi nữa!!!

Quay người định chạy thì một đôi tay to rộng bắt được vai cậu, giọng nói tràn ngập vui vẻ của đại thần vang lên bên tai, hơi thở phả ra khiến cổ cậu ngứa ngáy:

“Không muốn nghe anh nói hết à?”

Jaejoong theo phản xạ có điều kiện xuyên qua khe hở giữa hai tay đại thần mà nhìn về siêu thị mini đã hai lần phá rồi kia, may mắn, không bật loa nữa rồi, phù

~“Cái kia, em, em, em, em đại khái đoán được.” Kim Jae Jae căng thẳng nhìn mũi chân mình.

“Nhưng mà anh vẫn muốn nói thì làm sao bây giờ?” Jung Yunho nhìn bé cái trong ngực tai đồ bồng, bật cười nhẹ, từng biểu cảm của cậu nhóc này đều luôn khiến cho anh vui vẻ.

Ôm mặt cậu, mắt đối mắt, cảm nhận được run rẩy của cậu nhóc, nhớ lần đầu gặp bé cái cũng là một buổi chiều như thế này, ngày đó ánh mặt trời ấm áp, một cậu nhóc kéo rương hành lý đi theo sau người nhà, bấu môi cầm một cọng cỏ đuôi chó dăm dăm mũi mình, sau đó liền hắt xì hơi mấy cái, tính trẻ con bộc phát lại đi dăm dăm mặt bố mẹ, cuối cùng bị mẹ nhéo tai, oai oái kêu đau.

Lúc đầu chỉ là cảm thấy cậu nhóc này rất đáng yêu, về sau...

“Kim Jaejoong, anh, thích em lâu rồi.”

Thật sự rất lâu rồi, kể từ ngày em vào trường học, cho đến bây giờ, và mãi đến tương lai sau này...

Thời gian như ngừng lại, trong nắng chiều tà, hai chàng trai thâm tình nhìn nhau, dùng lời hứa làm nền cho hạnh phúc vĩnh viễn sau này của hai người.

“Phụt.”

Trong bầu không khí đẹp mà dịu dàng ấy, Jaejoong đột nhiên bật cười, sau đó trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người ngồi xổm xuống, ôm bụng cười ha ha, thiếu chút nữa là lăn qua lăn lại trên mặt đất.

__!

Lúc này không chỉ đám người vây xem sững sốt ngay cả đại thần mặt liệt cũng cứng đờ tại chỗ, lời thổ lộ của anh buồn cười lắm à?!

“A ha ha ha ha, ha ha, ha ha ha, ha ha ha ha, bóng, bóng tó trong, trong mắt đại, đại, đại thần.... Biến hình nha, ha ha ha, ha ha, thật buồn cười.”

...

Nếu như ánh mắt có thể giết người thì bạn Kim Jae Jae đã chết vài lần rồi, tên nhóc này rốt cuộc não cấu tạo như thế nào vậy, người bình thường nghe thấy lời tỏ tình nồng nàn như vậy, lại còn là của đại thần thì liệu có ai phản ứng thế này không?!

Lãng phí của trời là đây a!

“Nhưng mà, em như vậy, anh cũng thích nha.”

!!! ~()/

~Mọi người báỉ phục!!!

Không hổ là đại thần nha, chủ đề thiếu muối như vậy mà cũng có thể xoay lại vấn đề, Bộ Hạ anh minh!!

Bé cái đang cười vui vẻ liền bị sắc nước miếng! Thật là! Sao ngay cả lời tỏ tình của đại thần cũng cao hơn một bậc so với người ta vậy.

Bạn Kim Jae Jae vốn không rõ cơ chế thẹn thùng hoạt động như thế nào nay nghe những lời này lại đỏ bừng mặt, dưới ánh nắng chiều tà lại càng thêm đáng yêu, tay được đại thần cầm mà toát mồ hôi, dinh dính như tâm tình của cậu.

“A, mông à, anh, thích em, từ lâu rồi.”

“A, Bỉm Pampers, em cũng vậy, dù anh là BVS, em vẫn thích anh.”

“A, Tuyền Thủy cup A, chị, thích em, từ lâu rồi.”

“A a, Không rời không xa cup D, em cũng vậy, dù cho chị có ngực phẳng, em vẫn thích chị.”

...

Nhìn hai người phía trước nắm tay nhau, một đám bang chúng vô lương của Hiệp Cốt Nhu Tràn lập tức bắt đầu diễn kịch nhập vai, đùa đến vui vẻ.

Kim Jaejoong nhin!

Thế giới đang đẹp thế này, cậu không thể bùng phát!

“A, Diana, tớ, thích cậu, từ lâu rồi.”

“A a, Omachi, tớ cũng vậy, cho dù cậu không dai, tớ vẫn thích cậu.”

KAO! Vì nhân nào đó đã từng nói, nếu không thể nhin được nữa thì không cần phải nhin!!

“Các cậu...” Kim Jaejoong tay chống nạnh quay đầu lại, nghiêng răng nghiêng lợi làm ra vẻ ác bá.

... Sau đó trở mắt ếch nhìn đám người vốn lén lút đi theo đằng sau đột nhiên nghiêng đầu 45 ° nhìn trời.

KAO! Các cậu cho rằng mình là mười tám vị La Hán à!!

Jaejoong tức giận quay đầu, bĩu môi ủy khuất, Jung Yunho thấy vậy nhin không được vuốt vuốt đầu cậu, bắt nạt nường tử nhà anh là một việc rất thú vị, nhưng mà, chỉ mình anh được làm (= =?)

“Tôi bảo này...” Đại thần chậm rãi mở miệng.

“Ai nha, Không rời không xa, chị nhìn xem mặt trời hôm nay tròn thế nào kia, nó còn đang cười với em đấy.”
Tuyền Thủy ngất lời giả ngu.

“Ừ, giống ông Junsu vậy.”

“Này, em là người vô tội mà!!!” Kim Junsu vô tội trúng đạn, lập tức xù lông.

“Đúng đây, ông Junsu nhà em không hồng như vậy đâu.” Park Yoochun cũng nhảy ra phản bác.

“Pamper, hyung nhìn thấy rồi sao.” Hiệp Cốt anh hùng khinh bỉ.

“Ừ, hyung ấy thường đến vườn bách thú xem khỉ mà.” Shim Changmin tận dụng cơ hội.

...

Này! Đám yêu nghiệt kia, lần một lần hai đổi chủ đề thì thôi, mấy người đã là lần thứ ba rồi đấy, đừng có từ thị thiếp leo thang lên vợ cả như vậy có được không, không sợ ngã sái cổ à!

Kim Jaejoong ngẩng đầu nhìn mặt trời cơ hồ đã biến mất khỏi bầu trời, bạn Tuyền Thủy, xin hỏi cậu làm thế nào mà thấy được mặt trời vừa lớn vừa tròn vậy, được rồi! Cho dù cậu có mắt Âm Dương nhưng cũng làm sao thấy được mặt trời cười với cậu?!

Cậu cho rằng mình là đài thiên văn thế giới à, có cần tớ tặng cậu kính thiên văn không!

“Còn nháo nữa là không có cơm ăn đâu.” Đại thần cầm tay người yêu đứng trước một nhà hàng sang trọng, một câu chặn được mồm tất cả mọi người, “Phòng 610, mấy người lên trước đi.”

“Lão đại, sao anh có thể vứt bỏ chúng em.”

“Em không biết nhìn số phòng.”

“Thề sống thề chết đi theo lão đại.”

...

Một đám người muốn tiếp tục hóng chuyện không ai chịu lên tầng trước, nhất quyết đòi đi xem JQ.

“Tùy mấy người.”

Jaejoong không hiểu gì bị đại thần kéo tay đi vào siêu thị gần đó, một đám người kia liền đi theo, chỉ cần cậu hay đại thần quay đầu lại, tập thể kia liền tan tác ra như bầy chim bay tán loạn, giả bộ đang chọn đồ.

Chỉ là, xin hỏi, bạn Park Yoochun, tuy nick bạn là Bim Pampers nhưng bạn có cần thiết phải thích thú gọi là Bim Pampers như vậy không?! Còn có, Tuyền Thủy, bạn chắc là mình cần uống sữa dành cho phụ nữ có thai?! Bạn Không rời không xa, xin bạn đừng có lấy dao cạo râu che mặt, bạn cho rằng làm như vậy thì không ai nhìn thấy mình sao?!

...

“Đám người kia!!!” Kim Jae Jae xù lông, giậm thành thịch trên đất.

Mắt thấy nương tử nhà mình bị bắt nạt, đại thần kéo cậu chậm rãi đến một gian hàng, sau đó cẩn thận nghiên cứu một phen đồng BCS đủ màu sắc nào là siêu mỏng an toàn, nào là mát lạnh sáng khoái, vị hoa quả, dành riêng cho người châu Á.

Jaejoong !

Đại thần, sao anh lại muốn xem mấy thứ... Đồ dùng phòng the này?!

Chẳng lẽ, không phải một mình cậu bất mãn với cách động phòng của Phong Vân sao?! Đại thần mua cái này là muốn... A a a!!!

Nào Jaejoong hoạt động liên tục, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, cậu có nên đồng ý không?!

Nhưng một lát sau, nhìn đại thần cơ hồ lấy toàn bộ số hàng trên giá bỏ vào một giỏ chứa đồ rỗng gần đó, Jaejoong cảm giác mình tựa hồ đã hiểu sai, số này đủ để hai người bọn họ dùng đến khi chết nha!

Đám quần chúng vây xem hít vào một hơi, bàn tán gì mà đại thần thật mạnh mẽ, bé cái sắp toi rồi, Jaejoong vẫn chưa rõ ý đồ của đại thần ngoan ngoãn đứng nhìn cái giỏ ngày một nhiều, lại nhìn một đám người mắt sáng lấp lánh phía sau, sao cậu đột nhiên lại muốn chạy vậy?!

“Yoochun, tới.” Đại thần mở miệng.

“Có có, lão đại, em biết gần đây có một khách sạn, khu khu, điều kiện không tệ.” Park Yoochun cùng một đám người cười hèn mọn bì ổi.

“Cầm mấy thứ này đi tính tiền.” Nhét giỏ đồ vào trong tay Yoochun, đại thần quét mắt nhìn mọi người một lượt, sau đó chậm rãi mở miệng, “Xem như quà tặng bang offline, mỗi người mười hộp.”

... ()

Mọi người co rúm lại, bọn họ một đám cả trai lẫn gái đến quầy thu ngân tính tiền nhiều áo mưa như vậy, liệu có bị tổ phòng chống tệ nạn xã hội quét sạch không!

Quả nhiên, bắt nạt bé cái thì không sao, nhưng tuyệt đối không được làm trước mặt đại thần.

Lão đại, bọn em sai rồi! *Quỳ*

“Bọn họ đi như vậy liệu có bị bắt không?” Jaejoong lo lắng nhìn một đám người vẻ mặt cầu xin đang lê bước về phía cửa.

Mặc dù nói bán sỉ là chuyện tốt, nhưng thứ kia mà mua nhiều như vậy thì liệu có bị coi là có vấn đề không?!

“Không cần phải quan tâm đến bọn họ.” Đại thần tâm tình rất tốt chỉ chỉ khay đồ đựng quả đông lạnh, “Lấy một ít đi.”

Vì vậy, đại thần đưa cậu đến siêu thị chỉ là để mua cho cậu quả đông lạnh ăn?!

“Ăn quả đông lạnh?”

“Ừ.”

Kim Jaejoong mơ hồ!

Đại thần bộc phát thiện tâm giải thích: “Ngày hôm qua lên YY, nghe em nói chuyện với Mập mạp bọn họ.”

Jaejoong cố gắng nhớ lại, hóa ra là sau trận chung kết giải quyết đấu vợ chồng, cậu và đại thần mở YY, về sau vẫn không thoát ra, Mập mạp buổi chiều mua quả đông lạnh, không cho cậu ăn, cậu đã oán niệm bao lâu, lằm bằm bầm bầm trong ký túc xá.

Vậy mà, đại thần lại nhớ chuyện nhỏ này đến bây giờ, sau đó giờ đưa cậu đến đây mua quả đông lạnh?!

Đợi một chút, nếu đại thần nghe thấy cậu đòi Mập mạp quả đông lạnh, vậy cậu nói chuyện điện thoại với Tuyên Thủy cùng với đoạn độc thoại lúc sau anh ấy đều nghe hết sao?!

Sét! Đánh! Giữa! Trời!

Jaejoong cảm giác cả người mình như vỡ tan ra, thả tay đại thần lảo đảo bước đi.

“Không ăn nữa à?” Đại thần mang theo ý cười hỏi.

“Em vẫn nên trở về gặm giày thì hơn.”

Người này nhất định là cố ý, cố ý dẫn cậu đi mua quả đông lạnh để ngầm nói với cậu —— Bé cái, em nói cái gì anh đều nghe thấy hết.

A a a a a!

~(>-<)

~, sao lại có thể gian trá như vậy?!

Bắt nạt bé cải rất thú vị sao?! Nhìn bé cải xù lông phát triển thành cây cải rất thú vị sao?! Đáng ghét!

Náo loạn đến khi trời tối đen, mọi người tham gia bang offline lần này rốt cuộc mới được ăn cơm, bạn bé cải hôm nay hết xù lông lại được vuốt lông cổ ý chọn một vị trí cách đại thần rất xa, một tay cầm đũa dùng sức chọc bỏ bít tết trên bàn.

Đâm đâm đâm, cả đám đều trêu cậu!!

Rõ ràng thích cậu, còn hết lần này tới lần khác bắt cậu mở lời trước, nói nhiều một câu sẽ chết sao, sẽ chết sao?!

Có phải đèn sạc điện đâu, một lời nói thì tốn bao nhiêu điện a, phun được có mấy chữ ra là sao?!

Đại thần thì rất giỏi à?! Chẳng phải chỉ là đẹp trai xuất sắc một chút, dáng chuẩn một chút, kỹ thuật máy tính lợi hại một chút, thành tích học tập cao một chút...

Hình như giỏi thật nha! (Này!!)

“Hyung, bỏ của hyung sắp thành cái sàng đan rồi.” Junsu ngồi bên Yoochun, nhìn hyung nhà cậu.

“Hừ!” Jaejoong nghiêng đầu, tiếp tục đâm.

“Tiểu Bạch Bạch, nếu cậu không ăn thì đưa tớ ăn, béo gia đây đang đói.”

“Không! Muốn!”

... Hôm nay ai lại trêu chọc tên nhóc này vậy, tính tình bạo phát như ăn phải thuốc nổ.

Tập thể quảng ánh mắt nghi ngờ về phía đại thần ngồi đối diện bé cải đang ưu nhã cắn bỏ bít-tết, rồi chỉ thấy vị đại thần nào đó nhướn mày, uy hiếp, một đám liền quay đi.

Bọn họ không nghĩ lung tung gì cả, bọn họ không muốn lại nhận được dầu bôi trơn làm quà nữa đâu!!

“Đúng rồi, Là Kim hoa không phải cúc hoa, cậu học trường nào vậy?” Ăn được một nửa, mọi người bắt đầu hỏi chuyện.

“Đại học T, tớ là sinh viên năm nhất hệ Y.” Nhét đầy rau xà lách vào miệng khiến cho quai hàm phình ra, Jaejoong tiếp tục đâm cà chua trong đĩa.

“Hệ Y sao!!!” Mọi người xôn xao, thực nhìn không ra, một tên nhóc vừa manh vừa đáng yêu như vậy lại là bác sĩ xem bệnh cho mọi người sau này?!

Cảm giác này thật sự rất kì lạ, giống như có một ngày Doremon đột nhiên mọc ra hai cái tai chuột vậy.

“Quả nhiên, người không thể nhìn bề ngoài nha.” Không rời không xa nói một câu trùng suy nghĩ của tất cả mọi người.

“Vậy đại thần thì sao?”

“Phát thanh viên.”

Tất cả mọi người, kể cả Jaejoong đều mở miệng ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt đại thần lúc nói chuyện không mang theo cảm xúc, sau đó, tập thể cúi đầu im lặng:

Đại thần, anh như vậy thì làm phát thanh viên kiểu gì, nhiều nhất chỉ có thể làm kỹ thuật viên thôi nha!

“Tiểu Hoa Hoa, cậu có thể đừng ăn rau nữa không, cậu đâu phải cỏ.” Không rời không xa nhìn Jaejoong ăn hết rau xà lách lại quay qua ăn rau cải, bất đắc dĩ gấp một cái cánh gà nướng định đưa cho cậu, kết quả bị chặn giữa đường, đại thần lạnh nhạt dùng đũa cướp miếng gà, sau đó mở miệng:

“Cậu ấy không ăn cay.”

Ồ, sao đại thần biết cậu không ăn cay?!

Jaejoong mắt đầy sao ngẩng đầu, đại thần thật là lợi hại!!

Sau đó lập tức thấp đầu tiếp tục đâm cà chua, hừ! Cậu vẫn còn tức giận mà, tức giận tức giận, ít nhất phải tức giận đến khi ăn cơm tối xong mới để ý đến anh ấy. (^) .

Lần đầu gặp chuyện mọi người nói chuyện rất HIGH, cửa đột nhiên bị đẩy ra, một nữ sinh mặc váy hồng phấn cài nơ quét mắt một lượt, sau đó trực tiếp đi tới chỗ các cậu.

Người đầu tiên nhìn thấy là Park Yoochun liền dừng nói chuyện, đẩy đẩy Changmin đang vùi đầu vào ăn, sau đó Changmin huých Mập mập đang gặm dưa hấu, Mập mập đập Dae Chil uống trà...

Rất nhanh, cả bàn đều nhìn về phía sinh vật màu hồng phấn đang đi tới chỗ đại thần, cô gái này ngoài tất trắng ra thì còn lại đều mặc đồ màu hồng, nghĩ mình là Hello Kitty sao!

“Yunho, vì sao offline lại không gọi em?” Sinh vật phấn hồng mở miệng, âm thanh như sóng siêu âm, Không rời không xa buồn nôn phun rượu ra.

OMG! Jaejoong cũng kinh ngạc, cô gái này sao điệu vậy, ngay cả nhân vật Anime cũng thua xa cô ta.

Cà chua thật vất vả đâm chọt một hồi lặn một vòng rồi rơi xuống gầm bàn, Jaejoong nhìn nhìn, sau đó chậm rãi dịch mông khỏi ghế, chui xuống bàn tìm cà chua, quả cà chua hình cầu lặn a lặn, lặn a lặn trên mặt đất, Jaejoong đuổi theo, sau đó nhìn thấy một đôi giày thể thao trắng.

Ài, sao nhìn giống giày thể thao trắng của đại thần vậy?!

Kể đó, Jaejoong cười gian tháo dây giày, sau đó còn buộc thắt nút hai bên vào nhau.

Meow ha ha ha (Mèo hóa rồi sao?!), lần này cho anh thấy hậu quả của bắt nạt bé cái, hừ hừ hừ!

Dưới bàn, người nào đó chơi đến vui vẻ, trên mặt bàn, sinh vật phấn hồng làm bộ bị vứt bỏ, chất vấn đại thần: “Vì sao, anh lại hợp tác với người khác lừa gạt em, em vì anh ngay cả bang phái sát nhập cũng đồng ý, anh còn muốn em làm thế nào?”

Mọi người rớt cuộc bùng tình, không ngờ vị này chính là Phương Hoa tuyệt thế nha!

Đại thần trầm mặc ING, mọi người vây xem ING.

“Jung Yunho, anh nói đi, trước kia anh đâu có thế này.”

“Cô trước kia quen tôi sao?”

“Anh!!!”

“Được, em chỉ hỏi anh một câu, Là Kim hoa không phải cúc hoa ở đâu?”

“Có việc?” Đại thần nhướn mày.

“Em chỉ muốn nhìn một chút em đã thua ai, em muốn nói chuyện trực tiếp với cô ta.”

“Được.” Đại thần vậy mà dứt khoát đáp ứng, sau đó cánh tay xoay tròn, tìm nửa vòng trên bàn, cuối cùng chỉ... Không rời không xa?!

Không rời không xa hoảng sợ!!!

Đại thần sao có thể như vậy, vì bảo vệ bé cái nhà anh mà lấy cô ra làm bia đỡ đạn?! Nhưng mà, bạn bé cái lúc này chạy đi đâu rồi?!

“Tôi nói chuyện với cô.” Phương Hoa tuyệt thế hung dữ khiêu chiến Không rời không xa đang uống rượu tiêu thực.

“Được.”

Hừ, dám khiêu khích cô sao, cho cô ta biết cái gì là lễ độ!!!

Không rời không xa chậm rãi đứng dậy, một chị gái chân dài cao 1m8 đi cùng Phương Hoa tuyệt thế 1m6...

Ồ! Mọi người che mặt, thật sự rất... Chênh lệch nha.

Cái này chính là cuộc đọ sức giữa Người lùn với Người khổng lồ xanh Hulk nha!!! Phương Hoa tuyệt thế có ăn rau chân vịt cũng không bì kịp!

“Vừa rồi ai gọi tôi vậy?” Jaejoong đầy bụi đất chui khỏi gầm bàn, nhìn một đám người lặng im hỏi.

“Không có việc gì, cậu nghe nhầm.” Mập mập bình tĩnh trả lời.

“Ừa, Không rồi không xa đâu rồi?”

“Trừ bạo an dân rồi.” Tuyền Thủy nhìn có chút hả hê.

“Kia là ai vậy?” Jaejoong chỉ hai người một cao một thấp đang đi ra khỏi cửa.

“... Công chúa Bạch Tuyết và mẹ kế.” Changmin vô cùng đau đớn.

...

Đám người kia sao kì lạ vậy, sao tất cả đều vẻ mặt kính sợ nhìn đại thần là sao?!

“Jaejoong, tới.” Đại thần đột nhiên lên tiếng.

“Làm, làm gì vậy?”

“Tới.”

Trong ánh mắt chuyên chú của mọi người, Jaejoong không tình nguyện đi tới phía đại thần! Cậu không phải sợ đại thần đâu, đây là đang cho anh ấy mặt mũi, mặt mũi mà thôi!!!

“Làm gì vậy?” Jaejoong đứng bên người đại thần, sau đó nhìn đại thần xoay người, buông đĩa bò bít-tết đã cắt xong trong tay, chống bàn đứng dậy.

Sau đó...

KAO! Cậu lại bị hôn rồi!!!!

Lần này là do đại thần vì dây giày bị buộc mà ngã xuống đất, trước mặt bao nhiêu người vừa vặn hôn cậu.

Mọi người kinh hô reu reu, cảm thụ xúc cảm tê dại trên môi, Jaejoong chỉ có một cảm giác là:

Đại thần nhất định là cố ý!

Cậu chỉ buộc dây giày, không phải buộc chân đại thần, sao có thể vừa đứng lên đã ngã được, hơn nữa lại vừa vặn hôn cậu.

Muốn hôn thì cứ hôn, sao phải bày trò như vậy!!!

Mơ mơ màng màng trở lại ký túc xá thì đã mười giờ tối, cố ý cự tuyệt lời đề nghị đưa cậu về ký túc xá của đại thần, Jaejoong kéo Mập mập cùng Dae Chil vội vã chạy trốn về ổ nhà mình.

Nói nhảm, hôm nay đã bị hôn hai lần rồi, nếu cậu để đại thần đưa đến ký túc xá tối tăm như vậy, sao cậu biết liệu mình có biến thành món ngon dâng tới miệng không nữa!

Rửa mặt xong, Jaejoong ôm gối nằm trên giường, gió thổi làm rèm cửa trên ban công bay bay, ánh trăng sáng rực lúc ẩn lúc hiện, sticker sao vừa đổi trên trần hấp thụ ánh sáng mà nhấp nháy, nhìn giống hệt mắt đại thần, khắc sâu trong lòng cậu.

Bang offline lần này như một giấc mộng, vì một cú lừa gạt mà gặp mặt, vì một nụ hôn mà hiểu ra, vì dừng khí nhất thời mà bày tỏ, cũng vì lời nói của đại thần mà khiến cho cậu rơi vào tay giặc.

Người ưu tú như vậy, thật sự thích cậu lâu rồi sao?!

Nhéo nhéo Ji Ji nằm ngáy o o bên cạnh, Jaejoong thì thảo tự hỏi: Mà bảo xem, đến cùng anh ấy thích tao ở điểm nào.

“Tớ cũng nghĩ không ra, cậu tự gọi điện cho anh ấy hỏi không được sao?” Một giọng nói đột nhiên vang lên, Jaejoong sợ tới mức rụt người lại.

OMG! Cậu còn cho rằng JiJi nhà cậu biết nói chuyện nha, cầm gối đầu giường về phía Mập mập, mãi đến khi lông vũ bay loạn mới thôi.

“A, cái kia, Mập mập.”

“Cả miệng tớ toàn lông thôi.” Mập mập ngồi xuống, “Làm sao?”

“Giờ tớ mới nhớ ra tớ đã quên xin đại thần số điện thoại rồi, làm sao bây giờ?”

“Nếu tớ nói nén bi thương, cậu có đánh tớ không?”

“Không biết.”

“Phù, vậy, Tiểu Bạch Bạch, nén bi thương.”

“Tớ sẽ không đánh cậu, nhưng tớ sẽ thiên cậu.” Jaejoong nhảy xuống giường, quơ lấy cái kéo đuổi theo Mập mập đang bỏ chạy.

“A a a a a, Tiểu Bạch Bạch, bình tĩnh đã, bình tĩnh đã.” Mập mập sợ tới hoa dung thất sắc, tên nhóc này thật đáng sợ, định khiến cậu đoạn tử tuyệt tôn sao, “Đại thần nhất định sẽ tìm được cậu, này này, nói không chừng ngày mai sẽ hẹn cậu đi chơi đấy.”

“Thật sự?” Jaejoong giờ kéo lên đe dọa.

“Thật, còn thật hơn răng giả của tớ.”

“Hừ!”

Chỉ là, bọn họ đều không ngờ tới, lần gặp mặt mấy ngày sau lại là ở một nơi vô cùng đặc biệt

21. Chương 21: Day 21

Bầu không khí trong ký túc xá 419 đêm nay rất nghiêm túc, cực kỳ nghiêm túc, vô cùng nghiêm túc!

Không có người nào đứng trên ban công định hóa sói dưới trăng, cũng không có ai ngồi trên sàn nhà giả làm mèo mà lăn cùng Ji Ji...

Bốn người xếp thành một hàng ngồi trước bàn dài không biết lời đầu ra, cùng đeo tai nghe màu đen, sắc mặt chăm chú nhìn chăm chăm máy tính, ngay cả Mập mập từ trước tới nay không bao giờ ngồi miệng cũng mím môi không nói một lời giả bộ thâm trầm.

“Ồ, 419, mấy cậu làm gì vậy?” Bạn cùng lớp đến mượn sách tham khảo đẩy cửa bước vào, nhìn thấy cảnh tượng này liền cho rằng não của mấy người đã bị virus xâm chiếm, “Tẩu hỏa nhập ma? Virus đóng chiếm đại não?”

“Suyt

~~” Bốn người đồng thời đặt ngón tay lên môi suyt một tiếng, quần chúng vô tội kia bị dọa sợ chạy trốn chết.

Đã xong, đã xong, bốn con sói tiếng tăm lừng lẫy phòng 419 của đại học T yên rồi!!!

“Nhưng mà, kỳ thật tớ muốn hỏi, vì sao chúng ta không thể nói chuyện?” Mập mập dụi mắt, nhìn chăm chăm trò chơi đang chậm chạp download bản update, hồi hồn hỏi Jaejoong ở bên cạnh.

“Em cũng muốn biết.” Junsu gạt đầu phụ họa, mặc dù bảo đã mở YY ra nhưng còn 10 phút nữa mới đến thời gian họp nha.

+12580.” Dae Chil húp sột soạt tô mì, ba người nhất trí nhìn về phía Jaejoong đang chỉ miệng ý bảo trật tự.

Tên nhóc này từ khi bị đại thần thu liên không bình thường được một ngày, mấy ngày nay mãi xem Tây Sương Ký[1] mà tẩu hỏa nhập ma luôn.

“Vạn nhất chúng ta nói chuyện bị bên kia nghe thấy thì sao? Đây là giữ gìn bí mật riêng tư, hiểu không?” Jaejoong nhỏ giọng nói, rung đùi đắc ý khoe khoang.

Đây chính là xe trước đổ xe sau lấy đó làm răn nha!

Cậu đã bị đại thần trêu chọc một lần, ngã một lần khôn hơn một chút được chưa?!

...

o()o

“Anh giai à, hiện tại trong bang chỉ có bốn người chúng ta, cậu không phát hiện sao?” Mập mập vô lực, hơn nửa canh giờ rồi, cậu sợ tới mức ngay cả rắm cũng không dám đánh, không ngờ chỉ vì một nguyên nhân không đầu không đuôi, có trời mới biết khí hư cậu nghẹn một bụng đủ để cậu thành khinh khí cầu bay lên trời rồi nha!

“Hyung, đây là YY, không phải loa phát thanh đầu thôn hồi thập niên 30 40, nào có thể vừa nói xong mà cả thôn đã nghe được?!”

“Hóa ra là như vậy.” Kim Jaejoong giật mình, ra công nghệ cao cũng nhiều công dụng ghê, cậu còn tưởng rằng cậu vừa nói là tất cả mọi người mở YY đều có thể nghe thấy.

“Không thì cậu cho là như thế nào?” Mập mập hoạt động gân cốt, lát nữa còn phải đánh chiến nha!

“Không loại nào cả.” Jaejoong cầm chuột tùy tiện ấn loạn, sao mãi còn chưa tới tám giờ, cậu đã vài ngày không gặp đại thần rồi.

“Nghe giọng điệu rất ai oán nha, đồng chí.” Junsu ngấm hyung nhà mình đang thất thần, “Gần đây cũng không thấy hyung ra ngoài, đại thần đâu rồi? Bốc hơi khỏi nhân gian à?”

Này! Đại thần có phải hơi nước đâu!!

Từ hôm bang offline kia, hai người này cũng chẳng liên hệ được mấy, đừng nói đến hẹn ra ngoài chơi, ngay cả điện thoại liên hệ cũng không, hôm sau đăng nhập trò chơi thì vẫn như cũ một người lười ít ý nhiều chỉ huy, người kia ngoan ngoãn đi theo, đăng nhập thì chào nhau một câu, lúc logout thì chúc ngủ ngon, một câu dư thừa cũng không có, đơn giản như chưa hề xảy ra sự việc thổ lộ oanh liệt kia.

Tình huống bên đại thần thế nào thì các cậu không biết, nhưng ở ký túc xá này, người nào đó chiều nào cũng đứng ngồi không yên, 15 phút lại giở điện thoại ra nhìn xem có tin nhắn từ người lạ đến không, thậm chí lúc không chơi game cũng kéo mấy người các cậu đi loạn trong trường, từ đầu nam đến đầu bắc, chờ mong một lần gặp gỡ bất ngờ “Có chủ đích”.

Nhưng mà, đại thần cũng không phải tiền, cậu cho rằng đi ra ngoài tùy tiện là nhặt được tờ một trăm đồng sao?!

Có một lần, vào buổi chiều, bốn người các cậu đến thư viện gần đó, vô tình nhìn thấy một bóng lưng khá giống đại thần, không đợi Mập mập mở miệng, hyung nhà cậu đã mặc kệ ba người cậu đuổi theo còn nhanh hơn thỏ.

Kim Junsu cậu tuy nhiều năm chưa từng yêu đương nhưng chưa từng ăn thịt lừa thì cũng đã nhìn thấy lừa con của hyung nhà cậu trong Phong Vân, chưa từng phá án nhưng cũng đã đọc Conan, nhưng mà, cậu chưa từng nhìn thấy đôi tình nhân nào kỳ quặc như vậy!

Lúc không được gặp thì suốt ngày nhắc tới, lúc gặp thì lại lẩn trốn đi, như thể đại thần là cương thi vậy, hyung cho rằng mình là thực vật à?! Có cần em đưa hai người mỗi người một đóa hướng dương không!

Mấy người các cậu đều đã mệt mỏi, cả thể xác lẫn tinh thần đều không còn chút năng lượng, mãi mới đợi được một người chất lượng tốt nguyện ý thu nhận bảo bối ký túc xá các cậu, kết quả người đặt hàng kia lại không thấy bóng dáng, các cậu có thể không lo lắng sao, hàng tồn đọng thế này biết làm sao?! (= =!!)

“Không phải, không cho nói đại thần như vậy, đại thần nhà hyung rất bận rộn, không giống mấy đứa, cả đám suốt ngày chơi bời.” Kim Jaejoong lăm lăm bảo vệ đại thần, tuy vẫn không vui vì mấy ngày rồi không liên hệ được nhưng mà, không ai được phép nói xấu đại thần, “Sinh viên, sinh viên đó, phải lấy việc học

làm chính biết không, có hiểu không hả, phải học tập thật chăm chỉ nha, ai như Mập mập suốt ngày đi ăn bánh bao với bạn gái, mỗi lần ăn là ăn hết nửa nồi, sớm muộn cũng ăn đến mức mấy hàng bánh bao phải đóng cửa.”

“Này, cậu đừng có giận chó đánh mèo như vậy chứ.” Mập mập nhảy ra, cậu và vợ cậu tuy có tham ăn chút nhưng cũng đâu đến mức cửa hàng bánh bao phải đóng cửa, mặc dù gần đây ánh mắt chủ quán nhìn cậu có chút kỳ lạ!!

“Tớ giận chó đánh mèo đấy thì sao?! Không phục thì PK đi, thí nghiệm ngày mai đừng có xin cùng tổ với tớ.” Jaejoong khiêu khích, cuộc thi thí nghiệm cuối kỳ ngày mai, người muốn cùng tổ với cậu xếp hàng dài đến tận cổng trường, nếu không phải Mập mập cho cậu nắm cái kẹo mút (= =?!), cậu còn lâu với cùng tổ với Mập mập, cái tên mà ngón tay còn to hơn kính hiển vi (^) .

“Được được được, ngài có đại thần làm chỗ dựa, tiểu nhân không dám trêu vào.”

“Dám bắt nạt tớ à, dám bắt nạt tớ, tớ sẽ mở cửa thả đại thần, cắn nát mông cậu.”

“Hyung, lúc đại thần hôn, hyung cảm thấy thế nào?”

“Hỏi làm gì?”

“Tự dưng muốn hỏi thôi.”

“Rất tuyệt, giống như...”

“Như cái gì? Cảm giác lúc ăn thịt heo?”

“Không phải, giống như cảm giác lúc ăn quả đông lạnh vậy.”

“Vậy à.” Junsu gật đầu, “Này, Mập mập, cậu cầm giày tớ làm gì?”

“Người ta cũng muốn thử cảm giác hôn đại thần chứ sao.”

“YAAAAAAAAA, Mập mập chết bầm.”

Hai người kia đang oánh nhau thì chợt phát hiện ra trong tai nghe vang lên âm thanh, nghe giống tiếng cười cổ nhin nhưng cuối cùng không làm được?

KAO, có người?!

Bốn người đồng thời quay đầu lại, lúc này mới phát hiện, YY công hội đã có không ít người vào, trong đó ID đại thần lờ lờ sáng ở vị trí trên cùng đang ổn định trật tự trong phòng.

(#) !!!!

Kim Jaejoong giờ phút này chẳng biết nói gì nữa, nếu cậu đội quần lót lên đầu thì có tàng hình giống siêu nhân được không?!

Tức Mặc : Loa mở tối đa.

Tức Mặc : Viễn trình để màu xanh, cận chiến màu hồng, y sư màu trắng, có acc con thì ghi rõ chức nghiệp và ID để phân công.

Tức Mặc : Y sư mở hết acc con ra để tự phục sinh cho mình.

Tức Mặc : Ai ID bị đổ thì nửa giờ sau đến Lạc Hà Phong tìm tôi.

Tức Mặc : Thành chiến một giờ nữa bắt đầu, còn vấn đề gì không?

“Có, lão đại, sao cậu không mở mic?”

Không rời không xa hỏi đầu tiên, giọng nói thông qua đường truyền mạng mang theo chút dịu dàng, vui vẻ, khác hẳn hôm gặp mặt nọ.

“Đúng vậy đúng vậy, lão đại mở mic đi, bang offline em không đi, nghe nói đã xảy ra một chuyện kinh thiên động địa đúng không?”

Một vị học sinh cấp ba không thể trốn học đầu đón đề nghị.

“Giọng bé cải tử nghe thấy rồi nha, rất là dễ nghe, tuyệt đối là loại hình ngạo kiều thụ đó.”

Người chơi nữ nào đó vừa lên tiếng liền nhận được không ít lời phụ họa.

...

Tức Mặc : Bởi vì tôi bận nhiều việc, không thể chơi bởi.

A! Kim Jaejoong sụp đổ trước máy tính, đại thần đang trêu chọc cậu sao?!

Gần trăm người trong kênh YY liền cười vang, trong đó tiếng cười của Mập mập nghe đáng khinh nhất, kênh YY này đã mở từ lâu nhưng bình thường rất ít khi dùng, lần này tụ tập đông người như vậy là do một sự việc xảy ra vào hôm bang offline nào đó...

Không ai biết Không rời không xa bị liên lụy đã nói gì với Phương Hoa tuyệt thế, nhưng khi Không rời không xa trở về thì cứ cười thần thần bí bí, sau đó không đến vài ngày, bang chúng Tuyệt Sắc đã gia nhập Hiệp Cốt Nhu Tráng liền tập thể lui bang, mở thành chiến đầu tiên trong Phong Vân.

Trong Phong Vân ngoại trừ quyết đấu, PK ra còn có hai hình thức quyết đấu quy mô lớn là bang chiến và thành chiến, bang chiến như tên đã nói là quyết chiến giữa hai bang phái, chẳng hạn như trận bang chiến mà Jaejoong lúc mới chơi đã lọt vào, cuộc chiến quy mô nhỏ này xảy ra thường xuyên, không khiến người ta bất ngờ lắm.

Nhưng thành chiến thì lại khác, trong Phong Vân ngoài các bản đồ đầy quái ra còn có rất nhiều thành thị lớn nhỏ có chức năng khác nhau, vài cái là do NPC quản lý, chẳng hạn như Phố Thịnh Đường, quảng trường Mẫu Đơn hương dùng để buôn bán, ngoài ra còn có một số thành thị dành cho người chơi, người chơi nào qua level 140 có thể thông qua nhiệm vụ đặc thù nhận được Kiến Thành Lệnh, sau đó chiếm lĩnh hoặc cướp đoạt để xây dựng thành thị, hình thành thế lực của mình.

Chẳng hạn như, Tức Mặc đại thần là người đầu tiên trong server đạt được Kiến Thành Lệnh, đồng thời cũng là chủ nhân của một trong những thành thị phồn hoa nhất của game —— Vân Quy Thành, đại thần sở dĩ không chút băn khoăn vùng tiền trong hôn lễ như vậy ngoài việc tiền tài của mình rất nhiều ra còn có thu nhập của Vân Quy Thành đem lại.

Lần này, Phương Hoa tuyệt thế không biết đã chịu kích thích mãnh liệt thế nào vậy mà lại chọn mở chiến dịch đoạt thành.

Bang chiến nhiều nhất là rút một hai cấp, nhưng chiến dịch cỡ lớn như thành chiến thì rút hàng chục cấp là chuyện bình thường.

Cái này chẳng lẽ chính là không ăn được thì đạp đổ trong truyền thuyết sao?!

Jaejoong từ lúc biết tin này thì vẫn khinh bỉ, con gái à, đều là sinh vật đáng sợ, chẳng hạn như Tuyên Thủy, chẳng hạn như Không rời không xa, chẳng hạn như Phương Hoa tuyệt thế.

Cho nên, đại thần chọn cậu là một quyết định vô cùng sáng suốt nha!

Cậu ăn không nhiều, cũng không kén ăn, ngủ không cần phải ru, lại nghe lời, không sinh sự, chắc chắn, quả thật là đốt đèn lồng cũng không tìm thấy người thứ hai nha (= =!!)

Nhưng mà, thành chiến không giống mấy cuộc quyết đấu nho nhỏ kia, cần mọi người phải phối hợp ăn ý, với tư cách là bên thủ thành, đại thần tựa hồ cũng rất xem trọng trận thành chiến này, sớm thông báo người chơi đã chuyển chức tham dự thành chiến thì đến YY tập hợp, anh sẽ tự mình chỉ huy.

Về phần vì sao người chơi duy nhất chưa đến cấp 110 như cậu lại tham dự trận chiến này là vì Junsu nói cậu là Thành chủ phụ nhân, phải sống chết gắn bó với Vân Quy thành.

Dae Chil nói là đuổi một con dê cũng là đuổi, đuổi một đàn dê cũng là đuổi!

WTF! Cậu còn không biết Vân Quy thành ở cái chốn nào trên bản đồ, trước lúc kết hôn cậu cũng có biết đại thần là thành chủ đâu?! Chẳng lẽ, đại thần định vùng trộm giấu diếm tài sản trước khi kết hôn?!

Mà lời giải thích của Mập mạp tuy hơi đả kích người nhưng lại đáng tin nhất, Mập mạp nói: Cậu xem nha, bình thường hai bên đánh nhau đều bắt người khá quan trọng của đối phương làm con tin, cho nên, bọn tớ tiên hạ thủ vi cường, bắt cậu trước.

Cho nên, kỳ thật đại thần đang lo lắng cậu giống Quách Tương bị trói trên cột còn hiên ngang lẫm liệt nói —— Đừng lo lắng cho tôi?!

Không không không, cậu sẽ không làm như vậy đâu, cậu có lẽ sẽ ôm cột khóc ô ô, bảo đại thần mau cứu cậu, cậu sợ độ cao nha!

“A, thật xin lỗi, đến muộn, lão đại không nói lời nào là vì tôi cảm tai nghe đi.”

Giọng Bím Pampers vẫn giàu từ tính như trước, Jaejoong cảm thấy một bạn nào đó ngồi cạnh mình đột nhiên run người như bị điện giật, mắt lóe sáng.

WTF! Kim Junsu, em có thể đừng biểu hiện rõ ràng như vậy được không?! Tiết tháo, tiết tháo ở đâu?!

“Còn vấn đề gì không?”

Đại thần cũng lên tiếng.

Oa oa oa! Giọng đại thần qua mạng vẫn dễ nghe như vậy, cậu sắp thăng thiên rồi!

Dae Chil ăn mì xong chậm rãi quay đầu lại, chỉ thấy trong phòng tối có hai đôi mắt lóe sáng làm cậu cảm giác như mình đang ngồi giữa bầy sói.

A, thật nguy hiểm!

“Em chỉ muốn hỏi, Pamper hyung, hyung lấy tai nghe đi làm gì?”

“Dây phơi quần áo trong ký túc xá bị đứt, hyung ấy cảm tai nghe để phơi quần áo.”

Quỷ Kiến Sầu giải thích lý do rồi lại yên lặng.

Sau đó, toàn bộ YY cũng trầm mặc năm giây.

WTF! Phó Bang chủ Bím Pampers à, anh không sợ nước vào tai nghe sao?! Anh không sợ lúc mặc đồ lót thì bị điện giật sao?!

“Viễn trình chức nghiệp trong 20 phút nữa tập trung tại Vân Quy thành, do Quỷ Kiến Sầu chỉ huy, Cung tiễn thủ chủ công, Pháp sư trợ công, năm Y sư sẽ đi cùng, ID công bố sau.”

Giọng nói nhàn nhạt mà bình tĩnh của đại thần vang lên, không hề mang cảm giác khẩn trương khi đại chiến sắp tới.

“Rõ.”

Người trong công hội lại bị giọng trầm ổn đó truyền cảm hứng, trong giọng mỗi người đều mang theo hưng phấn.

“Cận chiến chức nghiệp do Bím Pampers chỉ huy, Chiến sĩ chủ công, Thích khách trợ công, mười Y sư đi cùng, ID công bố sau.”

“Rõ.”

“Không rời không xa, Nước suối leng keng, Mập mạp, Mông, Dae Chil, mấy người phân công nhau, bảo vệ từng điểm yếu.”

“Rõ.”

“Tất cả mọi người trong thành lúc chiến đấu tên chuyển đồ lập tức lui về, không được ham chiến, YY phải đảm bảo luôn kết nối để báo cáo tình huống, còn gì không rõ không?”

“Rõ.”

Đồng thanh đáp lời.

Sau đó, giọng Jaejoong yêu ớt vang lên, tất cả mọi người đã rõ, cậu cũng nghe rõ, nhưng mà cậu không rõ, mỗi người đều có nhiệm vụ riêng, vậy cậu phải làm gì?!

Chẳng lẽ treo mình trên tường thành giả làm quỷ sao? Hay là dứt khoát logout trước?!

“Em đi theo anh.”

Đi theo anh, đi theo anh, đi theo anh, đi theo... Đi theo...

Oaaaaa, đại thần tuyên bố địa vị của cậu rồi sao?!

Giọng đại thần có hơi chần động, mọi người đang nghiêm túc chờ nhiệm vụ liền nổ tung, hết người này đến người khác chúc mừng.

Có người hát nhạc đám cưới, có người gào đòi quà cưới, có người ầm ĩ muốn làm phù rể phù dâu cha nuôi mẹ nuôi con nuôi? Thậm chí còn có người mở nhạc phim: Dê Hồn Hở và Sói xám.

Đùa gì vậy?

Đại thần là Dê Hồn Hở, cậu là Dê Xinh đẹp sao?!

Đều là người có hiểu biết, cứ có sừng là dê đực à?! Bởi vậy, kỳ thật cậu và đại thần kết hôn là phù hợp với luật pháp Thiên Triều?!

21:00

Thành chiến hết sức căng thẳng!

Mọi người đã sớm đi theo chỉ huy vào vị trí chiến đấu, bày binh bố trận sẵn sàng nghênh địch.

Junsu đứng sau lưng đại thần nhìn trái nhìn phải nhìn trên nhìn dưới, rốt cuộc nhận ra một vấn đề vô cùng nghiêm trọng: Hyung cậu đâu?!

Chẳng lẽ thật sự bị bắt làm con tin sao?!

Đội ngũ Mông lép cỡ D :

OMG! Máy người có ai thấy bé cái không?!

Đội ngũ Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Vừa rồi còn đăng sau tớ...

Đội ngũ Nước suối leng keng :

Phù phù

Mấy người bay chẳng thèm quan tâm đến tớ, lần sau nhất định tớ phải kiếm một cái tọa kỵ phi hành.

Đội ngũ Mông lép cỡ D :

Tuyền Thủy, cậu thấy bé cái không?

Đội ngũ Không rời không xa :

Ài, chị đây nhìn thấy Tiểu Hoa Hoa...

Đội ngũ Mông lép cỡ D :

Ở đâu???????????

Đội ngũ Không rời không xa :

... Đùa đấy.

Đội ngũ Mông lép cỡ D :

Không rời không xa, chị không trêu người sẽ chết sao!!!!!!!!!!!!

AAAAAAAAAAAAAAAAA! Hyung của em!!!!!!!!!!!! Hyung ở đâu?!

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

AAAAAAAAAAAA!!!! Cứu mạng.

Hừ (∞)

KAO, ông đây rớt xuống hầm rồi!

Mọi người !!

Dựa theo tọa độ tìm một hồi rồi cuộc mới tìm được bạn Kim Jaejoong người đầy bụi đất đang ngồi trong một cái hang động tối đen ở một góc tường thành mà nhìn trời.

Bạn bé cái à, RP của cậu rớt cuộc là như thế nào vậy, đây là lỗi hệ thống duy nhất do BUG sinh ra, tỷ lệ rơi vào còn nhỏ hơn tỷ lệ đang đi trên đường cái thì bị sóng cảm quang miếu sát, sao cậu có thể rớt xuống đó?!

Nhưng mà, người chỉ ở trong hai tầng của Lạc Hà Phong cũng có thể bị lạc đường, bị tử cùng giường chặn không có lối ra, cuối cùng không thể không phiến đại thần hủy đi nửa cái phòng vô cùng giá trị ấy, chúng ta không thể yêu cầu quá cao với cậu!

Junsu yên lặng tự an ủi mình, phi đến nơi liền gào lên:

Đội ngũ Mông lép cỡ D :

OMO, éch ngồi đáy giếng!!!!

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Ếch em nhà em ấy, hyung không ra được!!!

Đội ngũ Mông lép cỡ D :

Shift + Q, nhảy ra.

Sau đó mọi người đến hóng quanh động trơ mắt nhìn bé gà cố gắng nhảy lên 5m, sau đó lại tụt xuống 2m, liên tục như vậy...

Đội ngũ Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

... Tớ, đột nhiên nghĩ ra một đề toán.

Đội ngũ Mông lép cỡ D :

Như thế nào?

Đội ngũ Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Có một con heo rớt xuống hang, nó ban ngày có thể leo lên 50m nhưng buổi tối lại tụt xuống 30m, giả sử động sâu 500m, hỏi nó phải mất bao lâu mới bò lên được?

Đội ngũ Nước suối leng keng :

Tớ tính cho tớ tính cho!!!! Tớ là sinh viên khoa học tự nhiên nha!!!!1

Đội ngũ Không rời không xa :

Thủy Nhi à, không cần đâu.

Đội ngũ Nước suối leng keng :

Huh?

Đội ngũ Không rời không xa :

Vì Heo cổ vũ đến rồi.

Mọi người quay đầu lại, đại thần lúc trước đang chỉ đạo trên YY đoán chừng đã nhận được tin nương tử mất tích đang vội vã đi tới đây.

Cho nên, Heo cổ vũ kỳ thật là: Một con heo đến cổ vũ một con heo khác?!

Quả nhiên, bà chị học nghệ thuật tư duy không hề bình thường, Tuyền Thủy yên lặng nghĩ.

Đội ngũ Tức Mặc :

Nương tử.

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, em ra không được

~(>_<~

~Sau đó, tình thế nghiêm trọng như vậy mà chủ soái bên ta lại dứt khoát nhảy vào trong hang chỉ vì một con heo không biết nhảy?!

Đội ngũ Không rời không xa :

Đây thật sự là Heo cổ vũ sao!! Oa!

Đội ngũ Tức Mặc :

Nương tử, ẩn kỹ năng Lương tình YY.

Jaejoong biết trong các kỹ năng phụ thêm có kỹ năng này nhưng cậu chứng từng dùng qua, nhưng mà, dù đại thần bảo cậu nhảy xuống vực dầu, đoán chừng cậu vẫn sẽ làm theo, vì vậy, bé gà ngoan ngoan ẩn chọn kỹ năng.

Sau đó, cậu nhìn thấy trên màn hình, cả người cậu được đại thần cồng trên lưng, chân cậu quẩn quanh thắt lưng đại thần, đại thần nhẹ nhàng nhảy lên, mang theo cậu bay khỏi nơi nhìn như vực sâu không đáy này.

Đại thần, hình như lúc nào cũng vậy, như chúa cứu thế bảo vệ cậu trong trò chơi?!

Nhưng mà, liệu có phải chỉ trong trò chơi hay không?!

Vì sao ngay cả số điện thoại cũng không cho cậu?!

Nhìn mọi người hóa đá, Jaejoong ẩn hủy bỏ kỹ năng không nghĩ tới lại nhận được lời cự tuyệt của đại thần, người đàn ông bình thường vô cùng đậm mực này hiện tại trước mắt mọi người cồng cậu trên lưng đi đến tường thành.

OMG! Hiện tại là tình huống gì vậy?!

Có giỏi thì bây giờ đến ký túc xá cậu sau đó cồng cậu trên lưng mà đi một vòng trường đi!

Vài ngày đã không gặp nhau ngoài đời rồi, tuy rằng trên mạng có nói chuyện nhưng cũng không thể thực sự coi cái này là yêu qua internet đi nha!

Ngưu Lang Chúc Nữ người ta một năm còn được gặp nhau vào đêm Thất tịch một lần, các cậu chỉ cách nhau một tòa ký túc xá, một tòa ký túc xá thôi đấy, đi bộ cũng không đến 20 phút, có cần thiết phải ra về vô cùng xa cách như vậy không!

Giờ phút này, bạn Kim Jae Jae đang gào thét trong Phong Vân không nghĩ tới nguyện vọng được cồng vòng quanh sân trường của cậu sẽ sớm trở thành hiện thực.

[1] Tây Sương Ký: Vở tạp kịch của Vương Thực Phủ.

22. Chương 22: Day 22

21:10

Địa đồ ẩn của Sắc nước hương trời —— Vân Hoang địa đồ ở kênh ba chính thức mở ra, thành thủ khu Vân Hoang —— Vân Quy thành được hệ thống tự động tính là Cẩm khu, ngoài người chơi tham dự thành chiến

ra, người khác bắt luận là ai cũng không được tự tiện tiến vào trong Vân Quy thành trong lúc chiến dịch đoạt thành đang diễn ra, người vi phạm ban nick mười ngày.

21:20

Vân Quy thành cơ hồ chật kín người, gần như tất cả người chơi đều tới địa đồ ở kênh ba, bởi vì địa đồ ở kênh ba trước nay vẫn chỉ mở một nửa, đây là lần đầu tiên mở toàn bộ, thứ hai là đây là trận thành chiến đầu tiên trong game, quy mô lớn, người tham dự nhiều, chắc chắn sẽ được đưa vào lịch sử nên không ai muốn bỏ qua.

21:25

Hệ thống Phong Vân Online phát lệnh bài, mở đường vào Vân Hoang.

YY công hội vốn đầy tiếng cười nói nay yên lặng đến mức có thể nghe thấy tiếng hít thở.

21:30

Trận thành chiến đầu tiên kể từ khi Phong Vân Online mở cửa server đến nay chính thức bắt đầu.

Chiến tranh, đã gần ngay trước mắt.

Hết sức căng thẳng.

Đứng trên đài, Jaejoong im lặng đứng cạnh đại thần, sau lưng cậu, Mập mập bọn họ cũng không nói một lời nào, dưới thành người chơi đã sớm chỉnh tề xếp thành hàng, mặc gió bắc rít gào mà chờ lệnh xuất phát.

Tường thành tinh mỹ lại mang hơi hướng cổ xưa khiến cậu có cảm giác hết như lúc mới leo lên Vạn Lý trường thành, khi đó không gian xa xa cũng mờ mịt như vậy, hun đúc nhiệt huyết trong cậu, thúc giục cậu không chút sợ hãi muốn chém giết một hồi.

Giống như lời hát trong mấy vở kịch vậy —— Đàn ông sinh ra là để bảo vệ Tổ quốc, dù đầu rơi, dù máu chảy (??!)

Tất cả dũng khí kia ngoài việc do hoàn cảnh tác động, một phần khác có lẽ là vì người đứng bên cạnh cậu bây giờ.

Jaejoong nghiêng đầu nhìn đại thần là người duy nhất không mặc áo giáp, chiến sự như vậy, anh vẫn mặc một thân áo trắng, tóc dài tung bay, trên lưng đeo trường kiếm, khí thế bình tĩnh khiến người bất giác cảm thấy an tâm.

Không gì đại thần không làm được!

Có lẽ vì vậy mới có nhiều người không hề có quan hệ với thành chiến vậy mà không chút do dự lựa chọn đứng bên đại thần, lựa chọn Vân Quy thành.

Thề! Chết! Giữ! Thành!

“Phù, chị Tuyên Thủy, em hơi khấn trương, làm sao bây giờ?” Giọng nói nho nhỏ của nữ y sư phụ trách thêm trạng thái trong công hội vang lên, ấp a ấp úng khiến mọi người hiểu ý cười cười.

“Vuốt vuốt lông, không phải sợ đâu.” Tuyên Thủy cười hì hì an ủi.

“Oa, sờ sờ mặt, theo anh đây một đêm là hết sợ ngay.” Mập mập quấy rối, trêu chọc.

“Khấn trương thì đi tiểu đi.” Giọng Không rời không xa nghe lúng ba lúng búng, tựa hồ như trong miệng đang ngậm thứ gì đó khiến mọi người không khỏi hoài nghi có phải cô đang ăn cơm tối hay không.

“Này, Không rời không xa, chị không thể văn hoá một chút được sao?” Tuyên Thủy nâng trán.

“A, vậy, ra nhà xí? Đi ngoài? Thoát nước?”

WTF! Lạc chủ đề rồi nha!

“... Thôi, xem ra tốt nhất là dùng bím siêu thấm rồi.”

“Hử, ai gọi tôi vậy?” Bím Pampers đang nói chuyện với Junsu liền ngoi đầu lên.

“...”

“Tất cả mọi người, chuẩn bị.”

Giọng đại thần đột nhiên vang lên, mọi người nghe xong liền nhanh chóng ngừng đầu, quả nhiên, điểm truyền tống cỡ lớn cách Vân Quy thành không xa đang liên tiếp lóe sáng.

Tất cả mọi người hiểu rõ, người công thành, đã đến!

Trên thực tế, Jaejoong chơi trò này cũng được một thời gian rồi, dù là bang chiến hay là PK, quyết đấu lớn nhỏ, cậu đều đã xem nhưng đây là lần đầu tiên thấy nhiều người chơi mà vẫn xếp thành hàng ngũ chỉnh tề như vậy.

Dưới thành, Phương Hoa tuyệt thế áo đỏ rực rỡ cười trên người Hỏa Phượng Hoàng, trong tay nắm Cung Băng Tuyết, sau lưng là một loạt người chơi nữ xếp hàng chỉnh tề, từng người đều trang bị giày gia tốc giá xa xỉ cùng cánh đỏ thẫm, mà bên người Phương Hoa tuyệt thế có một người chơi nam toàn thân đen sì, phía sau cũng có mấy hàng toàn người chơi nam, đằng sau cả đội lại là mười con thần thú cấp độ BOSS.

Hmmm, nhìn xấu vậy!

Cuối cùng, tia sáng nhạt dần, điểm truyền tống yên lặng chìm xuống đất, tuyên bố binh mã hai phe chính thức giao phong.

“F*ck, cô ta kéo cả Lửa địa ngục đến.” Bim Pampers là người đầu tiên chửi trên YY bang, trí nhớ của Jaejoong liền bị khuấy động, thảo nào cậu thấy người kia quen vậy, không ngờ lại là Bang chủ Cửa địa ngục bị đại thần đuổi giết đến mức không thể lạng lẹ rời khỏi game.

“Lửa địa ngục cấp 150 lúc nào vậy!!! Còn có, bọn họ vậy mà dám ra giá cao thuê thuần thú, lão đại, binh lực của chúng ta hiện thời chưa đủ, khả năng công kích từ xa của Cửa địa ngục phải gấp đôi chúng ta.” Quỷ Kiến Sầu bình tĩnh phân tích lợi hại, “Em không xác định được liệu viễn trình của chúng ta có thể ngăn cản được tấn công của thần thú bọn họ không.”

“Má nó, sớm biết vậy bà đây cũng kéo người ở Bích Hải đến.” Tuyền Thủy lần này tham dự với tư cách là người nhà gái nên không mang theo người ở bang phái cô, “Mỗi người một ngụm nước miếng cũng đủ để dìm chết bọn họ rồi.”

“Thủy nhi, em nghĩ người bang em là vòi nước à!”

“Phấn!!! Bà đây là bơm nước!!!” Tuyền Thủy nộ, “Đại thần, có cần em đi gọi người không, bọn họ vẫn đang online.”

“Không cần đâu.”

“Không cần.”

Giọng Jaejoong cùng đại thần một trước một sau vang lên, hai người đều sững sờ, đại thần nhanh chóng sửa đổi kế hoạch tác chiến còn Jaejoong thì lại ngồi cười ngu trước máy tính.

Đây là ăn ý sao?!

Đây có thể coi là ăn ý đúng không?!

Chắc chắn là tâm đầu ý hợp nha!!!

Cậu không biết vì sao đại thần lại không đề nghị của Tuyền Thủy, cậu chỉ biết, đại thần, cho dù phải chiến đấu đến cùng, anh vẫn sẽ bảo vệ được thành của họ.

“Toàn bộ Thích khách phân ra, Junsu, giày gia tốc của em hiện tại là đứng đầu server đấy, em mang theo mấy Thích khách này vây đánh đằng sau Phương Hoa tuyệt thế, Tuyệt Sắc công kích rất mạnh nhưng phòng ngự là lỗ hổng lớn, nhớ kỹ, tốc chiến tốc thắng.”

“OK.”

“Tuyền Thủy, bảo bảo của em có ở đây không?”

“Bé hổ nhà em á, có mang.”

“Thần thú của bọn họ là tự nuôi, cùng lắm thì chỉ đến cấp độ BOSS thôi, em không cần tham chiến, chọn mười người hợp tác tập trung đánh thần thú, nhất định phải đánh đến khi chúng không có sức đánh lại, bọn họ dám đi thuê thần thú, ta liền đánh cho bọn họ phải bồi đến táng gia bại sản.”

Không biết liệu bé lừa nhà cậu trà trộn đi cùng được không nhỉ?

Kim Jaejoong nghĩ.

“...Rõ.”

“Tất cả mọi người, mở phòng ngự, chuẩn bị nghênh chiến.”

“Rõ.”

Quả nhiên là đại thần nha!

Nhất định là từ nhỏ đến giờ luôn lấy binh pháp Tôn Tử làm sách gối đầu giường, Ultraman với Spider Man là cái đỉnh gì, bọn họ có gian xảo của đại thần sao?! Có... của đại thần sao?!

Bang bang, đại thần vừa ra, ai dám tranh!!!

Đội ngũ Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

OA! Mau nhìn, bọn họ còn có cờ kia. *Đi cà nhắc*

Mọi người nhìn theo hướng Mập mập chỉ, quả nhiên, trong đại quân mênh mông dưới thành thỉnh thoảng lại có lá cờ giương lên, cờ toàn thân đen, bên trên có mấy chữ rất bắt mắt.

—— Công!

—— Phá!

—— Tuyệt Sắc khuyên thành!

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đúng vậy nha. *Nhìn xa xa*

Đội ngũ Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Mập hyung đây cũng có, chờ một chút, chắc chắn sẽ miểu sát bọn họ.

Mập mập nói xong liền tìm a tìm trong túi trang bị, mấy tấm vải trắng thêu chữ bên trên lần lượt bị ném ra.

—— Quốc tế phụ nữ 8-3 vui vẻ?!

—— Công đức vô lượng?! Vạn thụ vô cương?!

—— Trung quốc Fighting?!

Tấm cuối cùng lôi ra thì thấy rõ ràng là một tấm biển lấy từ cửa hàng nào đó, bên trên còn có ba chữ thật to:

—— Bán phá giá!!!

Này!! Mập mập, cậu đang đùa gì vậy?!

Cậu xác định mình không phải gian tế mà đối phương phái tới?! Cậu xác định mình đến đây không phải để làm trò hề?!

Nghiêm túc một chút được không, chúng ta đang trong chiến tranh đó!

Không phải chơi mạt chược đâu!!

Đội ngũ Không rời không xa :

Mập mạp, em nhìn thấy không, trong đồng hồ của em có một trường mâu kia. *Lan Hoa Chỉ*

Đội ngũ Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Thấy!!!

Đâm ai vậy?! Em rất thích trò xiên thịt nha.

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tớ tưởng cậu thích Pizza mà.

Đội ngũ Không rời không xa :

Không, chị chỉ cần em cầm lấy trường mâu này, sau đó đâm thẳng từ cúc hoa của em lên miệng, sau đó treo trên tường thành để nâng cao sĩ khí!!!!

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Em có cần đốt một đồng lửa bên dưới để làm thịt heo xiên nướng không?!

Đội ngũ Không rời không xa :

Cũng được nhưng chị sợ tanh!! *Bịt mũi*

Đội ngũ Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Định tổ chức tiệc mừng sao?!

Nhưng mà phía dưới vẫn còn đang đánh nhau đó.

Lời Dae Chil thành công kéo hai vị nào đó đang nói chuyện phiếm quay trở lại chính sự, Jaejoong đứng trên tường thành nhìn xuống, giờ mới phát hiện, Phương Hoa tuyệt thế chẳng biết lúc nào đã đứng trên mình Phương Hoàng, cung tên trong tay giương cao, ba mũi tên dính Phượng vũ bật khỏi dây, bay thẳng tới chỗ... Cậu?!

WTF! Làm gì bây giờ?!

Ăn no rồi việc sao lại đi tìm cậu gây phiền toái a, giờ lại còn bắn tên về phía cậu, cô nghĩ đây là cái trò ném phi tiêu phải bằng mọi giá giành giải nhất để được gấu bông sao?!

Thích thì về mà phi vào móng mình ấy, thịt nhiều lại còn đàn hồi nữa.

Hừ (∞)

Kim Jaejoong bạo, cầm đại đao đại thần cho cậu để phòng thân trong tay đi qua đi lại trên tường...

Vì vậy, tất cả người chơi tham chiến đều thấy Phương Hoa tuyệt thế như lên cơn đại ra sức giương cung bắn về phía tường thành.

Cùng lúc đó, mũi tên đại thần bay đến.

Tuy hiệp khách áo trắng là chức nghiệp cận chiến nhưng với đại thần, căn bản không giới hạn được điều gì.

Nói nhảm, bạn đã bao giờ thấy Spider Man trèo tường ngon lành lại không biết trèo cây chưa, nghe nói siêu nhân vì biết bay nên không đi đường nữa chưa, nghe KFC vì làm gà nên không bán cơm nữa chưa...

Cho nên, người như đại thần, cơ bản đều là vạn năng.

Quả nhiên, mũi tên đại thần phá vỡ toàn bộ mũi tên đang bay tới của Phương Hoa tuyệt thế, sau đó còn bắn trúng lá cờ sau lưng cô — Bốn chữ Tuyệt Sắc khuynh thành to đùng bay bay rồi rơi xuống đất.

Lúc này, đại thần bình tĩnh lấy từ trong ngực một lá cờ trắng tinh, viết bốn chữ — “Vân Quy Tịch Mịch” sau đó chậm rãi treo lên cột cờ ở tường thành.

Hệ thống : Vân Quy thành thắng lợi trận đầu, cờ bên công thành rơi xuống đất, cấm tấn công năm phút.

“Má nó, lão đại, hyung thật gian trá, giờ mới lấy cờ ra treo.” Bim Pampers sung sướng gào thét trên YY.

Bạn Kim Jae Jae nhìn thấy bốn chữ thắng lời trận đầu, cười đến đắc ý, chân đạp ghế Mập mập một cái, khoe khoang: “Meow ha ha, thấy chưa, đại thần lợi hại không?!”

“Đủ gian xảo.”

“Cậu mới gian xảo, cả nhà cậu đều gian xảo, cả làng cậu đều gian xảo, cái này gọi là mưu kế, mưu kế hiểu không?”

“... Nếu tớ nói với cậu, kỳ thật người đưa ra ý kiến này là tớ, cậu sẽ nghĩ thế nào?”

“Mập mập, cậu thật không biết xấu hổ, lời nói dối tệ thế mà cũng định lừa tớ.”

Mập mập rút cuộc run rẩy ngã xuống đất!

Cái gì gọi là đãi ngộ khác biệt, cái gì gọi là khác nhau một trời một vực, đây nhất định là lời giải thích hợp lý nhất nha!

Siêu nhân mặc đồ lót ra ngoài thì bảo là đẹp trai, Mập mập cậu mặc đồ lót ra ngoài thì lại là biến thái cuồng tình dục, dựa vào cái gì hả!

“Cảm ơn nương tử đã khích lệ.” Đại thần trong lúc cấp bách vẫn không quên khen ngợi nương tử nhà mình có mắt nhìn, sau đó cả YY liền bùng nổ, cuối cùng đại thần liền ra mệnh lệnh trấn áp.

—— Tất cả mọi người, rời thành nghênh chiến.

Hiện tại không thể nghi ngờ là thời cơ tốt nhất, bên công thành vì thất bại trận đầu mà bị cố định năm phút mà các cậu lại ở trong trạng thái chiến đấu tốt nhất.

Một đàn sói đánh một đồng bùa nhìn bằng rơm, đây căn bản là lấy đại pháo ra bắn muỗi nha.

Bạn Kim Jae Jae bị cưỡng chế đứng trên tường thành không cho phép chạy loạn đang ngồi trên bé lừa nhìn người chơi ùn ùn ra khỏi Vân Quy thành, yên lặng lấy một cây đàn cổ trong túi trang bị, giả vờ gảy đàn, nghe nhạc nền trong Phong Vân, cậu bắt đầu đắc chí...

—— Ha ha ha —— Cậu thế này không phải rất giống Gia Cát Lượng sau, nếu có râu thì còn giống hơn.

Jaejoong thấy tình thế khá thuận lợi liền cất giọng ca vang: Ở một nơi hoang vu có một đám ruồi, chúng...

Dĩ nhiên quân công thành sau khi kết thúc trạng thái bất động nghe thấy cậu hát liền hóa đá, quân tiên phong định dùng thang leo lên thành khoe miệng co giật rồi tập thể ngã lăn xuống đất.

Vô địch, Vân Quy thành có vũ khí bí mật?!

“Tiểu Bạch Bạch được lắm, còn biết dùng chiến thuật này để hành hạ địch.” Trên YY, Mập mập cười không ngừng, lực sát thương khi bảo bối ký túc xá nhà các cậu hát nhạc thiếu nhi thì cậu rõ nhất, cơ bản có thể sánh ngang với việc Ji Ji bắt chước chó sủa.

“... Tớ chỉ là cảm thấy mình rất giống Gia Cát Lượng mà thôi.” Jaejoong vô tội nói.

YY trầm mặc ING.

Sau đó, Shim Changmin với tư cách đại biểu nói ra tiếng lòng của mọi người: “Bé cái, kỳ thật cậu giống nỗ của Gia Cát Lượng hơn.”

WTF! Định bắt nạt cậu không chơi Tam Quốc à, nguyên rủa mấy người đời này chơi Tam Quốc đều bị giết đến phải trở về quê chăn vịt.

(^)

“F*ck, người Cửa địa ngục bị sao vậy, tập thể chuyển sang Tên đỏ hết, không sợ rút đồ à?”

Tình thế vốn đang nghiêng về một bên vì người Cửa địa ngục tập thể chuyển Tên đỏ, cưỡng chế tăng công kích mà dần dần cân sức ngang tài.

“KAO! Tuyệt Sắc cũng để Tên đỏ rồi.”

“F*ck, một đám đàn bà hết tiền không mua nổi BVS nên máu dồn lên não à.” Tuyền Thủy chửi bới, người chơi khi chuyển sang Tên đỏ, lực công kích sẽ tăng gấp đôi.

Nói dễ hiểu hơn thì các cậu giờ một người phải quyết đấu với hai cao thủ ngang cấp, áp lực rất lớn nha!

“Lão đại, chúng ta cũng chuyển sang Tên đỏ đi, kệ con mẹ nhà nó.” Hiệp Cốt anh hùng là người nóng tính, mắt thấy mấy người chơi cấp bậc hơi thấp bị giết phải trở về thành, cả người liền bốc hỏa.

“Không được.” Đại thần lời ít mà ý nhiều cự tuyệt, “Giữ vững vị trí, tôi đến.”

Đơn giản thông báo một câu, đại thần liền không nói gì thêm nữa. Jaejoong quay lại nhìn game mới phát hiện ra, đại thần vậy mà một mình tiến nhập vòng chiến, đi thẳng đến chỗ Lửa địa ngục và Phương Hoa tuyệt thế.

Tuy cậu hiểu rõ việc đánh giặc trước bắt vua, nhưng mà, nào có ai một mình chạy đi đánh hai Vua liền nha, thực sự coi mình là trời sao!

Mắt thấy kỹ năng loé lên, Jaejoong khấn trương kiễng chân, cố gắng trừng to mắt, hận không thể gắn thêm kính lúp vào, tốt nhất là kiếm thêm lò xo gắn vào chân để cậu có thể nhảy ra ngoài xem tình huống, đảm bảo đại thần không xảy ra chuyện gì dù chỉ là trong game, đại thần nhà cậu, cậu có thể gặm, có thể cắn, nhưng những người khác nếu muốn động vào đại thần, cậu sẽ... Vậy phải xem có thể đánh bại đại thần không đã, hừ.

WTF! Có người đánh lén!!

Kim Jaejoong đột nhiên phát hiện một bóng đen đột ngột lao tới chỗ đại thần, sợ tới mức hồn phi phách tán hét lên một tiếng, sau đó tay chống tường thành, xoay người một cái nhảy ra ngoài.

Đại thần, em tới cứu anh đây!

Oa oa oa oa

(o) A!!!!

Đội ngũ Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Ồ! Đại Bàng gương cánh.

Đội ngũ Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Không phải! Là Hạc trắng gương cánh.

Đội ngũ Không rời không xa :

Má ơi! Chân gà muối!!!

Đội ngũ Mông lép cỡ D :

WTF! Mấy cậu mau đỡ hyung tớ đi, ngã gãy chân gãy tay gì là mấy người chịu đấy!

Ba người như bắt chước nhau, lập tức vút đối thủ lao tới phía tường thành, Kim Jae Jae bình thường các cậu đã ăn không tiêu, giờ mà bị ngã đến não tàn thì sao, OMG!!!!!!!!!!!!

Nhưng mà, bọn họ tựa hồ đánh giá thấp tốc độ lao xuống của bé gà, quả nhiên người đại thần vừa ý không hề bình thường, lại có thể trong quá trình hạ cánh làm một loạt động tác siêu khó, sau đó trước mặt mọi người rơi xuống tạo thành một cái hố cực lớn hình người, bụi đất mù mịt bay lên.

Khụ khụ khụ!!

Sao đất mềm vậy nha, lúc trước cậu bị đáp bánh ngọt vào mặt cũng không thế này!

Kim Jae Jae kịch liệt ho khan leo lên, cả người đầy bụi đất ngấm đại thần phía xa, quả nhiên, nhân vật chính đã nhanh nhẹn tránh thoát kẻ đánh lén, giờ phút này đang chém giết say sưa.

Cho nên, người không may chỉ có mình bé gà mà thôi!!

KAO! Bài hát kia rõ ràng là nói điều, nào phải siêu nhân không biết bay, rõ ràng là gà mờ không biết bay!
Bé cả không biết bay! Chân gà muối không biết bay!

Cái gì mà chuồn chuồn bay qua biển?!

Cho dù có bay qua, mấy người thử bảo nó nhảy từ trên tường thành xuống xem, xem nó có thành chuồn chuồn bẹp không!!

Đội ngũ Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Tiểu Bạch Bạch, mau về đi, cậu nhìn xem, lừ của cậu đang đợi cậu kìa.

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Không muốn! Tổ cũng có thể đánh!

Đội ngũ Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Ừ, cậu cứ nhảy như vậy quả thật có thể đè bẹp mấy người, nhưng mà, phải trả giá rất lớn nha, nghe lời đi, nếu không tí đánh giặc xong vừa mất ngực lại vừa mất mông, rất thiệt đó.

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tổ vốn không có ngực!!!

Đội ngũ Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Không sao, rồi sẽ có, mau trở về đi, ngoan.

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Không muốn!!

Đội ngũ Tức Mặc :

Trở về.

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Em! Không! Muốn!

Cậu không muốn về, dựa vào cái gì mà tất cả mọi người vì bảo vệ thành mà chém giết, cậu lại bị bắt ngồi ở một góc an toàn nhìn người yêu gặp nguy hiểm nhưng lại bó tay không biết làm sao.

Cậu cũng là đàn ông, cho dù từ bé đến giờ đều được bảo vệ nhưng cậu cũng là đàn ông đầu đội trời chân đạp đất, cậu cũng có thể kề vai chiến đấu với người yêu!!

Nếu siêu nhân không biết bay, cậu muốn biến thành cánh của siêu nhân! Hoặc là... Biến thành ngực cỡ C cũng được.

Cầm kiếm trong tay, Kim Jaejoong tiện tay xoay người chém một thích khách bên cạnh, đi theo lưng Mập mập phục sinh tăng máu cho đồng đội, bị giết lại uống thuốc phục sinh, sau đó tiếp tục đi dọc theo chiến trường rối loạn.

Từ khi bắt đầu chơi game, đây là lần đầu cậu chạy chuẩn xác như vậy, thao tác cũng không sai, không lãng phí bất kì giây phút nào, cơ hồ một Y sư cao thủ đã thay thế vú em gà mờ.

Nhưng mà, chính vì vậy, mấy đối thủ bên đối phương rất nhanh liền để ý đến cậu, vội vàng vây đánh, đợi Jaejoong phát hiện ra thì đã không có cách nào xoay chuyển tình thế, khi dùng viên thuốc hồi sinh cuối cùng trên người, cậu chỉ có thể ngồi chờ bị giết rồi trở về thành.

Chỉ là, thông báo của hệ thống mà cậu dự đoán lại không vang lên, lúc Jaejoong mở mắt thì thấy bóng đại thần lóe lên trước mặt sau đó liền hóa thành tia sáng quay trở lại điểm trọng sinh!

Hệ thống : Người chơi Tức Mặc lưu lạc giang hồ, chờ đợi phục sinh.

KAO! Đại thần nhà cậu bị giết rồi sao?!

Có người giết đại thần lúc đang cấn đao cho cậu?!

Thậm chí có người dám miều sát đại thần?!

Cậu còn chưa chết mà đám người này dám động vào người của cậu?!

Trong nháy mắt, Jaejoong cầm đại đao đứng lên, sau đó, giơ tay chém xuống, giết chết Chiến sĩ đã miều sát đại thần.

Đinh!

Đinh!

Đinh!

...

Mập mạp bọn họ trợn mắt há mồm nhìn Kim Jaejoong xù lông, xông vào đám người chém giết lung tung như băm thịt heo, mặc kệ là địch hay bạn, chém đến mức quanh cậu một vùng sáng chói.

“Thủy nhi, mau cầu nguyện Thượng đế đi.”

“Má ơi, bảo bối ký túc xá chúng ta bạo rồi, Dae Chil, nhanh lấy thuốc sát trùng.”

“Hử, lấy thuốc sát trùng làm gì?”

“Bạn tri kỉ, thuốc sát trùng của bọn tớ tên là Vô địch, dùng trong mọi trường hợp.”

“...”

“Lão đại à, anh mau trở về đi, bé cái cứ như vậy liệu có giết sạch mọi người không, sẽ bị tên đồ đấy.”

“Lão đại thật bất công, cây đao kia của bé cái là thần khí nha.”

....

Mấy người lãnh đạo loạn cào cào trên YY nhưng không ai dám ra ngăn cản Jaejoong gặp thần giết thần, gặp phật giết phật.

KAO!

Ai mà dám đi cơ chứ, thổ nóng nẩy còn cấn người mà?!

Huống chi đây là một con sư tử con, lại còn là một con sư tử vừa uống thuốc tăng lực!!

Jaejoong hùng hổ mở đường máu, sau đó cầm đao chỉ vào Cửa địa ngục tuyên chiến.

Hệ thống : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa sáng tạo kỹ năng mới, mời đặt tên.

“Tớ bảo này, Tiểu Bạch Bạch, tớ đã nghĩ tên thay cậu, nghe không?”

“Có chuyện thì nói, có rắc thì phóng.”

“Hi... Quả phụ oán!”

!!!!

Lưỡi đao của Jaejoong lập tức chỉ về phía Mập mạp.

Hu hu hu! Đại thần cứu mạng a, bảo bối ngay cả thổ cũng không dám đụng giờ giết người đến đỏ mắt rồi!

“Nương tử, anh không sao.” Giọng lạnh lùng của đại thần rót cuộc vang lên, “Phần sau giao cho vi phu.”

Dù là ai cũng đều nhận ra giọng đại thần không bình thường, quả nhiên, công thành không sao, bị giết cũng không sao, nhưng có người dám ra tay với bé cái nhà đại thần, vậy tuyệt đối là tìm đường chết rồi.

A di đà phật, mấy bạn công thành à, các cậu tự giải quyết cho tốt, nếu biết suy nghĩ thì nhanh đầu hàng đi, biết đâu có thể miễn được hình phạt treo đầu thị chúng.

Hệ thống : Người chơi Lửa địa ngục bị cáo buộc sử dụng Auto, ban nick nửa tháng.

Hệ thống : Người chơi Đường địa ngục bị cáo buộc sử dụng Auto, ban nick nửa tháng.

Hệ thống : Người chơi Địa ngục tàn bạo bị cáo buộc sử dụng Auto, ban nick nửa tháng.

...

Hệ thống chẳng biết làm sao tự dừng thông báo ban nick hơn mười người, sau đó nguyên một đám chủ lực của Cửa địa ngục liền biến mất khỏi chiến trường.

WTF! Cái này còn nhanh hơn quay trở lại điểm trọng sinh, ngay cả một cộng lông cũng không lưu lại!

Người chơi nữ Tuyệt Sắc còn sót lại thì đối phó dễ hơn nhiều, đại thần chỉ động động ngón tay, động động miệng, trận chiến kéo dài suốt hai giờ rốt cuộc kết thúc.

Vân Quy thành thủ thành thành công, nhận được quyền kinh doanh vĩnh cửu!

Tuyệt Sắc bang danh chấn Phong Vân giải tán, bang chủ Phương Hoa tuyệt thế bị giết ba lần, chính thức rời khỏi Top người chơi, trước khi đi còn gào lên trên kênh thể giới:

—— Túc Mặc, anh với cô ta yêu xa, anh nhất định phải hối hận!

Kim Jae Jae mờ mịt!

Cô gái này chẳng lẽ cảm thấy cách nhau một tòa nhà là yêu xa sao, Mập mạp cùng với người yêu cậu ta còn cách nhau cả một con sông, vậy không phải là một người ở Trái Đất, một người trên Sao Hỏa sao?!

Trong tiếng chúc mừng, người chơi nhao nhao logout, Jaejoong đang định thanh lý sạch sẽ người không có phận sự trong YY, nói chuyện với đại thần về vấn đề sinh hoạt của hai người thì...

Cửa ký túc xá bị một người đá văng ra, nữ sinh cùng lớp giờ một tập tở rơi, ồn ào nói: “Jae Jae, cứu người như cứu hỏa a!”

23. Chương 23: Day 23

Hệ Y đại học T từ trước đến nay luôn được coi là một sự tồn tại thần thánh, vì so với hệ kỹ thuật dương thịnh âm suy cùng hệ văn hóa chẳng khác gì phiên bản hiện đại của vườn Đại quan trong Hồng Lâu Mộng, hệ y nam nữ cân đối, nổi tiếng với truyền thống “xử nội bộ” tốt đẹp.

Nhưng mà, tựa như việc quân đối địch cũng có thể bắt tay nhau giảng hòa, hệ y là một ngành rộng lớn chắc chắn cũng có vài trường hợp đặc biệt... Chẳng hạn như bạn Kim Jae Jae ở ký túc xá 419, tuy kiêm hai chức hoa hậu giảng đường cả nam và nữ của trường, nhận được một đồng sô-cô-la vào ngày Valentine nhưng tiếc thay, tất cả những người đó đều đã phỉ công!

Theo Mập mạp tổng kết, nữ sinh sau khi tiếp xúc với bảo bối ký túc xá nhà các cậu sẽ chia thành hai hướng.

Một hướng là xấu hổ tự ti hậm hực mà chết, không trắng như Kim Jae Jae thì thôi bỏ qua, không có đôi mắt to tròn như Kim Jae Jae cũng không tính, nhưng mà sao các cô lại không được nam sinh thích như Kim Jae Jae là sao?!

Một hướng khác thì chẳng hạn như Tuyền Thủy sau này biến thành Hậu viên đoàn Kim thị, tự cho mình là chị, cô, dì, bác, cứ đến giờ nghỉ là tất cả lại đến tìm cậu tặng đồ, nhiều đến mức đây đã là cảnh thường ngày của hệ y.

Nhưng mà, tuy tên nhóc này rất có danh tiếng, nhưng chuyện giống kiểu cứu người như cứu hỏa, bình thường rất ít người tìm tới Jaejoong, bởi vì...

Ai cũng không muốn tìm một lính cứu hỏa xong lại còn phải phái thêm một đoàn người đi theo để đảm bảo lính cứu hỏa đó cùng các dụng cụ còn... Nguyên vẹn!

“Mẽ Kỳ, cậu xác định cậu muốn nhờ Tiểu Bạch Bạch làm lính cứu hỏa?” Mập mạp kinh hãi, xoay người kéo cô gái vừa lao vào phòng hỏi, “Cậu xác định cậu muốn tìm một người lúc lên thuyết trình còn vấp phải dây micro mà trượt chân, lúc bán đồ thì đứng nhầm quầy, mang dụng cụ vẽ tranh ra sông thì thiếu chút nữa ngã xuống nước?!”

“... Mập mập, cậu không nói lời nào không ai coi cậu là kẻ câm mà bán đi đâu.” Jaejoong cảm giận, tuy cậu luôn gặp phải vài rắc rối nhỏ nhỏ nhưng cũng có gây ra chuyện gì lớn đâu!

“Nhưng mà, tớ sợ người ta coi tớ là kẻ điếc mà bán đi.”

!@#\$\$@!\$...@#\$

Không ba hoa sẽ chết sao!

“Biết sao được, thật sự không tìm được người nào nữa.” Mễ Kỳ bắt đầu đi lắc đầu, hoạt động lần này lại trùng với cuộc thi cuối kỳ, sinh viên năm hai, năm ba đã sớm bước vào kì thi, chỉ có sinh viên năm nhất mới còn thời gian bay nhảy, tìm tòi tìm lui chỉ còn lại ký túc xá 419 là rảnh rỗi, “Dù thế nào cũng phải lấy cho đủ quân số nha!”

Cho nên, cậu kỳ thật là cục vàng duy nhất trong cái chậu vàng thau lẫn lộn đúng không, hay kỳ thật chưa đủ để coi là vàng nhưng vì không còn cách nào khác nên đành phải nhắm mắt bỏ qua?!

Hừ (∞)

“Mễ Kỳ, tớ còn sống đấy!!!” Đừng có đứng trước mặt cậu mà thần nhiên nói với người khác rằng không còn ai mới tìm cậu như vậy được không?! Cậu vẫn còn thở đều đặn đây này!

“A, tớ đã quên.” Mễ Kỳ điều chỉnh vẻ mặt, ra vẻ thành kính, cúi đầu hành lễ sau đó mở miệng nũng nịu, “Jae Jae

”

Đường có mười tám ngã rẽ cũng không trở mặt nhanh như cô gái này! Định làm sói đi lừa gạt người ta sao!

“Phụt

~” Jaejoong phun hết nước trong miệng ra, nước như mưa trút xuống người Dae Chil đang ngồi xổm gần đó, “Ngài làm ơn nói chuyện bình thường, tiểu nhân không chịu nổi.”

“Không nói sớm.” Mễ Kỳ lập tức đổi giọng ngồi xuống bàn, xách đuôi váy lên, vắt chéo chân nói, “Mai là kỷ niệm ngày thành lập trường, biết không?”

“(o) Hả?” Bốn người thống nhất vẻ mặt khiếp sợ nhìn Mễ Kỳ, sao bọn họ không biết có thứ gọi là kỷ niệm ngày thành lập trường nhỉ?!

Mễ Kỳ day trán, cô biết rõ mà, cô biết bốn người này vốn vừa từ rừng sâu núi thẳm đi ra, chứ không làm gì có chuyện thông báo về ngày kỷ niệm trường dán ở cửa mỗi phòng đến hơn nửa tháng rồi, ra ra vào vào suốt ngày mà không phát hiện.

“Các hệ đều phải tự tổ chức hoạt động tuyên truyền cùng xây dựng các tiết mục, tiết mục thì bọn tớ đều đã chuẩn bị khá ổn rồi, hiện tại chỉ còn thiếu người phát tờ rơi, cho nên...”

“Cho nên chỉ cần bọn tớ đi phát tờ rơi thôi đúng không?” Kim Jaejoong mừng rỡ, phát tờ rơi thì chỉ là một CASE nhỏ thôi, đơn giản hơn việc lên sân khấu hát hò nhảy múa nhiều.

“Trên lý thuyết thì là như vậy.” Mễ Kỳ cười như trộm được đồ quý nhảy xuống bàn, lấy một đồng thứ trong cặp ra, sau đó chỉ, “Chỉ cần mặc cái này vào là được.”

WTF! Cậu nhìn thấy cái gì vậy?!

Kim Jaejoong trừng to hai mắt nhìn đồng quần áo loạn thất bát tao trên đất, bikini?! Quần áo siêu nhân?! Mona Lisa?! Đồ hình thú?!

“Cậu xác định là bọn tớ đi phát tờ rơi chứ không phải làm con khỉ trong gánh xiếc?” Kim Jaejoong khinh bỉ nhìn Mập mập gào lên với đồng bối tây trong đồng đồ rồi nhặt bộ quần áo siêu nhân lên ôm vào lòng như bảo vật, tên này cứ thấy cái gì không bình thường là lao tới gào thét như kinh phong phát tác vậy.

“Đương nhiên không.” Mễ Kỳ cười xấu xa, “Khỉ trong gánh xiếc còn có kỹ thuật hơn các cậu.”

!!!!

(#)

“Dù sao thì, Jae Jae à, cậu chọn một bộ là được, chỉ cần mặc vào rồi đứng phát tờ rơi thôi, hơn nữa mọi người đã đồng ý, sau khi xong việc, bộ trang phục đó sẽ tặng cho cậu.”

WTF! Cậu cần bộ trang phục siêu nhân làm gì?! Chẳng lẽ rảnh rồi lại mặc vào để bay chơi sao, người khác thì không sợ bị dọa nhưng cậu sợ bị tổng vào trại thương điên đấy!

Còn có quần áo Mona Lisa, cậu không muốn mua cái khung rồi ngồi sau nó mà cười mỉm a!!!!

Cho dù là bộ quần áo động vật liền thân kia khá phổ biến, nhưng nếu sau này mặc, lúc vào WC muốn rửa mặt thì lại phải cởi ra, vậy chẳng phải những người vào WC sẽ được thấy cảnh sư tử lột da sao?!

“Tớ! Không! Muốn!” Kim Jaejoong ngạo kiều quay đầu, “Dae Chil, Junsu, Mập mập đều được a, tại sao phải tìm tớ?”

“Đầu tiên, Mập mập mặc không vừa bộ sư tử này, hơn nữa bọn tớ cũng không cần một con sư tử mang thai bầy thặng, tiếp theo, Dae Chil lần này phụ trách an toàn sân khấu với tổ an ninh, cậu thấy con sư tử nào lại mặc đồ bảo vệ chưa, cuối cùng, bộ sư tử này là size nhỏ, tớ hoài nghi mong Junsu mà nhét vào sẽ bị bực.”

Làm gì có chuyện đấy, cậu nghĩ mong Junsu là đỉnh Everest à?!

“Cậu từ đầu đã nhầm tớ rồi đúng không?” Jaejoong không tình nguyện đi qua, sờ sờ bộ hình sư tử trên đất, oa, hình như rất mềm nha, cầm lên nhìn trái nhìn phải một hồi, trông như hàng hiệu vậy, “Thật sự cho tớ sao?”

“Tớ lấy danh dự của mình ra thề.” Mễ Kỳ nhắc tay về mặt nghiêm túc.

“Cậu có sao?”

Cậu đừng có lấy mấy cái câu trong cổ tích ra nữa đi!

“Phải phát ở đâu?”

“Ngay trên sân trường thôi, ngày mai hoạt động của từng hệ đều tổ chức ở đó, có mặt trước 10 giờ sáng là được.”

“Nhất định phải mặc cái này sao?”

“Không nhất định.” Mễ Kỳ thu lại mấy bộ không được lựa chọn bỏ vào cặp, buồn bã nói, “Tớ vẫn cảm thấy không mặc gì là tốt nhất, sau có hoa cúc trước có dưa leo, còn có cả trứng gà, oa, bữa sáng rất dinh dưỡng nha.”

Đùa à! Cậu về sau sẽ không bao giờ ăn trứng nữa!

Mễ Kỳ cười tủm tỉm phát tay với bọn họ, sau đó đi ra cửa, váy dài quá nên vấp chân suýt nữa ngã, vì vậy, Jaejoong đỡ người nhìn cô gái BH kia túm váy buộc ngang đùi rồi vui sướng ra khỏi cửa.

Ồ!!!! Jaejoong che mặt không đành lòng nhìn, hệ các cậu còn có ai là con gái chân chính nữa không?!

“Các cậu, ngày mai tớ mặc bộ siêu nhân này như thế nào?” Mập mập khoác áo choàng phản quang của siêu nhân lên người, ra sân thượng uốn éo một hồi, sau đó vênh Lan Hoa Chỉ hỏi ba người đang vô cùng muốn khinh bỉ cậu, “Không cần phải ngại không dám khen đâu, đến đây đi, mau dùng bữa ca ngợi đánh úp tớ.”

“Mập mập, cậu có thể lấy thứ gì đó trùm lên mặt cậu không, tớ thấy buồn nôn lắm.” Junsu cầm bánh mì không biết có nên ăn hay không, quả nhiên nhìn Mập mập là cách giảm béo vô cùng dễ dàng.

Các bạn nữ à, muốn giảm béo sao?! Mời đến 419 xem Mập mập công công biểu diễn, không giảm không lấy tiền!!!

“Giấc mơ làm anh hùng của Bé gia ta đã thành hiện thực.” Mập mập cởi quần áo ra, sau đó lần lượt mặc từng thứ trong bộ siêu nhân vào, “Tiểu Bạch Bạch, cậu thấy Bé gia có đẹp trai không?”

Jaejoong nhìn bụng Mập mập ngấn mỡ lên như lớp tuyết mùa đông, lại nhìn hai cánh tay to ngang bắp đùi, yên lặng không nói gì, siêu nhân kiểu này muốn bay lên trời thì phía dưới phải có bao nhiêu cái quạt thổi nữa đây.

May mắn trên thế giới này chỉ có một siêu nhân béo, nếu ai cũng như vậy thì khi bọn họ bay lên chẳng phải là không khác gì mây đen che kín trời sao!

“Ai nha, đồ lót này sao bảo thủ vậy.” Mập mập ghét bỏ ném phụ kiện màu trắng qua một bên, sau đó cầm lấy quần lót hình con chim cùng quần lót hình đóa hoa của mình trên giá áo hỏi, “Cái nào đẹp hơn?”

“Mập mập, cậu đang sợ mọi người không biết bên trong có chim sao?” Junsu nhăn mày, ký túc xá các cậu thật sự không có sinh vật bình thường một chút sao?!

“A, đúng rồi, Béo gia có cái này.” Mập mập nằm rạp xuống đất lật tủ tìm cả buổi, cuối cùng lấy ra một mảnh vải từ trên giá sách, “Aa, tìm được rồi.”

O__O “...”

Này! Mập mập, cậu cầm quần chữ T là sao?!

Đầu năm nay, siêu nhân cũng gọi cảm à?! Sao đột nhiên cậu lại muốn mặc nội y ra bên ngoài?!

“Nhưng mà, Tiểu Bạch Bạch, cậu bảo cái khe này nên mặc ra phía trước hay phía sau?”

“Mập mập!”

“Có!”

“Tớ thấy tốt nhất là cậu đội nó lên đầu, thuận tiện nhét luôn cái khe đấy vào miệng cho khỏi nói.”

-_-!

Jaejoong quay đầu nhìn danh sách hảo hữu trong game đã logout gần hết, kinh hỉ phát hiện đại thần vẫn online, vừa rồi không phải nói trên YY bảo chuẩn bị ra ngoài ăn đêm để chúc mừng sao?!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, anh vẫn còn online?! *Nghĩ hoặc*

Hảo hữu Tức Mặc :

Ừ.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Không phải Pamper nói các anh xuống ăn cơm sao (__)?

Hảo hữu Tức Mặc :

Tên đó với Quý Kiến Sầu đi thôi.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

(o) Ồ.

Jaejoong yên lặng, nhìn trên màn hình, hai nhân vật đang ngồi trên đỉnh Lạc Hà ngắm người, cậu chưa từng hẹn hò, cũng không biết hẹn hò thì phải như thế nào, nhưng cậu và đại thần bây giờ có thật sự là đang hẹn hò không?!

Không thấy mặt, cũng không nói bất kì lời tâm tình gì, đại thần nhiều nhất cũng chỉ nói với cậu một câu là ngủ ngon mà thôi, nếu như không tính chữ “Ừ” là tiếng người! (= =?!)

Trong game, đại thần vẫn bảo vệ cậu như trước, cả thế giới ồn ào nói hâm mộ ghen ghét với cậu nhưng cậu lại cảm thấy mọi việc không chân thật chút nào, ngoài hai nụ hôn hôm gặp mặt cùng lời tỏ tình của đại thần ra, tình cảm của hai người đều xây dựng lên từ mạng ảo, trên mạng, cậu là gà mờ, đại thần là đệ nhất cao thủ không người địch nổi, cậu là nương tử của đại thần, là người đại thần bảo vệ.

Nhưng, ngoài đời thực thì sao?!

Cậu và đại thần là loại quan hệ gì?!

Nếu có một ngày Phong Vân không hoạt động nữa, nếu có một ngày trò chơi mới ra đời hay hơn Phong Vân, như vậy, các cậu nên đi đâu?!

Mọi người ai cũng thích mèo máy nhưng nếu có một ngày, một con mèo máy có lỗi tai hoàn chỉnh xuất hiện, vậy mọi người sẽ chọn ai?!

Nếu có một người, một người thú vị hơn cậu xuất hiện trong game, vậy?!

Đại thần rất cuộc thích cậu trong game hay cậu ngoài đời thực, mà cậu, rất cuộc là thích đồng số liệu trong game hay người sống sờ sờ ngoài đời?!

Hảo hữu Tức Mặc :

Đang nghĩ gì vậy?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Em muốn hỏi anh...

Hảo hữu Tức Mặc :

Nói.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Thôi bỏ đi, đại thần, ngày mai anh có đến trường không?

Hảo hữu Tức Mặc :

Thi cuối kì, có.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Vậy à, không có việc gì, em out trước.

Hảo hữu Tức Mặc :

Nương tử.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

(v) Huh?

Hảo hữu Tức Mặc :

... Không có việc gì, đi ngủ đi, ngủ ngon.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Ngủ ngon.

Jaejoong buồn bực logout, đóng máy tính, gió đêm mát lành thổi qua, Mập mập vẫn còn đang âm ỉ với Junsu về vấn đề trang phục, Dae Chil ngây ngô ngồi một bên xem cuộc chiến, giống như vô số buổi tối trước đây, nhưng, lòng cậu lại rối loạn.

Giống hạt bắp rơi vào trong chảo liền nổ đùng đùng không dứt, xù lên thành bắp rang vậy!

Yêu một người đàn ông ít nói rất cuộc là khổ sở cỡ nào?!

Đại thần phải thi nha, vậy mai nhất định sẽ không tham gia hoạt động kỷ niệm ngày thành lập trường, nhưng mà vậy cũng tốt, cậu phải mặc quần áo động vật phát tờ rơi, chuyện mất mặt như vậy không để đại thần thấy thì tốt hơn.

Nhưng mà, đại thần trước lúc logout định nói gì với cậu vậy?!

Jaejoong mang theo nghi vấn này tiến vào mộng đẹp, không hề để ý sau khi cậu ngủ, Mập mạp và Junsu nhìn cậu với ánh mắt lo lắng cùng với một cuộc điện thoại kéo dài hàng chục phút.

“Oa, Tiểu Bạch Bạch của chúng ta mặc bộ sư tử này quả thật là không chê vào đâu được.” Trước mười giờ, mấy người bắt đầu xuống sân trường, vừa đi vừa đùa giỡn Jaejoong vẫn đang trốn sau lưng Junsu không chịu đi ra.

Áo ngủ toàn thân được may cẩn thận, bọc kín từ đầu đến chân, chỉ lộ ra một khuôn mặt vì đi đường mà đỏ bừng, trên đầu có hai lỗ tai đỏ, trên mông có một cái đuôi vì đang đi mà cứ lắc trái lắc phải, khiến cho Junsu cứ nhàn rỗi lại đi sờ mấy cái.

Hì hì, sờ thật thích nha!

Cậu không biết cậu có giống sư tử không nhưng cậu chỉ cảm thấy mình rất giống tinh tinh trong vườn thú, người vây xem nhao nhao lên đòi chụp ảnh lưu niệm.

“Haizzz, sớm biết sẽ hot như vậy, tớ đã làm một cái băng rôn rồi.” Mập mạp đeo một cái mặt nạ làm từ bìa, lắc đầu liên tục, “Chụp ảnh chung năm đồng, sờ một lần mười đồng, vậy tiền sinh hoạt tháng sau sẽ rất dư giả nha.”

“Có chút tiền đồ được không?” Junsu nhảy ra, Jaejoong còn đang vui mừng khi thấy em họ mình biết bảo vệ người, sau đó liền thấy Junsu đặt tay làm thành cái loa, thanh giọng bắt đầu gào thét:

“Ông đi qua bà đi lại xin đừng bỏ lỡ, sư tử mới ra lò đây, chụp ảnh chung 20, sờ một lần 50!”

KAO! Còn mới ra lò, cho cậu là bánh bao à, sờ một lần cái gì, sư tử cũng có danh dự đấy, sờ cái em nhà em ấy.

%>_<% Bản thân cậu còn chưa sờ đủ nha!

Kim Jaejoong xù lông, ôm tờ rơi lắc người chui ra khỏi đám đông, tìm chỗ ít người bắt đầu phát tờ rơi, nói là phát tờ rơi, kỳ thật chỉ là người qua đường đến trước mặt cậu, tự lấy một tờ rơi trong lòng cậu thôi.

Biết sao được, bạn đã bao giờ thấy móng vuốt sư tử có thể cầm tờ giấy giống người chưa!

KAO, tay sư tử còn to hơn mặt cậu, cầm nắm bằng niềm tin với hi vọng à!!!

Cũng may hình tượng sư tử quả thật rất đáng yêu, mọi người đi ngang qua cơ bản đều tự động lấy một tờ rơi, thuận tiện xoa xoa lỗ tai cậu...

Mấy người đủ rồi nha!!! Còn xoa nữa thì tai cũng đau đấy, còn có đuôi của cậu, đó là đuôi sư tử đấy, không phải sợi dây, đừng có kéo được không!

Thấy tờ rơi trong ngực không còn mấy, cậu liền chuẩn bị tẩu tán cho xong rồi chuẩn, cậu không muốn đứng đây làm sư tử rụng lông nữa đâu, người nào cũng sờ, mấy người nghĩ tôi là linh thú à, sờ một lần thì sống lâu trăm tuổi chắc!

Cậu là sư tử nha, sư tử đấy, là sư tử giống Simba đấy!

Không phải chó xù đâu!!!

Một lần nữa nghiêng người tránh người qua đường A định xoa tai cậu, Jaejoong liền nhìn thấy ở một chỗ xa có người giống như... Park Yoochun.

WTF! JQ nhà Junsu?!

Sao anh ta lại xuất hiện ở đây, không phải bảo bọn họ hôm nay có kỳ thi sao, chẳng lẽ Park Yoochun có em trai sinh đôi, tuy vậy, nhưng chắc không trùng hợp đến mức Shim Changmin cũng có em trai sinh đôi thích ăn bánh rán chứ?!

Jaejoong cũng không biết vì sao lúc mình nhìn thấy hai người kia lại bối rối như vậy, nếu như nói, hai người họ xuất hiện trong kỷ niệm ngày thành lập trời thì là mơ giữa ban ngày, vậy...

Bỉm Pampers cùng Quý Kiến Sầu đều đã đến, đại thần có thể không đến sao?!

Jaejoong hít một hơi, hình tượng hiện tại của cậu, không gặp đại thần thì tốt hơn, đại thần nhất định thích tiểu y sư khí chất xuất chúng, thông minh cơ trí trong game. (Cậu đang nói ai vậy?!)

Đúng, nhất định là như vậy!

Jaejoong nắm tay, xem ra cậu phải tìm một chỗ trốn thôi, tên nhóc nói làm liền làm ôm chặt tờ rơi trong ngực, bàn chân lông xù trượt trên mặt đất, xoay người, sau đó...

Uỳnh!

Ai ôi!!!

Đau quá!!

Kim Jaejoong đặt mông xuống đất, tờ rơi trong tay bay đầy trời.

Cái quái gì vậy?!

Tên nào không có mắt nhìn dám đụng vào cậu, không biết hôm nay cậu là sư tử sao, không biết cậu cần người không phải chịu trách nhiệm sao?!

Thật là, cậu cảm thấy đuôi của mình sắp gãy đến nơi, không biết đuôi sư tử rất yếu ớt sao? Giống với tâm hồn mong manh của người ta đó (?!)

“Nương tử.”

Nương tử?

Hình như người gọi cậu như vậy chỉ có một?!

Jaejoong hoảng sợ ngẩng đầu, quả nhiên người cậu đụng vào là đại thần đang cong khoe miệng, đại thần mặc một thân âu phục giờ đang ngồi xổm xuống đối diện cậu.

WTF! Đây là phạm quy, phạm quy nha, sao có thể mặc âu phục đẹp như vậy?!

“Má, má, má, má...” Jaejoong xoa lỗ tai sư tử của mình, lắp bắp nói không lên lời.

“Anh hy vọng nương tử gọi anh là tướng công hơn.” Giọng trêu chọc của đại thần truyền đến, Kim Jaejoong trong phút chốc mặt liền hồng lên.

Đại thần chiếm tiện nghi của cậu!!!!

Cậu còn lâu mới gọi đại thần là mẹ, mẹ cậu không gian trá giả hoạt âm hiểm như vậy, mẹ cậu sẽ nhớ rõ việc cho cậu số di động, sẽ không vừa gặp đã biến mất vài ngày, (^) , không vô lương như người này!!

“Không phải anh có cuộc thi sao?” Jaejoong lăm bằm ngồi trên đất, hai tay vỗ vỗ vào nhau phủi bụi.

“Đã thi xong.”

“Anh... Sao biết em ở đây?”

“Cổng vào hệ của em có dán quảng cáo.”

“Quảng cáo gì?”

“Hoa hậu giảng đường của trường chúng ta biểu diễn —— Vũ điệu Simba, xin hãy chú ý.”

A a a a a a!

Cậu biết mà, Lễ Kỳ nào có thể tốt bụng như vậy, tặng cậu quần áo miễn phí, còn nói chỉ cần phát tờ rơi, định bắt nạt người thiện lương như cậu sao!

Jaejoong nghiêng răng nghiêng lợi rửa xả, vị đại thần nào đó buồn cười nhìn biểu cảm của vợ yêu nhà mình thay đổi liên tục, vươn tay kéo cậu đứng dậy, vỗ vỗ bụi đất trên mông cậu, hỏi:

“Mất hứng?”

“Không.”

Vịt chết còn mạnh miệng chính là đây, miệng nhỏ kia bĩu ra đủ để treo một cái bình rồi, thảo nào Junsu nói cậu gần đây ở trong ký túc xá vẫn không vui, đoán chừng là có nhiều tâm sự.

“Anh dẫn em đi thay quần áo?”

“Không muốn.” Jaejoong nhìn bàn chân lông xù của mình, “Em hứa với Mễ Kỳ rồi, phải làm xong, mẹ nói, chuyện đã hứa với người khác thì không thể đổi ý giữa đường.”

Jung Yunho yên lặng cười, tên nhóc này tuy hành vi rất ngốc nghếch nhưng lại được dạy dỗ vô cùng tốt, xem ra phải tìm cơ hội thảo luận với mẹ vợ tương lai về vấn đề quyền nuôi dưỡng bé sư tử rồi.

“Yaaaa, thơm quá.” Không biết ngửi thấy mùi thơm gì, bé sư tử vốn đang tức giận liền tươi cười rạng rỡ, mặc kệ đại thần chạy ra chỗ khác.

Tìm đến nơi mới phát hiện câu lạc bộ nấu ăn của trường đang phát bánh ngọt và trà sữa miễn phí, không ít người ngửi thấy mùi thơm đã xếp hàng phía trước chờ nhận đồ ăn.

~(>_<)

~Sao lại nhiều người như vậy, sao cứ chen ngang thế kia, đây là xã hội cổ à?! Mấy người chưa từng nhìn thấy đồ ăn sao?!

Cậu cũng rất muốn ăn nha!!

Jaejoong mặc bộ sư tử tuy to hơn nhưng dù sao cũng vướng một lớp lông, không thể phát huy ưu thế trong đám người, mấy lần sắp chen được vào lại bị đẩy ra.

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

Cảm giác nhìn thấy mà không được ăn rất khó chịu, Jaejoong ngồi xổm ngoài đám người vẽ vòng tròn, lúc đại thần nhìn cậu chẳng lẽ cũng cảm thấy như vậy?!

Ahh, thật đáng thương!

Jung Yunho buồn cười nhìn bé sư tử nhà anh bị đẩy ra ngoài vẻ mặt đau khổ, vươn chân dài chen vào trong đám người, tay mắt nhanh nhẹn cầm hai cái bánh ngọt, một ly trà sữa ngồi xổm trước mặt bé gà, sau đó, bé sư tử nào đó lập tức cười như hoa.

Meow ô, đại thần thật tốt!

Nhưng mà, cậu phải ăn kiểu gì?!

Jaejoong nhìn nhìn móng vuốt của mình, cậu không thể chỉ vì ăn bánh ngọt mà cõng hết ra nha, cái này dù cậu nguyện ý, đại thần hẳn cũng không cho.

“A.”

Một bàn tay vươn đến bẻ miếng bánh, đưa đến bên miệng cậu.

Jaejoong cảm động, đây tuyệt đối là người đàn ông điển hình của thế kỷ hai mươi mốt nha, phục vụ tận nơi.

Ngoan ngoan há mồm ăn bánh ngọt, Jaejoong liếm liếm môi, sau đó cảm thấy có gì đó mềm mềm, cúi đầu nhìn mới phát hiện cậu vậy mà ngậm cả ngón tay đại thần?!

Này! Cậu chỉ muốn ăn bánh ngọt, không phải bánh bích quy ngón tay nha, hơn nữa bánh bích quy này hơi mặn đấy!

Jaejoong mặt bắt giắc đỏ lên, nhìn đại thần chậm rãi thu tay lại, đặt ở bên miệng, sau đó bình tĩnh mở miệng:

“Quả nhiên ăn rất ngon.”

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!

Về sau ai dám nói với cậu đại thần thanh tâm quả dục, ai dám nói với cậu đại thần là người trầm mặc hướng nội, cậu liều mạng với người ấy!

Cái này căn bản là muộn tao nha, đây chính là dầu phủ kem nha, bên ngoài lạnh như băng, biết đâu bên trong đã rừng rực lửa rồi!!

Siêu nhân mới chỉ mặc quần lót ra ngoài, loại cấp bậc như đại thần căn bản là mặc toàn bộ nội y nha!

Hai người cứ như vậy trước mặt đám đông, anh một miếng em một miếng ăn hết sạch bánh ngọt, Kim Jae Jae bị nghẹn mắt tròn to, tội nghiệp nhìn ly trà sữa trên tay đại thần.

Cậu không uống nước nữa thì cậu sẽ trở thành sư tử đầu tiên chết khát!

Nhưng mà, sao đại thần lại đổ hết ly trà sữa vào trong miệng mình?!

Sau đó, người đàn ông nào đó trong game rất lạnh lùng đi đến trước mặt Jaejoong, kéo bé sư tử nhà anh, ôm lấy khuôn mặt cậu, sau đó...

Đúng vậy, cậu lại bị hôn rồi!

Nhưng mà lần này chỉ có mấy giây, sau đó trong miệng liền tràn ngập hương vị trà sữa, đại thần, anh đang... Đút sữa sao?!

Này, đại thần, anh nhất định phải dùng phương thức kinh thiên động địa như vậy để giúp cậu uống nước sao?!

Bây giờ là đang trên sân trường nha, không phải phòng ngủ nhà anh, người ta nhìn thấy thì làm sao bây giờ?!

Jaejoong còn chưa gào thét xong, vị nào đó đã uống hết ly sữa liền bình tĩnh bắt đầu bước về phía sân trường đông người, Jaejoong vội vàng đuổi theo, hai người khó khăn lắm mới gặp mặt một lần, không biết lần sau còn phải đợi đến khi nào nữa, haizzz!

Nhưng, sự thật chứng minh, chân to không phải lúc nào cũng tốt, lúc nhìn mình nặng nề bước từng bước, lại nhìn vị đại thần nào đó đi như bay...

WTF! Đi nhanh như vậy làm gì, chân dài rất giỏi sao, cậu không tin, cho dù anh là đại thần, đi nhanh như vậy cũng có thành tiên đâu?!

Có giỏi thì bay một lần xem!!

Jaejoong trừng mắt nhìn khoảng cách giữa mình và đại thần càng ngày càng xa, bất mãn mấy ngày nay bộc phát, đặt mông ngồi xuống thảm cỏ, không chịu bước đi.

Em không đi!!!

Cái gì mà siêu nhân, cái gì mà thần tiên, ai quản anh là cái gì, không liên quan đến em!

Dù sao khoảng cách giữa cậu và đại thần vĩnh viễn như vậy, đệ nhất cao thủ trong Bảng xếp hạng cùng gà mờ mới nổi, anh lúc nào cũng sáng chói, cậu lại chẳng có chút tiếng tăm, dù hết lần này đến lần khác, cậu đã cố gắng nhưng vẫn không qua nổi khoảng cách này.

Tiểu quái thú luôn cam tâm tình nguyện bị Ultraman đánh, đánh cho thành đầu heo mà vẫn bắt khuất, vậy đó có phải là một cách biểu đạt tình yêu không?!

Vậy, đại thần, em đến cùng phải làm thế nào mới đuổi kịp anh, dù anh thích em, nhưng, em phải làm sao để có tư cách đứng cạnh anh đây?!

24. Chương 24: Day 24

Gần như toàn bộ người quen bạn Jaejoong nhà Kim đều biết một quy định: Khi bảo bối bữu môi chuẩn bị tiến vào trạng thái không vui nhất định phải nghĩ mọi biện pháp dỗ cho tốt, nếu không... Nếu không tự gánh lấy hậu quả.

Bạn Junsu đã từng không rõ điều này, vội vàng đi đá bóng mà không dỗ dành hyung nhà cậu, sau đó ba ngày tiếp theo thể nghiệm sâu sắc cái gì gọi là cảm giác oán khí quần quanh, các bạn đã từng gặp cảnh

hàng đêm đang ngủ ngon mà bất chợt tỉnh giấc thì lúc nào cũng thấy một đôi mắt còn to hơn trong Anime ai oán nhìn bạn chưa?! Các bạn đã từng gặp cảnh trong suốt một ngày, lúc nào cũng có người đi theo sau bạn bĩu môi, thỉnh thoảng lại gọi một câu “Su Su” chưa?!

WTF! Kể cả Trinh Tử mặt đầy sốt cà chua cũng phải chết đứng trong ánh mắt của bạn nhỏ nhà họ Kim hết!

Chỉ có điều, quy định này tạm thời chỉ có trong nhà Kim, đại thần tuy là thần nhưng cũng chưa có cách nào tính toán được khi nào bé gà bị anh vút phía sau lưng tiến nhập trạng thái xoắn xuýt, phỉ nhổ, oán niệm cả.

Một con sư tử lăn qua lăn lại trên bãi cỏ?!

Lúc đại thần cầm quả bóng bay màu đỏ trong tay quay lại thì thấy bé sư tử vàng nhà anh đang co thành một đồng ôm đầu lăn trên sân cỏ, vì quần áo tương đối dày nên thường xuyên xuất hiện tình huống bị mắc kẹt, cuối cùng lăn một hồi đùng vào chân anh.

“A

~ Đau.” Tiếng rên rỉ truyền qua cái mũ sư tử, giọng mềm mềm khiến người muốn vươn tay xoa xoa đầu cậu.

“Sao không đi?” Vị đại thần nào đó ngồi xổm xuống, nhét quả bóng bay vào trong tay bé sư tử đang bĩu môi.

“Hừ!”

Kim Jaejoong đẩy tay đại thần ra, nhú mũi quay đầu đi thì lại thấy một quả bóng bay được buộc trên móng vuốt của cậu, nghi hoặc quay đầu lại nhìn đại thần, cái này là sao?!

Vút cậu một mình ở phía sau, cũng chẳng thèm quan tâm xem cậu có lăn thành bánh xe nhãn hiệu sư tử không, giờ lại định dùng một quả bóng bay để đuổi cậu đi hả?!

Quả bóng bay hình trái tim này cũng không thể an ủi tâm hồn mỏng manh của cậu nha, không cần thận nó còn khiến tâm hồn cậu vỡ mất!

WTF! Thật sự coi cậu là học sinh mẫu giáo à?!

(^) , Dù thế nào, ít nhất cũng phải một chùm bóng bay mới được!! *Mặt ngạo kiêu*

“Đi theo anh.” Đại thần cũng mặc kệ biểu cảm xoắn xuýt của Jaejoong, kéo cậu dậy, nhanh nhẹn vươn tay phủ đất cát trên móng bé sư tử, sau đó rất tự nhiên nắm bàn tay xù lông của bé sư tử, trước ánh mắt kinh ngạc hoặc khiếp sợ của mọi người mà bước đi.

Kim Jaejoong cũng rất bình tĩnh!

Như thể Hoàng đế mặc bộ quần áo mới kiêu ngạo đi trên thảm đỏ vậy nhưng chỗ bị đại thần cầm giờ đã đỏ đầy mồ hôi!

Dù sao, lúc tay đại thần vỗ móng cậu, cậu cũng đã thoát khỏi quá trình xoắn xuýt mà chuyển sang bình tĩnh rồi!

Cứu mạng a!!!

Tim cậu hiện tại đập mạnh tới mức nghe như có cái búa đập vào tảng đá lớn, ầm ầm ầm ầm, chẳng biết liệu có mắc bệnh tim không!

Vì vậy, tất cả sinh viên đứng trên sân đại học T hôm ấy đều thấy cảnh Hội trưởng danh dự đẹp trai thần bí của trường nắm tay một bé sư tử cầm quả bóng bay đỏ mà vẫn đang nhún nhún nhí nhí bước đi trên sân trường.

WTF! Hôm nay mặt trời mọc ở hướng nào vậy?!

Hội trưởng nuôi sư tử?!

Điều này còn rung động hơn việc Hắc Miêu cảnh sát yêu Anh em Hồ Lô, Tôn Ngộ Không thích siêu nhân điện quang nha!

“Chúng ta... Đi đâu vậy?” Kim Jaejoong nhỏ giọng hỏi, móng vuốt khê giấy định thoát ra khỏi tay đại thần, tuy rằng cảm giác chứng tỏ quyền sở hữu này không tệ, thảo nào Mèo máy cùng Nobita lại thích nắm tay nhau như vậy (= =?!), nhưng mà... Nếu bị người coi là khi mà vậy xem thì rất kỳ quái nha, này!

“Cầm đi.” Đại thần tay càng nắm chặt, không hề có ý định buông ra.

Jaejoong !

Làm cho đại thần nói nhiều thêm mấy chữ đoán chừng còn khó hơn việc bắt Mập mập giảm béo cấp tốc, bắt Dae Chil mất ngủ, bắt Junsu đâm thủng quả bóng của mình, nếu cứ thế này thì sau này biết làm sao?!

“Oa, lão đại, đi tản bộ à?” Vừa chen ra khỏi đám người, giọng nói cổ tình uốn éo của Park Yoochun liền vang tới, còn kèm theo là tiếng cười ư kyang kyang quen thuộc.

Giọng này, dù có hóa thành sóng siêu âm cậu cũng nhận ra được, đây nhất định là em họ cậu Kim Junsu!!

“Nhiều chuyện.”

“Hu hu, Su Su, làm sao bây giờ? Anh thấy hôm nay trời thật hồng nha, thật chóng mặt thật chóng mặt.” Ánh mắt Park Yoochun cứ tập trung vào hai tay đang gắn vào nhau của hai người, sau đó làm ra vẻ bị choáng.

WTF! Tốt nhất là hôn mê chết anh đi, chóng mặt rồi biến luôn thành nhang muỗi hình cây thông Nô-en, há miệng ra là đớp phải muỗi.

“Ai nha, Chun Chun, anh không thể ngắt nha, anh ngắt thì em biết làm sao bây giờ!!!”

Kim Junsu cười cười hùa theo, mắt thấy mặt Jaejoong từ trắng biến sang hồng, từ hồng biến sang xanh, từ xanh lại biến về đen, giống hệt đèn neon khi trời tối, hai người lập tức nhìn nhau cười rồi bỏ chạy.

“Kim! Jun! Su!” Bé sư tử biến thân thành Kim Mao Sư Vương, gào lên, tên này còn dám quay trở lại ký túc xá, cậu sẽ cho tên nhóc kia biết cái giá phải trả khi trêu chọc sư tử!!

“Oa, đây không phải là lão đại của chúng em sao.” Park Yoochun vừa chạy xa, Shim Changmin mang theo một túi kẹo không biết giật ở đâu đi tới, nhằm chán đứng trước mặt hai người, “Đây là bắt cóc từ vườn bách thú à?”

“! @# [\$]%... &*” Kim Jaejoong cúi đầu miệng dùng đủ từ ngữ ân cần hỏi thăm Shim Changmin, đây không phải là đang cười nhạo đại thần dắt tay một con sư tử sao?!

Có vấn đề à?

Sư tử thì không thể đi hóng gió sao, trên đường cao tốc bây giờ cũng có thể tản bộ, lúc bị xe tông còn biết chạy toán loạn, vậy sư tử các cậu không thể đến kỷ niệm ngày thành lập trường chơi sao?! (Sư tử các cậu?!)

“Oa, sư tử này còn biết đứng thẳng để đi nha.” Shim Changmin tiếp tục, “Lão đại, nhật được ở đâu vậy? Hôm nào giới thiệu cho anh em với, em cũng không yêu cầu cao, chỉ cần một con lừa thôi.”

“YAAA! Quỷ Kiến Sâu!!!”

Chuyện này mà còn nhin thì còn chuyện gì không nhin được nữa!!!

Cái này rõ ràng đang cười nhạo tọa kỵ bé lừa Alto nhà các cậu nha!!!

“Oa, hóa ra là chị dâu, tiểu nhân có mắt như mù, không nhận ra.”

WTF! Nếu cậu còn không nhận ra thì người mù không có mắt luôn à!! Định trêu cậu sao?!

“Shim Changmin.”

“Có!”

“Nhanh chóng biến khỏi tầm mắt của hyung.”

“Tuân lệnh.” Vị phó bang chủ luôn nói lời ác độc trên Phong Vân online nở nụ cười hèn mọn, “Lão đại, có cần em đưa cho hyung sợi dây thừng không?”

() Khinh bỉ cậu!

Kim Jaejoong xù lông!

Mấy người có giỏi thì đùa giỡn đại thần đi, có giỏi thì nói trước mặt đại thần đi, bắt nạt một con sư tử là sao, mà Simba cũng có thể biến thành Vua Sư Tử, mấy người cứ chờ xem!!!

“Tiểu Bạch Bạch, sao cậu lại chạy đến đây?” Giọng của Mập mập siêu nhân truyền đến từ phía sau, Jaejoong cứng đờ, vì sao cậu đột nhiên lại có dự cảm bất hảo thế này!

Thật giống như kiểu Sói xám nhìn thấy cừu Lười biếng trong bụi cỏ, kết quả lúc sau phát hiện mình nhầm!!

“Sao bây dám! Mập mập tránh xa.” Jaejoong kéo tay đại thần dừng lại, sau đó làm động tác chỉ tay lên trời của siêu nhân với Mập mập, bất đắc dĩ một tay bị đại thần cầm, tay kia làm thế nào cũng không giống siêu nhân!

“A, đại thần.” Mập mập đang định nhào đến thì vội dừng lại, sau đó xấu hổ cười cười chậm rãi lui về phía sau, “Hai người cứ chơi, hai người cứ chơi, đại thần anh cứ thuần thú đi, tạm biệt.”

WTF! Thuần thú?!

Kim Jaejoong bị mọi người luân phiên trêu chọc, oán niệm rốt cuộc bùng nổ, hất tay đại thần đuổi theo Mập mập muốn thi triển Kim gia mười tám chiêu. Nhưng cậu quên mất bộ trang phục trên người, chân trái giẫm vào chân phải, cả người bay lên không rồi đáp xuống đất trong tư thế gập bunn, trở mắt nhìn bóng cao to của Mập mập dần dần cách xa, đến khi chỉ còn lại một chấm đen nho nhỏ.

Hóa ra, béo siêu nhân cũng chạy nhanh như vậy sao?!

“Ngã đau không?” Jung Yunho buồn cười đi tới, nhìn cậu ngồi trên thảm cỏ vuốt vuốt chân mình, mặt nhăn mày nhí.

“Không có!” Jaejoong vỗ vỗ mắt cá chân mình, mím môi sống chết không chịu thừa nhận, nam tử hán đại trượng phu nào có ngại chút đau ấy!!

“AAAAAA, đau quá.” Tự chống đất đứng dậy, chân Jaejoong vừa chống đất cậu đã gào lên, nhất định là cậu bị sỏi chân rồi.

~(>_<>

~Cậu không muốn làm nam tử hán đại trượng phu nữa, cậu thà rằng làm trẻ con còn hơn!

“Anh nhìn xem.” Jung Yunho nhú mày, nhìn chân xù lông không có kẻ hở nào, vì vậy mày càng nhú chặt.

WTF! Đại thần liệu có ngại cậu phiền phức không!!

“Anh đi trước đi, em tự đi sau...” Jaejoong cúi đầu nhìn chân mở miệng, cậu rất thỏa mãn rồi, hôm nay đã ở cùng đại thần lâu như vậy.

“Lên đi.” Lời còn chưa nói xong đã bị cắt đứt, Jaejoong ngẩng đầu thấy bóng lưng rắn chắc thon dài của đại thần, cơ bắp dù ẩn dưới lớp áo nhưng vẫn lộ rõ.

“Làm, làm gì vậy?”

Hình ảnh trước mắt gần như không khác biệt với cảnh ngày đó đại thần dẫn cậu ra khỏi động trong Phong Vân, chỉ có điều, trong game cậu là nữ Y sư xinh đẹp, mà bây giờ, cậu chỉ là một sinh viên cùng giới tính với đại thần mà thôi.

“Anh đưa em về ký túc xá.”

“Nhưng mà, không phải nói muốn mua thứ gì sao?” Jaejoong dùng cả tay và chân bò lên trên lưng đại thần, sau đó, nhẹ nhàng mà... kiên định ôm cổ anh.

“Anh gọi điện thoại bảo Yoochun mang tới.”

“A

~” Jaejoong không hỏi nữa, chỉ chuyên tâm nhìn sườn mặt đại thần, không biết vì sao cảm giác đại thần ở ngoài đời có khí chất rất giống với trong game, cùng gọn gàng sạch sẽ, cùng trầm mặc mà đáng tin, quan trọng nhất là khiến cậu không tự chủ được muốn dựa vào.

Yên tâm!

Đúng, chính là từ yên tâm này!

Jaejoong nghiêng đầu nhìn mọi người đang nhao nhao quan sát hai người, có người quen, có người không biết, có thầy giáo, cũng có sinh viên, có người sắc mặt bất thiện, có những ánh mắt đã từng khiến cậu sợ hãi, kinh hoàng.

Chỉ là, bây giờ đã hết rồi, khi ở trên lưng người này, cảm nhận từng nhịp rung khi anh hô hấp, cảm nhận nhiệt độ cơ thể của anh, cậu đột nhiên thấy dù trời có sập xuống cũng không vấn đề gì, người đang cõng cậu trên lưng này, nhất định sẽ bảo vệ cậu, dù phải gặp nguy hiểm cũng bất chấp tất cả.

“Đây không phải là hoa khôi hệ Y với Hội trưởng danh dự sao?”

“Hử, sao hai người họ lại quen nhau, nghe nói Hội trưởng rất ít khi tham gia hoạt động của trường nha, thấy bảo đã sớm ký hợp đồng với đài truyền hình rồi.”

“Wow, cõng trên lưng nha, Tiểu Thúy đâu rồi, mau gọi cô ấy đến, cô ấy thích nhất là loại hình công thụ như vậy.”

“Hội trưởng danh dự sao, thật là anh ấy nha, anh ấy và người kia có quan hệ gì?”

“Má nó, Kim Jaejoong đẹp trai của hệ Y vậy mà lại bị Hội trưởng thu rồi sao?!”

...

Jaejoong thính tai, tiếng nghị luận của mọi người cậu đều nghe thấy hết, đại đa số mọi người đều đang suy đoán quan hệ của hai người, đủ loại suy luận khác nhau khiến cho tâm vốn đã bình tĩnh của cậu bùng nổ.

“Thật là.” Jaejoong lăm bằm tựa đầu vào vai đại thần, “Mấy người này thật rảnh rồi @#&@(*...”

“Hử?”

Vị đại thần nào đó buồn cười nghiêng đầu, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng của bé cái ghé vào bên mặt anh lăm bằm, hơi thở phả vào cổ khiến anh bất giác an tâm.

Bé gà nhà anh rốt cuộc đã thu cánh, rơi vào lòng anh rồi.

“Em thấy, trường chúng ta nhiều người như vậy nên ra quy định hạn chế đi lại, mắt hai mí chỉ được ra ngoài ngày lẻ, mắt một mí ra ngoài ngày chẵn, người đeo kính ra ngoài ban ngày, người đi cắt mi ra ngoài buổi chiều!!”

Tên nhóc này bị mấy người kia dọa thành dạng gì vậy?!

“Thế người chỉ có một mắt thì sao?”

“Hmmmm, người có một mắt ra ngoài vào ban đêm.”

Kỳ thật, may mắn là bé gà nhà anh học Y, không phải học giao thông, nếu không chắc hệ thống giao thông loạn to.

“Em sợ người ta nhìn à?”

“Không phải.” Jaejoong ngẩng đầu, “Em sợ mình tỏa sáng quá, bọn họ nhìn đến mù mắt.”

“Đừng lộn xộn.” Vị đại thần nào đó tâm tình rất tốt thừa cơ làm chuyện xấu, lúc lên cầu thang khẽ nghiêng người một cái, làm cho bé gà cả kinh vội vàng ôm chặt cổ anh thở liên tục.

“AAAAA, chậm một chút chậm một chút.”

“Được.”

Đại thần vui vẻ tuân mệnh, bàn tay to không thành thật khê đặt lên mông bé gà để nhắc lên, nhưng mà, cách một lớp vải sờ thật sự không thích chút nào!

Vị họ Jung nào đó cúi đầu dán miệng lên cánh tay nồn nà của bé gà, trong lòng bắt đầu tính toán nên làm thế nào để ăn sạch món ngon này, đến cùng là nên cho thêm gia vị gì đây?!

Thực phiền nha!

Kim Jae Jae được đại thần đặt trên ghế trong ký túc xá, trên chân còn dán băng, bên cạnh đặt không ít hoa quả cùng thuốc mà đại thần để lại trước khi đi, nhưng mà, những điều này không phải trọng tâm, trọng tâm của cậu là —— Cái hộp đại thần đưa rất cuộc là cái gì?!

Một chiếc hộp màu đen, hơi nhỏ, dài, nhìn như không đựng được cái gì, dùng ruy băng đỏ thắt nơ bướm đơn giản bên ngoài, thoạt nhìn khá là đẹp.

“Hyung à, hyung đừng có soi trước đèn nữa được không?” Kim Junsu từ lúc được Park Yoochun hộ tống về ký túc xá vẫn ngồi cạnh nhìn Kim Jaejoong lật qua lật lại cái hộp trước đèn, “Hyung có muốn mang nó đến phòng thí nghiệm chụp X quang không?”

“Haizzz, ý kiến hay, nhưng mà thầy giáo phòng thí nghiệm về rồi đúng không?”

“...”

WTF! Hyung nhà cậu nhất định là người ngoài hành tinh đến xâm chiếm Trái Đất, nếu không sao có thể tán thành suy nghĩ kì quái kia nha!!!

“Hyung mở ra có phải hơn không, mở đi.”

“Nhưng mà đây là đại thần đưa đó nha.” Kim Jaejoong xoắn xuýt, “Đại thần đưa đấy.”

“Đại thần tặng là để cho hyung dùng, không phải tặng để hyung cúng bái, có cần em mua một bát hương, mỗi ngày thấp ba nén vái lạy không.”

Nếu vậy cậu phải đặt hộp này trước bát hương giả bộ làm tấm bia sao (= =?!)

“Được rồi được rồi, hyung mở là được chứ gì.” Đúng lúc Mập mạp Dae Chil cũng trở về, ba người lập tức túm tụm lại bên người Jaejoong, nhìn cậu run rẩy tháo nơ, sau đó chậm rãi mở hộp...

Hóa ra lại là một chiếc bút!

Trong hộp nhỏ lót lông nhung đặt một chiếc bút máy toàn thân đen nhánh.

“WTF, một cái bút máy?” Mập mạp giật mình, vươn tay đoạt lấy bút máy, nghiên cứu nửa ngày rốt cuộc xác nhận, “Thật sự là một chiếc bút máy.”

“Theo nhãn hiệu thì đây không phải một chiếc bút máy bình thường.” Junsu bật máy tính, sau đó gào lên, “Bại gia chi tử a, bút máy này phải có giá đến năm nghìn tư, điên rồi điên rồi, đại thần điên rồi.”

“Thật không?” Kim Jaejoong cũng chạy đến gần, còn thật sự đếm lại số chữ số không, đếm xong, tim ngừng đập ngã xuống ghế.

OMG! Một cái bút sao mà đắt vậy, đại thần à, em không thể dùng đồ đắt như vậy nha, tiền nhiều như vậy để mua đồ lót có phải hơn không, từng đấy tiền có khi mua được một Kim Jae Jae rồi đấy.

“Nhưng mà sao đại thần lại muốn đưa cho Bạch hyung bút máy?” Dae Chil như bưng tỉnh, mọi người cũng vút mấy con số không ra khỏi đầu, bắt đầu tiến hành thảo luận.

“Vì hình tượng của Jaejoong hyung nha, tặng búp bê thì có chút nữ tính, tặng đồ chơi thì hyung ấy không dùng, cho nên đại thần tổng hợp ý kiến tặng hyung ấy bút máy.” Người này là Junsu, bị ấu đả 300 lần.

“Có lẽ, nhà đại thần sản xuất bút máy?” Người này là Dae Chil, bị khinh bỉ năm phút.

“Tớ biết này.” Mập mạp làm tư thế thanh niên phấn đấu, sau đó mở miệng, “Đại thần muốn nói —— Chăm chỉ học tập, vươn lên hàng ngày.”

“...Mập mạp, mời cậu lần, cảm ơn.” Jaejoong cẩn thận cầm lại chiếc bút, mặc kệ nguyên nhân đại thần muốn tặng cậu bút máy là gì, chỉ cần đây là tâm ý của đại thần, cậu vẫn cảm thấy hạnh phúc.

Lúc cất bút máy, Jaejoong đột nhiên sờ thấy một khối thô sấp nhô lên ở nắp (khụ khụ khụ!!), vì vậy hiểu kỳ ẩn xuống, sau đó cả ký túc xá liền yên tĩnh, bởi vì chiếc bút máy này bỗng dưng phát ra giọng đại thần:

“Nguyễn có được trái tim một người, đến khi đầu bạc cũng không lìa xa.”

—— Nguyễn có được trái tim một người, đến khi đầu bạc cũng không lìa xa.

Đây là dòng chữ được khắc trên tấm bia đá trước miếu Nguyệt Lão trong Phong Vân online, dòng chữ màu đỏ nổi bật ấy khiến Jaejoong đã từng đứng lặng người quan sát rất lâu, đó là ước nguyện của rất nhiều người, và cũng là, nguyện vọng của cậu.

“WTF! Làm tớ sợ muốn chết, hóa ra là bút ghi âm.” Mập mạp là người phản ứng lại đầu tiên, khoa chân múa tay sung sướng đoạt lấy bút máy, toàn bộ ký túc xá liền vang đi vang lại lời tỏ tình bình tĩnh nhưng không kém phần thâm tình của đại thần.

—— Nguyễn có được trái tim một người, đến khi đầu bạc cũng không lìa xa.

—— Nguyễn có được trái tim một người, đến khi đầu bạc cũng không lìa xa.

—— Nguyễn có được trái tim một người, đến khi đầu bạc cũng không lìa xa.

...

Junsu nhìn Jaejoong cười ngày càng vui vẻ, khóe miệng cong lên như đóa sen nở rộ, khiến người không thể rời mắt đi được, mấy hôm nay thấy cậu lúc nào cũng sầu mi, tâm sự nặng nề, giờ nhìn thấy nụ cười kia lại nhìn không được cũng nở nụ cười.

Không hổ là đại thần, phương pháp này so với panadol còn hữu hiệu hơn!

“Quả nhiên là đại thần, thủ đoạn tán gái cũng không giống người thường.” Mập mạp cảm khái, sau đó thấy Jaejoong dùng ánh mắt giết người nhìn mình, lập tức đổi giọng, “Không không không, tớ nói là đồ bạn gái.”

o()o

Mập mạp bị JiJi cào cho một nhát, Kim bạn gái, à không, Kim Jae Jae cất bút máy như cất bảo bối, sau đó lấy máy tính, đăng nhập game, cậu hiện tại không thể chờ được để gặp đại thần, muốn cảm nhận tình cảm ấm áp của anh.

Đình!

Tướng công của bạn người chơi Túc Mặc gửi tin nhắn

Đến từ Túc Mặc:

Thích không?

Đại thần chắc chắn rằng cậu sẽ phát hiện đó là chiếc bút ghi âm sao?!

Nếu như cậu không phát hiện huyền cơ ẩn giấu, vậy chẳng lẽ đại thần vẫn để cậu trong trạng thái lộn vào sương mù?!

Anh cho rằng mình đang diễn kịch à, sao vừa sương mù vừa gió lại vừa mưa vậy!

Sao đại thần không dứt khoát nói với cậu một lần cho xong?!

Chẳng lẽ, đại thần xấu hổ?!

Jaejoong cười trộm trong đầu tưởng tượng cảnh đại thần lắp bắp đứng trước mặt cậu, xấu hổ nói không lên lời, tốt nhất trên mặt có hai má đỏ hồng, còn có một cái đuôi xù lắc trái lắc phải nữa (= =?!)

Jaejoong bị tưởng tượng của mình ám ảnh, tự đập bàn cười to, hoàn toàn không chú ý đến hiệp khách áo trắng đã đến bên cậu từ lúc nào.

Hảo hữu Túc Mặc :

Thích không?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, câu kia là nói với em sao? *Xấu hổ*

Hảo hữu Tức Mặc :

Phải.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Nhưng mà, anh đến cùng là thích em ở điểm nào?

Đây là điều mà Jaejoong vẫn luôn buồn bực, cậu thừa nhận mình ở trường khá nổi tiếng, nhưng so với người có số điểm cao nhất trường, lại là Hội trưởng trẻ tuổi nhất, sinh viên được đài truyền hình kí hợp đồng sớm nhất, thật giống như trong thôn dê đã có Dê Hồn Hở, vậy không ai để ý đến Lười Biếng cũng khá thông, so cậu với đại thần vậy cậu chẳng khác gì một cọng cỏ không chút tiếng tăm.

Người như vậy, sao lại thích cậu được?!

Hảo hữu Tức Mặc :

Tò mò?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Ừ ừ *Gật đầu*

Hảo hữu Tức Mặc :

Anh cũng tò mò.

Này!! Kim Jaejoong bỏ nhào!!!

Đây là câu trả lời kiểu gì vậy?!

Vì sao lại nghe có cảm giác bất đắc dĩ phải nhận mệnh vậy?!

Kim Jae Jae cậu dù gì cũng là một cánh hồng đang phát triển, nhành hoa đáng yêu, nhớ năm đó miêu sát một nhà trẻ có dư, sao bây giờ lại mất giá vậy?!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

...

Em...

Hảo hữu Tức Mặc :

Đến Lăng Tiêu Cổ Điện đi.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Làm gì vậy?!

Hảo hữu Tức Mặc :

Quý Kiến Sầu gặp được Giang Nam đạo tặc rồi, đi giết BOSS.

Giang Nam đạo tặc là BOSS ẩn trong Phong Vân, bình thường rất ít khi xuất hiện, bình thường chỉ lúc có sự kiện mới xuất hiện, rất nhiều người chơi đều hi vọng gặp được Giang Nam đạo tặc vì bất kì nguyên liệu nào nó rớt ra đều có giá xa xỉ.

Quý Kiến Sầu nhất định là vận khí cứt chó rồi!

Chờ Jaejoong theo đại thần truyền tống đến Lăng Tiêu Cổ Điện, Jaejoong lại một lần nữa xác nhận Quý Kiến Sầu thật sự là vận khí cứt chó, vì từ trước tới nay lúc Giang Nam đạo tặc xuất hiện, khu vực xung

quanh luôn chặt kín người, giờ lại chỉ có mình bóng dáng Quỷ Kiến Sầu cùng một y sư thoát nhìn vừa rời Tân Thủ thôn.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tiểu Sầu Sầu, cậu đứng đây làm dáng sao?

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Ông đây bị Giang Nam đạo tặc định thân rồi, đồ BOSS không biết xấu hổ dám đánh lén tao!!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

A

~~Jaejoong vẫn còn ghi hận thâm kịch bị trêu chọc hồi chiều nên học đại thần nhàn nhật trả lời một câu, sau đó xoay người tiếp tục tán gẫu với đại thần, lúc cậu online vẫn nghĩ phải tặng đại thần thứ gì đó mới có thể báo đáp cái bút máy lõe sáng Nhân dân tệ kia, nhưng trang bị toàn thân cao thấp của cậu cơ bản đều là đại thần đưa, thứ duy nhất đáng giá chỉ có bé lừ Alto nhà cậu.

Này! Đừng có kì thị bé lừ nhà cậu, lúc trước cậu còn cố ý đi dò hỏi, nghe nói, Alto nhà cậu nếu tiến hóa tuy không thể trở thành Audi nhưng có thể trở thành Lừa Phong Hỏa nha!

Được rồi, mặc dù cái tên này nghe rất dễ khiến người ta liên tưởng đến món thịt lừa nướng!

Kéo bảng trang bị ra, Jaejoong suy nghĩ một hồi quyết định nhịn đau, tặng Alto nhà mình cho đại thần làm quà đáp lễ, vì vậy di chuột ẩn chọn giao dịch.

Hệ thống : Bạn lựa chọn giao dịch bảo bảo Alto, mời lựa chọn hảo hữu.

Hệ thống : Bạn lựa chọn hảo hữu Tức Mặc, xác nhận giao dịch mời ấn nút Enter.

Hít sâu một hơi ấn phím Enter, Jaejoong khấn trương nhìn phản ứng của đại thần.

Hảo hữu Tức Mặc :

?_?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cái kia, đây là quà đáp lễ, em rất thích bút máy kia, đây là tặng cho anh.

Hảo hữu Tức Mặc :

Của hồi môn?

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Mới không phải!!! *Đáng ghét*

Hệ thống : Hảo hữu của bạn người chơi Tức Mặc giao dịch với bạn thần thú Thần Điều (Tiếp nhận / Cự tuyệt)

WTF! Đại thần anh có cần phải có qua có lại như vậy không, tặng một thứ phẩm Alto lại nhận về một bảo bảo thần thú, có phải là hơi quá mức hay không?!

Hảo hữu Tức Mặc :

Nhận.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần... Em thật sự... Không phải ý này!

Jaejoong khóc không ra nước mắt!

Cậu thật sự không hề định lừa gạt thần thú nhà đại thần nha, khí chất của cậu không thích hợp cười chim chạy gấp nơi đâu.

Hảo hữu Tức Mặc :

Sính lễ.

!

Đại thần vĩnh viễn có thể khiến cậu không biết Đông Tây Nam Bắc, Jaejoong đầu đầy hắc tuyến ấn tiếp nhận, sau đó nhìn trên màn hình, đại thần triệu hồi bé lừa ra, hơn nữa vẻ mặt lạnh nhạt cười lên nó, chậm rãi đi tới chỗ Quỷ Kiến Sầu.

OMG! Dựa vào cái gì mà đại thần cười lừa cũng đẹp trai như vậy?!

Jaejoong vốn định triệu hồi bảo bảo ra thử nhưng rồi lại nhanh chóng từ bỏ ý định này, bởi vì lựa đẹp vì người, đại thần cười lừa cũng mang lại hiệu quả như cười rỗng, nhưng Kim Jae Jae cậu đoán chừng cười chim cũng có cảm giác như cười con heo xanh trong Angry Bird vậy!

Hảo hữu Tức Mặc :

Nương tử, đi ngủ.

Ngủ, ngủ?!

Jaejoong kinh!

Đại thần sao càng ngày càng cỏi mở vậy?!

Hảo hữu Tức Mặc :

Uống thuốc xong phải nghỉ ngơi nhiều vào.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

...

Đại thần, anh lần sau có thể nói nhiều hơn mấy chữ được không?

Thật là, hại cậu mừng hụt, đáng ghét!!! (Này! Tiết tháo đâu?!)

Jaejoong cất máy tính, dưới sự trợ giúp của Junsu lăn lên giường, đắp kín chăn, sau đó vui vẻ cầm bút máy, trong giọng nói giàu từ tính của đại thần mà tiến vào mộng đẹp.

— Nguyễn có được trái tim một người, đến khi đầu bạc cũng không lìa xa.

Chỉ là, hai người không ngờ, chia lìa rất nhanh đã ập đến đầu họ, mà, toàn tâm toàn ý của một người phải trải qua rất nhiều việc tôi luyện mới thành.

25. Chương 25: Day 25

Nghỉ rồi!

Kim Jaejoong kéo rương hành lý của mình, đứng trước cửa phòng ký túc xá nhìn sân trường trốn trốn, không có đôi tình nhân liếc mắt đưa tình, không có cảnh vợ chồng bắt hòa ôm đúi bạt tai nhau, không có nữ sinh đi giày cao gót lộ cộp, gió bắc lạnh run cuốn lá cây đến bên chân cậu, khiến cậu đột nhiên có cảm giác mất mát cô đơn, sao lại nghỉ cơ chứ?!

Sao có thể nghỉ học như thế này?!

Hai ngày nay, cậu thật vất vả mới có tiếng nói chung với đại thần, thật vất vả mới được Đảng thừa nhận, sao kỳ nghỉ đông lại bắt đầu?!

WTF! Chẳng lẽ trường không biết một ngày không thấy tựa ba thu sao! Một kì nghỉ đông nghỉ hơn một tháng, vậy phải hơn... Hơn rất rất nhiều thu đấy! (Cậu không biết tính đúng không?!), từ hạt dưa cũng có thể phát triển thành quả rồi!

“Hyung, hyung đứng đây làm gì vậy?” Kim Junsu đeo một ba lô nhỏ trên lưng xuống cầu thang, trong tay cầm hai cái kẹo mút, cười vui vẻ như nhặt được vàng.

“Sao em cầm ít đồ vậy?” Kim Jaejoong nhìn rương hành lý to đùng cùng hơn hai ba lô đựng đồ linh tinh, tinh thần chán nản, cậu bên này thì như đi chạy nạn, sao tên nhóc kia nhàn nhã như cầm quần áo đi tắm giặt vậy?

“Em để Yoochun mang về nhà hộ.”

Hừ (∞)

... Cậu thật sự muốn biết, làm thế nào mà Kim Junsu có thể hẹn hò với Park Yoochun?!

Hai người này một người khôn khéo như khỉ, một người đơn bào gốc gác, một người thông minh, một người ngơ ngác, tỉ lệ hai người yêu nhau có khi còn thấp hơn tỷ lệ Quách Tĩnh yêu Hoàng Dược Sư, Chopin thích hát nhạc dân tộc vậy!

“... Vậy là em cùng hyung về nhà trước hay trực tiếp về nhà mình?” Nhà hai người các cậu ở thành phố S không cách xa nhau lắm, Junsu từ nhỏ đến lớn cơ bản đều nhờ việc đến nhà cậu ăn tiệc mới có thể khỏe mạnh lớn lên phát triển thành... Tên gốc như vậy.

“Em về nhà trước.”

“A, được, hyung lát sẽ bảo mẹ.” Jaejoong kiễng chân nhìn phía xa, đã 20 phút rồi, đại thần bảo tới đón cậu sao giờ còn chưa thấy tới?!

“Đang đợi đại thần đến à?” Junsu ngồi trên rương hành lý của Jaejoong hỏi, “Hyung, em muốn phỏng vấn hyung một chút, đối với việc hyung sắp sửa trải nghiệm tư vị yêu xa, hyung có cảm xúc gì?”

“Nếu như em không muốn lát nữa bị hyung ném xuống tàu thì ngậm miệng đi!”

Kim Jaejoong hung dữ uy hiếp Junsu, hai ngày nay, mọi người đều dùng ánh mắt có chút hả hê nhìn cậu, như thể ước gì thấy cảnh cậu khóc kinh thiên động địa mới vui, (^) .

Hừ! Cậu và đại thần sẽ không vì phải cách xa một thời gian ngắn mà xoắn xuýt đâu, cũng có phải là Dương Quá và Tiểu Long Nữ phải chia tay 16 năm đâu, không phải chỉ là một kì nghỉ không thôi mà, không phải chỉ là đón năm mới mà không có đại thần ở bên, không phải chỉ là không thể nhìn thấy đại thần mỗi ngày thôi sao, ô ô, có cái gì mà không làm được cơ chứ!

~(>_<>

~“Vậy em ở đây chờ đi kè xe đại thần với, oa, kè có tiện thật là tốt.”

Jaejoong gật đầu, đại thần có một chiếc Audi, đương nhiên không phải bé lừ Alto trong Phong Vân, mà là một chiếc ô tô bốn bánh thật sự có thể chạy trên đường, từ lần trước đại thần lái xe đón bốn người họ vì mưa mà kẹt ở siêu thị về ký túc xá, mấy người kia trong phòng cậu liền gào lên hâm mộ.

Này! Một đám không có lương tâm, nhớ hồi trước lúc thấy Alto nhà cậu cũng có hưng phấn như vậy đâu!

Mà cậu cũng ý thức được một vấn đề rất nghiêm túc —— Cậu, bạn Kim Jae Jae vậy mà đã vô tình câu được một đại gia?! Lại còn là đại gia đẹp trai phong độ tương lai tươi sáng?!

OMO, một con rùa vàng rất lớn rơi xuống đầu cậu nha, thật chóng mặt {{{(>_<>

“Pin pin.”

Tiếng còi ô tô đột nhiên vang lên, Jaejoong cùng Junsu đồng thời ngẩng đầu nhìn, sau đó đồng thời sững sốt...

WTF! Đây là chuyện gì vậy?!

Người bước ra khỏi ghế lái vậy mà lại là Park Yoochun đeo kính râm, vậy đại thần nhà cậu đâu?!

“YAAAAAAAAA, Yoochun.” Có người vui có người buồn, tuy Kim Jaejoong thất vọng nhưng Kim Junsu lại ra nghênh đón, vui vẻ như gặp được đường sống trong cõi chết, cùng Park Yoochun tiến vào trạng thái cười ngây ngô.

Người ta thì anh em như chân tay, hai người cậu thì anh em như miếng giẻ rách vậy!

“Park Yoochun, cậu giao đại thần ra đây.” Kim Jaejoong vất hành lý, bày tư thế chuẩn bị tử chiến với Park Yoochun, nhất định là Park Yoochun bắt cóc đại thần, sau đó đoạt xe để đi tán Junsu! (Này = =?!)

Không đợi cậu thi triển kỹ năng thì một chiếc mô-tô vọt qua, vào một cái dừng trước mặt cậu, đại thần chống một chân xuống đất, từ đầu đến chân một thân đen, tháo mũ bảo hiểm, vỗ yên sau: “Lên xe.”

Wow! Đại thần Young and Dangerous!!

Jaejoong trong đầu lập tức hiện lên cảnh đại thần mặc quần đùi hoa, trên đầu đội cái nôi, hai tay cầm dao phay diều võ giương oai trên đường, sau đó lại bị chính tướng tượng của mình làm cho , đều tại Dae Chil gần đây suốt ngày xem Người trong giang hồ!

“Hành lý của em làm sao bây giờ?” Jaejoong phục tùng lời đại thần như phản xạ có điều kiện, tay chân vung về trèo lên xe máy, “Có rất nhiều đồ nha.”

“Yoochun lái xe anh chở.” Vị đại thần nào đó đơn giản thông báo vận mệnh hành lý, sau đó đưa cậu một chiếc mũ bảo hiểm màu hồng phấn, “Anh đưa em đến nhà ga.”

Hồng, hồng phấn?!

Jaejoong run rẩy, cậu nhất định phải đội cái mũ bảo hiểm tỏa sáng như đóa hoa anh đào này sao?!

Chẳng lẽ đầu phải đội hoa anh đào thì người lái xe mới có cảm xúc?!

Nhưng mà nghe giọng đại thần có vẻ tâm tình không tốt lắm, cậu không phản đối thì tốt hơn, mặc dù nói lấy trứng chọi đá, nhưng so cánh tay voi với đuôi con muỗi thì cậu vẫn nên... Ngoan ngoãn nhận mệnh thôi.

Còn chưa kịp nhả nhử Junsu để ý hành lý của cậu, dừng có để Yoochun vận chuyển về nhà luôn thì đại thần đã đạp chân ga, vọt lên xông ra ngoài.

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

... Tàu lượn siêu tốc là đây nha!!!!

Jaejoong bị gió tạt vào mặt vội vàng kéo kính chắn gió xuống, vươn tay cẩn thận cầm vật áo đại thần bị gió thổi tung bay, nhìn bầu không khí này, đại thần nhà cậu, hôm nay thật sự rất không vui!

Bạn Kim Jae Jae bây giờ hiểu rất rõ đại thần, cho dù đại thần không nói lời nào, cậu vẫn có thể từ biểu cảm, thậm chí là động tác nhìn ra tâm tình của anh.

Bởi vì từ ngày nhận được quà kia, cậu và đại thần đã phá vỡ trạng thái chiến tranh lạnh, số lần hẹn hò nhiều hơn nhưng vì sắp tới kì thi, thời gian gặp mặt cơ bản mỗi ngày đều ở trong phòng tự học cùng nhau đọc sách ôn tập, nhiều nhất cũng chỉ là cùng đi tản bộ trên con đường ngập bóng cây xanh của trường trò chuyện câu được câu không, nhưng dù chỉ vậy cậu cũng phát hiện rất nhiều bí mật nhỏ nhỏ của đại thần.

Từng giây từng phút trôi qua đều được cậu khắc ghi trong lòng, kỳ thật, đại thần cũng là người nha, tựa như tuy Thủy Thủ Mặt Trăng rất lợi hại nhưng vẫn nhớ mãi không quên Tuxedo đó thôi?!

Chẳng hạn như, lúc tự học, đại thần thích ngồi dựa vào cửa, lúc đọc sách thích đeo kính dù vị độ nhất cao thủ này thị lực tốt đến mức mỗi lần anh nhìn cậu, cậu đều có cảm giác bị tia X chiếu xuyên thấu quần áo, lúc đọc mệt mỗi quá thì thích nằm xuống nhìn cậu, sau đó ngủ quên mất, hơn nữa lúc đại thần ngủ thì hô hấp rất nhẹ, cho nên lần đầu hai người đọc sách trong thư viện, cậu còn tưởng rằng đại thần té xỉu, sợ tới mức thiếu chút nữa làm hô hấp nhân tạo trước mắt bao người.

Chẳng hạn như, đại thần rất kiêng ăn, không thích ăn cá, nhưng lại thích uống canh cá, mỗi lần cùng đi ăn cơm đều gấp hết cá cho cậu, sau đó yên lặng ngồi nhìn cậu ăn.

Chẳng hạn như, đại thần kỳ thật miệng cũng rất độc, chỉ là so với Changmin thường xuyên xả xói người, anh càng thích trả lời trong yên lặng, mà người không biết lại đối đãi với anh như chúa cứu thế.

Chẳng hạn như, đại thần không thích biểu đạt những chi tiết nhỏ lại chứng tỏ anh rất cẩn thận, luôn mang theo người kẻo cậu thích ăn, nhớ rõ lúc nắng gắt nhất thì xoay người ra cửa sổ tạo bóng râm cho cậu, lúc trời mưa mang thêm một chiếc áo mưa để đề phòng cậu quên, buổi tối sẽ gọi cho cậu một cuộc điện thoại chỉ để nói chúc ngủ ngon, dù cho trong game, hai người đã nói vô số lần lời đó...

Đại thần, thật ra rất thích cậu đúng không?!

Tuy anh luôn tỏ vẻ lạnh lùng, tuy không giống những đôi khác nói lời ngọt ngào, tuy thường xuyên nói những lời khiến cậu không hiểu nổi (= =?!).

Nhưng mà, bất kể đại thần Tức Mặc trong game hay Jung Yunho ngoài đời đều đặt Kim Jaejoong trong tay, bảo vệ cẩn thận.

Jaejoong càng nghĩ càng đắc chí, kích động lên liền chủ động vươn tay ôm eo đại thần, cảm giác thân thể anh cứng ngắc một lát rồi sau đó chậm rãi bình tĩnh lại, thật giống như lòng cậu vậy, mềm mại như đang ngâm trong... Formalin, à không, ngâm trong bong bóng.

Trường các cậu vốn nằm ngay ở ngoại ô thành phố, từ đó đến bến tàu cao tốc không xa lắm, với tốc độ phóng như bay của đại thần mà nói, quyết định đi sớm 40 phút là rất lãng phí, Harry Potter cười chối bay cũng chưa chắc đã đuổi kịp đại thần.

Jaejoong đứng trước cửa nhà ga, nhìn đại thần vẫn lạnh lùng không nói lời nào, rốt cuộc nhịn không được mở miệng hỏi, sao có thể để hai người cứ yên lặng nhìn nhau mà đứng đây mãi được: “Đại thần, anh làm sao vậy?”

Trầm mặc...

Im lặng là vàng...

Nếu im lặng thật sự là vàng, vậy đại thần đã sớm là mỏ vàng rồi!

“Anh mất hứng?” Đầu Jaejoong đột nhiên lóe lên suy nghĩ, hình như từ lúc cậu nói phải về nhà hôm qua, đại thần mới từ trạng thái dụ dằng chuyển sang táo bón, “Bởi vì em phải về nhà sao?”

Biểu cảm người đối diện rốt cuộc buông lỏng đôi chút, tối hôm qua vừa mới online đã nhìn thấy bé cái nhà anh cao hứng bừng bừng tuyên bố với Không rời không xa bọn họ cậu sắp nghỉ đông, phải về nhà hưởng an nhàn, anh từ trước đến nay gặp chuyện gì cũng vẫn bình tĩnh, không chút bận tâm nay không biết vì sao lại cảm thấy sợ, hận không thể lôi người kia ra khỏi màn hình, nhét vào túi áo mang theo bên người hàng ngày.

“Em cũng biết làm sao được, nghỉ đông rồi đến Tết, nhất định phải về nhà.” Jaejoong vắn vớ áo mình, “Nếu nghỉ hè em còn có thể ở lại nhưng giờ sắp sang năm mới rồi.”

OMG! Đại thần vậy mà cũng xoắn xuýt chuyện cậu về nhà nha, đại thần vậy mà cũng mất hứng nha, đại thần vậy mà cũng không nỡ rời xa cậu nha, đây là tin khiến người ta vui mừng cỡ nào nha!

Cái này so với việc người ta bảo cho cậu một con Pokemon còn đáng kích động hơn!

“Vậy hay là em... Ở lại đây tối nay?” Jaejoong ngắc đầu, mắt lóe sáng nhìn đại thần, “Dù sao tàu cao tốc rất nhanh.”

“Trên đường cẩn thận, sớm trở về.”

Jung Yunho rốt cuộc thở dài, xoa đầu bé cái, nhìn nụ cười đáng yêu của cậu nhịn không được ôm người vào trong ngực, hôn lên trán cậu, sau đó nhìn tên nhóc thỏa mãn nhảy dựng lên đứng vào hàng kiểm vé, cách lớp thủy tinh phát tay với anh.

Mặc dù biết chia lìa là việc không thể không đối mặt, nhưng nhìn bóng bé cái biến mất trong đám người, anh vẫn nhịn không được sự buồn bực, xem ra nên tìm cơ hội nói chuyện với mẹ vợ, đem người cột chặt bên mình mới yên tâm.

“Oa, lão đại, đứng đây làm Hòn vọng phu à?” Park Yoochun đưa Junsu đến thì thấy Jung Yunho đứng trước cửa đơ người.

...

“Này này này, đừng có đi nha, hyung vẫn cười xe em về sao?”

...

“Em tự lái xe về.” Park Yoochun nhìn Jung Yunho sải bước mở cửa ô tô, yên lặng đi đến bên bé xe yêu quý của mình, lão đại muốn trải nghiệm cảm giác yêu xa, cậu đại nhân đại lượng nhường hyung ấy, “Này, không đúng, Jung Yunho, hyung không trả em chìa khóa xe, em về như thế nào hả trời?!”

WTF! Shim Changmin nói đúng, chộc ai cũng không được chộc Jung Yunho, người này chẳng khác gì đi kiểm tra đường ống nước ngầm trong bóng đêm, không cẩn thận thì bất cứ lúc nào cũng rơi xuống cống nước hôi rình.

“WTF! Kim Junsu, em cầm nhầm ví tiền của anh rồi.”

Ban ngày ban mặt, ánh nắng chan hòa, có một vị họ Park khóc không ra nước mắt, ý định ăn xin bên đường để kiếm tiền về nhà.

Ngay lúc Jaejoong cảm giác mình sắp bị người chen cho bẹp dí thì xe buýt rớt cuộc dừng, tâm tình bi ai khi chia tay đại thần đã bị hòa tan khi nhìn thấy cửa nhà, Jaejoong mang theo rương hành lý lao vào nhà.

“Đình đình đình, mẹ, con của mẹ về rồi đây này.”

Bạn Kim Jae Jae đang chờ mong một cái ôm nhiệt liệt trơ mắt éch ra nhìn mẹ mình ôm hộp khăn giấy cố gắng rời mắt khỏi đầu DVD, nhìn cậu một cái, sau đó khua tay nói:

“Ừ, đừng ồn, về phòng ngủ của con đi.”

WTF! Cậu nhất định là quạ rút thắm trúng thưởng, cậu chắc chắn không phải con ruột!

Buông hành lý, báo với đại thần đã về đến nhà bình an, nhìn một chữ “Ừ” ngắn gọn đại thần gửi lại trên màn hình điện thoại, Jaejoong đặc biệt thỏa mãn, đại thần bình thường rất hay quên mang điện thoại nhất định là vẫn chăm chăm nhìn mới trả lời cậu nhanh như vậy.

Thật tốt nha, thật tốt nha!

Tuy người bên ngoài kia không phải mẹ ruột mà là mẹ kế, nhưng mà, cậu có đại thần, hừ!

Mẹ cứ ngồi đấy mà hâm mộ đi!

Chồng mẹ ngổ tào, ngay cả nhắn tin cũng không xong, lại còn không chơi game, ha ha ha!

Nhưng mà, lại nói, chuyện cậu và đại thần, cậu hẳn phải báo cáo trước với mẹ, con trai nhà mình thật vất vả mới hẹn hò, kết quả đối phương lại cùng mang giới tính nam, đả kích này có phải hơi lớn hay không?!

Hẳn sẽ khiếp sợ như lúc Junsu bị Mập mạp lừa rằng kỳ thật, mèo máy không có lỗi tai vì nó đã tặng lỗi tai cho một con chuột khác vậy!

“Mẹ, con có chuyện này muốn nói với mẹ.” Jaejoong đi ra ngoài, ngồi xổm bên người mẫu thân đại nhân, mở miệng, “Con hẹn hò rồi.”

Mẫu thân đại nhân vẫn tiếp tục đắm chìm trong phim ảnh...

“Đối phương cũng học trường con, anh ấy, người ấy rất tốt.”

Mẫu thân đại nhân lệ rơi đầy mặt, nhưng vẫn là vì bộ phim.

“Anh ấy, là đàn anh của con, là con trai.”

Jaejoong cố lấy dũng khí nói một hơi, sau đó khẩn trương nhìn phản ứng của mẹ mình.

“A

~”

Mẫu thân đại nhân ậm ừ mở miệng, sau đó tựa hồ ngại còn trai làm phiền còn đá cậu qua một bên.

A?!

Chỉ trả lời một từ “A” thôi sao!!!!

Vấn đề nghiêm túc như vậy, mẹ cậu chỉ a một cái là xong sao?!

WTF! Cậu tìm một người đàn ông đấy?! Đối tượng cậu hẹn hò là đàn ông đấy?! Cậu làm cho nhà họ Kim đoạn từ tuyệt tôn đấy?!

Dựa theo tiểu thuyết, người lớn hẳn phải kêu trời kêu đất, sau đó hung hăng tặng cậu mấy bạt tai, cuối cùng cưỡng chế cậu và đại thần không được có quan hệ, tốt nhất là đưa cậu ra nước ngoài, sau đó cậu và đại thần dưới áp lực của cuộc sống mà chán nản chia tay nha, vì cái gì, vì cái gì hiện tại cậu lại ngồi đây không chịu chút tổn hao gì, mà mẹ cậu vẫn còn đang đắm chìm trong phim ảnh, cậu... Không hiểu nha! (Đây là thụ có khuynh hướng M sao?)

“Mẹ, con hẹn hò rồi, đối phương là đàn ông!!!!”

Kim Jaejoong chống nạnh điên cuồng hét lên, Kim ba ba đi mua thức ăn vừa vào cửa bị dọa đánh rơi giỏ rau, Kim ma ma thì vẻ mặt bi thiết ngẩng đầu nhìn cậu, sau đó...

Kim ma ma nhào lên, ôm chầm con trai mình, trong miệng còn lẩm bẩm: “Vì sao, vì sao Mew và Tong lại không được ở bên nhau, vì sao lại muốn chia lìa hai người đó, con trai à, mẹ thật khó chịu, thật khó chịu nha.”

Mew? Tong?

Ai vậy?!

Cậu thật sự rất muốn hôn!

Jaejoong gian nan quay đầu trong cái ôm của mẫu thân đại nhân, nhìn thấy mấy chữ to đùng trên TV:

— The! Love! Of! Siam!

Đây rốt cuộc là cái gì vậy?!

Kim Jaejoong mờ mịt!

“Vợ à, hai cậu đó không ở bên nhau sao?” Kim ba ba giờ mới phản ứng lại, xông tới ôm chầm Kim ma ma đang ôm Kim Jaejoong, sau đó nhìn Kim ma ma mắt rưng rưng gật đầu...

Vì vậy, sau đó bạn Kim Jae Jae đã lâu không về nhà trốn mất há mồm nhìn ba ma gào lên như diễn phim tình cảm:

“Vợ à!”

“Chồng à!”

“Đừng đau lòng!”

“Đúng, em tin Mew yêu Tong thật!”

“Đúng!”

Này! Hai người này chắc chắn không phải là mãn kinh, đây chính là tâm thần giai đoạn cuối nha, phòng khách nhà cậu rất bé, muốn làm gì thì ra ngoài mà làm, hai người nghĩ mình đang diễn Titanic à!

Jaejoong thương tích đầy mình không quan tâm hai người kia nữa mà rẽ về phòng, cậu hiện tại rất muốn biết The Love Of Siam là cái quái gì?!

Yêu nghiệt phương nào! Sao dám đoạt ba ma với cậu?!

Hai giờ sau

“Ô ô ô ô ô ô

~~ Vì sao Mew và Tong không ở bên nhau, ô ô ô ô.”

Bạn Kim Jae Jae như bị mẫu thân đại nhân nhập vào thân, tay cầm cái hộp khăn giấy thút tha thút thít nhìn lời bộc bạch cuối cùng trên màn hình:

—— Mew đã nói, nếu thật sự yêu một người sao có thể không sợ hãi chia lìa với người ấy, nhưng chúng ta vẫn phải tiếp nhận sự thật. Vì vậy, lúc trưởng thành, cô đơn vì không ở bên người yêu, so với việc không có bạn bè còn cô đơn hơn. Dù chỉ là vài giây phút ngắn ngủi cũng đủ khắc cốt ghi tâm.”

~~o(>_<)o>

~~Thật sự là đáng thương, sau có thể kết như vậy chứ?!

Kim Jaejoong mang theo cặp mắt hồng hồng tắt đầu đĩa, từ khi chuẩn bị cho kỳ thi, cậu đã lâu lắm không đăng nhập game rồi, hơn nữa hiện tại cậu có nhu cầu cấp bách muốn cùng đại thần thảo luận về cảm xúc của mình hiện thời.

Đợi đến khi hình ảnh trong game hiện ra, Jaejoong nhìn thấy nhân vật của mình đang ngồi xếp bằng trước Lăng Tiêu Cổ Điện, nơi này trừ khi có Giang Nam đạo tặc xuất hiện, còn không rất ít khi có người, hôm nay cũng vậy, khung cảnh lặng yên chỉ có NPC cùng mấy tiểu quái.

Jaejoong mở danh sách hảo hữu, sau đó gõ chữ không dừng:

Tin nhắn Gửi Tức Mặc :

Đại thần, đại thần, mau xem The Love Of Siam đi.

Tin nhắn Gửi Tức Mặc :

Thật là khó chịu nha,

~(>_<>

~ Tin nhắn Gửi Tức Mặc :

Chúng ta sẽ không như vậy đúng không? *Ngây ngốc*

Tin nhắn Gửi Tức Mặc :

Em nói với mẹ chuyện chúng ta rồi...

Jaejoong viết được một nửa đột nhiên dừng lại, cậu giờ mới nhận ra một điều quan trọng:

Ba mẹ cậu đều đang xem The Love Of Siam, mà The Love Of Siam lấy chủ đề về đồng tính, vậy, bọn họ chắc không phản đối cậu và đại thần đầu đúng không?!

Hăng máu lên, bạn Kim Jae Jae hứng phấn đến mức cơ hồ muốn bay lên, lấy điện thoại ra định báo cáo với đại thần thì nhìn thấy tin nhắn nhảy ra trên màn hình:

Hảo hữu Đóa cúc nhỏ :

Sư phụ, unnie đến rồi à, đúng lúc em muốn nói với unnie vài chuyện.

Cậu thu đồ đệ lúc nào vậy?!

Kim Jaejoong không hiểu gì nhìn ID trên màn ảnh, cố gắng hồi tưởng lại sao có thể có một người bá một newbie làm thầy, được rồi, tuy rằng cậu là một newbie kiệt xuất (= =?!)

Hảo hữu Đóa cúc nhỏ :

Có ở đây không vậy?

Hảo hữu Đóa cúc nhỏ :

Em muốn hỏi chuyện về Tức Mặc... Oppa ấy có phải rất ghét em không?

Hảo hữu Đóa cúc nhỏ :

Sư phụ?

Nhắc đến đại thần, Jaejoong cuối cùng cũng nhớ ra vị Đóa cúc nhỏ này là thần thánh phương nào, chuyện này phải ngược dòng tìm hiểu về ngày Giang Nam đạo tặc xuất hiện, vì cô ta mà cậu và đại thần suýt nữa chiến tranh lạnh...

26. Chương 26: Day 26

Nói đến chuyện Đóa cúc nhỏ bá sư thì phải ngược dòng thời gian trở lại thật lâu thật lâu trước đó, vào một đêm khuya tối đen, đưa tay lên không thấy được năm ngón, trên đường chỉ có...

Khụ khụ

~~Thật ngại ngùng, dạo này nghe hơi nhiều chuyện ma.

Nguyên nhân cậu - một bé gà kiết xuất (= =?!) sở dĩ lại thu đồ đệ thì phải quay lại lần đăng nhập game cuối cùng trước khi thi, vào hôm mà Quỷ Kiến Sầu có cuộc gặp gỡ bất ngờ khá “Lãng mạn” với Giang Nam đạo tặc:

Theo lý thuyết, Giang Nam đạo tặc không tính là BOSS khó đối phó trong Phong Vân, nhưng quái này có một kỹ năng rất biến thái gọi là Rùa rút cổ — Khi HP mất nhiều sẽ lâm vào trạng thái chết giả, khiến cho người chơi không có cách nào làm gì được nó rồi chậm rãi tự khôi phục HP.

Cũng vì vậy, Quỷ Kiến Sầu tuy là cao thủ nổi danh trên Top player nhưng trước Giang Nam đạo tặc biến thái không có việc gì lại giả chết thì cũng bất lực đến tinh thần sụp đổ, cuối cùng ngồi xồm góc tường chọt kiến.

Khí công phái Rùa cũng không biến thái như vậy nha! Giang Nam đạo tặc này nhất định là con riêng của Ninja rùa!!

Mà đúng lúc này, một chuyện ngoài ý muốn đã xảy ra!

Một Y sư thoát nhìn vừa mới rời khỏi Tân Thủ thôn vẫn ngồi xồm một bên sầm vai người qua đường A đột nhiên đứng trong góc tầng máu cho Quỷ Kiến Sầu, nhưng đại khái vì còn là tân thủ, cô nhóc này lại phát động cả kỹ năng “Phật quang phổ chiếu”, sau đó, tất cả mọi người ở đây, kể cả cậu và đại thần vẫn đang vậy xem đều được thêm trạng thái, !

Vì vậy, Giang Nam đạo tặc đầy máu liền phục sinh, kỹ năng sử dụng liên tục, Quỷ Kiến Sầu vì việc bất ngờ này mà trợn mắt há hốc mồm, bị hành hạ cho trở tay không kịp, luống cuống tay chân thay đổi sách lược, mắt thấy Giang Nam đạo tặc sắp sửa một kích tuyệt sát thì đại thần vẫn đang nhàn nhã cười trên lưng lừa ra tay.

—— Kinh thiên nhất kiếm!

Tuyệt kỹ của đại thần vừa ra, Giang Nam đạo tặc vốn chỉ còn một tầng máu ầm ầm ngã xuống đất, sau đó EXP vốn chỉ Quỷ Kiến Sầu một mình được nhận lại vì việc này mà ào ào rơi bao nhiêu vào người đại thần, mà nguyên liệu hiếm BOSS tuôn ra cũng có một nửa vào túi đại thần.

Thông Báo : Người chơi Tức Mặc, người chơi Quỷ Kiến Sầu, người chơi Đóa cúc nhỏ liên thủ bắt Giang Nam đạo tặc, trừng trị ác, ca ngợi thiện, nhận được nguyên liệu cực phẩm — Băng Tinh Thạch.

Kỳ thật hệ thống bình thường không thông báo tin này, bởi vì mỗi ngày, số người trong Phong Vân giết quái nhiều không kể xiết, nhưng một khi có người chơi nhận được trang bị hoặc nguyên liệu cực phẩm, hệ thống sẽ thông báo công khai.

Vì vậy

~ Thế giới Đại meo moe :

Oa, quả nhiên đại thần vừa ra tay là khác liền, Giang Nam đạo tặc bị giết rồi, trầm rất mừng nha.

Thế giới Yêu tựa không khí :

Cô thì vui rồi, tôi nhớ có một vị đã từng bị Giang Nam đạo tặc hành hạ cho thê thảm.

Thế giới Đồ lót đội trên đầu :

Nhưng mà, vì Đóa cúc nhỏ này là ai vậy, đội ngũ cố định của đại thần hình như còn có Bím Pampers đại nhân mà.

Thế giới Meo Meo :

Theo kiểm chứng của phóng viên đại nhân, Đóa cúc nhỏ là một y sư vừa rời Tân Thủ thôn, hiện tại chưa gia nhập bất cứ bang phái nào, hình như cũng không có đội ngũ cố định.

Thế giới Nước mắt biệt ly :

... Vì sao tôi lại nghĩ thấy mùi gian tình nhỉ?

Là Kim hoa không phải cúc hoa lúc mới chơi Phong Vân cũng là một tiểu Y sư gà mờ rồi đột nhiên có quan hệ với đại thần, hơn nữa người này tên cũng có liên quan đến hoa cúc, chẳng lẽ, người mới thế chỗ người cũ rồi sao?

Thế giới Nước suối leng keng :

Vị trên là cầu à, ăn no rồi việc đứng không, nếu rảnh rồi thì mau nhảy xuống Lạc Hà Phong đi, có gian tình thú vị hơn nhiều.

Thế giới Không rời không xa :

Nước suối đại nhân, cậu đừng có BH như vậy nữa được không!!! *Đập vai*

Thế giới Nước mắt biệt ly :

Tôi có nhân quyền, có quyền tự do ngôn luận, cậu cho rằng cậu là ai! *Tức giận*

Thế giới Nước suối leng keng :

Dù sao thì tôi cũng không phải mẹ cậu, còn có, sao tôi không biết là động vật cũng có quyền ngôn luận nha, đây không phải vườn bách thú đâu.

Thế giới Nước mắt biệt ly :

F*ck, quyết đấu đi!!

Thế giới Nước suối leng keng :

Sợ cậu sao, còn cái gì mà nước mắt biệt ly, xem bà đây có đánh cậu thành giọt máu biệt ly không. *Gào thét*

Thế giới Hiệp Cốt anh hùng :

Đi PKPKPKPKPKPKPKPKPKPKPK!!!

Đi PKPKPKPKPKPKPKPKPKPKPK!!!

Đi PKPKPKPKPKPKPKPKPKPKPK!!!

Thủy tỷ, đánh cho cậu ta thành một đồng bùn luôn, dám rửa đại tẩu. *Hừ*

Thông Báo : Người chơi Nước suối leng keng cùng người chơi Nước mắt biệt ly 20 phút sau quyết chiến tại Tử Cấm Đình.

Trận PK này hình như kết cục là Tuyên Thủy hành hạ con nhà người ta đến te tua còn chưa hả giận, cuối cùng nằng nặc bắt người ta ở trên kênh thế giới hô 500 năm lần —— Mồm tôi thối mới bỏ qua.

Việc này tạm thời không đề cập đến nữa, Quỷ Kiến Sầu lúc đó không hề chú ý chuyện gì xảy ra trên kênh thế giới, bởi vì cậu đang toàn tâm toàn ý rên rỉ:

Hiện tại Quỳ Kiến Sầu :

Lão đại à, hyung sao lại làm như vậy, không giúp đỡ coi như bỏ qua nhưng sao hyung lại làm thế, điều này có khác gì hyung giành làm cha đứa con em sinh ra đâu, em muốn khóc quá. *Lăn qua lăn lại* *Lăn qua lăn lại*.

Hiện tại Túc Mặc :

... Cậu có thể sinh?

Hiện tại Quỳ Kiến Sầu :

Không phải chỉ là trong kỷ niệm ngày thành lập trường, em trêu chọc chị dâu chút thôi mà, đừng có mang thù như vậy chứ, hyung cũng đã bóp nát bánh của em, làm em cả ngày hôm đó phải ăn vụn bánh đó thôi!!

Ăn như vậy có khác gì ăn cát đâu cơ chứ, hyung có biết không?! Orion của em, bánh gấu của em!!! *Khóc lớn* *Lăn qua lăn lại*

Hiện tại Túc Mặc :

Cho nên?

Hiện tại Quỳ Kiến Sầu :

... Lão đại, em sai rồi!!!

Em về sau không bao giờ dám trêu chọc chị dâu nữa!!! *Khóc thét*

Hiện tại Túc Mặc :

Thành giao.

Sau đó hai người im lặng vài giây, lúc sau, Jaejoong thấy Quỳ Kiến Sầu ôm một đồng nguyên liệu vui vẻ chạy đi, hai chân như gắn thêm bánh xe, lăn so với xe máy còn nhanh hơn!

Đại thần nhà cậu luôn như vậy, mạnh miệng mà mềm lòng, độc miệng như uống phải Hạc đỉnh hồng nhưng tâm lại mềm nhũn (= =?!)

Hiện tại Đóa cúc nhỏ :

Túc Mặc oppa, em liệu có thể... Bái oppa làm thầy không?! *Xấu hổ* *Xấu hổ*

Hiện tại Túc Mặc :

Không thể.

Hiện tại Đóa cúc nhỏ :

Vì sao? *Khóc* *Khóc*

Túc Mặc oppa, em thật sự rất sùng bái oppa, oppa là đại đại cao thủ trong Phong Vân nha. *Nịnh nọt*

Hiện tại Túc Mặc :

Không có hứng thú.

Hiện tại Đóa cúc nhỏ :

Nhưng mà, không phải oppa đã thu Cúc hoa unnie làm đồ đệ sao?

Jaejoong đang yên lặng vậy xem thấy mình được gọi là Cúc hoa unnie thì lập tức cơ thể chấn động, thiếu chút nữa hộc máu.

WTF! Cái gì mà Cúc hoa unnie, cô gái này sao gọi tên gì mà kinh vậy?!

Hiện tại Túc Mặc :

Không giống nhau.

Hiện tại Đóa cúc nhỏ :

Em thật sự thật sự rất muốn báỉ oppa làm thầy, em chưa từng chơi game, đây là lần đầu chơi Phong Vân, em chỉ là muốn tìm người dẫn em, năn nỉ oppa đó.

Hiện tại Túc Mặc :

Nương tử, chúng ta đi.

Đại thần mặc kệ cô gái kia lải nhải, kéo Jaejoong chuẩn bị đi, Jaejoong quay đầu lại nhìn y sư mặc bộ trang phục rực rỡ vẫn đứng yên tại chỗ, đột nhiên nghĩ lúc mình mới chơi game, cậu cũng bất lực như vậy ở trong Tân Thủ thôn chạy loạn như ruồi không đầu, nếu không phải gặp được đại thần thì đoán chừng số cậu cũng giống như đội Rockets, vĩnh viễn trở thành mây vì sao ngoài vũ trụ.

Vì vậy, bé cái nào đó nhất thời xúc động dừng bước lại, lạch cạch lạch cạch đánh mấy chữ:

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Mình nhận bạn làm đồ đệ.

Đại thần trầm mặc.

Đóa cúc nhỏ trầm mặc.

Ngay cả NPC cách đó không xa cũng dừng bước!

Này! Đùa gì vậy?! Không phải chỉ là cậu nói muốn thu đồ đệ thôi sao?!

Mấy người sao lại khiếp sợ như thế thấy kiến đánh bại Voi ma mút vậy?! mấy người nghĩ bây giờ là Kỷ Băng Hà à, có cần lấy hạt thông ném cho mấy người tỉnh không!

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Mình nói là, nếu bạn không chê...

Một người vốn định báỉ đại thần cấp 153 làm thầy đột nhiên bị một Y sư gà mờ cấp 85 mang đi làm đồ đệ, trở thành đồ tôn của người muốn báỉ sư, cảm giác này liệu có khác gì việc trước kết hôn cho rằng chú rể chỉ là thiếu ngủ, mắt bị thâm, sau khi kết hôn mới phát hiện ra đối phương căn bản là một con gấu trúc?!

Hiện tại Túc Mặc :

Không được.

Hiện tại Đóa cúc nhỏ :

Em đồng ý, em đồng ý. *Xoay quanh*

Sư phụ đại nhân, xin nhận của đồ nhi một lạy.

Tin nhắn của đại thần cùng đồ nhi mới nhận cơ hồ đồng thời xuất hiện trên màn hình, Jaejoong nhìn hai người có hai thái độ hoàn toàn khác nhau, nhất thời không biết làm sao cho phải.

Đại thần hình như rất không muốn cậu nhận Đóa cúc nhỏ sao?!

Túc Mặc : Đừng xen vào việc của người khác.

Tin đại thần gửi cậu rất ngắn gọn, dù biết rõ đại thần nhất định có nguyên nhân của mình nhưng lúc Jaejoong thấy mấy chữ này lại cảm giác rất không thoải mái.

Thật giống như lúc đang phi xe máy không cẩn thận nuốt phải một con ruồi, người ta còn cười vui vẻ nói với cậu, không sao, dù sao thì đó cũng là thịt mà thôi.

Cơ hồ từ khi gặp đại thần, cậu luôn có thói quen nghe theo ý kiến của đại thần, đại thần nói hướng đông, cậu tuyệt đối không đi về hướng tây (Điều kiện tiên quyết là cậu nhận biết được phương hướng!), đại thần nói đuổi chó, cậu tuyệt đối không đuổi gà, đại thần nói ngồi bên cạnh, cậu tuyệt đối không dám nằm xuống...

Nhưng giờ phút này, cậu đột nhiên không muốn nghe theo đại thần, mọi người phải ngang hàng với nhau nha, đại thần đứng ra thỉnh thoảng cũng phải nghe lời cậu chứ, hừ!

Người quen bạn Kim Jae Jae một thời gian đều biết tên nhóc này bình thường ngoan ngoãn như bé mèo, chỉ cần vuốt lông là xong, nhưng trên thực tế lại cố chấp vô cùng, đã quyết việc gì thì mười còn ngựa cũng kéo không nổi.

Trước đây chỉ vì tìm một thứ cậu thích mà Mập mập đã phải cùng cậu đi dạo khắp thành phố một ngày, nếu không phải cửa ký túc xá sẽ đóng đoán chừng cuộc tìm kiếm đó còn lâu mới dừng.

Vì vậy, Jaejoong thỉnh thoảng lại phát tác tính cố chấp ngạo kiều bỏ qua lời nhắc nhở của đại thần, kiên quyết ấn nút thu đồ đệ.

Khụ khụ, ai mỗi tháng mà đều có vài ngày không khỏe nha!

Thông Báo : Người chơi Đóa cúc nhỏ báỉ người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa thuộc bang Hiệp Cốt Nhu Trầng làm sư phụ, từ nay thầy trò cùng nhau lưu lạc giang hồ.

Thông báo vừa đưa ra, giang hồ liền khiếp sợ.

Đầu năm nay, ngay cả một bé gà danh chấn một phương cũng có thể thu đồ đệ thì còn chuyện gì không xảy ra được nữa?!

Trong lúc nhất, tin vợ chồng ly hôn xin phục hôn, người lui bang xin quay trở lại, vợ chồng kết hôn rồi bắt hòa xin ly hôn lập tức ngập tràn.

Hiện tại Đóa cúc nhỏ :

Sư phụ đại nhân, em nhất định sẽ đối xử tốt với unnie. *Tung hoa* *Tung hoa*.

Đây là câu cuối cùng mà đồ đệ nói với cậu trong ấn tượng của Jaejoong, về sau...

WTF! Về sau cậu căn bản không có thời gian đi quản vị đồ đệ kia, bởi vì...

Về sau, đại thần nhà cậu đột nhiên logout, mặc cho cậu gửi tin nhắn thế nào cũng không trả lời, gọi điện thoại cũng không ai nghe, cả người như bốc hơi khỏi nhân gian, làm hại cậu hoảng sợ giục Junsu liên hệ Yoochun, lúc đó mới đón đầu đại thần ở sân trường, rồi làm nũng, giả manh một hồi mới có thể khiến cho đại thần không bày cái mặt băng sơn làm cho cả trường nổi gió nữa.

Nhưng mà, đại thần, đến cùng vì cái gì lại không muốn để cho cậu nhân Đóa cúc nhỏ làm đồ đệ vậy?!

Tuy rằng đại thần không phải người hiền lành gì nhưng hình như chưa bao giờ thể hiện địch ý mãnh liệt với người xa lạ, chẳng lẽ, đệ nhất cao thủ không thích hoa cúc, vậy, cậu thì sao?!

Jaejoong cuối cùng cũng nhớ ra vị Đóa cúc nhỏ này là ai vội vàng trả lời đối phương, với tư cách là vị kia của đại thần, cậu hẳn vẫn có nghĩa vụ an ủi một thiếu niên mới bước chân vào giang hồ.

Là thiếu niên đúng không?

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Không, đại thần sao có thể ghét bạn được.

Jaejoong liên tục phủ nhận đề an ủi đối phương, kỳ thật trong lòng đang khinh bỉ:

WTF! Đại thần sao có thể chán ghét cô, đại thần căn bản là không thèm quan tâm đến cô, đoán chừng hiện tại anh ấy căn bản không nhớ cô là ai đâu!

Hiện tại Đóa cúc nhỏ :

Vậy là tốt rồi, sư phụ, đại thần sao không online vậy?

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Có lẽ là đang bận, bạn có việc gì à?

Hiện tại Đóa cúc nhỏ :

Không có gì, chỉ là muốn hỏi xem đại thần thích gì thôi.

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

...

Hiện tại Đóa cúc nhỏ :

Sư phụ, unnie đừng hiểu lầm nha, em chỉ là rất sùng bái Túc Mặc oppa thôi. *Thẹn thùng*

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cháy sạch *Sét đánh*

Hiện tại Đóa cúc nhỏ :

Sư phụ, unnie với đại thần rất thân sao?

Hiện tại Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cũng coi như vậy.

Quan hệ hai người cậu hẳn được coi là thân thiết rồi đúng không?!

Hiện tại Đóa cúc nhỏ :

Vậy, sư phụ có biết ngoài đời, đại thần đã có bạn gái chưa?

Mình... Ai nha.

WTF! Cậu căn bản không phải nuốt nhầm một con ruồi, cậu nuốt nhầm cả một xe ruồi rồi, sao lại buồn nôn như vậy?!

Hai đóa cúc thì có cái gì để nói cơ chứ, thật sự là, đồ đệ Đóa cúc nhỏ à, bạn vẫn nên ngoan ngoãn tìm dưa leo của mình đi!

Jaejoong bên này đang nổi giận trong bụng tự vẫn, mình nên trả lời thế nào đây, vì vậy vò đầu bứt tai trước máy tính.

Hảo hữu Túc Mặc :

Sẽ không!

Hảo hữu Túc Mặc :

Mẹ nói thế nào?

Hảo hữu Túc Mặc :

Lên YY.

Tin nhắn của đại thần cơ hồ gửi tới liên tiếp khiến Kim Jaejoong sững sờ, cái gì không?! Cái gì mẹ! Đại thần thật sự đang nói chuyện với cậu sao?!

Yếu ớt mở nhật kí chat trước đây của mình, Jaejoong giờ mới hiểu đại thần đang nói cái gì:

Tin nhắn Gửi Túc Mặc :

Chúng ta sẽ không như vậy đúng không? *Ngây ngốc*

Hảo hữu Túc Mặc :

Sẽ không!

Tin nhắn Gửi Túc Mặc :

Em nói với mẹ chuyện chúng ta rồi...

Hảo hữu Túc Mặc :

Mẹ nói thế nào?

Đại thần, anh có cần phải phóng khoáng như vậy không?!

Kia tạm thời vẫn là mẹ cậu mà, cho dù ít nói cũng không cần phải bớt đi một chữ đâu, không biết là cậu sẽ xấu hổ sao!

Được rồi, cậu thừa nhận, lúc đọc mấy lời này, tâm tình cậu tăng vọt lên đến mức muốn ra đường múa cột nha!

“Mẹ nói thế nào?”

Vừa mở YY, giọng đại thần đã vang lên, một chữ “Mẹ” rõ ràng khiến cho tâm linh nhỏ bé của Jaejoong bay lên đến chín tầng mây.

Đại thần, anh quả nhiên là thần!

“Mẹ chưa nói gì cả.”

Bé gà bị đại thần lừa gạt cũng chỉ dùng mỗi một chữ “Mẹ”, mẹ cậu thật sự chưa nói gì nha, sau khi phải chịu đựng kinh hãi lúc xem The Love of Siam, mẹ cậu vẫn đang ở trong bếp bận rộn chuẩn bị cơm tối, ba cậu thì tiếp nhận vị trí của mẹ, ngồi trên ghế salon xem phim, không có bất luận đánh giá gì với việc cậu tuyên bố mình có bạn trai.

“Oa oa oa oa

Ô ô ô ô

Hu hu hu hu

” Kim ba ba trong phòng khác vừa xem vừa phát ra đủ loại âm thanh kỳ quái, Jaejoong dám khẳng định, đại thần chắc chắn đã nghe thấy.

“Tiếng gì vậy?”

“... Cái kia, nhà em nuôi mèo, nó thích... Thích nghịch cây xương rồng cảnh.”

Hừ (∞)

Ba à, rất xin lỗi!!!

Con không cố ý nói ba là mèo đâu, lại còn là mèo thích nghịch cây xương rồng cảnh! Nhưng mà, con cũng không thể nói với con rể tương lai của ba là tiếng động thần kỳ giống như động vật trong vườn thú ca hát mà anh nghe thấy kỳ thật là tiếng khóc khi đang xem phim của nhạc phụ đại nhân tương lai của anh.

Đại thần nhất định sẽ cho là người nhà cậu ai cũng tư duy quái dị như Junsu mất!!

“Khụ

~”

Jaejoong rõ ràng nghe thấy tiếng ho khan của đại thần cùng với tiếng cốc nước va vào nhau, cậu đang định hỏi đại thần liệu có phải lời giải thích của cậu quá BH, khiến cho đại thần nội thương thì mẹ cậu – người gặp người sợ, quỷ gặp quỷ sợ cầm theo chiếc xẻng nấu ăn vọt vào:

“Con trai à, con trở về lúc nào vậy?”

...

Mẹ không ngờ rằng vật thể mà ban nãy mẹ lắc lắc đến nỗi sắp chấn động không phải quỷ đúng không, mẹ không ngờ rằng vật thể vừa tuyên bố cái tin kinh thiên động địa quỷ khóc thần sầu kia là một linh hồn có thật đúng không?!

WTF! Chẳng lẽ cậu không hề tồn tại sao!!!

“Mẹ, con từ chiều... Đã về.”

“Thảo nào, ban này mẹ còn thắc mắc, vừa rồi đang nấu cơm, sau đó mẹ đột nhiên cảm thấy sao phải làm nhiều món như vậy, hóa ra là con về rồi.”

“Cảm ơn mẹ vẫn còn nhớ rõ mẹ đã từng sinh một đứa con trai.”

“Mẹ vẫn cho rằng mẹ sinh con gái.”

~(>_<~

~Cậu muốn bỏ nhà đi bụi!!!

“Hi hi, nói đùa thôi con trai, đừng bĩu môi nữa.” Kim ma ma cầm chiếc xẻng, cười vô cùng rục rịch, “Sao con vừa về đã nghịch mấy tính vậy? Mẹ rất nhớ con nha.”

Nhớ mà còn không rõ con trai về lúc nào?!

So với mẹ cậu, mẹ của bé voi chính là một từ mẫu điển hình nha!

“Mẹ muốn con tới phòng bếp giúp mẹ rửa rau sao?”

“Không.” Kim ma ma tiếp tục cười, cười đến Jaejoong sờn gai ốc, “Con trai, hôm nay lúc trở về, con nói gì với mẹ phải không?”

“Con...”

Jaejoong mắt nhìn YY vẫn đang kết nối, uất khí bỏ mình.

WTF! Sớm không hỏi muộn không hỏi, hết lần này tới lần khác đợi lúc cậu đang chat voice với đại thần hỏi, giờ cậu biết nói thế nào?!

Dù thế nào thì cậu cũng biết xấu hổ, được không?! Hơn nữa, với tư duy của mẹ cậu, ai biết mẹ cậu sẽ nói cái gì?!

“Vợ à, mau tới đây.” Kim ba ba khàn giọng gọi, cứu bạn Kim Jae Jae đang vắt óc nghĩ nên nói thế nào.

“Hi

Mẹ của em khá... Ừm... Khá hướng ngoại.” Jaejoong đeo tai nghe tiếp tục nói chuyện với đại thần, ý độ cứu vớt hình tượng của mẹ trong lòng anh.

“Ừ, anh biết.”

Kỳ thật bé cả nhà anh cũng khá giống Kim ma ma đúng không?

“Đại thần, anh về nhà chưa?”

“Rồi.”

“Sao yên tĩnh vậy?”

Nhà cậu tuy chỉ có ba miệng ăn nhưng bình thường đều ầm ĩ như vậy, sao nhà đại thần lại im lặng vậy?

“Mọi người ra ngoài thăm họ hàng còn chưa về.”

“Vậy à.”

Bên kia truyền đến tiếng sột soạt, Jaejoong đoán chừng là đại thần đang gật đầu, người này chẳng lẽ không cảm thấy dù anh có gật đầu, cậu cũng không thấy sao?

Hai người không nói gì thêm, lặng yên nghe tiếng hít thở của đại thần, trong lúc vô tình nhìn thấy vị đồ đệ tên Đóa cúc nhỏ kia đang ngồi xổm trước cửa vào của Lạc Hà Phong, không biết đang làm gì, cậu không khỏi ồ lên một tiếng.

“Sao vậy?”

“Đóa cúc nhỏ cô ấy chạy đến Lạc Hà Phong.”

Lạc Hà Phong là địa bàn của đại thần, người chơi trong Phong Vân cơ bản đều rất rõ, ngoài những người quan hệ thân thiết với đại thần ra, những người khác tuyệt đối đừng bén mảng tới gần đây, vị Đóa cúc nhỏ này tuy là mới chơi nhưng hẳn cũng nên biết quy củ này chứ.

“Anh xử lý.”

Đại thần đơn giản thông báo, Jaejoong chỉ nghe thấy bên kia bàn phím lạch cạch không dứt, sau đó...

Thông Báo : Người chơi Tức Mặc ác ý giết người, chiêu cáo thiên hạ mời anh hùng vì dân trừ hại.

Ác, ác ý giết người?!

Kim Jaejoong!

Đại thần đến cùng đã làm trò gì vậy?!

Trong Phong Vân online, người chơi nếu không mở quyết đấu hoặc PK mà giết chết người chơi khác, hệ thống sẽ nhận định là ác ý giết người, chẳng những tên chuyển sang chữ đỏ, nếu giết nhiều người nhiều còn bị chiêu cáo giang hồ, để cho tất cả mọi người đến đuổi giết.

Tuy vậy, server này tuyệt đối không ai dám không tự lượng sức mình mà đuổi giết đại thần.

Nói nhảm! Đó là đệ nhất cao thủ đấy!

Chỉ vì chút kinh nghiệm mà chịu rớt level sao?! Đã ai thấy Lười Biếng dám bắt nạt Hồn Hở chưa?!

Hiện tại Đóa cúc nhỏ :

Sư phụ, Tức Mặc oppa sao lại giết em rớt đến ba cấp!!!! *Khóc thét*

Cậu, cũng thực sự muốn biết vì sao?!

“Đại thần, anh giết Đóa cúc nhỏ?”

“Ừ.”

“Vì sao?”

“Nhìn khó chịu.”

Quả nhiên người thực lực mạnh có thể ngang ngược như vậy, muốn giết ai cứ việc giết, cho dù chữ đỏ cũng không ai dám khiêu khích.

“Nhưng mà, cô ấy là đồ đệ của em, mọi người trên thế giới đang bàn về chuyện này đấy.”

“Em về sau ít tiếp xúc với cô ta.”

“... A, các anh lúc nào về trường?”

“Cuối tháng 2.”

“Vậy à, giờ mới cuối tháng 1.” Giọng Jaejoong tràn ngập uể oải, còn một tháng nữa mới được gặp đại thần, thật là khó chịu.

“Ồn ào.” Giọng đại thần rớt cuộc chậm lại, làm như vô tình hỏi một câu, “Mẹ em thích gì?”

Mẹ, mẹ em?!

Đại thần, chúng ta đã có gì chính thức đâu?!

“Mẹ em thích... Trai đẹp.”

“Ba thì sao?”

“Thích mẹ em.”

Bên kia đại thần rớt cuộc trầm mặc, đoán chừng là anh sai rồi, bé cái nhất định là con ruột của Kim ma ma.

“... Sang năm mới đừng chạy loạn.”

“Vì sao?”

“Đến lúc đó em sẽ biết.”

“Biết cái gì?”

Yên lặng ING....

WTF! Đại thần, cái tật xấu nói một nửa của anh có thể sửa lại không, không biết lòng hiếu kỳ có thể hại chết mèo à?!

Hiện tại còn học được logout giữa chừng nữa, nếu còn tiếp tục như vậy, cậu nhất định sẽ chết vì tò mò, cái này có khác gì với việc đang đi tiểu một nửa thì đột nhiên có người nói với bạn, đây là nhà vệ sinh nữ vì vậy không thể không ngừng lại vậy!

“Jae Jae, Junsu gọi.”

“Con đến đây.”

Jaejoong tức giận chạy đến phòng khách cầm điện thoại, giọng cao hứng bưng bưng của Junsu lập tức vang lên qua điện thoại:

“Ue kyang kyang, hyung, em nói với hyung chuyện này nha, hyung đừng có kích động quá.”

“... Sẽ không, dù gì em có nói em có thai con của Yoochun, hyung vẫn có thể bình tĩnh cùng em vào phòng sinh.”

“Ue kyang kyang kyang, không phải, Yoochun với em, Yunho hyung, tức là Tức Mặc đại thần ấy...”

WTF! Cậu đương nhiên biết rõ Tức Mặc đại thần cùng Yunho là một người, cậu đâu có ngu!!

“Nói mau!!!”

“Đại thần muốn tặng anh một bất ngờ.”

“Bất ngờ gì?”

“Ài, cái này thì Yoochun chưa nói.”

“Kim! Jun! Su! Em! Cút! Đi!”

Jaejoong quăng điện thoại, bạo trong phòng, đám xấu xa này!

Rốt cuộc là bất ngờ gì?!

Chẳng lẽ cậu phải ôm thắc mắc này đến Tết sao?!

27. Chương 27: Day 27

Mặc dù nói trong 365 ngày, ngày nào nhiệt nhất chính là Tết, nhưng bạn Kim Jae Jae của chúng ta lại đặc biệt không thích ngày lễ này, dù cho được ăn vô số món ngon, dù cho đôi lúc được nhận tiền lì xì, dù cho có thể nằm dài trong nhà làm thiếu gia, nhưng, vật chất có nhiều thế nào đi chăng nữa cũng không thể bù đắp cho tâm hồn bị tổn thương được!

WTF! Vì cái gì nhất định phải là nghỉ Tết dài ngày?!

Tết Đoan Ngọ, tết Trung Thu, Quốc khánh không được sao? Dù sao cũng là nghỉ mà, thanh minh còn nghỉ có ba ngày thôi đấy!

Mỗi lần đến lễ mừng năm mới, cái gì mà cô bác chú gì toàn bộ tập trung tại nhà cậu thôi không nói làm gì, ai bảo ba cậu trước kia đã thi được giấy chứng nhận đầu bếp, khi nhà cậu tụ họp bàn luận bát quái cũng bỏ qua, phụ nữ mà, hai người thôi là thành chợ rồi, nhưng...

Dựa vào cái gì mà lúc hàn huyền, bậc trưởng bối hỏi các anh chị khác đều là — XXX, có bạn trai/ gái chưa? Nhớ mang về cho mọi người nhìn đấy. XXX đẹp trai/ xinh gái như vậy chắc chắn rất nhiều người theo đuổi...

Mà lúc hỏi cậu lại là — Ai nha, Jae Jae của chúng ta càng ngày càng đáng yêu! Để hôm nào anh/ chị dẫn em đi công viên mới mở nha! Jae Jae cao lên nhiều ghê...

Cậu cũng không phải chó con mèo con gì nha, vì sao mọi người ai cũng muốn xoa đầu cậu vậy, không biết rằng đầu đàn ông là không được đụng vào sao?!

WTF! Còn cái gì mà cao lên nhiều?!

Cậu hơn hai mươi rồi còn cao gì nữa, muốn cậu thành cột điện à, hướng chi, từ lúc cậu vào cấp 3 đến giờ căn bản là không cao thêm phân nào, được không?! *Rơi lệ đầy mặt*

Hơn nữa, vì sao không có ai hỏi cậu vấn đề giống những người khác, cậu cũng có... A... Bạn trai đấy, mấy người thật là vô tri!!!

Nhưng mà nói đến đại thần, không biết mấy ngày gần đây anh đang bận cái gì mà thời gian online Phong Vân ngày càng rút ngắn, hiếm hoi lắm nói với cậu được mấy câu thì cũng chỉ ừ hử cho qua, làm cho cậu chỉ biết một mình đi dạo trên đỉnh Lạc Hà, lại còn phải chịu cảnh phu phu Kim Junsu cùng Park Yoochun mặt nồng.

Jaejoong ngồi trong góc phòng cách cửa sổ tay nhìn mọi người ồn ào như chợ vỡ, xoắn xuýt một lúc rồi quyết định trốn về phòng lên Phong Vân.

KAO! Cậu còn lâu mới ngồi đây tiếp tục nghe mấy chủ đề thiếu dinh dưỡng, cho nên, mèo máy không có lỗi tai cũng là một chuyện tốt nha!

Đình!

Người chơi Là Kim hoa không phải cục hoa online

Phong Vân Online không hổ là game được hoan nghênh nhất trên thị trường, dù là Tết cũng không thiếu người chơi online, hệ thống từ lúc giao thừa đã tặng quà, người chơi từ level 50 trở nên đều nhận được một set đồ năm mới, bên trong chẳng những có nguyên liệu hiếm mà còn có một bộ chiến y tăng 5% phòng ngự, nhưng bộ này lại có màu đỏ chói khiến cho Phong Vân gần đây suốt ngày thấy thiếu nam thiếu nữ áo đỏ bông bênh.

Cũng chính điểm này khiến cho Jaejoong không tài nào hiểu nổi, cũng đâu phải năm hạn nha! Sao cứ nhất định phải mặc màu đỏ vậy, sao không chuyển thành tặng đồ lót đỏ đi, dù sao các cậu cũng sẽ không mặc ra ngoài, tặng bộ đồ này làm cho cậu cảm giác như mình thành quả cà chua.

Không chỉ vậy, kể cả phố Thịnh Đường, Vân Quy thành hay các thành khác cũng bị đổi mới hoàn toàn, đèn lồng màu đỏ to đùng treo trên cao, quảng cáo in trên tấm vải đỏ như hội thi tốt nghiệp trung học, nền rực đỏ khiến Jaejoong mỗi lần online đều có cảm giác toàn dân tập thể tổ chức hôn lễ.

Bổ sung hàng cho Trà lâu xong, Jaejoong ngồi ở cửa ra vào nhìn avatar đại thần màu xám, yên lặng ngắm người, rõ ràng là nghỉ rồi sao người này cứ lúc ẩn lúc hiện vậy, online rồi logout còn nhanh hơn chớp, ngay cả Quỷ Kiến Sâu cùng Bim Pampers cũng rút ngắn thời gian online lại, Junsu vì chuyện này mà đến nhà cậu than khóc, còn ăn hết một gói mít hoa quả của cậu!

Hừ (∞)

Hảo hữu Đóa cục nhỏ :

Sư phụ đại nhân, năm mới vui vẻ!!! *Thở dài* *Thở dài*

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cục hoa :

Năm mới tốt lành.

Hảo hữu Đóa cục nhỏ :

(*^____^*) Hi hi, muốn tiền mừng tuổi nha! *Vươn tay*

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tiền không là vấn đề, nói đi, muốn lì xì dày bao nhiêu.

Hảo hữu Đóa cúc nhỏ :

Người ta muốn chính là Bí tịch Trà lâu của sư phụ ấy, được hay không?! *Mắt đầy sao*

Bí tịch Trà lâu?!

Jaejoong sờ vào cuốn sách cũ vẫn luôn ở dưới cùng trong túi trang bị, đó là quà tặng mà đại thần đưa cậu trong lần đầu cậu chơi Phong Vân, cậu bối vậy mà mở Trà lâu, cũng bối vậy mà lạc vào trong trận bang chiến giữa đại thần cùng Cửa địa ngục, bối vậy mà gần bó với đại thần, đi tới hôm nay.

Tuy hiện tại Trà lâu của cậu trong Phong Vân đã là độc nhất vô nhị, cậu cũng không dùng được quyền bí tịch này nữa, nhưng vì sao lại có chút không nỡ vậy?!

Hảo hữu Đóa cúc nhỏ :

Được không vậy sư phụ đại nhân, người ta lúc trước bị đại thần giết rớt mất 3 cấp, cho nên muốn có ít tiền mua trang bị bổ sung, ô ô. *Khóc lóc*

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tiền mình có, dù sao mình cũng không cần, giao dịch với bạn là được.

Hảo hữu Đóa cúc nhỏ :

Thế nhưng mà em cũng muốn được như sư phụ tự lực cánh sinh!!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Mình... *Khó xử*

Hảo hữu Đóa cúc nhỏ :

Nếu không, cho em mượn cũng được, em chỉ muốn nhìn thôi, học chút kỹ năng pha trà, mở được quán nhỏ ven đường là được rồi, em tuyệt đối không cạnh tranh với sư phụ, em thề!!! Sư phụ, cầu xin tỷ đấy. *Đáng thương*

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Vậy được rồi, xem xong nhớ giao dịch lại.

Ưu điểm lớn nhất của Kim Jae Jae, đồng thời cũng là khuyết điểm lớn nhất là dễ mềm lòng, lúc trước thì nhất thời mềm lòng xin tha cho Phương Hoa tuyệt thế, bây giờ thì lại mềm lòng giao bảo bối của mình cho đồ đệ lai lịch không rõ, bối vậy chuyện xảy ra về sau thực sự khiến cậu đấm ngực, giậm chân, chẳng biết làm sao.

Này! Không nghe lời đại thần, thiệt ráng chịu nha!

Thiệt này như ăn phải một nhúm muối vậy, nuốt không thể nuốt, nhổ thì không nhổ hết được!

Hảo hữu Đóa cúc nhỏ :

Tạ ơn sư phụ!!!

Y sư cầm Bí tịch Trà lâu đi xa, Jaejoong đột nhiên cảm thấy ngực nhói lên một cái, tùy tiện ấn phím truyền tống, cũng mặc kệ mình đang ở đâu, ngồi xuống khoanh chân nhắm mắt dưỡng thần.

Rốt cuộc từ khi nào, cậu không còn vừa online đã vội vã tìm Mập mạp bọn họ tổ đội đi cày level, không còn ngâm mình trong Trà lâu kinh doanh quán nhỏ nhỏ, cũng không lên kênh thể giới hóng chút bát quái thiếu dinh dưỡng mà chỉ toàn tâm toàn ý ngắm trông người kia xuất hiện vậy?

Đến cùng là từ khi nào, bóng dáng hiệp khách áo trắng đã khắc thật sâu trong lòng cậu, không thể nào phai mờ?

Nhóm Bím Pampers:

Ê a

~ (Điện thoại online)

Nhóm Béu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Có phải cậu đói bụng không nha

~ La la la, cậu nếu đói bụng thì nói với

Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Câm miệng!!!!

Nhóm Béu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Thì nói với Tiểu

~~ Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cậu còn hát nữa tớ giết cậu!!!!!!

Nhóm Quỷ Kiến Sầu :

Béo gia, bài hát gì vậy, sao chị dâu xù lông thế kia? (Điện thoại online)

Nhóm Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Quốc ca của 419....

Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Ai dám hỏi tớ cắn người đấy!!!!

Nhóm Bím Pampers :

....Bạn Kim đã xù lông

~Lại nói, sao không thấy Su Su nhà tớ đâu?

Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Nó hằm đang trên đường tới nhà tớ!!!

Mấy người sao lại online bằng điện thoại?

Phong Vân Online gần đây có thêm chức năng mới là người chơi sau khi logout có thể nói chuyện phiếm, chỉ cần dùng điện thoại đăng nhập là được, thuận tiện mau lẹ, nhận được vô số lời khen, không ít người chơi sinh hoạt dựa vào phần mềm này đã có thể chăm sóc nông trường của mình bất cứ lúc nào.

Nhóm Bím Pampers :

Ai, bởi vì tớ đang vả lại vả lại vả lại

~~ Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

?_?

Nhóm Quỷ Kiến Sầu :

Chị dâu, đừng để ý đến hyung ấy, hai hôm nay hyung ấy trượt đến đầu óc có vấn đề!

Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Trượt?

Nhóm Bim Pampers :

Là vì thành phố B nóng nha, nóng nha, nóng nha, nóng nha, sau đó...

Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Nói trọng tâm!!!!

Nhóm Bim Pampers :

Đi dạo nào, đi dạo nào, đi dạo nào, đi dạo nào

~~ Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Thầy giáo Ngữ văn tiểu học của cậu có khỏe không? Môn Ngữ văn của cậu là thầy thể dục dạy à!!!

Nhóm Quỷ Kiến Sầu :

Là như thế này, hyung ấy hai hôm nay phụng mệnh cùng lão đại dạo phố mua đồ, phơi nắng nhiều nên não co lại.

Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Dạo phố?!

Đại thần dạo phố?!

WTF! Thật hay giả vậy?!

Đại thần tựa như tiên vậy mà dạo phố, cái này có khác gì việc Ultraman cầm giỏ rau đi chợ, mèo máy mặc váy đeo tai vào đầu!

Nhóm Bim Pampers :

Đừng nói đến chuyện thương tâm đó nữa, haizz!

Nhưng mà, lại nói, hai hôm nay tớ phát hiện ra một việc.

Nhóm Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Việc gì?

Nhóm Bim Pampers :

Tớ phát hiện giờ mộ thật sự rất quý, quý kinh người a, dù có chết cũng không muốn rời xa nó, quả nhiên vẫn là Phong Vân tốt, chết vẫn có thể phục sinh!

Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cho nên, cậu gần đây cùng đại thần đi dạo ở bãi tha ma?!! *Kính hãi*

Nhóm Quỷ Kiến Sầu :

Chị dâu nghĩ nhiều rồi o()o

Còn có, Pamper, em đã nói với hyung rồi, nếu hyung thắng, mộ phần của hyung em bao hết.

Nhóm Bim Pampers :

Thật sao thật sao?

Hyung biết ngay Tiểu Sầu Sầu là anh em tốt mà, mau tới để hyung hôn một cái.

Nhóm Quỷ Kiến Sầu :

Em còn chưa nói xong...

Lúc đó em mua cho hyung một mảnh đất rộng độ một mét vuông, sau đó chôn hyung ngồi thẳng, lộ nửa người trên, vậy ngay cả bia cũng gián lược, nhìn là biết hyung là ai.

Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Phụt....

Nhóm Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

... ..

Nhóm Bốn năm sáu tám ta là bảy :

... ..

Nhóm Mông lép cỡ D :

Ue kyang kyang, em chôn đối mặt với Chun Chun nha (Điện thoại online)

Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

... Vì cái gì tớ hiện tại lại có cảm giác như đang xem phim kinh dị?! Còn có, chuyện này cũng đáng để khoe sao?!

Nhóm Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Haizz, đầu năm nay, tư duy bệnh nhân tâm thần không giống với chúng ta chút nào cả.

Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

À, đúng rồi, đại thần đâu?

Nhóm Bim Pampers :

À há há

Nhóm Quỷ Kiến Sầu :

Meow ha ha

Nhóm Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Hai người nói tiếng người dùm cái!!!

Nếu không...

Kim Jae Jae gần đây rất bức bối, giờ hai người này cười ẩn ý như vậy, cậu quyết định sử dụng phương pháp... độc đáo, chẳng hạn như nháy mắt hai người kia đến khi khai thật, nhưng tiếng gào của mẫu thân đại nhân cậu vang lên:

“Kim Jaejoong, Junsu đến rồi, nhanh lết xác ra đây cho mẹ, mẹ biết là con đang trốn trong phòng nghịch máy tính, máy tính là mẹ của con à!”

Kim Jaejoong !

Nếu máy tính là mẹ cậu thì ba cậu cũng không đồng ý đâu nha!

Lưu luyến tắt máy tính, cất di động vào trong túi, Kim Jae Jae lẻ mề bước vào phòng khách, quả nhiên gặp được Kim Junsu đang bị các trưởng bối chà đạp, haizzz, hai người cậu là ít tuổi nhất trong họ Kim, vĩnh viễn chạy không thoát vận mệnh làm sủng vật!

“Hyung, sao em cảm thấy Yoochun bọn họ có gì đó là lạ?”

Từ trước đến nay Kim Junsu nổi tiếng thần kinh không bình thường cũng cảm thấy Tam Kiếm Khách có vấn đề, vậy xem ra... Thật sự có vấn đề rồi!

“Không biết, đại thần gần đây đều không online.” Jaejoong kéo Junsu ngồi xuống ghế sofa, nhàm chán nghịch TV.

“Bọn họ liệu có thể đã xuyên qua rồi không?”

“... Em cảm thấy đã xuyên qua mà vẫn có thể dùng di động lên Phong Vân sao?”

“Thật mà, hyung không thấy gần đây trên phim truyền hình, có rất nhiều người mang theo điện thoại mà xuyên không sao?”

“... Cho nên, em cảm thấy là di động Trung Quốc, hay là mạng sóng Trung Quốc cũng xuyên qua, phát tín hiệu ở cả cổ đại”

“Nhỡ, nhỡ là điện tín hồi xưa của Trung Quốc thì sao?”

“...”

~~o(>_<)o>

~~Ai nói người bình thường có thể giao tiếp với vịt vậy, loại sinh vật như Kim Junsu chỉ có thể giao tiếp với mấy con vịt chậm phát triển thôi, mà mấy con vịt đó còn có thể bắt cá, tên nhóc này chắc chỉ biết ôm đầu ngồi khóc thôi!!!

“Hai tên nhóc kia, ăn cơm đi, ngồi đấy làm gì, dễ trứng à!” Kim ma ma lúc có đồng người luôn dùng một vài từ khác đặc biệt.

Cho nên, kỳ thật cậu và Junsu chui ra từ trứng sao?!

Ăn qua loa vài miếng cơm, Jaejoong chống cằm nhìn bạn Junsu ăn đến miệng đầy mỡ, tên nhóc này đoán chừng dù có bảo Yoochun đang đến, cậu nhóc cũng phải ăn hết bữa cơm mới chịu đi đón.

“Tít.” Đang phát ngốc, điện thoại rất ít khi kêu đột nhiên đổ chuông, Jaejoong không nhìn tên người gọi, trực tiếp nghe máy.

“Jaejoong, nhà em ở đâu?”

WTF! Là giọng đại thần?!

“Đại thần?”

“Ừ, nhà em ở đâu?”

“Ở thành phố S nha.”

“... Anh hỏi là từ nhà ga thì đến nhà em như thế nào?”

“Ngồi xe.”

Đầu bên kia điện thoại triệt để trầm mặc, chen vào đó là tiếng cười điên cuồng của Park Yoochun cùng loa thông báo của nhà ga?

“Đại, đại thần, anh đang ở nhà ga?”

“Ừ.”

“Nhà ga thành phố S?”

“Ừ.”

Kim Jaejoong kinh ngạc!

OMG, đại thần vậy mà ngàn dặm tìm vợ? Chồng? Đến tận đây sao!

“Junsu Junsu.”

“Làm sao vậy? Em đang ăn.”

“Đừng ăn nữa.”

“Làm gì vậy?”

“Bỉm Pampers đến rồi!!”

Kim Jaejoong rống lên một tiếng, sau đó phát hiện tất cả mọi người trên bàn lặng im.

WTF! Gọi tên trong game quen rồi nên giờ chưa sửa, liệu bọn họ có thật sự nghĩ rằng Bim Pampers đến không?!

Jaejoong trong đầu hiện lên cảnh một chiếc bím siêu thấm lượn lờ trước cửa nhà cậu.

—— Hít thở ——

“Jae Jae, ai đến vậy?”

“A, mẹ, bạn đại học của con đến chơi, con với Junsu đi đón cậu ấy, không ăn tối nữa đâu.” Jaejoong đơn giản báo cáo, sau đó trước mặt mọi người kéo Junsu đứng dậy, “Đừng ăn nữa, đến nhà ga đón người.”

“A a, hyung, em ăn xong đùi gà đã.”

WTF! Đùi gà quan trọng hay người yêu quan trọng hả, Kim Junsu!!

Hai người ra khỏi nhà lao thẳng đến ga, cũng may đầu năm xe trên đường không nhiều, tài xế taxi phóng như bay, không đến một giờ đã chở hai người tới nhà ga.

Kim Jaejoong kéo Kim Junsu vẫn còn đang cần nhàn về đùi gà, vừa xuống xe đã thấy ba người đứng trước cửa nhà ga, không biết vì sao, rõ ràng cả ba đều mặc vô cùng đơn giản, nhưng cậu vừa liếc mắt đã thấy rõ đại thần tỏa sáng, người đàn ông này vĩnh viễn chói mắt như hạc giữa bầy gà.

“Đại thần.” Lâu không gặp mặt, Jaejoong buông Kim Junsu ra, cười chạy tới, sau đó cảm thấy bên tai có một trận gió rít gào, rồi nhà ga liền trình diễn một màn phụ tử gặp mặt sau nhiều năm thất lạc:

“A

~~ Chun Chun.”

“A

~~ Su Su.”

“Anh gây.”

“Em cũng thế.”

“Em rất nhớ anh.”

“Anh rất nhớ em, cũng rất nhớ ví tiền của anh.”

()

Kim Jaejoong bắt đầu nhìn cảnh đoàn tụ sau nhiều năm xa cách biến thành cảnh bạo lực, hai tên dở hơi này thật không còn gì để nói.

“Sao anh lại tới đây?”

“Nhớ em.”

OMG! Đại thần đừng có trực tiếp như vậy chứ, cậu không chống đỡ được đâu. Khuôn mặt Jaejoong lập tức biến thành cà chua, ấp úng nói không lên lời.

“Đến nhà em như thế nào?”

“Không, đại, đại thần, anh muốn đến nhà em?”

“Ừ.”

Vị đại thần nào đó nhẹ nhàng đáp, thần nhiên như sắp đến nhà mình.

Hiện tại đến nhà cậu?!

Kim Jaejoong nghĩ đến việc về nhà lại phải đối phó với mấy người suốt đời hứng thú với bát quái, lại nhìn đại thần đã tự động ôm eo cậu...

Có khi là thôi đi, hôm nay nếu về nhà cậu, kết cục chỉ có hai hướng:

Đại thần bị mấy người phụ nữ kia ăn sống nuốt tươi!

Cậu và đại thần cùng bị mấy người phụ nữ kia ăn sống nuốt tươi!

“Hay là thôi đi, hôm nay nhà liên hoan, họ hàng thân thích đều đến cả, chờ bọn họ đi hãy tính.”

“Được.”

Vì đại thần nào đó cũng không nóng nảy, dù sao đã hạ quyết tâm muốn bắt cóc người ta, chờ đến nửa năm rồi, thêm vài ngày có sao đâu.

“Anh đặt khách sạn chưa?”

“Chưa đặt.”

“Vây...”

“Yoochun với Changmin đến nhà em đi, ba mẹ em hôm nay chắc chắn sẽ ở lại nhà Jaejoong hyung.” Junsu đang nòng nân với Yoochun phía trước đột nhiên cười tùm tùm quay đầu lại, “Về phần hyung với Yunho hyung, em mặc kệ.”

“Này, Kim Junsu em...” Kim Jaejoong không hiểu sao lại khẩn trương, ngẩng đầu nhìn ánh mắt sâu hun hút của đại thần, chuẩn bị kháng nghị mãnh liệt, nhà Kim Junsu đủ nuôi mấy con voi, sao lại không cho cậu đến!!!

“Đi.”

Không đợi Jaejoong kháng nghị, đại thần bình tĩnh cắt ngang, quay đầu hỏi: “Gần nhà em có khách sạn không?”

Nhất định phải là khách sạn gần nhà cậu sao?!

Kim Jaejoong mắt tròn trắng, mẹ cậu là một người vạn sự thông, nếu ở gần nhà, sau đó chẳng may bắt gặp, cậu phải giải thích với mẹ như thế nào khi —— Cậu, sáng sớm ra cùng với một người đàn ông, ra khỏi khách sạn?!

Đâu thể nói rằng vào khách sạn chơi mạt chược?!

Bốn thiếu hai thì chơi kiểu gì?! Chẳng lẽ các cậu dùng cả tay lẫn chân, WTF!

“Em biết, em biết, ngay gần nhà hyung có đó, vừa mới mở, em còn chưa vào.” Kim Junsu nhảy lên ngăn taxi, đọc địa chỉ.

Vì sao, cậu cảm thấy việc nào liên quan đến Kim Junsu đều không đáng tin vậy?!

Sự thật chứng minh, trực giác của Kim Jaejoong cậu không bao giờ sai, về sau xin hãy gọi cậu là Kim bán tiên (= =?!)

Jaejoong kéo đại thần lệ rơi đầy mặt nhìn Love Hotel trước mặt, lại nhìn phòng ghi chú dành riêng cho tuần trăng mật...

Kim Junsu, có giỏi thì em đừng có chạy!

Đây là cái khách sạn mà em bảo vừa mới mở, điều kiện tốt, phục vụ đúng lúc?!

Cậu và một người đàn ông vào khách sạn đã rất kỳ quái rồi, giờ cậu phải giải thích thế nào khi cậu, cùng một người đàn ông, vào trong Love Hotel?!

Chẳng lẽ là chơi mạt chược trong bồn tắm của Love Hotel sao?!

“Vào đi.” Đại thần thừa dịp cậu đang xuất thần, bình tĩnh mở cửa, thuận tiện đẩy Jaejoong còn đang yên lặng rơi lệ trong lòng.

“A, chúng ta thật sự phải ở đây sao?”

Giường lớn hình trái tim đỏ thắm, phòng tắm toàn bộ tường đều là thủy tinh, giấy dán tường phấn hồng, bồn tắm lớn hình tròn bên trên còn treo một tấm gương, đây, đây là chuyện gì vậy?!

Cậu, Kim Jae Jae sau khi đã trải nghiệm động phòng trong Phong Vân online giờ lại muốn thử cảm giác ở Love Hotel?!

“Anh đi tắm, thu thập đồ hộ anh.” Đại thần ngược lại không thèm để ý mọi thứ xung quanh, ném ba lô trên vai xuống giường, sau đó chẳng mang gì theo mà bước vào phòng tắm.

Này! Đại thần, anh không cầm quần áo thì tắm kiểu gì?!

Lát anh mặc cái gì ra hả?!

Da người không có gì hay để xem hết đâu nhá!

Cậu, cậu nhiều nhất chỉ liếc một cái thôi, chỉ liếc thôi đó, (^) .

Quay người nhìn đại thần chậm rãi buông màn che phòng tắm thủy tinh, Jaejoong thở dài một hơi không biết có phải là vì thất vọng hay không, liếm liếm môi, sau đó ngồi khoanh chân trên giường bắt đầu loay hoay bỏ đồ trong balo đại thần ra.

Trên cùng để một loạt đồ lót, Jaejoong tiện tay cầm ra mấy cái, sau đó bĩu bĩu môi, thực nhàm chán nha, chỉ có hai màu đen trắng, có khi là mua một bộ, khác hẳn với cậu, toàn hoa cỏ chó mèo, màu sắc rực rỡ, vậy mới có tình thú nha. (= =?!)

Nhưng mà, Jaejoong cầm một chiếc quần lót, cẩn thận nghiên cứu, sau đó cúi đầu nhìn chính mình, ah, bé của đại thần hình như so với cậu... Lớn hơn nhiều?!!

Ồ! Dừa leo rất lớn rất thô nha, nhất định là đã được phun thuốc trừ sâu!!

Kim Jae Jae thở phì phì bôi toàn bộ đồ lót vứt ra một bên, tiếp tục khám phá balo đại thần, áo áo quần quần, khăn mặt, sạc điện thoại, bút tất... Haizz, chẳng có gì thú vị cả!

Jaejoong lật gần hết ba lô vẫn không thấy có gì hay, nhàm chán dốc ngược balo lên, đột nhiên mấy hộp nhỏ rơi ra.

Ồ, đây là cái gì?!

Jaejoong lòng hiệp kỳ phát tác ngay lập tức ném balo đi, lao về phía mấy hộp, sau đó bị chữ Condom cực lớn làm cho khiếp sợ tại chỗ.

Đại, đại, đại thần sao lại mang thứ này bên người, WTF!

Hơn nữa lại còn là một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, tám hộp sao?!

Anh ấy không sợ tinh tấn nhân vong à?!

Anh cho mình là súng bắn nước sao, cứ mở vòi là được?!

Jaejoong bĩu môi vứt hộp qua một bên, sau đó đột nhiên lại hiếu kỳ thứ bên trong rốt cuộc là trông thế nào, nhìn phòng tắm vẫn vang lên tiếng nước, lén lút cầm một hộp có in hình hoa quả.

Này! Ai bảo là vì cậu chưa nhìn bao giờ mới hiếu kỳ?!

Cậu dù thế nào cũng là một... Khụ khụ... Người đàn ông quen không ít phụ nữ, tuy chưa từng xem qua T__T, nhưng mà... Cậu đã nhìn thấy kinh khí cầu rồi, dù sao nó cũng không khác kinh khí cầu lắm mà đúng không?! (= =?!)

Mang theo tâm tình như hồi bé thừa dịp mẹ không ở nhà mà xem Hoàn Châu cách cách, Jaejoong mở hộp trên tay, lấy một vật thể trong suốt màu sắc rực rỡ bên trong ra, hình như sờ cũng khá dễ chịu.

A? Còn có mùi thơm sao?!

Jaejoong vui sướng ngửi ngửi, oa! Vị chuối này, vị táo này, vị ô mai này, vị dưa hấu này... Thảo nào hiện tại nhiều người mua loại này thế, vừa làm việc vừa ngửi hương thơm cũng không tệ nha (= =?!)

Bạn Kim Jae Jae hưng phấn bắt đầu tàn phá những hộp khác...

Hả, sao cái này lại nhỏ vậy?

A a a! Cái này sờ thật mát nha!

Ồ! Cái này nhìn thật bình thường!

... Chỉ chốc lát sau, bạn nhỏ Jaejoong đã mở gần hết các hộp, mặc kệ condom rơi đầy giường, vươn tay lấy hộp in hình bé gấu ở chỗ xa nhất.

Cái này nhìn thật đáng yêu nha, cậu nhanh chóng mở ra, sau đó tại chỗ!

Cái này, cái này là cái sh*t gì vậy?!

Trông bên dưới thì rất bình thường, nhưng sau bên trên lại in hình mặt gấu là sao?! Trên đỉnh lại còn thêm hai cái tai là cái quái gì vậy?!

Thứ này có cần phải giống mũ như vậy không, chẳng lẽ dùng để đeo lên ngón tay à?!

Jaejoong nghĩ đến mấy manga đã từng đọc, sau đó lại nhìn condom hình con gấu trên tay, đột nhiên nảy ra một ý nghĩ rất bỉ ổi:

—— Cái này lúc dùng xong có phải nhìn sẽ giống gấu sùi bọt mép không?! *Tà ác*

Jaejoong càng nghĩ càng buồn cười, ôm bụng ngã xuống giường, đầu đập vào một vật cứng, cầm lên nhìn thì thấy là một chiếc điều khiển từ xa, bên trên có không ít nút bấm.

Vì vậy, bạn Kim Jae Jae ấn phím một, sau đó nhìn ngọn đèn trong phòng biến thành mà hơi tối mà quyen rũ.

Meow ha ha! Thật vui nha!

Jaejoong quăng cái hộp trên tay, lần này ngọn đèn không thay đổi nhưng sau lưng lại vang lên tiếng vật di chuyển nho nhỏ, Jaejoong cố xác định hướng phát ra, quay đầu lại...

WTF! Cậu làm cái gì vậy?!

Tấm màn che phòng tắm mà đại thần đang ở bên trong dần dần cuộn lên, mắt cá chân, bắp chân, đùi, eo, bụng, cổ, cuối cùng là ánh mắt bình tĩnh của đại thần đang xuyên qua lớp thủy tinh nhìn cậu.

A a a a a a!!!!

Kim Jaejoong xấu hổ cầm điều khiển trong tay ấn loạn, muốn khôi phục nguyên trạng, cậu thật sự không hề khao khát nhìn lên nha!! Cậu thật sự cái gì cũng không biết nha!!

Tuy rằng, vóc người đại thần rất đẹp (Này!!)

Sau đó, Kim Jae Jae không biết ấn nhầm nút gì đột nhiên thấy giường cậu đột nhiên khê đung đưa, sau đó càng ngày càng mạnh, khiến cậu nhìn đại thần cũng thấy chóng mặt.

... Cái này, chẳng lẽ Love Hotel mô phỏng xe chấn sao?!

Trời muốn diệt Kim Jae Jae à!!!

28. Chương 28: Day 28

Nhìn không sót chút gì!

Dưới ánh mắt bình tĩnh lại đầy thâm ý của đại thần, bạn Kim Jae Jae rút cuộc ngã lăn khỏi giường tỉnh thú, ngã ngồi trên đất, nhưng tư thế này lại vừa vặn nhìn thấy toàn cảnh phòng tắm, cậu ngơ ngác giang hai chân, tựa vào thành giường nhìn đại thần chậm rãi đứng dưới vòi sen xả sạch xả phòng trên người, bàn tay trượt từ cổ xuống ngực, sau đó là bụng dưới, thẳng xuống...

Anh một đường thẳng xuống hướng bắc, à không, một đường thẳng xuống bên dưới, xuống bên dưới, lại xuống dưới, sau đó...

—— Hít thở ——

Có câu hỏi, để đưa leo uể oải không phần chấn trở thành đưa leo tầm thước thì cần phải qua những trình tự gì?!

Trả lời, cái gì cũng không cần, chỉ cần một ánh mắt chăm chú không rời cùng một tâm hồn nồng cháy là được.

WTF! Vì sao cậu hiện tại đột nhiên cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, tim đập rộn lên, hai mắt nổi đom đóm, cộng thêm bộ vị bắt đầu rục rịch là sao?!

Nhất định là lúc vừa rồi bị giường rung làm cho choáng váng nên cậu mới trở thành như vậy!

Kim Jae Jae cố ý xem nhẹ thân hình cường tráng của đại thần, cố ý xem nhẹ đưa leo khổng lồ đã từng có tiếp xúc thân mật với cậu, ép buộc bản thân nhắm mắt lại, trong đầu liên tục thôi miên, cậu nhất định không khao khát thứ kia, một chút cũng không! (= =?!)

Sau đó, cậu chậm rãi ngẩng đầu, không nghĩ tới đại thần đã tắm xong, đóng vòi nước, bọt nước từng giọt từng giọt nhỏ từ tóc xuống lồng ngực, biến mất trong rừng rậm đen nhánh phần bụng dưới (Đây!), anh đang tập trung nhìn cậu, cùng với.... Chiếc giường hỗn loạn phía sau cậu.

Giường?!

Một chiếc giường thì có gì đẹp?!

Jaejoong thấy trong mắt đại thần ánh lên vui vẻ thì không hiểu sao quay đầu lại, sau đó nhìn thấy giường trái tim đỏ chót đông một ít, tây một ít phủ đủ loại kiểu dáng condom, cùng với condom hình bé gấu mà cậu nhất thời thấy thú vị nên bọc vào ngón chân TT.

A a a a!!!

Cậu không muốn sống nữa!

Đại thần nhất định sẽ cho rằng cậu ham muốn như dân chạy nạn, một mình ngồi xổm bên giường nghịch condom, %>_<%

Hoóc-môn kích thích khiến cho bạn Kim Jae Jae lao người lên giường, giang rộng hai tay, ý đồ che giấu chứng cứ tội phạm, không nghĩ rằng trong lúc cất cánh giẫm phải ống quần, xoẹt một cái, quần liền tụt ra.

Vì vậy, đại thần trở mặt ra nhìn bé cái đùi trơn bóng nằm sấp trên giường vẫn còn rung, trên quần lót, hình trái tim ở chính giữa vừa vụn bị chia thành hai nửa, khe rung động theo hô hấp.

Hmmm

~ Cảnh này không tệ nha!

“Thích loại nào?” Đang lúc Kim Jaejoong muốn mở cửa sổ nhảy ra ngoài, giọng nhàn nhạt nhưng rõ ràng của đại thần vang lên bên tai, như sấm nện một nhát khiến đầu óc cậu choáng váng.

Thích loại nào?

WTF! Tại sao lại có người dùng lời đạo đầu không chút tình thú như vậy nha?!

Không phải bình thường đều là thâm tình hỏi: Yêu anh không? Sau đó một người khác thâm tình trả lời I love you sao?!

Vậy bây giờ, cậu có nên biểu đạt tình yêu của mình một chút sau đó hai người bắt đầu vận động buổi tối không?!

Đại não của Kim Jae Jae vĩnh viễn làm việc không đúng trọng tâm, cậu càng nghĩ càng không cam lòng nằm lỳ trên giường, vèo cái quay đầu lại, sau đó cứng ngắc tại chỗ...

WTF!

Vì sao không ai nói với cậu, đại thần đứng gần cậu như vậy, gần thì thôi bỏ qua, nhưng vì cái gì cậu vừa quay đầu thì chớp mũi lại vừa vụn chạm vào đưa leo tinh thần vô cùng phần chấn là sao?!

Cậu còn chưa chuẩn bị tốt màn chào hỏi mà!

“Đại, đại thần, sao anh không mặc quần áo?”

“Không mang vào.”

“Vậy anh lau khô người thế nào?”

“Nhảy.”

Nhảy?!

Nhảy!!

Kim Jaejoong !

Này! Đại thần, anh nghĩ mình là cái gì, trực quay trong máy giặt à, còn định lắc người để vẩy hết nước, anh có lắc đến choáng váng không vậy!!

“... Vậy, em đi tắm.” Jaejoong cẩn thận dịch chuyển ra khỏi phạm vi công kích của dưa leo, sau đó chậm chạp đứng dậy, tùy tiện vơ một bộ quần áo chạy tới phòng tắm.

“Không vội, dù sao, lát nữa lại phải tắm thôi.” Còn chưa chạy được mấy bước, cậu đã bị một cánh tay mạnh mẽ ôm lấy, cả người dán vào thân thể để trần đang tản mát ra hương sữa tắm thơm ngát của đại thần, hơi nóng từ người anh khiến cậu có chút mơ hồ.

Không được, không được, cậu muốn choáng, choáng thật sự, triệt để choáng!

“Anh, anh, anh muốn làm gì vậy?”

“Em.”

Em?!

Cái gì em?!

Chút tư duy cuối cùng còn sót lại của Kim Jaejoong cố gắng tự hỏi, đại thần muốn làm gì?! Em?!

Đại thần chẳng lẽ muốn nói:

—— Làm! Em!

WTF! Lúc nào rồi mà còn tiết kiệm nước bọt như vậy, nước bọt tiết kiệm được có thể dùng để giặt quần áo hay sao hả?!

Nhưng mà, rất nhanh, Kim Jaejoong đã biết rõ vì sao đại thần lại tiết kiệm nước bọt như vậy, bởi vì, chờ cậu suy nghĩ hết mấy vấn đề này, đại thần đã nhanh tay cởi áo ngoài của cậu, trên người cậu giờ chỉ còn một chiếc áo ba lỗ trắng mỏng manh, nằm trên giường như cá nằm trên thớt (= =?!).

Này! Cậu, cậu, cậu cũng có tiết tháo đấy!

Cậu không dễ dàng sa đọa thế này đâu!

Jaejoong khần trương cứng đờ người, cánh tay đặt bên người đại thần run lên nhẹ nhẹ, khuôn mặt đại thần gần trong gang tấc, thậm chí có thể thấy rõ nốt ruồi nhỏ khiêu gợi trên khóe miệng đại thần.

“Khần trương?”

“Mới, mới không phải, em, em thân kinh bách chiến, em, em sao sợ...”

H scene

Bạn Kim Jae Jae tỉnh lại thì mặt trời đã lên cao, một đêm kích tình ôm trước mãnh liệt tái hiện tại khi nhìn thấy người đàn ông đang đọc sách kia.

Thật xấu hổ!!

Nhưng mà, cậu cứ như vậy bị ăn rồi hả?!

Cậu cứ như vậy bị ăn sạch sẽ, lại còn không chỉ ăn một lần?!

Suy nghĩ này khiến cho Jaejoong trợn tròn mắt phần nộ, xoay người, lại nhịn không được rên rỉ một tiếng.
XXXX, sao lại đau như vậy?!

Mập mạp chết tiệt còn dám nói với cậu bạo cú chỉ như bị táo bón thôi, nhưng cậu thấy táo bón cũng không đau thế này!

Biết ngay tên đó lừa gạt một thiếu niên thuần lương như cậu mà, sớm biết như vậy, cậu đã làm công rồi (= =?!)

“Còn đau không?”

Nói nhảm! Anh thử cầm cái điều khiển chọc mình xem?!

Kim Jae Jae xù lông!

“Thực xin lỗi, tại anh nóng nảy quá.”

Vị đại thần nào đó nhìn ra mình đã chọc giận bảo bối, tối hôm qua là anh nhịn không được làm người ta đến choáng váng, sau đó còn làm thêm một lần nữa, tại anh đã ngáp ghé bảo bối quá lâu rồi nên không kiềm chế được.

“Này, lần sau em thương anh!”

Bạn Kim hoàn toàn không suy nghĩ thốt ra mấy lời này, sau đó nhìn biểu cảm bất đắc dĩ mà chiều chuộng của đại thần, khóe mắt lại liếc tới đồ lót trên giường.

Hừ! Đại thần đây là trần trụi trào phúng, tuyệt đối là khinh bỉ!

So sánh quần trái tim của cậu với CK của đại thần thì thật như so sánh một bên là ngực cup B, một bên là ngực cup D vậy.

Dựa leo biến dị thì rất giỏi sao?!

Sau này muốn làm thì phải hỏi cậu, đại thần thì rất giỏi à, có giỏi thì tự đâm mình xem, hừ!

“Điện thoại của em kêu liên tục đấy.” Đại thần thấy biểu cảm trên gương mặt cậu liên tục biến hóa, vội vàng chuyển chủ đề, bé cái đơn thuần thật là tốt, tùy tiện lôi một chủ đề ra là quên toàn bộ chuyện lúc trước.

“A, là mẹ em, bốn mươi cuộc gọi nhớ, nhất định là phát điên rồi.” Kim Jaejoong lúc này mới nhớ ra hôm qua còn chưa báo cáo với nhà là mình không về, liệu mẫu thân đại nhân của cậu có cho rằng cậu bị bắt cóc không?

“Alo, mẹ ạ?”

“Kim Jaejoong! Ranh con, con còn biết gọi điện thoại cho mẹ mình nữa sao, con rơi vào cống thoát nước nào, hay là ngã rồi đập đầu vào cột điện vậy.”

“... Mẹ, con đi chơi với bạn học, quên không nói với mẹ, chỉ...”

“Giải thích cái gì! Junsu đã nói với mẹ rồi, bạn trai đến mà không mang về nhà, con coi mẹ con là làm cảnh à, không biết đường dẫn về cho mẹ và ba con nhìn.”

“Mẹ...”

“Ba con đây.” Đầu bên kia đổi người, từ câu hỏi thô bạo chuyển sang bát quái tìm hiểu, “Con trai, thật sự có bạn trai à? Có đẹp trai không? Đẹp trai bằng ba con không?”

“Ba, lát con dẫn anh ấy về, con cúp máy đây.”

Cúp điện thoại rồi, Jaejoong mới sững sờ nhớ lại cuộc đối thoại với pa-ma vừa rồi, bố mẹ cậu đã biết cậu có bạn trai?!

WTF! Nhà cậu rốt cuộc là gia đình kiểu gì vậy?!

Không những không có một khúc hai nháo ba thất cổ bốn ép chia tay, ngược lại vui vẻ đi hóng bát quái.

Cậu, thật sự là con ruột sao?!

“Yunho, ba mẹ em...”

“Nghe thấy rồi.” Đại thần bình tĩnh lật chăn, nhặt quần áo trên đất mặc vào, “Em có thể đi không?”

Nếu cậu không thể đi, chẳng lẽ đại thần định trực tiếp vác cậu về nhà sao?!

Với tính cách của mẹ cậu, không cần thận có khi đại thần ngay cả tư cách ở rể cũng không có nữa nha!

“Có thể.”

Jaejoong động chân, dùng tốc độ như rùa mặc quần áo, nhìn đại thần thu thập balo của mình, kéo tay cậu chuẩn bị ra ngoài.

“Mấy cái kia, không cần thu dọn sao?” Condom tối hôm qua bị cậu ném khắp nơi giờ lại càng tán loạn, con gấu kia bị dính chút tinh dịch, bây giờ thật sự nhìn rất giống gấu sùi bọt mép, !

“Không cần, khách sạn sẽ có người thu dọn.”

Này! Cậu đương nhiên biết sẽ có người quét dọn, cũng chính vì có người quét dọn nên cậu mới muốn thu lại đây.

Nếu phục vụ vừa vào đã trông thấy khung cảnh này, không biết sẽ trực tiếp ngắt luôn hay là đoán mò hai người đàn ông tối hôm qua làm gì ở đây nữa!

Số lượng này phải dùng trong mấy tháng, hai người cậu cũng không thể nói với người ta, chúng tôi tối hôm qua dùng condom làm khăn trải giường nha!

Jaejoong bị đại thần túm ra cửa cẩn thận ngoái lại nhìn phòng 610, đây chính là nơi chôn vùi lần đầu tiên của Kim Jaejoong cậu, cậu nhất định phải nhớ kỹ...

Về sau...

Còn! Đến! Nữa! (= =?!)

Hai người làm xong thủ tục trả phòng, tay trong tay dạo bước về nhà cậu, Jaejoong từng bước đều rất gian khổ, quay đầu nhìn đại thần rõ ràng tâm tình rất tốt, tinh thần sáng khoái, trong lòng liền cảm giận bất bình.

Dựa vào cái gì vậy?!

Cậu bị đâm cả buổi, hiện tại người đau cũng là cậu, người này sao lại chẳng có việc gì?!

Được rồi, tuy rằng tối hôm qua lúc sau cậu thoải mái đến mức ngay cả quả táo với IPHONE cũng không phân biệt được, trong đầu chỉ toàn nụ cười tà mị của đại thần.

Kỳ thật, đại thần cũng không phải mặt liệt đúng không?!

“Yunho, anh có mang quà gì đến nhà em không?”

“Có.”

“Là cái gì vậy?” Jaejoong hiểu kỳ, tối hôm qua cậu đã lật úp cả balo ra rồi, hình như ngoài quần áo, chỉ còn...

OMG! Chẳng lẽ đại thần định đưa condom cho ba mẹ cậu sao, tuy cũng không ít tiền nhưng cậu thật sự không định đã ngoài hai mươi tuổi rồi còn có thêm em trai hay em gái đâu!

Vị đại thần phát hiện người yêu mình hiểu sai, gõ nhẹ đầu cậu, thò tay vào trong túi áo sờ a sờ, sờ a sờ, lấy ra một quyển sổ nhỏ, đưa cho Jaejoong.

Jaejoong nhận lấy, nhìn thấy đầu quyển sổ ghi ba chữ to, đầu đầy hắc tuyến, lệ rơi đầy mặt.

—— Sổ! Hộ! Khẩu!

Đại thần, anh mang sổ hộ khẩu đến để trực tiếp chứng minh quyết tâm của mình sao?!

Phương pháp này tuy rằng rất trực tiếp nhưng có phải là hơi ngốc không, mẹ cậu mà thấy cậu dẫn một người đàn ông về vứt sổ hộ khẩu lên bàn liệu có cho rằng anh định tới đây ở rể không a.

“Dùng cái này sao?”

“Ừ.”

“Mẹ thích trai đẹp.”

“Đúng vậy, nên...” Jaejoong ngẩng đầu, thấy đại thần chỉ vào mũi mình.

Anh thật chẳng khiếm tốn chút nào!

“Ba thích mẹ.”

“Ừ, ba em thuộc mẫu đàn ông yêu vợ, vậy anh muốn nói...”

“Anh không thích mẹ.”

...

Hừ (∞)

Đại thần, mấy năm qua rốt cuộc là anh làm thế nào để trao đổi với người vậy?!

Mẹ cậu thích trai đẹp nên đại thần tự mang theo sổ hộ khẩu tới cửa, ba cậu thích mẹ cậu nhưng đại thần thích cậu, cho nên không có lực uy hiếp, là ý này sao?!

Đại thần kiểu này mà đi siêu thị, chỉ nói với nhân viên là “Áo”, vậy người ta sao biết anh muốn mua đồ siêu nhân hay Ultraman!

“Đại thần, nhờ anh một chuyện.”

“Nói.”

“Anh lát nữa đến nhà em ngàn vạn lần đừng có lời ít mà ý nhiều như vậy, sẽ khiến ba mẹ em sợ đấy.”

“Được.”

Được?!

Đại thần nếu có thể miệng lưỡi lưu loát, thao thao bất tuyệt như Mập mập, vậy cậu cũng có thể khiến cho ngực mình phát triển như bông Junsu!

“Leng keng.”

Jaejoong kéo đại thần đứng trước cửa nhà, bất an ấn chuông cửa.

“Con trai, về rồi à.” Kim ma ma mặc tạp dề chạy ra, sau đó Jaejoong cùng mẹ cậu đều kinh ngạc nhìn đại thần cúi đầu chín mươi độ hành lễ, hô rõ ràng:

“Mẹ!”

Vì cái gì sao cậu lại cảm thấy hôm nay sẽ gặp rất nhiều trắc trở vậy?!

Mà giờ khắc này, trong Phong Vân cũng vô cùng náo loạn khiến người ta không khỏi tắc lưỡi.

29. Chương 29: Day 29

“Con! Trai!” Kim ma ma mở cửa ra, vội vàng lao ra ngoài.

Cô đã xuất phát!

Cô bước qua một thùng rác to khỏe, đá bay cần câu cá của bác Trương hàng xóm, cô đã thành công, giờ đây, cô không còn bị ai ngăn cản! (= =?!)

Kim Jae Jae rất mừng nha! *Vạn vẹo*

Quả nhiên, thỉnh thoảng mất tích một chút mới có thể chứng tỏ tầm quan trọng của cậu nha, mẫu thân đại nhân của cậu trước kia chưa từng nhiệt tình hoan nghênh cậu như vậy, cậu còn nhớ hồi cấp ba cùng Junsu ra ngoài đánh điện tử suốt đêm, lúc về nhà nghênh đón cậu là hai chiếc dép lê cộng thêm tiếng hét “Ranh con” vang vọng khắp ba phố của mẫu thân đại nhân, sau đó tiếng hét đó đã trở thành chuông báo thức của biết bao người, nghe nói hiệu quả rất rõ rệt, vừa vang lên là gọi dậy không ít chó mèo.

Bạn Kim Jae Jae vui vẻ mở hai tay tiến lên hai bước định đón nhận cái ôm nồng nhiệt của ma ma thì lại trượt mắt éch ra nhìn mẫu thân đại nhân nhà cậu như một trận gió vụt qua cậu, sau đó...

Ôm lấy đại thần vừa đứng thẳng, bám chặt không buông.

WTF! Sao cậu không biết mẫu thân đại nhân nhà cậu bị mất lé vậy, lao đến đại thần sao cứ nhìn cậu làm gì!

Gió hiu hắt thổi sông Dịch lạnh, tự mình đa tình, hối hận muôn vàn!

Tâm hồn thiếu nam thuần khiết đã bị ma ma cậu giẫm đạp cho nát vụn.

“Mẹ, con ở đây.” Jaejoong yếu ớt nhấc tay, ý đồ lôi kéo chú ý của mẹ cậu.

“Đừng ồn.” Kim ma ma phát tay đuổi con trai, sau đó vẻ mặt ôn hòa cười như bác gái chuẩn bị đi lừa người, quay đầu tiếp tục nói với đại thần, “Ai nha, con trai, tên là gì? Học trường nào? Năm nay bao nhiêu tuổi? Quen Jaejoong bao lâu rồi? Thân cao bao nhiêu? Nặng bao nhiêu?”

Này! Mẹ à, mẹ bây giờ nhìn thật sự rất giống kẻ buồn người nha, cái gì mà con trai? Có mẹ nào không biết tên con trai mình không?!

“Con tên Jung Yunho...”

“Tên rất hay, tên rất hay, nghe rất thơ văn.” Kim ma ma vui vẻ kiễng chân lên, đi tập tễnh, cố gắng ôm bả vai Yunho, “Đến, vào nhà nói, vào nhà nói.”

Con kiến với con voi mà hôn nhau hân hoan cũng giống thế này đi?!

Kim Jaejoong thấy mẹ kéo đại thần về phòng khách, quyết định cố gắng lấy lại chút quyền lợi nho nhỏ của mình, dù thế nào cậu cũng là con ruột nha!

“Mẹ, con...”

“Yunho à, sao tới mà không về nhà?”

“Mẹ, con...”

“Ai nha, lát nếm thử tay nghề của mẹ.”

“Mẹ, con...”

“Lần này tới ở bao lâu, để mẹ bảo Jaejoong dẫn con ra ngoài dạo.”

...

WTF! Giờ cậu đã hiểu rõ vì sao tỉ lệ bỏ nhà đi bụi lại cao như vậy!

“Jaejoong em ấy...” Đại thần ngáp ngừng, trong lúc cấp bách vẫn không quên quay đầu lại quan tâm bạn nhỏ Kim Jae Jae đang bị thương.

“Mặc kệ nó.” Kim ma ma kéo đại thần vào cửa, “Nhà chúng ta có truyền thống đối đãi với bạn như gió xuân ôn hòa, đối đãi với địch nhân như gió thu cuốn lá vàng.”

Kim Jae Jae bị vùi dập giữa chợ!

Cho nên, từ lúc đại thần đến, cậu đã từ bảo bối của Kim gia chuyển sang địch nhân rồi sao?!

Có địch nhân nào ôn nhu thiện lương, hay lam hay làm, xinh đẹp như hoa như cậu không, KAO!

Nửa giờ sau, Kim Jaejoong vẫn ngồi xõm ở góc tường đến mọc nấm nhìn ma ma của mình nói chuyện với đại thần đến nước miếng bay tứ tung.

(+ +)~ Thật chóng mặt.

KAO! Có ai nói cho cậu biết vì sao một vị đại thần luôn ít lời khiến cho người ta phát bực giờ có thể nói chuyện lâu như vậy không?

...

“Yunho à, con học truyền thông sao?”

“Dạ, ngành phát thanh.”

“Phát thanh viên rất ổn, được lên TV, hay lắm, chẳng giống thứ mà Jaejoong học, mỗi ngày đều cầm dao giải phẫu như mổ heo vậy.”

Hừ (∞)

Là ai lúc trước nói học y rất tốt, là ai nói mặc áo blouse trắng nhìn sẽ rất đẹp trai, là ai nói trong nhà có bác sĩ thì còn tốt hơn hàng chục tủ thuốc, là ai một khúc hai nháo ba thất cổ đòi cậu học y?!

Là ai mỗi lần xem bản tin thời sự đều cười nhạo phát thanh viên trông cứng nhắc, là ai nói phát thanh viên chỉ toàn người nói nhiều?!

“Yunho đáng người rất chuẩn nha.”

“Dạ, con từng học một khóa khí đạo.”

“Học qua là tốt rồi, vóc người đẹp ghê, chẳng giống Jaejoong nhìn như ván cửa, đặt lên tường thì gần như tiếp xúc toàn bộ với tường, gầy mãi không xuống.”

Này! Sao không nói cậu là máy tính bằng đi, còn cái gì mà gầy mãi không xuống, chẳng lẽ cậu không mặc quần áo mà mặc keo 502 sao!

Là ai trước kia nói: Con của tôi đáng người rất đẹp, hơi gầy mặc gì cũng hợp, lúc nào cũng là một cậu nhóc đẹp trai thanh tú!

Là ai nhìn thấy đàn ông cơ bắp vạm vỡ thì cười nhạo nói ngực của ông ta còn lớn hơn chị họ cậu, cơ bụng thì nhìn như móng Junsu?!

Nửa giờ sau nữa, Jaejoong rơi lệ đầy mặt nghe người hằn là mẹ ruột của cậu giẫm đạp cậu thành bãi phân chó bên đường, nâng đại thần lên thành đóa cúc hay mấy thứ đồ nạm vàng nạm bạc vậy!

WTF! Khả năng đổi trắng thay đen của mẹ đã đạt tới mức ngay cả ảnh chụp gấu trúc, mẹ cậu cũng có thể biến thành ảnh chụp màu sắc sắc sỡ, cái gì đen trắng mà đến tay bà hằn đều bị miêu tả thành bảng pha màu.

Kim Jaejoong trộm đến phòng bếp ăn vụng, trước khi đi nhìn hai người đang nói chuyện với nhau vui vẻ, đột nhiên nghĩ đến một quãng cáo:

Gấu trúc nhỏ cầm ảnh chụp của mình vui vẻ nói với gấu trúc lớn: Giờ không cần lo mất quảng thâm nữa rồi, đã có Jung Yunho thần kì, hết thấy đều màu sắc rực rỡ, ai cũng có thể chụp ảnh đẹp, so easy!

Còn có, bình thường cũng không thấy đại thần kiên nhẫn ngồi nói chuyện phiếm như vậy, sao lúc này lại ngồi yên đáp lời, hơn nữa đối diện còn là một người phụ nữ đã vào tuổi trung niên đang bộc phát tinh thần bất quá nữa!

Quả nhiên là mẹ vợ nhìn con rể, càng nhìn càng thuận mắt nha!

o()o

Thật vất vả đợi đến lúc ăn cơm, Kim ba ba vẫn luôn làm công tác chuẩn bị rút cuộc thừa dịp Kim ma ma dùng bữa, tìm được cơ hội lên tiếng, lập tức dùng thân phận nhất gia chi chủ “Thẩm vấn” đại thần:

“Yunho à, cháu thích Jaejoong nhà chúng ta bao lâu rồi?”

“Một năm lẻ mười ngày.”

“... Vậy, không phải là thời điểm Jaejoong vừa đến đại học T sao.”

“Vâng.”

Ủa, sao cậu không biết chuyện này?!

Đại thần đã gấp nghe cậu lâu như vậy rồi sao!!!

... Nhưng mà, cái này có phải cho thấy Kim Jaejoong cậu cũng rất có mị lực không?!

“Được lắm, trẻ tuổi mà kiên nhẫn, đồng chí rất được.”

Ba, đây là trọng điểm sao?!

“Người trong nhà biết chuyện chưa?”

“Biết rồi ạ.”

“Đồng ý không?”

“Đồng ý.”

Này! Đại thần, anh đến cùng là đã giấu bao nhiêu chuyện vậy?

“A? Đã gặp mặt chưa?”

“Gặp rồi.”

Phụt

~Jaejoong vẫn im lặng ngồi đối diện đại thần phun canh cá trong miệng ra, ngay lập tức nhận được ánh mắt ghét bỏ của mẹ: “Lớn rồi mà còn chớ sữa!”

Cậu, cậu sao không biết mình đã gặp ba mẹ đại thần vậy?!

Ba mẹ đại thần ư, vậy không phải là Vương Mẫu nương nương cùng Ngọc Hoàng đại đế sao?!

Cậu cũng không phải Tôn Ngộ Không, sao có cơ hội gặp được?!

“Vậy ba yên tâm.”

Kim ba ba chậm rãi nhấp một ngụm trà, sau đó hỏi: “Cậu nhóc, có uống rượu không?”

“Có thể uống được một ít.”

“Vậy thì tốt, ra đây, hai chúng ta uống một chút, ba ngâm không ít rượu, tráng dương bổ thận nha.”

“Ba, con cũng muốn.”

Kim Jae Jae lập tức cao hứng bừng bừng đứng lên, rượu thuốc ba cậu ngâm so với cậu còn nhiều tuổi hơn, nhớ trước kia những hôm Tết chỉ có thể nhìn, hiện tại nhờ có đại thần rót cuộc cũng được nếm thử rồi.

“Ra chỗ khác, đàn bà phụ nữ thì đi lo việc nhà, đừng có quấy rầy việc đàn ông.”

WTF! Cậu là phụ nữ ở chỗ nào?!

Thấy ánh mắt đại thần nhìn mình rõ ràng là mang theo vui vẻ, Kim Jae Jae xù lông, quăng đĩa chạy ra chỗ hai người, cậu muốn xem hai người này làm gì, xem cái gì gọi là đàn ông chuẩn men uống rượu.

Sau đó...

Bạn Kim Jae Jae ngoan ngoãn chạy đến ngồi cạnh Kim ma ma xem phim, phụ nữ thì là phụ nữ, cậu tạm thời làm phụ nữ một giờ cũng chẳng sao cả.

Cái gì mà uy vũ không khuất phục, cái gì mà khí khái nam tử hán đại trượng phu, cậu quăng hết!!

Hai người kia ôm bình rượu uống như uống nước sao cậu dám lại gần!

Uống như vậy, đến cả mồi Lý Bạch cũng đầu hàng nha!

Tửu tiên cũng đâu phải Ultraman, pin ngấm rượu là hỏng đấy!

Đợi đến khi phim truyền hình cầu huyết kết thúc, Jaejoong nhìn nam chính nữ chính ôm nhau, yên lặng quay đầu nhìn mẫu thân đại nhân nhà mình cảm động rơi nước mắt, nhin không được mở miệng:

“Mẹ, con hỏi mẹ một chuyện.”

“Ừ, nói.”

“Con với Yunho, đều là đàn ông đó, ba mẹ không ngại sao?”

“Tại sao phải ngại?”

“Bọn con là đồng tính, đồng tính đấy, đều là đàn ông nha, không thể sinh con, không được xã hội ủng hộ đó.”

Kim Jae Jae bộc phát!

Anh em Hồ Lô có thể sinh con sao?! Mèo máy cùng Nobita có thể kết hôn sao?!

Không! Thế!

“Kim Jaejoong!”

Kim ma ma cũng bộc phát!

Nhảy dựng ra lên từ ghế salon, chỉ vào mũi con trai nhà mình bắt đầu dạy dỗ:

“Sao con dám kì thị tình yêu đồng tính!!!”

WTF, cậu nói cậu kỳ thị lúc nào, cậu có cần phải kỳ thị chính bản thân mình không?!

“Tình yêu thật sự sẽ không có khoảng cách, không phân biệt tuổi tác cũng chẳng phân chia giàu nghèo, không quan tâm giới tính, không nghĩ tới con mẹ lại cổ hủ như vậy, Yunho đáng thương a.” Kim ma ma chảy nước mắt, sau đó lao ra phòng khách, vừa chạy vừa hô, “Con trai à, mẹ quen không ít cậu bé không tệ...”

Này!

Cái này là đùa gì vậy?!

Dám xúi giục người đàn ông của cậu đi ngoại tình?!

Kim Jaejoong bộc phát chạy theo, sau đó liền đập mặt vào lưng mẫu thân đại nhân, mũi ê ẩm đau đến chảy nước mắt.

“Ba uống say rồi.” đại thần tỉnh táo đi ra ngoài, chỉ chỉ bên trong bình tĩnh nói.

“Không sao không sao, không cần quan tâm đến ông ấy, cứ để ông ấy tự sinh tự diệt.”

~(>_<~

~Cậu và ba cậu chắc chắn là do mẹ nhặt trên đường về cùng một lúc nha!

Jaejoong quay đầu nhìn ba cậu ngồi trong phòng khách, cầm thắt lưng vừa vung vừa hát “Yêu em mãi mãi, yêu em suốt kiếp...”, yên lặng mặc niệm ba giây đồng hồ.

“Yunho à, Junsu nói con mang quà cho mẹ đúng không?” Kim ma ma cười tủm tỉm hỏi.

“Vâng.”

“Là cái gì? Là cái gì?”

“Đại thần, đừng.”

Jaejoong vươn tay ngăn cản nhưng đã không kịp rồi, đành trơ mắt nhìn đại thần lấy một quyển sổ đỏ từ trong túi ra.

“Sổ hộ khẩu của ai vậy?”

“Ba mẹ con mang quốc tịch nước ngoài, chỉ có sổ hộ khẩu của con là chuyển về, con với ba mẹ đã thương lượng, quyết định sang tên đến nhà Kim.”

Đại thần bình tĩnh nói câu này như thông báo buổi tối ăn gì, khiến cho Kim Jaejoong cùng Kim ma ma đều khiếp sợ đơ người tại chỗ.

Cái này, cái này, cái này, đây là chuẩn bị ở lại nhà cậu sao?!

Chẳng lẽ, giấc mơ con rê tới nhà lúc trước kia là sự thật?!

“Được được được.” Kim ma ma cười sáng lạn, cất kỹ sổ hộ khẩu vào trong ngăn kéo, lúc này mới để ý bên trong sổ hộ khẩu kẹp một chiếc đĩa CD, hiếu kỳ bỏ vào máy tính, Jaejoong cũng tò mò lại gần.

(o) Oa!

CD dung lượng không nhỏ vậy mà bên trong toàn hình của cậu, từ ngày đầu tiên vào đại học đến giờ, có rất nhiều ảnh chụp, mỗi tấm đều ghi chú thời gian cẩn thận, còn có âm nhạc đính kèm, Jaejoong xem từng cái một, mắt đột nhiên ẩm ướt.

Người đàn ông không giỏi ăn nói kia vậy mà luôn tặng cho cậu biết bao dịu dàng từ những điều nhỏ nhất.

Thật giống như ngọn lửa nhỏ được nhóm lên giữa đêm đông rét buốt, ôn hòa sưởi ấm lòng cậu.

CD kéo dài hơn 40 phút đồng hồ còn chưa hết, nhạc đột nhiên dừng, Jaejoong cho rằng máy tính nhà cậu ngạo kiều, vội vàng nghiêng tai lắng nghe, lại nghe thấy giọng nói dịu dàng của đại thần:

—— Chú Kim, dì Kim, lần đầu gọi hai người như vậy nhưng cũng là lần cuối cùng, xin hãy giao Jaejoong cho cháu cháu sẽ chăm sóc cậu ấy.

—— Ba! Mẹ! Xin hãy tin tưởng con.

Thanh âm từ máy tính phát ra có chút không chân thực, Jaejoong quay đầu nhìn đại thần ngồi trên ghế salon, người kia vẫn bình tĩnh như trước, một tia hồi hộp cũng không có, nhưng cậu lại có thể từ biểu cảm ấy thấy được sự nhiệt tình.

Dù cho, từ lúc bắt đầu chơi Phong Vân, cuộc gặp gỡ của hai người là một “Âm mưu” được sắp xếp tỉ mỉ, dù cho người bên cạnh cậu sau này cả một đám đều bị người đàn ông phúc hắc này thu mua, mỗi ngày cân nhắc xem nên tính toán cậu thế nào, dù cho, ngày hôm qua trong lúc ngu ngơ đã cam tâm tình nguyện bị ăn tươi, dù cho cậu không có cách nào xác định được tương lai của hai người...

Thế nhưng, hiện tại cậu lại chỉ muốn cùng người đàn ông này đi đến chân trời góc bể!

Đi nơi nào cũng được, chỉ cần có anh ở bên.

Tình yêu chưa kết thúc trong phim ảnh kia, cậu và đại thần nhất định sẽ xây dựng nên kết thúc viên mãn nhất trong hiện thực cho tất cả mọi người xem!

Nhưng mà, nhiều năm sau, lúc Kim Jaejoong đang nằm dài trong nhà ăn kem, nhìn người đàn ông đang rửa bát trong bếp, chợt nghĩ tới CD đã nhận đủ nước mắt của mẹ cậu thì mới hiểu rõ dự tính ban đầu của đại thần.

“Đại thần, anh lúc trước làm CD kia để thuận lợi cướp em về sao?”

“Không phải.”

Không phải?

Anh dám nói không phải?

“Vậy thì vì cái gì?”

“Đền bù tổn thất.”

“Đền bù tổn thất?”

“Đúng.”

Jaejoong ở bên anh nhiều năm rất nhanh đã hiểu rõ ý của người đàn ông này ——

OMG! Đại thần ý là cậu bị anh cướp đi rồi, cho nên để lại cho ba mẹ cậu một chiếc đĩa CD để đền bù tổn thất!

Làm gì có đạo lý này hả?!

Pizza sao có thể so sánh với bánh tráng ven đường?!

Đại thần ăn sạch sẽ cậu, vậy mà ba mẹ cậu chỉ nhận được một chiếc CD thôi sao?!

“Anh đêm nay đừng có vào phòng em.”

Đại thần nhìn bé cái nhà mình thở phì phì về phỏng ngủ, cười nhìn chìa khóa treo trên tường, sau đó tiếp tục rửa bát.

Anh sẽ không nói với bé cái rằng CD kia anh đã dành cả một tháng lời kéo Yoochun, Changmin, Junsu, Mập mập, Dae Chil, Tuyền Thủy mỗi ngày làm không biết bao nhiêu việc mới xong.

Tựa như anh cũng sẽ không nói cho bé cái, năm đó khi báo cáo với gia đình, anh đã đặt quyết tâm, dù có phải chết cũng rước được người kia về.

Bé cái này, cả đời nhất định chỉ là người của anh mà thôi.

Ở nhà không được vài ngày, đại thần đã lấy lý do ngu ngốc là trường năm nay mở khóa huấn luyện sớm, đóng gói bạn Kim Jae Jae đến trường, Kim ma ma đưa tiền đến tám trăm dặm, trên đường đưa đến nhà ga chảy nước mắt liên hồi, còn kéo tay đại thần lưu luyến không muốn buông.

Kim Jaejoong ngồi trên tàu hỏa nhìn mẹ mình vẫy khăn chạy theo tàu, trong lòng yên lặng khinh bỉ:

Này!

Có phải là sẽ xa cách mấy năm trời đâu! Làm gì mà khoa trương vậy!

Mẹ, mẹ đã có ba rồi, đừng có tự tưởng tượng mình là Y Bình nữa nha, đại thần anh ấy vĩnh viễn không phải Thư Hoàn đâu!

(Y Bình, Thư Hoàn: Tên hai nhân vật chính trong Tân dòng sông ly biệt – Quỳnh Dao)

Bạn Kim Jae Jae mấy hôm nay chịu đựng đủ loại kinh hãi nên dựa vào người đại thần, ngủ một mạch tới tận trường, hai người chia tay trước cổng ký túc xá, hẹn lát nữa lên game gặp nhau.

Mập mập cùng Dae Chil vẫn ở quê chưa về, Ji Ji lúc trước cũng đã bị Mập mập đóng gói mang về nhà, Junsu cùng Yoochun không biết chạy đi chỗ nào, ký túc xá bình thường náo nhiệt chỉ còn lại một mình cậu, vội vã tắm rửa xong, bật máy tính đăng nhập Phong Vân, cậu gần đây trong hiện thực anh anh em em với đại thần cũng không biết game có chuyện gì xảy ra.

Đình!

Hệ thống nhắc nhở : Cạnh tranh kinh doanh, lợi nhuận Trà lâu đệ nhất thiên hạ Tịch mịch vì người giảm 10%.

Vừa lên đã nhìn thấy nhắc nhở mà hệ thống gửi, Jaejoong giật mình!

Trà lâu đệ nhất thiên hạ là danh hiệu mà sau này hệ thống tặng cho cậu, trong khoảng thời gian qua, với tư cách là Trà lâu độc nhất vô nhị trong Phong Vân, lợi nhuận của cậu vẫn rất đều đặn, sau đột nhiên lại giảm vì cạnh tranh kinh doanh, còn ai bán nữa đâu?!

Chẳng lẽ, đầu năm nay, trong game cũng tồn tại lạm phát?!

Jaejoong hiện tại đã rất thuần thục với thao tác trong game, mở thông báo của hệ thống, tìm mãi thấy được một thông báo vào một ngày trước Tết khiến cậu không cách nào phản bác được:

Thông Báo : Người chơi Đóa cúc nhỏ kiến tạo Trà trang trên phố Thịnh đường —— Ta? Tịch mịch

Thông Báo : Người chơi Đóa cúc nhỏ giảm giá trà, bất kì người chơi nào đến đều được tặng một viên linh châu.

...

Ta? Tịch mịch?

Jaejoong truyền tống đến phố Thịnh Đường, nhìn bên cạnh Trà lâu của mình mọc lên liên tiếp Trà trang treo biển hiệu sáng loáng, đột nhiên cảm thấy lòng buồn phiền.

Ba chữ kia, cộng thêm một ký hiệu, là cậu nghĩ nhiều sao?!

Jaejoong chậm rãi bước đến trước một Trà trang, nhìn Đóa cúc nhỏ ở bên trong đang bận rộn, lần đầu gặp mặt, cậu sở dĩ chú ý người chơi này, sở dĩ thu đồ đệ, một phần là vì tính xúc động của mình, một phần khác là vì người kia cũng chơi Y sư giống cậu.

Trong Phong Vân, người chơi Y sư rất nhiều, nhưng đại đa số Y sư từ lúc rời Tân Thủ thôn sẽ đổi trang phục rực rỡ ban đầu sang trang bị đánh được hoặc quần áo Y sư thuần trắng mà hệ thống phát, cậu là một trong số ít người mặc bộ trang phục rực rỡ từ hồi Tân Thủ thôn, bởi vì, đại thần đã từng nói, bộ quần áo này rất đẹp.

Mà Đóa cúc nhỏ này, từ lúc gặp mặt vẫn mặc bộ trang phục rực rỡ, cũng làm chút việc ngốc ngốc, tuy thỉnh thoảng sẽ cảm thấy hành vi có chút kỳ lạ, nhưng tổng thể mà nói...

Cậu và Đóa cúc nhỏ rất giống nhau!

Cùng khí chất ngơ ngác như vịt, ngây ngây ngốc ngốc vậy!

Thế giới Mèo máy cần bông ngoáy tai :

Trà trang mới kia hôm nay lại hạ giá à?

Thế giới Không mặc đồ lót :

Đúng vậy nha, tôi vừa ra khỏi đó, hôm nay các loại trà đều giảm hai kim tệ, thật lời nha.

Thế giới Mèo máy cần bông ngoáy tai :

Thật vậy sao, thật vậy sao?!

Tôi phải nhanh đi thôi, thật tuyệt nha.

Thế giới Giấc mộng hết thời :

Nhưng mà, mấy người không tò mò, vị chưởng quầy Đóa cúc nhỏ kia làm thế nào để mở quán sao?! *Nghỉ hoặc*

Thế giới Xương rồng cảnh :

Tôi lúc trước cũng thấy kỳ quái, nhưng mà Đóa cúc nhỏ không phải là đồ đệ của Kim hoa sao?!

Thế giới Cây bạc quả bạc :

Ai nha, Bí tịch Trà lâu kia là Kim hoa đưa cho Đóa cúc nhỏ tỷ làm quà mừng năm mới, mọi người đừng có đoán bừa, mời ghé thăm Trà trang của chúng tôi!!!

Thế giới Đóa cúc nhỏ :

Đúng vậy nha, mọi người xin hãy ủng hộ.

...

Jaejoong tay chân lạnh buốt ngồi trước máy tính nhìn người trên kênh thế giới trò chuyện ngất trời, có người trước nay đã từng cười cười nói nói với cậu như vậy, mới vài ngày không gặp đã hạ bệ cậu đi ủng hộ người khác.

WTF! Quả nhiên là mạng không chân thật chút nào, lúc trước đồ đệ đã thề son sắt cam đoan chỉ mượn xem, hiện tại giống trống khua chiêng mở quán, nhưng, cậu phải làm thế nào đây?

Được rồi, KFC cũng không vì McDonald bán khoai tây mà đi kiện cướp bản quyền, cậu đại nhân đại lượng cũng không so sánh gì, bất quá chỉ là một Trà lâu thôi mà, cũng không phải thứ gì quý giá lắm.

Jaejoong đang định đóng kênh thế giới đi giết quái cày level thì đột nhiên thấy một tin nhắn triệt để chọc tức cậu:

Thế giới Đóa cúc nhỏ :

Ai nha, quán người ta rất tốt đó, Túc Mặc đại thần cũng hay đến ngồi lắm cơ.

Screenshots 1

Screenshots 2

Screenshots này hơi mờ, nhưng có thể thấy được một hiệp khách áo trắng, ID bên trên có lẽ vì công cụ screenshots không chuẩn mà bị che mất, nhưng loáng thoáng có thể thấy rõ chữ “Mặc”.

TNND, cái này có tính là screenshots bất kể thông dâm không?!

Cậu giờ còn yên lặng thì còn chuyện gì để chửi nữa!!!

Thế giới Mèo máy cần bông ngoáy tai :

Oa, là đại thần, cầu ảnh chụp chung.

Thế giới Tình ngay lý gian :

Thật là đại thần, oa, đại thần trước kia không phải đều đi Tịch mạch vì người sao?!

Thế giới Xương rồng thích cắt móng tay :

OMO, chẳng lẽ...

Mọi người có để ý không, gần đây cũng không thấy vị Là Kim hoa không phải cúc hoa nhà đại thần nha?

Thế giới Meo meo :

Theo nguồn tin của phóng viên thì gần đây, đại thần khá thân thiết với Đóa cúc nhỏ nha.

Thế giới Đường trắng :

Tôi hình như đã hiểu ra chút gì đó!!!!

Thế giới Đóa cúc nhỏ :

Ai nha, mấy người đừng nói lung tung nữa, người ta với đại thần chỉ là quan hệ bạn bè, mấy người nói vậy sư phụ người ta sẽ tức giận đấy. *Thẹn thùng* *Thẹn thùng*

Người ta?!

Người cái đầu nhà cô ấy!!!

Kim Jaejoong càng xem càng buồn nôn, mặc dù tính cậu rất tốt, bình thường cũng không thích tức giận (Thật sự?), nhưng dám ngấp nghé người đàn ông của cậu, cậu tuyệt đối không nên tình.

Diệt cỏ phải diệt tận gốc, thiên phải thiên triệt để!

Mình mà không phát uy cho cô ta xem, cô ta có khi đảo loạn hết trắng đen!

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đóa cúc nhỏ, phiền cô nói rõ ràng, cái gì gọi là tôi tặng Bí tịch Trà lâu cho cô?!

Cái gì gọi là cô với đại thần chỉ là quan hệ bạn bè?!

Sự thật là như thế nào, không phải trong lòng cô là rõ nhất sao?! *Phẫn nộ*

Thế giới Tắm rửa dùng nước cống :

Oa oa oa, có nội tình sao?!!!

Thế giới Đóa cúc nhỏ :

Sư phụ, unnie thật dữ nha *Sợ hãi*

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cô lúc trước nói mượn Bí tịch Trà lâu của tôi chỉ xem chút thôi, muốn học vài kỹ năng bên trong, cho nên tôi mới đồng ý đưa cô, nhưng hiện tại thì thế nào, cô mở quán, tôi cũng không nói gì, nhưng sao cô dám ác ý hạ giá, định bày trò gì vậy!

Jaejoong ít khi dụng từ ngữ mạnh như vậy không hiểu sao thấy rất thoải mái!

Thảo nào trong phim mấy vị đại hiệp đều thích chỉ vào người ta mà hò hét, thật sự là rất hả giận nha.

Thế giới Đóa cúc nhỏ :

Sư phụ, sao unnie có thể nói như vậy?!

Là unnie nói đưa Bí tịch Trà lâu cho em làm quà, còn nói em cứ mở quán, đừng để ý unnie, unnie nói unnie không có thời gian dạy em nên tặng em đại lễ này để đền bù, sao bây giờ unnie lại lật lọng vậy?! *Khóc*
Khóc

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cô nói, đây là tôi tặng cho cô?!

Thế giới Đóa cúc nhỏ :

Screenshots 1

Screenshots 2

Screenshots 3

Jaejoong nhìn trên màn hình, đối phương đột nhiên tung ra vài Screenshots, rất cuộc hiểu rõ vì cái gì người quen qua mạng cứ gặp ánh sáng là chết!

WTF! Photoshop thật sự là thần khí nha!!

Có thể từ Ultraman PS thành cô gái trẻ, có thể PS Baidu thành Google, có thể PS để lột giày thành BVS, lại có thể PS đoạn đối thoại làm cho thay đổi hoàn toàn?!

Đoạn đối thoại qua sửa chữa của Đóa cúc nhỏ thì liền biến thành Jaejoong chủ động dâng Bí tịch Trà lâu cho cô ta, hơn nữa còn chúc cô ta năm mới vui vẻ.

WTF! Cho là tối hôm đó đầu cậu ngâm nước sao?!

Cậu ngu đến mức nào mới đem tín vật đính ước của người yêu mình cho ả đàn bà khác hả, ho dù cậu có bị Alto đá cũng không làm chuyện ngu ngốc đó!

Thế giới Đóa cúc nhỏ :

Sư phụ, em biết rõ vì việc Tức Mặc đại thần gần đây luôn cùng em giết quái nên unnie mất hứng, nhưng mà unnie cũng không thể đổ oan cho em trên kênh thế giới như vậy, tuy em là người chơi mới nhưng em cũng có tự tôn đấy. *Khó sở*

Thế giới Giày da bận rộn :

Không ngờ Là Kim hoa không phải cúc hoa lại là loại người này, chỉ vì ghen ghét mà đi bắt nạt con gái người ta, thật không biết xấu hổ!

Thế giới Mèo máy cần bông ngoáy tai :

Đúng vậy nha, Đóa cúc nhỏ đừng sợ, oppa ở đây, người kia nhất định là vì ghen tị với em, đừng có chấp nhặt với cô ta.

Thế giới Rượu đỏ nấu thỏ :

Không phải chứ, game chỉ là game thôi mà, đừng có vì chuyện này mà vu oan cho đồ đệ mình, người ta mới chơi thôi mà.

Thế giới Thỏ nấu rượu đỏ :

Đúng vậy, ai mà chẳng có giai đoạn mới chơi.

...

Jaejoong vốn cuộc sống rất đơn giản yên bình đột nhiên bị người chỉ trích rồi cuộc cảm nhận được cái gì gọi là ngàn người chỉ trích, hóa ra, cảm giác bị oan uổng thật sự rất khó chịu.

Cậu không định làm một cảnh sát Hắc Miêu oai phong lẫm liệt, nhưng cậu cũng không muốn biến thành kẻ bắt nạt ma mới trong Phong Vân!

Sự nghiệp và tình yêu không thể chọn cả hai sao (= =?!)

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi...

Thế giới Tức Mặc :

Nương tử, vì phu đến chậm.

Một đám người trong Phong Vân còn đang định bắt cậu xin lỗi thì đại thần đến.

Đại thần quả nhiên là đại thần, mấy chữ đơn giản vậy mà còn lợi hại hơn đao kiếm, đám người kia liền trật tự không dám nói nhiều, trên kênh thế giới liền xuất hiện vô số screenshots lưu lại làm kỷ niệm.

Thế giới Tức Mặc :

Còn ai không?!

Thế giới Đóa cúc nhỏ :

Em nói là sự thật, em không hề lừa người, Tức Mặc oppa, sao oppa không tin em?!

Thế giới Tức Mặc :

Muốn chết thì đến đài quyết đấu.

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Thôi bỏ đi.

Nhìn đám người chơi vốn định gây khó dễ với cậu vì một câu nói của đại thần mà toàn bộ bỏ đi, Jaejoong đột nhiên cảm thấy hết hứng thú, mọi người không nói đến nữa, tội gì phải để đại thần đắc tội nhiều người như vậy?

Thế giới Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đại thần, đi phở bản mới đi, Tuyền Thủy online rồi.

Thế giới Tức Mặc :

Được.

Hai người cùng nhau rời khỏi kênh thế giới, để lại một đám người vẫn còn đang mơ hồ, nhưng Jaejoong thật sự không ngờ, việc cậu mềm lòng này lưu lại tai họa khiến cho cậu về sau suýt chút nữa cãi nhau chia tay với đại thần.

30. Chương 30: Day 30

Để gọi một người dậy thì có rất nhiều cách khác nhau, chẳng hạn như, nếu sáng sớm bạn đến 419, muốn đánh thức Mập mạp, vậy chỉ cần nhằm thẳng mông cậu mà đập một nhát, đảm bảo cậu ta sẽ gào lên một tiếng rồi ngồi bật dậy tìm bạn liều mạng, muốn đánh thức Junsu chỉ cần cho cậu sờ vật thể hình cầu không có lông, đảm bảo cậu sẽ nhấc chân đá, còn Dae Chil thì luôn đứng giờ dậy vào WC đánh răng rửa mặt để chuẩn bị ăn mì, chuông heo 419 tổng thể nói lúc rời giường khá là yên bình nhưng vẫn có ngoại lệ, chẳng hạn như bạn Kim Jae Jae khi dậy luôn vô cùng yêu nghiệt.

Tên nhóc này nếu tự tỉnh hoặc bị đồng hồ báo thức đánh thức vậy sẽ không sao, nhưng một khi đang ngủ mà bị đánh thức, hậu quả có thể so với vụ nổ Big bang, nổ tanh bành mọi thứ.

Cho nên, một buổi sáng nọ, Mập mạp, Dae Chil vì chán ở nhà nên quay lại trường cùng với Junsu vừa đi du lịch về đột nhiên nghe thấy chuông điện thoại Jaejoong kêu, liếc nhau một cái, đồng thời phấn đấu quên mình nhào tới, xả thân... Che điện thoại!

Chẳng đùa đâu! Ngã chỉ là chuyện nhỏ, thất tiết cũng không sao (=?!), nhưng nếu bảo bối ký túc xá bạn Kim mà tỉnh đem nổ tung ký túc xá như pháo hoa Tết thì không đùa chút nào cả!

Bom hình người này uy lực cơ bản phải ngang với vũ khí hóa sinh, kéo dài đến mười ngày nửa tháng, hậu quả kinh người nha.

“Này!”

Ba người hành động không đủ nhanh trơ mắt nhìn Kim Jae Jae bị đánh thức, gương mặt múa vuốt tìm điện thoại, cả lập tức thống nhất làm dấu chữ thập trước ngực, lẩm bẩm:

A di đà phật, nguyện cho bia đỡ đạn bên kia an nghỉ, Amen! Nguyện cho người không biết tên này sớm lên Tây Phương cực lạc.

WTF! Ba người rốt cuộc là thờ thần nào vậy?! Mấy người cho rằng thần tiên của các nước đều theo mình ở ký túc xá này sao!

Một đám nào bị cửa kẹp hết rồi!! Tai họa nha!

Jaejoong liếc mắt, oanh tạc người trong điện thoại: “Ai vậy? Sáng sớm ra đã gọi, không biết quấy rối giấc mộng người khác cũng bị trời phạt sao, thích tán gẫu thì gọi 1080, muốn báo cảnh sát thì gọi 113, rảnh rồi tìm tôi làm gì, muốn nghe nhạc ru ngủ hay là truyện cười, tôi chỉ biết hát quốc ca thôi, được chưa?! Mau nói lời gì đi, là người thì phải thở chứ, khinh người vừa vừa thôi!”

“Jae, Jaejoong à?”

“Không rời không xa?”

“Là chị.”

“Là chị cũng chẳng vấn đề gì cả, chị dám quấy rầy giấc ngủ của em, em sẽ đánh chị thành không kiêu ngạo không siểm nịnh, nửa vời, không dài không ngắn...”

“Em xác định chị thật sự đã quấy rầy giấc ngủ của em?” Cô gái đầu bên kia rõ ràng đã lấy lại tinh thần, phản bác, “Không phải mộng xuân? Sao khó tính vậy.”

“Mộng xuân cái em nhà chị, chị mới có mộng xuân, chị là con côn trùng mùa xuân, chị đâm trúng tử huyệt của em, tử huyệt đó, hiểu không?!”

“... Chị đương nhiên biết mình đâm trúng tử huyệt, nếu là cú huyệt, đại thần chắc chắn sẽ cho chị chết không toàn thây luôn đúng không?” Không rời không xa tiếp tục ba hoa, “Chị là con côn trùng thì em là hai con.”

Hai con côn trùng mùa xuân?!

Kim Jaejoong nghiêng đầu suy nghĩ, sau đó thấy ba người kia cười nghiêng ngả.

WTF! Đây không phải là mắng cậu ngu sao?!

Coi cậu là học sinh mẫu giáo à, Kim Jae Jae cậu năm đó cũng là tốt nghiệp mẫu giáo xuất sắc đó nha!

(^) Hừ!

“Chị mới ngốc ấy!!! Còn có cục, cục cái gì mà cục huyết hả, chị, chị là con gái mà một chút nữ tính cũng không có, nói linh tinh!”

“Đúng vậy, chị nói linh tinh, đương nhiên không bằng em thay đổi sự thật nha.” Không rời không xa cao giọng, vui vẻ hát, “Đưa leo to gặp hoa cúc nhỏ, đâm nha đâm nha đâm nha đâm, tiểu cục hoa gặp dưa leo buổi tối, bắn nha bắn nha bắn nha bắn.”

WTF! Đừng có hát nữa, nếu không về sau cậu sẽ bị ám ảnh với nhạc thiếu nhi mất, bài hát trong Nobita hay như vậy sao lại bị cô gái này sửa cho thành YD thế kia!

“... Chị đến cùng có chuyện gì?”

“Đều tại em, thiếu chút nữa chị quên chính sự.”

Trách cậu?!

Cậu đang ngủ ngon thì bị đánh thức, sau đó không hiểu sao bị chị trêu chọc một phen, vậy cậu phải đi trách ai!

Còn có, sao cái gì cũng trách cậu vậy?!

Đã ai thấy việc Ultraman bước vào giai đoạn lão niên si ngốc quên đánh tiểu quái thú liền đổ tại tiểu quái thú đứng quá xa chưa!

“Chị gái à, đều là lỗi của em, có chuyện nói mau được không?”

Cậu tối hôm qua xoắn xuýt chuyện Đóa cúc nhỏ mất ngủ đến nửa đêm, sáng sớm ra lại bị Mập mập vừa quay về ổ nhiệt tình ôm đến hít thở không thông, thật vất vả ngủ được một lát vậy mà lại bị quấy rầy là sao?!

“Nghe cho kỹ này, chị tới là xin lỗi, mấy hôm trước em và đại thần không online, sau đó nick đại thần hình như là vì đi lĩnh trang bị nên để cho Quý Kiến Sầu online, đồ đệ của em tên Cúc áo gì ấy, nói với chị là em nhắc cô ta nhờ đại thần cổ động cho Trà trang của cô ta, nói là chi nhánh của em, chị cũng không nghĩ nhiều, nói với Quý Kiến Sầu, hôm qua online Phong Vân mới biết chuyện đã náo loạn như vậy, sớm biết thế chị đã gọi điện thoại cho em rồi.”

“Người ta tên là Đóa cúc nhỏ có được không?” Kim Jaejoong, tặc xấu đặt biệt danh cho người ta của Không rời không xa vẫn chưa thể sửa được.

“Chị không quan tâm cô ta tên là dao bầu hay dao phay, đâu có liên quan gì đến chị.”

“Vậy chị đến cùng muốn nói cái gì?”

“Quên mất, ai nha, không sợ tặc trộm, chỉ sợ tặc nhớ thương, đại thần nhà em cũng là đàn ông, nhớ quản cho kỹ cậu ta, chị dạy em nha, muốn nắm được tâm đàn ông, em trước hết phải nắm được “Điều” của anh ta.”

Phải nắm được dạ dày anh ta chứ?!

Còn có, xin đừng nói về chủ đề 18+ qua điện thoại như vậy, người ta nghe được đấy!

“Còn có...”

“STOP!”

Cậu có chút loạn, cần sắp xếp lại suy nghĩ, tóm lại là Đóa cúc nhỏ giả truyền thánh chỉ, báo cáo sai với Không rời không xa, cho nên mới có cảnh đại thần xuất hiện ở Trà trang kia?!

Phù

~~Sao đột nhiên tâm tình lại sáng khoái như vậy?!

Quả nhiên là bài trừ độc tố, toàn thân nhẹ nhõm nha!

Kim Jae Jae cúp điện thoại, đắp kín chăn, chuẩn bị tiếp tục giấc mơ của mình, tâm sự tích tụ trong lòng đã tan biến, rốt cuộc có thể ngủ một giấc ngon rồi.

“Hyung, điện thoại của ai vậy?” Junsu thấy Jaejoong vẻ mặt tươi cười lập tức tò mò hỏi:

“Na Tra.”

“... Cậu ta muốn gì?”

“Hẹn hyung đi náo động biển.”

...

Não tàn mới nói chuyện với Kim Jaejoong!

Kim Junsu oán thăm, sau đó lại hiếu kỳ hỏi tiếp:

“Khi nào vậy?”

“Vào lúc mẹ em sinh em.”

“Buổi tối sao, có cần phải mang đèn pin theo không, cả quần bơi nữa? Có Phong Hỏa Luân chưa?”

“Kim Junsu, em đừng có giả bộ nhược trí nữa, hyung đánh cho em thành nhược thật đấy!!”

419 nhất thời hoàn toàn yên tĩnh, yên tĩnh đến tận cùng, đột nhiên nghe thấy tiếng Ji Ji mài móng vuốt trên cửa.

Đình đình đình đình ——

“Bạch hyung, điện thoại.”

“Bé cái, sao nóng tính vậy, chưa thỏa mãn dục vọng à?” Giọng Shim Changmin vang lên.

KAO! Vì sao ai cũng TX (Trêu chọc) cậu như vậy, cậu mà tên T thì có thể tạo thành TXT rồi!!

“Rất bất mãn, sao nào?”

“Uống trà hoa cúc đi.”

“... Cậu đến cùng muốn nói với tớ cái gì? Tớ muốn đi ngủ!!!”

Hoàng đế cũng không thể không ngủ có biết không?!

“Ngủ với ai?”

“Em gái nhà cậu ấy!!”

“Em gái tớ mới 3 tuổi.”

“Shim Changmin, cậu rốt cuộc muốn nói cái gì!!!”

“Để tớ chuẩn bị đã.”

Đầu bên kia bắt đầu nhỏ giọng lầm bầm, Jaejoong tựa đầu giường khóc không ra nước mắt, nhìn Mập mạp đang gác chân xem ti vi, ảm đạm hỏi: “Mập mạp, cậu có thứ gì giúp tớ ngủ yên một đêm không.”

“Có.” Mập mạp kiên định quay đầu lại, mắt sáng trưng, “Đảm bảo ngủ ngon giấc, không dậy giữa chừng.”

“Là cái gì?!”

Mập mạp quay đầu nhìn ti vi, phun ra tám chữ: “Bỉm Pampers siêu mỏng, ngủ thật ngon.”

Mập mạp, sao cậu không đi chết đi?!!!

“Bé cái, tớ xong rồi. Chuyện là lúc trước đại thần cùng cậu gặp mặt ngoài đời nên giao nick hyung ấy cho tớ nói tớ thẳng cấp giúp hyung ấy kết quả Không rời không xa nói với tớ là cậu bảo để nick của lão đại thường xuyên đến cái chi nhánh kia ngồi giúp tớ nghĩ Đóa cúc nhỏ quan hệ với hai người không tệ nên thường xuyên

treo nick ở đây không nghĩ tới lại gây phiền toái lão đại đã giáo huấn tố tố hiện tại đang phải chịu cực hình nên tha thứ cho tố đi đại tẩu!!!!”

WTF! Shim Changmin, cậu nói một đoạn này mà không hết hơi sao, thêm một dấu phẩy sẽ chết người à?!

Phổi của cậu là khinh khí cầu đúng không?!

“Vậy thì sao?”

“Tớ có thể tặng toàn bộ em yêu của tớ cho cậu.”

Sao cậu không biết tên Shim Changmin này có người yêu rồi?! Lại còn có rất nhiều?!

“Đó là mứt quả tớ thích nhất ấy, tớ sẽ tặng cho cậu hết, cậu tha thứ cho tớ đi, AAAAAAAAAAAAAA!”

“Đừng hét nữa.” Jaejoong che tai, “Nói nhiều, giờ cậu đang làm gì?”

“Giúp lão đại mua quà, hyung ấy nói không muốn đáng yêu, không muốn mới lạ, không muốn ưu nhã, không muốn đồ thủ công, không muốn đồ gia công, không muốn đồ gỗ, không muốn đồ sắt, không muốn đồ bằng giấy...”

“... Anh ấy muốn cậu đi thắt cổ tự tử à?” Jaejoong, “Quà gì vậy, sao bắt bẻ lắm thế?”

“Quà sinh nhật ấy, sắp đến sinh nhật lão đại rồi, cậu không biết à?”

Đại thần?!

Sắp sinh nhật rồi sao?!

WTF! Người yêu của cậu sắp sinh nhật rồi vậy mà cậu không biết?!

Jaejoong cúp điện thoại, vẻ mặt khiếp sợ tru lên: “Sh*t, đại thần sắp sinh nhật rồi, sao tớ lại không biết?!”

“Chúc mừng!”

“Nén bi thương!”

“Thiện tai thiện tai!”

“Ba người các cậu!!!”

“Được rồi, dừng lại.” Mập mập không biết làm gì đành phải ngăn Jaejoong lại, nghiêm trang chỉ vào mũi cậu mập, “Cậu thật là, sinh nhật chồng mình cậu cũng không biết, cậu còn muốn sống trên đời này nữa không!!”

“Cái gì, Mập mập, cậu nói ai đấy?” Kim Jaejoong cầm gối nện Mập mập.

Mập mập cậu chọc ai vậy, nói đúng cũng bị đánh, nói không đúng cũng bị đánh, tại sao?!

“Mập mập, tớ hỏi cậu.”

“Đại nhân mời nói.”

“Cậu có biết đồ lót của siêu nhân là nhãn hiệu gì không?”

“Không biết.”

“Cậu biết mèo máy sinh ngày nào không?”

“Không biết.”

“Cậu có biết dưa phép nào dùng pin không?”

“... Không biết.”

“Cậu biết Tôn Ngộ Không có bao nhiêu vợ bé không?”

“Cái này thật sự không biết.”

Hừ (∞)

“Vậy sao tớ phải biết sinh nhật đại thần?”

“Tiểu Bạch Bạch, siêu nhân là người yêu tớ không?”

“Không phải.”

“Mèo máy có phải là thông gia của tớ không?”

“Sao có thể.”

“Đũa phép có chọc vào cúc hoa của tớ không?”

“Có lẽ... Không.”

“Tôn Ngộ Không có lên giường với tớ không?”

“Cái này chắc chắn không, cậu là sư đệ của Tôn Ngộ Không mà.”

“... Vậy tại sao tớ phải biết mấy thứ linh tinh kia, mà cậu, đại thần sắp sinh nhật rồi, quà cậu đã chuẩn bị chưa?”

“Chưa.”

“Vậy cậu còn muốn ngủ nữa không?”

Sau đó, ba người trong ký túc xá liền thấy bạn Kim Jae Jae vốn uể oải nhảy bật xuống giường như gấn lò xo, cầm tiền rồi đi ra ngoài, để lại Junsu ở phía xa gọi với theo:

“Hyung, hyung đang mặc áo ngủ mà...”

“Các cậu thử đoán xem, Bạch hyung đi làm gì?”

“Chọn quà.” Junsu gầy móng chân.

“Theo tớ thấy là đi hiến thân!”

“Hai cái này có liên quan sao?” Dae Chil nghi hoặc.

“Theo chủ nghĩa Mác thì cậu ấy có thể sẽ lấy chính mình làm quà tặng.”

“Cao nhân nha!!”

“Quá khen quá khen.”

Nhưng mà, rất nhanh, ba người 419 liền phát hiện họ đã đoán sai, bởi vì Kim Jaejoong vừa rồi lao ra rất nhanh đã thắng lợi trở về, đem theo túi đựng mấy cuộn chỉ đen, thuốc nhuộm cùng một đồng thứ linh tinh, trong tay còn ôm một tấm lụa trắng cực lớn phá cửa mà vào.

“Hyung, mới đi một lát mà hyung đã xuất gia tu phật rồi à?”

“Xuất gia cái cóc khô gì, hyung đây muốn tiến hành một đại công trình.”

“Làm xác ướp sao?” Mập mạp nhìn bạn nhỏ bảo bối của ký túc xá cầm cái kéo một đường cắt đôi một bản vẽ còn lớn hơn bàn học.

“Hấp à, đồ không có văn hóa, tớ muốn tặng quà đại thần quần áo tự tay làm, hiểu không?”

“A, em đã biết, là đồ lót đúng không? Ue kyang kyang.”

WTF! Em đã bao giờ thấy ai dùng hơn 2m vải làm đồ lót chưa?!

Em nghĩ cái kia của đại thần là cột trụ trời à?!

“Ít nói nhảm, đều tới hỗ trợ đi.” Jaejoong vung tay lên, cầm bản vẽ phân phối nhiệm vụ, mấy người rất nhanh bận rộn khí thế ngất trời.”

“KAO! Kim rơi rồi.” Không biết là ai hô lên.

“Hyung mua bốn cái, mất là hết.” Jaejoong buông tay.

“Không sao.” Mập mập đứng lên, chậm rãi đến bên cây xương rồng cảnh, nhổ một cái gai đưa cho Junsu, “Anh em, dùng tạm.”

WTF! Cái này phải dùng thế nào?!

“Như vậy...” Mập mập bê cả chậu xương rồng cảnh qua, đặt xuống đất, sau đó chỉ nó nói, “Cậu nhổ gai xương rồng ra đi, sau đó đâm vào quần áo làm kim tuyến trang trí.”

Kim Jaejoong phần nộ!

Sau đó thì sao?!

Đại thần nhà cậu mặc bộ trang phục này thì sẽ bị đâm như vôi hoa sen à?!

“Sẽ đâm vào người đấy!!”

“Không sao, thế mới sành điệu.”

“Mập mập, cậu đi chết đi.”

“Má nó, ai đâm vào mông béo gia rồi!!”

Hỗn loạn từ trưa tới giữa chiều, một bộ quần áo mới tinh rớt cuộc ra đời.

Jaejoong cảm thấy mỹ mãn vẽ thêm một số hoa văn cuối cùng vào, sau đó khoanh tay cảm thán: “Thật sự rất hoàn mỹ nha.”

“Đối với người không có tế bào nghệ thuật như cậu thì quả thật không tệ.” Mập mập cũng xoa cằm đứng bên, “Sao cậu đột nhiên lại nghĩ tới việc tặng đại thần bộ quần áo trong Phong Vân?”

“Linh cảm, cậu không hiểu đâu.”

Kim Jaejoong đắc ý mừng phần!

Cậu cũng không biết vì sao lại muốn tặng món quà này cho đại thần, hai người vì game mà kết duyên, cái lần đầu tiên gặp anh sẽ mãi là kỷ ức đẹp nhất trong lòng cậu.

“Nhưng mà, hyung, sao em lại cảm thấy chỗ này trống vậy?”

“Hình như là vậy.” Jaejoong suy nghĩ một lát, cảm thuốc nhuộm nhanh nhẹn viết bốn chữ to:

—— Kiêm điệp tình thâm.

“Chim chuột tình thâm?” Mập mập nghi hoặc, “Ý gì vậy?”

(Kiêm điệp tình thâm: Thời cổ đại có loài chim tên là kiêu điệp, con trống có cánh trái, con mái có cánh phải, phải sát cánh vào nhau thì mới cùng bay được, kiêu điệp được gọi là chim liền cánh, dùng để chỉ phụ tình cảm sâu nặng, ân ái vĩnh cửu. Kiêu điệp gần âm với Điều hồ.)

Kim Jae Jae bị vùi dập giữa chợ!!

Chim chuột tình thâm?!

Hai con đây thì tình thâm cái nỗi gì?!

“Có biết chữ hay không vậy, đây là KIÊU, ĐIẾP, TÌNH, THÂM, được không?”

“Có ý gì?”

“Một thành ngữ cổ đại nói về tình cảm vợ chồng, chim chuột, sao không thịch chuột luôn cho rồi?! Đồ không có văn hóa.”

Jaejoong khinh bỉ xong, chạy về bàn mình, chuẩn bị đăng nhập game để so sánh xem quần áo có bị lệch chỗ nào không, Mập mập tự cười một hồi rồi cũng cùng hai người kia lên Phong Vân.

Đình!

Phong Vân gần đây hợp server, thường xuyên xuất hiện đổi mới, làm cho không ít BOSS đều gặp tình trạng BUG nghiêm trọng, gần đây không ít người đổi câu đầu thương nhất thế kỷ thành:

—— Hệ thống cập nhật, kết nối bị đứt.

Vì vậy, Kim Jae Jae vừa online cũng không vào phó bản ngay mà một mình nhàn nhã dạo, ngắm phong cảnh.

Hảo hữu Bím Pampers :

Thật nhàm chán a, mọi người.

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Vậy hyung cùng em đi mua đồ đi!!

Hảo hữu Không rời không xa :

Bé “Điểu” không đến nhà Junsu chơi sao? *Cười gian*

Hảo hữu Bím Pampers :

Không được, cậu ấy sẽ ăn không tiêu mất! *Cười gian*

Hảo hữu Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Này, mấy người dạy hư trẻ nhỏ!

Hảo hữu Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Trẻ nhỏ ở đâu?! *Nhìn xa xa*

Hảo hữu Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Dưới tầng.

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Ai gọi tớ vậy?

Hảo hữu Bím Pampers :

Cuộc sống như thế này chẳng thú vị gì cả, tôi kể chuyện cười cho mọi người nghe nha.

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Chun Chun thật giỏi. *Vỗ tay*

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Nôn mưa

Hảo hữu Bím Pampers :

Ngày xưa ngày xưa có một hòa thượng...

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Sau đó thì sao?

Hảo hữu Bím Pampers :

Đã kể xong đâu!

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

...

Hảo hữu Bốn năm sáu tám ta là bảy :

...

Hảo hữu Không rời không xa :

...

Hảo hữu Nước suối leng keng :

...

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Cậu muốn nói hòa thượng có chín giới luật sao?! *Chảy mồ hôi*

Hảo hữu Bim Pampers :

Quả nhiên chỉ mình đại tẩu thông minh nha!!

Mọi người nói chuyện hơn nửa giờ, truyện cười liên tiếp tuôn ra, khiến cho ai cũng cười khoái chí, chỉ có mình Kim Junsu vẫn không hiểu liên tục hỏi vì sao vì sao...

Bốn mươi phút sao...

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha!!!! Chết cười mất *Cười to*

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Xin hỏi đại hiệp, cậu đang cười cái gì?!

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Truyện Yoochun vừa kể thật buồn cười nha!!!

WTF! Tên nhóc này ngốc đến mức nào vậy!!!

Chẳng lẽ dây thần kinh cười ở dưới lưng, máu chảy một hồi mới đến sao!!

Kim Jaejoong trong lòng thầm vui mừng, may mắn Yoochun không chê, nếu không không biết sau này ai mới rước tên này nữa.

Hảo hữu Đóa cúc nhỏ :

Sư phụ, tổ đội cày phó bản với, còn thiếu một người.

Tin nhắn của Đóa cúc nhỏ đột nhiên xuất hiện giữa đám người quen biết khiến Kim Jaejoong sững sờ một hồi, sau đó còn chưa mở miệng, những người khác đã liên tục trào phúng, tuy hả giận nhưng Kim Jaejoong có suy nghĩ của riêng mình.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Được, bạn ở đâu?

Hảo hữu Đóa cúc nhỏ :

Sơn cốc đá ghềnh.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Mình tới ngay.

Hảo hữu Không rời không xa :

Bé Hoa, em thật sự muốn đi à?! Á đàn bà kia lòng dạ thâm sâu, em đến là chịu thiệt đấy.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Này! Đừng có nghĩ em yếu như thế được không?!

Cậu không yếu ở chỗ nào?

Đây là tiếng lòng chung của tất cả mọi người.

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Hyung, hyung rất mạnh, hyung là heo kiên cường.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

P nhà em mới mạnh ấy.

Tớ ra mặt phải vào lúc cuối cùng, cả đời này không thể trốn sau lưng mọi người, nhìn mọi người giải quyết mọi việc hộ tớ mãi được, tớ, Kim Jaejoong, cũng là đàn ông đấy!!

Jaejoong hiên ngang lăm liết quăng mấy lời này xong liền truyền tống tới Sơn cốc đã ghềnh, cho nên cậu không thấy sau lưng Tuyền Thủy cùng Không rời không xa đang ôm nhau khóc rống, cũng không thấy mọi người đang cảm thán:

—— Bé con rốt cuộc đã trưởng thành, nói được lời có đạo lý rồi, thật không dễ dàng nha! Không uống công bọn họ ngâm đắng nuốt cay kiểm phân với nước tiểu để nuôi nấng cậu (= =?!)

Sơn cốc đá ghềnh là phó bản mới mở trong Phong Vân, nghe tên cũng biết là nơi có địa hình rất trắc trở, BOSS bên trong này lấy ý tưởng theo mấy cảnh trong phim truyền hình, người chơi trong lúc do ngoại thấy một cô gái bị Hắc Phong lão quái trong sơn cốc bắt cóc, do đó dẫn đến cốt truyện, đả bại hết tám đệ tử của Hắc Phong lão quái thì đến đỉnh núi, tiêu diệt BOSS cuối.

Bởi vì tám đệ tử cùng BOSS cuối đều rất biến thái, rất nhiều người chơi chưa hoàn thành đã bị giết, lúc trước cậu và đại thần cũng đã thương lượng tới đây cày phó bản vì cậu sắp chuyển chức, đang cần một trang bị rất quan trọng mà chỉ ở đây mới rơi ra, hơn nữa tỉ lệ rất nhỏ, phải tới càng sớm càng tốt.

Không nghĩ tới, lần này lại bị đồ đệ của cậu đoạt trước.

Đội ngũ Đóa cúc nhỏ :

Sư phụ, lần này chúng ta có năm người, bọn họ đều là bạn em, unnie level cao nhất, unnie chỉ huy đi.

Cái gì?!

Cậu chỉ huy?!

Kim Jaejoong kinh ngạc!

Bình thường lúc ở bên đại thần, cậu vẫn luôn trong trạng thái cừ non, chỉ cần núp một góc nhìn trời nhìn đất nhìn tuyết nhìn trăng là được, vậy mà lần này lại để cậu ra trận chỉ huy, thật sự rất...Hưng phấn nha!

Jaejoong mạo xưng là trang hảo hán ngay lập tức đồng ý, mỗi lần nhìn đại thần chỉ huy đều thấy rất đẹp trai, rốt cuộc đã đến lượt cậu rồi, quá tuyệt vời!

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Vậy cũng được, mấy BOSS nhỏ ban đầu không phải mạnh lắm, chủ yếu cần đánh xa, cung tiễn thủ chịu trách nhiệm chính, Chiến sĩ phụ trách hỗ trợ, Đóa cúc nhỏ phụ trách thêm trạng thái, tôi sẽ phối hợp, hiểu rõ chưa?

Mấy người đồng đội của Đóa cúc nhỏ khả năng đều không tệ, cơ bản là người chơi ngoài trăm cấp, có một cái tên rất quen thuộc nhưng cậu lại không nhớ đã gặp ở đâu, Jaejoong chỉ huy đội ngũ, rất nhanh giết hết đồ đệ, dẫn đội lên đỉnh núi.

Hắc Sơn lão quái nằm dài trên một cái cây trên đỉnh núi, xung quanh đều là vách núi dựng đứng, rất khó leo lên, đối với bạn Kim Jae Jae ngay cả một tảng đá cao nửa người, cậu cũng không leo nổi thì đây thật sự là một nhiệm vụ gian khổ.

Này! Cậu không phải khỉ, sao cậu có thể bò lên vách núi cao như vậy?!

~(>_<~

~Sớm biết như vậy cậu đã không thể hiện rồi nha, đại thần khi chỉ huy thì vẫn giữ vững an toàn cho bản thân, mà cậu ngay cả đi đất bằng còn ngã bầm dập sao đảm bảo được an toàn trong tình huống này!!

Jaejoong thật vất vả triệu hồi tọa kỵ ra bay lên thì phát hiện những người khác trong đội đều bị trọng thương, cũng không nghĩ nhiều liền cầm vũ khí xông tới, level hiện tại của cậu hơn hẳn hồi gà mờ lúc trước, cộng thêm có kiếm mà đại thần tự tay chế tác, thật như hổ thêm cánh, rất nhanh giải quyết hết mấy đồ đệ.

Đội ngũ Đóa cúc nhỏ :

Sư phụ, lưu lại cho em với, em cần nguyên liệu nó rút.

Không biết có phải cố tình hay không lúc Jaejoong tặng cho tiểu BOSS một đao cuối cùng, một dòng chữ đột nhiên hiện lên trong kênh đội ngũ, nhưng giờ thu tay đã không kịp rồi, quái vật ầm ầm ngã xuống đất, nguyên liệu tự động chui vào túi Jaejoong.

WTF! Cô nói thu tay thì thu tay được sao, thật là!!

Đội ngũ Đóa cúc nhỏ :

Cô sao vậy? Đã bảo cô để lại cho tôi rồi mà, ý cô là sư phụ thì rất giỏi sao, sao phải đoạt của tôi, đoạt hết tất cả là thế nào!

Kim Jaejoong kinh ngạc!

Đã thấy người không nói đạo lý nhưng chưa từng thấy người không nói lý lẽ như vậy!

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Sao bạn lại nói vậy!!

Jaejoong muốn tiếp tục nói rõ ràng thì phát hiện mấy người còn lại đang tới gần cậu, bắt đầu dĩ, cậu đành phải lui ra phía sau, lui mãi đến khi cùng đường.

Đội ngũ Đóa cúc nhỏ :

Được rồi, cày tiếp.

Tựa hồ là muốn kết quả này, Đóa cúc nhỏ đột nhiên tiêu tan hiềm khích, phát động công kích với Hắc Phong lão yêu, nhưng vốn mang chức nghiệp vú em nên rất nhanh liền bị đánh cho liên tiếp lùi ra sau.

Đội ngũ Đóa cúc nhỏ :

F*ck, mày đứng xem làm gì, mau giúp đi!!

Nói cậu?!

Kim Jaejoong im lặng, mới vừa nãy vẫn còn ngọt ngào sư phụ, giờ đã biến thành mày rồi, cậu có cần cảm kích vị đồ đệ này đã “thăng cấp” cho cậu không, WTF!

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi... Hình như lag rồi.

Không biết là hệ thống BUG hay là mạng lag, Jaejoong thử mấy lần rút cuộc vẫn không lại gần được, cậu lại một lần nữa bị vây ở một góc!

Đội ngũ Đóa cúc nhỏ :

Thật không hiểu Tức Mặc vừa ý mày ở chỗ nào, mau tự sát rồi quay trở lại, đừng có liên lụy đến đội.

Cái gì!!

Kim Jaejoong bị câu nói kia chọc giận, nhưng mắt thấy chiến sự đang hừng hực khí thế, cậu quyết định nhịn!!

Jaejoong lựa chọn tự đoạn kinh mạch, Jaejoong vội vã chạy từ điểm trọng sinh đến Sơn cốc đá ghềnh, lại phát hiện mình gặp một vấn đề khác:

KAO! Ai nói cho cậu biết, tại sao cậu vừa trọng sinh đến đây đã rơi vào bầy quái vậy, thế này giờ tiến lùi đều không được nha!

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi bị quái bao vây, cầu người giúp.

Đội ngũ Đóa cúc nhỏ :

Không rảnh.

Đội ngũ Hoa bách hợp :

Vương bạn!! Phế vật!

Đội ngũ Hoa mộng mơ :

Đóa cúc nhỏ, sao sư phụ này của chị tề vậy, cứ gây phiền phức mãi thế!

Đội ngũ Đóa cúc nhỏ :

Mày tự sát lần nữa rồi quay lại.

Thái độ lạnh như băng của mấy người khiến cho Jaejoong rất khó chịu, lời chỉ dẫn thật hay nha, mấy người nghĩ mình là kim chỉ nam sao, kỳ thị dân mù đường sẽ gặp báo ứng đấy!!

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tôi vừa tự đoạn kinh mạch, năm phút tới không thể tự sát, nếu cô không đến cứu tôi, tôi bị giết vậy nhiệm vụ sẽ thất bại.

Đội ngũ Đóa cúc nhỏ :

Chẳng sao, mục đích của tao cũng không phải nhiệm vụ này.

Còn có, nếu không chết được thì mày cứ nhảy xuống vực.

Đội ngũ Đóa cúc nhỏ :

Nhảy xuống vẫn sẽ chết thôi, tự mày chọn.

Bạn Kim Jae Jae có tính cố chấp di truyền của nhà họ Kim, nhất là không chịu được bị người khác xem thường, kích thích giờ phút này khiến cậu cả người sôi lên, cầm vũ khí trong tay bắt đầu chém giết.

Có lẽ RP bộc phát, Jaejoong liều mạng lúc máu sắp cạn thì đột phá vòng vây, mà lúc này, một tia sáng hồng đột nhiên lóe lên, sau đó, cậu nhận được thông báo tử vong của hệ thống.

Hệ thống : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa lưu lạc giang hồ, trở lại điểm trọng sinh.

Cái gì vậy! Cho cậu là đồ ngu sao?!

Dù lúc đó đang hỗn chiến nhưng cậu có thể nhìn ra kỹ năng kia không phải là BOSS phát ra, với tư cách là người chơi Y sư, cậu biết rõ đó là ánh sáng của trâm cài tóc Y sư.

Đóa cúc nhỏ vậy mà trong lúc làm nhiệm vụ ác ý mưu sát cậu!!

Suy nghĩ này khiến cho Jaejoong máu dồn lên não, đập bàn định quay lại báo thù, không nghĩ tới đập mạnh quá động vào nguồn điện, máy tính cứ thế mà bị trắng đen kịt.

WTF! Sao cứ luôn gặp phiền phức ở những lúc thế này vậy?!

Luống cuống tay chân nối lại nguồn điện, một lần nữa nhập mật khẩu, vào mạng, bạn Kim Jae Jae cấp tốc phi như bay về Sơn cốc đá ghềnh rồi chết đứng.

KAO! Ai đến nói cho cậu biết, điều cậu thấy không phải sự thật đi!!

Bóng áo trắng bồng bềnh hơn cả tiên nhân kia không phải đại thần nhà cậu, người trong đội ngũ đang chém giết khắp nơi, hơn nữa còn đứng trước che chắn cho Đóa cúc nhỏ không phải người yêu cậu...

Cậu nhìn nhầm rồi đúng không?

Cậu nhất định là nhìn nhầm rồi mà?!

Thuốc mỡ sao có thể trộn lẫn với kem đánh răng được?!

Bạn Kim Jae Jae mở danh sách hảo hữu, chọn khung đối thoại với Quỷ Kiến Sầu;

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Quỷ Kiến Sầu, nick đại thần là cậu đăng nhập sao?

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Không phải, lão đại đang ở ký túc xá mà.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tớ biết rồi.

Cậu đã biết, hóa ra người kia thật sự là đại thần, thật sự là người mà cậu nhớ thương, nhưng anh hiện tại đang đứng trước mặt người khác.

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

AAAAAAAAAAAAAAAA, đại tẩu, cậu đừng hiểu lầm, cậu nghe tớ nói đã...

Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa offline

Jaejoong cưỡng ép tắt máy, rút pin ra, nhìn màn hình tối đen như mực, đột nhiên bật cười, Junsu thấy vậy cho là cậu bị Trinh Tử nhập vào người, vội vàng hỏi.

“Hyung làm sao vậy?”

“Junsu à, ngàn vạn lần đừng yêu người luôn đứng trước mặt bảo vệ mình nha.”

31. Chương 31: Day 31

“Chủ nhân, có điện thoại

~~ BALABALABALABALA”

“Chủ nhân, có điện thoại

~~ BALABALABALABALA”

“Chủ nhân, có điện thoại

~~ BALABALABALABALA”

“Chủ nhân, có điện thoại

~~ BALABALABALABALA”

...

Buổi chiều này của 419 nhất định... Bị ma âm tra tấn đến thổ huyết!

“Mập mập, Mập mập.” Kim Junsu ôm ghế, đưa chân đạp Mập mập đang rung đùi đắc ý, “Cậu HIGH như vậy là sao?”

Rung ING.

“Mập mập?”

Rung ING.

“Mập mập chết bầm!!” Kim Junsu giơ chân đạp thẳng vào lưng Mập mập, đây chẳng thật tốt nha.

“Này! Cậu mưu sát người à.” Mập mạp kinh hãi, cả mặt đập xuống bàn, “Khuôn mặt đắt giá của ông đây, bị hủy là cậu bồi thường đấy.”

“Tớ biết rõ, hiện tại gặp tai nạn đều tùy theo mức độ nghiêm trọng mà bồi thường tiền, đoán chừng cái mặt của cậu cũng được hơn chục vạn.” Kim Junsu nghiêm túc khinh bỉ, “Sao... Cậu không thấy phòng âm ỉ à?”

“Ông đây có vũ khí bí mật nha.” Mập mạp cười gian, sau đó móc tai nghe từ tai ra quơ quơ, “Thấy chưa? Tớ hôm qua tớ với Dae Chil đi mua đấy, nhìn Tiểu Bạch Bạch như vậy, tớ đoán hôm nay chắc chắn là một hồi ác chiến mà.”

Junsu yên lặng quay đầu lại, quả nhiên, Dae Chil đang bình thản ngủ trên giường, không hề bị tiếng trẻ con gọi chủ nhân đến khàn giọng kia quấy rầy.

Gian xảo, thật sự rất gian xảo nha!!

Hai người kia vậy mà không mua cho cậu?!

“Của tớ đâu?!” Junsu vươn tay, có phúc có thể không cùng hưởng, nhưng gặp nạn tuyệt đối không thể chịu một mình!!

“Hết rồi.” Mập mạp nhìn Junsu, đột nhiên mất đảo một vòng, quay đầu lại bối trong túi, sau đó lấy ra một vật thể hình trụ màu trắng nhỏ, “Nhưng mà, tớ thấy có thể dùng tạm thứ này nha.”

“Cái này là cái gì?” Junsu nhận lấy, tuy rằng nhìn hơi trắng nhưng lại làm bằng bông, hình như rất giống tai nghe.

“Mua cho chị dâu cậu đấy.” Mập mạp lấy túi đựng ra, đọc to dòng chữ in bên trên, “Thứ này tên khoa học là Tampon.”

Tampon?!

WTF! Cái này, là đồ dùng cho con gái mà!

Kim Junsu , ném lại cho Mập mạp, vẻ mặt khinh bỉ: “Cậu mua cái này cho Béó thắm à?!”

“Ai là Béó thắm, cậu mới là béó thắm ấy!!” Mập mạp nghe thấy biệt danh này lập tức xắn tay áo chuẩn bị liều mạng.

Thể hình của vợ cậu, lúc ăn nhiều cũng chỉ kém... Điêu Thuyền, được rồi, giống con cá ngựa đang chữa, nhiều nhất cũng chỉ là cá ngựa mà thôi!!

“Reng reng...”

Kim Junsu đang muốn phản bác thì điện thoại cậu kêu, trên màn hình —— Hai chữ đại thần lờ lờ sáng.

“OMG, là đại thần.”

“WTF! Nhanh nghe đi.”

Kim Junsu luống cuống tay chân cầm điện thoại như cầm một quả bom...

“Không... Được... Nghe.” Giọng của bảo bối ký túc xá Kim đại nhân vang lên phía sau lưng, hai người sợ tới mức ôm chầm lấy nhau.

KAO! Sau lưng có ma à!

Kim Trinh Tử đại nhân, một mình cậu u oán thì đừng có đem cả ký túc xá làm thành quỷ ốc như vậy chứ, từ tối hôm qua đến giờ, bọn họ ngay cả nấc cũng không dám, sợ bị diệt khẩu!

“Hyung, sao hyung phải như vậy, biết rõ đại thần làm thế nhất định là có nguyên nhân, hyung hết lần này tới lần khác không chịu nghe, đại thần đã gọi cả đêm qua, sang đến tận sáng nay rồi.”

“Hyung... Ngạo... Kiêu...”

O()o

Người này ngay cả lúc ở trong trạng thái không bình thường cũng có thể nhận rõ bản chất của mình!

“Tiểu Bạch Bạch, cậu muốn giày vò bọn tớ đến chết sao.”

Mập mạp rút cuộc nước mắt chảy dài.

Từ đêm qua, tên nhóc này tiến vào trạng thái bị kịch trong truyện Quỳnh Dao, kéo Junsu làm một bài thuyết trình hơn một tiếng đồng hồ về vấn đề học thuật vì sao không nên thích một người, bạn Junsu vì phối hợp với cậu, lòng đầy cảm phần bày ra tội ác của đại thần, xứng đáng nhận được hình phạt tàn độc nhất.

Điều khiến cho Junsu ai thần chính là: Vì cái gì người chịu trận luôn là cậu?!

Lúc sau, đại thần không ngừng gọi tới, người nào đó thoát khỏi kịch Quỳnh Dao chuyển sang nhạc hiện đại, lúc đầu là nhìn điện thoại mà hát, sau đó lại nhảy, cuối cùng mệt rồi đeo tai nghe lên giường đi ngủ, nhưng mà, mấy người các cậu lại phải nghe tiếng gọi chủ nhân hết cả đêm.

Cuối cùng, đại thần sáng sớm tự mình giá lâm tới ký túc xá 419, lại bị sập cửa vào mặt, kỳ thật ba người các cậu rất muốn đi mở cửa, nhưng nếu bạn vừa quay đầu đã nhìn thấy có người cầm một con dao lông lánh miệng cười nhìn bạn, vậy chắc chắn sẽ ưu tiên việc bảo vệ tính mạng lên hàng đầu.

Đại thần đáng sợ thật đấy, nhưng các cậu cũng không muốn làm diễn viên chính trong phim kinh dị đâu!

“Hyung, hyung đừng nhìn nữa, đại thần không bò từ cửa sổ lên đây đâu.” Junsu ỉu xiu ngồi một góc nhìn Jaejoong đầu đội mũ cá sấu bông xanh biếc đang bĩu môi ôm gối tựa vào cửa sổ nhìn, “Mặc dù đại thần rất thần nhưng hyung ấy không phải thạch sùng, cũng không phải Spider Man.”

Nhưng mà giờ trông hyung cậu rất giống một con cá sấu ngồi gặm bánh bao!

Nếu không phải cái mũ này đã mua từ rất lâu, cậu nhất định sẽ nghĩ rằng hyung nhà mình đang đội nón xanh để kháng nghị với đại thần.

-_-|||

Kim Jaejoong chậm chạp quay đầu lại, trong đôi mắt u oán mang theo chút chờ mong, trong chờ mong mang theo chút phần nộ, trong phần nộ mang theo chút xảo trá?, nhìn Kim Junsu đến lông tóc dựng đứng.

“Em sai rồi, hyung cứ tiếp tục, tiếp tục nhìn, nhìn đến cửa sổ cũng phải sạch bong.”

Bạn Kim Jae Jae nghe vậy tiếp tục quay đầu nhìn trời đã dần tối, cậu cũng không biết cậu biết nữa cái gì, ngày hôm qua nhất thời nóng đầu, thấy đại thần xuất hiện ở Sơn cốc đá ghềnh liền xúc động logout, về sau cẩn thận nghĩ lại, với tính cách của người đàn ông kia, không thể nào có khả năng đi giúp Đóa cúc nhỏ mà từ ban đầu anh đã không có hảo cảm.

Lúc thuyết trình với Junsu xong một ngàn lý do không nên yêu, cậu liền hiểu rõ, cậu nhất định là rất yêu đại thần mới ăn giấm chua ngớ ngẩn như vậy, kể từ ngày biết đại thần, đứng xa ngưỡng mộ sùng bái, càng về sau lại càng thân thiết, cậu từng bước một bị động đến bên đại thần, nhưng, đêm qua, cậu đã nghĩ thông suốt một việc:

—— Kim Jae Jae cậu triệt để bại, bại trong tay người tên Jung Yunho.

Sáng sớm vụng trộm đăng nhập Phong Vân lại thấy trong túi trang bị của mình có thêm một viên Vân Mộc tinh, xem thuộc tính thì đúng là lấy được từ Sơn cốc đá ghềnh, hơn nữa đây là viên duy nhất trong game, không có viên thứ hai.

Thật giống như cây anh đào rớt cuộc nở hoa, một đám dê rớt cuộc được thả rông ngoài bãi cỏ, sự xuất hiện khó hiểu của đại thần cũng có lời giải thích thỏa đáng, Jung Yunho hẳn vẫn luôn biết rõ nguyên liệu cậu cần, cho nên nhất định là thấy cậu tự sát thì lập tức lên đỉnh núi đánh để lấy được nguyên liệu kia.

Không thể phủ nhận, sau khi xâu chuỗi sự việc, Kim Jae Jae liền vui vẻ tột độ, nhưng, không được một lúc, bạn Kim Jae Jae tư duy kỳ quái lại mất hứng!!

Người này mỗi lần làm chuyện gì đều không báo với cậu, lúc nào cậu cũng là người cuối cùng biết, lúc trước xếp đặt bầy cậu để cậu mắc câu thì thôi bỏ qua, dù sao cậu cũng thích đại thần, nhưng, lần này, đại thần sao có thể không báo cậu một câu đã bỏ chạy đi tổ đội với tình địch của cậu?!

WTF! Đại thần thông minh như vậy chẳng lẽ không biết cậu sẽ ghen sao?!

Cậu mỗi ngày đều ngâm trong lọ giấm chua, đại thần lại cho cậu đường, rồi lại giấm chua, lại đường, cuối cùng nhờ cậu biến thành giấm đường thì sao?!

Lần này, Kim Jae Jae cậu nhất định phải biểu tình đến cùng, tuyệt đối không được dễ dàng tha thứ cho đại thần, cậu phải giành lại quyền lợi cho mình.

Cậu không muốn giấm đường, cậu muốn giấm ngâm, WTF! Không phải, cậu muốn quyền lợi.

“Kim Jaejoong!!”

“419 Kim Jaejoong.”

Trong lúc cậu đang trầm tư suy nghĩ xem làm thế nào mới có thể giữ vững trạng thái tức giận đến tận cùng thì dưới lầu đột nhiên vang lên tiếng gào thét của sói hoang, nhưng hình như là đang gọi tên cậu đúng không?!

“Bé cái à, mau lớn lên, có đại thần đang đợi

”

“Một bé cái, trông trong Phong Vân, đại thần đuổi theo, đại thần đuổi theo, ôm mỹ nhân về

”

WTF! Sao đám người kia lại thích sửa lời bài hát như vậy?!

Kim Jaejoong phẫn nộ!

Kim Jaejoong vừa thò người ra định dạy dỗ lại người đang hát thì đã bị cảnh dưới lầu làm cho chấn động!

Nền sắp xếp thành hình trái tim là sao?!

Gió lớn như vậy, mấy người vẫn thấp nền à?!

Thấp nền thôi bỏ qua, nhưng sao giữa một đồng nền nhỏ lại trộn lẫn mấy bóng đèn là thế nào?!

Đêm hôm khuya khoắt thế này, mấy người cho là mình đang bày Bắc Đẩu Thất Tinh trận à, hay là định chiêu hồn!

“Oa oa oa, Mập mập, mau nhìn, là đại thần đấy.”

Kim Junsu xem náo nhiệt mắt nhìn đại thần đội mũ len đỏ lưng đeo một túi đựng đồ màu đen khổng lồ, sau đó yên lặng cảm thán: Không hổ là phu phu, ngay cả màu mũ cũng hợp với nhau!

“Wow, cái kia sao lớn vậy, nhìn như... Bờ mờ ấy.” Mập mập cầm quả táo đi tới, gào lên cảm thán.

!!! -_-#

Junsu cùng Jaejoong đồng thời quay đầu lại khinh bỉ người kia, sau đó Junsu cầm điện thoại mở đèn pin, chào hỏi người dưới tầng, mà bạn Kim Jae Jae thì a một tiếng sau đó đẩy Mập mập, ôm đầu chạy loạn.

“Hyung, đó là...”

“Au, ai đặt đồ linh tinh ở đây vậy.”

“... Là cửa.” Kim Junsu chậm nửa nhịp nhìn Jaejoong va vào cửa, sau đó phun ra hai chữ, “Cửa vẫn ở đó mà, còn có, hyung chạy nhanh như vậy làm gì, rốt cuộc là muốn đập cửa hay phá cửa mà ra?”

Hai cái này có khác nhau sao?!

Kim Jaejoong dừng bước chân, kỳ thật cậu cũng không biết vì sao mình đột nhiên lại muốn chạy xuống, tuy rằng đêm rất tối nhưng không hiểu vì cái gì, cậu có thể cảm nhận được, chỉ cần đại thần ngừng đầu, cậu sẽ triệt để tan ra.

WTF! Cậu cũng có nguyên tắc nha!

“YAAAAAAAAAAAA, đại thần chuẩn bị chơi guitar kìa.”

“AAAAAAAA, đại thần ngồi xuống rồi.”

“Wow, đại thần đang phối âm, rất đẹp trai nha!”

“Mập mập Mập mập, thấy chưa?”

“Nhìn thấy rồi, Kim Junsu, tớ cũng biết chơi guitar được không, sao không thấy cậu kích động như vậy.”

“Cậu đâu có giống, đại thần dù có đàn bông cũng đẹp trai, cậu chơi guitar nhìn như đàn bông vậy.”

“... Cách biệt rất lớn nha.”

“Oa, sắp bắt đầu rồi.”

Kim Jaejoong bị thúc!

Cậu thật vất vả cố định mình xuống ghế, nhưng lại không chịu được sự hấp dẫn của hai người đang truyền hình trực tiếp kia.

Oa oa oa!!!

“Jaejoong

”

Giọng cô đơn của đại thần rớt cuộc vang lên, Jaejoong ngay lập tức nhảy dựng, như đầu tàu lao về phía cửa sổ.

Không nhìn được nữa, cậu chỉ là nhìn đại thần làm xiếc trong gió rét, cho nên cậu nhướn cổ, tuyệt không phải cảm động, tuyệt không phải!!

“Từ ánh mắt em anh nhìn thấy bóng dáng hạnh phúc của chính anh

Giữ chặt lời ước hẹn trong tay là sự dẫn lối cho mai đây

Dù có cách ngăn bao thế kỉ

Cái ôm chốn thiên đường hay nơi hoang mạc xa xôi

Wo ai ni, anh đừng cảm bước tới dù chẳng biết vận mệnh ra sao

Wo ai ni, anh nguyện một lòng cùng em đi đến tận cùng thế gian

Có khi anh thật chẳng hiểu được em, có ai lại hiểu hết được chính mình

Đôi ta luôn thật gần là mình chứng cho sự thấu hiểu những nỗi đau đã qua

Như thiêu đốt đi nỗi bất an, anh sẽ tự do tự tại

Sợ rằng giải bày với em sẽ làm em nổi giận

Wo ai ni, hãy để anh nghe và thấu hiểu sự mệt mỏi và nỗi sợ hãi trong em

Wo ai ni, anh muốn hôn lên trái tim mạnh mẽ vô cùng của em

Anh xây lên khu vườn cấm của yêu thương bao bọc lấy gió mưa bão táp

Giữ chặt bão vũ cuồng phong để bảo vệ hơi thở của em

Lòng tin đã bị tổn thương cần có thời gian chữa lành

Mộng tưởng vây kín những hoài nghi, tương lai nhìn chẳng rõ

Rồi ôm chặt lấy nhau để trao nhau sức mạnh và dũng khí

Wo ai ni

Wo ai ni, anh đừng cảm bước tới dù chẳng biết vận mệnh ra sao

Wo ai ni, hãy để anh nghe và thấu hiểu sự mệt mỏi và nỗi sợ hãi trong em

Wo ai ni, anh muốn hôn lên trái tim mạnh mẽ vô cùng của em

Ở nơi đâu cũng cùng sánh bước, cùng ngược nhìn những vì tinh tú

Cùng nhau thoát khỏi khu rừng rậm, cùng ngẫm về những kí ức xa xưa

Cùng nhau hiểu lầm và ghen tuông, bên nhau sau cơn mưa trời lại sáng

Cùng nhau tìm thấy ý nghĩa ở bên nhau

Wo ai ni

Anh không thể không có em, anh không muốn thiếu vắng em, anh nhất định không thể không có em.”

Kim Jae Jae lần đầu tiên biết biết đại thần có thể chơi guitar, cũng là lần đầu tiên biết một người chơi guitar lại có thể đẹp trai đến vậy, không có nhiều kỹ xảo quá sức tưởng tượng như trên sân khấu, chỉ đơn giản cúi đầu, gảy dây đàn, vài sợi tóc hơi dài che khuất mắt, lập lòe trước ánh nến, cùng với giọng hát bình thản lại nồng nàn, quanh quẩn trong trời đêm, khiến cho người ta bất giác thấy thật cảm động.

Junsu vẫn đang om sòm cũng trật tự, tựa vào cửa sổ lắng lắng nghe, mấy tòa ký túc xá gần đó đèn liên tiếp sáng lên, ngày càng nhiều người tụ tập tại ban công xem nam sinh đang xuất hiện dưới lầu ký túc xá hát.

Một lần một lần, một lần lại một lần, không ngừng nghỉ một giây liên tục hát bản tình ca này.

“Thật sự rất hay.” Mập mập cảm thán, “Tiếng ca tuyệt vời này xâm nhập đầu óc tớ cả bốn phương tám hướng.”

“Bốn phương tám hướng?! Cậu nghĩ đầu mình là 360o không góc chết à!” Junsu khinh bỉ, “Cậu cho rằng mình đủ khả năng cảm thụ âm nhạc sao, dừng đi.”

Hai người hùng hổ nhìn nhau, sau đó quay lại nhìn bảo bối ký túc xá đã lâm vào trạng thái ngu si.

“Lần thứ năm rồi, hyung, hyung không mau xuống đi, hiệu trưởng cũng đến rồi kìa.” Junsu nhìn Changmin cùng Yoochun trong lúc đại thần hát thì vẫn chống mộng lên để châm lại những ngọn nến bị thổi tắt, đột nhiên cảm thấy có chút... Vui vẻ?!

“Hiệu trưởng đến hay không tớ không biết nhưng tớ biết là, đại thần cứ đứng đấy thì có lẽ sẽ chết cồng đấy.” Mập mập châm chọc, xem ra có người đau lòng rồi.

Một giây, hai giây, ba giây, bốn giây, năm giây...

Jaejoong lao ra cửa rồi lại quay về, cầm bộ quần áo trắng hôm qua bị cậu ném vào thùng rác, sau đó một mạch cầm đầu chạy xuống tầng.

“Phù, rốt cuộc giải quyết.”

“Chiều này của đại thần hay thật nha.”

“Này, Dae Chil, dậy đi...”

...

Park Yoochun cùng Shim Changmin nhìn thấy có một bóng màu xanh lá lao tới từ cầu thang ký túc xá, rốt cuộc thở phào một hơi, phù, hai người bọn họ rốt cuộc không cần đứng đây nghịch nền nữa.

Rõng có phun lửa cũng không phải dùng lửa nhiều như bọn họ ngày hôm nay nha!

“Jung Yunho.” Jaejoong gọi cả tên họ người đã dùng đánh đàn, tay chống nạnh, “Biết vì sao em tức giận không?”

Lắc đầu!

“Biết vì sao em không nghe điện thoại của anh không?”

Lắc đầu two!

“Vậy biết vì sao em không cho anh vào phòng ký túc xá không?”

Lắc đầu three!

“... Vậy anh tới đây làm gì?”

“Em tức giận!”

“Vậy anh biết vì sao em tức giận không?”

Lắc đầu!

WTF! Cái này sau một hồi lại trở về ban đầu là sao?!

Đại thần anh đến cùng là có công năng đặc biệt gì mà xoay em đến chóng mặt vậy!

“Anh!” Kim Jae Jae định quay đầu bỏ đi thì bị người kéo lại.

“Từ lúc bắt đầu cũng chỉ có em, về sau cũng chỉ có em.” Giọng nói trầm thấp hơi khàn khàn của đại thần vang lên, “Nếu như em không vui, anh có thể không chơi Phong Vân nữa.”

WTF! Anh còn biết là vì Phong Vân nên hai người mới giận đối nhau sao!

“Anh sau này khi làm việc gì đều phải nói với em có biết không?” Jaejoong thở phì phì xoay người lại, “Em không thông minh, nhưng em không thích cảm giác mơ hồ như vậy.”

“Được.”

“Anh về đi.”

“Không giận nữa rồi hả?”

“Hừ!”

(^)

Trên thế giới này có ai dễ dãi như cậu không?!

“Jung Yunho, tí về nhớ vào game.”

“Được.”

Jaejoong đứng bên cạnh đồng nền xếp hình trái tim, nhìn đại thần cất guitar, một lúc sau, cúi đầu nhìn quần áo trong tay, vội vàng kêu lên: “A, đợi một tý

~”

Đại thần dừng bước lại, Jaejoong nhanh như chớp xông lên, nhét quần áo trong tay vào tay anh, lúng túng một hồi: “Quà sinh nhật, tặng anh.”

“Anh sao?” Giọng đại thần khó được khi mang theo sự hoài nghi, nhướn lông mày, mắt ngập vui vẻ, khiến cho Kim Jaejoong đột nhiên lại quyết định làm một việc rất dũng cảm.

Trong bóng tối, bé cải kiếng chân, giữ lấy bả vai đại thần, hôn nhẹ lên khóe môi anh, sau đó quay đầu bỏ chạy, mãi đến chân ký túc xá mới quay đầu lại hô to:

—— Này! Kỳ thật, hình như em rất yêu anh!

Trong bóng tối không thấy người quay đầu lại, nhưng Jaejoong chắc chắn, anh nhất định đã nghe thấy.

Một hồi phong ba phụ phụ giận đối rồi cuộc dưới quyết định anh minh thần võ của đại thần mà được giải quyết, ký túc xá 419 đêm đến rồi cuộc yên tĩnh trở lại, nhao nhao bật máy tính đăng nhập game.

Phong Vân thân yêu à, một ngày không thấy tựa ba thu nha!

Đình!

Phu quân của bạn Tức Mặc online

Đại thần, giao dịch vũ khí của anh cho em, nhanh lên.

Đại thần gần đây kiếm được một vũ khí rất ngầu —— Trảm hồn đao, công kích +12, so với cả server thì có thể mạnh ngang Bằng nguyệt đĩa phép, mấu chốt là vũ khí này không yêu cầu đối tượng sử dụng, nói rõ hơn thì bất kỳ nghề nghiệp nào cũng có thể dùng, điều này khiến cho không ít người thêm rỏ dãi, thậm chí có người ra giá một vạn để mua lại

Hảo hữu Tức Mặc :

Được.

Hảo hữu Bím Pampers :

Haizz, yêu người nhà giàu thật sướng.

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Yêu Tức Mặc nhà giàu còn sướng hơn, tặng kèm hai gã sai vặt châm nến *Nước mắt rơi* *Ngọn nến*

Hảo hữu Không rời không xa :

Tiểu Bạch Bạch, em muốn làm gì vậy?

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Vì sao tớ lại có cảm giác... Mưa bão sắp kết thúc nhỉ?

Hảo hữu Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Mưa bão ư, tớ thấy phải là cuồng phong mới đúng!

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Mọi người đừng lạc chủ đề nữa!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

...

Tớ muốn báo thù!

Báo thù?!

Mọi người ngã xuống đất!

Nhất định là bọn họ đọc nhầm rồi, bé cái ghét đánh nhau nhất vậy mà lại bảo đi báo thù?!

Nhưng mà đầu năm nay KFC cũng có thể bán cơm chiên, McDonald's cũng có thể bán cà phê, bánh bao kẹp thịt lại đổi tên thành hamburger Trung Quốc thì chắc không có chuyện gì là không thể nha!

Hảo hữu Không rời không xa :

Giết, giết, giết ai? *Kinh hãi*

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đóa! Cúc! Nhỏ!

Kim Jaejoong từ nhỏ đã là một đứa trẻ thiện lương, nhưng điều này không có nghĩa là người khác bắt nạt cậu, cậu còn cười hi hi xoa bóp cho người ta, hướng chỉ, đại thần tuyệt đối là vật phẩm cá nhân, ai động giết không tha!!

Tổ huấn Kim gia: Phần tử phá hoại hạnh phúc gia đình, bắt được đánh đến chết.

Hảo hữu Bím Pampers :

Đợi một chút đi, bé cái, đại thần đã sớm cảm thấy cô ta có vấn đề, sợ cậu bị bắt nạt, cố ý bảo tớ đi thăm dò, tớ hồi mất hai ngày mới biết người kia có thể là acc con của Phương Hoa tuyệt thế.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Vậy thì sao?

Hảo hữu Bím Pampers :

... Cậu bị lão đại nhập vào người rồi sao?

Ý của tớ là, cậu để lão đại giải quyết không phải tốt hơn sao?!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Các cậu ai cũng không được nhúng tay vào, nếu không, tớ đánh cho các cậu chết sạch đấy!!!

Đóa cúc nhỏ?!

Phượng Hoa tuyệt thế?!

F*ck! Bất kể cô ta là Phượng Hoa tuyệt thế hay quần cộc thắt lưng gì, cậu đã nhẫn nhịn đồ đệ kia, vậy mà cô ta dám ám hại cậu, làm hại cậu tự đứng tức giận cả ngày, bỏ lỡ món cá muối trong căn tin vào bữa trưa.

Không thể tha thứ được.

Không thể tha thứ!!!!

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Tớ bảo này....

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Trật tự hết đi!!!!

Tất cả ở yên chỗ này, không được nhúc nhích!!!

Bị khí thể uy vũ của bé cải làm cho khiếp sợ, mọi người ngoan ngoãn ngồi trong Trà lâu COS tượng đá, trở mắt nhìn bé cải kéo đại đao còn to hơn cậu hùng hổ ra ngoài.

OMG! Không hổ là người đại thần vừa ý, lúc bạo phát thật là khủng khiếp, rất có khí thể đại thần nha!

Sau đó, chuyện xảy ra tiếp theo rất không khoa học...

19:00

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa ác ý giết người, người chơi Đóa cúc nhỏ lưu lạc giang hồ.

19:05

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa ác ý giết người, người chơi Đóa cúc nhỏ lưu lạc giang hồ.

19:10

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa ác ý giết người, người chơi Đóa cúc nhỏ lưu lạc giang hồ.

19:15

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa ác ý giết người, người chơi Đóa cúc nhỏ lưu lạc giang hồ.

19:20

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa ác ý giết người, người chơi Đóa cúc nhỏ lưu lạc giang hồ.

19:30

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa ác ý giết người, người chơi Đóa cúc nhỏ lưu lạc giang hồ.

...

...

20:30

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa ác ý giết người, tên chuyển sang màu đỏ.

Không đợi đám người đang ngồi trong Trà lâu xem náo nhiệt kịp phản ứng, thế giới đã sôi lên như núi lửa phun trào.

Thế giới Mộng đẹp trở thành sự thật :

Ai nói với tôi là tôi vừa nhìn nhầm đi?

Thế giới Nửa đêm tập kích đẳng :

WTF! Bang chủ phu nhân dịu dàng thiện lương xinh đẹp hào phóng của chúng ta ác ý giết người, vợ à, mau tới đỡ anh.

Thế giới Sờ sờ sờ sờ :

Chồng à, em đang tìm kính sát trùng

~ Thế giới Meo meo :

Má ơi, nửa giờ mà đã giết Đóa cúc nhỏ rớt hơn 40 cấp, Đóa cúc nhỏ có lẽ sẽ là người đầu tiên bị giết cho quay trở lại Tân Thủ thôn. *Hoảng sợ*

Thế giới ABCD :

Quá độc ác quá độc ác, vị Kim hoa kia hình như mới là y sư sắp chuyển chức thôi mà, sao có thể lợi hại như vậy, đối phương không có năng lực chống cự luôn.

Thế giới Cà phê thêm muối :

Tôi nhất định sẽ không nói cho mấy người biết, tôi vừa ở hiện trường tận mắt thấy toàn bộ quá trình.

Thế giới ABCD :

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, thật hâm mộ!!!

Thế giới Meo meo :

Nói nhanh lên.

Thế giới Cà phê thêm muối :

Sở dĩ BH như vậy là vì Là Kim hoa không phải cúc hoa cầm vũ khí đệ nhất server nha, mỗi lần tấn công đều dùng chiêu Kinh thiên nhất trảm đó, đáng sợ nhất là tuy dùng Kinh thiên nhất trảm sẽ tổn hao nhưng bên cạnh Là Kim hoa không phải cúc hoa lại có một mục sư liên tục giúp cô ấy thêm lam, phối hợp không chê vào đâu được, tôi nhìn mà lạnh sống lưng, tuyệt đối không được đắc tội người này. *Kinh hãi*

Thế giới Hiệp Cốt anh hùng :

Đại tẩu thật giỏi!!!!

Thế giới Bởi vì người nói láo :

Hai người đó không phải sư đồ sao?

ID Kim hoa giờ đã đỏ rồi nhưng không ai dám đi giết cô ta.

Yêu đại thần thích thật...

Kênh thể giới vì vụ ác ý giết người này mà nhao nhao bàn luận, một ID tên Vua sự thật đột nhiên chạy lên tung một đồng Screenshots sau đó biến mất, những Screenshots này chụp lại toàn bộ từ bản chân thật của cuộc đối thoại về Bí tịch Trà lâu giữa Jaejoong và Đóa cúc nhỏ lúc đầu đến lần Đóa cúc nhỏ ác ý mưu sát ở Sơn cốc đá ghềnh.

Sau đó, sự thật đã lộ rồi!!

Người lúc trước đứng bên Đóa cúc nhỏ nhao nhao xin lỗi, người trong bang Hiệp Cốt vốn quan hệ không tệ với Jaejoong liền tự động đến Tân Thủ thôn chặn ở cửa, Đóa cúc nhỏ vừa ra liền chém cô ta cho quay trở lại.

Thừa dịp Kim Jaejoong chưa về, Không rời không xa rốt cuộc run rẩy hỏi nghi vấn trong lòng mọi người:

Hảo hữu Không rời không xa :

Đại thần, cái nick Vua sự thật kia là acc con của cậu đúng không?

Hảo hữu Tức Mặc :

Ừ.

Hảo hữu Không rời không xa :

Hoảng sợ *Hoảng sợ*

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Sao anh lại có Screenshots ở Sơn cốc đá ghềnh?!!!!

Hảo hữu Tức Mặc :

Photoshop đấy, Pamper có bạn đang ở đấy lúc đó, anh nghe cậu ta kể lại rồi PS.

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Cho nên vừa rồi anh cố ý mở acc con giúp Jae Jae thêm lam?

Hảo hữu Tức Mặc :

Ừ.

Hảo hữu Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Hyung trực tiếp làm không được sao?

Hảo hữu Tức Mặc :

Nương tử vui vẻ là được rồi.

Hảo hữu Không rời không xa :

Vái lạy

Hảo hữu Tức Mặc :

...

Mọi người khiếp sợ, yên lặng không nói lên lời, nhao nhao lên tự tìm việc để giải trí thể xác và tinh thần, ở cùng người phúc hắc thể này dễ bị xơ gan lắm!!

Jung Yunho cầm bộ quần áo màu trắng đặt trên bàn, từng nét mực đều rất khéo, đường may tuy không phải rất chuẩn nhưng lại khiến anh cảm thấy nó còn đẹp hơn cả bộ quần áo đắt tiền nhất mà anh từng mặc.

Gió nhẹ thổi làm cho rèm cửa sổ tung bay, Jung Yunho rốt cuộc nhìn không được, cảm điện thoại ẩn dây số:

“Jaejoong.”

...

“Quà anh rất thích.”

...

“Ra ngoài một chuyến đi, anh muốn gặp em.”

...

Mọi người trong 419 vốn đang định nghe bảo bối ký túc xá kể lại chiến công vĩ đại thì thấy cậu nghe một cuộc điện thoại xong liền mặt mũi tràn đầy vui vẻ chạy ra ngoài, vội vàng nhao nhao lên hỏi:

“Tiểu Bạch Bạch, cậu đi đâu vậy?”

“Hẹn hò!!!”

Junsu cùng Mập mạp nhìn nhau, đồng thời lắc đầu cảm thán:

—— Haizz, con trai lớn không thể giữ trong nhà nha!

32. Chương 32: Day 32

Tâm tình khi đi hẹn hò?

Nhìn Tiểu Bạch Bạch như kiểu ôm tâm tình đang mắc tiểu trong mơ, tìm vô số WC đều chật kín người, cuối cùng đái dầm trước khi tỉnh lại.

BY: Mập mạp anh tuần tiêu sái.

Tâm tình ấy giống như lúc đi ăn mì thì chủ quán nói hôm nay nước nóng không lấy tiền, tùy tiện uống, ăn xong còn có thể xin một ít mang về.

BY: Dae Chil ước mì sợi giảm giá.

Tâm trạng lúc ấy như kiểu một ngày nọ phát hiện Yoochun cùng bóng đá hòa vào làm một, tốt nhất là phát hiện ra đầu Yoochun giống hệt quả bóng, còn có thể lấy ra để đá.

BY: Junsu không biết đi hẹn hò hay đá bóng

Hmm, chắc là giống như kiểu giữa mùa hè đắp chăn bông siêu dày ăn kem thuận tiện bật điều hòa nha.

BY: Tuyên Thủy.

Tâm tình khi muốn gặp mặt, không phải là từng phút từng giây, mà là cả một đời.

BY: Đại thần hư hư thực thực mặt liệt

Hình như hơi khấn trương, lại có chút chờ mong, tuy không phải lần đầu gặp mặt nhưng gần như lần nào cũng có kinh hi không giống nhau.

BY: Kim Jae Jae quên thay quần áo

Kim Jae Jae cầm điện thoại, mặc áo ngủ con voi nhàu nhĩ lao xuống tầng, cơ chế xấu hổ đã ẩn giấu hồi lâu không biết vì sao lại phát tác, kêu gào âm ỉ, cuối cùng cậu núp sau cây cột, nhăn nhó vuốt vuốt quần áo, làm cho ông cụ đang vệ sinh gần đó giật mình.

“Ông ơi.”

“Ủa, Jaejoong?”

“Ông giúp cháu nhìn xem bên ngoài có người không với.”

“Có.” Ông cụ kiên định gật đầu một cái, Kim Jae Jae lập tức a một tiếng che mặt mình, đại thần sao có thể tới nhanh như vậy nha, cậu vẫn chưa chuẩn bị tâm lý mà, hẹn hò giữa đêm hôm khuya khoắt thế này ngoại trừ việc “ba chấm” kia thì còn có thể có chuyện gì, đại thần nhà cậu đúng là sói, nhưng mà, hình như cậu rất hoài niệm cảm xúc kia (Này!), còn chưa tưởng tượng xong, ông cụ liền bổ sung, “Ông nha.”

Có?! Ông!

Này, ông à, ông lúc trước nhất định là đã đút lót để đỡ môn tập đọc đúng không, hai chữ liền nhau mà nói cách nhau cả Đại Tây Dương là thế nào?!

Ông có biết là cháu không chịu được cái kiểu phải chờ thế này không!

“... Cháu hỏi là có còn người khác không, chẳng hạn như người nào không đẹp trai bằng cháu ấy.”

“VẬY KHÔNG CÓ.”

A

~~Nói gì thì nói đại thần cũng không đi nhanh như vậy được nha, cũng đâu phải cười lừa đến đây, hai chân sao có thể nhanh hơn bốn chân được, Jaejoong thử phào một cái ngẩng đầu ưỡn ngực hất tóc đi ra khỏi cây cột, hừ! Xem Kim Jaejoong cậu tự tin chưa này!!

(^)

Bây giờ nếu đại thần xuất hiện trước mặt cậu, cậu sẽ ngay lập tức cho anh sờ một lượt khắp người nha
Mặt ngạo kiêu

Sau đó, bé cái ngẩng đầu lên liền nhìn thấy mặt đại thần, ngẩn ngáp, á nhầm, gọn gàng đoan chính đứng trước mặt cậu, vì vậy, phản xạ có điều kiện cong móng lùi ra đằng sau cây cột.

OMG! Cậu vừa rồi chưa nói gì cả, Everest làm chứng.

“Jaejoong.” Jung Yunho tiến lên vài bước, vươn tay xách người ra ngoài, “Đi ra ngoài một chút.”

Kim Jaejoong khóc!!

Đi một chút thì không có vấn đề gì nhưng đừng có xách cổ áo cậu như vậy được không, cậu cũng đâu phải mèo!

“Ông à, không phải ông nói không có người sao?” Trước khi theo đại thần ra ngoài, Jaejoong vẫn còn xoắn xuýt vấn đề này, sao ông cụ lại lừa cậu!

“Không có thật mà, cháu hỏi ông có ai không đẹp trai bằng cháu không, cậu trai này đẹp trai hơn cháu mà.”

Vì vậy, tình cảnh này, cậu rốt cuộc là nên vui vẻ hay phải rơi lệ đầy mắt mới ổn?!

Cậu rốt cuộc hiểu rõ vì sao Ultraman không hợp tác với siêu nhân, vì sao Conan không nuôi Hắc Miêu cảnh trưởng, bởi vì... Không đội trời chung nha!

“Cậu trai này là gì của cháu vậy?”

Nếu cháu nói là con cháu, ông có tin không, Kim Jae Jae oán niệm đầy mắt, yên lặng quay đầu đi nói:

“Chủ dâm, Meow

”

Mèo yêu?!

Ông cụ một mình hóa đá trong gió đêm, ORZ.

Có người đã từng nói, thượng đế đóng cửa bạn một cánh cửa, nhưng lại mở một cánh cửa khác cho bạn, Jaejoong cúi đầu đi theo đại thần đang sải bước phía trước, trong nội tâm yên lặng khinh bỉ.

WTF! Đại thần là dạng người Thượng đế mở gần hết cánh cửa nhưng lại quên không mở cánh cửa hẹn hò cho anh!

Mấy người đã bao giờ thấy người đi hẹn hò mà đi như chạy thể kia không quay lại nhìn cậu lấy một cái chưa?!

Kim Jae Jae căm giận đi theo, tay đại thần dưới ánh đèn le lói mà khẽ đóng đưa, thỉnh thoảng lại vung đến trước mặt cậu, đây là một bàn tay rất đẹp, ngón tay thon dài, khớp xương rõ ràng.

—— Hít thở ——

Bị bàn tay khéo léo kia hấp dẫn, bé cả vụng trộm vươn tay ra...

Ta bắt!

Tay đại thần vừa vụng vụng lên phía trước, không bắt được.

Ta lại bắt!

Tay đại thần lại trùng hợp một lần nữa vụng lên phía trước, một lần nữa thất bại.

...

Má nó, cậu không tin cậu không bắt được, Kim Jae Jae ý chí chiến đấu sục sôi, xắn tay áo, hai tay đồng thời xông tới.

BA ~!

Lúc này không bắt được tay đại thần, ngược lại hai tay cậu lại đập vào nhau đau điếng, còn nhận được ánh mắt quan tâm của đại thần.

“Làm sao vậy?” Yunho nhìn chăm chú hai tay đang dính vào nhau của Jaejoong.

“Không, không có việc gì, có muối, em đánh muối thôi.”

“... Ủ, đã sắp sang tháng 2, cũng nên có muối rồi.”

WTF! Để non, muối để non không được sao, đừng tưởng rằng cậu không nhận ra giọng điệu trêu chọc của anh, cậu không ngốc đâu!!

Ánh mắt đại thần như rada nhìn chằm chằm Kim Jae Jae, bé cái nào đó nhin không được hừ một tiếng, chân sải bước, vượt qua đại thần, chạy lên phía trước vừa đi vừa đá cục đá ven đường.

Không cầm tay thì không cầm tay, ai mà thèm?!

Chi trước đó nói dễ nghe thì là tay, nói khó nghe thì có khác gì móng heo đâu, 50 đồng một cái đến mấy lạng, cậu đêm nay đi mua đặt trong ký túc xá, vây thành một vòng quanh giường lần lượt nắm tay, hừ hừ hừ!

Kim Jae Jae quệt mồm suy nghĩ, tay đặt trong túi áo lại bị người kéo ra, sau đó được bao chặt chẽ trong lòng bàn tay người kia, cuối cùng chậm rãi chuyển thành mười ngón tay đan xen.

Là, tay đại thần?!

Jaejoong cúi đầu, cậu và đại thần tay nắm tay, tay đại thần ầm áp mà dịu dàng, xóa tan mọi sự ầm ục trong lòng cậu.

(v) Hmm, tay đại thần quả thật tốt hơn móng heo, không có nhiều mồ hôi hay dầu như tên Mập mập kia, có khi bỏ cậu ta vào trong nồi đun một lát thì lúc sau xào rau khỏi cần cho dầu ăn (= =?!)

Kim Jae Jae nghĩ lung tung, sau đó, để không cô phụ cái tên Tiểu Bạch hấp của cậu, giơ tay hai người lên, nhẹ nhàng... Cẩn một cái.

“Ăn ngon?”

T^T Không ngon như móng heo!

“... Mặn thật.”

o()o

“Vừa rồi muốn nắm tay đúng không?”

OMG! Sao đại thần nhìn thấy?!

Jaejoong khiếp sợ ngẩng đầu nhìn đại thần đã chỉ chỉ cái bóng trên đường, dưới ánh đèn, bóng hai người rất đậm nét, nhìn như một chiếc gương, mọi hành động đều có thể thấy rõ ràng!

Cho nên, đại thần vừa rồi căn bản là nhìn thấy hết, còn cố ý vung tay trêu cậu?!

“Rất giống mèo bắt bướm nha.” Đại thần cười, kéo cậu chậm rãi đi dạo.

Đại thần đang nói anh ấy giống bướm hay khen cậu giống mèo?!

Mèo và bướm cũng có thể thành Lương – Chúc sao?!

“Đại thần, có phải anh đã sớm biết Đóa cúc nhỏ là người kia...”

“Không.”

“Vậy sao ngay từ đầu, anh đã ghét cô ta?”

“Trực giác.”

Hóa ra, đàn ông cũng có trực giác sao?!

“Phương Hoa tuyệt thế cô ta...”

“Cô ta là con gái bạn đồng nghiệp của mẹ anh, hiện cũng đang học ở trường mình, anh lúc trước chỉ cảm thấy kỳ lạ tại sao ID Đóa cúc nhỏ kia lại đột nhiên xuất hiện, về sau bảo Yoochun đi thăm dò mới thấy địa chỉ IP có vấn đề, không nghĩ tới cô ta vẫn chưa từ bỏ ý định.”

“Cô ta... Rất thích anh à?” Jaejoong thấy đại thần cùng mình đồng thời bước chân, trong giọng nói không tự chủ được mang theo chút chua xót.

Mặc dù có người thích chứng tỏ người yêu của mình rất ưu tú, nhưng vì cái gì, cậu hiện tại lại có cảm giác như vừa uống một lọ giấm chua siêu đặc vậy.

“Đó là chuyện của cô ta.”

“... Vậy cái gì mới được coi là chuyện của anh?”

“Em.”

Một câu bình tĩnh người trong mộng!

Cậu đã từng luôn xoắn xuýt về sự lạnh lùng của đại thần nhưng cuối cùng đã có đáp án —— Chỉ cần cậu và đại thần thích nhau, những sinh vật khác chỉ là mây bay.

Hai người không nói chuyện nữa, hưởng thụ sự yên lặng, chỉ là hết lần này tới lần khác lại có người xuất hiện, phía cuối rừng nhỏ có tiếng cười nói của mấy cô gái, lúc thấy bọn họ thì tập thể yên lặng, sau đó dùng ánh mắt kinh hãi như thấy thác ngược dòng mà nhìn chằm chằm hai người.

WTF! Sao lại ngạc nhiên như thế thấy BVS bay trên trời vậy?!

Chưa từng thấy người tản bộ à, hay là chưa từng thấy người tay nắm tay tản bộ?!

Kim Jae Jae bĩu môi, sau đó lại phát hiện có một cô gái nhìn rất quen mắt, nhỏ nhắn xinh xắn, mắt đầy oán hận, da trắng, tóc xoắn,..

XX cái XX, đây rõ ràng là Phương Hoa tuyệt thế mà!

Kim Jae Jae vô lực, cậu hiện tại rốt cuộc hiểu rõ cảm xúc của cổ nhân khi sáng tạo nên thành ngữ oan gia ngõ hẹp rồi, người xưa... Thật sự không lừa cậu nha.

“Jung Yunho anh...” Phương Hoa tuyệt thế ngoài đời không hùng hổ như trong game, ngược lại thoạt nhìn là một nữ sinh rất gầy yếu, lúc này đang run rẩy chỉ vào tay hai người đang nắm lấy nhau, “Anh anh anh...”

Anh anh anh?

Là bảo cậu cậu cậu, hay là anh anh anh?!

Chẳng lẽ cô gái này cũng vừa ăn móng heo xong nên mới kích động như vậy sao?!

“Jung Yunho, trong trường đồn ầm lên, em vẫn cứ không tin, em cho rằng, em cho rằng...”

“Cô cho rằng cái gì?” Vị đại thần nào đó không hề hoảng sợ.

“Em cho rằng đó đều là bọn họ bịa ra, anh sao có thể, sao có thể yêu một người đàn ông, Là Kim hoa không phải cúc hoa không biết sao? Cô ta cứ mặc kệ anh cùng loại người này quang minh chính đại ôm ấp? Thật khiến cho em buồn nôn!!”

“Có liên quan gì tới cô đâu.”

“Anh!! Jung Yunho. Là Kim hoa không phải cúc hoa có thể dễ dàng tẩy trắng acc con của em, anh cho rằng em không biết bên trong có công lao của anh?” Phương Hoa tuyệt thế sải bước tiến lên, khí thế ngất trời, “Nếu như em hiện tại nói cho bảo bối mà anh không tiếc vứt bỏ bao năm tình cảm của em và anh để bảo vệ, nói anh không biết xấu hổ cùng một người đàn ông rêu rao khắp trường, anh cảm thấy cô ta sẽ nghĩ thế nào?”

“Tùy cô.”

Kim Jae Jae lúc này rốt cuộc hiểu ra, không ngờ vị này lại vẫn cho rằng Là Kim hoa không phải cúc hoa là con gái, nên giờ nhìn một màn này cho rằng đại thần vụng trộm trốn vợ cả đi gặp bồ nhí?!

Cho nên, hiện tại, Kim Jaejoong cậu lại trở thành bồ nhí của chính chồng mình?!

“Này, tên kia.” Phương Hoa tuyệt thế đột nhiên quay đầu chỉ vào mũi cậu, trừng mắt quát, “Mày có biết Jung Yunho có bạn gái không, là một nhân viên nữ, nhà ngay gần, mày có biết rằng người đàn ông mà mày đang nắm tay cả ngoài hiện thực và trong game đều là đàn ông có vợ không!”

Vì sao, cậu có cảm giác người Phương Hoa tuyệt thế miêu tả rất giống Không rời không xa vậy?!

Còn có, một nửa còn lại của người đàn ông mà cậu đang nắm tay bất kể là trong game hay ngoài đời thực đều là cậu có được không, đâu thể giả được!

“Tôi biết rõ, nhưng chỉ cần anh ấy yêu tôi, tôi liền cam tâm tình nguyện không tiết lộ với mọi người, trong game tôi cũng chỉ yên lặng đi theo anh, thế là đủ.”

Để tăng thêm sức thuyết phục, Kim Jae Jae còn cố ý nhích lại gần đại thần, đại thần cũng rất phối hợp cúi đầu dịu dàng nhìn cậu, giọng điệu ai oán nhưng rất cao thượng này khiến cho Phương Hoa tuyệt thế tức đến thiếu chút nữa hộc máu, thở hổn hển.

“Chị gái à, chị quen Yunho à?”

Sự thật chứng minh, mặc dù bé cải thuần lương vô cùng, nhưng sau khi rơi vào chảo nhuộm 419 rồi lại tắm ướp gia vị của đại thần, bé cải ngâm giấm cũng có thể trở nên xấu xa!!!

“Mày nhất định sẽ hối hận!!”

Này! Cô gái này hình như rất thích nói mấy lời này nha, Kim Jae Jae ngay cả mí mắt cũng lười nhấc lên, hối hận vì đã chọc tức cô ta quá sớm, biết thế cứ kéo dài ra nhìn cô ta tức chơi!

“Vây à.” Jaejoong uể oải gật đầu, đưa mắt nhìn cô ta mặc kệ mấy người bạn của mình, chạy như điên trên đôi giày cao gót phải đến hơn 10 cm, bụi bay mù mù bốn phía.

“Đại thần đại thần, chúng ta cũng về đi.” Jaejoong túm tay áo vị đại thần nào đó, cậu hiện rất muốn lên Phong Vân hóng chuyện nha.

“Quay trở về sao?” Giọng đại thần đầy trêu chọc.

“Về...”

WTF! Hai người thật sự không có nơi nào để đi sao?!

“Đến ký túc xá của anh, Changmin về nhà, anh bảo Yoochun đến ký túc xá em ngủ.” Đại thần giải quyết dứt khoát, quyết định vận mệnh xa xứ của Park Yoochun.

Lúc Jaejoong cùng đại thần bò lên tầng ba ký túc xá thì trong phòng trống rỗng, không có lấy một bóng người, giường dựa vào tường lẻ loi trơ trọi chỉ có ván giường đặt bên trên, trên đất ném đầy tất cùng khăn

mặt, hai cái chậu đặt trên tủ lung lay sắp đổ, thứ duy nhất còn chắc chắn là chiếc bàn đặt gần sân thượng, bên trên có mấy hộp nhỏ, cạnh đặt một tờ giấy có mấy chữ đỏ to dùng:

—— Lão đại, thoải mái mà hưởng thụ!

Park Yoochun viết huyết thư sao?!

Kim Jae Jae vốn đang đoán mò liếc mắt thấy mấy cái hộp, lập tức cảm thấy đầu mình bốc hơi, quay đầu nhìn biểu cảm chăm chú của đại thần, ra vẻ bình tĩnh tùy tiện kéo cái ghế ngồi xuống, lắp bắp mở miệng: “Em, em muốn nghịch máy tính.”

“Tự mở, anh đi thu dọn phòng.” Đại thần cũng không bóc mẽ, chỉ chỉ máy tính, bắt đầu dọn dẹp.

Jaejoong cầm điện bật máy, lại phát hiện có mật khẩu, vì vậy hào hứng trở thành thám tử, thử ngày từ sinh nhật đại thần đến Tết thanh minh và vẫn không được, cuối cùng đành cam chịu hỏi đại thần: “Yunho, mật khẩu là gì?”

“Sinh nhật em.”

Sinh nhật cậu?!

Jaejoong nhập vào, quả nhiên, đăng nhập hệ thống thành công.

o(v)o~~ Giỏi quá.

Màn hình máy tính đại thần là màu xanh da trời đơn giản nhất, icon cũng ít đến đáng thương, mấy cái thường dùng đều được đặt chính giữa, Jaejoong tìm được icon của Phong Vân, gõ tài khoản của mình vào rồi đăng nhập.

Đình!

Vừa mới online đã thấy Phương Hoa tuyệt thế vốn đã mất tích thật lâu thật lâu quả nhiên lại kể lể trên kênh thể giới, chỉ đọc đoạn đầu, cậu đã biết hết nội dung liên tất khung đối thoại đi.

Cậu không đợi thông báo của hệ thống, nhanh chóng phi tới gian phòng mà các cậu hay không nói chuyện phiếm, quả nhiên, một đám bạn xấu đang ngồi chém gió ở đây.

...

Hảo hữu Bim Pampers :

Tớ vừa chuyển nhà, để phòng tình nhân cho người ta.

Hi vọng ngày mai trở về sẽ không thấy giường lão đại bị hỏng, nếu không lại phải sửa.

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Vì tính phúc của lão đại, khổ cực hyung rồi, nhớ tối mai phải trở về.

Nếu thợ mộc có hỏi, cứ bảo là do địa chấn phạm vi hẹp.

Hảo hữu Hiệp Cốt anh hùng :

Địa chấn đến hỏng cả giường?!

Hơn nữa địa chấn còn có thể sùi bọt mép?!

Hảo hữu Không rời không xa :

Không sao, cứ coi chất lỏng màu trắng đó là thứ còn sót lại sau khi núi lửa phun trào đi, O(_)O Ha ha

~ Hảo hữu Béo ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Kỳ thật, so với Tiểu Bạch Bạch, tớ lại càng lo lắng cho mộng của Junsu!

Hảo hữu Bim Pampers :

... Hay là Mập mập các cậu cũng ra ngoài ở đi, tớ mời các cậu ăn kem Häagen-Dazs. *Nịnh nọt*

Hảo hữu Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Cậu có tặng tớ Adidas, tớ cũng không ra, tiểu cúc hoa 419 tí mĩ bồi dưỡng sao có thể bán đi dễ dàng như vậy?!

Hảo hữu Bĩm Pampers :

Vậy sao bé cái lại bị lão đại rước dễ dàng như vậy!!

Cậu đang kỳ thị à.

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Đúng vậy nha, Mập mập, sao cậu có thể phân biệt chủng tộc như vậy, Pamper tuy rằng là BVS dùng cho phụ nữ nhưng trên thực tế cũng là loại dùng để cầm máu, là côn trùng có ích nha.

Hảo hữu Không rời không xa :

Tin này có hơi khùng, Pamper rốt cuộc là thuộc giống gì?

Hảo hữu Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Hai cái này sao có thể giống nhau, đó là đại thần nha, đại thần đấy, tớ không thể động vào.

Hảo hữu Bĩm Pampers :

Đàn ông phải không chịu khuất phục chứ!!!!

Hảo hữu Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Béo gia đây là đại trượng phu cơ được đuổi được!!!

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Mập mập, thứ có thể cơ đuổi được là rùa đen, cảm ơn!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

...

Mấy người có thể nói về mấy đề tài hữu dụng chút được không?!

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Đúng rồi, Dae Chil đâu, có ở đây không?

Hảo hữu Bĩm Pampers :

Đại tẩu, có phải cậu bị trộm nick rồi không?!

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Chuyện gì vậy?!

Thời cơ tốt như vậy mà không củi khô bốc lửa?!

Hảo hữu Không rời không xa :

Chắc là vì không có xăng rồi.

Hảo hữu Nước suối leng keng :

Hai người bọn họ cần gì xăng, có nước miếng là đủ rồi, ngay cả KY cũng không cần. *Cười gian*

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Mấy người đến cùng là đang nói cái gì?!!

Dae Chil có ở đây không, tìm cậu ấy có việc!!

Hảo hữu Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Lúc này cậu tìm Dae Chil làm gì?!

Dae Chil không bán áo mưa đâu!! *Cười gian*

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tớ đang nói chuyện đứng đắn, chuyện đứng đắn hiểu không?!

Hảo hữu Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Bạch hyung, em có mặt.

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Gửi mật khẩu tài khoản cậu cho tớ.

Hảo hữu Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Gửi vào di động rồi đó.

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Bé cái, cậu muốn làm gì vậy?! *Nghĩ mà sợ*

Hảo hữu Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Diễn trò hay, mấy người cứ chờ xem đi, O(_)O ha ha ha

~Cho mấy người nhìn xem cái gì gọi là quân tử báo thù, mười năm cũng chưa muộn, cái gì gọi là kẻ sách!!!
Đắc ý

Jaejoong rời phòng, để lại một đoàn người không hiểu gì nhìn hệ thống thông báo tài khoản của Dae Chil logout lại online, sau đó hệ thống lại nhảy lên một thông báo mới:

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa cùng người chơi Bốn năm sáu tám ta là bảy năm phút sau quyết chiến tại Tử Cấm Đình.

Hảo hữu Bim Pampers :

Ai đến nói cho tớ biết bé cái bị làm sao đi?!

Bị điên rồi sao?!

Hảo hữu Quỷ Kiến Sầu :

Có lẽ... Chưa thỏa mãn dục vọng nha.

Hảo hữu Không rời không xa :

Nhìn không ra nhìn không ra nha, chẳng lẽ đại thần miệng cộp gan thỏ sao.

Hảo hữu Bim Pampers :

Em screenshots lại rồi nhá!

Hảo hữu Không rời không xa :

WTF! Sao em độc ác vậy, chị nguyên rửa Junsu sẽ mãi kiên trinh!!

Hảo hữu Mông lép cỡ D :

Đó là cái gì vậy?!

Kiên trinh là sao?!

...

Đám người lạc chủ đề nói chuyện đến khí thế ngất trời, bên kia Jaejoong lại một mình điều khiển hai nick chơi đến vui vẻ, tự PK với bản thân thực sự rất tuyệt.

Giảm khả năng phòng ngự của Dae Chil xuống thấp nhất, sau đó tiểu Y sư cầm vũ khí siêu ngẫu của đại thần, toàn lực công kích, dù cho Dae Chil đã là cao thủ chuyên chức cũng chết thê thảm.

Thông Báo : Người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa quyết đấu thắng, hạ chiến thư với người chơi Phương Hoa tuyệt thể.

—— Đó là người đàn ông của tôi, cô, không có tư cách động vào.

Hạ chiến thư là phương thức quyết đấu mà Phong Vân mới mở, Jaejoong vẫn cảm thấy phương thức này hẳn là lấy cảm hứng từ tiểu thuyết võ hiệp, cao thủ trước lúc so chiêu đều nói một hồi, hò hét ân cần hỏi thăm tổ tông đối phương, đề cao thực lực của mình, kỳ thật trong lòng lại đang run sợ.

Hạ chiến thư nhất định cả hai phải đang online thì mới xuất hiện trên kênh thế giới, Kim Jae Jae hôm nay trăm phương ngàn kế quyết đấu với Dae Chil một phen, cuối cùng cũng đã dụ được acc Phương Hoa tuyệt thể đã mất tích lâu ngày, thuận lợi hạ chiến thư.

Quả nhiên, chiến thư vừa đưa ra, mọi người trên thế giới liền nhao nhao nghị luận, tỏ vẻ ngạc nhiên với việc Phương Hoa tuyệt thể đã từng là nữ chính trong trung tâm dư luận sau lần rời khỏi Phong Vân lúc trước lại đột nhiên xuất hiện.

Thế giới Hoa rơi như tuyết tóc như sương :

Tôi đã thờ ơ xem một hồi, vẫn thấy vị Cúc Hoa kia rất dịu dàng hiền lành, cũng không đi chửi bới người khác, hôm nay tức giận như vậy xem ra vị Phương Hoa tuyệt thể thực sự rất quá mức, tôi vẫn cảm thấy Tức Mặc đại thần cùng Cúc Hoa thật sự rất xứng đôi.

Thế giới Hiệp Cốt anh hùng :

Rốt cuộc đã có kẻ nói được tiếng người!

Thế giới Hoa rơi như tuyết tóc như sương :

OMG, vậy Phương Hoa tuyệt thể thực ra với là Tiểu Tam sao?!

Thế giới Không rời không xa :

Oa, Hoa nhi rất khí phách nha.

Thế giới Nước suối leng keng :

Cô ả kia đúng ra phải giáo huấn từ lâu rồi, lập acc nhỏ Đóa cúc nhỏ để quấy rầy hai cậu, lúc trước đã xóa acc chính sao giờ đột nhiên lại xuất hiện, xác chết vùng dậy à!

Thế giới Meo meo :

Ồ mó?!

Phương Hoa tuyệt thể cùng Đóa cúc nhỏ là một người sao?!

Thế giới Hiệp Cốt anh hùng :

Tự xưng là đệ nhất phóng viên của Phong Vân mà ngay cả điều này cũng không biết sao!

Thế giới Nửa đêm sờ ngực :

Hiệp Cốt chúng ta liệu có thể để kẻ kia bắt nạt đại tẩu?!

Thế giới Hiệp khí :

Tuyệt đối không thể.

Thế giới Hiệp Cốt anh hùng :

Chúng ta phải làm gì đây?!

Thế giới Nửa đêm sờ ngực :

Đánh Phương Hoa tuyệt thể cho quay lại Tân Thủ thôn!!!

Thế giới Sao sao sao sao :

Mau bắt đầu, mau bắt đầu thôi... Tôi rất thích trò này nha!!

...

Người chơi Phong Vân lại có chủ đề hot, náo nhiệt bàn luận, người khởi xướng Kim Jae Jae thì bình tĩnh nhìn Nửa đêm sờ ngực dẫn theo người trong Hiệp Cốt ùn ùn kéo đến giết Phương Hoa tuyệt thế, rốt cuộc nhện không được đập bàn cười điên cuồng.

Đừng tưởng rằng Kim Jae Jae cậu lúc nào cũng dễ mềm lòng như mì sợi nha, mẫu thân đại nhân nhà cậu nói rồi, chịu thiệt thì coi như là phúc, cứ nhịn thôi, nhưng, thứ hạnh phúc nhất định phải nắm chặt trong tay!!

Như kiểu ai dám đoạt kẹo của cậu, cậu nhất định sẽ đâm cho tơi tả.

“Đã ghiền rồi sao?” Đại thần không biết đến phía sau từ lúc nào, cúi người chống xuống bàn, ôm cả người cậu vào trong ngực, hơi thở phun ra lúc nói chuyện khiến cho tai Jaejoong ngứa ngáy.

“Đã, đã xong rồi.”

“Mấy lời này anh rất thích, nói lại cho anh nghe đi.” Ngón tay thon dài của đại thần chỉ vào câu nói kia trên màn hình.”

“... Còn, còn lâu.” Jaejoong xấu hổ giật giật người, đẩy đại thần ra, “Tránh xa một chút, nóng quá.”

H scene

Giăng co hơn nửa đêm, sáng sớm hôm sau, khi tỉnh lại, Jaejoong cảm giác mình đang được ôm chặt trong lòng, mở to mắt đã thấy ánh mắt bình tĩnh của đại thần đang nhìn cậu, chiếc giường nho nhỏ của ký túc xá chen chúc hai người đàn ông thực sự là hơi khó khăn, mà hai người bọn họ lại không thể lúc nào cũng ra khách sạn, Kim Jae Jae đảo mắt mấy vòng, nói:

“Yunho, chúng ta thuê nhà được không?”

33. Chương 33: Day 33

—— Thuê nhà?!

—— Như hình với bóng?!

—— Cùng đại thần ở chung một mái nhà?!

—— Đêm xuân ngắn ngủi ngày đã lên, đồ lót trên đất chưa được giặt giũ?!

Cuộc sống như vậy nha

~~Bạn Kim Jae Jae lúc thốt ra lời kia lập tức bị suy nghĩ hoàn mỹ của mình rung động, sao cậu có thể vừa thông minh lại vừa thiện lương như thế, vậy mà giữa lúc bị đại thần giăng co đến hơn nửa đêm, tiểu cúc hoa không tài nào khép lại được mà còn cần nhắc suy xét cho tính phúc của đại thần (Cậu xác định không phải là cho chính mình?!), lại còn suy nghĩ đổi giường to hơn!

Trong thôn có một cậu bé tên Jaejoong, lớn lên vừa xinh đẹp lại vừa thiện lương nha! (= =?!)

Trong đầu vui vẻ tưởng tượng cảnh phòng nhỏ mà cậu và đại thần thuê, một căn phòng chỉ có giường cùng đồ dùng sinh hoạt, đơn sơ nhưng ấm áp, hết giờ học, hai người có thể cùng vào bếp nấu cơm, sau đó cùng ngồi vào bàn học, chơi Phong Vân, buổi tối ngắm trăng rồi ôm nhau ngủ.

AAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!

Thật sự là quá hoàn hảo, quả thực là một người vợ đảm đang, a nhầm, quả thực là một khoảnh khắc hoàn hảo của Kim Jae Jae!!

“Yunnies, Yunnies, chúng ta thuê phòng đi!” Jaejoong càng nghĩ càng hưng phấn, tiến sát vào trong lòng đại thần, mắt to cười híp lại.

“Gọi anh là cái gì?”

“Không, không có gì, em, em đang hát thôi.” Kim bé cải xấu hổ, thuận miệng hát loạn, “La la la, chân trời có đám mây bay, bay nha bay

~~”

O()o

“Thuê nhà trước phải tìm nơi thích hợp, bàn tiền thuê, trang trí...”

WTF! Đầu năm nay sao thuê nhà cũng có thể phiền toái, làm nhiều chuyện như vậy thì đến lúc xong, siêu nhân cũng đổi sang mặc vest rồi, cậu khó được khi suy nghĩ cho tương lai nhưng giờ lại hoàn toàn tan vỡ là sao?!

Cậu và đại thần cũng không thể mãi ở ký túc xá nha, chẳng lẽ một tuần phải mất mấy lần phải giải thích với vị tầng dưới là có địa chấn sao?! Hơn nữa, cũng không thể lúc nào cũng đuổi Yoochun và Changmin đi được, cứ kiểu này, tiểu cục hoa của Junsu cũng rất nhanh sẽ bị xử nha!

“Anh xử lý.”

“Hay thôi đi, liệu có phiền phức quá không?”

“Không sao, hết thầy đã có anh.”

Ánh mắt kiên định của đại thần đã thành công khiến cho Kim Jae Jae kinh ngạc, mãi đến khi được hộ tống trở về ký túc xá, cậu vẫn chưa hoàn hồn, làm cho Mập mạp cùng Junsu cứ huơ tay loạn xạ nhằm gây sự chú ý của cậu.

OMG! Đại thần có hiểu ý cậu không?!

Cậu muốn nói là một căn phòng cho người ở, có cửa có mái nha, không phải mấy cái container ven đường hay xác rùa đen đâu!!

“Mập mạp, theo ý kiến của cậu, hyung tớ bị làm sao?”

“Theo thần y đây sơ chuẩn thì đoán chừng là do uống hơi nhiều nước miếng đại thần.”

“SO?”

“Tiêu hóa rối loạn chứ sao.”

“Tớ cho rằng, Bạch hyung của chúng ta...” Dae Chil ngồi xổm bên cạnh mở miệng, “Là uống quá nhiều sữa bò của đại thần.”

“... Dae Chil, sao cậu lại nói như vậy.” Mập mạp cười điên cuồng, “Ha ha, lại còn sữa bò, vị gì?”

“Chẳng lẽ sữa bò đại thần sản xuất còn có thể ngược dòng? Cuối cùng biến thành miệng sùi bọt mép?”

“Có lẽ là bị hấp thụ trực tiếp rồi.”

“Nên mới đơ ra thế này à?”

“Biết sao được, sữa bò nhãn hiệu đại thần, dinh dưỡng rất cao nha.”

Chủ đề trong ký túc xá nam sinh vĩnh viễn là như thế, vì vậy Mập mạp cùng Junsu càng nói càng cách xa chuẩn mực thông thường, ha ha cười dâm dăng, rốt cuộc lửa giận của bạn Kim Jae Jae đã bị châm ngòi, xông ra véo hai người kia.

“Cái kia, tớ chuẩn bị cùng đại thần thuê phòng ở bên ngoài.”

“WTF! Sống thử à.” Mập mạp kinh.

“A a a, em phải báo cho Đội phòng chống tệ nạn, nam đứng bên trái, nữ đứng bên phải.” Junsu đùa.

“Bạch hyung ngồi ở giữa.” Dae Chil phối hợp.

WTF! Mấy tên này bị bệnh hết rồi à!!!

Chuyện thuê nhà rất nhanh bị bạn Kim Jae Jae đang ngập chìm trong đủ loại hoạt động trước khai giảng quên phắt đi, mấy việc đón sinh viên mới nhập trường bị đẩy cho những người mới vào hội học sinh như ký túc xá 419 nên mọi người vô cùng bận, cho nên khi cậu nhận được điện thoại của đại thần bảo ra ngoài xem nhà, Jaejoong sững sốt vài giây liền ném bản trừ tính đang làm dở, lao nhanh ra khỏi ký túc xá.

“Hyung ấy làm gì vậy?” Junsu bị yêu cầu hát trong buổi tiệc tối nên đang luyện tập, hỏi.

“Có lẽ...” Mập mạp đã hoàn chỉnh Power Point, quay đầu nhìn hành lang bụi mù bốn phía, trả lời, “Có lẽ, đi uống sữa tươi nha.”

419 trầm mặc-ING.

“Đại thần.” Jaejoong từ xa xa đã thấy bóng dáng một người đứng ven đường, vội vàng chạy tới, “Đợi lâu chưa?”

“Không lâu lắm, đi thôi.”

Bạn Kim Jae Jae ngoan ngoãn để đại thần dắt vào một khu chung cư cao cấp cách trường học không xa, trong lòng yên lặng suy nghĩ, liệu có phải đại thần chọn nhà trong đây không, đây toàn con đại gia ở mà!

Quẹt thẻ đi vào, kiểm tra dấu vân tay, vào thang máy, cuối cùng đứng trước cửa gỗ đỏ thẫm của một căn phòng trên tầng mười, Jaejoong nhìn đại thần bình tĩnh lấy chìa khóa ra mở, sau đó, cậu khiếp sợ đơ tại chỗ....

AAAAAAAAAAAAA!!!!

Ai đến nói cho cậu biết, cậu đã đi nhầm phòng rồi đúng không?!

Ai đến nói cho cậu biết căn phòng rộng hơn 100m2 chỉ có hai màu đen trắng đơn giản nhưng sang trọng này thật sự là đại thần thuê đi, ai đến nói cho cậu biết vì sao căn phòng nhỏ rách nát mà cậu tưởng tượng lại biến thành căn phòng trải thảm lông này đi, ai đến nói cho cậu biết, kỳ thật bây giờ những điều cậu thấy đều là mơ đi?!

Trên bụng đại thần nhất định có túi thần kỳ, đại thần căn bản là đến từ thế kỷ 22 nha, tai đại thần thật ra là đồ giả nha, tên đại thần là Doraemon nha!

“Đại thần, đây là thuê à?”

“Không.” Đại thần cầm một đôi dép lê tới, Jaejoong thở phào nhẹ nhõm, may mắn, đại thần chỉ là siêu nhân, không phải máy in tiền.

“Là anh mua.” Đại thần chậm rãi nói xong, khiến cho Jaejoong nghẹn họng sững sờ tại chỗ.

Mua, mua sao?!

Cái nhà này là đại thần mua sao?!

WTF! Chẳng lẽ Kim Jaejoong cậu không phải yêu đại thần mà là yêu đại gia?!

“Đại thần, mua mà anh nói là mua kia sao?”

“Ừ, trả toàn bộ tiền.”

AAAAAAAAAAAAA!!!!

Làm sao bây giờ, cậu hiện tại có chút chóng mặt!!

Đại thần thật ra là người ngoài hành tinh đúng không, nếu không một sinh viên sao có thể đủ tiền mua một căn nhà?!

“Đại thần, anh từ hành tinh của mình đến xâm chiếm Trái Đất được mấy năm rồi?”

“... Ba năm.”

...

Hóa ra, đại thần cũng có thể nói đùa nha, kỳ thật siêu nhân cũng có thể vào một ngày nào đó cưỡi đồ lót nhảy điệu con voi sao?!

“Đã có nhà, sao mấy hôm trước lúc em nói thuê phòng, sao anh còn nghiêm túc suy nghĩ việc đi thuê?”

“Anh quên mất.”

“Cái này mà cũng quên được?!”

“Mua từ trước kia rồi.”

Trước kia?!

“Lúc trước khi anh quyết định học ở trường này thì vừa vặn thấy chung cư bắt đầu bán nhà, nên mua một căn nhà rồi lắp đặt đồ dùng.”

Kim Jaejoong không phản bác được!

Đây là tư duy kinh tế tốt đến mức nào nha, sao có thể dự kiến trước nhiều việc như vậy?!

Lúc cậu tốt nghiệp trung học vẫn còn đang mải chơi, vậy mà đại thần người ta đã mua được nhà!

Đại học T vốn ở vùng ngoại thành, lúc trường chưa xây dựng thì nơi đây còn rất hoang vu, cũng chẳng có người ở, giá nhà vốn rất thấp, mãi đến khi đại học xây dựng xong, giá nhà mới bắt đầu tăng vọt, nghe Mập mập nói, nếu lúc trước mua một căn nhà thì giờ đây chắc chắn biến thành đại gia.

“Lúc anh mua là bao nhiêu tiền?”

“Một ngàn hai một mét vuông.”

“Vậy bây giờ thì sao?”

“Hơn sáu ngàn.”

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

KAO! Một vạn dấu chấm than cũng không thể biểu đạt nội tâm điên cuồng, à không, khiếp sợ của cậu!

“Anh ở đâu ra lắm tiền vậy?”

“Hình như là tiền thưởng đợt tham gia cuộc thi người mẫu với Yoochun.”

Này! Anh càng ngày càng khiến em tức chết đấy, nhớ năm đó, cậu đi làm thêm cầm được 100 đồng đã kích động như điên, nếu cậu là đại thần, khẳng định đã lao lên... Tàu vũ trụ bay sang hành tinh khác rồi.

“Vậy sao giờ mới dẫn em tới xem?” Jaejoong đông sờ sờ tây sờ sờ, đây là nhà của đại thần, vậy có phải một nửa được coi là của cậu không?!

“Vì cái này.” Đại thần chìa ra một quyển sổ màu đỏ.

OMG! Đây chẳng lẽ là giấy đăng kí kết hôn?!

Kim Jae Jae bị sổ hộ khẩu lần trước hù dọa, cẩn thận mở ra, hả, đây là... Giấy chứng nhận sở hữu bất động sản?!

Bên trên giấy chứng nhận sở hữu bất động sản lại ghi tên cậu là sao?!

“Đây là giấy chứng nhận sở hữu bất động sản?”

“Ừ, hai ngày trước anh đi làm.”

“Sang tên cho em?”

“Ừ.”

“Sao anh lại có sổ hộ khẩu của em?”

“Tìm mẹ lấy, mẹ đưa cho anh.”

Cậu biết mà, mẹ cậu mà biết chuyện này thì nhất định sẽ rất tích cực, bán con trai đi đổi lấy một căn nhà. Nhưng mà, vì cái này, hiện tại căn nhà này toàn bộ đều thuộc quyền sở hữu của cậu đúng không?!

Cậu hiện tại có nhà có xe, khụ khụ, xe đạp cũng coi là xe đúng không?!

“Như thể nằm mơ vậy.” Jaejoong chạy đến phòng ngủ nhìn giường kiểu dáng sang trọng siêu lớn, véo véo mặt mình, đại thần từ phía sau ôm lấy eo cậu, nửa ngày mới mở miệng.

“Có phải đang mơ hay không thử là biết liền.”

Sau đó, ngày đầu tiên ở nhà mới của bạn Kim Jae Jae kết thúc bằng tiếng rên rỉ suốt cả buổi tối.

Đã có nhà mới ấm áp mà rộng rãi, đồng chí Jaejoong rất nhanh chóng bỏ ký túc xá mùa đông hút gió, mùa hè hấp hơi nóng, ngâm nga bài hát mà thu dọn đồ đạc của mình, chuẩn bị bắt đầu cuộc sống ở chung hạnh phúc với đại thần.

“Tiểu Bạch Bạch, cậu thật sự dọn đi sao?”

“Ừ, hôm nay tớ rất vui nhá.”

“Haizzz

~” Mập mập thở dài.

“Sao vậy, khôngỡ rời xa tớ à?”

“Đúng vậy.” Mập mập vẽ mặt cầu xin, “Cậu đi rồi, về sau tớ lấy tất của ai để đi đây.”

“WTF! Thảo nào tớ thấy mình chỉ còn bấy chiếc, mau nhả ra đây.”

Vì vậy, Mập mập cùng bảo bối ký túc xá liền trình diễn phiên bản minh họa cho cái gọi là họa từ miệng mà ra!

“Hyung, đại thần thật sự mua nhà cho hyung à?”

“Đúng vậy, ngay đối diện trường nha.”

“Đối diện trường...” Dae Chil từ trên giường bò xuống, “Không phải là nhà vệ sinh công cộng sao?”

“... Dae Chil, cậu không nói thì tốt hơn.” Jaejoong lườm một cái, tiếp tục thu dọn đồ.

“Nhưng mà, hyung, hyung thật sự muốn dọn đi sao?”

“Đúng vậy.”

“A, vậy thật tốt quá.” Junsu nhảy lên, “Nói như vậy, em có thể hoàn thành tâm nguyện của mình rồi.”

Tập thể ba người còn lại trong ký túc xá đồng loạt ngẩng đầu nhìn Kim Junsu, tên này còn tâm nguyện gì?!

“Cuối cùng thì em cũng có thể nửa đêm ngủ một giường, lúc sau lại ngủ ở một giường khác rồi, ư kyang kyang.”

Hừ (∞)

Tâm thần à!!!!

Park Yoochun, khổ cậu rồi, về sau nếu cậu có ngủ chung với Junsu mà lúc trước khi ngủ thấy thứ ở cạnh mình là đầu, lúc dậy lại biến thành chân thì ngàn vạn lần đừng kinh hoảng nha!!

thu thập xong đồ đạc, Jaejoong kéo vali ra cửa, quay đầu nhìn ba người khác đang mở to mắt nhìn mình, rốt cuộc bất đắc dĩ thỏa hiệp: “Được rồi, đến nhà tớ ăn cơm một bữa đi.”

“AAAAAAAAAAAAA!!!!” Ba người vốn sắp chết lập tức được phục sinh, Phong Vân cũng không thèm chơi, gào lên xông ra ngoài.

“Này, Mập mập, cậu cầm cặp lông làm gì?”

“Đâu thể chỉ ăn một bữa nha, tớ phải lấy cho cả tuần sau nữa.”

“... Đây, Kim Junsu, em có cần phải cầm chậu rửa mặt đi như vậy không, sao em không cầm thùng rác luôn đi.”

“Ý kiến hay, Dae Chil, quay lại lấy gầu hốt rác đi.”

“Đây, mấy người để lại hết cho tôi.”

...

Hỗn loạn một đường, Kim Jae Jae cuối cùng cũng lòi được tổ ba người hưng phấn như đi tham quan Nhà Trắng về đến nhà.

“Ồ, tuy tổ cú nhỏ, nhưng ngũ tạng đầy đủ nha.” Mập mập đứng ở cửa cảm thán.

“Mập mập, là tổ chim sẻ, cảm ơn.” Junsu thay dép lê, nhìn ghế salon hình chữ L bằng da thật, tivi lớn như màn hình chiếu ở rạp chiếu phim, cùng mấy bức tranh treo trên tường, “Hơn nữa, nếu đây là tổ chim sẻ, vậy ký túc xá chúng ta là ổ sâu róm rồi.”

“Oa, đại thần đang nấu cơm à?” Mập mập lác lư qua phòng bếp, sau đó lại chạy vội ra, cậu nhất định là nhìn nhầm, cậu nhất định đã đeo ngược kính, cho nên cậu mới có thể trông thấy đại thần mặc tạp dề, đang đánh trứng gà?!

Những cái này cũng không phải trọng điểm!!

Trọng điểm là, đại thần, ngài vì sao phải ở trần rồi mặc tạp dề?!

Đây là tình thú của ngài và Tiểu Bạch Bạch sao?!

Nhưng mà người ngoài như cậu nhìn sẽ đau mắt đấy!!

“Hyung, để trần mà nấu cơm thì ăn ngon hơn à?”

“Cái gì?”

Bạn Kim Jae Jae nhìn theo ngón tay Junsu, lúc này mới phát hiện đại thần thân nhiên chỉ mặc mỗi cái tạp dề cùng quần đùi.

WTF! Người này sao lại không mặc áo?!

Đợi một tý, đêm qua, hình như cậu... Làm rách áo sơ mi đại thần, sau đó buổi sáng cậu trở về lấy hành lý, vẫn chưa đi mua cho đại thần, cho nên...

Cho nên anh cứ để như vậy mà đi nấu cơm sao?!

“Ngồi xuống đi.” Vị đại thần nào đó trong ánh mắt quẫn bách của mọi người bưng đĩa đồ ăn đặt lên bàn, sau đó, bị Kim Jae Jae mặt đỏ bừng đẩy vào phòng ngủ.

“Mập mập, cậu có nhìn thấy không?”

“Tổ hình như nhìn thấy.” Mập mập nuốt nước miếng, cậu vừa rồi vô cùng giật mình khi nhìn thấy trên lưng đại thần có một... Vết cào, còn có vài dấu hồng hồng.

“... Không nghĩ tới, sức chiến đấu của hyung tớ mạnh như vậy.”

“Tớ cũng không nghĩ tới.”

“Cho nên, Mập mập, đại thần không mặc áo là ý bảo với chúng ta, hyung tớ là của anh ấy?!”

“Không, tớ nghĩ.” Mập mập nhìn đại thần mặc quần áo rõ ràng là không vừa người đi ra ngoài, hít sâu một hơi nói, “Đại thần ý bảo chúng ta tặng Jaejoong bấm móng tay.”

Này, tặng loại cho người hay loại cho Ji Ji?!

Kim Junsu lâm vào trầm tư.

Đại thần, vĩnh viễn luôn khó hiểu như vậy, những người phàm tục như bọn họ tìm thứ để tặng thật sự là một chuyện rất thống khổ nha!

Tổ ba người 419 cơm nước no nê liền về, Jaejoong tắm rửa, thay áo phông, ôm gối nằm trên ghế salon xem phim hài, đại thần đã rửa bát xong, dọn dẹp phòng, đưa sữa bò đã hâm nóng cho cậu, sau đó ngồi cạnh ôm lấy vai cậu yên tĩnh xem cùng.

Hết thấy đều thật sự rất hoàn hảo khiến cho cậu chỉ muốn dừng thời gian lại, không trôi nữa.

Khoảng thời gian lúc sau cũng bình thản và ấm áp như vậy, đại thần hàng ngày đứng cổng chờ cậu tan học, hai người cùng đến siêu thị hoặc chợ mua đồ ăn, sau đó đại thần nấu, cậu ngồi xồm một bên trợ giúp, ngẫu nhiên cầm nhầm hành tây với hành lá thì lại bị bóp mũi nhẹ như là trừng phạt, sau khi ăn xong, nếu không phải học thì đại thần thường ngồi xem tin tức, cậu thì ở một bên quấy rối, cuối cùng rước họa vào thân bị kéo lên giường.

Mà có đại thần ở bên chỉ dẫn, trong Phong Vân, cậu rất nhanh từ Tiểu Y sư biến thành Y tiên sắp chuyển chức, nhờ có tuyên ngôn vô cùng BH lúc trước, cậu và đại thần nhanh chóng trở thành cặp vợ chồng nổi danh nhất Phong Vân Online, chẳng những mọi người trong server bàn tán về chuyện hai người mà ngay cả video quảng cáo của Phong Vân Online cũng thấy thấp thoáng bóng họ.

Mãi đến...

Mãi đến một ngày nọ, bạn Kim Jae Jae quên mang chìa khóa, sang hệ truyền thông tìm đại thần, nghe thấy đoạn đối thoại của hai cô gái:

“Nghe gì chưa, suất sinh viên trao đổi với nước ngoài của chúng ta đã được công bố chính thức rồi đó!”

“Ai vậy? Đoán chừng là hệ kinh tế đúng không?”

“Tớ kể cho cậu nghe, là Jung Yunho hệ chúng ta đấy.”

“Thật hay giả vậy?”

“Cậu tớ là thầy giáo trường mình, tớ nghe cậu nói.”

“Oa, mấy hôm trước tớ nghe nói người được chọn hai ngày nữa là đi rồi, haizzz, về sau không được nhìn thấy anh đẹp trai nữa.”

...

Nắng trưa ấm áp chiếu lên người nhưng trong lòng Jaejoong lại lạnh buốt.

Đại thần, muốn xuất ngoại?!

WTF! Người yêu cậu xuất ngoại làm sinh viên trao đổi?!

Đùa gì vậy, anh là học hệ phát thanh, trao đổi cái quỷ gì nha, chẳng lẽ ra nước ngoài để truyền bá tin tức à, mấy người kia có nghe hiểu không?!

Kim Jae Jae ép buộc chính mình tỉnh táo lại chạy về nhà, ngồi trên ghế salon ôm gối ngẩn người, đại thần dạo này rất bình thường, không hề thấy là chuẩn bị ra nước ngoài nha.

Ngồi đờ người suy nghĩ một hồi lâu, đại thần rót cuộc ôm túi nguyên liệu nấu ăn mở cửa vào nhà.

“Yunho, anh... Sắp xuất ngoại à?” Jaejoong là tên nhóc rất thẳng tính, không thể nào giấu được chuyện gì, vừa thấy anh đã mở miệng hỏi.

“Trường muốn như vậy, anh vẫn chưa đồng ý.”

“Hóa ra là thật.”

WTF! Trường học dở hơi gì vậy, không biết dù hủy mười cái miếu cũng không được hủy tình yêu của một người sao?!

Đại thần nếu đi rồi, cậu phải làm sao bây giờ, tự sinh tự diệt sao?!

“Không muốn anh đi?”

“Mới không có.” Jaejoong ôm đầu gối, “Vì sao ngành của anh cũng phải ra nước ngoài học?”

“Anh không nói cho em biết, chuyên ngành thứ hai của anh là tài chính sao?”

Ồ mó?! Đại thần còn có chuyên ngành thứ hai?!

“Cái này thì chưa.”

“Anh đi nấu cơm đã.” Đại thần mang theo nguyên liệu nấu ăn vào phòng bếp, để lại một mình Kim Jae Jae ngồi tưởng tượng cuộc sống sau khi đại thần đi, ruột gan đứt từng khúc.

~(>_<~

~Cậu thật sự không muốn đại thần đi nha!!

Nhưng mà, có câu nói, đằng sau một người đàn ông thành công luôn có bóng dáng của người phụ nữ, đại thần tuy không thể có một đám phụ nữ, nhưng nhất định phải có sự ủng hộ của cậu thì mới thành công được.

Nhưng mà, cũng có câu nói, yêu một người thì phải giữ chặt người đó bên mình mà?!

Nhìn đại thần nấu cơm, Kim Jae Jae rốt cuộc sụp đổ rồi!!

Giờ thí nghiệm sáng hôm sau, cậu rất nghiêm túc gọi Mập mập cùng Junsu ra, nói chuyện:

“Mập mập, Junsu, đại thần có lẽ sẽ đi du học.”

“Chúc mừng, lần yêu đương này của cậu rốt cuộc không phụ sự mong đợi của mọi người đã thử hết lượt từ yêu qua mạng, yêu xa đến sống thử.” Mập mập miệng cười tùm tùm đập vai.

“... Cậu muốn chết như thế nào?!”

“Chết già.”

“Hyung, đại thần có nói là không muốn đi không?”

“Không, nhưng anh ấy cũng không nói là không đi nha!!”

“Tiểu Bạch Bạch, tớ nghe nói cơ hội này là rất hiếm, miễn toàn bộ học phí, còn cung cấp học bổng, bao nhiêu người đã phải đi luân túi mấy vị cấp cao để được đi, đại thần được chọn là chuyện tốt nha.”

“Nhưng mà...”

“Tiểu Bạch Bạch, yêu một người là giúp người đó đạt được mục đích, xưa có mẹ hiền của Mạnh Tử chuyển nhà ba lần, giờ đến lượt cậu ngàn dặm tiễn chồng rồi.”

WTF! Đừng có nói như thế cậu là ba đại thần vậy chứ!!!

Nhưng mà, cậu quả thật không thể dùng danh nghĩa yêu mà giữ đại thần bên người, tuy rằng thật không nỡ nhưng đây cũng đâu phải sinh ly tử biệt!

Lấy điện thoại ra gửi tin nhắn, Kim Jae Jae vỗ vai Mập mập nói: “Mập mập chết bầm, đêm nay tớ về ký túc xá ngủ.”

“Được, hoan nghênh về nhà mẹ đẻ.” Mập mập cười đùa tí tởn, “Tớ có thể đến nhà cậu ngủ không?”

“... Tớ có thể lấy Béo thắm nhà cậu không?”

“Coi như tớ chưa nói gì.”

Ngủ lại một đêm trong ký túc xá đã lâu không về, trời vừa tờ mờ sáng, Jaejoong đã thức dậy, ngồi trên giường nhìn trời bên ngoài, hộp thư đến trong điện thoại vẫn trống rỗng, chỉ có một tin nhắn nằm lẻ loi troi trong hộp thư đi:

—— Yunho, anh đi đi, em chờ anh!

Anh ấy, có phải đã đi rồi không?!

Người kia lúc nào cũng luôn làm theo kế hoạch hẳn đã thu thập hành lý đi rồi, nghe Yoochun nói, đại học trao đổi lần này là trường mà anh vẫn rất thích, nghe nói, anh cũng đã sớm lên kế hoạch đạt được suất đi này rồi, nghe nói...

Nhưng mà, rõ ràng là tin vui như vậy, sao cậu lại cảm thấy thật khó chịu?!

“Hyung, sáng sớm ra đã ngắm trời rồi, có gì để nhìn đâu?” Junsu ăn sáng xong, quay về thấy Jaejoong đang hóa đá.

“Tiểu Bạch Bạch, cậu đừng nhìn nữa.” Mập mập cũng mở miệng khuyên bảo, “Đại thần cũng không phải cú chim, không rơi từ trên máy bay xuống đâu.”

--#

Mập mập, cậu tốt nhất là trật tự đi!

Đại thần, liệu bây giờ có phải đang trên máy bay chậm rãi rời xa cậu không?!

Ultraman sở dĩ luôn đánh tiểu quái thú, liệu có phải vì lo lắng một ngày, ràng buộc giữa họ bị cắt đứt, vậy không thể gặp nhau nữa đúng không?!

“Bạch hyung, dưới tầng có người tìm.” Dae Chil đi mua nước đẩy cửa vào, kích động nói.

“Nếu như là người giao hàng, mấy cậu cứ xuống lấy mà ăn, tớ không có hứng.” Jaejoong dừng một chút, “Nếu không phải, cứ nói... Tớ đã cười hạc qua tây thiên rồi.”

“Vậy nếu như một... Hiệp khách áo trắng tìm cậu thì sao?”

“Cứ nói... Cậu nói cái gì?” Jaejoong vèo cái quay đầu lại, “Ai?”

“Hiệp khách áo trắng, đang ở dưới tầng chờ cậu, mọi người đang vây xem kia.”

Là anh sao?!

Hiệp khách áo trắng, có phải là anh không?!

Jaejoong đi dép lê chạy như điên xuống lầu, sau đó nhìn thấy trong đám người, dưới ánh mặt trời, người kia mặc một bộ áo trắng, lưng đeo trường kiếm, mái tóc đen bị gió thổi tung bay, khoe miệng nở nụ cười nhàn nhạt, đẹp như trong tranh.

Đó là quần áo mà cậu làm cho đại thần nhân dịp sinh nhật!

Người đang vươn tay ra về phía cậu kia là... Đại thần của cậu sao?

“Anh tới đón em rồi.”

Hiệp khách áo trắng nhẹ nhàng mở miệng, ánh nắng, lá cây, trời đất, đám người náo nhiệt, không khí ấm áp, mấy đóa hoa nhỏ đang rung rinh trong bồn, hết thảy mọi thứ trong mắt Jaejoong đều hóa thành hư vô, mọi cảnh vật đều đã mờ nhạt, chỉ còn lại đại thần đang cong khoe miệng, chỉ còn lại bóng dáng màu trắng đang đứng kia, vạt áo tung bay phấp phới.

Thật giống lần đầu hai người gặp mặt, trong Tân Thủ thôn, hiệp khách áo trắng kia cũng xuất hiện trước mặt cậu như vậy, nói với cậu:

—— Tôi dẫn cậu ra ngoài.

Từ đó trở đi, người tên Túc Mặc kia đã đi vào trong cuộc sống của Là Kim hoa không phải cúc hoa, mà Jung Yunho, cũng đã xâm nhập vào cuộc sống của Kim Jaejoong, không bao giờ rời xa.

“Jung Yunho!” Kim Jaejoong nhào vào trong ngực Jung Yunho, “Em đã đến, em đã đến, em đã đến.”

Em đã đến, vậy sẽ không bao giờ rời đi nữa, về sau sẽ không bao giờ để anh đi nữa!!!

“Vì sao còn chưa đi?”

“Anh còn chưa giúp em thành đại thần trong Phong Vân mà.”

“Yoochun nói đợt này anh đã lên kế hoạch cẩn thận, cậu ta nói anh luôn làm theo kế hoạch của mình.”

“Nhưng mà, em, chưa bao giờ nằm trong kế hoạch của anh.”

“Em...”

“Em là điều ngoài ý muốn duy nhất của anh, không bao giờ anh muốn buông tay.”

“Tóc giả ở đâu vậy?”

“Tuyền Thủy cho mượn đấy.”

“Anh muốn dẫn em đi đâu?”

“Không phải luận văn về Game online em còn chưa nộp sao?”

“Em không mang Screenshots theo!”

“Không sao, chúng ta đi là được.”

“Vì sao?”

“Bởi vì Diệc Tuyệt sư thái là mẹ anh.”

...

Sân trường đầu xuân, hiệp khách áo trắng nắm tay một cậu trai mặc áo ngủ hình con voi chậm rãi dạo bước, để lại một truyền thuyết cùng đám người cảm đang rớt đầy đất.

Game online 33 ngày chấm dứt, Túc Mặc đại thần đã lừa gạt thành công bé cải, mà câu chuyện của Jung Yunho cùng Kim Jaejoong vẫn chưa kết thúc...

————— HOÀN CHÍNH VĂN —————

34. Chương 34: Extra 1 ——— Ký Sự Cuộc Sống Hạnh Phúc Của Đại Thần Cùng Bé Cải – Phần I

Ký sự Dae Chil :

Là một người không có tiếng tăm sống giữa một đám nhân vật nổi tiếng của 419, đến nay tôi vẫn không hiểu vì sao mình lại bị bắt ghi chép ký sự của đôi phu phu được cả trường công nhận là ngọt ngào đến ngấy cả người kia, nhưng để đáp ứng yêu cầu của người xem, tôi sẽ cố gắng hồi tưởng, lần gần đây nhất tôi gặp họ là khi nào nhỉ?

Nhớ không lầm thì đó là một buổi sáng sao khá thừa thớt, quạ bay về phía nam, cây cối... Khụ, thật xấu hổ, gần đây có cuộc thi Ngữ văn nên thần kinh hơi thác loạn. Đó là một buổi sáng âm u, khi đó tôi vừa rời giường chuẩn bị đi ăn mì, Junsu đi hẹn hò còn chưa về (Ồ = =?!), Mập mập thì kéo giường của mình ghép với giường Junsu mà ngáy o o, kỳ thật tôi vẫn hoài nghi phần mỡ ở eo cậu ta liệu có bị phình ra, kẹt giữa hai giường không, điều kiện tiên quyết là... Cậu ta phải có eo.

Gần đại học T có rất nhiều quán mì, đi một vòng quanh trường chắc phải có đến năm quán, nhưng chỉ có quán này là giá cả vừa phải, nước dùng đậm đà, tuy rằng ẩn sâu trong hẻm nhỏ, mở cửa lại muộn, nhưng vì ăn, hết thấy đều có thể vượt qua.

Chỉ là, tôi không nghĩ tới mình lại gặp được Bạch hyung – bảo bối ký túc xá đã biến mất thật lâu cùng phu quân của hyung ấy ở tiệm mì này, nghe nói hai người này lúc trước mượn cơ đi khảo sát chạy tới Vân Nam du lịch, có trời mới biết sinh viên hệ Y cùng đại thần nghiên cứu sinh hệ Kinh tế ở cùng nhau thì khảo sát được cọng lông gì, chẳng lẽ suy nghĩ cách lấy nhân dân tệ làm dao giải phẫu?! Hay là đọc Nguyên lý kinh tế học cho người bệnh nghe?!

“Chú à, cho cháu hai bát mì thịt bò, đừng cho cay, một chút cũng không cho nha.” Giọng Bạch hyung vẫn ngọt ngào như trước, thật giống như thói quen nhất quyết không chịu ăn cay của hyung ấy.

Theo sát phía sau họ, tôi chọn một bát mì thập cẩm, tìm một góc nhỏ mà lặng lẽ ăn, biết sao được, nếu để Tuyên Thủy cùng Không rời không xa biết tôi quấy rầy thế giới riêng của hai người kia, nhất định sẽ đánh cho tôi từ người sang mì sợi.

“Hô

Thơm quá đi mất, em ăn nha!” Bạch hyung cầm đũa chọc chọc quai hàm, sau đó cười tủm tỉm gấp thịt bò trong bát mình sang bát đại thần, “Em không thích ăn thịt bò, Yunho, anh ăn nhiều một chút, ở Vân Nam công em chắc mệt lắm đúng không, em nặng mà!”

Không thích ăn thịt bò?!

Lần trước là ai giấu toàn bộ thịt bò khô của phòng vào trong chăn mình, là ai đến vườn bách thú trông thấy tê giác lại muốn xông lên gặm?!

“Ồn.” Đại thần vẫn bình tĩnh như trước, mặt không chút thay đổi.

“Này, biểu cảm của anh như vậy là muốn nói em rất nặng sao?” Bạch hyung vĩnh viễn không nhận ra được trọng tâm câu nói, thật mất mặt cho 419 nha! *Che mặt*

“Ừ.”

“YAAAAAAAAA, anh là đồ xấu xa! Em không ăn nữa, em muốn giảm béo!” Vụng trộm nghiêng người ra nhìn, quả nhiên thấy Bạch hyung làm bộ mặt ngạo kiêu nhưng vẫn khát vọng nhìn bát mì.

“Vậy anh ăn hết hả?” Đại thần làm bộ vươn tay lấy bát Bạch hyung, nhưng mà tôi dám dùng bát mì của mình đảm bảo, trong mắt đại thần tràn ngập vui vẻ.

Bạch hyung bĩu môi...

Bạch hyung tiếp tục bĩu môi...

“Trả mì em đây.”

Quả nhiên, mấy tên 419 chúng tôi đều không qua được cửa ải “ăn” nha, haizzz

~“Không giảm béo nữa hả?” Đại thần quả nhiên là đại thần, chỉ một giây đã xử lý xong Bạch hyung biệt nữ. *Sùng bái*

“Không giảm nữa, em muốn ăn cho thành giống Mập mập vậy, đợi tối đến dè chết anh, hừ!”

Bởi vậy, Bạch hyung à, hai người dạo này đều dùng tư thế cười sao?!

“Jae, đi lấy hộ anh tương ớt.”

“Ớt quả này không đủ sao?”

“Không đủ cay.”

“Dạ

~” Bạch hyung ngoan ngoãn đứng lên, đi ra quầy, để lại đại thần ngồi một mình nhìn bóng lưng của hyung ấy một hồi, sau đó... Sau đó chậm rãi gấp toàn bộ thịt bò trong bát mình sang bát Bạch hyung, rồi bình tĩnh lấy mì phủ lên.

Đây là... Làm ảo thuật sao?!

Hai người mua thêm ít thịt bò sẽ chết sao?

Tuy rằng phải công nhận thịt bò của quán này là ngon nhất, không bán lẻ.

“Yunho, tương ớt này.”

“Ừ, nhanh ăn đi.”

“Yunho, thịt bò của anh đâu?”

“Ăn xong rồi.”

Đại thần ưu nhã đổ tương ớt vào bát, ăn bát mì 10 đồng như đang thưởng thức đĩa mì Ý 50 đồng, đối lập hoàn toàn với Bạch hyung ăn như hổ đói.

Haizzz, sự thật chứng minh, Orion dù có cố gắng phát triển thế nào cũng không thể biến thành Ultraman!

“Ừa, sao ở dưới nhiều thịt bò vậy?”

“Chắc cho nhầm.”

Tôi lúc nào mới có thể đến cảnh giới nói dối mà mặt không hề thay đổi như đại thần?!

Nhưng mà, nhìn vẻ mặt thỏa mãn của Bạch hyung, tôi dường như đã hiểu ra vài điều, phải chăng khi yêu một người thì sẽ luôn hành động như vậy, những việc trong mắt người ngoài là không có ý nghĩa, không tài nào hiểu nổi kỳ thật đều là cách họ thể hiện tình yêu của mình?!

“A, trời sắp mưa rồi.” Bên ngoài trời vốn âm u nay càng thêm sầm sì, mây đen kéo đến.

“Đi thôi.” Đại thần đứng dậy trước, rất tự nhiên cầm tay Bạch hyung như những cặp tình nhân bình thường trong trường, gật đầu cảm ơn chủ quán rồi vừa thấp giọng trò chuyện vừa đi ra cửa.

Tôi đứng lên nhìn hai chiếc bát của họ đặt song song trên bàn, lại nhìn bóng hai người dựa sát vào nhau đang đi trong mưa bão...

“Ông chủ, cho thêm một bát mì.”

Tôi, một chàng trai độc thân ngoài hai mươi tuổi, đột nhiên rất muốn biết liệu có người ăn cùng thì mì có ngon hơn không?

Ký sự Changmin :

Thực ra, việc Jung Yunho không làm sinh viên trao đổi là hoàn toàn nằm trong dự tính của tôi, từ khi hyung ấy thái độ khác thường bảo Park Yoochun ôm toàn bộ tư liệu của sinh viên mới nhập trường về ký túc xá, nô dịch chúng tôi cả buổi tối để tìm cho ra tư liệu về đàn em trắng trẻo đáng yêu kia, tôi đã biết — Jung Yunho, kẻ tôi quen từ nhỏ, lúc nào cũng như vật cách điện, giờ đây đã thua, triệt để thua, thua một cách cam tâm tình nguyện.

Vì Kim Jaejoong, tôi nghĩ hyung ấy cái gì cũng có thể vứt bỏ, đây là sức mạnh của tình yêu sao?!

Về sau, thực tế đã chứng minh, tôi không hề sai, Jung đại thần bình thường âm hiểm xảo trá (= =?!), làm chuyện gì cũng vòng vo quanh co mười tám khúc nói tới nói lui ngay hôm sau liền dứt khoát ngã bài với gia đình, đấu tranh một hồi mới nhận được sự đồng ý của bố mẹ, sau đó bắt đầu một thân kiêm đủ loại nghề nghiệp đặc công, fan cuồng theo dõi, fan cuồng chụp ảnh chuẩn bị tung lưới bắt đàn em kia, đây là một đoạn lịch sử rất thú vị, đương nhiên, nếu như lịch sử này không có tôi thì còn tốt hơn.

Hiện tại, tôi cùng Jung đại thần đã là nghiên cứu sinh của đại học T, mà bé cải sau nhiều năm làm đàn em nay đã được hằm chín thành đàn anh, trừ Yoochun cùng Tuyền Thủy không tiếp tục học lên ra thì những người khác thỉnh thoảng lại tổ chức buổi gặp mặt nho nhỏ, mỗi lần không uống đến đội tất lên đầu thì không dừng.

Mà bé cải đại nhân nổi tiếng hệ Y dưới sự cưng chiều vô điều kiện của vị kia đã có xu thế phát triển thành bá chủ một phương đại học T, may mắn vị này bình thường đều thích ngồi lý trong phòng, không thích ra cửa, nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ làm cho vài người trúng đạn, chẳng hạn như... Tôi.

Tôi thật sự không hiểu vì sao cặp phu phu Jung đại thần cùng bé cải bình thường suốt ngày ru rú trong nhà lại hạ mình tham gia cuộc thi câu đố nho nhỏ này, với... Năng lực “Xuất sắc” của bé cải mà nói, cuộc thi này với cậu ấy quả thật là quá khó khăn.

“Lão đại, sao hai người lại đến đây?” Tùy tiện tìm một chỗ trong số những người tham gia ngồi xuống, không nghĩ tới vừa quay đầu đã thấy đại thần ngồi yên như lão tăng đang ngồi thiền.

Số tôi là số cứt chó gì vậy?!

Rõ ràng bình thường, tỷ lệ gặp đại thần ở đây còn thấp hơn tỷ lệ gặp Thủy Thủ Mặt Trăng mà!

“Jaejoong muốn phần thưởng kia.”

Đã quên nói, phần thưởng cuộc thi lần này là một con voi bông... Cao như người thật.

“... Muốn cái đó làm gì? Mang về nhà cưới à?”

“Có ý kiến?”

“Không có.” Có tôi cũng không dám nói nha, “Nhưng mà, bé cái cưới hyung không đủ sao?”

“Em ấy thích gì thì hyung sẽ cố gắng hết sức.”

Chắc chắc, xem kìa, tình cảm sâu đậm thế.

“Vậy nếu cậu ấy thích em thì sao?”

Tuy rằng tôi là Shim Changmin – thiên tài trẻ tuổi, nhưng xin hãy tin tưởng tôi, thiên tài đôi lúc cũng phạm phải sai lầm nho nhỏ, chính bởi câu hỏi không chút suy nghĩ này mà tôi đã khắc cốt ghi tâm câu trả lời của đại thần hôm đó:

—— Đập dẹp làm tiêu bản.

Đập dẹp làm tiêu bản, làm tiêu bản, tiêu bản, bản...

Ừa, nói như vậy thì tôi sẽ thành ảnh chụp trong phòng ngủ hai người sao?!

Lần trước Không rời không xa đến ở nhờ nhà hai người này, chụp lên được mấy bức ảnh, bảo cho tôi xem vậy mà ra giá rất cao, thật là thiếu đạo đức!!

“Yunho, Yunho, đáp án câu này là gì vậy?” Điện thoại lão đại truyền đến giọng nho nhỏ của bé cái.

“Nước Pháp.”

“Số 5, xin hỏi đáp án là gì?” Giọng người dẫn chương trình nghe thật sự rất chói tai.

“Là nước Pháp.” Giọng bé cái mang theo chút hưng phấn.

“Chính xác.”

Cứ thế vài lần, bé cái trở thành người cao điểm nhất hiện giờ, bất luận câu hỏi khó thế nào đều có thể trả lời chính xác, khiến những người khác ghen tức không thôi.

“Lão đại, hyung không chơi à?”

“Hyung không phải người chơi.”

“Vậy sao hyung có thể ngồi đây?”

“Bởi vì hyung là Jung Yunho.”

Tỉnh táo ~! Tỉnh táo ~!!

Tự động xoa dịu lòng mình, người phạm không nên so với siêu nhân, chẳng thể nào mà bì kịp được.

“... Hyung có thể ngồi ở phòng xem, di động Trung Quốc dù có cách xa như vậy vẫn liên lạc tốt mà!!”

“Jaejoong nhìn thấy hyung mới an tâm.”

Lão đại, anh là thuốc an thần à?!

Nhìn là an tâm được sao?!

Trên sân khấu, bé cái với số điểm thứ nhất thuận lợi thông qua vòng đầu, hai tên xui xẻo đầu cùng đã bị loại, giờ cậu đang vẻ mặt kiêu ngạo nhìn về phía này, ánh mắt hai người gặp nhau, lão đại bên cạnh tôi cũng cười nhẹ.

Tôi đã quen lão đại ít nhất mười năm, nụ cười của hyung ấy đã ghi nhớ trong lòng như vị trí đặt giấy vệ sinh (= =?!), nhưng nụ cười này khiến tôi cảm nhận được nó xuất phát từ nội tâm, cùng là cử động của khuôn mặt nhưng giờ phút này, mắt lão đại cong lên đầy vui vẻ, ánh mắt sáng nhìn chăm chăm vào bé cái đang lè lưỡi đắc ý, nụ cười kia là hạnh phúc từ tận đáy lòng.

“Em hỏi tí, bé cái kiêu ngạo cái gì?”

Tên nhóc kia câu hỏi nào cũng không phải động não, sao trên sân khấu lại cười tươi roi rói thế kia?!

“Thay hyung.”

Bé cái thật ra là kiêu ngạo vì lão đại sao?!

Quả nhiên, người ta đã hợp thể tuy hai mà một nha!

Vòng hai rất nhanh trôi qua, bé cái dưới sự trợ giúp tiếp tục dẫn đầu, mà tôi vốn đang nói chuyện với lão đại cũng phải tập trung trả lời, đi được đến chung kết, cùng với một cậu nhóc bên hệ Văn học, tạo thành thế chân vạc, cùng tranh giải nhất.

Nhưng mà, cậu nhóc hệ Văn học kia vì trả lời sai một vấn đề khoa học mà rất nhanh bị loại.

Vì vậy...

“Số 3 Shim Changmin trả lời chính xác.”

“Số 3 Shim Changmin trả lời chính xác.”

...

Câu hỏi đơn giản như vậy đối với tôi mà nói thì dễ như trở bàn tay, nhưng mà lão đại, hyung có thể dừng nhiệt tình nhìn chăm chăm vào em như vậy không, nếu em mà là giấy thì giờ khẳng định đã sớm bị thủng lỗ rồi.

“Số 3 Shim Changmin mời trả lời.”

“Số 3 Shim Changmin mời trả lời.”

“Tôi mắc tiểu, bỏ quyền.”

... Lão đại, vì bảo bối của hyung, em bỏ quyền thi là được chứ gì, dù sao em cũng không có hứng thú với con voi kia!

“Chúc mừng người chơi số 5 Kim Jaejoong đạt được danh hiệu quán quân, mời bạn ra giữa sân khấu để lĩnh thưởng.”

Tôi đứng trong hậu trường mịt mù nghe người dẫn chương trình dùng giọng vịt đực mà chúc mừng, nhìn bé cái ôm con voi còn to hơn mình đứng giữa sân khấu cười tươi roi rói với lão đại đang chậm rãi đi ra.

Lúc này, đèn trên sân khấu sáng chói, hoa tươi, tiếng vỗ tay tràn ngập, nhưng dường như tôi chỉ có thể nhìn thấy hai người kia chậm rãi tới gần nhau, nhìn ánh mắt nồng nàn của họ, nhìn bé cái cõng voi trên lưng vút bỏ người dẫn chương trình, nhiệt tình chạy về phía lão đại, sau đó...

Uỳnh một tiếng, ngã vào trong ngực lão đại.

Thật sự là một tên nhóc đại não kém phát triển nha, ngay cả voi cũng không dễ ngã như vậy.

Trên sân khấu hình tròn, bé cái mặc áo khoác trắng được đại thần ôm vào trong ngực, con voi bông xanh da trời đặt ở một bên, tôi thật sự không biết hình dung cảnh tượng này như thế nào, nhưng tôi dám chắc một điều, dù tôi có học Ngữ văn đến hết đời cũng không đủ khả năng miêu tả cảm giác hạnh phúc mà hài hòa này.

Jung Yunho, hyung ấy thành công rồi, không tiếc đặt cược hết thấy để đổi lấy người bạn đời vĩnh viễn.

“Này, mọi người đang ở đâu vậy? Không đi offline nữa, đến vườn bách thú ngắm voi đi!!!”

Ký sự Tuyền Thủy :

Tôi là Tuyền Thủy, chính là Nước suối leng keng trong Phong Vân ấy, đúng đúng đúng, còn là người yêu cũ của Là Kim hoa không phải cúc hoa, về sau lại bị đại thần hành đạo đoạt ái chiếm mất người yêu ấy, cảm ơn.

Được rồi, tôi thừa nhận tôi đã từng thích Jaejoong, trong bữa tiệc sau hôm nhập trường không bao lâu, cậu ấy bị bắt làm người dẫn chương trình tạm thời, trùng hợp sao tôi là người múa mở màn cho bữa tiệc, trong hậu trường, tôi lần đầu tiên nhìn thấy cậu ấy, mặc vest, chân tay luống cuống thất cả vạt, mắt to ngập nước, mười ngón tay thon dài, đi tới đi lui trong đám người, bối rối như tên nhóc to xác, hấp dẫn sự chú ý của tôi, tôi liền chủ động giúp cậu ấy thất cả vạt, nói chuyện với cậu ấy, cuối cùng kết bạn rồi “gắn bó keo sơn”.

Tôi nghĩ mình thích cậu ấy, thích cậu ấy lúc nhàm chán thì đóng đờ chân gọi tên tôi, thích cậu ấy lúc đi đường luôn không thành thật đá mấy viên sỏi, thích cậu ấy lúc bối rối thì quăng cho tôi ánh mắt cầu giúp đỡ, tuy vậy, về sau Không rời không xa nói Jaejoong chỉ là khơi dậy bản năng làm mẹ trong tôi mà thôi!!!!

Bản năng làm mẹ cái đầu nhà chị ấy!!!

Đã thấy người nào tóc đuôi ngựa, ăn mặc như con trai lại có bản năng làm mẹ chưa?!

Tôi vẫn cho rằng mình thích Jaejoong, ít nhất là trước khi gặp được đại thần, tôi cho rằng tôi thích cậu ấy, nhưng sau khi gặp được đại thần, tôi mới biết được, hết thấy cảm xúc đó chỉ là một đám mây bông bênh trôi nơi chân trời.

Tôi tuyệt đối sẽ không trăm phương ngàn kế lừa gạt Jaejoong chơi game, sẽ không vì gặp cậu ấy một cách tự nhiên mà ép buộc nhiều người như vậy, sẽ không vì cậu ấy mà bỏ lỡ cơ hội du học cùng công việc lương cao ngay sau khi tốt nghiệp, sẽ không vì cậu ấy mà cam chịu ánh mắt của mọi người...

Không rời không xa nói tôi quá yêu bản thân mình, tôi nghĩ kỳ thật, tôi chỉ chưa gặp được người đáng để tôi hy sinh như vậy thôi.

Với tư cách là bại tướng dưới tay đại thần, khi tham dự offline, tôi vẫn thường xuyên tránh tiếp xúc với anh ấy, biết sao được, tiểu quái thú sợ hãi Ultraman là bẩm sinh đã có rồi.

Không rời không xa nói đó là phản ứng tự nhiên khi một chiếc băng cá nhân nhìn thấy BVS!!

Gần đại học T có rất nhiều cửa hàng, là một đóa hoa xinh đẹp của ngành kiến trúc, tôi cũng thường xuyên đi dạo ở đó, nhưng không nghĩ tới, tôi lại gặp được Jung đại thần ở trong quầy trang sức nữ!!

Vì cái gì dù đại thần – một anh đẹp trai trẻ trung đứng giữa ánh mắt nóng bỏng như nhìn con rể của các bà cô trong cửa hàng mà vẫn nhàn nhả như đang đi ngắm đồ Armani là sao?!

Sau khi xoắn xuýt mất 15 phút xem có nên ra ngoài chào hỏi hay không, bản năng của một miếng băng cá nhân thúc đẩy tôi trốn ra đằng sau ghế sofa, ngồi sụp xuống xem đại thần làm gì, chẳng lẽ, đại thần định ra ngoài tìm người yêu mới ngoài bốn mươi tuổi?!

Tâm hồn bà tám hùng hực thúc đẩy tôi lấy di động ra quay phim, đẹp trai thật là sướng, 360 độ đều hoàn mỹ cả, ủa, sao tự dưng nhiều hơn hai chân vậy?!

Tư thế nằm sấp khiến cho tôi chỉ có thể thấy một đôi chân đi ngang qua mặt tôi, sau đó chắn mất màn ảnh, tôi chậm rãi đưa máy lên thì thấy Jaejoong đưa túi to đang ôm cho đại thần, đại thần nhận lấy, thuận tiện sờ tay của cậu?!

“Quyết định mua cái này à?”

“Ừ, Yunnie, em nghĩ mẹ mặc nhất định sẽ rất đẹp.”

“Mua hai bộ giống nhau à?”

“Không, mẹ là màu xanh lá, mẹ là màu xanh da trời.”

????????

Hai người này đang nói gì vậy?!

Jaejoong từ lúc nào có hai mẹ vậy?!

“Ừ, tí về ăn cơm thì đưa một bộ cho mẹ, bộ kia đợi khi nào được nghỉ về nhà thì đưa.”

Vậy đôi phu phu thần kỳ này làm thế nào để phân biệt mẹ mình và mẹ người kia, chẳng lẽ dựa vào biểu cảm trên mặt?!

Chẳng lẽ lúc nói mẹ em thì miệng méo, mẹ anh thì mắt lé? Người không biết tưởng rằng bị trúng gió thì sao?!

Mắt thấy hai người sóng vai đi về, tôi lập tức... Đuổi theo, sau đó trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người cầm lấy một bộ quần áo vừa đi vừa che mặt, bám theo một đoạn.

Kỳ thật, tôi đã nhìn thấy không ít cặp đôi dạo phố, có mới quen nhau, có yêu nhau nhiều năm, có người tôi biết, cũng có người không biết, nhưng đây là lần đầu tiên thấy một đôi đồng tính dạo phố.

Không có ra sức che giấu, không có đặc biệt thân cận hay xa cách, chỉ là hai người sóng vai cùng nhau đi, Jaejoong thỉnh thoảng nghịch ngợm chọc eo đại thần, hoặc là nhảy lên xoa đầu đại thần, sau đó lại bị đuổi chạy suốt mấy gian hàng, cuối cùng cười hì hì cầu xin tha thứ, Jaejoong thấp hơn đại thần không ít lại cố ý khoác vai đại thần, hùng dũng bước đi.

Người khác không nhìn thấy, nhưng tôi lại thấy đại thần cố ý chùng đầu gối xuống, mỉm cười chiều chuộng.

Đôi lúc, hai người cũng vì một bộ trang phục mà tranh luận, đương nhiên bình thường chỉ có mình Jaejoong lái nhái, đại thần chỉ phụ trách gặt đầu hoặc lắc đầu, sau đó tinh mắt lấy một bộ trang phục đưa Jaejoong rồi đẩy cậu vào phòng thử đồ, sự thật chứng minh, đại thần vừa ra tay chắc chắn là chọn được đồ tốt.

Có lẽ, yêu một người đến tận xương tủy thì sẽ luôn chọn được thứ thích hợp nhất với người kia, bởi vì trong lòng đại thần, có lẽ đã sớm suy nghĩ lựa chọn ngàn vạn lần rồi.

“YAAA, dây giày tuột.” Jaejoong ôm quần áo phía trước đột nhiên ngồi xổm xuống, tôi sợ tới mức lập tức trốn sau cột, làm mấy bác gái đang chọn quần áo thắc mắc nhìn tôi.

Cháu không phải lúc nào cũng quay lên đầu ả!

Vụng trộm thò đầu ra, tôi nghĩ rằng mình sẽ thấy đại thần đón cái túi trong tay Jaejoong, không ngờ, cảnh mà tôi nhìn thấy là đại thần ngồi xổm xuống trong lối nhỏ đông người qua lại, không để ý ánh mắt mọi người mà buộc dây giày cho Jaejoong, sau đó chậm rãi đứng lên, bình thản như chưa có chuyện gì xảy ra, tiếp tục đi dạo phố.

Jaejoong kinh ngạc, sau đó cười ngây ngốc, cuối cùng tăng tốc đuổi theo người phía trước, lấy đà nhảy lên lưng anh, tiếng cười quanh quẩn trong phòng.

Tình yêu vô cùng đơn giản nhưng nhìn lại không tệ nha.

Tôi cúi đầu nhìn giày thể thao của mình, sau đó lấy điện thoại bấm dãy số, đứng ở cửa ra vào của cửa hàng mà gào lên: “Không rời không xa, cho chị nửa giờ đến cửa ra vào cửa hàng XX, nếu không tuyệt giao!”

Giương mắt nhìn, dây giày thắt nơ bướm của Jaejoong khê dong đưa trong gió như đang nói với tôi: Hãy thử dùng cảm mở rộng trái tim một lần đi.

35. Chương 35: Extra 2 —— Ký Sự Cuộc Sống Hạnh Phúc Của Đại Thần Cùng Bé Cãi – Phần Ii

Ký sự Không rời không xa :

Tôi là, hmm, phạm nhân thứ tư đến ghi khẩu cung, số thứ tự phạm nhân?!

Cái gì, mấy người vô lương tâm kia, dám coi tôi là tù nhân thật à, ra góc tường ngồi xổm niệm 100 lần “Tôi xin lỗi” mau!!

Làm lại làm lại, khụ khụ, xin chào *Mặt xấu hổ*. Tôi là một cô gái thể kỷ mới, người chơi Không rời không xa trong Phong Vân online, người duy nhất ở thành phố khác đồng thời là người đầu tiên đi làm trong cả

nhóm, tình yêu của bé Hoa cùng Jung lão đại từ khi nảy mầm mọc rễ đều phát triển trong tầm mắt của tôi, khiến tôi thật sự muốn giẫm nát dưới chân. *Về mặt ghen ghét thoáng xuất hiện*

Lúc đầu tôi chơi Phong Vân chỉ để thoát khỏi áp lực khi công tác, kết quả chơi một thời gian liền không thể ngừng, nhưng cũng chính nhờ vậy mà tôi mới có thể gặp được một đám người hâm hấp khủng khiếp, mới bỏ ý niệm tùy tiện gả cho người ba mẹ sắp đặt.

Nói thật, đã lăn lộn trong xã hội vài năm, từ khi còn là một viên chức nhỏ cho đến vị trí bây giờ, tôi đã chứng kiến quá nhiều người hư tình giả ý, chứng kiến cái xã hội chỉ vì tiền bạc này, sớm không còn là một cô gái lòng phơi phơi xuân xanh hi vọng về một tương lai tốt đẹp nữa.

Chỉ là, tôi không nghĩ tới lại có một ngày, ông trời để cho tôi chứng kiến một tình yêu mà tôi vô cùng hâm mộ.

Lần đầu gặp bé Hoa cùng Jung Yunho là ở bang offline, phương thức thổ lộ của hai người đến giờ tôi vẫn còn nhớ rõ, mà lần thứ hai gặp mặt thì mãi đến mấy năm sau, tận khi tôi đi công tác ở thành phố B, vì việc đặt khách sạn gặp chút trục trặc mà tôi đành phải đến ở tạm nhà bọn họ.

“Sào huyệt” của bé Hoa cùng Jung lão đại nằm ở một khu chung cư cao cấp cách trường bọn họ không xa, nhà không nhỏ, trang trí ấm áp mà thanh thoát, sofa đặt sát tường hình trái tim, thảm Kitty, ảnh chụp cảnh sinh hoạt treo đầy vách tường, khái quát lại cuộc sống gia đình của hai người.

Bình thường nhất chắc chỉ có bức tranh treo cạnh TV —— Tranh vẽ hoạt hình, một bé gái váy trắng chấp tay sau lưng, kiễng chân, chu môi hôn một bé trai mặc áo lam, họa sĩ cũng không phải xuất sắc nhưng nhìn rất đáng yêu, bé Hoa từ lúc mở cửa cho tôi vào nhà liền khoe liên tục đây là đại thần tự tay vẽ, sau đó bolobla nói liên tục...

Tên nhóc này có phải là đạo này nghe hơi nhiều nhạc phim Nhóc Maruko không?!

Jung lão đại mặt vẫn trước sau bình tĩnh, không nói một lời xách hai vali hành lý nặng trĩu mà bước như bay, người này sao cứ thích khoe khoang vậy, khỏe thì không phải lúc nào cũng là trai đẹp nhá, không cần thật có khi còn là Trư Bát Giới đấy!

Nhà của vợ chồng son này rất sạch sẽ, tôi ngủ một giấc xong liền tắm rửa gột bỏ toàn bộ mọi mệt, tiện tay cầm quả táo đi ra ngoài, phòng khách trống rỗng, quần áo trên ban công hai người treo cạnh nhau vẫn còn đang ướt nước nhỏ giọt, giọng nữ phát thanh viên sáng sớm trong bản tin vẫn khiến người ta nhin không được muốn chuyển kênh.

“Yunho, Yunho, buổi sáng ăn mì nhé?”

“Ừ.”

“Thơm quá! Yunho của chúng ta là công chúa Bạch Tuyết.”

“Hử?”

“Biết phép thuật nha.”

O()o

Người biết phép thuật nhiều như vậy, sao tên nhóc này lại chấp nhất với công chúa Bạch Tuyết thế kia!!

Đại thần hiện tại hẳn cũng đầu đầy hắc tuyến nha, hi hi! Xem ra muốn chăm sóc bé Hoa cũng phải tốn khá nhiều công sức!

Tôi gặm táo, ngồi xõm ở cửa phòng bếp, nhìn đại thần mặc tạp dề, khoe miệng cong cong hết sức chăm chú thái thịt, bé Hoa cười tủm tỉm ôm eo cậu ta, khuôn mặt nhỏ nhắn cọt cọt trên lưng người kia, vui vẻ vô cùng.

“Oa, trứng chần lớn vậy, cho Không rời không xa sao?”

“Ừ.”

“Không để cho chị ấy, không để cho chị ấy, của em, tất cả đều là của em.”

Bạn Kim đã trưởng thành vậy mà ôm eo Yunho lắc lư yêu cầu cướp đoạt trứng gà của tôi, đến nhà em ăn có quả trứng thôi mà cũng phải keo kiệt vậy sao, trứng để lại chẳng lẽ để ấp nở à?!

“Chị ấy là khách.”

“Chị ấy đâu phải là khách, Tuyền Thủy nói chị ấy là hầu gái già, người một nhà.”

Hầu gái già?!

Bà đây là mẹ vợ, hiểu chưa?!

“Trứng chần của em.”

Tôi thò nửa đầu vào nhìn bé Hoa vẻ mặt uể oải đang ngấm trứng chần bị đặt vào trong bát của tôi, lầm bầm điều gì đó, sau đó nhìn chăm chăm vào anh em trứng chần còn lại trong nồi, rồi...

Đại thần bình tĩnh đặt một quả trứng chần mập mập vào trong một cái bát không, đổ mì vào, sau đó lại đặt lên trên một quả trứng, thêm ít rau thơm.

“Của em.”

Bé Hoa như tên trộm bưng bát mì giấu quả trứng chần bên dưới, kiễng chân hôn lên mặt Jung lão đại, chạy ra khỏi phòng bếp.

Tên nhóc đơn thuần như vậy quả nhiên rất dễ dàng thỏa mãn nha, hai quả trứng gà là đuổi được rồi.

“Bé Hoa, mì của chị đâu?”

“Yunho bưng ra rồi.”

Tiếp nhận mì trong tay đại thần, tôi hứng thú nhìn bé Hoa cứ cười một mình như được vàng nguyên miếng nện trứng đầu, cười hạnh phúc như vậy là để kích thích người khác sao?!

Tí nữa bà đây đi siêu thị mua một giỏ trứng gà, về nhà toàn bộ làm trứng chần ăn một mình!

“Hi, trứng chần này ăn rất ngon đó.”

“Đúng vậy, đại thần không chỉ là đại thần trong game đâu, lúc làm đồ ăn anh ấy cũng là đại thần nha.” Bé Hoa ca ngợi người yêu của mình mà mặt không đỏ.

“Nhưng mà, bé Hoa à, sao chỉ cảm thấy mì của em lại nhiều hơn mì của chị vậy nhỉ, có gì bên dưới à?”

“Bởi vì...” Bé Hoa nhìn Jung lão đại vẫn yên tĩnh ăn mì, chống cằm suy tư một lát “Bởi vì nó bị cầm nên trướng rồi.”

....

“Chị xem thử...”

“Àn.”

Jung lão đại gấp một miếng thịt vào bát tôi, tự dưng được quan tâm khiến cho tôi lập tức quên mình định nói gì.

“Cho chị à?”

“Ừ.” Jung Yunho ăn nốt miếng mì cuối cùng, cầm bát đặt vào phòng bếp, sau đó mang một cốc sữa ra, lúc này mới nói hết câu, “Ăn nhiều thịt, đồ phải nói nhiều.”

(+ +)~ Thật chóng mặt

“Không muốn uống sữa.” Bé Hoa nhú mày nhìn sữa bò trông cũng rất thú vị nha, (v).

“Anh dứt cho em.” Jung lão đại nhướn mày.

“Không muốn không muốn.” Khó được khi thấy bé Hoa thất kinh như vậy, ôm cốc sữa uống một hơi cạn sạch, sau đó lầm bầm, “Đợi anh dứt xong, miệng toàn sừng hết lên.”

Cho nên, bình thường hai người đều dùng phương thức dứt để ăn sao?!

“Hai người định đi đâu vậy?”

“Yunho đi học.” Bé Hoa cúi đầu xỏ giày, sau đó bám vào Jung lão đại đứng lên, vỗ vỗ quần áo mình.

“Vậy em đi làm gì?”

“Học ké chữ còn gì nữa.”

Có cần phải trả lời đương nhiên như vậy không?!

“Bé Hoa, hai đứa đi để một mình chị ở nhà, không sợ lát nữa chị đem hết đồ quý giá trong nhà đi à?”

“Không sợ nha, bởi vì thứ quý giá nhất của em là đồ tùy thân rồi.”

Tùy thân sao?!

Tôi kinh ngạc nhìn bé Hoa ngay cả balo cũng không mang, tên nhóc này cùng đại thần như đang chuẩn bị đi dã ngoại vậy, thứ quý giá nhất ở đâu?!

“Này!!”

Bé Hoa cùng đại thần mười ngón tay đan xen nhau giơ lên, trên tay, hai chiếc nhẫn nam cùng kiểu dáng đơn giản lóe sáng dưới ánh mặt trời, chiếu thẳng vào lòng tôi, bóng lưng hai người dần dần rời xa.

Hóa ra, bọn họ đã sớm mang thứ quan trọng nhất bên người rồi.

Buông bát, nhìn hai tấm ảnh đặt trên bàn, ảnh chụp hai chàng trai vẫn còn mang nét trẻ trung, cười tươi rói, khi đó bọn họ hẳn cũng không ngờ, hôm nay, sau gần chục năm, cuộc đời của họ đã gắn chặt vào nhau, không thể nào rời xa.

Cuối cùng biến thành bức ảnh ôm nhau trên bức tường này, vĩnh viễn.

Ký sự Yoochun :

Nếu như hỏi khoảng thời gian tốt đẹp nhất trong cả cuộc đời của một người, tôi nghĩ mỗi người đều có câu trả lời khác nhau, chỉ là, đối với Park Yoochun tôi mà nói, khoảng thời gian tốt đẹp nhất là bốn năm đại học, dù lúc đó bị lão đại áp bách, bị Shim Changmin dùng miệng lưỡi mà đầu độc, nhưng lúc chính thức tiếp quản công ty thực phẩm của gia đình, tôi mới phát hiện, hóa ra những người kia thật sự đối xử rất tốt với tôi.

Công ty kinh doanh dưới tay ba tôi không có tổn thất lớn, cũng chẳng có lợi nhuận gì nhiều, có lẽ là ghé con không sợ hổ, tôi sau khi tiếp nhận liền tiến hành đại cải cách, quyết định sáng lập thương hiệu nước khoáng mới, ý đồ thay đổi công ty, nhưng hiệu quả lại quá mức nhỏ bé.

Không khí áp lực trong công ty khiến tôi nhin không được muốn lái xe quay lại trường học ngắm cảnh, trên đường đi qua ổ nhỏ của lão đại cùng bé cải, đột nhiên muốn đi quấy rầy một lát.

Biết sao được, nhóc Kim Junsu kia vì nhà tôi không có không khí bóng đá nên cự tuyệt đến ở chung với tôi, người đàn ông độc thân thật sự rất cực khổ nha!!

Không dễ dàng gì mới đợi được một bà cụ đi mua thức ăn lên tầng xong, tôi chưa nhấn chuông, cửa đã mở ra, sau đó bé cải nói liến thoắng như máy:

“YAAAAAA, Jung Yunho, em muốn bỏ nhà đi.”

“Anh thật quá đáng, chuyện quan trọng như vậy mà không nói với em, em giận rồi đấy!!!!”

“Anh đừng tới tìm em, em đi đây.”

“Hừ!!!!”

Cái miệng nhỏ nhắn bắn liên hồi xong, bé cải làm mặt quỷ với đại thần vẫn ngồi yên trên ghế sôpha, sau đó bịch bịch chạy xuống tầng.

Oa! Cãi nhau!!!

Cặp đôi 24 giờ một ngày đều dính lấy nhau, kích thích Không rời không xa hôm nào cũng lên chat nhóm gào thét muốn tìm người yêu sao giờ lại cãi nhau thế này, tôi chắc không tin tưởng vào tình yêu được nữa rồi!

“Cãi nhau?”

“Không tính là vậy.”

“Hyung không đuổi theo đi, em nhớ bé cái là dân mù đường mà, trong game cũng lạc đến hoa mắt chóng mặt.”

“Không cần.”

Thật đáng sợ!

Lão đại bình thường coi bé cái như thái thượng hoàng mà cung phụng, giờ mắt thấy bảo bối bỏ nhà đi lại vẫn có tâm tình ngồi đây xem phim?!

“Hai người đang xem... The Seven Year Itch[1] à.”

Không thể nào, bảy năm ngứa ngứa liền á, sao không dùng Head & Shoulders mà trị!

“... Hyung đang xem kết thúc hộ cậu ấy, lát nữa về mà không biết kết thúc là lại âm ỉ ngay.”

Lão đại, hyung chắc chắn là bạn trai, không, ông chồng đủ nhị thập tứ hiếu[2] đúng không?!

“5. 4. 3. 2...”

“Hyung đang đếm gì vậy?”

“1.”

“YAAAAAA, Jung Yunho, sao anh không đuổi theo em.”

Bé cái thở không ra hơi xuất hiện tại cửa ra vào, tay chống lên tường khẽ run run, sau đó vèo một cái xông vào mở cửa phòng ngủ, rồi thì tắt, áo sơ mi, quần, khăn mặt... Toàn bộ bay ra.

Đang tổng vệ sinh à?!

“Hừ, lần này em đi thật đấy.”

Bé cái ra sức ôm một con voi bông màu xanh da trời to đùng, tay còn cầm một tấm vải, ngồi chồm hổm trên mặt đất nhét mấy bộ quần áo lên, gói vào trong, sau đó buộc lại đeo trên vai, gian nan kéo voi từng bước một đi ra ngoài.

Tên nhóc này nhất định là xem phim nhiều quá rồi, mà vì sao tôi thấy tấm vải kia giống hệt cái khăn quàng cổ số lượng có hạn lão đại được tặng hôm sinh nhật vậy?!

Tấm vải buộc không chặt nên đồ bên trong vừa đi vừa rơi, những nơi bé cái đi qua, thấy chất đầy đồng, khuy khuy, là vải rách đầy sàn.

“A, quên cầm cái kia rồi.” Bé cái đi tới cửa buồng con voi, xuyên qua phòng khách đầy thứ đồ linh tinh cầm một bức ảnh nhét vào trong túi.

Tiếp tục đi...

“A, túi tiền.”

Trở về...

“Đúng rồi, nhẫn.”

Tiếp tục đi...

“Gối có cần cầm theo không nhỉ?”

Suy nghĩ...

“A, chìa khóa, chìa khóa.”

Trở về...

“Quên mất, móc khóa bé gấu!”

Tiếp tục đi...

...

“Bé cái, tớ có chút chóng mặt.”

Còn có, cậu thật sự muốn bỏ nhà đi sao?!

Sao tớ thấy thế nào cũng giống mang đồ đi bán thanh lý vậy, có ai bỏ nhà đi còn mang theo bình hoa với một đồng thứ linh tinh thế kia không?!

“Này, em đi thật đây, đi nhá.”

“Cậu mau trở lại, một mình tớ không chịu được... Lão đại, mau bảo cậu ấy dừng lại đi.”

“Cậu trật tự đi.” Bé cái đi từng bước nhỏ xíu ra ngoài, “Người ta thật sự đi đấy nhá!”

Bổn thiếu gia đang chờ mong chuyện tiếp theo lại bị điện thoại réo phải ra ngoài, mấy lão già trong công ty một lần nữa yêu cầu dừng sản xuất nước khoáng, bỏ bỏ giải thích một trận mà vẫn không có hiệu quả, cuối cùng đành phải vào nhà từ biệt, kết quả, vừa vào cửa đã thấy bé cái mỹ mãn ôm khoai tây chiên ngồi trên ghế ăn, lão đại thì ngồi chồm hổm dưới đất thu dọn đồ đạc.

Hết thấy đều rất hài hòa!!

Nhưng trò khôi hài vừa rồi chẳng lẽ là tôi tưởng tượng ra?!

“Bé cái, không phải cậu định bỏ nhà đi sao?”

“Trái đất hình cầu nha, tớ về tới nhà rồi.”

“... Chuyến đi của cậu thật vui vẻ.”

“Tớ biết mà.”

Nhân loại quả nhiên không thể giao tiếp bình thường với người ngoài hành tinh.

“Lão đại, hyung đỡ cậu ấy như thế nào vậy?”

“Thứ kia.”

Trên bàn đặt một ly nước thủy tinh, nước đựng đến hơn phân nửa ly, thanh khiết, trong suốt, không hề có tạp chất, dưới ánh đèn còn phản quang.

Chỉ là, cái kia và đỡ bé cái có liên quan gì tới nhau?!

“Cậu ấy là nước của hyung.”

Chỉ một câu nói như vậy?!

Vậy lần tới lúc đỡ Junsu, tôi cũng có thể nói: Junsu, em là túi sưởi của anh?!

“Không thể thiếu.”

Tôi biết rõ lão đại thích bé cái như thế nào, mấy năm đại học, tôi vẫn luôn chứng kiến tình yêu của họ, lão đại tính tình lạnh nhạt, đối với ai cũng thờ ơ, khiến người ta cảm giác có một vực sâu ngăn cách ở giữa, chỉ là, tôi thật không ngờ, hóa ra, bé cái đối với hyung ấy đã quan trọng đến mức đó.

Nước, nguồn gốc của sự sống.

Đối với họ, lại biến thành nguồn gốc của tình yêu.

Thứ bé cái mang đến cho hyung ấy, là nước không thể thiếu.

Nếu rời khỏi đối phương, vậy không còn khả năng tiếp tục sống sót.

Quay đầu nhìn ly nước, dường như tôi đã hiểu ra điều gì đó.

Mười ngày sau, sản phẩm chủ đạo của công ty Park —— Nguồn gốc của tình yêu đưa ra thị trường.

Chai nước khoáng mộc mạc, tự nhiên, trên vỏ in một căn phòng, bên trong có hai nhân vật, một người cười ngốc ngốc, một người đứng phía sau, ánh mắt nồng nàn, bên cạnh viết một câu khẩu hiệu đơn giản:

—— Em là điều không thể thiếu của anh.

Ký sự Junsu :

Kỳ thật, từ lần đầu tiên đại thần tìm tôi đi “Tâm sự”, tôi đã chắc chắn một điều, hyung của tôi nhất định sẽ bị hyung ấy bắt cóc, chẳng vì lý do gì cầu kì, chỉ đơn giản là lúc tôi đi WC xong quay lại liền thấy đại thần nhìn chăm chăm vào ví tiền của tôi, ánh mắt dịu dàng như nhìn bảo vật mình yêu mến nhất.

Mà trong ví tiền này chỉ có một bức ảnh chụp chung, trong đó có hyung tôi ngây ngốc cười tươi.

Tôi không tin tình cảm yêu đương lúc đại học, bởi nó chỉ qua loa vội vàng như đồ ăn nhanh, nhưng giờ phút đó, tôi lại cảm nhận được tình yêu sâu đậm trong mắt đại thần.

Yêu, chẳng bao giờ cần quá nhiều lời, chỉ một ánh mắt, một biểu cảm, là đủ.

Về sau, hyung ấy quả nhiên bị đại thần bắt mất, hơn nữa còn nhanh chóng ăn sạch không thừa lại chút gì, ngay từ đại học năm đầu đã chuyển ra ngoài ở, thần kỳ nhất chính là, mấy vị trưởng bối trong nhà đều tỏ vẻ tán thành, chỉ thiếu đóng gói hyung ấy lại rồi bán tổng bán tháo đi.

Về sau, bác trai lên nói với tôi: Trưởng bối Kim gia vẫn rất lo lắng, hyung tôi cùng tôi đều đơn thuần trong sáng như tờ giấy trắng, nếu không tìm được nhà chăn nuôi tốt (= =?!) thì không ổn, cũng may đại thần cùng Yoochun có đức hiếu, hy sinh vì nghĩa, sẵn sàng đảm đương nhiệm vụ.

Bởi vì không ở cùng Yoochun, mà tôi đã sớm có oán niệm sâu sắc với cái ký túc xá cho sinh viên này nên cứ đến cuối tuần, tôi lại lên tới ngôi nhà lý tưởng của hyung tôi, tuy thường xuyên bị đại thần dùng ánh mắt giết người mà nhìn, nhưng lại được ăn món ngon, đáng giá.

Hôm nay, theo thường lệ, sau khi kết thúc giờ học, tôi vút Mập mập cùng Dae Chil ở lại, chạy đến khu chung cư, lên tầng mới phát hiện nhà không đóng cửa, bên trong thỉnh thoảng truyền ra giọng kỳ lạ của Jaejoong hyung.

“Uhhhmm....”

“Nhẹ thôi...”

“Vào đi, nhanh lên...”

“A... A.... Bên này...”

...

Không phải chứ, hai người kia ban ngày ban mặt không kiềm chế làm chuyện này mà còn không thèm đóng cửa?!

Rón rén chạy vào, ý định bắt tại trận, vì vậy tôi thẳng tiến đến phòng ngủ, vừa đi vừa mở điện thoại, chuẩn bị quay lại làm bằng chứng.

Hử?!

Không có sao?!

Hai người này chẳng lẽ lại có ham mê làm ở nơi khác ngoài giường ra?!

Phòng bếp không có...

Phòng khách không có...

Phòng làm việc không có...

Phòng ăn không có...

Chỉ còn lại có phòng tắm thôi, chẳng lẽ hai người này thích bồn tắm, hay là thích làm trong máy giặt?!

Rón rén đến trước phòng tắm, nhẹ nhàng đẩy cửa hé ra, tôi cho rằng mình sẽ nhìn thấy cảnh giới hạn tuổi.

Kết quả, không thấy bất luận cảnh hương diễm nào, ngược lại chỉ thấy Jaejoong hyung ngoan ngoãn ngồi trên ghế con, hai tay đặt trên đầu gối, trên cổ quàng một khăn trắng nho nhỏ, cúi đầu, đại thần đứng ở bên cạnh, tay đầy bọt xà phòng.

Hai người này là đang... Gọi đầu?!

... Đại thần đang giúp hyung ấy gọi đầu?!

Này!! Gọi đầu có cần phải phát ra âm thanh YD như vậy không, làm hại quần chúng vậy xem tưởng có phim để xem đấy!

Nhưng mà, bộ dáng đại thần giúp hyung ấy gọi đầu nhìn rất dịu dàng nha.

Ngón tay xuyên qua mái tóc đen của hyung, động tác thoát nhìn rất nhẹ nhàng, sau đó biểu cảm cũng trở nên dịu dàng, bong bóng màu trắng bắt đầu tuôn ra, sau đó bị vỡ, lặp lại vài lần, cả đầu Jaejoong hyung đều bị chôn trong màu trắng, một lát sau, đại thần vươn tay lấy vôi hoa sen, mở nước xả thử ra bàn tay mình rồi mới cẩn thận xả nước cho hyung ấy, bọt trắng chảy xuống bồn, tiếng vang rào rào che lấp giọng lầm bầm của Jaejoong hyung.

Hyung ấy không sợ ăn phải bọt xà phòng sao?!

“Cúi đầu.”

“A, khụ khụ khụ...”

“Đừng ồn.”

Đại thần thu chân lại, tránh móng vuốt hyung đang vươn ra, nhú nhú mảy.

Này! Em nói cho hyung biết nha, thời điểm này hyung có thể thành thật một chút được không, cẩn thận đại thần mất hứng cho hyung vào nước nấu ăn giờ.

“Cổ, cổ bị nước vào.”

“... Đồ ngốc.”

“Anh mới là đồ ngốc.”

Jaejoong hyung từ nhỏ vốn không thích nghe người khác nói mình là đồ ngốc quả nhiên phản kích, tựa hồ quên mất mình còn đang gọi đầu, đứng bật dậy, đầu đập vào vôi hoa sen, sau đó...

Sau đó, hyung ấy và đại thần đều thất thân, No no no, là toàn thân ỉm ướt.

Tóc Jaejoong hyung ướt mềm dán trên mặt, áo sơ mi ướt nhẹp nước cơ hồ trong suốt, chặt vật như một bé thú nhỏ nhỏ rơi xuống nước, lúc này còn gương nanh múa vuốt trừng đại thần.

“Xem mưa của em đây.”

Ông anh không có tiền đồ kéo áo đại thần, sau đó dùng sức lắc đầu, bọt nước bay đầy trời như mưa, bắn vào mặt đại thần.

“Kim! Jae! Joong!”

Giọng nói giận dữ của đại thần vang lên, Jaejoong hyung liền tiếp lui về phía sau, khoát tay cầu xin tha thứ.

Nhưng mà, tôi lại nhìn ra chiều chuộng cùng dịu dàng trong mắt đại thần, ánh mắt đó, tôi đã từng bắt gặp ở ông bà nội, hai người phải trải qua biết bao sóng gió suốt vài thập niên ở bên nhau, cuối cùng bên giường bệnh của bà, ông cầm tay bà vẫn đang hôn mê bất tỉnh, nói: “Tiểu Quyên, đừng nghịch ngợm nữa, mau tỉnh lại, anh sẽ dẫn em đi ngắm hoa nở.”

Hyung ấy cùng đại thần nhất định sau này sẽ gắn bó như vậy, dựa vào nhau, làm bạn đến khi lìa đời.

Vỗ vỗ chân vì ngồi xổm mà hơi tê, tôi nhìn đôi tình nhân trong phòng tắm đang mức nước té nhau như hai đứa trẻ, nhin không được bật cười.

Bọn họ như vậy thật sự rất hạnh phúc.

“Ừa, Su Su, sao vừa tới đã đi? Ở lại, cô tối nay làm món ngon cho.”

“Không cần đâu ạ, cô ơi, cháu về trước.”

“Tên nhóc này, sao càng gọi lại càng chạy vậy.”

Hiện tại, so với món ngon, tôi càng muốn đứng trước mặt Park Yoochun, nói với anh ấy:

—— Bây, chúng ta ở chung đi.

[1]Bảy năm ngứa ngáy – The Seven Year Itch: Tên một bộ phim, là một thành ngữ nói về tình trạng những ông chồng. Thường thì sau bảy năm lập gia đình bắt đầu cảm thấy ngứa ngáy thêm đi... Ăn phở.

[2]Tác phẩm của Trung kể lại sự tích 24 tấm gương hiếu thảo.

36. Chương 36: Extra 3 —— Tương Lai, Vì Ta Mà Tôi (1)

Hệ thống : Phong Vân online tiến hành bảo trì server vào lúc 10 giờ.

Thông Báo : Bảo trì toàn bộ địa đồ từ 1 đến 5, chính thức mở địa đồ 6.

Đội ngũ Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Hả, sao ba ngày lại có đến hai lần bảo trì thế này, cuối tuần này là lần mấy thứ mấy rồi, sao cứ nhảm ngày nghỉ vậy?!

Đội ngũ Không rời không xa :

Mập mạp, em nên cảm thấy đủ, ít nhất địa đồ 6 đã mở, em xem mấy game ra cùng thời Phong Vân phần lớn đều đã đóng cửa rồi đó!

Đội ngũ Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Tớ có chuyện muốn công bố!!!

Đội ngũ Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Sao vậy, quán mì đóng cửa à?! Hay là cậu bị BOSS đá?

Đội ngũ Bím Pampers :

Tớ biết rồi, là mì giờ cũng lãn Viagra *Uốn éo*.

Đội ngũ Quỷ Kiến Sầu :

Pamper, sao hyung có thể liên tưởng hai thứ này với nhau?

Đội ngũ Bím Pampers :

Em nhìn cái dấu chấm than kia đi, không thấy giống lúc mì dính Viagra xong thì đứng thẳng sao. *Thông minh*

Đội ngũ Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

...

Đội ngũ Bốn năm sáu tám ta là bảy :

... ..

Đội ngũ Không rời không xa :

... ..

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Này! Mấy người đang vung đậu thành binh à?!

Đội ngũ Bím Pampers :

Bé cải, kỳ thật bọn tớ đang đánh Đậu Đậu Long[1] *Trầm tư*

Đậu Đậu Long, Đậu Đậu Long, chúng ta là...

Đội ngũ Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Trật tự!

Nghe tớ nói đây...

Khụ khụ, Tuyền Thủy đâu?

Đội ngũ Không rời không xa :

Em ấy chạy sang Phong Vân 2 chơi thử rồi, nói khi nào trở về sẽ báo cáo với chúng ta xem có gì khác biệt không.

Đội ngũ Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Mệ, tên phản đồ, không phải nói dù thế nào cũng phải tử thủ Phong Vân sao?!!

Đội ngũ Không rời không xa :

Tuyền Thủy nói, chúng ta tử thủ Phong Vân, em ấy tử thủ Phong Vân 2.

Đội ngũ Quỷ Kiến Sầu :

Thật sự là khắc sâu giác ngộ nha!!!

Có thể so với chuyện tình lãng mạn rung động tâm can của Dung ma ma cùng Hoàng thượng đó! *Lắc đầu*

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tiểu Sầu Sầu, cậu xem phiên bản Hoàn Châu Cách Cách nào mà có cái này? *Hoảng sợ*

Đội ngũ Quỷ Kiến Sầu :

Tớ xem trong mơ.

Đội ngũ Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Mọi người, ngày mai tớ kết hôn!!!!

Mọi người, ngày mai tớ kết hôn!!!!

Mọi người, ngày mai tớ kết hôn!!!!

Mọi người, ngày mai tớ kết hôn!!!!

Đội ngũ Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Dae Chil, cậu từ bỏ mì rồi sao, quay sang ăn thịt à?!

Đội ngũ Bốn năm sáu tám ta là bảy :

... Cô dâu các cậu đều biết.

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Bà chị siêu béo ký túc xá đối diện?

Cô gái răng hô cạnh nhà?

Hay là em gái của cháu họ của bác của giám thị ký túc xá?

Đội ngũ Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Hoặc là cô gái mặc đồ lót?

Đội ngũ Bim Pampers :

Chàng trai mặc đồ lót là siêu nhân, xin hỏi cô gái kia là thần tiên phương nào?

Đội ngũ Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Khụ khụ, thì là Thủy Thủ Mặt Trăng ấy!

Đội ngũ Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Cô dâu là con gái chủ quán mì.

Đội ngũ Quý Kiến Sầu :

Dae Chil, chúc mừng cậu, rốt cuộc đã đạt được giấc mơ ăn mì miễn phí! *Cúng bái*

Đội ngũ Bốn năm sáu tám ta là bảy :

Tất cả mọi người đến nhé, tối mai ở khách sạn XXX.

Đội ngũ Là Kim hoa không phải cúc hoa :

Tớ không biết mai đại thần đã...

Đội ngũ Tức Mặc :

Chúng tôi mai sẽ đến đúng giờ *Online bằng điện thoại*.

Đội ngũ Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Oa, mọi người xem, Tiểu Bạch Bạch cùng đại thần giờ son sứt chưa kìa, đã vài năm rồi, hăm mộ ghen ghét nha, tớ đoán chừng Phong Vân có đóng cửa, hai người họ vẫn ngọt ngào như trước.

Đội ngũ Bim Pampers :

Cái này gọi là đời trước tích đức, không phải có câu nói gì mà phải tu mười năm mới được ngồi chung thuyền, phải tu trăm năm mới được chung chăn gối, hai người bọn họ đã tu ngàn năm...

Đội ngũ Quý Kiến Sầu :

... Thứ tu ngàn năm là rửa, cảm ơn!

Đội ngũ Bếu ca ca là bạn thân của phụ nữ :

Vậy Tiểu Bạch Bạch nhất định là rửa tạc mao, đại thần là rửa gì nhỉ?

Đội ngũ Quý Kiến Sầu :

Lão đại là quy đầu chứ sao.

Đội ngũ Không rời không xa :

Qe!!!!

Đội ngũ Nước suối leng keng :

Mấy người các cậu là một đám tư tưởng đen tối.

...

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!

Mấy tên này mặc kệ mỗi lần nói về cái gì, cuối cùng đều quay lại đề tài liên quan đến cậu là sao!!!

Nhưng mà, quy đầu có ý nghĩa gì à?!

Kim Jae Jae nhìn màn hình lâm vào trầm tư.

“Bác sĩ Kim lại chơi game à?”

Y tá kiểm tra các phòng xong liền trở về, đặt kẹp bệnh án lên bàn, quả nhiên trông thấy bác sĩ Kim được hoan nghênh nhất trong bệnh viện đang ngồi trước màn hình máy vi tính sắc sỡ, trên đó đầy chữ nhỏ màu đen bé như kiến, mà khuôn mặt nhỏ nhắn của bác sĩ này đang nhăn lại như bánh bao thịt bán trong căng tin.

Lại nói, vị bác sĩ Kim này đến đây không lâu, nghe nói là sinh viên chương trình tiên tiến hệ Y của đại học T, vừa tốt nghiệp liền trực tiếp được viện trưởng mời tới đây, nội khoa ngoại khoa đều am hiểu, cái gì cũng giỏi, cộng thêm đáng chuẩn đẹp trai, tính tình lại tốt, tuy thỉnh thoảng tư duy có chút vấn đề nhưng chính vì điều ấy, không đến vài ngày, tất cả các sinh vật giống cái trong bệnh viện đều gào lên khen đáng yêu, nhao nhao đòi làm chị, cô, dì, khiến cho viện trưởng vừa đến còn tưởng vào nhầm trại an dưỡng.

Kỳ thật, nguyên nhân chính thức khiến cho mọi người triệt để vứt bỏ ý niệm với bác sĩ Kim là vì: Người ta có một bạn trai so với trai đẹp còn đẹp trai hơn nha, đi làm đưa, tan tầm đón, ngày mưa ngày nắng đều không quên, tóm lại, những cô gái như họ ai cũng không so được.

“A, không chơi, không chơi mà, nhìn bên ngoài xem viện trưởng có ở đây không.”

Kim Jae Jae trừng to hai mắt cả người úp sấp trên máy tính, ý đồ dùng thân thể mỏng manh kia che màn hình.

Cái này mà để viện trưởng nhìn thấy chắc chắn sẽ coi cậu là điển hình cho thanh niên nghiện internet ngày nay, cậu còn lâu mới muốn đứng giữa cuộc họp mà khai báo ID của cậu cho mọi người nghe!

“Viện trưởng xuống tầng rồi.” Y tá nhỏ rửa sạch tay, sau đó cầm cà mên hỏi, “Sắp đến giờ ăn cơm rồi, em xuống không?”

“Không muốn xuống, em ở trong văn phòng ăn linh tinh là được rồi.”

Ăn linh tinh?!

Y tá nhỏ vô danh nhìn bé cải tất máy tính, bắt đầu mò mò trong tủ, lập tức hoảng sợ nghĩ tới tuần trước, bạn Kim đẹp trai này vì đột nhiên muốn húp cháo, mà dưới tầng đã bán hết nên nảy ý tưởng đột xuất, ném bánh gạo vào trong cốc nước, sau đó đặt cốc trên máy chủ của bệnh viện, định tiến hành hoạt động nấu cháo vĩ đại.

Kết quả, cốc thủng, máy chủ của bọn họ suốt một tuần lễ đều thoang thoang hương vị bánh gạo.

“Hôm nay em định ăn cái gì?”

Chỉ thấy bạn Kim Jae Jae lấy một chiếc bánh mì trong ngăn kéo ra, mắt đảo khắp phòng làm việc, cuối cùng cười rạng rỡ lấy bật lửa trên bàn, miệng còn lầm bầm: “Lâu lắm không được ăn bánh mì nướng.”

Bánh mì nướng?!

Có khi bọn họ trở về còn chưa kịp thấy bánh mì nướng tại văn phòng thì Kim Jaejoong đã A di đà phật lên đường rồi.

“Chúng ta xuống căng tin ăn đi, vậy có thể xem bản tin trưa.”

Bị bản tin trưa hấp dẫn, bé cải lập tức bỏ qua bánh mì, xuống căng tin gấp gỡ bánh bao nhỏ, mặc dù bánh bao vỏ thì dày mà nhân thịt thì ít, giống hệt cái bụng của Mập mập, nhưng để có thể gấp được đại thần, cậu nhin!!!

Đúng vậy, cậu và đại thần ở bên nhau đã được bảy năm rồi, hiện tại bọn họ cũng đã sớm tốt nghiệp, đại thần trở thành Biên tập viên tin tức nổi tiếng đẹp trai nhất, phụ trách mảng tin tức sáng sớm và giữa trưa cùng với một số phóng sự hiện thực, ngôn từ sắc bén, bề ngoài tuần tú khiến cho những topic thảo luận về anh trên mạng mọc lên như nấm sau mưa, mức độ được hoan nghênh có thể nói là ngang với đại minh tinh, mà cậu cũng không chút ngoài ý muốn tiến vào trong bệnh viện lớn nhất thành phố, trở thành một thiên sứ áo trắng (= =?!), bắt đầu công tác tại phòng ngoại khoa.

Nhưng mà, thiên sứ bình thường cưỡi chuồng hay sao ấy nhỉ?!

“A, bác sĩ Jaejoong, tới đúng lúc nha, bản tin trưa vừa mới bắt đầu.” Vừa tới căng tin đã gặp được chủ nhiệm khoa nội. Ông dùng đũa chỉ vào màn hình LED trong căng tin nói cho cậu biết.

Người trong bệnh viện cơ bản đều biết một nửa khác của bác sĩ Kim ở khoa ngoại là một người đàn ông, lại còn là biên tập viên, lúc đầu còn mang theo thành kiến nay lại đùa giỡn vui vẻ, hết thấy đều vì bọn họ đã hiểu được tình yêu hai người.

“AAAAAA, thật tốt quá, còn chưa bắt đầu.”

Jaejoong nhận bánh bao, ngồi trên cùng, ngoan ngoãn ngẩng đầu lên nghe tiếng nhạc quen thuộc cùng với gương mặt đã in sâu trong lòng xuất hiện trên màn hình.

Cậu trước kia chưa bao giờ thích xem tin tức, nhưng từ khi đại thần bắt đầu làm trong phần này, cậu lại có thói quen mỗi ngày đúng giờ xem một bộ phim không có kết thúc, mỗi lần xem lại yên lặng cảm khái:

—— Người đẹp trai kia là người yêu của cậu đấy!

“Xin kính chào quý vị khán giả, hôm nay là ngày X tháng X năm X, theo Âm lịch là ngày Y tháng Y, tôi là Jung Yunho, hoan nghênh mọi người đón nghe tin tức ngày hôm nay, nội dung chính bản tin lần này bao gồm...”

Người đàn ông bình thường trong nhà luôn mặc áo phông trắng đơn giản nay lại khoác bộ vest vừa người, tập trung thông báo từng tin tức, hai tay chấp lại, bờ môi khép mở phát ra từng tiếng rất dễ nghe, ngữ điệu không nhanh không chậm làm cho bản tin buồn tẻ nay lại như một bản nhạc ngọt ngào.

Đại thần chính là đại thần, chơi game đệ nhất, nấu ăn đệ nhất, hiện tại lên sóng truyền hình cũng khiến người ta chỉ muốn bỏ nhào vào TV hôn một cái, thật là...

Không hổ là người đàn ông mà Kim Jae Jae cậu nhìn trúng, quả nhiên là số một!!

“Bác sĩ Kim, hoàn hồn mau, lau nước miếng của cậu đi kìa.” Bản tin kéo dài nửa giờ kết thúc rất nhanh, một cánh tay giơ lên trước mặt cậu, đưa cho cậu một chiếc khăn tay, Jaejoong ngốc ngếch nhận lấy, lau lau khóe miệng, nghe thấy xung quanh có tiếng cười mới phát hiện mình lại bị trêu.

WTF!!

“Bác sĩ Jaejoong, cậu quen phát thanh viên Jung như thế nào vậy?”

“Hai người ở bên nhau đã bao lâu?”

“Đúng rồi, người trong nhà không phản đối sao?”

Phản đối?!

Jaejoong không khỏi nghĩ tới lần đầu đại thần dẫn cậu đi gặp gia trưởng, hôm đó, cậu vốn tưởng rằng đại thần sẽ đi du học, không ngờ người kia lại bình tĩnh COS hiệp khách áo trắng đứng dưới ký túc xá đợi cậu.

?~.~.~.~ Ta là đường phân cách ký ức ~.~.~.~?

Từ khi biết được Jung ma ma là Diệc Tuyệt sư thái nổi tiếng xa gần của trường, Kim Jae Jae liền rơi vào trạng thái xoắn xuýt, bối rối.

OMG! Đó là Diệc Tuyệt sư thái sao?!

Cậu tuy không phải Chu Chỉ Nhược[2], nhưng cũng không thể làm Chu lột da nha, cậu không muốn lúc vừa vào đã bị giáo sư lột da, cắt gân giống với khúc lạp xương ven đường đâu.

“Khẩn trương?”

“Còn lâu, em đã sống nhiều năm dưới ma trảo của mẫu thân đại nhân em mà vẫn có thể khỏe mạnh phát triển, Diệc Tuyệt sư thái là cái gì.” Rõ ràng là sợ mà còn giả bộ.

Bạn Kim Jae Jae à, bạn có cần phải cầm hai cọng hành tây chọc vào lỗ mũi như vậy không.

“Em gặp rồi, không cần khẩn trương.”

Gặp rồi?!

Sói xám gặp cảnh sát trưởng Hắc Miêu lúc nào vậy?! Dung ma ma gặp Hạ Vũ Hà lúc nào vậy hả?!

“Ba, con đã về.”

Bị đại thần kéo vào trong một biệt thự đơn giản, trước sân nhà có một người đàn ông trung niên mặc quần áo tơ lụa màu trắng quay lưng về phía họ đánh thái cực quyền, phối hợp còn có tiết tấu mạnh mẽ từ bài hát Chu tiết côn của Song Kiệt Luân, a nhầm, là Song tiết côn của Chu Kiệt Luân.

Thấy thế nào, cũng... Kỳ quái vậy nhỉ?!

“Ừ, chờ ba đánh xong bộ quyền này đã.” Giọng nói trầm ổn mười phần, rất quen tai.

“Giáo sư Jung?”

“Jaejoong?”

OMG, giáo sư Jung của hệ Y vậy mà lại là ba đại thần?!

Cái này chính là sự kết hợp của Hoàng Dược Sư và Diệt Tuyệt sư thái nha, thảo nào sinh ra đại thần lại uy vũ hùng tráng... Đàn ông như vậy!

“Con trai à, con rút cuộc ra tay rồi, không tệ không tệ.” Giáo sư Jung bước như bay đến chỗ họ, đứng nhìn, sau đó đi quanh cậu, trái ba vòng, phải ba vòng....

“Chóng mặt quá.” Giáo sư Jung ôm đầu, chỉ chỉ cửa, “Mấy đứa vào trước đi.”

O()o

“Mẹ.”

Kim Jaejoong vừa vào cửa liền đứng người, nhìn Jung ma ma cười tủm tỉm quay đầu lại, trái ngược với khuôn mặt lúc nào cũng nghiêm túc ở trường, giờ bà cười vô cùng dịu dàng.

Hắn đây là cảm giác Dung ma ma đột nhiên đứng trước mặt bạn nhảy disco đúng không?!

WTF, sao mà kì quái vậy!!!

“Ai nha, mau ngồi xuống đi, muốn ăn cái gì?”

“Không cần ạ, giáo sư... Vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế.”

Kim Jaejoong vừa nói xong liền cũng tự thấy, vốn định nói gì mà Phúc như Đông Hải, kết quả miệng lại phun ra mấy câu kia, cậu hiện tại nên quỳ xuống thỉnh an hay quay đầu bỏ chạy đây?!

“Thật là một đứa trẻ đáng yêu nha.” Diệt Tuyệt sư thái chỉ sau một giây liền hóa thân thành bác gái hòa ái cạnh nhà, “Tên nhóc Yunho này cuối cùng cũng dẫn con đến.”

“Giáo sư, em...”

“Đừng gọi giáo sư nữa, ở trường học ai cũng gọi giáo sư rồi, đi qua cửa nhà này thì gọi mẹ là được.”

Kim Jae Jae bị sự nhiệt tình này làm cho rối loạn, cầu cứu nhìn đại thần đang ngồi trên ghế salon.

Đây là đùa gì vậy?!

Đại thần lúc đi cũng không kể gì về nhà, làm hại cậu cứ tưởng Jung ma ma là một người phụ nữ cổ hủ khủng bố, kết quả nhìn tổng thể mẹ anh ấy có khác gì phiên bản hai của mẹ cậu đâu?!

Vậy từ giờ về sau phải làm sao đây, chẳng lẽ nhà cậu biến thành hai vị bông rèm nhiếp chính à?!

“Jung Yunho, sao con đã ngồi rồi!”

Jung ma ma đột nhiên nghiêm mặt, mang lại cảm giác quen thuộc ở trường, nhưng một câu sau đó đã hoàn toàn đánh gục bạn Kim Jae Jae vẫn chưa trải qua nhiều thử thách:

“Jae Jae à, cứ thoải mái ngồi đi, chân Jung Yunho cũng mềm, ngồi xuống đó cũng không sao, mẹ không nhìn đâu.”

Cậu không sợ nhìn, cậu chỉ sợ ngày mai đến trường lại bị trỉa thối, trong tình huống này, chân đại thần có khác gì bàn chông đâu!

“Đúng rồi, mẹ cho con một thứ, con chờ một chút.”

Jung ma ma quay người vào nhà, tìm tìm gì đó, lát sau thò đầu ra hỏi: “Con trai, sổ hộ khẩu của con đâu?”

“Cầm đi.”

“Cầm đi?” Jung ma ma tròng mắt, khí thế hùng hổ, “Cầm khi nào?”

Phù

~~Kim Jaejoong đột nhiên cảm thấy thư thái, từ lúc cậu và đại thần công khai, ba mẹ cậu liền lập tức đóng gói cậu bán ra ngoài khiến cho cậu cảm thấy có chút không được tự nhiên, hiện tại Jung ma ma như vậy, tuy sẽ khiến cậu và đại thần gặp vài khó khăn, nhưng mà, không biết vì sao, cảm thấy phải hành động như vậy mới là tự nhiên.

“Kì nghỉ đông vừa rồi.”

“Con!!!” Jung ma ma lao tới, “Con vậy mà không thương lượng với mẹ, chuyện trọng đại như vậy...”

Đúng đúng đúng!!!

Kim Jae Jae cảm động, việc chuyển hộ khẩu khiến cho cậu vẫn cảm thấy rất kỳ quái, hiện tại rốt cuộc có người thấu hiểu với cậu rồi!!

Thấu hiểu vạn tuế!!

“Con không nói sớm, để mẹ và ba cũng cầm hộ khẩu qua luôn.”

...

Cậu nhất định là nghe nhầm rồi đúng không?!

Bây giờ không phải thấu hiểu vạn tuế nữa mà là hóa đá vạn tuế rồi!

“Jae Jae à, tên nhóc Yunho kia không biết nói chuyện, nhưng mà không sao, nếu nó dám bắt nạt con, con cứ nói với mẹ, mẹ cho nó rớt tín chỉ đến khi học lại mới thôi.”

“Không, không có, Yunho không bắt nạt con.”

Đại thần, ngoài lúc trên giường ra bình thường đều rất nhường nhịn cậu.

“Thật sự? Hai đứa không cãi nhau?”

“Không ạ.”

Cậu cũng muốn cãi nhau lắm nhưng mà cãi không nổi nha?!

Liệu có ai có đủ khả năng cãi nhau với một người gần như lúc nào cũng im lặng không?!

“Ra đây đi, đừng sợ nó, chúng ta vào phòng nói chuyện.”

...

? ~. ~. ~. ~. ~. ~. Ký ức kết thúc ~. ~. ~. ~. ~. ~.?

“Hình như không bị phản đối gì hết.”

Kim Jaejoong tựa trên bàn, tình yêu của cậu tới rất đột ngột, phát triển cũng thuận lợi, gần như chưa gặp bất kì trở ngại nào, dù là bạn bè, người nhà hay thậm chí người không quen biết gặp bọn họ trong sân trường đều hiểu ý cười cười, thậm chí làm tư thế động viên.

Mà đại thần từ lúc bắt đầu đã trải rộng một đường bằng phẳng cho tương lai của hai người, bất kì khó khăn trắc trở nào trên đường đều được anh dốc hết sức đỡ đỡ, mà cậu chỉ cần nắm thật chặt tay đại thần, không cần sợ hãi điều gì cả.

—— Chỉ cần nắm tay anh, dù mưa dù gió em đều không ngại.

Những lời này, có lẽ là khắc họa chân thật nhất về hai người.

Đại thần, tay của anh sẽ luôn đưa ra với em, đúng không?

“Quầy tiếp đón thông báo vừa có tai nạn, rất nhiều người bị thương, gọi chúng ta mau trở về.”

“Mau đi thôi.”

“Bác sĩ Kim, nhanh lên, nghe nói xe của đài truyền hình đi lấy tin tức gặp nạn, xe hỏng rất nặng, đừng ngại người nữa.”

Tin tức?!

Hai chữ này nện mạnh vào đầu Kim Jaejoong, sau đó mọi người liền nhìn thấy một bóng người khoác áo trắng tóc vàng vượt qua chướng ngại vật, chạy ra khỏi căng tin.

“Bác sĩ Kim, chạy nhầm rồi, phòng cấp cứu... Ở bên này.”

[1] Đậu Đậu Long: Totoro – Nhân vật chính trong anime Tonari no Totoro ~ Hàng xóm của tôi là Totoro

[2] Nhân vật trong Ý thiên Đồng long ký – Kim Dung

37. Chương 37: Extra 4 —— Tương Lai, Vì Ta Mà Tôi (2)

Jung Yunho đứng trên hành lang bệnh viện, nhìn bác sĩ y tá đi tới đi lui, thần sắc tràn ngập nét vội vàng, chăm chú tìm kiếm bóng dáng quen thuộc, cảm giác đau đầu bỗng ập tới, anh cũng không nghĩ mọi việc lại trùng hợp như vậy, đoàn người trong Ban tin tức chuẩn bị ra ngoài phỏng vấn, anh chỉ đi nhờ xe lại gặp tai nạn, cũng may anh ngồi phía sau, chỉ chịu chút vết thương ngoài da.

Nhưng xe cứu thương lại chở toàn bộ đến bệnh viện, bé cái nhà anh mỗi lần nghe người ta nói đều chỉ nghe một nửa, nếu chuyện tai nạn này mà cậu biết chỉ e cậu sẽ sợ đến phát điên mất.

Chào nữ phát thanh viên cùng công ty, Jung Yunho định về nhà đài báo cáo tình huống trước, vừa mới xoay người liền nghe thấy một giọng nam đang cố trấn định từ phía xa:

“Bác sĩ Kim, người bệnh bị sốc rồi.”

“Đã biết, Tiểu Như, chuẩn bị phòng giải phẫu 1.”

“Dạ.”

“Y tá, y tá.”

“Có mặt.”

“Đưa người bị thương nhẹ đi xử lý vết thương, kiểm tra toàn diện.”

“Được.”

“Tiểu Triệu.”

“Tôi đây, bác sĩ Kim.”

“Kích điện tim.”

“Rõ.”

“Một người sang bên này.”

“Có.”

...

Jung Yunho dừng bước lại, tựa trên tường nhìn Jaejoong đứng trong đám người hỗn loạn đang nhúu chặt mày, người anh yêu mặc áo blouse trắng, mái tóc vừa nhuộm vàng vì đang chạy mà hơi rối, vểnh lên, găng tay vô trùng lúc này dính máu người bệnh, trên mặt cũng dính không ít máu khô, nhìn cậu hơi chật vật nhưng lại khiến người không thể nào rời mắt được.

Cậu lúc này vừa chỉ huy mọi người làm việc, vừa ngồi xổm cạnh bệnh nhân, dùng ngón cái ấn lên động mạch chủ, nhỏ giọng nói chuyện, để bệnh nhân vẫn thanh tỉnh, khuôn mặt vừa chuyên nghiệp vừa bình tĩnh khiến cho Jung Yunho có chút hoảng hốt.

Tên nhóc lúc ở nhà thích ôm gối lăn qua lăn lại, lúc ngủ nhất định phải đặt voi bông ở dưới chân, lúc ăn cơm chẳng những muốn dùng thìa mà còn phải ngồi trước TV chờ phim hoạt hình mới ăn ngon, lúc làm sai việc gì lại bối rối xoắn hết tay vào nhau, lằm bằm đi theo sau anh, được tha thứ liền cười ngây ngô ôm anh lằm nũng, vậy mà giờ phút này lại hoàn toàn xa lạ.

Anh vẫn muốn đứng sau lưng bảo vệ tên nhóc kia, tên nhóc lúc trước nhập học bị mẹ dặn dò như học sinh tiểu học bĩu môi không nói gì, giờ đã trưởng thành, là một người đàn ông có trách nhiệm, giờ phút này, Kim Jaejoong là thần ở nơi này, là người đáng tin cậy nhất của tất cả mọi người, là bác sĩ đang chăm sóc bệnh nhân.

“Đừng sợ, đừng sợ, tôi nhất định sẽ giữ được chân anh, tin tưởng tôi.” Nhìn bóng dáng đang theo giường bệnh vào phòng giải phẫu, Jung Yunho không biết sao chợt nhớ tới quá trình anh và Jaejoong gặp nhau.

Ký ức đã qua lâu, nhưng lại không thể nào phai mờ.

Hai mươi năm trước khi gặp được Jaejoong, anh chưa hề phát hiện giới tính của mình có vấn đề, anh đã từng cùng bạn học hồi trẻ nhiệt huyết tràn đầy xem những phim kia, đã từng nóng máu vì những cô gái eo nhỏ ngực to, cũng từng muốn tìm bạn gái sẽ làm nũng với anh, chờ anh lúc tan học, chỉ là, người bên cạnh đến rồi lại đi, người theo đuổi anh cũng không ít, nhưng anh lại không tìm được một nửa thực sự phù hợp.

Mãi đến năm đó anh vô tình đi ngang qua cửa dành cho tân sinh, thấy bóng dáng một cậu nhóc xẹt qua đầy lòng, như một cơn gió mát, gió thổi qua không dấu vết, lại khiến cho mặt nước vẫn lặng yên nay rung động mạnh mẽ, không thể nào bình tĩnh được.

Lần thứ hai gặp mặt là ở buổi chào đón tân sinh, anh vốn là người dẫn chương trình nhưng lại bận việc, tưởng rằng chương trình sẽ bị trống, ai ngờ lúc gấp rút trở về nhìn thấy người nghe nói bị túm lên bắt dẫn tạm thời, trong tay đang cầm bó hoa, vẻ mặt hoảng sợ, muốn trốn xuống hàng cuối cùng khi chụp ảnh kỉ niệm, khuôn mặt thanh tú mang theo nét ngượng ngùng, so với hoa hồng trên tay cậu còn kiều diễm hơn.

Không biết sao anh đột nhiên cảm giác như tia chớp đánh trúng người, làm cho cả trái tim anh cũng tê dại, mỹ nhân xa vời như mây như hoa, chỉ một khoảnh khắc kia lại khiến anh nhớ mãi không quên.

Vì vậy, nhờ sự trợ giúp của Yoochun cùng Changmin, anh đã tìm được thông tin về cậu nhóc trong một biển người:

—— Kim Jaejoong.

Ba chữ này về sau như một câu thần chú quẩn quanh trong đầu anh.

Thích điểm nào ở cậu nhóc?

Lúc khai thật với ba mẹ, ngay câu đầu tiên, ba đã hỏi anh vấn đề đó.

Thích điểm nào ở cậu nhóc?

Lần đầu gặp mặt ngây thơ nghịch ngợm, lần hai gặp ngượng ngùng đáng yêu, lúc ở cạnh bạn cùng phòng thì ngang ngược bạo lực, lúc ở một mình lại yên tĩnh nhu thuận...

Những điều nhỏ nhất này tạo nên một Kim Jaejoong rất sống động, chiếm toàn bộ tư duy của anh.

Thứ mà Jung Yunho anh yêu, có lẽ chính là một Kim Jaejoong như vậy, một tên nhóc có chút ngốc ngốc, có chút hay xù lông, có chút thông minh, có chút mơ hồ, khuyết điểm rất nhiều, ưu điểm cũng không ít, dù một nụ cười hay một cái nhún mày cũng không hề che giấu.

Điều anh yêu là mọi thứ về Kim Jaejoong.

Ba mẹ không tỏ thái độ gì khiến anh lần đầu hiểu được khó khăn khi yêu, cũng khiến anh tạm thời dè dặt ham muốn bộc lộ tình cảm, lựa chọn tự mình giải quyết toàn bộ khó khăn rồi sẽ lừa gạt người ta tới tay sau.

Một mặt ký hợp đồng thực tập với đài truyền hình, cùng với sự trợ giúp của Yoochun tham gia một vài cuộc thi, tạo nền móng cho cuộc sống độc lập sau này, mặt khác, anh sưu tầm không ít bài báo, tác phẩm nói về đồng tính cho ba mẹ đọc.

Nước chảy đá mòn, một ngày nào đó, ba mẹ anh sẽ hiểu rõ, ý nghĩa của tình yêu này.

Trùng hợp sao, Jaejoong chọn môn tự học cho năm đầu tiên lại là môn của mẹ anh, có lẽ là mẫu tử liên tâm, mẹ anh ngay từ lần đầu tiên gặp đã thích tên nhóc đi học sớm nửa giờ rồi ngồi một mình trong phòng học hát nhạc thiếu nhi, vì vậy, vấn đề đã được giải quyết.

Ba gọi anh về nhà, hai ba con ngồi với nhau, ba anh hút không ít thuốc, khi đập tắt điếu cuối cùng, ba hỏi anh:

— Jung Yunho, con thật sự hiểu rõ con đang theo đuổi điều gì không?

Khi đó, anh cho rằng mình theo đuổi tình yêu, còn bây giờ, anh hiểu được, thứ anh theo đuổi không chỉ là tình yêu, còn có tương lai của anh.

Kiên trì đến tận bây giờ, anh có thể kiêu ngạo nói với tất cả mọi người:

— Jung Yunho rất hạnh phúc!

“Đã thoát khỏi nguy hiểm, chuyển tới phòng bệnh bình thường.” Đền phòng giải phẫu tắt, Jaejoong vừa đi vừa cởi bao tay dính máu cùng trang phục giải phẫu, mồ hôi thấm ướt phần tóc ngang trán, “Tôi đi tìm người, mọi người cứ tiếp tục.”

“Bác sĩ Kim, Tiểu Như đi hỏi rồi, không có biên tập viên Jung, anh cứ nghỉ ngơi một lát đi.”

“Tôi... Lo lắng.”

Cả ca phẫu thuật, lòng của cậu vẫn bất ổn, không cách nào bình tĩnh được, cố gắng chống đỡ đến khi kết thúc, khuôn mặt Jung Yunho không ngừng hiện lên trong lòng cậu, hiện tại mặc kệ một mối thế nào, cậu cũng nhất định phải xác nhận, xác nhận đại thần nhà cậu có bình an không.

“Tôi đi, lát chủ nhiệm về thì xin nghỉ phép hộ tôi.”

“Nghỉ để à?”

“Lý do gì cũng được.”

Vừa chạy vừa cởi áo blouse trắng khoác lên tay, Jaejoong lấy di động trong túi ra, định ấn số, lại bị một y tá đi ngang qua đập vào tay, điện thoại vuu một cái bay ra ngoài, vạch một đường cong duyên dáng trong không khí.

“A, bé cưng.”

Jaejoong vội chạy tới, vừa định cúi xuống nhặt thì một bàn tay đã vươn ra trước, nhặt bé cưng mới của cậu — Điện thoại đáng yêu.

“Cảm... Jung Yunho?”

“Cẩn thận một chút.”

“Anh vẫn ở đây à?”

“Ừ.”

“Anh cũng ở trên chiếc xe kia?”

“Ừ.”

“Có sao không, có bị thương không?” Khí chất bác sĩ lập tức biến mất không để lại dấu vết gì, nếu không phải Jung Yunho giữ, bạn Kim Jae Jae đoán chừng có thể ở ngay đây mà lột sạch anh ra, “Anh nói gì đi chứ!!”

OMG! Người này có phải là bị đụng vào đầu không nhỉ?!

Nếu mà đại thần bị ngốc thì cậu làm sao giờ?!

“Anh đừng có cười nữa.” Kim Jae Jae xù lông, “Anh còn cười nữa là em, em hôn anh đấy!!”

O()o

Y tá nhỏ đi ngang qua va vào tường, người bệnh bị gãy chân đi đứng sớm đã quen thuộc nay cũng lảo đảo một cái, mấy cụ già đi hóng mát cũng run run...

Toàn bộ thế giới đều yên tĩnh, mọi người thầm nhủ trong lòng: Bác sĩ Kim thực sự rất BH nha, đối xử với bệnh nhân quả nhiên là dịu dàng như gió xuân!

Bọn họ liệu có được nhận nụ hôn kia không?!

“Được.”

Được cái đầu anh ấy!!!

Jaejoong nhú mày cầm tay đại thần, định kéo anh về văn phòng, lúc này mới phát hiện trên tay phải anh bị trầy da một mảng lớn, máu chảy ra đã sẫm đông, dính bụi bẩn, thoát nhìn rất chật vật.

“Anh bị thương mà không xử lý, không đau à?”

“Bình thường.”

“Này! Anh cứ như vậy có ngày thật sự biến thành Dương Quá đấy.”

“Không sao, từ khi có cậu, đại thần không cần tay phải vạn năng rồi.” Cuộc đối thoại ngọt ngào của đôi tình nhân bị một giọng nam thô bỉ xen ngang, vừa quay đầu đã nhìn thấy khuôn mặt càng ngày càng to của Mập mạp.

Ồ, trông rất giống bột bánh đang lên men nha!

“Tay phải vạn năng là sao?” Junsu theo sát phía sau, hỏi.

“Mập mạp, cậu đứng gần một chút sẽ chết sao.” Cho dù đã ở cạnh nhau sáu bảy năm, mỗi ngày đều bị trêu chọc như vậy, Jaejoong vẫn đỏ bừng mặt, “Tay phải cái gì mà tay phải.”

“Chẳng lẽ đại thần lúc ‘một mình’ thích dùng tay trái?”

“... Ai muốn thảo luận vấn đề này với cậu!” Jaejoong nghiêng răng nghiêng lợi, đại thần thích dùng tay cậu đó, được chưa, “Cậu thật là một tên không biết xấu hổ.”

“Đó là truyền thống tốt đẹp của khoa tớ.”

“Vì sao cậu vào khoa phụ sản mà còn mặt người dạ thú như vậy?”

“Sao cậu không nói, vì sao Junsu vào khoa thần kinh mà vẫn ngốc như vậy.”

“Mập mạp, cậu đừng tưởng rằng vợ cậu đang mang thai bảy tháng thì tớ không dám đánh cậu.”

“Nếu cậu đánh tớ, sau này tớ sẽ bảo con tớ gọi cậu là mẹ nuôi.”

“WTF! Ông đây ở bên trên đó.”

“Ừ, Tiểu Bạch Bạch lúc trước cũng nói vậy.”

...

Làm ơn đừng có chuyện gì cũng nhắc đến cậu như vậy được không?!

Hơn nữa cậu và đại thần gần đây chia lượt thành hai bốn sáu, ba năm bảy đấy, được rồi, tuy vậy ba năm bảy đại thần công, hai bốn sáu cậu thụ.

“Mà sao các cậu không ở phòng của mình ấy, chạy đến ngoại khoa làm loạn à!”

Jaejoong lấy thuốc sát trùng cùng băng gạc, cúi đầu cẩn thận giúp đại thần xử lý vết thương, miệng không quên hỏi thăm đám bạn kia.

“Chẳng lẽ cậu quên chúng ta phải đi dự hôn lễ của Dae Chil sao?”

“Ngày mai mới tổ chức mà?”

“... Bởi vậy, hôm nay phải diễn tập.”

Thứ này còn có thể diễn tập?!

Vậy khi sinh con, cảm thấy không ổn thì nhét trở lại sao!

“Được rồi, kỳ thật hôm nay là đêm độc thân, Dae Chil bảo chúng ta đến nhà cậu ấy, mai trực tiếp tham gia hôn lễ.

“Tớ đêm nay trực ca đêm nha!”

“Tớ biết rõ.” Mập mập nghiêm túc trả lời.

“Vậy sao còn nói?!”

“Trêu cậu chút thôi.”

“Nếu cậu không muốn tắm Formalin thì mau chóng rút khỏi tầm mắt của tớ!!”

“Bọn tớ đi trước, mai gặp lại.” Mập mập cùng Junsu cười hì hì chạy ra ngoài, để lại Jaejoong một mình đang thổi tay đại thần.

“Anh về nhà trước không?”

“Ở đây với em.”

Jung Yunho nhìn mắt Jaejoong đã có tơ máu liền kéo người tới bên cạnh mình: “Ngủ.”

“Em không mệt, không buồn ngủ... Không muốn...” Giọng phản kháng chậm rãi nhỏ dần, cuối cùng, đầu Jaejoong trượt xuống vai đại thần, thiếp đi.

“Bác sĩ Kim, anh có đi...”

“Suyt.”

Jung Yunho ngẩng đầu đưa tay lên miệng bảo yên lặng, nhìn đối phương biểu cảm từ hoảng sợ chuyển sang kinh hãi lao ra khỏi cửa.

“AAAAAAAAAAAA, bác sĩ Kim cùng biên tập viên Jung đang ngủ!!”

“Thật vậy sao? Mặc quần áo chưa?!”

“Mặc rồi.”

“Chán vậy!”

Hôn lễ Dae Chil tổ chức ở một khách sạn mới mở, Jaejoong cùng đại thần vừa tới đã bị cửa vào trang hoàng giống hệt cổng phố Thịnh Đường làm cho giật mình, nên khi vào trong chứng kiến trên sân khấu trang trí y hệt cảnh trong miếu Nguyệt lão, hai người đều bình tĩnh tiếp nhận.

“Các cậu cuối cùng cũng tới.” Mập mập mặc áo Nguyệt lão đỏ rực chạy đến, đứng đưa quạt lông, nhìn không hề giống Gia Cát Lượng mà lại có điểm giống Tể Công[1].

“Đây là làm theo Phong Vân đấy.”

“Đúng vậy, cảm hứng đến từ cái áo tắm mà cậu tặng đại thần nha.”

WTF!!

Đó là áo choàng trắng được không?! Khăn tắm nhà ai mà ở những chỗ cần lộ đều khâu vào hả?!

“A, tớ phải ra chủ trì rồi, các cậu cứ ở đây nhé.”

Khi nhạc dạo trong Phong Vân vang lên, Dae Chil mặc áo giáp chiến sĩ nắm tay cô dâu mặc trang phục Y sư rực rỡ bước ra khỏi màn che, cô dâu không cao, hơi béo, trên mặt còn mấy vết tàn nhang, Jaejoong đã nhìn cô gái này bốn năm, nhưng đến hôm nay mới phát hiện, kỳ thực cô gái này cũng khá dễ nhìn.

“Haizzz, Dae Chil mặc long bào mà chẳng giống phò mã gì cả.” Park Yoochun không biết tới từ lúc nào, đập vai đại thần cảm khái.

“Làm ơn đi, nếu cậu ấy muốn làm phò mã mà lại mặc long bào vậy không phải loạn luân sao.” Shim Changmin cũng không bỏ thói quen chọc ngoáy, “Không có văn hóa thì đừng có cố nói chữ.”

“Junsu, Changmin bắt nạt anh.”

“Ue kyang kyang, Changmin à, cậu nợ tớ năm đồng, lát nhớ trả.”

“... Đại gia đây đưa hẳn mười đồng.”

Trên sân khấu thiết kế theo Phong Vân, chương trình lần lượt tiến hành, niềm hạnh phúc trên khuôn mặt cô dâu chú rể lan sang cả mọi người, chỉ có mình Jaejoong thái độ khác thường không góp vui, chỉ ngửa đầu ngây ngốc nhìn màn hình xuất hiện dòng chữ:

—— Người chơi Bốn năm sáu tám ta là bảy cùng người chơi Em gái tròn kết làm phu thê, trăm năm hảo hợp, bạc đầu giai lão.

“A, cảnh này khiến cho tớ nhớ tới lúc kết hôn với Jaejoong nha.” Tuyền Thủy góp vui một hồi, đứng cạnh Jaejoong cảm thán.

Nhận được vô số ánh mắt sắc lẹm.

CHÍU!!!

Người này vừa kết hôn đã bị đại thần cướp vậy sao còn không biết xấu hổ mà nói ra?!

“Này, Nguyệt lão Mập mạp, lát nữa cử hành cho tớ và Jaejoong nha, đền bù cho tớ hồi trước.”

“Tuyền Thủy.” Changmin vỗ vỗ vai cô.

“Làm gì vậy, ghen à, bà đây tiếc muốn làm lại, cậu không phục sao?!”

“Không phải.” Shim Changmin nuốt nước miếng, “Tớ sợ nếu cậu không trật tự, lát nữa cậu sẽ hối hận.”

Tuyền Thủy lúc này mới chợt hiểu ra, quay đầu lại, quả nhiên đại thần đang khoanh tay trước ngực nhìn cô, mà Không rời không xa đang cầm một ly vang đỏ đã trực tiếp đi tới.

“AAAAA, cứu mạng!!! Không rời không xa mưu sát vợ.”

“Oa, Tuyền Thủy cố lên!!”

...

Jaejoong ngốc ngốc cười một lúc, không để ý đại thần đã ra sau màn sân khấu từ lúc nào, còn thuận tay kéo theo Yoochun đang tương thân tương ái với Junsu.

“Mọi người, giờ xin mời cô dâu xinh đẹp hào phóng dụ dăng của chúng ta ném tín vật.”

Mọi người liên hoan hô cuồng nhiệt, chỉ có điều khi cô dâu quay người, tiếng hoan hô lập tức dập tắt, khắp nơi lặng ngắt như tờ.

WTF! Ai đưa ra ý kiến này vậy?!

Cầm một thanh trường kiếm thay bó hoa, ai nhận được có thể là người kế tiếp cử hành hôn lễ, với tình huống này có khi người đó cử hành cả hôn lễ và đám tang cùng lúc luôn ấy.

“Hyung, hyung nhìn xem hình như giống binh khí của đại thần trong Phong Vân.”

Hả?!

Thật sự có điểm giống nha, mặc kệ, nếu là binh khí của đại thần, cậu nhất định phải lấy được.

Jaejoong kích động, không để ý phía sau, tất cả mọi người đều bị Shim Changmin trái đẩy phải đá ra tíu phía xa.

“Cảm ơn mọi người đã tới dự hôn lễ của tôi.”

Cô dâu tươi cười quay lưng lại, sau đó, khụ khụ, giơ tay chém xuống...

Bé cả ngơ ngác nhìn trường kiếm rơi vào trong ngực, cậu sao lại không bị đâm trúng như thịt dê quay nhỉ?!

Đình!

Âm thanh đăng nhập quen thuộc của Phong Vân vang lên, sau đó trên màn hình lớn xuất hiện dòng chữ ngày càng to:

—— Thông Báo Người chơi Tức Mặc cầu hôn người chơi Là Kim hoa không phải cúc hoa (Nguyễn ý / Đồng ý)

Hai lựa chọn này có gì khác nhau sao?!

Nguyễn ý với đồng ý, đều là từ đồng nghĩa giống như đồ lót với underwear mà?!

“Oa a, thật lãng mạn!!!” Tuyền Thủy ồn ào nhất, “Hôn đi, hôn đi.”

Sau đó, mọi người chỉ thấy Kim Jae Jae hốc mắt đỏ bừng cầm trường kiếm trên tay, sau đó, hôn một cái?!

Này! Ai bảo cậu hôn thứ đó?!

“Anh sẵn lòng vì em, anh vui lòng vì em, anh sẵn lòng vì em... Làm anh em của em...”

“Mập mập, cậu đừng hát nữa.”

“Jaejoong, chẳng lẽ trong lòng cậu còn có tớ cho nên cả buổi vẫn không trả lời?” Tuyền Thủy làm hình trái tim sau đó lại bị Không rời không xa nhéo lỗ tai một cái.

“Em! Nguyễn Ý!”

Thông Báo : Jung Yunho cùng Kim Jaejoong kết làm phu phu, trăm năm hảo hợp, bạc đầu giai lão.

Jung Yunho đứng phía sau nhìn Park Yoochun nhanh chóng đánh dòng chữ, rút cuộc nở nụ cười.

Bất kể là Tức Mặc cùng bé cả trong game hay Jung Yunho cùng Kim Jaejoong ngoài đời...

Hai người, đều rất hạnh phúc!

“Mọi người, địa đồ 6 Đô thị Tương lai của Phong Vân đã mở rồi!!!” Tuyền Thủy cầm điện thoại tuyên bố tin nóng.

“AAAAAAA, bỏ động phòng, xuất phát đến Đô thị Tương lai thôi.”

“Xông lên!!!”

“Đả đảo Nhật Bản... Nhâm, đả đảo dịch vụ khách hàng!!!”

...

Kim Jaejoong ôm trường kiếm nhìn một đám người đang điên cuồng, đột nhiên nhớ tới có một đêm, cậu hỏi đại thần tại sao lại chơi game?

Đại thần lúc ấy chỉ trả lời hai chữ sâu xa —— Tương lai.

Cậu đã thắc mắc nhiều năm, nhưng bây giờ, cậu chợt hiểu ra:

—— Tương lai.

—— Vì ta mà tới.

[1] Nhân vật trong bộ phim hài nổi tiếng cùng tên của Châu Tinh Trì

38. Chương 38: Extra 5 Tình Yêu Bất Ngờ Của 128 Cùng Đâu Xanh

Đình!

Thông Báo : Tổ đội Qua loa hoàn thành Nhiệm vụ Núi Thương Mang, thăng đến LV7.

Thông Báo : Đội ngũ —— 128 cùng đâu xanh, hoàn thành Nhiệm vụ Đạp đổ hồng trần, hình thức Ổ chung chính thức mở.

Hình thức ổ chung là một sáng tạo khá độc đáo của Phong Vân online, trong thời đại “Boy Love” thịnh hành này, Phong Vân online mở server, cho thêm nhiệm vụ Đạp đổ hồng trần, yêu cầu người chơi dù là cùng giới hay khác giới chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ này là có thể mở hình thức Ổ chung, nhận được chúc phúc của Nguyệt lão, cuối cùng, người hữu tình sẽ thuộc về nhau.

Từ khi nhiệm vụ chính thức đưa vào game, Park Yoochun cùng Kim Junsu liền hăng máu, từ bỏ quyết định lập acc nhỏ, ngày đêm làm nhiệm vụ, giết quái từ địa đồ 1 đến địa đồ 10, rồi thì nhiệm vụ vẽ tranh, nhiệm vụ tìm đồ, thỉnh thoảng còn bị ném tới một góc vắng vẻ khi họ cò gậy để khảo nghiệm sự ăn ý, mệt mỏi hơn một tháng cuối cùng trở thành đôi đồng tính đầu tiên trong Phong Vân online.

Thế giới Meo Meo :

Mọi người, tin hot kia!!!!!!!!!!

Thế giới Một con mèo cô đơn :

Bà phóng viên kia, có phải cô đang nói về việc Tổ đội Qua loa hoàn thành nhiệm vụ núi Thương Mang không?

Thế giới Meo Meo :

Sh*t! Cậu mới là bà phóng viên, cả nhà cậu đều là bà phóng viên, tôi vĩnh viễn mười tám tuổi!!!

Còn có, tôi muốn nói là, mọi người đọc thông báo chưa, hình thức Ổ chung chính thức mở ra rồi, Phong Vân thật cao tay nha.

Thế giới Một con chó tịch mịch :

Đúng ra phải nói Tổ đội Qua loa rất cao tay mới đúng, chúng tôi cũng đã từng tổ đội làm nhiệm vụ này, cuối cùng chết hết, mình đây thương tích.

Thế giới Một con mèo cô đơn :

Là toàn thể ngũ mã phanh thây mới đúng.

Thế giới Người mới yếu ớt :

Người mới yếu ớt cầu hỏi, thành viên của tổ đội Qua loa kia là ai vậy, sao trâu bò thế.

Thế giới Rượu đỏ nấu thổ :

Vây xem người mới.

Thế giới Nửa đêm tập kích ngực :

Vây xem người mới +1.

Thế giới Siêu nhân treo ngược :

Vậy xem người mới +2.

Thế giới Meo Meo :

...

Mấy cậu bắt nạt người mới làm cái đ*o gì!

Thế giới Người mới yếu ớt :

Lăn qua lăn lại trên đất *Chảy nước mắt*

Thế giới Hiệp Cốt anh hùng :

Đó đều là lão đại của bọn tôi đó nha, đặc ý, nhân vật trong truyền thuyết đó, O(_)O Ha ha ha

~ Thế giới Meo Meo :

Bên dưới là topic phổ cập khoa học.

Tổ đội qua loa :

Đội ngũ xếp số một Phong Vân online, LV7

Thành viên: Túc Mặc, Kiếm thuật sư max level

Là Kim hoa không phải cúc hoa, Y tiên max level

Bỉm Pampers, Mực sư max level

Quỷ Kiến Sâu, Chú thuật sư max level, chuyển chức

Bầu ca ca là bạn thân của phụ nữ, Chiến sĩ max level

Bốn năm sáu tám ta là bảy, Chiến sĩ max level

Mông lép cỡ D, Dược sư max level, chuyển chức

Nước suối leng keng, Pháp sư max level

Không rời không xa, Chiến sĩ max level

Thế giới Người mới yếu ớt :

Trời ạ, trời ạ, chỉ nhìn thôi đã cảm thấy mình được hồi máu phục sinh tại chỗ rồi, đội ngũ này định nghịch thiên sao, Túc Mặc đại thần là đội trưởng?!

Thế giới Meo Meo :

Đúng vậy, đội ngũ max level duy nhất trong toàn bộ các server, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Thế giới Người mới yếu ớt :

Thành tích kia phải chơi bao lâu mới được?! *Hoảng sợ*

Vậy đội ngũ 128 cùng đậu xanh là ai?!

Thế giới Meo Meo :

Nhìn trời Khi tôi chơi thì Túc Mặc đã là đại thần rồi, chỉ có điều lúc đó, Là Kim hoa không phải cúc hoa vẫn là một newbie, đoán chừng phải chơi hơn 10 năm rồi.

Thành viên đội 128 cùng đậu xanh là Bỉm Pampers và Mông trong tổ đội Qua loa, đều là người chơi đẳng cấp Thần nha.

Thế giới Người mới yếu ớt :

Thật hâm mộ!!!!

Tôi cũng muốn biết chuyện của bọn họ.

...

Trên thế giới lập tức rộ lên phong trào hoài niệm cộng với sùng bái, tất cả những chuyện đã xảy ra đều bị mọi người lật lại, từng việc đều mang đậm sắc thái truyền kỳ, khiến cho phần lớn người chơi mới tiếc hận không thôi, kêu la muốn xuyên không trở lại thời đại đó.

Trong KTV, Jaejoong cười tủm tỉm đọc tin tức cuối cùng, Phong Vân online mỗi năm đều cải tiến, hiện tại điện thoại cũng mạnh đến mức có thể tham gia một số cuộc chiến cỡ nhỏ, đây cũng là một trong những nguyên nhân mà Yoochun cùng Junsu hoàn thành nhiệm vụ nhanh như vậy.

“Ue kyang kyang, có người nghĩ Jaejoong hyung là đại thần, ôi má ơi, chết cười mất.” Kim Junsu vỗ đùi cười điên cuồng, Yoochun bên cạnh vẽ mặt nhăn nhó.

“Junsu, em có thể nói chuyện nhẹ nhàng, đừng vỗ đùi nữa được không?”

“Vì sao?”

“... Bởi vì em đang vỗ đùi anh!”

“Meow ha ha ha!!!” Bé cái bật cười, ngã vào trong ngực đại thần, chỉ thiếu ôm đầu lăn qua lăn lại trên đất, “Yoochun, Junsu muốn biểu đạt ý, hai người tuy hai mà một nha.”

“Đúng vậy, cúc hoa có thể dùng chung, dưa leo cũng có thể dùng chung luôn.” Nước suối leng keng nói lời khiến người ta kinh ngạc, rõ ràng đã là kiến trúc sư nổi danh vậy mà vẫn ồn ào như bác gái đội khăn bán khoai lang ven đường.

“Phụt

~, Tuyền Thủy, cậu có thể đừng nói nhẹ nhàng như ăn bữa sáng vậy không?” Jaejoong vừa uống nước liền phun ra.

Lại cúc hoa với chẳng dưa leo, ăn nhiều một thứ không tốt đâu!!

“Mọi người, chị tới muộn.” Cửa phòng bị đẩy ra, Không rời không xa đi giày cao gót kéo vali hành lý cực lớn tới, mấy năm nay, cô gái này ngày càng nổi tiếng trên thế giới, thậm chí còn sáng lập nhãn hiệu trang phục cho riêng mình, bay hết nam rồi lại tới bắc, để lại Nước suối leng keng ở nhà nhàm chán làm bạn với bốn bức tường.

“Ồ, người nổi tiếng đến muộn kìa.” Junsu giơ giơ chân xem như chào hỏi lại bị Nước suối leng keng đạp cho một cái.

“Chị đây mà coi là muộn thì Shim giáo sư vẫn còn lưỡng lự đi phía sau coi là gì.” Không rời không xa vừa vào cửa liền quăng giày cao gót, hôn người nào đó một cái.

“Cậu ấy còn đang mãi ăn nên đi tương đối chậm.”

Chỉ chớp mắt mười năm đã trôi qua, đám người năm đó hận không thể làm Dung ma ma đi trêu chọc người khác nay sau nhiều năm dần trở nên chín chắn hơn, làm Lệnh Phi nương nương yêu kiều, tuy rằng lúc họp mặt vẫn giống như một đám khỉ chạy ra từ Hoa Quả Sơn, chỉ khiến người ta muốn bắt nhốt vào trong chuồng.

Quả nhiên là tai họa sống ngàn năm nha!

Tình cảm của cậu và đại thần cũng rất ổn định, năm trước đã ra nước ngoài đăng ký kết hôn, tổ chức bữa tiệc mừng với bạn bè người thân, sau đó mua căn nhà ở trung tâm thành phố, đại thần thăng chức làm trưởng ban Tin tức, cậu cũng trở thành chủ nhiệm khoa.

Tuyền Thủy cùng Không rời không xa sự nghiệp thành công, hiện vẫn đang trong thế giằng co với người nhà về tình cảm của hai người, bình thường lúc nhàn rỗi lại lấy việc chụp ảnh cuộc sống hàng ngày của người khác làm sở thích.

Dae Chil sau khi kết hôn hoàn toàn tuân theo tiêu chuẩn của ông chồng mẫu mực thế kỷ 21, bất cứ lúc nào đến quán mì đều có thể thấy bóng dáng cậu, tuy rằng, cậu toàn ngồi ăn mì.

Người nhà Yoochun cùng Junsu vì có cậu và đại thần đi trước nên rất dễ dàng tiếp nhận chuyện của hai người, mặc dù Junsu vẫn đang băn khoăn rất cuộc bóng đá là vợ cậu hay Yoochun là chồng cậu.

Mà ngay cả Mập mạp đáng khinh cũng trở thành ông bố tốt ngày ngày đưa con gái đi học, lúc rảnh rỗi thì dẫn vợ đi chơi.

Bạn Changmin là người độc thân duy nhất trong cả đám, sau khi tốt nghiệp Nghiên cứu sinh lại học tiếp tiến sĩ, sau đó điều khiến người ta phải há hốc mồm là tên nhóc này lại lựa chọn ở lại trường làm giáo sư, nghe đồn vì cơm trứng của đại học T quá ngon cho nên không muốn đi nữa (= =?!)

Dù mọi việc thế nào, bọn họ vẫn trung thành với Phong Vân như trước, đêm nào cũng tụ tập trên mạng, làm nhiệm vụ từ địa đồ 1 đến địa đồ 10, trở thành truyền thuyết trong game.

“Sh*t, mệt chết chị đây rồi, mỗi ngày đều phải giả bộ cười thật sự rất khổ.” Không rời không xa tháo tất ra khỏi chân, miệng vẫn không quên nói liên hồi, “Chị hỏi cái, Park tiểu nhị với Mông, tên đội hai đứa sao lại đổi thành thế kia?”

“Em thấy chị ngày nào chẳng cười với Tuyên Thủy.” Mập mạp khinh bỉ.

“Cái này giống sao?” Không rời không xa lườm cậu ta, “Đó là vợ chị, thế còn em thì sao, ngày nào chẳng cười với bệnh nhân nữ của mình, nhưng đó em dám nói Anh yêu em với người đó đấy, em nghĩ người trong thiên hạ đều là vợ mình à!”

...

OMG! Miệng Không rời không xa như vừa uống Hạc Đỉnh Hồng ngàn năm vậy, vừa nói là đủ để phủ chết người.

“Tên đấy là Changmin đặt đấy.” Junsu nắc một cái, tiếp tục đập quả bóng hình đầu Yoochun.

Thịch, thịch...

“Changmin đặt à?”

“Đúng vậy.” Junsu tiếp tục cười, “Nhưng mà cậu ấy không nói là vì cái gì, chỉ nói là cái tên này rất dinh dưỡng.”

Rất dinh dưỡng?!

Tên nhóc kia đang nghĩ đến đồ ăn à?!

“Vậy thì để tớ giải thích cho.” Changmin gần đây càng ngày càng cao như cột điện đi tới, khóe miệng không che giấu được vui vẻ, “128 cùng đậu xanh chính là rùa nhìn đậu xanh[1] chứ sao, tâm đầu ý hợp ấy.”

128 = Rùa?!

Mười hai tám[2]?!

Không ngờ tên này còn chơi ghép chữ nha, làm cho Junsu cứ vui vẻ vì nghĩ tên mình rất dinh dưỡng!

Nhưng mà, súp rùa hầm cách thủy với đậu xanh cũng rất bổ dưỡng nha!

Jaejoong tưởng tượng, nhin không được bật cười.

“Nhưng mà, Junsu, sao em quen Park Yoochun vậy?”

“Việc này à, phải quay lại đại học năm ba của tớ.” Park Yoochun rung đùi đắc ý, biểu cảm xen lẫn cả thống khổ và vui sướng, “Các cậu muốn nghe không?”

“Hyung nếu không muốn nói thì bọn em có thể hỏi Junsu.” Changmin vừa vào đã ăn điên cuồng như cơn mây khinh bỉ.

Phụt

Để cho tên Junsu kia kể chuyện thì đoán chừng từ giờ đến sáng hôm sau, các cậu vẫn không hiểu trọng tâm ở nơi nào, có lẽ chỉ mình tên nhóc này có thể kể từ Anh em Hồ Lô xuyên qua Nàng Bạch Tuyết và bảy chú lùn rồi lại xuyên về Nàng tiên cá.

“Yunho, hyung không tìm tên Mập mập cùng Dae Chil kia mà lại muốn gặp Junsu là sao?” Park Yoochun vô cùng hiếu kỳ nhìn Jung lão đại vừa gọi điện thoại xong.

Nghe nói bạn Kim Junsu kia gốc gác y hệt hyung nhà mình, gần đây cậu thường xuyên nói chuyện với cậu nhóc kia trên game nên đã khắc sâu nhận thức về vấn đề này, đối với một tên nhóc một lòng muốn dùng bra cup D để đo hông mình, Yoochun thật sự rất... Bội phục.

“Thế vì sao em không thích Mập mập với Dae Chil, lại muốn theo đuổi Junsu?” Đại thần nhàn nhạt hỏi lại.

“Bởi vì...”

Park Yoochun, cậu tại sao phải thích một Mập mập tai to mặt lớn cùng Dae Chil miệng đầy râu mép, cậu đâu phải Tôn Ngộ Không, cũng không phải Đường Tăng, tại sao phải mang theo Bát Giới và Sa Tăng?!

“Em đi cùng hyung.” Đại thần ban thánh chỉ.

“Vì cái sh*t gì?!”

“Dụ dỗ người đối phương về bên mình thì có lợi hơn.” Shim Changmin nói chen vào, đòi đi theo.

Cho nên, vai diễn của Park Yoochun cậu lần này là một gián điệp xâm nhập doanh trại địch, đồng rồi còn phải dụ dỗ quân địch về phe mình sao?!

OMG, thật là cao cả!

“Không vấn đề, Bao Chứng hoàn thành nhiệm vụ.”

“Là bảo đảm, không phải Bao Chứng, hyung nghĩ rằng chỉ sau một đêm là đầu hyung có thể mọc thêm vết sẹo trắng lười liềm sao!” Shim Changmin vừa cắn bánh mì vừa nói, đồng thời cũng cắn nát tâm hồn mỏng manh của Yoochun.

Sáng sớm ngày hôm sau.

Park Yoochun mặc lòe loẹt như con vẹt, khụ khụ, nhảm, mặc nghiêm chỉnh ngồi cạnh đại thần trong quán cà phê gần trường chờ mục tiêu của nhiệm vụ xuất hiện.

“Yunho, em hơi... Khẩn trương.”

“WC ở bên kia.”

“... Không phải, em đang đau bụng, có thể đi trước không?”

“Bên cạnh có siêu thị.”

“Vậy thì sao?”

“Bên trong có bán đồ dùng đẩy.”

Đồ dùng?!

Chẳng lẽ hyung ấy bảo cậu đi mua bím sao?!

Làm ơn! Cậu đã ngoài hai mươi tuổi rồi có được không, dùng cái đẩy ra đường người ta lại tưởng khi ấy chứ!

“Á, sao cái cửa cứ xoay mãi vậy.” Từ phía cửa truyền đến giọng một nam sinh cùng với tiếng vật gì đó va vào cửa, “Đau quá!!”

Đầu năm nay lại có người đi qua cửa xoay cũng bị va sao?!

Park Yoochun cười trộm, sau đó thấy cậu nhóc vừa đứng vào cửa đang nhìn đông nhìn tây bốn phía trong cửa hàng, cuối cùng trực tiếp đi tới phía họ.

OMG, đây không phải là Kim Junsu sao?

Đôi mắt một mí đáng yêu cùng với phong cách thời trang chỉ mình cậu có khiến người ta vừa liếc mắt là nhận ra ngay, đừng nói đến quả bóng đá vô cùng bảnh nhưng cậu lúc nào cũng ôm trên tay kia.

“Junsu, ở đây.” Park Yoochun giơ tay gọi.

“Ue kyang kyang, các hyung đến sớm vậy.” Cậu nhóc thoải mái ngồi xuống, tiện tay lấy cốc nước trước mặt Park Yoochun uống một hơi cạn sạch, sau đó lau miệng, “Em vừa đi đá bóng về.”

“Hyung biết.” Park Yoochun chỉ vào đại thần không nói gì nhiều, giới thiệu, “Đây là Jung Yunho, chính là Túc Mặc, hyung là...”

“AAAAA, Túc Mặc đại thần!!!” Kim Junsu như dấm lên lò xo nhảy dựng lên, định bắt tay lại thấy tay mình bẩn, vội vàng lau lau vào quần áo rồi lại vươn ra.

Bạn Junsu à, cậu không biết quần áo mình còn bẩn hơn tay cậu sao?!

“Đúng rồi, không phải bảo Bím Pampers cũng tới sao?”

“Khụ khụ.” Rốt cuộc nói đến cậu rồi, Yoochun vẽ mặt kiêu hãnh mở miệng, “Chính là tại hạ.”

Sau đó...

Kim Junsu vẽ mặt không hiểu cúi đầu nhìn xuống gầm bàn, mờ mịt hỏi: “Ồ đâu? Phía dưới không có[3].”

O()o

Kể nào bảo Kim Junsu cùng Kim Jaejoong là sinh viên tài năng của hệ Y vậy?!

“Bím Pampers chính là hyung.” Park Yoochun thất bại, trả lời, “Rất vui được gặp em.”

“Hóa ra hyung chính là Bím Pampers à, trông có giống bím lắm đâu?”

... Là ai bảo người phải giống tên hả?!

Bé cái cũng có giống hoa cúc đâu, lão đại cũng đâu có mặc quần tam giác bên ngoài ~!!

“Gọi món đã.” Đại thần gọi nhân viên phục vụ, đưa menu cho Junsu, thuận tiện giải thích nguyên nhân gọi Junsu tới đây.

“Tóm lại, hyung đã sớm thích hyung em rồi!!!” Kim Junsu sợ tới mức làm rớt kem xuống bàn, vẽ mặt kinh hãi, “Hyung của em là vận khí chó má gì vậy?!”

Có người nào nói anh nhà mình như vậy không?!

“Ừ.”

“Thật thần kỳ.” Junsu đứng lên, “Em đi rửa mặt cái đã, thật sự là rất hoang tưởng, vì sao Conan lại thích Mori Kogoro?!”

Cậu nhóc mặc áo cầu thủ đi ra xa, Park Yoochun yên lặng nhìn theo, sau đó vỗ bàn nói: “Lão đại, quyết định là cậu ấy đi, em thích, em thích.”

Quyết định là cậu ấy?!

“Em nghĩ người ta là đồ vật hay sao mà nói vậy?”

“... Đây là mẫu người em thích nha.”

“Ah, bỏ bít tét.” Còn chưa nói xong, Junsu đã reo lên chạy ra, đi tới trước mặt một nhân viên phục vụ đang bối rối.

“Nếu vậy, chúng ta gọi thêm một phần được không?” Park Yoochun nhìn vẽ mặt thống khổ của nhân viên, đề nghị.

“Được, được, gọi hai phần, em muốn gói lại mang về cho Jaejoong hyung.”

“... Được rồi.”

Lát sau, Park Yoochun cùng Jung Yunho về mặt quần bách nhìn bạn Kim Junsu phần đầu quên mình với bò bít tết, vui vẻ ăn đến quên trời quên đất.

“Lão đại, tên nhóc này thật đáng yêu nha.” Park Yoochun thì thầm với đại thần mặt không biểu tình.

“Cho nên?”

“Cho nên em muốn theo đuổi cậu ấy, cho hyung xem mị lực của bốn đại gia này, học tập đi.” Yoochun héch mĩ, mở miệng, “Junsu, em rất...”

“Đừng nói nhiều, ăn cơm đã.”

...

Đại thần tặng Yoochun một ánh mắt khinh bỉ.

Chẳng lẽ giọng nói không người nào không hâm mộ của cậu lại mất hết mị lực với tên nhóc này rồi sao?!

“Ăn ngon quá, em phải đi lấy hoa quả.” Junsu ăn uống no đủ đứng dậy, sau đó liền trượt chân, cả người ngã ngửa, “Á!”

“Cẩn thận.” Cơ hội tới, Park Yoochun đứng lên ôm eo Junsu, ánh mắt nồng nàn cùng nụ cười dịu dàng, xung quanh có vô số bóng hồng bay bay.

Junsu cũng nhìn chằm chằm mắt Yoochun, khiến cho cậu ta trong lòng vô cùng đắc ý.

Xem ra, Park Yoochun cậu vẫn là sát thủ thiếu nam thiếu nữ nha, haizz, thật là tự hào.

“Yoochun.”

“Junsu, em nói đi.”

“Hyung... Mất lác à?”

Đại thần chỉ thấy lưng Park Yoochun cứng đơ, sau đó chậm rãi thu tay về...

Hóa ra Shim Changmin không phải khắc tinh của mình, Kim Junsu này mới thực sự là khắc tinh.

“Không sao chứ?” Park Yoochun cố nuốt nghẹn, ra sức làm cho giọng nói của mình bình tĩnh một chút, “Có ổn không?”

“Hyung ôm eo chặt quá, khó thở.”

o()o

Mặc dù đã thấy nhiều người không hiểu phong tình, nhưng người không hiểu phong tình hết như xác ướp thể này rốt cuộc là tồn tại kiểu gì?!

“Junsu, em thích cái gì?” Điều thứ nhất trong cẩm nang theo đuổi, ra tay từ sở thích cá nhân.

“Bóng đá.”

“Vậy nha, hyung cũng thích cái đó.”

“Thật vậy sao, hyung thích cầu thủ nào? Em thích Henry[4] nhất, thật sự rất đẹp trai nha!!!”

“Ông chủ của công ty Ford[5] sao?”

“Cái gì?!” Junsu mở to mắt, “Hyung nói cái gì? Yoochun, hyung thích cầu thủ nào?”

“Cầu thủ á, thích Tsubasa.”

“Tsubasa?! ”

“Cậu ta nói Tsubasa trong bộ truyện Subasa ấy.” Đại thần yên lặng giải thích, quần chúng xung quanh toàn bộ đều .

“Hyung thật sự thích bóng đá sao?” Junsu tuy không thông minh nhưng cũng không phải ngốc hết thuốc chữa, “Hyung có biết một đội bóng là bao nhiêu người không?”

“Năm người?”

...

“Mười lăm người?”

...

“Sáu người?”

...

“Không phải hai mươi à?”

...

“Đều không đúng, vậy mười người?”

...

“Này, hyung nghĩ mình đang chơi đồ vui có thưởng à?” Shim Changmin ngồi nghe lén gần đó rốt cuộc nhìn không được khinh bỉ, còn Kim Junsu ngồi đối diện đã hoàn toàn thất vọng.

“... Hyung hôm nay có chút chậm mạch.” Yoochun lập tức giải thích, “Hay là hôm nào hyung với em cùng đi xem bóng đá được không?”

“Được được, tuần sau em có một trận, hyung có tới không?”

“Nhất định tới.”

“Hyung của em có tới không?” Đại thần im lặng này giờ bỗng mở miệng.

“Hắn sẽ tới.”

“Tốt, hyung đi trước, hai người cứ trò chuyện.”

Đại thần bình thần rời đi, Changmin theo sát phía sau, để lại hai người yên lặng nhìn nhau, Park Yoochun mừng thầm, lão đại thật là tốt, biết dành riêng không gian cho hai người.

“Ah, chiều em còn có giờ, phải đi rồi.” Hàn huyền một hồi, Junsu nhìn nhìn đồng hồ, chuẩn bị rời đi, Yoochun biết không thể giữ lại đành phải hẹn lần sau gặp, mắt nhìn bóng lưng cậu dần dần xa.

“Quý khách, đây là hóa đơn của anh.” Nhân viên phục vụ thấy người rời đi mới tới.

“Vì sao lại có hai cái?”

“Là thế này, vừa rồi có một vị họ Shim nói tính tiền của mình vào hóa đơn của anh, cậu ấy còn lấy thêm hai phần bánh ngọt mang về cho anh.”

!!!!

Vì sao rõ ràng cậu chỉ là người ngoài, một người là chủ mưu, một người là quần chúng vậy xem, vậy mà giờ cậu phải trả tiền là sao?!

“Đây quả thật là một câu chuyện đau buồn.” Lần đầu tiên được nghe kể về ngọn nguồn, Dae Chil cảm khái.

“Đúng vậy nha, quá trình rất cầu huyết, kết cục rất ly kỳ.” Mập mập tổng kết, “Yoochun, sau này cậu lôi kéo tên nhóc Junsu kia kiểu gì?”

“Đó là một quá trình rất gian khổ.” Changmin mở miệng, Yoochun gật đầu, “Hyung ấy lúc sau về nhà bắt đầu học về bóng đá, còn mua một quả bóng mỗi ngày thả ba nén hương trong ký túc xá vái lạy, nếu không phải lão đại can ngăn, hyung ấy còn muốn cắt quả đầu giống quả bóng rồi nhuộm đen trắng ấy.”

“Dùng khí này thật đáng khen ngợi.” Bé cải vỗ tay cổ vũ, “Quả thật, chấp niệm của Junsu với bóng đá là không thể xem thường.”

“Vậy cậu thổ lộ thế nào?” Tuyên Thủy hiểu kỳ.

“Lần đó, tớ với Junsu cùng đi xem bóng đá, sau đó, khi kết thúc, tớ nói...”

“Nói cái gì? Nói cái gì?” Bé cải thò đầu ra khỏi ngực đại thần.

“Tớ nói...” Park Yoochun cùng Junsu nhìn nhau, sau đó đồng thời mở miệng:

—— Anh có thể làm quả bóng của em không?

Lúc em vui vẻ thì để em tâng, lúc em mất hứng thì để em đá, dù xảy ra chuyện gì thì đều là người đầu tiên lăn đến bên em, ở bên em, bảo vệ em, cho dù phải nhận thẻ vàng, thẻ đỏ cũng sẽ không rời đi, vĩnh viễn đứng cạnh em.

“Junsu nghe hiểu sao?” Không rời không xa uống ngụm rượu, cười trêu chọc.

“Này!!!”

“Làm gì vậy, định cắn chị đây sao?” Không rời không xa khiêu khích.

“Chị, chị, chị, chị lần sau đến bệnh viện, em kê đơn thuốc linh tinh cho chị, cho chị chết luôn.”

“Thật ngại, bác sĩ Kim, chị đây không cần phải đến khoa thần kinh khám đâu, em vẫn nên khám cho ông chồng nhà mình đi.”

...

“Tình yêu không cần hiểu rõ, chỉ cần cảm nhận.” Đại thần rút cuộc mở miệng nói câu đầu tiên trong cả buổi, khiến cho toàn thể đều giật mình.

Không hổ là đại thần, tổng kết này rất sâu sắc nha!!

Mấy đôi tình nhân ngồi nơi này đồng thời nhìn đối phương, trong lòng dâng lên cảm xúc thỏa mãn không gì bì được.

Những năm gần đây, bọn họ kết thúc cuộc đời sinh viên, đi vào xã hội, rời khỏi gia đình, lập nên một gia đình mới, đã trải qua rất nhiều việc, cũng học được rất nhiều điều.

Đã từng cãi nhau, đã từng khóc, đã từng cười, đã từng âm ỉ, đã từng uể oải, nhưng cuối cùng, bọn họ, vẫn ở bên nhau, dù con đường phía trước thế nào, người ở bên cạnh vĩnh viễn không bao giờ rời xa.

Những tình yêu này đều bắt đầu từ game, rồi sau đó phát triển, cuối cùng trở thành một tình cảm gắn bó mật thiết không gì chia cắt được.

Mười năm Phong Vân, Phong Vân mười năm!

Bọn họ từ gà mờ trở thành đại thần, trở thành truyền kỳ được mọi người hâm mộ chẳng vì lý do gì, chỉ đơn giản để nhắc nhở với người bên cạnh mình:

—— Đã lựa chọn sẽ không hối hận.

“Tớ bảo này, trời đẹp thế này đừng đến KTV nữa, ra bờ sông chơi đi?” Đề nghị của Tuyên Thủy nhận được sự đồng ý của mọi người.

Trong bóng đêm, mấy chiếc xe phóng vụt đi, mang theo tiếng cười của mọi người.

Bên bờ sông, một hàng người sóng vai nhau mà đứng, những chàng trai cô gái năm nào mặc đồng phục trẻ trung nay đã thành âu phục là phẳng hoặc váy ngắn nhanh nhẹn, thời gian không để lại nhiều dấu vết trên gương mặt họ, nhưng lại khiến cho bọn họ dưới sự rèn luyện của năm tháng mà thành thục, trầm ổn.

Chín người khoác vai nhau, nhìn nhau cười cười, sau đó đưa mắt nhìn cảnh đêm mênh mông, cùng nhau hô lên lời muốn nói nhất trong lòng:

—— Này, tôi yêu mọi người!

—— Tuổi trẻ không hối hận!!

“Lão đại, game online 33 ngày có phải là ngắn quá hay không?”

“Hi, chị cũng thấy vậy nha, Tuyền Thủy, chúng ta phải là 33 năm đúng không?”

“33 năm vẫn chưa đủ, phải thành 333 năm.”

“Mập mập, cậu muốn làm rùa à?”

“Cậu không phải rùa sao, Junsu 128.”

“Ha ha

~”

...

Dưới ánh trăng sáng mờ, tiếng cười càng vang xa, như đang khẳng định một điều:

—— Chúng tôi, rất hạnh phúc!!

[1] Rùa nhìn đậu xanh = Vương bát khán lục đậu: Ý chỉ hai người tâm đầu ý hợp nhìn thấy nhau, vì mắt rùa cũng tròn tròn, lại có viền màu xanh giống hạt đậu.

[2] Mười hai tám = , rùa =

[3] Chính là tại hạ = Chính thị tại hạ: Đang ở bên dưới

[4] Thierry Daniel Henry – Cầu thủ bóng đá chuyên nghiệp người Pháp

[5] Henry Ford: Nhà sáng lập công ty sản xuất xe ô tô Ford

39. Chương 39: Extra 6 Thời Gian Chưa Từng Rời Xa

Thời gian là gì?

Có người nói thời gian là mặt Conan, từ tiểu học đến trung học, cậu ta vẫn mang gương mặt non choẹt, có người nói thời gian là superman, mặc kệ bao nhiêu năm vẫn luôn mặc quần lót ra ngoài, có người nói thời gian là miệng Sa Tăng, mặc kệ đã nói bao nhiêu lần vẫn cứ lặp đi lặp lại mấy lời Đại sư huynh, sư phụ bị yêu quái bắt đi rồi...

Chỉ là, dù như vậy, những năm tháng tuổi trẻ ngông cuồng nóng nảy, những năm tháng vui vẻ hát ca dưới trăng, những năm tháng liêu lĩnh điên cuồng, tất cả đều tựa như hạt cát mịn trong đồng hồ cát, chậm rãi chảy xuống, cuối cùng để lại bình thủy tinh trống rỗng bên trên, bên trong đầy không khí, bắt không được, đuổi cũng không đi.

Trong bệnh viện, Kim Jaejoong đã kết thúc ca phẫu thuật cuối cùng, nhìn các y tá lú lú chuẩn bị tan tằm, chậm rãi đi về văn phòng, tuy rằng nhà mới của cậu và Yunho ngay ở khu biệt thự cách bệnh viện không xa, đi bộ cũng không đến 10 phút, nhưng cậu hiện tại không muốn về nhà!

Đương nhiên không phải cậu đang trốn nhà, cậu đã ngoài ba mươi rồi, làm sao có thể làm chuyện ngây thơ như vậy!

Cùng lắm thì là, tháng trước, Jung Yunho không đồng ý để cậu một mình đi Thái Lan xem voi, cậu liền chạy đến nhà Junsu ăn cơm miễn phí vài ngày, cuối cùng bị Yoochun đưa về mà thôi.

(^)

Lần này đơn giản là vì Jung Yunho nhà cậu bị phái ra nước ngoài công tác, đi đã được hơn nửa tháng, hai người các cậu ở bên nhau từ năm hai mươi tuổi, hiện tại đã ngoài ba mươi nhưng chưa từng chia cách lâu như vậy.

Bình thường mỗi ngày đều ở bên nhau, mặc dù đại thần không thích nói chuyện, nhưng cậu đã có thói quen quay đầu lại là có thể nhìn thấy đại thần, hiện tại cậu ở một mình, vườn không nhà trống (= =?!), thật sự rất cô đơn.

“Viện trưởng Kim, điện thoại cậu kêu kìa.”

Nhiều năm qua, bé cái ngây ngô đã sớm trở thành bông cải trưởng thành, từ một bác sĩ nhỏ nhỏ lên tới vị trí phó viện trưởng, rồi trở thành viện trưởng trẻ tuổi nhất từ trước đến nay của bệnh viện.

Tuy vậy, đại thần không thuộc thể giới loài người từ mấy năm trước đã lên chức trưởng ban, những chương trình muốn mời anh đến phải hẹn trước vài ngày, hơn nữa còn phải xem vị kia có muốn tham gia hay không.

Hừ (∞)

Xem ra cho dù cậu ăn rau chân vịt biến thành Popeye thì cậu cũng không đủ khả năng để so với đại thần.

“Viện trưởng Kim?” Y tá cầm điện thoại tới, “Điện thoại của anh.”

“Này, Jung Yunho, anh còn biết gọi điện thoại cho em sao!!” Tức giận gào lên, người này bình thường đều đúng giờ gọi cho cậu lúc cơm trưa, hiện tại, cơm tối cũng đã qua mà mới gọi!

“Oa, Tiểu Bạch Bạch, sao mà nóng tính vậy, xem ra là dục vọng chưa được thỏa mãn rồi.” Giọng trêu trọc của Mập mạp truyền tới Kim Jaejoong liền hóa đá.

Sh*t!! Tên Mập mạp chết bầm này, con cái đã lớn rồi mà vẫn còn thích trêu chọc cậu vậy là sao?!

“Sao đột nhiên lại gọi điện thoại cho tớ?”

“Nghe Junsu nói đại thần đi công tác, tớ sợ cậu cô đơn quá, tối lại trèo tường ngoại tình nên gọi để an ủi cậu chút ít.”

“Tớ đây thật sự phải cảm ơn cậu rồi.”

“Chúng ta quan hệ thân thiết vậy, sao còn phải cảm ơn.”

Ai muốn quan hệ thân thiết với Mập mạp nhà cậu, Mập mạp chết bầm!!

“... Mập mạp, cậu không có việc gì thì tớ cúp máy đây.”

“Đừng mà, Tiểu Bạch Bạch, cậu bây giờ còn ở trong văn phòng đúng không?”

“Ừ.”

“Không định về nhà à?”

“Để xem đã.”

“Vậy được rồi, bye bye.”

...

Thần kinh à!!!

Jaejoong không hiểu gì cúp điện thoại, tựa trên ghế khẽ nhắm mắt, hoàn toàn không ngờ Mập mạp cáo già bên kia vừa rồi làm gián điệp giờ đang báo cáo vị trí của cậu với vị kia nhà cậu.

Đỉnh chính của Mập mạp: Tưởng ông đây sung sướng lắm sao?! Tự đứng lại phải làm thay việc của GPS!!!

Cộc cộc

~~Không biết bao lâu sau, tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên khiến cho bé cái đang mơ màng tỉnh táo lại, chậm chạp đứng dậy, hai tay rút túi áo, lảo đảo đi ra mở cửa.

Nhiều năm như vậy, bạn Kim Jae Jae vẫn mơ hồ đáng yêu, nhưng lần trước khi Không rời không xa đến bệnh viện thấy bé cái mặc áo blouse trắng đi trên hành lang liên khăng định, những người họ Kim đều là yêu nghiệt!!!

Bé cái mặc áo blouse trắng, cổ áo hơi rộng, môi hồng răng trắng, mắt to hơi nheo lại, hấp dẫn người, khiến đối phương không thể nào kiềm chế được.

“Có chuyện gì?” Jaejoong vừa ngáp vừa hỏi, nhưng ngáp được nửa chừng thì miệng cứng đờ, không khép lại được, bởi vì, người đứng ở cửa chính là đại thần mặc áo sơmi, kéo vali hành lý to đùng.

Người đàn ông đã đi công tác gần một tháng giờ đang đứng trước mặt cậu, tuy biểu cảm đầy vẻ mệt mỏi nhưng đôi mắt kia lại sáng bừng khác thường.

Vì sao, cậu cảm giác đại thần hiện tại như một con sói đói lâu ngày vậy?!

“Sao anh lại...” Lời hỏi thăm còn chưa xong, Kim Jae Jae đã bị người che miệng, đôi môi nóng hổi dán lên môi lạnh buốt của cậu, công thành đoạt đất như cuồng phong vũ bão, đầu lưỡi đại thần tàn sát bữa bãi trong miệng cậu, cuốn lấy lưỡi cậu cùng khiêu vũ, nước bọt không kịp nuốt chảy ra ngoài khóe miệng, kích thích mãnh liệt khiến cho đôi mắt to tròn của Jaejoong ngập tràn hơi nước.

“Jung...” Tựa hồ cảm thấy hô hấp của bé cái ngày càng dồn dập cùng cả người đang run lên, đại thần lúc này mới bình tĩnh lại, nụ hôn mạnh mẽ trở nên dịu dàng hơn, đầu lưỡi tàn sát bữa bãi giờ nhẹ nhàng lướt qua môi cùng hàm răng, liếm láp đầu lưỡi mềm mại của Jaejoong, dụ dỗ nó vào trong khoang miệng mình, quần quít, vuốt ve, tựa hồ muốn bù đắp toàn bộ thương nhớ trong những ngày xa cách bằng nụ hôn này.

“Sao anh về sớm vậy?” Jaejoong ôm cổ Yunho, thở hổn hển.

Trong bóng đêm, trán hai người khế cộng vào nhau, thâm tình mặt đối mặt, văn phòng không bật đèn, chỉ có ánh trăng nhàn nhạt xuyên qua cửa sổ chiếu vào nhưng đủ để họ nhìn thấy tình cảm nồng nàn, cơ hồ như muốn bùng cháy lên trong mắt đối phương.

“Nhớ em.” Ở bên nhau hàng chục năm, đại thần chưa bao giờ là người nói nhiều, người đàn ông trầm mặc này bày tỏ tình yêu của mình bằng hành động, chỉ thỉnh thoảng mới có thể nghe thấy anh thổ lộ.

Chẳng hạn như lúc trên giường, chẳng hạn như gập lại sau thời gian dài xa cách.

“Em cũng nhớ anh.”

Jaejoong vuốt ve khuôn mặt đại thần, dưới ánh trăng, cậu kiễng chân hôn lên cổ đại thần, trên làn da màu lúa mạch có vị mặn của mồ hôi chảy xuống, kích thích vị giác Jaejoong, khiến cả người cậu như đang trôi nổi, phía dưới ẩn sau lớp áo blouse trắng cũng đã dựng lên thành một chiếc lều nhỏ.

Đó là, hương vị của đại thần!!

Ý nghĩ này khiến cậu càng thêm hưng phấn, nửa người dưới gấp gáp ma sát lên đùi rắn chắc của Yunho, lẽ lưỡi ra, khiêu khích liếm mồ hôi rơi xuống trên mặt đại thần, khóe môi Jung Yunho là nơi rất hấp dẫn, giống như phần lưng của anh vậy.

Ở bên nhau nhiều năm, bọn họ đã sớm trở thành người hiểu rõ đối phương nhất.

“Yêu tinh.” Cho dù đại thần bình thường lạnh lùng như một que kem Häagen-Dazs cũng nhận không được thấp giọng gằm nhẹ lên, người liền chấn động, Kim Jaejoong chỉ cảm thấy chân đột nhiên không chạm đất, đồ trên bàn bị đại thần vươn tay một cái hất hết xuống đất, sau đó lưng cậu liền dán lên mặt bàn bằng đá cẩm thạch lạnh buốt.

“Á... Lạnh quá.”

“Lát nữa sẽ nóng ngay thôi.”

WTF!! Cậu lại bị quyến rũ!!

Nhiều năm sống chung khiến cho Kim Jae Jae sớm nhận rõ một điều: đại thần bình thường trầm mặc ít nói, nhưng trên giường chắc chắn là một con sói đã đói bụng năm trăm năm, thường xuyên trêu chọc cậu, tuy rằng những câu trêu chọc này thường rất ngắn gọn.

Kim Jae Jae vĩnh viễn không tìm được trọng điểm đang nghĩ miên man đột nhiên thấy có chiếc áo bị vứt qua một bên, ngẩng đầu mới phát hiện đại thần không biết đã cởi sạch từ lúc nào, giờ đang cầm kéo nhìn cậu.

WTF, đây là đang mài dao chuẩn bị chọc tiết lợn sao? (= =?!)

“Anh, anh làm gì thế?”

Chiếc kéo lạnh buốt dán lên thân thể cậu, đầu nhọn sắc bén khiến cho cậu khẽ run rẩy, áo phông bên trong bị cắt làm đôi, rơi xuống đất, sau đó quần jean cũng bị cởi, ném qua một bên.

Đùa gì vậy?!

Cởi gần hết quần áo trên người cậu, chỉ để lại có chiếc áo blouse trắng, chẳng lẽ đại thần không thích cởi sạch sao?!

Bé cải tuân theo nguyên tắc tay làm hàm nhai, đang định tự mình cởi áo thì tay lại bị đè, sau đó đại thần lên tiếng: “Mặc áo.”

Sở thích mới sao!!

Giống như việc cậu rất thích đại thần mặc vest, chẳng lẽ đại thần cũng thích nhìn cậu mặc áo blouse trắng sao?!

Còn chưa kịp kháng nghị, vành tai xinh xắn đã bị khoang miệng nóng bỏng bao lấy, đầu lưỡi ướm át vươn vào trong lỗ tai, khiến cho tay Jaejoong đang quơ quào trở nên mềm nhũn.

“A... Ah... Yunho...”

Hạ thân trần trụi chạm vào nhau, hai người đã cảm dục nửa tháng đồng thời rên rỉ thành tiếng, đỉnh vật cực lớn kia rỉ ra chất lỏng trắng, tay Jaejoong để lại từng vết cào đỏ trên bờ lưng rộng của Yunho...

“Yun...” Yunho hôn từ tai xuống đến vùng bụng dưới, trên phần bụng bằng phẳng để lại từng dấu nước bọt óng ánh, tựa hồ rất hài lòng, anh đứng thẳng nhìn bé cải toàn thân phủ màu phấn hồng, cười vui vẻ.

Cười cái quái gì vậy?!

Jaejoong nhỏ đáng thương dựng đứng lên không được đại thần an ủi, Jaejoong định tự làm lại bị đại thần giữ tay lại một lần nữa.

“Của anh.” Vừa nói câu khó hiểu kia xong, Jaejoong nhỏ liền bị đại thần nhét vào trong miệng, dựa theo phương thức khẩu giao mà cậu thích nhất, lần lượt liếm từng vòng từ gốc lên, cuối cùng trêu đùa lỗ nhỏ mẫn cảm, đại thần khẽ nhảy nhảy, khiến cho Jaejoong vừa vui sướng lại vừa thống khổ.

“Ah ah ah... Urghh... Nhanh lên... Arggg... Yunho... Muốn... Muốn anh...”

Tiếng rên rỉ ngọt ngào của người yêu vĩnh viễn là liều thuốc kích dục tốt nhất, đại thần nhướn mày nhìn Jaejoong đang dục tiên dục tử, hàm răng cắn lên phần đầu, Jaejoong bị đè dưới thân liền run lên, sau đó một dòng chất lỏng nóng bỏng liền phun ra, vị tanh nồng tràn ra ngoài khóe miệng.

“Vẫn đợi anh à?” Trong giọng đại thần mang theo chút trêu chọc, mắt khẽ liếc qua tay phải bé cải, “Đậm.”

“Anh!!” Jaejoong sau khi cao trào, cả người mềm nhũn, giọng khàn khàn, đôi mắt xinh đẹp hơi chau lại đẹp đến mê người, đại thần liền cảm thấy nửa người dưới của mình nóng rực cơ hồ muốn bộc phát.

Vì vậy, anh liền vươn tay cởi áo blouse trắng của Jaejoong, bản thân thì xoay người tựa vào bên cạnh bàn, giọng trầm thấp mà quyến rũ: “Bác sĩ, tôi rất trưởng, làm sao bây giờ?”

Ồ đây?!

Jaejoong cả người mềm nhũn quỳ trên mặt đất, vừa ngẩng đầu đã nhìn thấy vật cực lớn của đại thần như đang muốn đâm vào chóp mũi cậu.

Oa

~~Tuy đã nhìn nhiều lần nhưng Jaejoong vẫn nhìn không được nuốt nước bọt, vật kia của người đàn ông này thật sự có chút kinh người.

Biết rõ ý đại thần là muốn cậu dùng miệng an ủi Yunho nhỏ, miệng cậu nhỏ, mỗi lần làm việc này, cậu đều bị nghẹn, cho nên nếu là bình thường, cậu nhất định sẽ làm nũng bỏ qua, nhưng hôm nay đã xa cách người yêu lâu như vậy, cậu cũng rất muốn để cho Yunho cảm nhận được tình yêu của cậu.

Hai tay chống trên mặt đất, đầu lưỡi treu đùa dúi trong cửa đại thần, sau đó chậm rãi hướng lên, đảo vòng quanh, thỉnh thoảng lại hôn nhẹ một cái, người đang đứng kia rất nhanh liền không chịu được loại an ủi nhẹ như chuồn chuồn lướt nước này, tay giữ đầu cậu, đưa vật cực lớn vào trong miệng cậu.

Á!! Không biết đột ngột vào như vậy sẽ khiến cậu bị nghẹn sao?!

Jaejoong liếc mắt, cố gắng mở to miệng, đón nhận vật cực lớn của đại thần, đại khái là vì đã lâu không được hưởng thụ dải ngọc này, trên đỉnh đầu cậu liền vang lên tiếng rên rỉ, Jaejoong lập tức cười đắc ý.

Chỉ có Kim Jae Jae cậu mới có thể khiến cho đại thần không thể khống chế được!!

Vì vậy càng thêm ra sức phun ra nuốt vào vật cực lớn kia, ý đồ khiến người này hoàn toàn điên cuồng vì cậu. Nhưng ngoại trừ mấy tiếng rên rỉ nho nhỏ, miệng cậu đã nhúc nhích rồi vậy mà người này vẫn cứng rắn.

Sao anh không mau bắn đi!

Jaejoong ngẩng đầu nhìn đại thần đang nhắm mắt, mặt tràn ngập vui vẻ, cười gian một cái, há to miệng, hút mạnh.

“Ah...”

“Khụ khụ khụ...”

Hại người thành ra hại mình?!

Jaejoong bị chất lỏng làm cho ho khan liên tục, suýt nữa ngắt đi, vừa định lên án chợt cảm giác được điểm nhô lên trước ngực bị đại thần dùng chân nhẹ nhàng ma sát, khiến cậu hưng phấn lên.

“Đến lượt anh rồi.”

Jung Yunho cười nhẹ cúi người, một lần nữa đặt cậu lên bàn, sau đó tay chống hai bên nhìn Jaejoong sắc mặt ửng hồng, vô lực nghiêng đầu sang một bên, tóc ẩm ướt dính trên mặt, miệng nhỏ nhắn khê mở thở từng hơi hỗn hển, áo blouse trắng nhàu nát, như có như không che đi thân thể, làn da màu trắng cùng mặt bàn màu đen tạo nên tương phản cực lớn, cả người nhìn như một con búp bê vừa bị bắt nạt, lại khiến người ta nhìn không được muốn nhào tới nuốt cậu vào trong bụng.

“Bảo bối, sao tim đập nhanh vậy.” Jung Yunho mở miệng nói, một ngón tay chậm rãi xâm nhập hậu huyệt của Jaejoong, cẩn thận mở rộng, nghiêng người nghe tiếng hít thở cùng tiếng rên rỉ nho nhỏ của Jaejoong, một cánh tay khác vươn ra không biết lấy thứ gì, bôi vào tay mình.

“Arg... Urgh... Yun...” Mấy ngón tay nữa tiếp tục đút vào, Jaejoong cảm thấy mật huyết đã lâu không đụng chạm đến đang mở ra, ngọt ngào mời gọi Yunho tiến vào.

“A!” Tiếng rên rỉ của cậu quanh quẩn trong phòng, sau đó, Jaejoong liền cảm thấy toàn bộ ngón tay trong cơ thể rút ra, rồi một vật lạnh băng xâm nhập vào trong cơ thể cậu, xúc cảm kì lạ khiến cậu nhìn không được kinh hô.

“Cái gì vậy?”

Vật lạ chậm rãi xâm nhập, phần sau của nó rất nhỏ, hình như là một vật hình trụ đang tiến sâu vào.

Với tư cách là một bác sĩ, Jaejoong lập tức hoảng sợ vạn phần xác nhận một sự thật:

Trời ạ, thứ này không phải là ống nghe bệnh cậu đặt bên cạnh sao?!

Đại thần chậm rãi điều chỉnh cửa huyết khẩu, sau đó nhắm mắt lại như đang nghe thứ gì đó, Jaejoong chỉ cảm thấy thành trong hậu huyệt của mình bị đè ép, cảm giác không thoải mái xen lẫn khoái cảm khiến tay cậu không ngừng nắm chặt lại mở ra.

“Mạch Jaejoong ở đây cũng đập rất nhanh nha.”

Chết tiệt, người đàn ông này vậy mà lại dùng thứ kia, sau này cậu làm thế nào để khám bệnh cho người ta đây?!

Thật sự rất YD đó!!

“Em muốn nghe không?”

“Urgh... Argg... Không... Không muốn... Argh...”

Cố gắng hô hấp co rút hậu huyết để đẩy vật lạ ra ngoài cơ thể, nhưng lại nhận được cảm xúc lạnh lẽo khi chất lỏng rót vào trong cơ thể, Jaejoong cố gắng ngẩng đầu, lúc này mới nhận ra đại thần không biết từ lúc nào đã cầm một chiếc kim tiêm, đổ đầy nước rồi chậm rãi bơm vào, trên mặt nở nụ cười bình thản nhưng khiến cho cậu si mê vô cùng.

“Anh... Làm gì vậy... Arghh... Dừng lại... Argh...”

“Sắp xong rồi.”

Jaejoong mắc cỡ hận không thể vùi mặt vào trong bàn cũng có thể cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng của đại thần đang nhìn chằm chằm vào hạ thân mình, cậu cơ hồ có thể tưởng tượng được cảnh tượng mật huyết của mình ướt nước dâm mỹ, cộng thêm tay đại thần đang không ngừng châm lửa khắp nơi trên người, kích thích từ hai phía khiến cậu nhận không được bật khóc.

“A... Xấu xa..”

“Ngoan.”

Thấy bé cái bị tra tấn đến gào khóc, đại thần lúc này mới bộc phát lòng từ bi rút kim tiêm cùng ống nghe bệnh ra, vật cực lớn đã sớm đứng thẳng đặt ở cửa huyết, sau đó vội vã tiến vào.

“AH!!!”

Tiến quân thần tốc khiến cho Jaejoong suýt nữa té xỉu, cả người run rẩy, vật phía dưới cứng rắn dựng thẳng như sắp chạm vào phần bụng dưới.

“Chậm... Chậm một chút... Argh... Urgh...”

Đại thần mỗi lần đều rút toàn bộ ra rồi lại hung hăng va chạm vào chỗ sâu nhất, điểm mẫn cảm bị ma sát không ngừng, khiến Jaejoong thoải mái đến chết đi sống lại, ngay ra tiếng rên rỉ cũng đứt quãng.

...

“Ah ah ah!!”

“Jaejoong

”

Sau một hồi vận động kịch liệt, hai người rốt cuộc đạt tới cao trào, tiểu huyết của Jaejoong vẫn chưa khép kín nhưng cậu đã mệt mỏi không mở nổi mắt, để mặc đại thần giúp cậu mặc lại áo blouse trắng, cả người xụi lơ rúc vào trong ngực người yêu, miệng lầm bầm không biết đang nói gì.

Jung Yunho thu dọn xong, lúc này mới ghé lại gần nghe rõ bé cái nói: “Xấu xa... Yunho... Em nhớ anh.”

“Ngủ đi, Jaejoong.”

Đại thần dịu dàng dỗ dành bên tai cậu, trong lúc di chuyển lại vô tình ấn nhầm điều khiển bật TV trong văn phòng.

“Theo công tác thống kê không hoàn toàn, hiện tại, game online nhiều người chơi nhất là Phong Vân online, game đã trải qua mấy chục năm thay đổi, phải cạnh tranh với các loại game online không ngừng đổi mới xuất hiện nhưng vẫn luôn giữ vững vị trí đứng đầu...”

“Đại thần...” Jaejoong mơ màng lầm bầm, Yunho cúi đầu nhìn người trong ngực khuôn mặt vẫn chẳng thay đổi so với hồi học đại học, rốt cuộc bật cười thành tiếng.

— Thời gian đưa hai người đến bên nhau, những năm tháng ấy vẫn chưa hề rời xa.

Sáng sớm hôm sau, hai người tỉnh dậy liền nghe thấy điện thoại kêu, đại thần ẩn nghe, bên kia truyền đến giọng nữ ôn hòa: “Ngài Jung, thủ tục nhận nuôi con của anh đã hoàn thành, ngày mai, anh có thể cùng người yêu mình đi đón bé được rồi.”

Yunho cùng Jaejoong nhìn nhau cười cười, hiểu rõ ý muốn nói trong mắt đối phương: Gia đình của chúng ta đã hoàn chỉnh rồi.

40. Chương 40: Extra 7 Chào Mọi Người, Tổ Là Jung Gấu Nhỏ

“Được rồi, các em, buổi học hôm nay kết thúc ở đây, bài tập về nhà hôm nay là “Em hãy về viết một bài văn về ba mẹ của mình”, nghe rõ chưa?”

“Rõ ạ.”

“Chưa rõ ạ.”

Cả lớp thống nhất như hô khẩu hiệu đột nhiên lại vang lên câu nói khác biệt, như vậy sẽ khiến cho người ta đặc biệt chú ý.

Bạn hỏi vì sao ư?

Nói nhảm! Giữa một đám Pikachu có một con gà vàng, cho dù cùng một màu nhưng liệu có ai không nhận ra không?!

“Ai có vấn đề vậy?”

“Cô ơi, đề bài là Ba mẹ của em, vậy tóm lại là viết về ba của em hay là mẹ của em ạ?” Người nói chính là một cậu nhóc mặc trang phục hải quân, khuôn mặt đáng yêu vô cùng, cánh tay trắng nõn giờ cao, vẻ mặt chân thành hỏi.

“Jung JiYul, em không hiểu cô nói gì sao?”

“Đương nhiên hiểu, cô bảo đề bài là về Ba mẹ của em, cho nên em mới hỏi viết về ba của em hay mẹ của em ạ?”

Vì sao mấy lời này nghe kỳ quái vậy?

“Đương nhiên là viết về cả hai, còn có vấn đề gì không?”

“... Tạm thời không có ạ, nhưng mà cô ơi, sao cô lại ra đề bài mà trẻ con cũng viết đến phát chán này ạ?”

“Bạn Jung JiYul à, em mới lớp năm thôi được không?”

“Được ạ.”

Chuông tan học đúng giờ vang lên, các bạn nhỏ nhao nhao tạm biệt bạn bên cạnh, chỉ còn có bạn nhỏ ngôn từ súc tích, tư duy linh hoạt, khả năng logic tốt, có can đảm khiêu chiến với cô giáo (Ồ?!) có cái tên khoa học là Jung JiYul đang chống cằm, làm biểu cảm như người đang... táo bón, tựa hồ đang tự hỏi một vấn đề rất nghiêm túc.

Này, đương nhiên không phải vấn đề tối nay cậu ăn gà hay ăn trứng gà nha!!

Nếu thật sự viết về ba mẹ của em, tức là ba mẹ cậu, vậy cậu nên làm sao bây giờ?

Hừ (∞)

Đứa trẻ đến từ gia đình đặc biệt thật đáng thương!

Vì vậy, Jung JiYul tự xưng là di truyền về đẹp của papa, chỉ số thông minh của ba múa bút thành văn, viết một bài như sau:

Phiên bản một :

Chào mọi người, tớ tên là Jung gấu nhỏ.

Ba mẹ tớ kết hôn rất nhiều năm rồi, nếu tính cụ thể thì tớ nghĩ “Mẹ” tớ dùng cả tay lẫn chân vẫn không đếm hết, đương nhiên, điều kiện bắt buộc là “Mẹ” tớ sẽ không vì tớ cười nhạo chỉ số thông minh của của mình mà chạy đi mách ba tớ.

Ba tớ là biên tập viên đấy, chính là người ở trên TV mặc quần lót đen, xin lỗi, tớ nói nhầm, là đồ vest đen, nói dài dòng lan man không ngừng, tớ nhìn hai lần là chán ngấy rồi. Nhưng mà “Mẹ” tớ lại có thể mấy chục năm như một, sét đánh cũng không chịu động, kiên trì ngồi xem TV, còn thiếu nước cố định mình vào ghế salon luôn, tớ thật sự không hiểu, ba tớ tuy rằng cũng được coi là đẹp trai, nhưng cái mặt lúc nào cũng lạnh lùng kia thật sự nhìn vài lần là chán nha.

Về phần “Mẹ” tớ, rõ ràng đã ngoài 30, gần 40 vậy mà trông như mới 20 tuổi vậy, vừa ra khỏi cửa, người ta đã hỏi, Gấu nhỏ à, đây là anh cháu sao, đẹp nhỉ, đẹp hơn cả anh trai cao cao hóm hĩnh của cháu nữa.

Nếu như không phải tớ chưa đủ cao, tớ nhất định sẽ nhảy dựng lên mà hét vào mặt người kia.

Cái người anh trai cao cao mặt cứng đờ hóm hĩnh là ba của cháu đấy ạ!

Còn có, người cắt đầu nấm, mặc quần yếm in hình ô mai này là “Mẹ” của cháu được không?

Tớ nghe chú tớ nói, lúc tớ còn bé, có một lần chảy nước mũi cộng thêm nước miếng, “Mẹ” tớ đã từng ném cả tớ cùng quần áo vào trong máy giặt, lúc cho tớ ăn thì ngồi xem phim hoạt hình, kết quả ăn sạch bát cháo của tớ, lúc cùng ba dẫn tớ đi dạo phố thì thành công dẫn theo tớ lạc đường đứng giữa đám đông, chờ ba tớ tới tìm người, nhưng mà, tớ không thể không thừa nhận, đó đích thực là người nhà họ Jung chúng tớ.

Về phần những điều khác cũng tương tự như vậy, muốn khen cũng chẳng có gì khen, vậy nên xin tỉnh lược.

Bên trên là toàn bộ về ba mẹ tớ.

“JiYul à.”

“Dạ.”

“Em rất không thích ba mẹ mình sao?”

“Không ạ, tuy rằng hai người rất không đúng đắn nhưng em vẫn rất quý hai người ạ.”

“Vậy bài văn này em viết mà chẳng thấy ba mẹ em vĩ đại gì là sao?”

“Không phải cô bảo phải viết thật sao?”

“A, đúng vậy, nhưng mà, JiYul à, trong bài viết phải ca ngợi ba mẹ, chẳng hạn như ba kiếm tiền nuôi gia đình rất vất vả, mẹ chịu đựng đau đớn để sinh ra em, mà JiYul à, sao em viết văn lại thêm dấu ngoặc kép vào chữ mẹ vậy, hơn nữa, sao người ta lại nói trông mẹ như anh trai em?”

“Cô giáo à, ba em một tuần có bảy ngày thì năm ngày nhàn rỗi ở nhà, mà mẹ em cũng không phải mẹ ruột sinh ra em.”

Nếu như papa Jaejoong của cậu có thể sinh con thì có lẽ nhà cậu giờ chẳng khác gì nhà trẻ đúng không?

Mấy lời này là chú Mập mập nói nha, không phải cậu. (Này!)

Lời đính chính — Mập mập: WTF! Sao lại đính chính đến chú?! Chẳng lẽ cháu không biết đại thần là người có thù tất báo sao?!

“JiYul, em...” Cô giáo trẻ tuổi che miệng, như bị kinh hãi gì đó, ánh mắt nhìn Jung JiYul tràn ngập thông cảm, thậm chí còn vươn tay xoa đầu cậu, “Thật xin lỗi, cô không biết là em được nhận nuôi.”

Nhìn đi, nhìn đi!

Đây mới là phụ nữ bình thường!

Jung JiYul trong lòng rên rỉ, so với cô giáo, cô Tuyên Thủy nhà cậu chẳng khác nào đi phẫu thuật chuyển đổi giới tính thất bại, chỉ thay đổi tính tình, không thay đổi thể xác.

Nhưng mà, ánh mắt kia khiến cho cậu nổi da gà nha.

“Cô à, em nghĩ em cần đính chính một việc.” JiYul tỉnh bơ né tránh tay cô giáo, đặt bài văn lên mặt bàn, sau đó bắt chước ba cậu dù bị hắt nước sôi lên người vẫn bình tĩnh, chậm rãi nói, “Mẹ của em thật ra là đàn ông, điều này không thể giả được.”

Jung JiYul thấy trong văn phòng có người ngã, có người phun nước trong miệng, có người làm rơi cốc, hỗn loạn hết như chợ bán thức ăn, vì vậy liền thỏa mãn rời khỏi phòng.

Haizz, thật là, lại bị Changmin làm hư mất rồi!

Quả nhiên gần heo thì mập, gần mực thì đen nha.

Nhưng mà, bây giờ, cậu vẫn phải suy nghĩ xem bài văn này nên sửa thế nào đây.

Phiên bản hai :

Tên tớ là Jung JiYul, nhưng biệt danh là Jung bé gấu, biệt danh này là papa tớ đặt đấy, nguyên nhân là vào ngày papa nhận nuôi tớ, ba tớ đã tặng papa một con gấu bông, papa cảm thấy tớ rất giống với con gấu giờ đã rụng hết lông phải dùng keo 502 để gắn kia nên đặt biệt danh cho tớ là Jung gấu nhỏ, mà ba tớ lại là người bị vợ quản nghiêm, không phải, chồng quản nghiêm, đừng nhìn ba tớ lúc nào mặt cũng lạnh băng kia, thực tế, chỉ cần papa tớ làm nũng, nguyên tắc gì cũng vất đi hết, dù có bắt ba đội quần lót trên đầu, tớ đoán ba vẫn có thể bình thản để nguyên như vậy mà ra ngoài tản bộ.

Các bạn liệu có thể tưởng tượng được, mỗi khi ba mẹ thân yêu của bạn, ah, thật ngại, nhà tớ là ba x 2 dẫn bạn ra ngoài chơi, lúc bạn đang chơi đùa với các bạn khác lại có một giọng cao vút gọi bạn như đang chiêu hồn:

“Gấu nhỏ ơi, gấu nhỏ à, con ở đâu? Mau về ăn cơm thôi.”

Tớ cũng đã từng kháng nghị mãnh liệt với cái biệt danh mang tên con vật trong vườn thú to chẳng kém chú Mập mập này, thậm chí đã từng trốn nhà sang nhà chú Junsu cùng chú Yoochun ở phía đối diện, nhưng một giờ sau liền bị ba tớ xách lỗ tai tóm về nhà, rồi còn phạt viết 500 lần cái tên Jung gấu nhỏ, cuối cùng chú Dae Chil cùng chú Mập mập đến chơi đã cứu vớt tớ, tuy rằng chữ chú Mập mập còn không đẹp bằng chữ tớ viết bằng chân.

Nhưng mà, cũng vào ngày hôm đó, tớ học được một từ mới: Ngạo kiều thụ.

Chú Mập mập nói, đây là từ miêu tả chuẩn xác nhất dành cho papa tớ, ngạo kiều thụ.

Tuy tớ không hiểu rõ nghĩa của từ này nhưng tớ thấy nó rất hay nha.

Được rồi, nếu bạn đã đọc hết đoạn nói nhảm bên trên, vậy bạn hẳn đã rõ hai điều:

Đầu tiên, tớ có hai ba, giới tính nam, bởi vậy có thể khẳng định một điều, tớ không phải con ruột.

Tuy vậy, bác Không rời không xa nói tớ không phải con ruột nhưng sao lại phúc hắc,搞笑 giống hệt ba đại thần của tớ.

Nhưng mà, phúc hắc là cái gì?

Lúc tắm, tớ có nhìn, bụng ba tớ trắng, bụng tớ cũng vậy.

Rất nhiều người thấy gia đình tớ đặc biệt, nhưng trên thực tế, nhà tớ cũng không khác gì nhiều so với nhà các bạn đâu.

Tình cảm của ba tớ và papa ngốc của tớ rất tốt, tuy rằng hai người cũng có cãi nhau, nhưng phần lớn đều là do papa ngốc làm viện trưởng kia của tớ cố tình gây sự, cách giải quyết tranh cãi bình thường của hai người căn bản là theo quá trình sau:

Papa ngốc đưa ra yêu cầu vô lý —— Ba không quan tâm —— Papa ngốc kháng nghị —— Ba không quan tâm —— Papa ngốc một khúc hai nháo ba thất cổ —— Ba không quan tâm —— Papa ngốc trốn nhà đi —— Ba không quan tâm —— Papa ngốc quên mang đồ gì đó, tự quay lại —— Ba dùng mảnh bắt người về phòng —— Cửa phòng đóng chặt, tớ đối bụng —— Hai người lại vui vẻ.

Đây chính là nhà của tớ.

Tớ yêu gia đình mình.

“JiYul à, không được viết văn như vậy.”

“Vậy phải viết thế nào ạ?”

“Chúng ta phải kể thật.”

“Em kể rất thật ạ, không bịa một chi tiết nào.”

“Cô biết, nhưng mà, đôi khi, chúng ta cũng phải thêm thắt một chút cho hay.”

“Vậy có phải dù ba em rất ít nói, lúc nào cũng lạnh lùng nhưng em phải viết thành ba cười như thằng dở người, miệng mở rộng như đóa hoa cúc nở rộ sao?”

“A, đương nhiên không, nhưng mà, JiYul, ba em thật sự là Tổng biên tập phần tin tức kia sao?”

“... Vâng ạ.”

“Vậy cô có thể hỏi số điện thoại của ba em...”

“Cô à, em phải đi sửa lại bài văn.”

Phiên bản ba :

Tớ là Jung JiYul.

Tớ có một người ba tên là Jung Yunho, nam, đã kết hôn, làm việc tại đài truyền hình.

Tớ còn có một người ba khác tên là Kim Jaejoong, nam, đã kết hôn, làm việc tại bệnh viện.

Trong nhà còn có một số cô chú siêu nhí nhố, tạm không nhắc tới.

“JiYul à.”

“Vẫn chưa được ạ?”

“Em bảo phụ huynh em đến trường đi, cô nghĩ cô cần phải nói chuyện với ba em.”

“Vâng ạ, nhưng em không chắc ba em có thời gian để tới đâu ạ.”

Lúc Kim Jaejoong nhận được điện thoại của con trai, biết được cô chủ nhiệm của cậu nhóc mời cậu đến uống trà, cậu đang ngồi trong nhà xem phim, trên TV nữ chính đang vì nam chính rời đi mà khóc đứt ruột đứt gan, nước mắt nước mũi chảy đầy mặt, cậu vốn đang muốn cười to xem tiếp, nghe điện thoại xong, cậu lại muốn khóc lớn hơn cả nữ chính kia!

Đây đã là lần thứ ba trong tháng Gấu nhỏ nhà cậu bị mời phụ huynh đến rồi đó!

Hơn nữa, mời phụ huynh đến thì thôi bỏ qua, dù sao bình thường đều là đại thần đi, không cần cậu phải quan tâm, nhưng mà lần này lại khác!

Đại thần nhà cậu đi công tác chưa về, chẳng lẽ cậu phải tự mình đến trường một chuyến sao?!

Vậy cậu phải nói với chủ nhiệm lớp rằng, cậu là mẹ của Jung gấu nhỏ, giới tính nam, yêu thích đàn ông, có một con trai sinh từ cúc hoa sao!

o(> <)o không=”” muốn=””>

“Gấu gấu, papa không đi có được không?”

“Papa, đầu tiên, con không phải chồng papa, vậy nên làm ơn đừng dùng cái tên buồn nôn như vậy gọi con, tiếp theo, cô giáo nói hi vọng papa tới ngay lập tức, nếu papa không đến, con sẽ gọi cho chú Mập mập.”

“Papa đi!”

Cậu đi là được chứ gì!

Cùng lắm thì đến đây ngồi yên nghe cô giáo nói, dù thế nào cũng tốt hơn để tên Mập mập kia đi, tên đó mà đi thì đoán chừng, lúc cậu ta ra khỏi trường, chuyện cậu và đại thần đã bị biến thể thành hai người sống nương tựa vào nhau, thu nhận cô nhi để sau này an dưỡng tuổi già rồi.

Kim Jaejoong mang theo tâm tình nơm nớp lo sợ đến trường, vừa lên tầng hai đã thấy con trai càng ngày càng không đáng yêu nhà mình đang đứng dựa vào cửa văn phòng, bên cạnh là một cô giáo trẻ tuổi vẻ mặt bất đắc dĩ.

Tuy đứa bé này là hai người nhận nuôi nhưng không biết có phải vì sống cùng nhau không mà JiYul đã mười tuổi càng ngày càng giống đại thần, dù là khuôn mặt đẹp trai hay là giọng điệu khi nói chuyện, tất cả đều y như phiên bản thu nhỏ của Jung Yunho.

Hừ (∞)

Không công bằng!

Rõ ràng tên nhóc thối này là cậu và đại thần cùng nhau nuôi nấng, vậy sao hiện tại một chút cũng không giống cậu vậy?

Lần trước, cậu phàn nàn với Mập mập về chuyện này, kết quả tên kia nói đây mới là bình thường, mặc dù Gấu nhỏ là cậu và đại thần cùng nhau nuôi nấng, nhưng không ai có thể chứng minh, xà phòng tuy có chữ “xà” trong tên nhưng lại dài như rắn nha!

Cho nên muốn nói, mặc dù Gấu nhỏ phát triển khỏe mạnh như vậy cũng có một phần công lao của cậu (Cậu chắc chứ?!) nhưng không bắt buộc phải giống cậu?

Không đúng, không phải người ta vẫn nói con trai giống mẹ sao?

Cậu, cậu chính là vú em[1] của Gấu nhỏ đó!

%>_<%

“Papa, cô giáo muốn nói chuyện với papa đó, papa làm ơn tập trung một chút đi.” Jung JiYul đã sớm quen với việc papa mình hơi chút lại mất tập trung, nhưng trước mặt người ngoài, cậu dù ghét bỏ thế nào vẫn không thể không nhắc nhở một chút.

“Ah, cô giáo, xin chào, xin chào, xin chào, chúc mừng năm mới, cung hỉ phát tài.” Từ lúc học đại học, Kim Jaejoong vẫn luôn được mọi người yêu thương bảo vệ, điều này cũng khiến cho cậu càng ngày càng mơ màng, đặc biệt từ lúc đại thần thu về tay, mặc kệ cậu làm loạn thế nào, đại thần đều có thể thay cậu thu thập tàn cuộc, bởi vậy tất này mãi cậu chưa sửa được, “Ah, không, tôi muốn nói là, xin chào, tôi là, là, là anh của Gấu nhỏ, tôi tên là Kim Jaejoong.”

“Đây là ba của em.”

“Không phải, tôi là anh của cậu nhóc, cô giáo, tôi thật là anh của nó nha.”

“Lừa người.”

“Cô giáo, cô hãy tin tưởng tôi.”

“Có quỷ mới tin tưởng papa.”

Jung JiYul đứng bên cạnh cậu có cậu không trêu chọc, Kim Jaejoong sau một hồi tranh cãi rốt cuộc bực phát, chống eo rống vào mặt con mình: “YAAAAA, Jung JiYul, có tin papa đánh con không!”

“Không! Tin!”

“Thật đúng là chuột không phát uy thì...”

“Papa, là hổ!”

“Không được bởi móc lưỡi ba nói, đợi đại thần về, papa nhất định phải mách tội con!”

“Không mách được đâu, con còn phải nói cho ba biết, lúc ba đi công tác, papa mỗi tối đều xem TV đến sáng, còn ăn thực phẩm rác rưởi, buổi sáng nằm ì, đi làm muộn ba ngày, hôm qua còn đi chơi với cô Tuyền Thủy, lúc khóa cửa rồi mới về, còn có, papa làm vỡ ba cái bát, làm hỏng lò vi sóng...”

Là ai bảo con trai như áo bông nhỏ cho tâm hồn (Làm ơn, người ta bảo con gái mà!!)!! Kéo ra ngoài xử bắn!!

Con trai nhà cậu nào có phải áo bông, rõ ràng là áo giáp nha, sờ vào đau chết người!

“Đúng rồi, papa còn ăn vụng đồ ăn vặt của con nữa...”

{{{(>_<)}}}

Đáng ghét!

“Gấu nhỏ à, lát nữa papa mua bánh rán cho con được không?”

“Con không phải mèo máy.” Jung JiYul làm ra vẻ khinh thường nhưng khóe mắt lại tràn ngập vui vẻ.

“Lẩu hải sản được không?”

“Lẩu hải sản với bánh su kem.”

“... Thành giao.”

“Vậy con sẽ nói với đại thần như thế nào?” Kim Jaejoong mắt đầy sao nhìn con trai nhà mình, đại thần mấy năm nay công tác ở đài truyền hình rõ ràng nhiều lên không ít, thỉnh thoảng lại phải đi xa, vì vậy, Kim Jaejoong hiếm lắm với được hưởng thụ cuộc sống độc thân liên vút toàn bộ gia quy đại thần đặt lên chín tầng mây, thức đêm xem tivi, ăn mì tôm, uống nước ngọt, đêm không ngủ, lại quên mất trong nhà còn có một máy theo dõi hình người.

“Con sẽ nói với ba, papa ở nhà rất nghe lời.”

“Cái này tạm được, đúng rồi, con phải nói với ba...”

“Cái kia, anh Kim à...” Cô giáo nghe không hiểu gì nhưng vẫn phải cắt ngang, cô sợ mình chỉ chậm chút thôi, hai ba con có mối quan hệ kỳ lạ này sẽ ở ngay trong phòng làm việc của mình mà lên kế hoạch mưu sát “Chồng”, “Anh Kim? Anh Kim Jaejoong?”

“À, cô giáo, cô gọi tôi à?”

Nếu không thì cô gọi ai?

“Anh Kim, tôi muốn nói chuyện với anh về JiYul, liệu anh có thời gian không?”

“Đương nhiên có.”

Cậu thật sự rất muốn nói không, nhưng cậu lại không muốn để Gấu nhỏ nhà cậu chuyển trường đến vườn bách thú nha.

“Là thế này, JiYul đã nói với tôi về tình huống nhà anh...” Lời lúc sau cô giáo nói Kim Jaejoong một chữ cũng không nghe lọt, trong đầu chỉ quanh quẩn mấy chữ tình huống nhà anh, tình huống nhà anh, Jaejoong ngẫm nghĩ cả buổi mới quay đầu, nhìn chằm chằm tên nhóc đứng bên cạnh đang ra vẻ không liên quan tới mình, dùng ánh mắt hỏi:

“Con nói tất cả à?”

“Nói thì sao đâu chứ.”

“Sao có thể làm như vậy!”

Kim Jaejoong mắt hứm!

Cậu rất không cao hứng!

Nhiều năm như vậy, quả thật chưa từng có người nào kỳ thị cậu và đại thần, nhưng Gấu nhỏ nhà cậu thì khác, trẻ con ở độ tuổi vẫn chưa thể phân biệt đúng sai, nhờ đâu lại kỳ thị tên nhóc thối này thì phải làm sao giờ?

Hơn nữa, hơn nữa...

Cậu muốn thử cảm giác lúc con mình bị bắt nạt rồi đi đòi lại công bằng nha!

Hừ (∞)

Nhiều năm như vậy, câu chuyện tình của cậu và đại thần đã lưu truyền rộng rãi trong Phong Vân online, ở đại học và bạn bè thân quen, mức độ nổi tiếng có thể ngang với cái tên Dae Chil hoàng tử mì sợi, chỉ thiếu nước đi xuất bản truyện bán rồi kí tên mà thôi, một chút cảm giác thần bí đều không có, đợi mãi đến khi con trai đi học, tìm được cảm giác bí mật đôi chút thì nay, toàn bộ đều bị hủy rồi.

“Có cái gì không thể?”

“Ba con mà biết nhất định sẽ tức giận.”

“Còn lâu, không phải ba ước gì cả thế giới biết papa là Hoa... Cúc đã có chủ sao?”

“Vậy, vậy thì sao?”

“Con biết mà, con dám dùng kẹo sữa hoa quả của mình để đảm bảo đó, còn có papa, papa có thể vứt cái vẽ mặt thẹn thùng kia đi được không, con nhìn thấy rất buồn nôn.”

...

“Anh Kim, đại khái là như vậy, tuy rằng từng gia đình có phương pháp giáo dục khác nhau, nhưng dù sao JiYul còn nhỏ, tôi nghĩ phương pháp giáo dục của anh với em ấy có chút...”

“Chút gì?” Bé cải mở to mắt đáng yêu, vẽ mặt chân thành ham học hỏi.

“Cái này...” Cô giáo trẻ tuổi không biết nên nói như thế nào, đành phải cầm quyển vở đưa cho Kim Jaejoong, “Đây là bài văn JiYul viết, anh có thể mang về đọc.”

Con trai cậu viết văn sao!

Kim Jaejoong vui vẻ nhận lấy, từ nhỏ đến giờ, ngữ văn của cậu rất tệ, mỗi lần viết đều chỉ có ba câu:

Hôm nay trời thật đẹp/ Trời mưa/ Trời âm u, chúng ta đi đâu, trò chuyện cái gì, sau đó chúng ta vui vẻ/ mệt mỏi ra về.

Cho nên, lúc cậu thấy bạn Gấu nhỏ nhà Jung viết hết vài trang thì không khỏi vui vẻ khôn cùng.

Họ Kim? Nhầm, họ Jung sắp sửa rạng danh rồi!

Quả nhiên, đời sau của Ultraman cho dù không phải lỗi lồm man nhưng ít nhất cũng là trơn nhẵn man[2] nha! (Lỗi lồm đi với trơn nhẵn sao?)

Chỉ có điều, lúc Kim Jaejoong đọc hết ba bài văn thì không thể nào bình tĩnh nổi, giống như lúc cho bắp vào chảo rang thì sẽ nổ bùng bùng liên tục:

“Jung JiYul chết tiệt, papa cho con biết tay!”

Lúc Kim Jaejoong dắt Jung JiYul rời trường thì đã là hoàng hôn, trên đường có nhiều xe cộ hơn hẳn, một lớn một nhỏ yên lặng lái xe về nhà, không nói một câu nào, cả đường, Kim viện trưởng đều bày bộ mặt tôi rất tức giận, người lạ chớ lại gần, ngược lại, Jung JiYul rất bình thản đứng đưa hai chân, nhìn cảnh vật không ngừng lui ra sau ngoài cửa sổ.

Kim Jaejoong vẫn đang đắm chìm trong bầu không khí bị thương bị con trai nhà mình ghét bỏ, đỗ xe xong, định cầm chìa khóa mở cửa thì chợt thấy đèn phòng khách sáng, từ cửa sổ không ngừng bay ra mùi thức ăn.

Nhất định là đại thần đã về rồi!

Kim Jaejoong vốn đang sầu não một giây sau liền vui vẻ như thể vừa học được Thuật trở mặt, cởi giày chạy vào trong nhà, miệng ồn ào: “Yunho, Yunho, anh đã về rồi.”

“Già mà không đứng đắn.” Jung JiYul xoay người cất đôi giày bị người nào đó vứt qua một bên, sau đó từ từ đi đến ghế salon mà ngồi xuống, nhìn papa vừa rồi còn đang bĩu môi cáu kỉnh với cậu giờ thì cả người như treo trên người ba Yunho, cười tí mắt.

“Sao anh trở về sớm vậy?” Kim Jaejoong đứng bên cạnh Jung Yunho, nhìn anh dùng muôi khuấy nồi canh cá, “Không phải nói đi chuyến tối nay sao.”

“Việc xong sớm.” Jung Yunho múc một muôi canh, thổi thổi đưa tới bên miệng Kim Jaejoong, “Nêm thử xem, cẩn thận bị bỏng.”

Kim Jaejoong cười vui vẻ uống một ngụm, sau đó bắt đầu nịnh nọt: “Ngon lắm, canh Yunho nấu là ngon nhất, không mặn không nhạt.”

“Anh chưa bỏ muối mà.” Jung Yunho mặt không biểu tình, nhưng chỉ cần nhìn kỹ vẫn có thể thấy vui vẻ ở dưới đáy mắt anh.

(#)

Đại thần nhất định là cố ý!

Kim Jaejoong !

o()o

“Em ăn nhạt không được sao!”

“Vừa rồi chạy đi đâu?” Jung Yunho khẽ cười, cầm lọ muối đổ một ít vào canh, lại chậm rãi khuấy, “Lúc về không thấy em đâu.”

“Vừa rồi á....” Kim Jaejoong dễ quên lúc này mới nhớ ra vừa rồi cậu bị Jung JiYul ghét bỏ, vội vàng ôm lấy Jung Yunho mách, “Jung gấu nhỏ bắt nạt em!”

Jung Yunho bật cười, người này rõ ràng ngoài 30 rồi mà lại như chưa trưởng thành, đi gây khó dễ cho con trai mới 10 tuổi, hai người suốt ngày cẩu véo nhau, mà tên nhóc Jung JiYul kia lại rất giống anh, bé cái đơn thuần liên tiếp chịu thua, sau đó bĩu môi tìm anh khóc lóc kể lể, muốn anh báo thù cho mình.

Mặc dù bé cái tức giận rất đáng yêu, nhưng lúc nào đó cũng phải dạy dỗ lại tên nhóc thói Jung gấu nhỏ kia một chút.

Lúc nào cũng bắt nạt vợ anh, dù là con cũng không tha!

“... Đúng vậy, Jung gấu nhỏ là một tên nhóc hư hỏng! Anh đi dạy dỗ nó đi, đi mà đi mà, không cho nó ăn cơm tối.”

“Vừa rồi QQ em kêu.” Jung Yunho chỉ chỉ laptop trong phòng khách, quả nhiên, bé cái lập tức quay người, gào lên chạy tới phòng khách, vừa chạy vừa la hét:

“Thảm rồi thảm rồi, em quên mất Mập mập bọn họ bảo em online cày phó bản!”

Thật sự là chưa trưởng thành nha!

Phong Vân online đã nâng cấp đến phiên bản 4, bé cái nhà anh vẫn cứ trẻ con như hồi nào.

Jung Yunho bắt đầu đi lấy dầu, tắt bếp, lau lau tay trên tạp dề rồi mới nói với con trai đang ngồi trên ghế salon xem Thế giới động vật: “JiYul ra đây, ba phải nói chuyện với con.”

Jung JiYul đang xem ti vi nghe vậy lập tức rụt cổ, trong lòng kêu rên.

Thảm rồi!

Cậu bây giờ có nên trốn sang nhà chú ở đối diện không?!

Kim Jaejoong ôm máy tính không hề chú ý tới cuộc đối thoại thể kỷ của hai người họ Jung kia, cầm chuột ấn mở QQ đang không ngừng nháy báo có tin nhắn, sau đó mấy chữ QQ Group tên gồm ba chữ cực lớn “Hậu đình hoa” hoa lệ nhảy ra.

Không dám nhìn thẳng tên nhóm nha!

Kim Jaejoong che mặt, lại còn hậu đình hoa nữa, sau không nói thẳng là cúc hoa luôn đi!

..

Béo gia là đóa hoa lạ của khoa phụ sản (134785982) 16:34:35

F*ck, phó bản hôm nay khó vậy, Béo gia cảm thấy rất khốn khổ nha!

Còn có, mọi người có ai thấy cái già không, thấy thì báo tố nha!

Mông còn có xu thế phát triển (24618739) 16:35:24

Tớ thấy nhà đối diện bật đèn rồi, nhưng vừa mới bật thôi, đoán chừng là lúc trước đi ra ngoài.

Ue kyang kyang, dù sao hyung tố online hay không online cũng đâu có khác mấy!

Ngửa mặt lên trời cười to!

Hãy gọi tôi là Shim gọi thú (27597638) 16:35:56

Junsu hyung, nếu như Jaejoong hyung mà nhìn thấy câu kia của hyung, đoán chừng hyung không còn cách nào mà ngửa mặt lên trời cười to đâu. o()o *Cười xấu xa*

Nông phu trên núi là anh đây (46571289) 16:36:27

Gọi thú, sao chị đây cảm thấy em càng ngày càng có khí chất... Đáng khinh.

Hãy gọi tôi là Shim gọi thú (27597638) 16:36:59

Bởi vì đầu bếp làm cơm trứng về nhà kết hôn rồi, em ăn chưa đủ. *Phẫn nộ*

Còn có, nếu như hiện tại bé cái mà online thì Junsu hyung chỉ có một kết cục:

—— Tinh tấn nhân vong.

Đi không đổi danh, ngồi không đổi họ, bà đây là đóa hoa Không rời không xa (3737819) 16:38:02

Tinh tấn nhân vong... *Cười xấu xa*

Vì Yoochun làm sao?

Tinh địch của bóng đá (24659729) 16:38:552

Không rời không xa, em cảm ơn chị rất nhiều!

Mông còn có xu thế phát triển (24618739) 16:39:24

Má ơi, giờ tớ xóa có kịp không! *Hoảng sợ*

Cải già nhãn hiệu hoa cúc (6572615) 16:39:56

Không còn kịp rồi, hyung nhìn thấy hết đó *Dao phay* *Quả bom*

Kim Jaejoong lật lịch sử chat, quả nhiên phát hiện mình nằm cũng bị trúng đạn, vì vậy tức giận chen ngang vào, lại phát hiện tên mình đã bị sửa từ lúc nào.

WTF! Lại còn Cải già nhãn hiệu hoa cúc nữa!

Sao không dứt khoát là hoa nhà Túc Mặc luôn đi!

Tự sản xuất tự tiêu thụ, f*ck!

Cải già nhãn hiệu hoa cúc (6572615) 16:40:01

Sh*t!

Mấy người các cậu ai sửa tên của tớ!!

Giết không tha!

Đi ra mau, chúng ta solo!!! *Giận dữ*

Hoàng tử mì sợi (5671631) 16:40:43

Bạch hyung dạo gần đây nóng tính vậy! *Đờ người*

Tình địch của bóng đá (24659729) 16:42:51

Ah, anh đã làm em tổn thương, còn cười cho qua

~~Hãy gọi tôi là ca sĩ.

Hãy gọi tôi là Shim gọi thú (27597638) 16:43:59

Đầu tiên, không được bắt chước tên của em, tiếp theo, em đột nhiên rất muốn hát tiếp với hyung.

Anh cười tham lam, anh cười xấu xa.

XX chảy qua, BVS cũng ướt, phải đổi thôi

Đi không đổi danh, ngồi không đổi họ, bà đây là đóa hoa Không rời không xa (3737819) 16:44:02

Mấy người có thể bớt bỉ ổi một chút không!! (Online điện thoại)

Cải già nhãn hiệu hoa cúc (6572615) 16:45:02

Không rời không xa, tên của chị liệu có thể ngắn lại chút được không, o()o.

Các cậu là đồ không có nhân tính, buổi chiều tớ đã bị đả kích rất mạnh đấy!!

Các cậu vậy mà không ai chịu an ủi tớ!

Hãy gọi tôi là Shim gọi thú (27597638) 16:46:22

Có lão đại ở đó, hyung còn cần bọn em sao? *Cười gian*

Có việc gì phiền lòng, chỉ cần lên giường lăn ba vòng là xong rồi!

Hoàng tử mì sợi (5671631) 16:47:43

Bạch hyung, hyung bị đả kích gì vậy?

Chẳng lẽ, hyung phát hiện, kỳ thật đại thần là anh ruột của mình? *Đập bàn cười điên cuồng*

Nông phu trên núi là anh đây (46572189) 16:47:57

Tớ tưởng phải là ba ruột chứ * *

Cải già nhãn hiệu hoa cúc (6572615) 16:49:32

Buổi chiều tớ bị giáo viên chủ nhiệm của Gấu nhỏ mời đi uống trà, mà đau lòng nhất là đại thần đứng lúc không có ở nhà. *Khóc lớn* *Khóc lớn*

Mông còn có xu thế phát triển (24618739) 16:50:24

Gấu nhỏ bị làm sao à?

Bị ốm ở lớp? Hay là trốn học đi đá bóng?

Tình địch của bóng đá (24659729) 16:50:25

Giặt tóc bạn nữ? Vén vấy người ta?

Đi không đổi danh, ngồi không đổi họ, bà đây là đóa hoa Không rời không xa (3737819) 16:51:02

Tuyền Thủy ái phi, em nhìn hai vị bên trên kìa, đây là bằng chứng rõ ràng nhất cho sự khác nhau giữa ngu ngốc cùng đại gái đó.

Mông còn có xu thế phát triển (24618739) 16:52:24

Phẫn nộ *Phẫn nộ* *Phẫn nộ*

Em solo với chị!!!

Cải già nhãn hiệu hoa cúc (6572615) 16:53:32

Đây là bài văn nó viết.

Screenshots 1

Screenshots 2

Screenshots 3

Tớ thật không hiểu, trẻ con giờ sao kì lại vậy, nhớ năm đó, tớ mười tuổi chỉ biết nghịch ch*m, giờ các cậu nhìn Gấu nhỏ nhà tớ đi, sao trưởng thành sớm vậy, nhất định là bị đám người bỉ ổi các cậu làm hư!

Mông còn có xu thế phát triển (24618739) 16:54:24

Hoảng sợ Nghịch... Cái gì?

Đi không đổi danh, ngồi không đổi họ, bà đây là đóa hoa Không rời không xa (3737819) 16:54:35

Má ơi, đây có thật là bé cải không.

Xét về mặt hèn mọn, chị thật sự thua em rồi.

...

Tình địch của bóng đá (24659729) 16:55:25

Bái phục Không hổ là bé cải, ngay cả đồ chơi cũng không giống với chúng ta.

Tớ thua!

Nông phu trên núi là anh đây 16:55:57

...

Thật đáng khâm phục.

Béo gia là đóa hoa lạ của khoa phụ sản (134785982) 16:56:35

Này, đám yêu nghiệt kia, xảy ra chuyện gì vậy? Tớ vừa đi rửa táo cho con gái.

Hoàng tử mì sợi (5671631) 16:57:43

Bạch hyung, thật sự rất... Tài năng!

Mập mập nhìn bên trên đi.

Béo gia là đóa hoa lạ của khoa phụ sản (134785982) 16:59:57

Tớ đọc rồi!

Ồ, Tiểu Bạch Bạch, không nhìn ra nha, hóa ra cậu từ nhỏ đã có chức năng này! *Hoảng sợ*

Cậu đến cùng đã viết cái gì?

Kim Jaejoong vừa nhìn trộm đại thần vừa đánh chữ thấy bạn bè đồng loạt cảm thán vội cuộn thanh trượt lên trên, lật một hồi mới thấy dòng kia, sau đó cậu cũng .

OMG! Sao cậu lại viết nhầm thành thế kia!

Cải già nhãn hiệu hoa cúc (6572615) 16:59:32

Tớ muốn nói là.... Nghịch bunn[3] *Suy yếu*

Vừa rồi chỉ là trượt tay.

Béo gia là đóa hoa lạ của khoa phụ sản (134785982) 16:59:57

Trượt tay?

Vì bơi KY nhiều quá sao?

Nông phu trên núi là anh đây (465792189) 17:02:15

Nói tới vấn đề này mới nhớ, Bạch Bạch, nhà cậu dùng KY à?

Mông, nhà cậu dùng dầu gì?

Mông còn có xu thế phát triển (24618739) 17:02:44

Nhà tớ á?

Dầu đậu nành Simply ấy.

O()o

Kim Jaejoong thấy đám bạn bè tập thể gửi một loạt dấu chấm, nhin không được ngã ra ghế salon cười lăn lộn.

Ha ha ha ha, dầu đậu nành Simply á!

Sao không nói cả dầu Neptune đi!

Định lấy thứ kia của Yoochun ra để xào nấu sao?!

Bé cả cười điên cuồng trên ghế salon, chẳng may ấn nhầm vào điều khiển, tivi vốn đang oang oang đột nhiên tắt phụt, phòng khách hoàn toàn yên tĩnh, cuộc đối thoại của đại thần cùng Gấu nhỏ cũng vì vậy mà nghe rất rõ:

“... JiYul, trước kia ba chưa hỏi con, có phải quan hệ của ba cùng papa con tạo cho con áp lực rất lớn đúng không?”

Nào có ai hỏi như vậy?

Kim Jaejoong bấu môi, JiYul dù có trưởng thành thế nào cũng chỉ là một tên nhóc mười tuổi, vấn đề khó này cậu còn không trả lời được nói gì đến nó?!

“Con từ trước đến giờ cũng chưa nói cho ba biết, kỳ thật rất nhiều bạn của con biết con có hai ba, các bạn ấy cũng đã từng hỏi con không có mẹ thì có gì khác lạ không, cũng có người cảm thấy con đáng thương.” Giọng nói trẻ con của Jung JiYul vang lên, Kim Jaejoong nghiêng tai cẩn thận nghe, “Con nói cho các bạn ấy biết, con không hề cảm thấy mình kỳ quái ở chỗ nào, mà ngược lại, các bạn ấy không thể nào biết có hai người ba thì tuyệt ra sao, chúng ta có thể cùng nhau đá bóng, cùng chơi bóng rổ, cùng nhau tắm rửa, tuy rằng hai người luôn chạy trước, lại còn cùng nhau tung con lên, sau đó nói với con, đàn ông chân chính thì phải luôn dũng cảm mặc dù papa rất hay khóc nhè, con nghĩ, đợi một ngày nào đó, khi con trưởng thành, chúng ta có thể mua ba bộ quần áo giống nhau, đi giày giống nhau, cùng đi xem bóng đá, sau đó khi hai người già sẽ đến lượt con chăm sóc hai người, vậy không phải rất tuyệt sao?”

“Mấy ngày hôm trước, con đến nhà cô Tuyên Thủy, cô nói với con, tất cả tình yêu trên thế giới này đều đáng được tôn trọng, chẳng hạn như cô cùng cô Không rời không xa, chú Junsu cùng chú Yoochun, chú Mập mập cùng cô Mập mập, chú Dae Chil cùng cô Dae Chil, còn có, chú Changmin cùng đồ ăn.” Biểu cảm của cậu nhóc có chút cổ quái, tựa hồ còn chưa hiểu được ẩn ý trong đó, nhưng ánh mắt lại liếc qua Jaejoong đang dựng tai lên nghe lén, nhẹ giọng cười, “Cho nên, con không hề chịu bất kỳ áp lực gì, còn có, Jaejoong papa, papa không cần phải nghe lén nữa đâu, vốn định đến sinh nhật papa sẽ nói cho papa biết, nhưng thấy papa đáng thương thế kia, còn đành phải mở rộng lòng từ bi nói bây giờ vậy.”

“Ba, papa, con rất cảm ơn hai người, hai người đã đưa con đến gia đình này, mang đến cho con cuộc sống hạnh phúc mà vui vẻ.”

“Cảm ơn con.” Jung Yunho gật đầu, khuôn mặt lạnh lùng nay cũng có chút rung động, càng không nói đến Kim Jaejoong bên cạnh ngốc ngốc mắt đã đỏ ửng, thấy Tổng biên tập Jung gặp nguy không sợ mà giọng nói cũng hơi run rẩy, cậu mím môi nhìn người yêu, lại nhìn cậu nhóc đã cao đến thắt lưng mình, rốt cuộc chậm rãi mở miệng, “Papa cũng cảm ơn hai người, cảm ơn hai người đã xuất hiện trong cuộc đời của papa.”

Cảm ơn mấy chục năm qua của bọn họ.

“Đáng ghét, bụi bay vào mắt rồi.” Kim Jaejoong che mặt chạy vào toilet, hai tay chống trên bồn, nhìn mình trong gương.

Mười ba năm.

Cậu và Jung Yunho đã ở bên nhau mười ba năm.

Năm tháng tựa hồ rất khoan dung với hai người và đám bạn kia, không để lại quá nhiều dấu vết trên gương mặt họ, nhưng khóe mắt vẫn có thể nhìn thấy nếp nhăn mờ mờ.

Bọn họ đã già rồi.

Bọn họ không còn trẻ nữa, nhưng bọn họ rất hạnh phúc.

Kim Jaejoong cười với tấm gương, đột nhiên nghĩ đến vài ngày trước, cậu xem một cuộc khảo sát trên tivi, câu hỏi là, cả cuộc đời bạn, việc không hối hận nhất mà bạn đã làm là gì?

Đáp án nhận được rất đa dạng, cậu vẫn luôn suy nghĩ về vấn đề này, rốt cuộc, cậu đã có đáp án?

Cậu cả đời này, việc không hối hận nhất là:

—— Nhiều năm trước, cậu chơi một game gọi là Phong Vân online, từ đó về sau, gấn bó không rời.

Cải già nhãn hiệu hoa cúc (6572615) 18:22:01

Này, lâu rồi không gặp nhau, mai đến nhà tớ ăn thịt nướng đi.

Đám người kia lập tức bùng nổ, đòi ăn đủ thứ, Kim Jaejoong chống cằm nhìn, nhin không được khẽ cười.

Cảm ơn vận mệnh, đã để cho bọn họ gặp nhau trong game, quen nhau ngoài đời, rồi gấn bó không thể nào chia cắt, vĩnh viễn không rời xa.

————— HOÀN —————

[1] Vú em = Nãi mụ, mụ = mẹ

[2] Ultraman = Áo Đặc Mạn, lỗi lồm man – Áo Đột Mạn

[3] Ch*m = jī · ba, bùn = níbā

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/game-online-33-ngay>